

KURUKULA CHARITHAYA

(II PART)

BY

A. S. F. Weerasuriya, Kurukula Venthar
HAPUTALE.

PRINTED

BY

KAURAVA ADITHYA, PIYADASA JAYARATNA.
KURUNEGALA.

කුරුකුල චරිතය

(දෙවන කාණ්ඩය)

හපුතලේ

ඒ. ආස්. ආස්. විරසුරිය කුරුකුල වේනර
මිසින් ලියනලදී.

ප්‍රකාශක

* කෞරවාදිතය, පියදාසා ආස්

හැඳින්වීමයි.

“කුරුකුල චිකිත්සා” නමැති මේ ග්‍රන්ථය කරුවේ ගොනුකයින්ගේ යථාචාරව තිබෙන පැරණි ඉතිහාස ගත තොරතුරු රාශියක් සහ කෞරව වංශික යුවරජවරු මහා මාතෘවරු මහා අධිකාරවරු යුධ සේනාපතිවරු මුදලිමුහන් දිගම්වරු සහ මහා ධනපතියන් ආදී ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයන්ගේ තමගම් තොරතුරුත් ඇතුළත්ව තිබෙන ග්‍රන්ථයකි මේ පොතේ පලමුවෙනි කාණ්ඩය මුද්‍රණවාරයෙන් ප්‍රචාරයවුවාට පසු පොතේ කතී තැන්පත් හපුතලේ ජී. ආච්. ආච්. මිරසුරිය කුරුකුලවෙන්නද් මහතාගෙන් මෙහි දෙවෙනි කාණ්ඩයත් සම්පාදනය කිරීමට උහසුකවූහ පොත සකස්කරමින් සිටිය දීම එතුමා රෝගාතුර විය පොතේ කටයුතු අවසන් කිරීමට පළමු ඒ මහතා පරලොව සැපත්වූහ එතුමාගේ අවමංගල්‍ය කාන්තා ඉතා විසිතුරු අන්දමින් සිදුකරණ ලදී සිය සැතින් විසින් මොරටුවෙන් ගෙනෙන ලද රාජකීය ලාංඡනවූ මුතු කඩය ආලවච්චමි දෙක, ඉර හඳ කොකිය, මකරකොකිය, ත්‍රිසුල, කඩු, මාමර, දුලපන්දම් යන මෙයින් හා ගෝමිති භෝරනා ආදියෙන්ද යුතුව ඉතා ගෞරව සහිතව කුල වාර්තානුකූල ලෙස භූමදත කාන්තා සිදුකරන්ට යෙදුනා ඇත. අප හිත මිත්‍ර ඒ මහතාගේ අභාවය අපට බලවත් පාඩුවකි. එතුමා ජීවත්ව සිටියදී මේ පොත මුද්‍රණය කරවන ලෙස අප වෙත කරන ලද ආරාධනය පරිදි මෙය මුද්‍රණය කරවීමට සිදු විය. කාලය අනුව කුල හෙදය අභාවයට යන ලකුනු පහලවී තිබෙනත් තම කුලය පරපුර ගැන තොරතුරු සැම දෙනාම දැන සිටිය යුතු බව අපගේ හැගීමයි. මෙයින් බාල පරම්පරාවටද තමකුලය ගැන කරුණු තොදත් කරුවේ ගෝණිකයින්ටද මහත් ප්‍රයෝජනයක් අත්බේනවාට නිසිම සැකයක් නොමැතිය මෙහි යම් කිසි ලිපි දෝෂයක් හෝ මුද්‍රණ දෝෂයක් කිසි තැනක විද්‍යමාන වෙත්ත් මෙම පොතෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනයට ඉන් බාධාවක් පැමිණේ නැති අපි නොසිතමු. මේ සඳහා තොරතුරු සපයා එවූ හවතුන්ටද පොත ඉතා උනන්දුවෙන් සහ කලට වේලාවටත් මුද්‍රණය කර දුන් සජානා මුද්‍රණාලයාටිපති තුමන් ඇතුළු කායභී මණ්ඩලයටත් අපේ කෘතඥතා පුළුක අවබක සතුහිය මෙයින් පිරිනමනු ලැබේ.

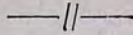
මෙයට ප්‍රකාශක,

“කාරවන්ති” කෞරව ආදිතෘ පියදුස පියරත්න
 නො. 108, මහමු පාර, - කුරුණෑගල.
 1960 ජනවාරි 1.

අන්තෝගි බැඳිත්තු කුලසුරිය
උඩරට සුම රජතුමා.

පිළිගැන්වීමයි.

ශ්‍රීමත් සෙනරත් මහ රජතුමාගේ යුද්ධ භෞකා මණ්ඩලයේ මහා අද්මිරාල් ධීරය හා උඩරට රාජධානියෙහි සුම රාජ පදවියෙන් හෙබවුන උඟවේ කුමාරයානා කෞරවාඛපති කඩුපිටි මාදම්පේ අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ තොහොත් මාතර මහා මන්ත්‍රීවර කුරුවිට රදල වරයාණන්, හා

අතීතව පෙරවූණේ සිට වම් 1848 දී මාතලේ මහ කැරැල්ල ඉංග්‍රීසීන්ට විරුද්ධව මෙහෙයවා උඩරට රජුසිසි සිංහලයන්ගේ විරුද්ධවලියට හිමිවූ මොරවුමේ ලක්ෂපතියේ විරබල විරසන්නාඩි ජයසූරිය කුරු උතුම් පාල අප්පදේව ගුණරත්න පට්ටාච්චිගේ ප්‍රාන්තිස්ක ප්‍රනාදු (පුරන් අප්පු රජ) තුමන්ගේද ශ්‍රී නාමයතට මෙම ප්‍රකරණය සමාදරයෙන් පිරිනමනු ලැබේ.

තෙදන දිගුයට රැඳුන සෙනරත් රදුගෙ යුද තාවුක මඩුල් ත රන පනිගොඩ සසුරු යුදනා විරුදු සහ උඟවේ විසල් හෙබුන සුමරද තැනෙහි හරු මාදම්පේ දිනු සිරිමත් සිහල් තු ම න අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ මෙදසමරවුබැති' නුදල්

පුරා හදවත දූ බිමාතය රුපුන් මාඩුමට කිති කැ වි
 අරා මහජන මතයෙ සිහසුන පිරිවරා සෙන් යුද ලා වි
 තිරා තායක කුරු උතුම් පල් පුරන් අප්පුගෙ තම හි වි
 සරා සද ලෙස දිලේ ලකඹර සිහල බැතිපෙම් වැඩි වෙ වි

මෙයට,

සම්පාදනී සහ ප්‍රකාශකී.
 හපුනලේ සහ කුරුණෑගල.

කුරුමුමුපාල කුරුමුර පුරන්ඞුපු ශ්‍රීමතානෝ.

සුඛ පත්‍රය.

වැදිදිපාඨ.	නිවරදිපාඨ.
ප්‍රතිපල	ප්‍රතිඵල
9 අමන්ත්‍රත්‍ය	අමන්ත්‍රණය
9 පානිග්‍රහණය	පාණිග්‍රහණය
9 ග්‍රහසම්පන්න	ග්‍රහසම්පන්න
10 අපමන	අපමණ
11 සහ - ජාත	සහජාත
11 ශාන්තානු	ශාන්තනු
12 හැගිහය	හැගිහිය
13 හි	එහි
21 ආක්‍රෝ	ආක්‍රෝශ
21 ආග්‍රහයණවූ	ආග්‍රහණයවූ
21 වහනාදියද	වාහනාදියද
28 සහග්‍ර	සහස
33 බ්‍රහ්මෝතපත්තියද	බ්‍රහ්මෝත්පත්තියද
36 බඩ්භ	බඩ්භ
38 පාසැලේ	පංසලේ
41 බැවකර	බැවහැර
43 රාජයාය	රාජය
47 බ්‍රහ්මණ	බ්‍රාහ්මණ
53 ආර්චිච්චි	ආරච්චි
50 කරාකුලිය	කුරාකුලිය
51 පරිණකුරුව	පරණකුරුව
58 දෙවහණත්	දෙවහණත්
60 බංචදෙවයා	බංචදෙවයා
62 සුදුකොඩිය	සුදුකොඩිය
63 සුඛකිරිම	සුඛකිරිම
71 කියතයොත්	කියත යොත්
71 ජාපාතෙන්	ජාපතෙන්
83 කලයේ	කුලයේ
96 පැලකැට්ටේ	පැලකැට්ටියෙන්
91 මහත්මාගන්ධ	මහත්මාගන්දි

වැරදිපාඨ.

හිමරදිපාඨ.

පිටුව

93	බ්‍රාහ්මි
118	කෝරව
128	1651
125	827
136	දහවක
138	බොහෝදුරක්
143	පවර
153	කරුරව
143	නිකපිටියේ
157	නාගරිකයන්ද
171	ප්‍රභවවාහුවෙන්
172	විමලදහම්සුරිය
172	පුච්චකර
176	එදිරිමතසුරිය
179	ඔත්තුකාරසින්
182	වටදෙණියේ
183	මැයි 18 - 19
193	කාරවකුලයේ
197	වේලාවට
200	කොරවහල්කසින්
217	හැටියටත්
217	ජීවිතක්‍ෂයට
220	පවිටිත්
221	ගෞරවරක්
221	කරුවන් විසික
222	අන්අඩංගුවට
223	අගහරුවානොට
223	කාලයස්
224	වසතු ලෝභයෙන්
224	පස්කොළ පොත
229	අල්ලාගෙල
229	වැටලීමර

බ්‍රාහ්මණ
කෝරව
1641
227
දෙහවක
බොහෝදුරක්
පරවර
කුරුරව
නිකපිටියේ
නාගරිකයන්ද
ප්‍රභව වූවාහුවෙන්
විමලදහම්සුරිය
පුච්චකර
එදිරිමතසුරිය
ඔත්තුකාරසින්
වටදෙණියේ
මැයි 1819
කරාව කුලයේ
වේලාවට
කොරවහල්කසින්
හැටියටත්
ජීවිතක්‍ෂයට
පවිටි
ගෞරවයක්
කරුවන් විසින්
අන්අඩංගුවට
අගුරුවානොට
කාලය
වසතු ලෝභයෙන්
පුස්කොළ පොත
අල්ලාගෙන
වැටලීමට

වැරදිපාඨ.

නිවරදිපාඨ.

පිටුව

231	සටන් කරනියේ	සටන් කර නිබේ
232	විජිතවශයන්	විජිත වශයෙන්
238	ගජබා හමතෙහි	ගජබාහටතෙහි
241	පරපුරද	පරපුරද
241	(තයනීති තෙත්ති)	(තයනීති තෙත්ති)
241	ධනපතඤාගේ	ධනපතියාගේ
241	විදියේ බණ්ඩා	විදියේ බණ්ඩාර
244	මානික්කතලෙසිවේඤ්ඤ	මාණික්කතලෙසි වේන්දර්
245	දියණියන් දියණියන්	දියණියන්
245	ගොත්‍රට	ගොත්‍රයට
245	බටහිර	බටහිර
247	සම්ඤ්ඤ	සම්බඤ්ඤ
247	පෑමණ	පෑමිණ
247	තුත්තුකුසියට	තුත්තුකුසියට
247	පදිංචිව	පදිංචිව
256	ශතජන තෑමැති	ශත්‍රාජන තෑමති
258	කළුආච්චිවිගේ	කළුආරච්චිවිගේ
258	පෑලවාගෙගෙන්	පෑලවාගෙන්
261	අනුභානා	අනුභාසනා
262	පණික්කි	පානික්කි
262	පෑරතුම්බා	පෑරතුම්බා
263	වංශාධිපයෙකුටු	වංශාධිපතියෙකුටු
263	පෑකුම්බා	පෑරතුම්බා
263	සේනාපති	සේනාපති
263	සෙම්බුටප්	සෙම්බුගප්
263	1499/76	1469 / 76
263	රජරජවුයේය	රජවුයේය
263	සීතාවක රාජසීංහ	සීතාවක රාජසීංහ
264	කසාකුරුරාච	කසාකුරුච
264	බැවිති	බැවිති
267	නලකරාව	නිලකරාව
268	ගුරුකුල වරිතය	කුරුකුල වරිතය

වැරදිපාඨ.

හිවරදිපාඨ.

පිටුව

271	ඉදිපත්වීමට	ඉදිරිපත්වීමට
273	නතතුරු	නතතුරු
273	අද දවසේ	අදදවසේ
274	පිටුව	පිටුව
275	පුරුදු	පුරුදු
275	තෙත්තතෝත්	තෙත්තකෝත්
276	උමේකුමාරයා උමේ සුර: උමේකුමාරයා උමේසුරවරජ	උමේකුමාරයා උමේසුරවරජ
276	රාජසිංහ	රාජසිංහ
277	උඩවට	උඩවට
277	කොටුබැඳ	කොටුබැඳ
282	සර්	සර්
293	මුද්‍රණය	මුද්‍රණය
300	පියසරතන	පියසරතන
300	තඹරු	තඹුරු
302	ලංකාවට	ලංකාවට
302	දිනාගත්තේය	දිනාගත්තේය
325	අභාවය	අභාවය
327	ලද්දේය	ලද්දේය
328	තාමයෙන්	තාමයෙන්
328	කුඩකල්හි	කුඩකල්හි
330	සහෝදරියවූ	සහෝදරිය
341	දෙවැලයෙන්	දෙවැලයෙන්
342	සොම්කල	සොම්කල
343	විචිත්තර	විචිත්තර
343	කුමාරදද	කුමාරද

295 වෙනි පිටුව අධෝලිපිය:-

සුසෙවිද සොසිසා දිසානායක රජවාසල මුදලි මත්-
 ත්‍රිකරයාණන්ගේ අයදුම සඳහා වම් 1878 දී වැලිගම ශ්‍රී
 සුමංගල තායක සභාවර්ජයෙන් වහන්සේ විසින් හිතොප
 දෙශ සත්තය මුද්‍රණය කරවන ලදී.

සුසෙවිද සොසිසා දිසානායක රජවාසල මුදලි මත්-
 ත්‍රිකරයාණන්ගේ අයදුම සඳහා, විජයගුණමත්තම්පණ්ණිකයා
 විසින් රචිත හිතොපදෙශයෙහි වූ ශ්‍රී ලෝකයන්ගේ සත්තය
 ගෞරවාදී වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල තායක සභාවර්ජයෙන්
 වහන්සේ ලියන ලදුව, එම මුදලිකුමාගේ අවසරපරිදි, දෙත්
 කරෝලිස් වීරකකොසි මහතා විසින් වම් 1878 දී මුද්‍රණය
 කරවන ලදී.

නම: ශ්‍රී සේනාය.

*රාමායණය සුයඹී වංශය පිළිබඳව කථාකරයි. එය චාල්මිස් නම් සාම්පරයා විසින් ලියන ලද්දේය. එහි සඳහන් රාම - රාවණා යුධය සිදුවූයේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ උප්පත්තියට අවරුදු 1800 කට පමණ උඩදීය.

†මහා භාරතය වනු වංශය සම්බන්ධව විස්තර කරයි. එහි අන්තර්ගත කෞරව - පාණඩ්‍ය යනාදී දෙක සහෝදරයින්ගේ දරුණු මහා හටන ඇතිවූයේ රාම-රාවණා යුධයෙන් පසුය. ක්‍රිස්තු තුමන්ගේ ලෝ පකළවීමට අවරුදු 1250 කට පමණ උඩදී දඹදිව උතුරු බද කුරුමට කැමැති ජනපදයේදී මේ සටන සිදුවූයේයයි විශ්වාස කරණු ලැබේ.

*“රමරදුට දිනනිය - කොසලිඳු දු රදු මෙන
පියකර නව සදෙව් සත නමදින වෙසෙ ස
සිය ගුරු බිසෝ හිමි සද නමිති නිසි ලෙ ස”
(කොකිල සන්දේශය)

“තුන් ලෝ තමා නතුකල රවුළු සොහොවු	රු
තු න් කල් බලා රමිඳුට වූ ඉටු මිතු	රු
තු න් වේ ඇදුරු පුලනිසි කුල මිණි මිතු	රු
තු න් විටකම වදු එසුරිඳු පා තඹු	රු”

(සැලලිහිණි සන්දේශය)

†“ රාමායන බර න
ඇතුළුව දෙවුම් මුල් යු න
කිමුත් බස් නිර න
සුතුව දෙඅහින් දනුව නියව න”
(කාව්‍යසේකරය)

අතුරුකප පෙර උපන් බඹ පුත් විවස්වන් මනුරජ කුලෙන් පත
ඹකාවස් පුතු බානු මන්දතු පසේ නදි සුදසුන් බහිර න
නහුස සංකති රග දිලිපති සංකු නල නාබාග දසර න
රාම ලක්මණ කුසලවාදී පසිඳු සක්වීති රජුන්ගෙන් යු ත
(පැරකුම්බා සිරිත)

මෙම උගත් කතුවරුන් සියලුදෙනාම රාමායනය සහ මහා භාරතයද ආශ්‍රය කර තිබෙන බව මෙයින් හැඟේ.

මහා භාෂණයෙහි කහුවරයා වනාහි මේද මහාස මහා සාමිවරයාය. හෙතෙම වූකලී මස්මරණ සත්‍රියකගේ පුත්‍රයෙකැයි මාතවි ධම් ශාස්ත්‍රයෙහි දක්වා ඇත්තේය. තවද එතෙම කුරුරට රාජධානියේ උරුමාකාරයින් වශයෙන් සලකන පාණ්ඩ්‍ය - කෞරව නොහොත් කුරුකුල රාජ වංශිකයින්ගේ ආදි පිතෘවරයා යයිද මහා භාරත කාව්‍යයෙන්ම ප්‍රකාශ වන්නේය. ඔව්හු වූකලී වන්ද්‍ර වංශයෙන් පැවතෙන බලවත් රණකාමී පිරිසක් බැමි මහා භාරතයේ පමණක් නොව අන්‍ය පුරාණ නැමැති ඉන්දියානු පැරණි ඉතිහාස පොත්වලද ලියා ඇත්තේය.

වඤ්ච වංශයෙහි මූලිකයා වනාහි වඤ්චේ පුත්‍රයා වන “පුන” යයි සම්භව පොත්වල දකින්නට ලැබේ. ආතැමි අය පුසර්ගේ පුත්‍ර සුරසුතන් යයිද ඔහුට කියති.

මහබඩුහුගේ එක් තේත්‍රයකින් උපන් “අනු” නැමැති පුරාපතින් දුඨ තපස් රක්ෂා කරණ කාලයකදී “අනුජ” සහ “අනු නේත්‍ර පුසුත” යනාදී නම් වලින් පුසුට වඤ්ච ඔහු ගෙවිත් උපන්නේය.

මේ “අනු” තෙම වනාහි වඤ්ච වංශික රජුන්ගේ පාදි පුරාණයා විය. වඤ්ච වංශය පිහිටෙව්වා වූද ඒ වංශයෙහි මූලික රාජයා වූ “සුරමර” නම් රජුට “ආසුස්” නම් පුත්‍රයෙක් වූයේය. ඒ ආසුස් රජුගේ පුත්‍රයා “නාහුස්” නම් රජුරුවන් විය.

නහුස් රජුගේ පුත්‍රයා “සසානි” නම් වූයේය. යයානි රජතෙම “සඳු” සහ “සුරා” යන දෙරජුන්ගේ පිතෘ විය

“Atri” The author of the fifth book of the Rig veda, was a son-in-law of the “King Richyu” who was the eleventh ruler in the “Paurawa” dynasty and flourished in 2600 B. C.”

(Dr. A. S. ALTAKAR’S address, Indian History Congress at Calcutta-All India Vol iv. No. 1.)

සඳු රජුගේ පරම්පරාවේ රජවරු තම වාසුදේව සහ ඔහුගේ සහෝදරවු භෞතනය, කුණ්ඩි හෙවත් පාළාද වාසුදේවගේ පුතුන්වූ කෘෂ්ණා හා බලරාමා යන මොවුන්ද ලෝක ප්‍රසිද්ධ බවට පැමිණියෝය.

පුරුගේ පුත් දුෂ්‍යාන රජ විශ්වාමිත්‍ර සෘෂිවරයාට දව මේනානි සුරඹ කුස ඉපිද කන්වා සහ ගෞතමිය විසින් හද වඩා ගත් සකුණ්ඩලා කුමරිය විවාහ කර ගත්තේය. ඔවුන්ගේ පුත් සභිදමනි හෙවත් දික්වර්ති පද ප්‍රාප්ත මහා භාරත රජුය.

මේ රජුගෙන් පසු වජ්‍ර වංශය භාරත හෙවත් භාරත වංශය කියාද මුළු මහත් දඹදිව් තලය භරත හෙවත් භාරත දේශය කියාද ප්‍රකට විය.

පෞරව නොහොත් පුරු පරපුරේ දහඅටවන පරම්පරාවේ ඉලින රජුගේ පුත් දුෂ්මන්තය. ඔහු ශකුන්තලාව විවාහකොටගෙන භරත කුමාරයින්ව බිහිකළාය. භරත රජුගේ මුනුබුරු හසන්ති විසින් කුරුරට හසන්තා පුරය ගොඩනගන ලදී හසන්ති රජුගේ මුනුබුරු අජම්ඡය රජුට කෙ කෙසි, ගාකාරී, විශාලා, සාක්ෂා යයි බිසෝවරු සිව් දෙනෙක් විය. ඔවුන් පුත්‍රයින් 124 ක් ප්‍රසූත කළෝය. ඔවුන් අතරින් සංවරණ තෙම නපති නාමනි සුයතී වංශික කන්‍යාව ලැබ පාණ්ඩ්‍රහණය කෙළේය. බිතොම් සංවරණ රජුට දව කුරු තම පුත්‍රයෙක් ප්‍රසූත කළාය.

කුරුරජ තෙමේ කෞරවයින්ගේ නොහොත් කුරුකුලයින්ගේ සහ පාණ්ඩ්‍යවරයින්ගේත් පරම්පරා බද මුත්තණු කෙනෙකි. කුරු කුලය, කුරුවංශය නොහොත් කෞරව වංශය, නාමනි වංශ නාම මොහු කරණකොට ගෙන ඇතිවිය.

සත්‍යවන් ගෙවත් මව්වගන්දි කුමරියගේ උපත

කුරුරට වතගත ප්‍රදේශයේ දඩඞ්ඞාවේ යෙදී සිටි සම්බන්ධ රජෙකුගේ ධාතු රජස පසසියෙකුගේ මාගියෙන් සමුනා ගංගා ජලයෙහි පතිත විය. ඒ රජස මන්සා වෙණුවක් විසින් ගිලදුමුවෙන් වෙය හේතුකොටගෙන උන්දු ගහිණි වුවාය. නිසි කලට සමුනා ගංඉවුරෙහි බිලියදියකු මද දමා පලා ගියාය.

සමුනා වෙහි මසුන් මරන්නන් විසින් අවුලාගන් මේ ලේකැටි බිලියදිය ඔවුන්ගේ ධිවර නාච්චෙයාමු දස නම් රාජසා වෙත ගෙනගොස් බාර දුන්නෙන් හෙතෙම ඒ බිලියදිව පුත ප්‍රේමසෙන් ඇතිදුඞ්ඞි කරගත්තේය.

කාලාච්චුමණයෙන් මස් මරන්නන්ගේ රජ්ජුරාවෝ නමින් ඇතිදුඞ්ඞි කර ගත් දියණියන්ට සත්‍යවන් යන නාමය තබන ලද්දේය. ඔතොමෝ මන්සායෙකුගේ කුසින් උපන් සෙසින් මව්වකොන්නි හෙවත් මව්වගන්දි යන අතුරු නාමයක්ද ඇතට ඇතිවිය.

“නිල් දිය සළුව හැඳ තන නිසරුන්	ගංගා
ම ලේ බර වෙමින් මුහුදට දිවයයි	ගංගා
කු ලේ මන් හෙසින් පැල්පත් ඇතුලට	රිංගා
ඇ ලේ ගෙවී ලියෝ පසුවෙති රති හි	තංගා
අහසට නැගී රන්වන් සමතලය	බලසි
කරහෙට සිතාසෙන්තිය මල් පිපුන	බිමසි
නරු පට සලනි ලැසි ගමනින් ගැහැණු	ලමසි
කුරුරට අසල මෙය විසිතුරු බමුණු	ගමසි
ලොරන් දෙතොල කුසුමකි මුව සෙව්ව	න්දි
යාපත් කුමරියකි දුළණිය මාග	න්දි
රූපත් පැවිද්දකු හට ඇය බැඳ ද	න්දි
ජ වත් වෙන්න සැරසෙහි අහසට පි	න්දි”

බී. එච්. අමරසේන මහතාගේ (මාගන්දිය)

කුරුරට මාගන්දි නමින් යුත් බමුණන් සහ බාමණියන්ද සිටි බව බුඩ බමියෙක් පෙනේ එමෙන්ම මව්වගන්දියද කුරුරට කුමරියකි මහත්මා ගන්දි තුමාගේ මුල් පරම්පරාව සම්බන්ධ අයින් වතාහි කුරුරටියෝ වෙති.

බිඹර කන්‍යා සත්‍යවතිය ගෙවත් මව්වගැනිය වැඩි වයසට පත්වුවා. යමුනා ගංතෙර ගෝඝාමිකා කටයුතු කරමින් සිටින අතර පරාශර නම් මුණ්වරයා විසින් දැනගත් මගත් එල ගුහ යෝගයක ප්‍රතිපල ලැබෙන අයුරු ඕනොමෝ ඒ මුණ්වරයාට භාය්‍යාව වුවාය. තොබෝ කලකින් ඇ ගඟිණි විය.

“කලියුග දිවා පෙ	ර
පරාශර නම් මුනි ව	ර
දකින මෙන් ඉසිව	ර
යෙමැයි සලකා දිනක පෙම ක	ර

සපයේම සිතූ ලෙ	ද
විමතෙන් නික්ම එම ස	ද
සත යනෙත නැව් පැ	ද
එසිඳු වෙත ගොස් එමුනි සිටි ස	ද

එ නැව් තොට මතහ	ර
සව් සත එතර කර ක	ර
මව්ව කොංතිය න	ර
රජ දුමක් නැමි පදි හැම ව	ර

විවි කුල එලද හ	ට
අකුසල් බෙලෙන් පෙර කො	ට
තුන් තුන් ගව් අව	ට
දිවෙයි සිරුරෙන් දුගද හැම වි	ට

කැඳවා මුනි එ ල	ද
පවසා තෙපුල් අම ලෙ	ද
එම්බල අප මෙ ස	ද
නැවෙන් එතරට කරව කී ස	ද

එ අසා එලද පෙ	ම
දහසක් වටින බර ම	ම
ඔබ රැගෙන තනිය	ම
කෙසේ නැව පැද එතර කරව	ම

එ අසා ලද නිම,	ල
ඉලවා එ මුනි නැව හු	ල
පැදගන නැව නිස	ල
දෙදෙන සිලු මැද නික්ම යන ක	ල

මුනිවර දිසි සද	ක්
ලෙස දිසි ගුණෙන් එ උද	ක්
ඇති මේන් නැති කද	ක්
දක හෙතින් මුනි ශෝභ බලය	ක්

මේ මොහොතින් මෙදි	න
කුමරෙක් උපහහොත් ද	න
සිය එත කල්ප තු	න
සුක්ඛි නිපුනව කියයි සිතමි	න

එ මුනිවර වම තු	ට
පවසන තෙපුල් නිසි කො	ට
මළුව කොනිය හ	ට
සැපත සමහන් විදින විලස	ට

එබසසා එලඳු	න
තුන් ගව් දුගද ඇතියෙ	න
බබහට නිසි ලෙසි	න
සරණ වෙමමැයි කවර විලසි	න

එ අසා එ මුනිව	ර
එලදගෙ ගතින් එක ව	ර
තුන් තුන් ගව් අත	ර
නික්ම විහිදෙන සුවද පිඹු ක	ර

එලඳුන් වෙත පව	ර
මුනි රනි සැපත විදි ව	ර
වේද විශාස	ර
නැමැති කුමරෙක් උපති වැරසෑ	ර”

“මහා පතරංග ජාතකය පොත”

මව්වගනුදී නොහොත් සත්‍යවනී නැමැති ඒ ගම්නී කුමරිය යමුනා තදියෙහි පිහිටි දුපතකදී පුත්‍ර ලාභයක් ලද්දේය. මෙම බිලිදුන් කාලවණ්ච සහ දුපතක උත්පත්තිය ලත් හෙයින් හෙතෙම ක්‍ෂාණ්ණා විපායන යන විරුදාවලියක් ඇතුළු වේද ඩ්‍යාසඪ නොහොත් ව්‍යාස සාම්චරයා යයි කියන ලද්දේය.

වැඩි වයසට පත් ක්‍ෂාණ්ණා විපායන හෙවත් ව්‍යාස මුනිවරයා සවකිය පියාණන්වූ පරාශර මුනිවරයා හා යන්ට පිටත්වී තම මෑණියන්වූ සත්‍යවනී නොහොත් මව්වකොත්තියගෙන් සමුගෙන, “මෑණියන් වහන්ස! ඔබට මා දැකීමට ආශා කොයි යම් වේලාවක හෝ වේවා මගේ නම මතක් කළ පමණින් ඔබ ඉදිරියේ පෙනී සිටින්නෙමි” යයි පොරොන්දුවී පරාශර හා යන්ට ගියේය.

පරාශර මුණිවරයාගේ අධිෂ්ඨාතයෙන් නැවතත් කන්‍යා භාවය ලැබී සිය ශරීරයෙන් සුගතිය වහනය වන මව්වගනුදීය හෙවත් සත්‍යවනීය තම පියරජුගේ මාලිගයට පෙරලා ගියාය.

කුරුරට ශාන්තනු රජ මව්වගන්දී හෙවත් සත්‍යවනීය විවාහ කර ගැනීම.

කුරුරට බ්‍රහ්මපාලයා වූ ශාන්තනු නැමැති කුරුකුල රාජයා ජලයට අධිපති ගංගා දේවිය හා පළමු වරට විවාහ විය. ඔහු තොමෝ සත් වරින්ම සුරදුකසන් වැනි පුතුන් සත් දෙනෙක් ශාන්තනු රජුට දාව වැදූ කෙනෙහිම මරුමුවට කැප කරණ ලදී.

අටවෙනිව උපන් කුමාරයාද ඇ විසින් මරන්ට තැන්කළ අවසාංවෙහි පිය රජු විසින් බල පූච්ඡාව ඒ ලේකැටි බිලිදු රැක ගන්නා ලද්දේය.

මේයට කෝපවූ ගාගා දේවී තොමෝ පුත්‍රයාද ගෙන අතුරුදහන් වූවාය. ගාගානනු මිහිපල් තෙම පුත්‍රයා හා හායනී: විශෝගයෙන් දොමනසව පත්වූයේ නම රාජ්‍යය හැරවියා නපෝ වනයට ගියේය.

ගාගා දේවීය තම අටවෙනි පුත් දේවමාන කුමාරයන් යහතින් මිඩා නානාප්‍රකාර ශිල්ප ප්‍රගුණ කරවා පුත් කුමරුවන් නපෝ වනයට කැඳවා ගොස් පිය රජු හට හාර කලාය.

ඉක්බිති බ්‍රිහිපල් තෙමේ සකල කලා දන් මනා රූප සම්පන්න පුත් කුමරුන් කැවූව සාකිස ජනපදයට පැමිණ තම ප්‍රධානීන් හා බණු මිත්‍රාදීන් ඉදිරියේ මහත්වූ උත්සවයෙන් දේවමාන පුත් කුමරුන් කුරුමෙ සුමරාජ වශයෙන් ඔවුණු පළඳවන ලදී.

එක් දවසක් මස්මරණ ඝනාස සත්‍යවනී තොහොත් මළුවගැනී කුමරිය යමුනා ගංගාව සමීපයේ යම් කිසි කායනීයක යෙදී සිටින අතර ඒ අසලට අහම්බෙන් මෙන් ගාගානනු තරෙහු තෙම දඩකෙළියෙහි ගියෙන් සත්‍යවනී කුමරියගේ ශරීරයෙන් වහනය වන සුමිහිරි පරිමලය වැද ඔබ මොබ බලනුයේ සුදු පිළියෙන් සාරසුනු දෙවගනක් බඳු සත්‍යවනී කුමරිය දුටුවේය.

ඇය වනාහි මසුන් මරන්නන්ගේ තායක දස රජුගේ දියනියන් බව දැනගත් මිහිපල් තෙම අහිරුපි ඇ කෙරෙහි ඇලුම් ඇතිවූයේ ඇයව සරණ විවාරීම පිණිස දස රාජයන් කරා තික්ම ගියේය.

දස රජ මහත් ගෞරවයෙන් ගාන්තනු රජුව පිළිගෙන ආ තතු විමසීමෙන් පසු, ගාන්තනු රජු දස රජුගේ දියනිය නමට පාවා දෙන ලෙස ඉල්ලිය දස රජ මේ ඉල්ලීමට තම සතුට ප්‍රකාශ කරමින් "මහ රජානනි!

මගේ දියනිය ඔබ ආවාහ කර ගන්නේ නම් ඔබ වහන්සේගේ ආවාමෙන් කුරුරට සිංහාසනය මං දියනියන්ගෙන් ලැබෙන පුත්‍ර කුමාරයින්ට හිමිවිය යුතුයේ දිවිරිය යුතු” යයි කීවේය.

කුරුරට සිංහාසනයට සම්ප්‍රකාරයෙන්ම යෝග්‍යවූ පුත්‍ර රත්නයක් සිටියදී මෙබඳු දෙයක් කෙසේ කරමිදැයි අභිමතයෙන් දුර්වලවූ ශාන්තනු රජ පෙරලා හස්තිනා පුරයට ගියේය.

ධීවර රාජ දුභිතාවූ රූප ශ්‍රියෙන් සමලංකාත සත්‍යවතී හෙවත් මච්චගන්ධි කුමරිය තම හට පාවාගැනීමට තොලත් ශාන්තනු රජ තෙම විශෝද්‍රකීන් උසුලෙන බව දැනගත් යුව රාජ දේවවෘත තෙම, පිය රජුගේ කතස්සල්ල සන්සිඳුවනු වස් තම රාජවංශික දෙටුවන් සමූහයක් කැටුව ධීවර රාජයන් වෙත එළඹ ධීවර කෘතියාම තම පියරජුට පාවා දෙන තේන් ඉල්ලා සිටියේය.

ධීවර ශ්‍රේෂ්ඨ දූෂ රජතෙම දෙවවෘත යුව රාජයා හට ආචාර සම්පන්නව ආමන්ත්‍රණය කොට “හරන කුල සුසංඝානනී” මගේ දුභිතාව ඔබ පියාහට පානිග්‍රහණය කොට එක්සිත්ව දෙන්නෙමි. එහෙත් ආයුච මැනව, ඇගේ පුත්‍රයින්ට කුරුරට සිංහාසනය උරුම වන අවිසේන් ඔබ විසින් දිවිරුමි දියයුතුයයි” ප්‍රකාශ කෙළේය.

මස්මරණ රජුගේ අභිමතය වැටහුනු දේවවෘත යුවරජ පිළිතුරු දෙනුයේ “එම්බා සත්‍යවාදී ධීවර රාජයානනී! මාගේ සත්‍යවූ වෘත්තය ග්‍රහණය කරත්වා. ඔබ දුභිතාවගේ ගභීයෙන් වදාගන්නා තැනැත්තෙම කුරුරට භාරනසින්ගේ සහ මගේද රජ වන්නේය”යි දිවිරුම දුන්නේය.

මෙය ඇසූ දූෂ රජ තෙම මහත් පුදුමයට සහ ප්‍රීතියට පැමිණ ශාන්තනු රජු උදෙසා සිය රූප ග්‍රහ සම්පන්න සත්‍යවතී තොහොත් මච්චගන්ධි දු කුමරිය

දේවවෘත සුව රාජසාහන් හට භාර කෙළේය. දේවවෘත කුමාර තෙම මස්මරණ කරුණ කාන්තාව රථයෙහි තිලවෘතන සවිච්චන් හසනිනා පුරයට ගොස් පිය රාජයන් හට ඒ සත්‍යවහි තොහොත් මව්වගන්දි කුමරිය භාර දුන් කළ ආත්තනු රජතෙම අපමන දිනියට පත්ව සවකීය පුත්‍රයාට ආශීලාද කෙළේය.

මේ උතුම්වූ කායනී කරණකොට ගෙන දේවවෘත කුමාරයෝ “භිෂ්මා” යන නාමයෙන් ලෙවිහි ප්‍රකට වූයේය. ආත්තනු රජ වාරිනු තොයික්මවා සත්‍යවහි කුමරිය විවාහ කොට ගත්තේය.

විශේෂ විභාග

‘කෞරව තොහොත් කුරුකුල වංශ වතුන්ගේ මුල් වෘණියන් වන මෙම මව්වකොහන, මව්වගන්දි, තොහොත් සත්‍යවහි බිසව වනාහි යමුනා ගංගා ජලයෙහි පතිතවූ ධාවුවක් කරණකොට ගෙන මත්ස්‍යයෙකු කුසින් උප්පත්තිය ලත් බව මහා භාරතයේ සදහන්ව තිබේ මෙය කිසිසේත් ඇදහිය නොහැකි අද්භූත කථාවකි.

මෑ තොමෝ කුරු රථට යාබද රාජධානියක්වූ මත්ස්‍ය රට මත්ස්‍ය රජුගේ දියනි කෙනෙක් හෝ මහා

‘කුරුරට කේවට්ට මව්වගන්දි බිසෝගේ සහ කුරුරට ආත්තනු රාජයාගේත් දරු මුනුබුරු පිරිස වනාහි “කෞරව වංසත්වය සත්‍යමයවූ පුණ්‍යමයවූ මංගලමයවූ ශ්‍රීමත් රාජ වංශයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨවූ කුරු වංශය- කලීසුගයට මුලින් වාපරසුග කාලයේදී සුයනීවංශයෙහි කුරුරජුරුවෝය යන නාමයෙන් එක්තරා රජෙක් වූයේය. ඒ කුරු රජුරුවන්ගේ දරු මුනුබුරෝය යන අවසරයෙහි අත්ප්‍රත්‍යය කළ කල්හි කුරුගෙන් පැවතෙන්නන් හට “කෞරව” නාමය සිදුකෙරේ. (සිඛාන්ත කෙවෙහිය)

භාරතයේ ස්ථාන කීපයකම සඳහන් ප්‍රකාර මස් මරණ පිණිසම ප්‍රධාන දූෂ රජුගේම සහ-ඡාන දියනියක් වියයුතුය. කථාව අලංකාර කරණ අරුතෙන් පසු කාලයේ මහාභාරතයට අමුතු කරුණු සම්බන්ධ කළ බමුණු ආචාරීන් විසින් මෙම ඵෙඨයනීමත් උපත ලියන්ට ඇතැයි සිතිය හැක.

ඇත අතීතයේ දැක්වෙන මත්ස්‍ය දේශයට වර්තමාන කාලයේ ආල්වාර් රාජධානියයි කියනු ලැබේ රාජප්‍රකාශවෙ පිහිටි මෙම රට වාසින්ට සමහර ද්‍රවිඩ පොත්වල මිනවන්, මිනවන්, යනාදී නාම සඳහන් කර තිබෙන බව ඇසිමු. ගරුඛ පක්‍ෂියා බැදී කොසිය ඇතැම් රාජප්‍රකාශ කෂත්‍රියන්ට අයිතිය.

කෞරව නොහොත් කුරුකුලය.

ඉන් ඉක්බිති ශාන්තානු රජුට දුව මව්වගන්දි හෙවත් සත්‍යවතී බිසව පුත්‍රයින් දෙදෙනකු වැදුවාය. වල්ලභ කුමරු වික්‍රාංගද නම් වූය. කණ්ඩු කුමරු විවික්‍රමියනී නම් වූයේය පිය රජු ස්වභාවයට පසු හින්මා යුවරජු විසින් නම සුඵමැණියන් වන සත්‍යවතී නොහොත් මව්වගන්දි දේවියගේ සම්මතයෙන්, වික්‍රංගද කුමරු හස්තීනා පුරයෙහි සිංහාසනාරූඪ කරණ ලද්දේය. ඔහු ගාකිළියෙකු හා සටනට ගොස් මළේය.

ආ. ඉන්ද්‍රවාර් - කඳුකර

ආල්වාර් - ගරුඛන් (ගුරුලා)
(යාල්පානම් පෙයරකාරාදී 95 පිටුව)

ඉඳුකාර } ඉන්ද්‍රවාර් ත්‍රිඳුකාරී
ඉඳුකෙ } ඉන්ද්‍රවාර් ත්‍රිඳුකාරී

කුරුකුර් } ආල්වාර් නිරුතගරය මිත රට
කුරුකෙ } ආල්වාර් නිරුතගරය මිත රට
(යාල්පානම් පෙයරකාරාදී 316 පිටුව)

ඔහුගේ බැඳුණු වන විවිත්‍රවීයී කුමරු කඹිරට කපරඤ්ඤයන්ගේ දියනිවරුන්වූ අමිබිකා සහ අමිබාලිකා සහ කුමරියන් දෙදෙන පාණිග්‍රහණය කොට වංශය රක්තා පිණිස බාල අවස්ථාවේම හෞතිකා පුර රජ බවට පත්විය. එහෙත් අධික සත්‍රි සමාගමය හේතුකොටගෙන රාජයකමා රෝහය වැලදි ඔහු තරුණ වියෙහිදීම මලේය.

බිසෝවරු දෙදෙනෙකු පාවාගත් විවිත්‍රවීයී රජුට පුත්‍ර පුත්‍රී දෑ කිසිවෙක් නොසිටි බැවින් කුරුකුල හෙවත් කෞරව වංශයේ බෝවීම මෙසින් කෙලවර වීමට යන බැව් හැඟියය මම්වගන්දි දේවිය තම හිමි ශාන්තත්‍ර රජුගේ පලමු විවාහයේ පුත්‍රවූ භිෂමා කුමරුට කථාකොට එකල පාවති උසස් වාරිත්‍රවල අදූමට භිෂමා කුමරුගේ මලණුවන් වන විවිත්‍රවීයී රජුගේ වැන්දඹු බිසවුන් දෙදෙන සරණ පාවාගත කුරු වංශයේ දියුණුව ගෙනයන ලෙස ඉල්ලා සිටියේය.

එවිට භිෂමා කුමරු තම සුඵමැණියන් වන ආත්‍යවති බිසවගේ පියාතස් වන දූඝ රජු හා කුරුරට ඔවුන්තට උරුමක්පාවූ නොතැබීමේ පොරොන්දුවටිට කල දිවරුම මෙහෙදි මතක්කරමින්, “මැණියන් වහන්ස, මගේ දිවරුම කඩකල නොහැක්කේය. ප්‍රාප්තිය ගනි ගුණය අත්හැර දුමුවන්, ජලය මධුරාදි සිසිල් රසය අත්හැර දුමුවන් මානය ස්පෂි ගුණය අත්හැර දුමුවන්, සුය්‍යීයා ඔහුගේ තේජස් ගුණය අත්හැර දුමුවන්, අමිකාශය ශබ්ද ගුණය අත්හැර දුමුවන්, අග්නිය උෂ්ණ ගුණය අත්හැර දුමුවන්, චක්‍රයා සිසිල් ගුණය අත්හැර දුමුවන්, මගේ දිවරුම කිසිකලෙකන් නොකඩන්නෙමි, ඒ මා වැන්නන්ට තරම් නොවේය,” යයි පාවසුවේය.

පැමිණි නිබන්ධ බාධාවන් මෙසේ වෙතත් කෞරව වංශයේ බෝවීම කෙසේ හෝ ගෙන යායුතු බැව් මෙතෙහි කල සත්‍යවති බිසෝ නොමෝ භිෂමා කුමරුගේද සමමතය

ඇතුළු කමා විසින් පරාගර මුණ්වරයාට දුව ලත් කුලුදුල් පුත්‍ර ව්‍යාස මුණ්වරයාට ගෙන්වීම පිණිස ඔහු වෙතක්කෙළේය. මවගේ අධිෂ්ඨානය ප්‍රකාර ව්‍යාස මුණ් වහා හි පැමිණියේය.

සාකිස මුණ්වරයන්ගේ නියෝගය පරිදි ව්‍යාස මුණ් වරයා වැඩිමහලු තැනන්සියවූ වැන්දඹු *අම්බිකා බිසව කරා එළඹියේය. එවිට ඇ තොමෝ ඔහුගේ බිය ජනක රූපය දැක බියෙන් තැතිගෙන ඇස් දෙක පියාගන්තිය. ඉන්නිසා ඇ හට අන්ධ පුත්‍රයෙක් ලැබින. හේ ධ්‍යානරාජ්‍ය ප්‍රමිතවිය.

ව්‍යාස මුණ් තෙම දෙවන වරට අනික් තැනන්සියවූ අම්බිකා බිසව වෙත එළඹියේය. භී තොමෝ ව්‍යාස කෙරෙහි උපන් හය කරණකොටගෙන ඇගේ සකල ශරීරය වෙවලා පසුවන් ගෙවන් සුදුමැලි පාටවිය. ඒ හේතුවෙන් ඇ ලත් පුත්‍රයා පාණ්ඩු පාට නොහොත් “අළු” බිලිදෙක් විය. ඔහු පාණ්ඩු කුමාර යයි ප්‍රකට වූයේය.

ව්‍යාස මුණ්:- බ්‍රහ්මපුරාණය, පද්මපුරාණය, විෂ්ණු පුරාණය, ශිවපුරාණය, හගවන්පුරාණය, බ්‍රහ්ම වෛවර්තී පුරාණය, මාර්කණ්ඩෙය, අග්නිපුරාණය, වාමනපුරාණය කුමාරපුරාණය, මත්ස්‍යපුරාණය, ගරුඩපුරාණය, බ්‍රහ්මාණ්ඩ පුරාණය, යතාදි පුරාණ 18 ක් ලියා තිබේ.

*“දරුවන් තැනි වැන්දඹු තරුණ කාන්තාවකට සාකිස පුරුෂයාගේ සහෝදරයකු හෝ අන්‍ය ඇවැස්ස තැයෙකු හෝ සමග වාසයකොට තම පුරුෂයා වෙනුවෙන් දරුවන් උපදවා ගැණීමට ව්‍යවස්ථාවක් ඉන්දියාවේ පැවතුනේය මේ වාරිත්‍රයට “නියෝග” යයි කියන ලදී. මෙසේ උපන් පුත්‍රයින් හට “සෞත්‍රජ” යයි නම් වූහ.

(ඥාන දර්ශය)

තුන්වන වරට සමානිය මැණියන් විසින් නිදහස් කර
 වන ලද ඉදි ගෙවත් සංකාර වණියේ දැසිය වෙත ව්‍යාස
 මුණි පැමිණියේය. සමානිය සමාම් දුවගේ පුත්‍රත්නය
 විසින් ආව පාවා ගැණීමේ ගරුකියන් ලාභයන් ගුහ
 කටපුත්තක් ලෙස සිතා ප්‍රියියෙන් ප්‍රමුදිතව සිටි හි තොමෝ
 මනා රූප සිරියෙන් ගෙබි දෙනවත් පුත්‍රයෙකු ප්‍රසූත කළාය.
 ඔහු කුරුරට විදුර පණ්ඨිත නමින් පසිඳු වූයේය.

ඉක්බිති වැඩුම්හල් ධ්‍රැතරාමව කුමරු †ගාඤ්ඤා
 දේශයේ සුබල රජුගේ දුභිතාවූ ආගාඤ්ඤා නම් උතුම්
 කුමරිය ආවාහ කෙළේය. හිතොමෝ දුර්යෝධන සහ
 දූෂාසනි ආදී ප්‍රතුන් සියයක්ද එකම දුභිතාවූ දූෂාලා
 කුමරියද-ප්‍රසූත කළාය. දුර්යෝධන සහ දූෂාසන යනාදී
 සහෝදරයින් සියල්ලෝම ඔවුන්ගේ මුත්තවුන් කෙනෙකු වූ
 කුරුරජුගේ තාමයෙන් තම වර්ගයා කුරුකුලයෝය,
 කෞරවයෝය, කුරුමංගිකයෝය, සි නියාගන්තෝය.

පාණ්ඩු කුමාරයෝ කෞරවය, කුංචි හෙවත්
 පෘෂ්ඨා සහ මාද්‍රි යන කුමරියන් දෙදෙන ආවාහකොට ගෙන
 වසනුයේ; එක්තරා මාග අවතාරය ගත් සෘෂිවරයෙකුගේ

‡පෙර සිට පැවති කුරුරට ඉදිපත් කූව	ර
එපුර රජ කරණ කෝරව්‍ය රජව	ර
පවර දස දහමයෙන් රජ කරණ ව	ර
කුරුරට වසන පණ්ඨිත කෙනෙකිය විදු	ර

(විදුර ජාතකය - විමසියයුතුයි)

†ගාඤ්ඤා දේශයේ රජුන්ට දම්ල භාෂාවෙන් “**குறுநில
 மண்ணன்**” “කුරුකිල මත්තන්” යයි කියති.

- කුරු - කෞරව
- කිල - වජ්‍රයා
- මත්තන් - මිථිපාල, රජ යනුයි.
- “කුරු වජ්‍ර රාජයා” යන තේරුමයි
- ආගාඤ්ඤා-කුරුති, කරාවෙ සුත්‍රි, යනුයි.

ශාපය හේතුකොට ගෙන තම බිසෝවරුන් දෙදෙන
නොහැදින විසුවේය. ඉන්තිසා කෞන්තය හෙවත් කුංචි
බිසව, ධම්දේවයාගේ අනුභවින් සුඛිෂ්ඨීර කුමාරයාද වාසු
දේවයාගේ ආශිෂ්ඨාදයෙන් හිමසේන කුමරුද ඉන්දු දේවයාගේ
සරණින් අජ්ජන කුමාරයාද ප්‍රසූත කෙළේය.

තවද කෞන්තය බිසෝගේ යැදුම් පිදුම් කරණකොට
ගෙන *අශ්වින් නැමැති දේවතාවාගේ පිළිසරණින් මාදි
දේවියට නිකුල සහ ඝනදේව යන නිඞුල් පුත්‍රයින්
දෙදෙනෙකු ලැබුණාය. මේ කුමාරයන් පස්දෙන සවකීය
පියාගේ තාමයවූ පාණ්ඩ්‍ය තමන් පෙනී සිටියේය. මොවුන්
හට පංච පාණ්ඩ්‍යවරයෝ යයිද කියන ලද්දේය.

පංච පාණ්ඩ්‍යවරයෝ වනාහි මාසුදේවගේ
නැගණියන්වූ කෞන්තය නොහොත් පෘථ්‍යා දේවියගේ
පුත්‍රයින් වන්නෝය. මිෂ්ණුගේ අවතාරය ගත් ක්ෂාණ්ණා
සහ ඔහුගේ බැයන් වන බලරාමාන් යන දෙදෙන වාසුදේවගේ
පුත්‍රයින් වූහ. මේතසින් පංච පාණ්ඩ්‍යවරු සහ එක සියක්
කෞරවයින්ද ක්ෂාණ්ණ සහ බලරාමා ගේත් මස්සිනාලාවූහ.

ලෝක ප්‍රසිද්ධ මහා භාරත ඉතිහාසයෙහි කතීාවූ
වේද ව්‍යාසර් සාම් තෙම මේ කෞරව සහ පාණ්ඩ්‍යවරයන්ගේ
ලේ ධාරාව හිමි මුත්තණුවෝය. හෙනෙම වනාහි මිනිකුල
මම්චගන්දි නොහොත් සත්‍යවතී දේවියගේ වැඩිමහලු
පුත්‍රණුවෝය.

කුරුරට හසනිනා පුර ආණිඞුච සහ යුධය.

කුරුරට හෙවත් හස්නිනා පුරයෙහි රාජ්‍ය කළ
කෞරව වංශික ශාන්තනු රජුගේ ඇවැමෙන් ධ්‍රැතරාඡ්‍ර

*අශ්වින් දේවතාවා - අසියක් මිනිස් ශරීරයද අසියක්
අශව ශරීරයෙන්ද යුත් දේවතාවා

කුමාරයා රාජ්‍යයට වල්ලභයාව සිටියේවි නුමුත් තමා අති
හෙයින් රජකම සවකිය සොහොයුරා වූ පාණ්ඩු කුමාරයාට
භාර කෙළේය.

පාණ්ඩු රජ තෙම බල සම්පන්න රජෙක්ව කලක්
රාජ්‍ය කොට විඩාවට පත්ව රාජ්‍ය භාරපියා තමාගේ පියකරු
ක්‍රිඩාවක්වූ දඩයම පිණිස හිමාල වනයට පිවිසියේය. එවිට
ධ්‍යානරාජ්‍යව කුමරු රාජ්‍ය පාලනය පටන්ගෙන තමා අති
හෙයින් සවකිය ලොකු පියානන්වූ ශාන්තනු රජුට දුව
ගොස් දේවිය කුසින් ඔත් හිමිමා කුමරු ලවා රාජ්‍ය කටයුතුද
සවකිය දරුවන් ශල්ප ශාස්ත්‍රයෙහි හික්මීමද කරවුයේය
කලකට පසු පාණ්ඩු රජ මළේය. එවිට ඔහුගේ දේවියවූ
කුංචි කෞන්තය, හෙවත් පාඨා, නම දරුවන් පස්දෙනාට
ධ්‍යානරාජ්‍ය රජුගේ දරුවන් සමග ශාස්ත්‍රෝද්‍රහණය කරවීම
පිණිස ඔවුන් රැගෙන ධ්‍යානරාජ්‍ය රජු සම්පයට ගියාය.

කුංචි දේවියගේ පුත්‍ර පාණ්ඩව කුමාරවරුන් වනාහි
ධ්‍යානරාජ්‍ය රජුගේ කුමාරවරුන්ට වඩා ඉගෙනීමෙහි දක්‍ෂව
හෙයින් දුරයෝධන කුමාරයා ඔවුන් කෙරෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ බැඳ
වස විස දීමෙන් හා ආයුධ සරඹ දැක්වීමෙන් ඔවුන් විනාශ
කිරීමට තැත්කෙළේය. ඉක්බිති කෞරවයින්ට ගුරුවරයාව
සිටි ද්‍රෝණ නම් බමුණාගේ උපදෙසින් ඔවුහු සමගිවූහ.
මේ කාලයේදී ඒ බමුණාට පංචාල දේශයේ දූපද රජු
විසින් කරණ ලද අවමානයක් නිසා ඒ රජුට විරාඬව
සුඬියට යාමට ඔහු ඒ කුමාරවරුන් පොලඹවන ලදින්
සුඬාරම්භ කොට කෞරව කුමාරවරුන්ගේ සහ විශේෂයෙන්ම
පාණ්ඩව කුමාරවරුන්ගේ ආධාරයෙන් ඒ රජ පරදවනලදී.

මේ නිසා ධ්‍යානරාජ්‍ය රජ සවකිය පුත් දුරයෝධන
කුමරාට රාජ්‍යය තොදී නම සොහොයුරු පාණ්ඩු රජුගේ
පුත්‍රවූද සිය ඥාති පුත්‍රවූද සුධිෂ්ඨිර කුමරාට රාජ්‍යය
භාරදීමට නියම කර ගත්තේය. එවිට දුරයෝධන කුමරු

තම ඥාති සහෝදරයින් දවා විනාශ කිරීමට තැවත උත්සාහ කෙළේය. මෙයින්ද ඔව්හු ගැලවුනාවූ යාළක බ්‍රාහ්මණ වෙස්ගෙන වනයට වැද සාහසී සිටීම සෙහෙකැයි සිතා එසේ කළේය.

සවල්ප කලකට පසු *පංචාල දේශයේ දූපද රජු ක්‍රීඩා යුධයක් පවත්වා ඉන් අති දක්‍ෂවුවාහට සවයංවර විධියෙන් තම දු කුමරියවූ ද්‍රෝපදිය සරණ පාවා දෙන බැව් ප්‍රකාශ කරණ ලදින් ඔව්හු ඒ බැව් ව්‍යාස සාමිත් අතින් අසා ඊට සැරසී ගියේය. ඒ කුමරිය අති දක්‍ෂකම්පා අර්ජුන කුමරුහට පාවා දෙන ලද්දීය. එහෙත් පාණ්ඩව- යන්ගේ මවගේ එක් කීමක් නිසා ඇ ඔවුන් පස්දෙනාගේම භායනීව වූවාය. ඉක්බිති කෞරවයෝද පාණ්ඩවයෝද සමඟී වූවෝ. කෞරවයෝ †හස්නිනා පුරය අග්‍ර රාජධානිය කොටද පාණ්ඩවයෝ ‡බාණ්ඩව ප්‍රසාදය අග්‍ර රාජධානිය කොටද ගෙන රාජ්‍ය කිරීමට නියම කරගෙන එසේ කළේය. පාණ්ඩව ජේෂ්ඨ කුමාරයාවූ යුධිෂ්ඨිර තෙම වනාහි රාජ්‍යය පාලනය අතිස ඵලාකාරයෙන් සිඬ කළේ රාජසුය තම යාගය කොට අගරජ තුතතුර ලැබීමට ප්‍රාණීණාකොට ඒ කටයුත්ත ඉතා හොඳ ගම්හිරාකාරයෙන් සිදුකෙළේය. පසුව යුධිෂ්ඨිර රජ තම බාප්පා වත විදුර පසිතුමාගේද අවසරය ඇතුළු දුර්යෝධන රජු සමග දු කෙල පැරද තමාගේ රාජ්‍යයද ධනයද සාධාරණ භායනීවවූ ද්‍රෝපදී දේවියද යතාදී සියල්ල තැනිකරගත්තේය. දහතුන් වරුණයක් විදේශිව සිටීමට ගිවිසියෝ තම ඉක්බිති ඔවුන්ගේ රාජ්‍යය ඔවුන්ට පෙරලා දීමට දුර්යෝධන රජු සතුටු වූයේය

*පංචාලදේශය - වනීමාත පංජබී ජනපදය

‡බාණ්ඩව ප්‍රසාදය - දැනට අළුත් දිල්ලි තහරය මෙය යමුතා ගංගා තීරයෙහි පිහිටියේය.

‡හස්නිනා පුරය - පරණ දිල්ලි තහරයේ (පුරාණ ඉදිපත් ක්‍රවර) සිට මයිල 65 ක් පමණ ඊශාණ දිගින් ගංගා තමී ගං ඉවුරබඩ පිහිටා තිබුනේය. මෙය කුරුකුලයින්ගේ අග ක්‍රවර විය.

එබැවින් ඔවුහු දහතුන් වර්ෂයක් විදේශිව මත්ස්‍ය දේශයේ විරාට නරපතිහට මෙහෙකරමින් වසන්නෝ අත්තිමයේදී දුරයෝධන රජ ඒ රජුට පහරදීමට තැත්කල කාලයෙහි ඔහු ආරක්‍ෂා කරගන්නාහුය. මේ නිසා විරාට රජ අර්ජුනා කුමරුගේ පුත් අභිමාන්‍ය කුමරුට උන්ගේ නම් සවකිය දු කුමරිය සරණ පාවා දුන්නේය.

ඒ කෙළෙස් වර්ෂය ඉක්ම ගිය පසු පාණ්ඩ්‍යවයෝ සවකිය රාජ්‍යය පෙරලා ඉල්ලා, පලමු කොට කුඩා නගරවල් පහක් ලදහොත් සතුටු වන්නෙමු යයි කියා සිට පසුව කුරුකුලෙහි නම් ආම භූමියේදී යුධ කොට රාජ්‍යය ලබා ගැනුම් වස් නිශ්චය කරගෙන යුධාරම්භ කළෝය.

කුරුකුලෙහි දහඅට දවසක් පැවතුන මේ මහා සංග්‍රාමයට එකල දඹදිව සිටි සියලුම රජවරු පාහේ මේ සටනට සහභාගිවී තිබුන බව මහා භාරතයෙන් හෙළි වන්නේය. මෙයින් *මාරක රමේ මහ බලසම්පන්න ක්‍ෂණිකා රජ පාණ්ඩ්‍යවයන්ගේ පක්‍ෂයටත් මගධ රට රජුජුරුවෝ යුද පුරුදු හසනින් දස දහසක් සමග කෞරව යන්ගේ පක්‍ෂයටත් බැඳී සිටි බව දක්වා ඇත්තේය.

එක ලේ ධාරාවෙන් ඉපිද එකම පියත්ස යට හැඳී වැඩි සිටි කුරුකුලයෝය. පාණ්ඩ්‍යවරයෝය නැමැති මේ

‡මත්ස්‍යදේශයේ විරාට නම් මත්ස්‍ය රජුගේ දු කුමාරී යවු උන්තරාව කුරුවංශික අභිමාන්‍ය කුමරුට පාවා දී තිබෙන බැවින් මත්ස්‍යයෝ සහ කෞරවයෝද බහුචරයෝ වෙති. මත්ස්‍යයෝ වනාහී වජ්‍ර වංශිකයෝය. ඔවුන්හට දමිල භාෂාවෙන් මිනවන් යන නාමය කියති.

*යටතිය දවස වාරවතී නුවර රජ කල ක්‍ෂණිකා යණ ගෝත්‍රයේ උපන් දස බැ රජුජුරුවන්ට වැඩි මාලු වාසුදේව රජුජුරුවෝ නුවරින් තික්ම උයන්කෙළියට යන්නාහු”

(ගිරා සැලලිහිණි දෙබස - උම්මග්ග ජාතකය)

සහෝදර පිරිස අතර කුරුරට සිංහාසනය ජය ගැනුම් වස් සිදුවූ භයානක සටනින් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත විරසින් සමූහයක් විනාශ මුඛයට පත්වූවෝය.

සටන කෙළවර පාණ්ඩ්‍යවයෝ විජය ග්‍රහණයට පත්වූ නමුත් ඒ ඔවුන්ගේ විර භාවයෙන් තොව ඔවුන්ගේ ආධාරයට බැඳී සිටි දෙව් දේවතාවුන්ගේ කපටිකමින් බැව් මහා භාරතය ඕඩ්‍යානව කියවන්නෙකුට මතාව අවබෝධ වන්නේය.

භීමසේන බියගුල්ලෙකු ලෙසද දුර්යෝධන විරයෙකු ලෙසද නොබා සටන් කළ බැව් පාණ්ඩ්‍යව පස ගෙන සිටි කෘෂ්ණ දේවයන්ගේ බැයා වන බලරාමා විසින්ද කුරු ක්ෂෙත්‍රයෙහිදී ප්‍රකාශ කෙළේය. යුධිෂ්ඨිර බොරුකාරයෙකු ලෙසද, පාණ්ඩ්‍යවයින් හා ඔවුන්ගේ මිත්‍ර පක්ෂය රාජ වංශිකයින් අතර පවත්නා යුධ නීතියට අවමාන්තය ගෙන දෙන අන්‍යමින් සවන් කරන්නෝ යයිද ඔවුන් හට නිකු කරමින් “කෝරවයෝ වතාහි නීති ගරාක භිම වික්‍රමයෝය”යි පසසම්ප්ද රණදෙණියෙන් ඉවත්ව ගිය බැව් බලරාමාගේ කථාවෙන් එළිදරව් වන්නේය.

මේ මහා සංග්‍රාමයේදී සාප්‍රච ඉදිරියට මුණ පා ගොස් නියම විරසින් වශයෙන් සටනට වැදුනු කුරුකුලයෝ පරාජයවූයේවි නමුත් ඔවුන්ගේ නිර්භීත භාවය ගැනත් නීතිගරාක භාවය ගැනත් මහා භාරතය සාක්ෂි දෙන්නේය.

හිමවා, දුට්ඨොධනා, †කණිකුමාර, දුෂාසනා, දෝණ, ශල්‍ය ආදී කුරුකුල ප්‍රධාන වීරයින්ද ඔවුන්ගේ දරු මුහුදුරන්ද යුධ හටයින්ද අනිකුත් යහලු මිත්‍රාදී රජදරුවන් සහ සේනාවන්ද බොහෝ රාශියක් මේ සටනින් මැරුම්කැවෝ වූහ. එමෙන්ම පාච පාණඩ්‍යවරුන්ගේ පුතුන් පස්දෙනෙද ඔවුන්ගේ පක්‍ෂයට බැදී සිටි සමහර හේවෘයන් සහිත රජවරුන්ද විනාශවූය.

ඔවුන්ගේ ආබේණියන් බොහෝ දෙනෙක් මලාවු තම පුරුෂයින්ගේ ලෙසින් තෙත්වූ දීඝී කේශ කලාපයන් සිනිඳු ඇඟිලිවලින් අල්වා ගුටිකර ගැටගත්වා රුධිරයෙන් නැවූ ගිස් ගෙඩි තම තම උකුලුමන තබාගෙන තා තා ප්‍රකාර අපෑමේ ලය කකියවන විලාප කීයමින් හැඹුට්වෝය.

කවු, හෙල්, තෝමර, තණ්ඩාසුද, ඊශර යනාදී පහර ලැබ ඒ ඒ තැන වැටුණ ඇත් අස් හා පාබල සේනාවන්ගේ මෘත ශරීර මත වංචිවූ උකුසු, රාජාලි, කොක් යනාදී මාංශ ලෝහි පක්‍ෂී වගීයා මිනී සිරුරු කඩ කඩා කමින් ලෙසින් පෙරෙන අංකුස බඳු හොටවලින් සහ ශක්තිමත් පියාපත් ආධාර කොට ගෙනද ඔවුනොවුන් අතර පහරදීගැනීම ඒ යුදපිරිසේ දකිනට ආතිවිය.

†කණිකුමාර - යුධිෂ්ඨිර, හිමයේත, අර්ජුන, නාමැහි පාණඩ්‍යවර නොහොත් කුරුකුල කුමාරයින්ගේ මෑණියන් වන කෞන්තය, කුංචි හෙවත් පාචා බිසෝ තරුණ අවස්ථාවේ සුයඹ්දේවාශ්‍රිවාදයෙන් උසුන කල කුචුදුල් පුත්‍රයාය අවිවාහකව සිටියදී උපන් මෙම කුමරු තම කුලයේ ගරුත්‍වය රැක ගැනීම උදෙසා ගංඟාවෙහි දමන ලදිත් ඒ දුටු අධිරාජ්‍ය රජාවායඹියා මේ බිලිඳු ඇති දෑඩි කරගත්හ. මොහු කෞරව පක්‍ෂය ගෙන සිටියෙකි. මොහුගේ තාමයෙන් පෙනී සිටින කරුව කුලයේ සම්භර දෙනෙක් “කණිසුරියගේ” “කණිකුමාරගේ” “කණිසුරිය පටබැදිගේ” යන නාමාවලියෙන් මේ දක්වා ප්‍රසිද්ධව සිටිති. උඩුගම්පොල හෙතරත්ගොඩ පලාත්වල මේ පරම්පරාවේ අය සිටිති.

කැදර රුද්‍ර පක්‍ෂීන්ගෙන්ද මාංශ භක්‍ෂණයෙහි ලොල්
 මාංශයින්ගෙන්ද තම තම ඥාතීන්ගේ මෘත ශරීරයන්
 ගොදුරුබවට පත්වීම වැලැක්වීම පිණිස එහි සිටි පාණඩ්‍ය
 වරයෝය, කෞරවයෝය යනාදීන් ඒ ඒ සතුන්ගේ වදයට
 ප්‍රකෝපව ඔටුන්වෙන ගල් මුල් ගසමින්ද ආක්‍රෝ පරිභව
 කරමින්ද අමු සොහොනක් බදු ඒ කුරුක්‍ෂෙත්‍රය තුල
 තා තාප්‍රකාර විලාසයෙන් භාසුරුතෝය,

ඒ අතර රාක්‍ෂ හා පිශාවයින්ද සමූහ වශයෙන් මෘත
 ශරීර අතර භයානක විලාස ගෙන හොල්මන් කරන්ට වන.
 මිනි දුර්ගක්‍ෂිය ආග්‍රහයන්හි හිජු සිවල් කැලන් කෙල
 හැලි හැලි දිවි එල්ල එල්ලා මිනි මාංස කැමට මාතබලමින්
 රණ භූමිය භාත්පස පිහිටි මුකලන් තුලින් මිනිකදන්
 දෙස එබී එබී බලා උන්නේය.

විජය ග්‍රහණයට පත් පාණඩ්‍ය වරයින්ගේ පක්‍ෂය
 ගත් විෂ්ණුගේ අවතාරය ගෙන සිටි වාරක රවේ රාජයාටු
 කෘෂ්ණ තෙම ඒ කෞරවයින්ගේ සහ පාණඩ්‍යවරයින්ගේත්
 කුරුක්‍ෂෙත්‍රය තම ලත් යුධ භූමිය දෙස ඇස් යොමා එකී
 රණපිටිය භාත්පස විසිරි තිබුන බෙහෙවින් කුරුකුලයින්ගේ
 සුන්බුන් මෘත ශරීරද ඇත් අස් මලකුණුද මුතු කුඩ කොඹි
 සේසත් සහ යුධ රථ වහනාදියද දුටු හෙතෙම තම
 මස්සිනාටු අර්ජුනයින් අමතා:-

“බලව දර්ශනසිනි, කුරුකුලයින්ගේ ||නාරකා,
 වසු සුසනී යන අඛණ්ඩමත් හා සුදු කළු කහ රතු ඇ
 නොයෙක් වර්ණයෙන් හෙබි කොකිද කුඩු සමුහාදියද යුඛ
 භූමියෙහි විසිරී තිබෙන ආකාරය” සි කිවේය.

(ඉංග්‍රීසි සහ දෙමළ මහා භාරතය, මෝරිස් වින්ටර්නිස්ගේ
 ඉංග්‍රීසියානු සාහිත්‍ය ඉතිහාසය, ඥානදායීය, මහපදරංග
 ජාතකය යනාදි පොත් ආශ්‍රයෙනි)

කුරුකුල ඉර හඳ කොඩිය.

දැන අතීතයේ සිටි සිංහල රජවරුන් දවසට ප්‍රථම
 කාලයේ සිට සිංහල ජාතීයට මෑත භාගයේදී පමණ
 ඇතුළත්ව සිටින කුරුකුලයෝය, කිරාම කුලවත්තයෝය.
 යන පිරිස විසින් ඔවුන්ගේ මගුල් සහ ඉලම් වලට ඉදිරිපත්

උතුරු දඹදිව මණිපුර ප්‍රදේශයේ කථාවස්තුවේ ප්‍රකාර
 පංච පාංචවරුන්ගෙන් කෙනෙක් වන “අරුජන” කුමරු
 මණිපුර රාජධානියේ රජුරුවන්ගේ දියණියන්ව විවාහ
 කරගන්නා ලදී. නුමුත් මහා භාරත කතාවෙහි මෙය
 සටහන්වී නැත. ඒ මේ කතාවස්තුව කෙටි වසයෙන් මෙසේය,
 අරුජන තෙමේ “භංගා වාර” රටෙහි වාසය කරන අතර
 කොරව්‍ය නම් නාග රජුගේ දියණියවූ “උලුපී” හා සරණවිය.
 නොබෝ දිනකින් දඹදිව පුළු දේශය තරඹන අවියෙන්
 නැගෙනහිර බලා ගමන් කළ ඔහුට මණිපුර රාජධානිය
 හමුවිය එහි රජුරුවන් වන වික්‍රවාහන තෙමේ තම
 දියණියන් වන “විත්‍රාත්ගද” කුමරිය අරුජන කුමරුට
 සරණ පාවා දෙන ලදී. මේ විවාහයෙන් ඔවුන්ට ලැබුන
 පුත්‍රයා “ඛනුරා වාහන” කුමරු කල්යාණෙන් මතලුර් හෙවත්
 මණිපුරයේ රජ විය.

සපිරි	දිලෙහ කළු සුදු කහ එමදව	යේ
අ සිරි	වරුණ දිනු හිරු සදු ඇති සැටි	යේ
සු සිරි	වඩන කුඩු කොහි වාමර කැටි	යේ
වී සිරි	තීබෙන සැටි බල සකී රණ පිටි	යේ

කොටහෙත යන ලදී. ඒ බැව් කවෙති පරාක්‍රමබාහු රජුගේ සහ දෙවෙනි රාජසිංහ රජ කාලය දක්වා වරින්වර ලියවුන පුරාණ ලිපිවල දක්වා ඇත්තේය.

කෞරවයේ තොහොත් කිරාව කුලයේ මිනිසුන් දඹදිව සිට ලක්දිවට පැමිණෙන කාලවලදීද, ඔව්හු දඹදිවදීද මෙහි පහත සඳහන් රාජකීය අඩයාලම් අයිතීන් සිටි බව ඉංදියානු ආණ්ඩුව මගින් ප්‍රසිද්ධ කරණ ලද ගැසටියර් පොත් වලද මොනවට ඇතුළත් කර තිබේ.

විශේෂ විභාග.

"The marriage of a (Parava) member of the upper classes is conducted with much ceremony. The retual is in many essential features similar to that observed by the Hindu Caste."

"A peculiar features of the wedding is the procession from the church (where the rite of marriage is performed) to the brides house with virudus or banners, supposed to be the insignia of the **Kingly ancestors** of the race."

The emblems consist of 21 flags embroidered with representations of various objects, animate and inanimate, such as **a Snake, a Peacock**

a Palmyra a Chunk the Sun (the Moon) an Elephant a Fish, and so on. In addition to these a large **Umbrella a Shield,** and other **Trappings** are carried. The bridegroom wears a costume called **KAPA** resembling the state robes of **JATHI THLAVAI MORE** and with cloths are spread before him in his path."

(MADRAS DISTRICT GAZETTEERS TINNEVELLY VOLUME 1 chapter iii, page 123 & 124— BY H. R. Pate I. C. S. Printed by the Superintendent Govt. Press Madras 1917)

පෞරව සහ කෞරව යන්නෙන් පරවර සහ කිරවර යන නාම සෑදී තිබෙන බවත් ඔවුන් දෙවර්ගයම එක පරම්පරාවේ අයින් බවත් සැලකිය යුතුයි ඉහත සඳහන් ඉංග්‍රීසියේ කෙටි විස්තරය:- “පරවර කුලයෙහි උසස් තනියේ වැජඹෙන සාමාජිකයෙකුගේ හරණ මංගලය වූකලී බොහෝ අලංකාර අන්දමට පවත්වනු ලැබේ. මේ උත්සවය බොහෝකොට හිඳු වාරිනු වලට සමාන වන්නේය. ඒ සිරිත් විරිත් යතාදිය පරවර ජනයා හිඳු ආගම් කාරයින් වශයෙන් සිටි කාලයේ පටන් පවත්වාගෙන එන බවට අනුමානයක් නැත.”

“විවාහ මඟුල සිදුකල දේවස්ථානයේ සිට මතාලියගේ නිවස දක්වා විශ්මයජනක පෙළහරක්ද පවත්වන්නේය. එයට පරවර මිනිසුන්ගේ කුලයෙහි රාජකීය මුතුන් මිත්තන්ට අයත්යයි විශ්වාස කරණ අඩියාලම් සහිත “මිදිදු” නොහොත් කොඪී කුඩ කේසත් යතාදියද ගෙන යනු ලැබේ.

“මේ අඩියාලම් වතාහි නාතාප්‍රකාර සතුන්ගේ සහ තවත් දේවල් වෙති. ඒ ලකුණු,කොඪී වර්ගී විසිඑකක (21) ගෙන්තම් කරණ ලද්දේය එනම්:- නාගයෙක්, මොණරෙක්, කල්පන්, හක්ගෙයියක්, ඉර (හද) හස්තියෙක්, මන්සෘයෙක් සහ තවත් නොයෙකුත් අඩියාලම් වෙති. ලොකු කුඩයක්ද (මුතුකුඩ) පලිහක්ද ක්‍රී ශුල බඳු ආයුධ වර්ගද මෙම පෙළහරට ගෙන යන්නේය.”

“මතාලයා “කප” නැමැති ආයින්තමක් අදිති. එය වතාහි “ජානි තලවෙසී මොරෙසී” නම් වාරිනුයට ඇතුලත් සලු පිලි වශයෙන් සැලකිය හැකිය. මතාලයා ගමන් කරණ මාගීයේ ඔහු ඉදිරියෙන් (පාවාඩ) සුදුරෙදි බිමට ඇතිරීමද සිදුකරන්නේය.”යනුයි.

(මදුරාසි පලාතේ ගැසටියර්, තිත්තවැලි පලමුවෙනි කාණ්ඩය iii පරිච්ඡේදය 123 සහ 124 පිටු ඉන්දියානු සිවිල් නිලධාරී, එච්. ආර්. ජේව්. කවී. මදුරාසි ආණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රිතයි. ක්‍රි: ව: 1917)

ආණ්ඩුවේ කොඩි පොත.

“In a work called the CHANDRA KULA MALAWA, Pitigal Korale (Central) the following flags are enumerated.”

“මධ්‍යම පිටිගල් කෝරළේ ව්‍යු කුල මාලාව නැමැති පොතක මෙහි පහත දක්වන කොඩිවර්ග සඳහන් කර තිබේ.

- 1 නාග කොඩිය.
- 2 කුකුළු කොඩිය.
- 3 මොණර කොඩිය.
- 4 තල් ගඟ බැඳි කොඩිය (තල්පත් කොඩිය)
- 5 නැව බැඳි කොඩිය
- 6 හත්ගෙඩිය බැඳි කොඩිය
- 7 හිප්පි කොඩිය
- 8 කොටියා බැඳි කොඩිය
- 6 සිංහයා බැඳි කොඩිය
- 10 රාජාලියා බැඳි කොඩිය (ගුරුලො)
- 11 හත්සයා බැඳි කොඩිය
- 12 තම්මැට්ටම බැඳි කොඩිය
- 13 සුසංඝා කොඩිය
- 14 චන්ද්‍රයා බැඳි කොඩිය
- 15 දැව් බැඳි කොඩිය
- 16 ගොතා බැඳි කොඩිය
- 17 මකරයා කොඩිය
- 18 දැල් කොඩිය
- 19 මත්ස්‍ය කොඩිය
- 20 හණුමා කොඩිය
- 21 ගිරවා බැඳි කොඩිය

(ගරු ඊ. ඩබ්ලිව්. පෙරේරා මහතුන් විසින් සම්පාදනය කර ආණ්ඩුව මගින් මුද්‍රිත පුරාණ සිංහල කොඩි පොත 34 පිටුව)

පිටිගල් කෝරළේ කෞරව වංශික උගනෙනු විසින් මුද්‍රණය කරණ ලද ව්‍යු කුල මාලාව නැමැති පොතේ සටහන් කොඹි විසිඑක් වර්ගය ඒ පොතෙන් උපුටා ගරු ජ. බබ්ලිවි. පෙරේරා මහතුන් විසින් ආණ්ඩුවේ ඉල්ලීම පරිදි සම්පාදනය කල පුරාණ සිංහල කොඹි පොතට ඇතුළත් කර තිබේ.

එහෙත් ව්‍යුකුල මාලාවේ මෙම කොඹි විසිඑකම කුරුකුලයට අයිති බව ලියා ඇතත් ඒ කොටස පෙරේරා විසින් විසින් තම පුරාණ කොඹි පොතේ ලියා නැත.

ඉහත සඳහන් මදුරාඹි පලාතේ ගැහවිගර් පොතේ පරවර (පෞරව) මිනිසුන්ට කොඹි වර්ග විසි එකක් අයිති බවත් ලංකාවාසී කුරුකුලයින්ටද (කෞරව) කොඹි වර්ග විසි එකක් අයිති බවත් ව්‍යුකුල මාලාවෙන් ප්‍රකාශ වෙයි. මේ දෙවර්ගයට අයිති කොඹිවල එක හා සමාන අඩියාලම් පිහිටුවා තිබෙන බව සැලකිය යුතුයි.

කෞරව වංශිකයෝ විසි එක් වර්ගයකට බෙදුනායින් පළ ඒ ඒ ගෝත්‍රවලට නියම අඩියාලම් පිහිටුවා කොඹි වර්ග විසි එකක් තනාගෙන මේ දක්වා ඔවුන්ගේ මගුල් හා ඉලව් වලට පාවිච්චි කරණු ලැබේ.

මහා සම්මත කථාවක්.

“වේනිය රජුගේ වැඩිමහලු පුත් මුවලින්දය, ඔහුගේ පුත් ඝාගරය, ඔහුගේ සැටදහසක් පුත්‍රයෝ වූහ. එක් කුමාරිකාවකුත් වූයේය. සටහිය දවස ප්‍රථම කල්පයෙහි නා නා කුසුම් සම්පත්ත නා සපු දුනුකේ අඹ දඹ බක්මි පලොල් පඵ පල්ලවයෙන් ගැවසිගත් රුක් පෙලින්ද සිනිද්ද බෝනිද්ද දූසමන් සවුකෙන්ද කුසුමයන් ආකුලවු පඵත ශිබරාදීන් විසින් පිරිවරණ, කොංව මයුර හංස කෝකිල කින්තර කින්තරාගනාවන් විසින් ගැවසිගත්

පොළොන්නල රහ මඩලෙහි මුළු මේ සිය නියත් ගත්
නැවුන්වූ තෙර්නතාය මංඛල කොටුල් ගඩින් එකනින්තාද
වූයේය.”

“ඇඹුල ඉපුල හෙල්මැලි උපුල් මහතෙල් රත් තෙළුම්
හෙල තෙළුම්. ආදියෙන් ගැවසීගත් සද්දහතලා නම්
දිපයෙහි ආරමුඛි නම් විලක් වූයේය. ඒ විල දිගින්
පලලින් යොදුන් පමණය ඒ විල අවරින් සැදී තිබෙන
||වැටකෝ පෙලින් සැදුම් ලද්දේය.”

“එහි මල් සුගකියෙන් එකහෙලා භාහ රාජයන්ගෙන්
ගැවසී ගත්තේය හස්නින්ගේ කුංචතාදයෙන්ද ලිය කොටුල්
හඩින් ගැවසීගත්තේය. ඒ කාරවේර නම් විල දෙදෙව්
ලොවට ශක්‍ර දිව්‍යරාජයාගේ නන්ද නම් පුත්තරණිය මෙන්
වූයේය. එකල්හි මේ ලෝකයෙහි සත්‍යයෝ කුසල්හි හැසිරේ.

“මහවනිනියා වසවනීනි නම් දිව්‍ය ලෝකයෙහි
වසන මාර දිව්‍ය රාජයා බලා තරකය හිස්වන නියාව දැන
අහෝ මට අලාභය යයි, මීට උපායක් කරමිසි සිතා
එම දිව්‍යලෝකයෙහි චිත්තවන්තට නියුක්තවූ එක් දිව්‍ය
රාජයෙක් කරා එලඹ කියනුයේ “එමබා දිව්‍ය පුත්‍රයෙහි,
තොප මනුෂ්‍ය ලෝකයට යන බව යහපොතය.”

“මනුෂ්‍ය ලෝකයෙහි වසන අය බොහෝ සේම
කුසල් කර දිව්‍ය ලෝකයටම යෙහි. අකුසල් කිරීමට
නියුක්ත කෙනෙක් නැත. තොප සිතාපුච්චා වූ යම් සම සම
අභියක් කරව. තොපට මම සදහන් කලාම සිඬවන්-
තේය.” යයි කී කල්හි ඒ දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම කියනුයේ”

||වැටකෙසියා සහ දුනුකෙසියා වලට, කේවන්ත,
කේවච්ච, යන තාම කියති. දුනුකේ කැහි කුලය, වැටකේ
කැහි කුලය, යනාදී ඝෘණිය තාම දැරුවත් පෙර දවස
ලංකාවේ විසූ බව දැනගන්ට තිබේ.

“සාමිනි! දිව්‍යරාජයාන! මට තනියම යාමට කම්මාලි බවසය” කිව්ව නමුත් දිව්‍යලෝකයෙහි පරික්‍ෂා කරන්නාහු එක් දිව්‍ය සත්‍රියක් වුවහොත් නියාව දැන බිහිවත් මනුෂ්‍ය ලෝකයට යන බව යයි කිවහොත් සතුටුව දෙදෙනාම සහපතැයි කියා “කොතනක උපදින්නෙයි?” විවාල උන්හව කියන්නාහු.

“එමඹා දිව්‍යයෙනි! අසවල් පථිත මඹියෙහි සද්දහ තලා මිපයෙහි †කාරමේනි නම් විල මධ්‍යයෙහි මහතෙල් මල් දෙකක් නියමකොට අවට දිලෙන සහ සහග්‍ර මල් වඤ්ඤ මධ්‍යය සුඤ්ඤ මධ්‍යය පිරිවැරු තරු රැස් වලල්ලක් මෙන්ද! යනාදින් බිහව සලකුණු කියා වර දුන්නේය.”

තනු රක්ත භාවේන.

ජයන්ති අහ රහෙනා කි හෙයින් අහ රක්තා දිනයට කුජ දිව්‍ය පුත්තෝති වරසෙ ප්‍රසිද්ධ සෙයින් කුජ දිව්‍යපුත්‍රයන්ගේ දවස්හි සුභ තක්‍ෂත්‍ර යෝගයෙන් ගුහ මුහුණතයෙන් ඔවුන් දෙදෙනා විල මධ්‍යයෙහි මල් කැකුලු දෙකෙහි මිප-පාතික වූයේය.

“පුළියෙහි කරණ ලද මහත් කුසල් ඇත්තේය. බිහව ආරක්‍ෂා පිණිස තලාවු හුමාවු ආකාසසඵ දේවතාවෝ ආරක්‍ෂාගත්හ. ඔවුන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තරු පිරිවැරු වඤ්ඤ මධ්‍යය සේද එසේ වැඩෙන්නාහු. බිහව දසමස් ඇවැමෙන් ඒ මහතෙල් මල් දෙක කරඹු දෙකක් මෙන් මහත් වූයේය.

†කාවේරි:- අයුමණ්ණ, ආමසුරු, කොයම්පුත්තාර, තලුසා-
ලුරු ආදිය නාමයෙන්ද හදුන්වනු ලැබේ. ජත්තනතිකලෙණු-

කාවේරි:- අසමනල්, මෙසුරු, කෝයම්පුත්තාර පුරාණ නාමය වූ රට.

“එකලට වසවනීති දිව්‍යලෝකයෙහි ආයුසංවිතාසි-
 යකුන් නැත. එවිට වසවනීති මාරතෙම යට කියන ලද
 දිව්‍යයන් සොයනුයේ විල්හී උපන් බවද සියල්ලන්ගෙන්
 කරණ ලද ආරක්‍ෂා ඇති බවද මල් වට තටන මන්සයන්
 විසින් කරණ ලද තෙවීතයද කොටුල් හසින් ගිත
 ගායනාද සියල්ල දැක මාර තෙම සිතනුයේ “මොවුන්
 දැනට විල්හී ඉදිම කාරණා නැතැ”යි, සිතා මනුෂ්‍ය
 වේසයෙන් අවුත් ඒ විල්තෙර සම්පයෙහි ප්‍රාසාදයක් මවා
 දමා ගියේය.”

“ඔහු ඒ දවස් රූ එවකට රජ කරණ ඝාගර නම්
 රාජ ශ්‍රේෂ්ඨයන් ලඟට මාර දිව්‍ය රාජයා රාත්‍රි භාගයෙහි
 ශ්‍රී යහන් මෙකකයෙහි උන් රජහට එලඹ කියන්නාහු
 “එම්බල රජ්ජුරුවනි; අසවල් හිමයේ සද්දහතලා තම්
 විපයෙහි කාරවේදි තම් විල මධ්‍යයෙහි කරඬු වැනි මහන්
 උත්කෘෂ්ටතර මහතෙල් මල් දෙකක් ඇත. එහි මහන්වු
 පුණ් පුණ්‍ය තේජසින් උතුම්වු රං රූප වැනි කුමාර
 කුමාරිකා දෙදෙනෙක් පුණ් ව්‍යු මඩලයේ බැබලි බැබලි
 මපපානිකව උපන්හ. එසේ හෙයින් තොප විසින්
 වතුරාංගිණි සේනාව පිරිවරා එතනට ගොස් ඒ විල සම්පයෙහි
 සද තිබෙන දිව්‍ය මාලිගාවෙහි හිඤ්චා ඔවුන් රකින්නායි.”
 කියා, “ඔවුන් සක්විති රජ කරනට පිං ඇත්තේය.

“ඒ නොකොලොන් තොපගේ රාජ්ජය ගිනි
 ලම්භයි කි.” බසට, රජ්ජුරුවෝ අසන්නාහු “එම්බා පිංවන්නි!
 තොප මෙතැනහි ආ වේලේහි පටන් මට මහන්වු
 සංකෝෂයය. තොප ශ්‍රියාව යහපොතය මෙබඳුවු තේජසක්
 මේ සතර මහ දිව්‍යයන්හි නුදුටු විරාමිහ. එසේ හෙයින්
 තොප කවුරුන් බවත් තොදනිමි. එව තොවලහා මට කීව
 මැනවයි කිහ.”

“එබස් ඇසු වසවනීති මාර තෙම කියනුයේ, එම්බල
 ඝාගරය සින්සේ අසව, මාගේ ස්ථානය නම් සදිව්‍ය
 ලෝකයට උත්කෘෂ්ටතර පරනිමිෂ්‍ය වසවනීති තම් දිව්‍ය
 භවනයක් ඇත. ඒ ඇමටම උතුම් මාර දිව්‍ය රාජයා තම්
 මම වෙමිසි” කියා අහසට පැනතැගී අත්තඨාන වූයේය.”

“මේ කාරණ ඇසුවාට රජ්ජුරුවෝ මහත් සංතෝෂ භාවයට පැමිණෙන අතර අරුණු නැග්ගාහ. ඒ අරුණු නැගුනු පසු උදසනම නැගී සිට අමාත්‍ය මඩලයා රැස්කරවා ඇත් අස් පාබල සෙනග හා වතුරාංගිණී සේනාව පිරිවරා සැරර නැමැති කමිටය සේද මහසම්මත නම් දෙලොස්වැනි රජ තරේන්ද්‍රයන් පුණ්‍ය-තෝජස පසලොස්වක් වනු මඩලය සේද, අකියෙහි පතල සුභ්‍යී මඩලය සේද, දෙදෙව් ලොවට අධිපති ශාසු දිව්‍ය රාජයා සේද, ඒ මහසම්මත සාගර නම් රජ සැට යොදුන් මාගීභය ගෙවා සද්දහනලා නම් විපයේ කාරවේදි නම් විල්තෙර මාලිගාවට එලඹියේය.

එසේ එලඹියාට රජ්ජුරුවෝ එදවස් රාත්‍රියේ භොසෙක් රසමසවුලෙන් යුක්තව අභාර කාන්‍යය කොට එදවස් රු සැතපි පහන්වූ කල්හි එදවස් රාත්‍රි භාගයේ රජ්ජුරුවෝ එලඹී බව මාර දෙව් පුත් දැක එම ප්‍රාසාදය වටකර කැරවී විමානසක්ද, නොආකාමක්ද මවා ගියේය.

“එදවස් රජතුමානෝ පිබිද නැගී සිට මාලිගාවෙහි ඇවිද සොයා විමසනුයේ කුදුටුවිරු ගස් ජාති සෙසින් අමාත්‍ය මඩලයා අතින් විවාරනුයේ ඒ රජ සෙනගෙන් මහ මන්ත්‍රී නම් අමාත්‍යයෙක් කියනුයේ “සාමිනි මේ ගස් කැරවී ගස්ය.” යයි කීහ.

“ඒ බව ඇසූ රජහු එනමින්ම මේ ක්‍රවරට නම් නැමීම සුතුසයි සිතා “සද්දහනලා කැරවී පුර නුවර” යයි කම් නැඹුහ. එම ප්‍රාසාදයට කැරවන්නී විල සවම්ප බැවින් කැරවන්නී නම් ප්‍රසාදයයි නම්වූයේය. මෙසේ නම් සලස්වා රජතුමා විල්තෙරට ගොස් පරික්ෂා කරත්තාහු ගාටුකාව දැක ඉතා සන්තෝෂව මහ අමාත්‍ය මඩලයා විසින් සරසන ලද තාවුකා විමානසට රජතුමානන් හා සමග ඉතා සංතෝෂ භාවයෙන් මහ අමාත්‍ය මඩලයාද පංචතුස් හාචයන්ද වතුරාංගිණී සේනාව විසින් පිරිවරණ ලදුව භොසෙක් නෙහිත මඩලයෙන් එක පහර ගායනා කරමින් එත්තාවූ තාවුකා විමානසට පැනනැගී ඒ විල්හි පිපි සුපිස්පිත කුසුම් දෙක ලහට පැමිණියේය.”

“මේ මහතෙල් මල් දෙක අවශේෂ සේනාවට තොපෙනෙන්නේය. රජහු හටම පමණක් පෙනෙන්නේය. රජහු සම්පයට යෙත් මහතෙල් මල්පෙති විසිර ගියේය. ඒ පියුම් මත්තෙහි හුන් කුමාර කුමාරිකාවන් දෙදෙනාට රජ තුමානෝ ලෝභ සිත් උපදවා මහත් පෙම්බරින් අත දිගුකර ඔවුන් නාවුකා විමානයට ගත් කෙනෙහි අතිකුන් සියල්ලටම ඒ කුමාර කුමාරිකාවුන් දෙදෙන පෙනී ගියේය.”

“එසේ දුටු පුරුෂයෝ මේ වික්‍රමය දැක උපත්තාවු සංතෝෂයෙන් මහත් උද්ඝෝෂනය කෙළේය. මෙසේ මහා සංතෝෂයෙන් ඒ කුමාරවරු පෙළහරින් නාවුකාව විල්-නෙරට පැමිණ රජ්ජුරුවන් දෙව් කුලට වඩාටුන් ප්‍රාසාදයෙහි ශ්‍රී යහන්ති සතප්පවුහ.

“එතැන් පටන් ඔරු පාරු නැමි යාත්‍රා ආදියෙහි උප්පත්තිය ඇති උනේය. එවක් පටන් එකුමාර, කුමාරිකා බොහෝ සත්කාර සම්මානයෙන් වැඩි තුන් අවුරුදු වයස් විය ඒ පිංචන් දෙදෙන කලාවෙන් කලාවට වැඩෙන පුණ් වන්දු මඩලයේ වැඩි ඔවුන් සහෝදර භාවයෙන් සිටින දිනයට ඔවුන් හට තම් තබන මංගලය දිනය පැමිණියේය.

“රජ්ජුරුවෝ මොවුන්ට කුමන තම් තබන්දැයි විමසුයේය. ඔවුන් ඕපපාතිකව විල අවටින් ගැවසීගත් මැටකෝ මල්මලින් පිපී වැනීගිය සෙසිනුත් අටස් දිගු පුලුල් විල සෙසිනුත් කුමාරයින්ට තම් තබන්නාවු මෙම තාමය අග්‍ර නියාව සෙසින් කෙවම්ම, කුමාරයෝ යසී තම් තිබුහ. ඔවුන් තැගනියන්ව කාරම්පුර නුවර සෙසිනුත් කාරවන්ති කුමාරිකාවෝ යසී තම් කිටුහ.”

“ඔවුන් දෙදෙනා මෙනමින් ප්‍රසිද්ධවුහ. මෙසේ ඔවුන්හට කළමනා සියල්ලම නිසි කොට සලස්වා ඒ ආගර තම් උතුමානෝ සෙනග දෙකොටසක් කොට බෙදා කොටසක් හා සමග ඔහුගේ රාජ්ජ්‍යයට ගියේය. මෙසේ ඒ කුමාර වරුන්ට කටයුතු විට දෙනුවරින්ම ඔවුනොවුන් එන්නාහ. යන්නාහ.

“මෙසේ කල් යාමෙන් කුමරුවන් වැඩි වෘත්ත පැමිණි බව රජහු සිතා මොවුන්ට කලමනාඩු ආවාම විවාහ මංගල්ලය කටයුතු යයි සිතා තමන්ගේ මහ සම්මත තාමසෙන් පැවැති සැට දහසක් පමණ පුත්‍රයින්ට තායක වැඩිමහලු උප සාගර නම් තරෙණයන් හා සමග අවුත් සද්දහතලා නම් මිත්‍රයෙහි ඝරම පුර නුමර ඝාරමන්ති නම් ප්‍රාසාදයෙහි වස්වා ඒ කුමාරිකාවන් සරණ මංගලයය කොට ඒ රාජ්‍යය ඔවුන්ට භාරකොට ඔවුණු පලදවා ඒ ප්‍රාසාදයෙහි සිටි කෙටිමිට කුමාරයන් හා සමග සාගර නම් රජහුගේ නුවරට ගොස් ඒ රජහුගේ දු කුමාරිකාව ඔහුට පාවා දුන්කසි දතයුතුයි.”

“සාගර නම් රජතුමානෝ ඔවුන් රජ තනතුරට පවුණුවා වසන කල්හි ඝරමපුර නුවර වසන උප සාගර නම් රජුට පුත් කුමාරයින් අට දෙනෙක් හා දු කුමරියන් අට දෙනෙක් ලදහ. ඔවුන්ට නම් තබන්නාහු පුත් කුමාරයින්ට පියරජහුගේ වංශයේ නම හා දු කුමාරිකාවුන්ට මැතිසන්ගේ තාමසන් මම්මකොන්නි ඝාරමන්ති කුමාරිකාවෝ යයි නම් ව්‍යවහාර කලහ.”

“ඒ සාගර නම් රජහුගේ දුභිතා කරකාර බැඳ දුන් කෙටිමිට කුමාරයන්ටත් පුත් කුමාරවරු අට දෙනෙක් යනාදි ඔවුන්ටත් ඒ අනුසාරයෙන්ම නම් තැබීමට දතයුතු වෙසේ මේ රජ දෙපසය ඔවුනොවුන් කරකාර බැඳ දෙත්. ඔවුන් දියුනුව තෙසැට දහසක් රජ දරුවෝ වූහයි දතයුතුයි ”

රජ කුල අට

‡සතාසන කුලය, ඝාරමනන කුලය, සමුද්‍රවංශ කුලය, අක්තිවංශ කුලය, සාකාචංශ කුලය, සවස්වංශ කුලය, ගංගාවංශ කුලය, දක්ෂදැනුත්ත කුලය,
 (නීති ප්‍රහේද පුස්තකොල පොත. කොළඹ කටුගේ පොත්හල. නො. 7/17 “කි” පත් ඉරුව) මෙම පොත ඉතා වැදගත් පොතක් වශයෙන් කෞතුකාගාර පොත්හලේ නිලධාරීන් විසින් පොත් කම්බයේ මතුපිට සටහන්කර තිබේ. පොතේ නිබුනු අනුමටම මෙහි ලිවෙමු.

මෙසේ කල් යත් යත් මහසම්මත වංශයන් මේ වංශයන් දෙක ආරච්චිපාය බැඳ දී දිමෙත්ත ද ඔවුනොවුන් ආරා ආ හෙයින්ද ආරාමෝ යයි කියාද කොට්ඨක යයි කියාද මට්ටකොත්ත යයි කියාද කොටුල් හසින් යට කියන ලද ආරාමන්ති නම් විල්හි තදදත් ගායනා බැවින් කොටුලෝ කියාද එම හිමයෙහි වසන්නාවූ රජ දරුවන් විසින් මුට දඩයමෙහි නියුක්ත බැවින් එම රජුන්ට පානිවාද යයි කියාද රොදු ක්‍රියායෙහි නියුක්ත බැවින් ලද්ද යයි කියාද වඩුවො යයි කියාද ඔවුනොවුන්ට මෙසේ නම් ව්‍යවහාර වුවත් මහා සම්මත පරමපරානුගතව ආ හෙයින් මහා සම්මත ආල්පද්‍රවණේ පඵ පල්ලව මෙන් නොයෙක් රාජ වංශ විය.”

“මුල සැමට බුන්මො - තපත්තියද දෙවැනිව මහා සම්මත යයි සහග්‍රහන් රජ කුල ප්‍රභේද විය. ඔවුන් රටට අභිපතී විය. ඔවුන්ගේ අමාත්‍යයෝ ග්‍රහපතී මහසාර කුල විය. මහමන්තො යන තැන්හි මෙහි විස්තර මහ ලෝකොත්තපත්ති කථාවෙහි විස්තර වශයෙන් කියේය.”

“මහා මනො පධානංව, මනිසංචිචෝච මන්ති නිස ජිවෝ, සචිචා මඬො සේතාති තුව මුජ්ජති. නසාසා දිත්තෝ විවාදන මනනි දග්ගො දට්ඨරී දෙවාරී කො පරිහාරො වාරටෙඬො වාර පාලකො”

(මහා විහාර වංශානුගත බුබුරුඤ්ඤ මහා සාමිගේ සන්න සහිත පුරාණ පාලි ජනවංශය.)

සන්න සහිත පුරාණ පාලි ජනවංශය.

මෙම ජනවංශය ලියන ලද්දේ මහා විහාර වංශානුගත ශ්‍රී බුබුරුඤ්ඤ මහා සභවිර පාදයෝයයි එහි ලියා තිබේ. මෙහි මුල්භාගයේ කොටසක් ඉහත පිටුවල ලියා ඇත

ඒ කථාවේ අධෝභාගය පිළිබඳව ඉංග්‍රීසි ජාතික-යෙකුගේ අදහස ඇතුළු මෙහි ලියන්නෙමු.

“වංශාඛිපති සිවිල් නිලධාරී ගිසුනෙවිල් F. Z. S. මහතා වසි 1887 දී ජනවංශය සම්බන්ධව මෙසේ කියා තිබේ. එනම්:— “ජනවංශය වූකලී සිංහලයින් අතර ඉතා උසස් අදාලව පිළිගත් පුස්තකයකි. එහෙත් මෑත භාගයේ ලියන ලද පිටපත් වනාහි කණගාටු වියයුතු විලස ඵයාගෙන් මෙයාගෙන් පඩිකතියට වාසි ඇතිවන පරිදි ලියාගත තිබේ.”

“සුරෝපිය සහ ලාංකික ශාස්ත්‍රාභිලාෂීන්ටත් මහගු සේවකයන්හි තීරනව ඇප උපකාරයන්හි යෙදී ප්‍රසිද්ධව සිටින පාතදුර පලාතේ වස්තුවූවේ උගත් සුභුනි හාමුදුරුවන් විසින් සපයාදුන් බොහෝ අගතා තත්වයෙහි තිබුන පිටපතක් හා සසඳා මෙය සංශෝධනය කරණ ලදී”

“තවත් ඉතා හොඳ පිටපතක් හලාවන පලාතේ කුඩා ගමක වසන වෙදමහතෙකු මගින්ද ලැබුනෙන් මෙම පොත් දෙකම එක් ගුරු පොතකින්ම නොහොත් මූලික පොතෙන් මෑත කාලයකදී ලියාගෙන තිබෙන බව දැනගනීම්. [මෙය ජනවංශය පිළිබඳ නෙවිල් මහතාගේ විවේචනයකි,]

*තිසු නෙවිල් මහතුන්ගේ කීම සත්‍යයයි. කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ නොම්මර, J 9 - 6 P 1 - 7 K 8 දරණ ජනවංශය පුස්තකොළපොත් තුනක් තිබේ. ඒ සියල්ලෙහිම විසාර විශාල ප්‍රමාණයක් අඩුවෙන් ලියා තිබේ.

සොරණ කෙහෙළු හේතුවේ සිංහලා කිවියර නැමැත්තෙකු විසින් කාව්‍යයට නගන ලද ජනවංශය වූකලී මේ සියල්ලටම වඩා වැදගත් කරුණු රාශියක් පැහැර හැර ලියන ලද්දකි. ඔහුගේ කුලය විසාරවන කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම එහි වසන් කර තිබේ.

නියම ජනවංශය කියවීමට ආශා ඇත්තන් විසින් බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ තැන්පත් නො. P 10939/OR 6606 (39) දරණ සම්පූර්ණ පුස්තකොළ පොතේ පිටපත් ගෙන්වා ගන්නවා විනා ඉහත සඳහන් වැරදි පොත් කියවා තේරුම් නොගත යුතුයි. මුද්‍රණය කර ඇති ජනවංශ කීපයකින් එකකවත් “කරුවා” කුලය ගැන ලියා තිබෙන වැදගත් කරුණු කිසිත් සඳහන් කර නැත.

*වෙළඳුම් පිණිස බරු යාත්‍රා නැමි හා හමිබන් ආදී කමිත්ත දන්තා අය සමාසු දහසක් යොදුන් ගැඹුර මහා සයුර හැසිරෙමින් රක්ෂා ලැබ සෙසිවංග යයි නම් විය.

“සියල්ලෝම ක්‍රමයෝ නොවෙයි. මහා සම්මතයෙන් පැවතුනෝයයි දනගුතු. එතැන් සිට මිථ්‍යාදූෂ්ටි රජ දරුවෝද ඒ ඒ රාජ්‍යය කෙරීමෙන්ද බොහෝසේම නොයෙක් දිව්‍ය භක්තිකයෝද සැටදහසක් පමණ මිථ්‍යාදූෂ්ටි ආගමිද ලෝකයෙහි පහළවීමෙන් බොහෝ කාලාන්තයක් පසුව යහ කල්හි. දඹදිව කාලිහ වක්‍රවනීති රජහුගේ මුනුබුරුවූ විජය රාජ කුමාරයන් ලක්දිවට එන ගමනේ සත්සියසක් යෝධසිත්ව පළමුවෙනි යෝධයානෝ නම්

*තරණි නිමිතය හා වාණිජ ව්‍යාපාරය තරණි නිමිතයෙහි ගෙවත් නැමි තැනීමෙහි පෙර සිට මැන භාගය දක්වා සිටි ශිල්පිහු වතාහි කරුව කුලයට අයත්වූවෝ බැව් නොයෙකුත් පෞත පතෙන් පෙනේ.

තවද ඔව්හු තම යාත්‍රාවන් නොයෙකුත් භාණ්ඩයන්- ගෙන් පුරවා සාගරය තරණය කොට තාග “පට්ටනම, කීලක්කරේ, තුන්තුකුසිය, කෝරමණකිලය, ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව, යාපනය යනාදී දේශවලට යාත්‍රා කර වෙළඳුම් කල බව පෘතුගීසි, ඕලන්දය, ඉංග්‍රීසි දෙමළ පතපොතෙන් දැනගතහැක. දැනටද බේරුවල වැසි කරාවේ නැව් හිමියන් ඔවුන්ගේ නෞකාවන් තාග පට්ටනමට යාත්‍රා කරවා සම්බි හාල් සහ රටවලද ගෙන්වා වෙළඳුම් කරති.

“වංග (බෙංගාල) දේශවාසීහු තරණි නිමිතය කර ගංගා නම් නදී මුවදෙර විශාල නැමි රැස්කොට තබා වහිඹනුන්ගෙ ආක්‍රමණයක් සිවදේශය ආරක්ෂණය කළෝය”

“භාරතීය වාණිජයෝ සමුද්‍ර පථයෙන් ගමනා ගමනය කොට විදේශින් හා වෙළඳුම් කළහ.”

(රක්‍ෂවාශය - කුමාර සම්භවය ආශ්‍රයෙනි)

කේවලිම වංශානුගතව පාවති විජය රාජ කුමාරයින් කරු ආ හෙයින් ඝාරවිභා කේවලිම කුමාරයින්ට සුමරුන් හතතුරුද ගම්වර සොලසක්ද දී බොහෝ රාජ බහුතරව තොසෙක් ලෙසින් උපසාදාන කොට වසන කල්හි ඔවුන්ට ඝාංචිපුර නුවරින් විවාහ මහල්ලාක් ලැබ තොවෝ කලකින් දරු සදෙනෙක් ලදින්, මෙසේ වසන කල විජය රාජ කුමාරයාගේ කපා මාත්‍රයකින් ඒ කේවලිම සුම රජ්ජුරුවන් තමන්ගේ භායනීවන් හා සමග වැහිමහලු කුමාරයා දෙදෙනා හා වැහිමහල් කුමාරයින් දෙදෙනා හා විජය රජ්ජුරුවන් ලග සිටුවා ලාබාල කුමාරවරු දෙදෙනා හා සමග සුව රජ්ජුරුවන් ඝාංචි රට ඝාංචි පුර නුවර දුටු රාජ්ජය කොට කම්බු පරිද්දෙන් මිය පරලොච්චි ගියාහ.”

“එයින් පාවති ආ අය ඝාරවො යයි කියා ප්‍රසිද්ධ වුවෝය” “ඔවුන් බොහෝසේ කාරය අකුසල් කිරීමෙහි භයනාක ඉතා නික්මවූ වික්‍රම ක්‍රියාද ගෘහ කමාන්තයෙහි දක්වූ නියාවද කාලිංග වක්‍රවතීන් රජහුගේ මුහුණුරු වූ සිංහල කුමාරුහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨ පුත්‍ර වූ අභය ඇති දෙවෙනි විජය නරපතිහු ලක්දිව රජකරණ කල තමන්ගේ ජීවිතයෙහි අගමැති ඝමම හා විසිතුරු මාලිගාදිය ඝර්මම නිසි සියුම් කම්බුද, මන්ත්‍රිකම්බුද, සුන්තවූ ඝාංචිපුර නුවරින් කේවලිම ගෘහපතින් සුචිසි දෙනෙක් ගෙන්වා ලංකාවටයෙහි ගිදිතා ලෙස කොන් වන් ගම් මනිනා විසුභාගරණාදීන් ඔවුනොවුන්ට දී සම්මත කලාහ.”

“මෙසේ කල්යාමක් ගිය කල අප බුදුන් පිරිනිවී ගිය පසු දෙසිය සත්වෙනි වර්ෂයට පැමිණි කල, නැවත ලක්දිවට රජ කරණ දෙවෙනි පැනිස්ස තම් තරෙණුයන් සම්පූර්ණ දඹදිව ධර්මාසෝඝා නරපතින් විසින් විපුල ගෙදරෙන් සකල භය භාර අභය දෙන විජය මහ බෝදිත් විගන්ණේ හා සමග ශ්‍රී ලංකාවට එවන මිහිඳු කුමාරයා හා සංඝමිත්‍රාදීන්ද දෙදෙනා වහන්සේලා සමග ධනුස්ඤ්ජු-පයෙහි නිසුක්ත වැදී පුත්‍රයින්ද බිසො කොන තෝමර පලිස් ආදී සුඛයෙහි සපන් අයද, මුතුකුඩ සේසන් වාමර මේ ආදිය අපට නිසිය. අපගෙන් ඇතිවූ රාජ කුමාරවරු යද්දී අපට ගිදීම සුතු ගොවෙයි.

“එකුත් පතසක් පමණ එහි බෝමැඩ කමාන්තයට ආවාහුය.” “ඔවුන්ට බෝමැඩ *කරා ආ හෙයින් රාජ කුමාරයින් කරා ආ හෙයින් කරාවෝ යයි ව්‍යවහාර විය.”

“බොහෝ කෙත්වත් ගම්වරදී මේ සිලිලක්කිම රැදවුහ. මෙසේ කලින් කලට රාජ්‍යයට පැමිණෙන රජතුමානන් මෙම වංශානුගතව පැමිණෙන හෙයින් භවනෙකබාහු නරග්‍රෙණ්‍යයන් විසින් පස අනුවක් පමණ කාංචි පුර නුවරින් මෙ ලක්දිවට ගෙන්වනාගෙන මුහුදු සාරය වලල්ල වට පරසතුරන් විසින් වන අනතුරට ගම්වරදී ඔවුන්ට රාජ කරුණාවක් දෙවා එහි පිහිටවුහ. එතැන් පටන් ඔවුන්ට ගම නොයෙක් කවසුතු තබවා පස් මෙහෙ කරන්නාවූන්ද සලස්වා රක්‍ෂා කලාහ.”

*KARAWA is not from KARA, but a corruption of "KURU—WARA" the "KURU—PEOPLE" changed from "KURUWA" to „KARAWA."

භාවය:- “කරාව යනු ‘කරා’ නොවෙයි, එය ‘කුරුවර’, යන අරුතින් බිඳුන තාමයයි. “කුරු - මිණිසුන්” යන්න “කුරුව” කියාද, එයම “කරාව” යයි පෙරළාගෙන තිබේ. KURUWA, became in modern Singhalese, “KARAWA” භාවය:- “කුරුව, වනීමාත සිංහලෙන් “කරාව”යි.

(Hon. Mr. Hugh Nevill’s Teprohanian, 1887 page 108 & 110) (වංශාධිපති හිසු තෙවිල්ගේ “ටැප්‍රබේනියන්” ඉතිහාසය 1887 පිටු 108, 110, කොළඹ කවුගේ පොත්හල නො: 6/M6 පොත.)

“සිංහල රජවරු වනාහි ඉන්දියාවෙන් යුධ සේනාවන් ගෙන්වා මුහුදු අසල ස්ථානවල රැකවලෙහි තැබුවේය.” (සර් ඇමරික්ස් ටෙනන්ට්ගේ ලංකා ඉතිහාසය)

(නමන්කඩුවේ කොඩිකාරගම පාසලේ නැන්පත් මහා විහාර වංශානුගත බුබරසිඞ්ග සමාමිත්තේ සන්ත සභිත පුරාණ පාළි ජනවංශයෙන් පිටපත් කල පොතෙන් උපුටා ගත්තා ලදී. ත්‍රිතාණස කෞතුකාගාරයේ නැන්පත් නො: P. 10939/OR. 6606 (39) දරණ ජනවංශය පුස්තකොල පොතද සුළු වැරදි හැර අනිකුත් සියලු විස්තර ඉහත සඳහන් පොත හා සමානයි)

ANCIENT PALI JANAWANSAYA

By Maha Vihara Wansa sree Buddharakkitha, high priest written about the 12th century.

Translated by Hon: Mr: Hugh Nevill Ceylon Civil Service & published in his book TAPPABANIAN, 1887. Ceylon Museum Library Book No. 6 / M 6.

වංශාධිපති ලංකා සිවිල් නිලධාරී හිසු හෙවිල් F. Z. S. මහතාගේ වම් 1887 දී ඉංග්‍රීසියට පරිවර්තනය කල සන්ත සභිත පුරාණ පාළි ජනවංශයේ කොටස “ටෙප්පු-බේනියත්” නැමැති ඉංග්‍රීසි ඉතිහාස කථා පොත. කටුගේ පොත්හල, කොළඹ. අංක 6 / M 6.

“The work called **Jana wansaya** is one in great repute among Sinhalese, but copies of late years have been sadly mutilated and tampered with to suit the views of this or that class.

“I have revised the text chiefly from a copy of fairly good authority, procured for me in the Panadure district by the learned Priest **SUBHUTI** of Waskadwa, so well known for the erudite help he is always ready to offered to European students, as well as to his countrymen.

"Another very good copy was procured in the Hands of a Native Doctor or Vedarala in a small village of the Chilaw District, and these two were evidently copied from one "GURUPOT" or original, at same remote period.....

"Because who knew How to build. ORU, YATRA (Out rigger junks) NEV (Ships) HAMBAN (Sailing Boats without, out riggers) traversing the grate ocen 84000 yogans in deapth in order to trade, gained their livily hood, they were called "SETTI" (සෙට්ටි) race **ALL THESE ARE NO SUDRAS**, it is right to know they are descentdents of **MAHASAMMATA**"

"From that time kings of faulse religious ruling this and that country, many kind of believers in gods, of about 60000 faulse religious greatly spread through the world. after a long interval of time had passed and gone, because on the journey when the **Royal Prince Wijaya**, grand son of the **Kalinga Chakkravarti** came to Ceylon. The hero belonging to **Kewatta Race**, the chief of the 700 herces came near (**Kara**) the **Royal Prince Wijaya**, he gave the rank of **Yuva Raja** (Sub King) to the **Karavanti Kewatta Prince**, whilst so living, he was very intimate with the king, who in many ways showed him affection, and gave him 16 villages; and so living, he received from city **Kanchipura** a wife in marriage; after no long time he had six children and whilst so living, upon a scheme of the **Royal Prince Wijaya**, that **Kewatta Yuva Raja** with his wife, placing his two elder sons and two elder daughters in charge of **King Wijaya**, together with his younger children becoming **Chief King** of the **City Kanchi** and the **Kanchi Rata**, according to his acts, went to the other world".

"The manner in which the **Karava** came to those who descended from time, became public. Seeing the fact that they were savage (**Krura**) having no fear of doing unmeritorious acts, skilled in house building, when the illustrious second **Wijaya Narapati**, elder son of **Prince Sinhabahu**, grand son of the **Kalinga Chakkravarti** was ruling in **Lankadipa**, fetching **24 Kewatta Grahapati** men possessed of shrewd wise intelligence from the **City Kanchi Pura**, in order that they might settle in **Lankadipa** he made covenant giving them fields, gardens, cattle buffaloes, clothes, ornaments and the like."

"After time has thus passed, in 207th year after our Buddha had gone to **Nirvana** at time when **Devenipae tissa Narandraya** was reigning over **Lakdiva**, **Dharmasoka Narapati of Dambadiva**, sending to **Sri Lankadipa** together with the great-in-splendours, all-fear-despelling fearless-rendering victorious **Maha Bodhin**, and with the two **Princess Mahinda** and **Sangamitta**, archers employed in bow-craft, and people accustomed to fight with **Swords** (**Khadga**) **Javalins** (**Kuntha**) **Pikes** (**Tomara**), **Shields** (**Palis**), and the like; saying" (Holding), the **Pearl Umbrellas**, white canopies, and **chamara** are our services, while the **Princees** our king are going, it is not proper for us to stay" 49 in number these also came for the **Bomandala** business."

"Because they came near (**Kara**) the **Bodhin**, because they came near (**Kara**) the **Princes**, they were called **Karawo**."

"Giving them many fields, gardens, and villages, they made them to stay in the **Sri Lanka**"

"Thus because Princes, who attained the kingship from time to time belonged to this race (Karawa) and attained it, **Buwaneka Bahu** on account of dangers that arose from foreign enemies, bringing to this **Lakdiva** from the city **Kanchi Pura**, 95 of them (Karawa) in number, showed them royal kindness, and established them there. from that time, keeping every thing that was needed, appointing the five doers of service, he protected them.

(Taprabanian, 1887. by Hon; Mr. Hugh Nevill. F.Z.S. Pages 108, 110, Colombo Museum. Book No. 6/ M 6.)

මෞය්‍යී වංශය.

මෞය්‍යී වංශයේ කතීාවරයා වනාහි වජ්‍රගුප්ත රජය. හෙතෙම කේවම්ච නැද රජුගේ මුණුපුරෙකි. මේ වජ්‍රගුප්ත රජුගේ මැනියන්ගේ නාමය මුරාය. ඊ තොමෝ මූලින් තැද රජුගේ දැසියක්ව සිටියාය. ඒ දැසිය කුස වජ්‍රගුප්ත රජුගේ උප්පත්තිය ඇතිවිය. තවතැද රජුන් අතරෙන් අටවන තැද රජ කේවම්ච නැද රජය. ඔහුගේ දරු මුණුපුරු පෙළපත මෙසේයි.

කේවම්ච නැදය, ධනපාල නැදය, වජ්‍රගුප්ත රජය, බිඳුසාර රජය, දෙවියන්ව ප්‍රියවු අගෝක අග රජය, මිහිඳු භාමුදුරුවෝය, සහ සංඝමිත්ත්‍රාචන්ය.

වජ්‍රගුප්ත රජ ග්‍රීසියේ මහ ඇලැක්ෂන්ඩ්ස් අග රජුගේ ඥාතී සහෝදරියක්ද සරණ පාවාගෙන සිටියේය. මෙම සුරෝපීය ඇලැක්ෂන්ඩ්ස් නාමය උතුරු ඉන්දියානුත් විසින් උච්චාරණය කෙලේ හටින්වැදු යනුවෙනි පසු කාලයකදී මහමදිකයෝද සිත් අදුර් යයි මේ නාමය බැවකර කලෝය.

බිඤ්ඤා රජු තුන් කුමරියගේ පුත්‍රයෙකැයි ඇතැම් අය කියති. ඒ එසේනම් මෙයයි වංශය වනාහි ශාඛ්‍ය තුන් සහ කේවලිච යන්නෙන් මිශ්‍ර වංශයක් බැව් විශ්වාශ කිරීමට පුළුවන.

උම්මත්ත ජාතකයේ පෙනෙන අයුරු බරණැස් නුවර මූලති මුත්තදන්ත පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයාද කේවලිච නම් බ්‍රාහ්මණයෙකි. මේ කේවලිච බමුණා පිළිබඳ විවාදයකි.

“කේවලිච යනු ඔහුගේ නාමයයි. කෙටුලන් විසින් රක්තා ලද හෙයින් ඔවුන් වෙත වැඩුන හෙයින් ඇතැම් කෙනෙක් කියත්.” යයි, වම් 1897 දී රණසිංහ තැමැත්තෙකු විසින් ලියන ලද ගඟපති ශබ්ද විනිශ්චයෙන් ප්‍රකාශයට පමුණුවා තිබේ. නුමුත් කේවලිචයින් වෙත වැඩුනු බව දක්වන පුළු කථාවක් නිදර්ශනය වශයෙන් දක්වා තැන.

රණසිංහයන් තමන්ගේම අදහස ග්‍රන්ථාරූඪ කරණ ලද බව හොඳටම පැහැදිලිය.

තවද අපේ සිංහල ඉතිහාස වලද ඒ මේ නවනැදන රජුන් පිළිබඳව මෙසේ දක්වා ඇත්තේය. එනම්:- “පණ්ඩුක නැදය, පණ්ඩුගති නැදය, භූතපාල නැදය, රවිඵපාල නැදය ගොවිසාණ නැදය, දසසිද්ධක නැදය, කේවලිච නැදය, ධනපාල නැදය, වඤ්ඤාප්තය, බිඤ්ඤාරය,”

“සුදෙවුන් රජු දක්වා පැවත ආ සුය්‍යී වංශොද්භූත රජු විසුසන සුද්ධයෙහි කිඹුල්වන් පුරය හැර ගාගා නම් ගං අස “මොලිය” නම් පුරයක් කර විසුහ. ඒ පුරයෙහි වසන ශෞරවිය්‍යී බල පරාක්‍රමයෙන් සුක්තවු මඤ්ඤාප්ත නම් රජ කුමරුවෙක් වාණඛ්‍ය නම් අමාත්‍ය බ්‍රාහ්මණ යක්හුගේ සහායෙන් කාලාශොක රජු ඉක්බිති පැලළු නුවර රාජ්‍යය ගෙන විසුයේය.”

“ඔහු පින් බිඤ්ඤාර නම් රජ එම මොලිය නුවරින් ධම්මා නම් ශාක්‍ය කුමරියකු ගෙන්වා වසනුයේ අශොකය, නිස්සය, යන රජ කුමරුවන් දෙදෙනකු ලද්දේය.”

“එසින් ප්‍රධාන පුත්‍රවූ ධර්මා නම්වූ බිසවුන්ගේ නම එක්කොට කියන ලද නම් ආතී තෙ සෑට දහසක් නුවර පිරිවැරූ පාලලුප් නුවර සද්ධර්මාභිලාෂිවූ ධර්මාශෝක රජ දශ රාජ ධර්මයෙන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි ලඬකා විපයෙහි සකල තහරාංග රාජ්‍ය සම්පත්තීන් සමෘද්ධවූ අනුරාධපුර ප්‍රවරයෙහි සවන ගුණ මෙතෙක් හත් අවති පති කුල දෙවන පෑතිස්ස රජ රාජ්‍ය ශ්‍රියට පැමිණියේය.”

(රාජ රත්නාකරය සහ නිකාය සංග්‍රහය)

කුරු රට

මෙතම් රට ගංගා සහ යමුනා යන දෙතදිය අතර උභව ප්‍රදේශයේ පිහිටියේය. ඉන්ද්‍රා පුශ්‍යා නොහොත් ඉදිපත් නුවර සහ හස්තිනා පුරය මෙහි මහ තරු වන්නේය.

විඤ්ච වංශයේ රජදරුවෝ වූකලී පෞරව, පුරු, හරත, කෞරව, කුරු, කුරුකුල, යනාදී වංශවතුන් වන්නේය. පෞරව හෙවත් පුරු රජ, මහ හරත රජ, කුරු රජ, ගාන්ධනු රජ, වේද ව්‍යාසර මුනි, විවික්‍ර මිත්‍රිය රජ, වික්‍රානඤ රජ, ධ්‍යානරාජව අකි රජ, පාණ්ඩු නාමැති ඇලි රජ, විඬුර පණ්ඩිත, කාණ්ඩුමාර, සුබ්‍රහ්මිණි මහේන්ද්‍ර, අජ්ජුණ, නකුල සහ දේව, හිමවික්‍රම, දුශයෝධන, දුක්ශාපන, යනාදී ක්‍ෂත්‍රියන් සියල්ලෝම කුරුරට උපන් කුරුකුලයෝය.

මේ රාජ වංශිකයෝද ඔවුන්ගේ දරු මුහුපුරන්ද රණ බිම ක්‍රීඩා පිටියක් වශයෙන් සැලකුවෝය. බහු භාය්‍යා සේවනය වාරිත්‍ර ධර්මයක් ලෙසින්ද, වනගත දඩයමේ යෙදීම, මිසුන් මැරීම, සිරිතක් වශයෙන්ද, විනෝදය පිණිස දුකෙළිය සහ සුරාව ආශ්‍රය කල බවත් මහා භාරතයෙන් සහ කුරුරට පිහිටි ශිලා ලිපිවලින්ද පෙනේ.

පාපයට බිය රහිත මෙසේ වූවන් මදිණය කර, ධර්මයෙහි හසුරුවනු කැමැත්තෙන් ශ්‍රීමත් ගෞතම ශාන්තී නායකයන් මහන්සේ කුරුරටම කීප වරක්ම වැඩිය සේක.

සුක්ෂ්මවූ සතිපට්ඨාන සුත්‍රය දේශනා කර වදාලේ විශේෂයෙන්ම කුරුකුලයින් උදෙසාය. කුරුරට සාමාන්‍ය වැසියන් පවා බුබුධමය පාඨාදිළිකර ගැනුම් වස් සමතුන්ව සිටියේ යයි කීමෙන් ඔවුන්ගේ නික්ම දොනස මොනවට එළිදරව්වේ.

සතිපට්ඨාන සුත්‍රයේ ප්‍රකාශවන අද්දමට කුරුකුලයින් උතුරුකුරු දිවයිනෙන් අවුත් පදිංචිවූ පිරිසකි. අද පවත්නා ලෝකයේ පංචදිලය පවා කුරු බමී ජාතකයේ කුරු බමීය යනුවෙන් දැක්වේ.

ඉදිසාවේ හා ලංකාවේද කුරුකුලයින්ව සංස්කෘත භාෂාවෙන්:- පුරු, පෞරව, භරත, භාරත, කුරු, කෞරව, කෞරව්‍ය, කුරුබංග, කෞන්තය, සහ පාලියය යනුවෙන්ද පාලි භාෂාවෙන් කොරමා, කොරබ්බ, කොන්ත, යනුවෙන්ද, දෙමළ භාෂාවෙන්:- පුරුවර්, පාරදර්, කුරුකුලම්, කුරුකුලන්තාර් කුරු නාච්චර්, කවුරවර්, කවුරියන්, කරයර්, කවියර් කරවෝර්, කරවර්, මිනවන්, පාණ්ඩියන්, කුරුවිර්, කවුන්ඩර්, කවුරවමුගර් යනුවෙන්ද,

||“පරචු පාරතරේ මර්තරේ පෞරව රෙන්දු නාමම්; කුරුකුල වේන්දර්ක්කාකුම් කෞරව රෙන්රාං කුරුම්.”

(සුදාමණි ග්‍රිහණ්ඨ)

“පරවූ පාරදර් මවිරේප් පෞරව රෙන්දු නාමම්; කුරුකුල වේන්දර්ක්කාකුම් කෞරව රෙන්රාං කුරුම්.”

(වූඩාමණි නිකණ්ඩුව)

භාවය:- පෞරව යන්නට පරවූ පාරදර් යන නමක් නාම දෙකකි. කෞරව යන්නට කුරුකුල වේන්දර් වරින්ට කෞරව යන නමක් නාම දෙකකි.

වූඩාමණි නිකණ්ඩුවේ ප්‍රකාර:- පෞරව යන්නට පරවූ යන්න අයිතිවන්නාසේම කෞරව යන්නට කරවූ යන්නද අයිතියේ.

සිංහල භාෂාවෙන්:- කුරුකුල, කවුරව, කුරුවර, කුරුවර, කුරුඳුමියෝ, *කුරුනා කුමිය, කුරුනායෝ කුරුකුමියෝ, කාරවන්ත, කුරුවර, කොණඩ, §කරව, කරාව, කරාවෝ යනුවෙන්ද හැඳින්වේ.

කුරුකුලය සහ ලංකාව.

සහදේව නැමැති කුරුවර කුරුකුල කුමරු ලංකාවට පැමිණ සිංහලයින් හා යුධකොට මහත් හිර සෙනෙක් සිය රටට ගෙන ගිය බව මහ භාරතයෙන් පෙනේ. ඔහු හා පැමිණි සමහර යුධ හටයින් මෙහි රැඳුනාවද කිසිම අනුමානයක් නැත.

ඔවුන් පාමිබම් පටු මාගියෙන් මෙහි පැමිණෙත්ව ඇතැයි කල්පනා කරති. යාපනය අසල “කුරුමාදි දිවි” නොහොත් “කුරුකුල දූපත” නැමැති දූතට පාලුව තිබෙන දූපතේ මොවුන්ගෙන් සමහර දෙනෙක් සවල්ප කලක් කදවුරු බැඳගෙන සිටියාහ.

*කරවෝර් - කරවර්

කරවෝර් - කරවර් (කරාව)

(යාල්පානම් පෙයරකරාදි 243 පිටුව)

§Kurunegala—“Some derive it from the circumstances of a part of its original inhabitants having come over from Kurukshetra or Kuru-Rata (The scene of the bloody wars between the Pandawa & Kaurawa Princes) and settled there.”

(CassiCoetty Gazeller 1834 Page 145)

භාවය:- පාණ්ඩුව සහ කෞරව කුමාරයින්ගෙන් සාකත සටන සිදුවූ පෙදෙශ වන කුරුකුලයෙන් නොහොත් කුරුවරින් මුලින් පැමුණු අයින් කරණකොටගෙන කුරුණෑගල යන නාමය ඇතිවූ බව සමහරුන්ගේ කල්පනාවයි.

(කාසිවෙට්ටි ගැසට්ට් 1834. පිට 145)

ඒ බැම් යාපනේ පැරැන්නන් විසින් ජනකථා වශයෙන් කියනු ලැබේ. ඒ නිසා මෙම දූපතට “කුරුකුල දිව්” යන නාමය ඇතිවියයි කියති. සහදේව තෙමේ මඩි, සොළි, කේරල, දුම්බාදී දකුණු ඉන්දියානු රටවල්ද උතුරු ඉන්දියානු රටවල් බොහොමයක්ද ජය ගත්තේය.

ලංකාදිපති විහිසන් අපේ මහාරාජයාද නොයෙක් වර සහදේව කෞරවාධිපතියා හට පඬුරු පාක්කුඩම් යවා තිබෙන බව මහ භාරතය කියයි.

(මහ භාරතය, තවත් පත පොත හා ජනකථා ආශ්‍රයෙනි)

“The Arjuna from Manipuram proceeded towards gokarana and saw all the secret waters.”

Ancient Jaffna, by Mudliyar C Rasanayagam C. C. S. page 34)

නාවය:- “අර්ජුන තෙමේ මණිපුරයෙන් ගොකර්ණ දෙසට ගියේය. එහිදී පරිපුඩ නිමියන් එකක් පාසා සිසල්ලම දක්නා ලදී.” (සිවිල් නිලධාරී සී. රාසනායගම් මුදලිලිගේ පුරාණ යාපනය තැමැති ඉතිහාසය පිට 34)

මෙහි ගොකර්ණ යනු ත්‍රිමංගලාව හෙවත් ත්‍රිකුණාමලයයි අර්ජුන තැමැති කුරුකුල රජද ලංකාවට පැමිණි බව මෙයින් වටහාගතහැක.

දෙවන වරට කුරුකුල ලංකා තරණය.

“පෙර අතිත කාලයෙහි කුරුරවින් රුවැහි පැවැති බිසෝ කෙනෙක් හා රජ කුමරුවෙක් හා සිමාන කෙනෙක් හා පුරෝගින බමුණු කෙනෙක් හා සපිට්ටින් අවුත් රාවණා යුධ කළ පසු රාම රජුගේ නියෝගයෙන් විසු හෙයින් කුරුරව යයි නම් විය.

(රාවණා රාජාවලිය පුස්තකොල පොත)

* In old times, after the Ravana war, from Kuru-rata there came to this Island a Queen, a Royal Prince, a rich noble man a learned prime minister, with their retinue, and by order of King Rama dwelt in the place called on that account Kuru-Rata.” (of Ceylon) Ravana Raja Waliya)

රාවණා ලකිසුරා පරදවා රාම රජ ලංකාව ජයගත් පසු විශිෂ්ණ මෙරට රජවිය. මේ කාලය තුළ ඉහත සඳහන් කෞරවයෝ සිටු වගීය මෙහි පාමිණ පාලපදිංචි වූහ. එවක් පටන් අද දක්වා ඔවුන් පදිංචිවූ ප්‍රදේශයට ඔිලිකා කුරුරම කියාද අළුත් කුරු කෝරළය කියාද නම්විය.

රාගමට නුදුරින් පිහිටි කුරුකුලාව නැමති ගම්මානයේ මෙම කුරුකුලයින් නවාතැන් ගෙන සිටි හෙයින් ඒ ගමට කුරුකුලාව නම් වියයි විශ්වාස කරති. මෙය පිහිටියේද අළුත් කුරුරට පිමාව තුලය.

කුරුරට කෞරව වංශිකයින් සිටු වගීයකට බෙදී සිටි බවද විශ්වාස කළ හැකියි.

රාවණා රාජවලියේ සඳහන් ප්‍රකාර:- කුරුරට රැවැනි පැවැති බිසෝ කෙනෙක් හා රජ කුමරුවෙක්” කී හෙයින් ව්‍යු වංශිකයෝද-

“සිමාන කෙනෙක්” කී හෙයින් වෙලද වංශිකයෝද-

“පුරෝගීත බමුණු කෙනෙක්” කී හෙයින් බ්‍රහ්මණ වංශිකයෝද-

“සපිඳිවුන්” කී හෙයින් සාමාන්‍ය වැසියන් යයි සිතා ගත යුතුව තිබේ.

මේ නසින් බලන කල ප්‍රශ්නයට භාජනය වන මෙම කුරුරම පිරිස ගෝත්‍ර හතර කට බෙදී සිටියින් බව කල්පනා කළ හැකිය.

එදත් අදත් ආසියාවේ සහ යුරෝපයේද වෙනත් මහ කොදෙව් වලද වැස්සෝ සිටි පඬකතියකට බෙදී සිටිති. ආසියාවට ඇතුලත් බොහෝ රටවල ජනයා බ්‍රාහ්මණ ක්‍ෂත්‍රිය, වෛශ්‍ය, ශුද්‍ර, කියාද †සුරෝපිය ජනයෝ Royalty Ministers Traders, Peasant, එනම්:- රාජකීයයෝය.

†එංගලන්තයේ පඬකති හේදය උග්‍රව පැවැති කාලේ ර්ට විරුඬව සටන් කළ දේවගැතිවරයෙක් මෙසේ කියාතිබේ “මනුකය ඇති සියල්ලන් ඒව, ආදම්, සුනන් නම්; කුලවත්හු කියන්නේ - කාට කාටද? එසේ නම්:-

මංත්‍රි හෙවත් සුජනසෝය. වෙළෙන්දෝය. කම්කරුවෝය යන සිම් පංක්තියට බෙදී සිටිති. අප්‍රිකා මහවිපයේ නිග්‍රෝ ජනයාද, දුනුකාරයෝය. ලංසකාරයෝය. පොළකාර-යෝය. නවන්හෝය. යන සිම් වර්ගයකට බෙදී සිටියාහ. යන බවද දැනගන්නට තිබේ. එමෙන්ම කාරුරම වැසි කෞරව වංශිකයෝද මූලදී ගෝත්‍ර වශයෙන් සතර වර්ගයකට බෙදී සිටියාහ. යන බව වටහා ගත හැක.

මෙහි පැමිණි මොවුන් අතරෙන් පැවතෙන්නාවූ †කුරුකුල. මනුකුල. වණිකුල. බරහකුල. මිහිඳුකුල. අරයකුල. කණිකුල. ලිහියකුමාර. නෙන්නිකුමාර. රන්දනු කුමාර. කුඩා කුමාර. අරගන්. තෝවර්. පෙරුමාල් දේවර්ජ. යනාදීන් සහ තවත් උසස් පෙළපත් තම දරන්නන් කුරුවංශික රාජ කුලීනයන්ගේ මුහුබුරන් විය යුතුයි.

†තුම්බවර කාර්මණේයක යාසෝදයි තාපසාශ්‍රමා සාමිකා: කාඤ්චි මරුවීපච්චත වෙය්‍යායික සිංහලා සාමහා.

(වෘහත්සංහිතා 14 අධ්‍යාය)

භාවය:- තුම්බුරා දේශයෙන් සුපැමිණි “මූලකමී” කාරක-යන්ගෙන් යුත් දුර්ලභවූ හෙල්කසඤ්චියා ගසින් යුත් සාහර සමිප ප්‍රදේශයෙහිවූ තාපසාශ්‍රමයන් ඇති “සාමික” නම් දේශයද කාඤ්චි පුරයෙන් හා මරුවී පටුනෙන් “වේරි” (කෝරළ) දේශයද භාරත රජුගේ ගෝත්‍රිකයන් ඇති ආර්යයන්ගෙන් යුත් “සිංහල” දේශයද දතයුතුයි. යනුයි

සිංහලයයින් සියලුදෙනාම පාහේ භාරත රජුගේ කුලයට අයත් භාරත වංශිකයින් බැව් මෙයින් ස්ථුටවේ. භාරත වංශය වනාහී කෞරව වංශය නොහොත් කුරුකුලය බැව් ඔප්පුකිරීමට අමුතු භාණ්ඩ කුමවද? වෘහත් සංහිතාවෙහි කතීවර වරහමීර ආවාය්‍යී: ක්‍රි: ව: 375 දී පමණ විසූ බව ප්‍රසිදිය. වරහමීර ආවාය්‍යී වනාහී අපේ දෙවෙනි උපතිස්ස රජු ක්‍රි: ව: (368/410) හා සමකාලිකයෙකු බැව් පෙනේ. හෙතෙම වික්‍රමාදිත්‍ය (වික්‍රමසූරිය) රජුගේ නව පණ්ඩිත රත්නයටද අයත් විය.

බමුණුගේ, බ්‍රාහ්මණගේ බමුණු සන්නාදිගේ, පන්නිනිගේ, ගිනිගේ රන්ගේ, ගුරුගේ, රාජගුරුගේ කාඡ්නිගේ, පංචශීලගේ යනාදී පරම්පරා සහ තවත් වංශවත් තාමාවලි ආත්තන් කුරුකුල, බමුණු, ගෝත්‍රික යන්ගෙන් පැවැත්වෙන්නන් විය යුතුයි.

සෙව්සිගේ, හෙව්ටිගේ, හෙව්ටි තංත්‍රිගේ, හෙව්ටි කන්දගේ, පරවරගේ, හෙව්ටියා පටබැදිගේ, සෙව්ටි පට්ටන් කව්ටිගේ, සලුප්පරගේ, පරවර හෙව්ටිගේ, හෙව්ටි හේවාගේ යනාදීහු සහ තවත් වෙළඳ නාම දරන්නන් කෞරව වානිජ ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් පැවතෙන පරම්පරාව යයි විවේචන කළ හැක.

සිව්වෙනි කොටසට අයත් කුරුඳුවියන් ඔවුන්ගේ වගී තාමාවලිය අනුව තෝරා බේරා ගතහැකිය. ඔව්හු *මුහුදේ යාත්‍රා පැදවීම, මසුන් මැදීම, මාලිගා තැනීම වඩු කම්පාන්තය, ගම මේව්වලය, ගොඩ සහ මඩ ගොවිතැන් යනාදී කම්පාන්ත කරණ අයින් යයි සැලකිය හැකිවේ.

“කවලය තාදන් තම් පඩි රජු ක්‍රි: ව: 1100 දී පමණ සිට සිව් අවුරුද්දක් රාජ්‍යය කළේය. සමුද්‍ර මාගීයෙන් වෙළඳම කළ මෙරජු මහත් ධන සම්භාරයක් රැස්කර ගත්තේය. එක් වතාවක් වෙළඳම පිණිස යාත්‍රා කරණ අතර භයාණක කුණාටුවකට අසුව තොකාව සුහු විසුහු විය. ඒ රජුද එයින් විනාශ විය.” (බබ්ලිවි ටේලර්ගේ ඉන්දියානු ඉතිහාසය. පළමුවෙනි කාණ්ඩය. 201 පිටුව)

“තින්දු වගීගේ යාත්‍රාකරුවන් විසින් තින්දු ධර්මය සහ සිව් කුලයෙහි ජනයාද මගධයෙන් ජාවා දූපත් වලට ගෙනයන ලද්දේ ක්‍රිස්තු පූර්ව 70 ට පමණ උඩදීය.” (මාර්ෂමන්ගේ ඉන්දියා ඉතිහාසය)

ජාවක ජනයාද කුරුඳුවන් හිය පිරිසක් බැව් කියනු ලැබේ
‡ගොවිතැන් කරණ කරුවෝ ගෝත්‍රයට “කරෙයි තුරෙයි වෙල්ලාල” කියාද, වඩුවැඩ කරණ ගෝත්‍රයට “අව්වුවෙල්ලාල” කියාද ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් කියති.

(රෙගුලෝ ඉතිහාසය)

අද ලක්දිව සිංහලයෝය, ජාපනේ ද්‍රවිඩයෝය, චන්චිවරයාය, පරද්වරයාය, යනාදී වශයෙන් පෙනී සිටින කුරුරට කරාවේ මිනිසුන්, ඔවුන්ගේ මගුල් තුලාවලදී “අසවල් පරම්පරා ඇත්තෝ අප ගෝත්‍රයට අසමානයෝය” “ඉන්තිසා උත් හා අප අතර හිර ගනුදෙනු තොකරම්හ” යනාදී උපහාස කථා කුරුකුල මිනිසුන් අතරම පවතින්ට හේතුව ඔවුන් තොයෙකුත් පංක්ති වලට බෙදී සිටින බැවින් යයි සිතිය හැකිය.

විශේෂ විභාග.

ඉන්දියානුවන්ගේ මහා භාජනයේ කුරුරට සහදේව කුමරා සුඛ සේතාංකයක් හා සමග ලංකාවට පැමුණුබු බවත් එවකට මෙහි විහිඹණ රජු ලංකාව ආණ්ඩු කළ බවත් කියා තිබේ.

සිංහලයින්ගේ රාවණා රාජාවලියේද රච්ලිඳුගේ පරාජයෙන් පසු විහිඹණගේ ලක් ආණ්ඩු කාලයේදී පමණ කුරුරට කුමාරයෙක් සපිරිවරින් ලක්දිවට පැමුණුත බව සදහන් කර තිබේ. මේ කථා දෙකට අයත් කුරුරටී- යන්ගේ පැමිණීම එකක්ම බවට මෙහිදී විශ්වාස කළහැකිය.

මොවුහු පදිංචිවු ප්‍රදේශ වලට අළුත් කුරුරට පරණ කුරුරට, කුරුකුලාව, කුරුකුලාදී දිව්, කුරුකුලිය, කුරුකුල කුඹ්, යනාදී නාම ඉන්පසු ව්‍යවහාරවීයයි සිතා ගැනීමට බාධාවක් නැත.

සිරිලක අළුත් කුරු රට

රාම රාවණා සුද්ධයෙන් පසු කුරුරට වැසි රජ කුමරුවෙක් හා බිසවක්ද සිටිණ කෙනෙක් හා පුරෝගින මුත්මණයෙක්ද සපිරිවරින් නැවතැගී විත් ලක්දිව බැස රාම රජහුගෙන් එක් ප්‍රදේශයක් ලබාගත එහි වාසය කළාහුය. ඔවුන් වාසය කළ ප්‍රදේශය එතැන් පටන් ලක්දිව කුරුරට (අළුත් කුරුකුලෝරලය) යන නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධ විය. (ඩී. ඩී. රණසිංහ මහතාගේ පුරාවෘත පොත)

සිරිලක පරණ කුරු රට

“එසින් මැත භාගයෙහි ගජබාහු නරපති තෙමේ
යට කියන කුරුරටෙහි (අළුත්කුරු කෝරළයෙහි) පරණ
සිමියවුන් එහි එක් පසකට යවා ඊට පරණ කුරුරට
(පරණ කුරු කෝරළය) යයි නම් තබා, තමා විසින්
දඹදිව කුරුරටින් අලුත ගෙනෙන ලද සෙනග (අළුත්)
කුරුරටෙහි අතික් පසෙහි තවත්වා ඊට අළුත් කුරුරට
අළුත් කුරු කෝරළය) යයි නම් තබාලූයේය.”

(ගජබා කථාව සහ සොළී වංශ පේරුව)

හතර කෝරළේම ඇතුළු පරණ කුරුරට නොහොත්
පරණ කුරුකෝරළේ වැජඹෙන කෞරව වංශවතුන්ගේ
නාමලේඛනය.

- ද රු තම ඔහු සිරිය පෙදෙසට කුරුරට ය
- පී රු බල ගජබා නරපති ඉන් පසු ය
- කුරු රට පලමු සිරි උන් පලවා හැරී ය
- ස රු දඹදිවින් ගෙන ආ සෙන් එහිම වි ය
- සො දි නේ පරණ සිවි කුරුරට අයට පෙ මා
- ලා බු නේ අණ පෙදෙසක් සිරිතට කදි මා
- පොරනේ කුරුරටින් ආ අය නිසා පෙ මා
- ලා බු නේ පරණ කුරුරට නම එදා ත මා
- ග නින් සිතට නුඹ කිවි පිලිවෙල යස ට
- බැ තින් සතට හැඟෙන ලෙස පිලිවෙල ට
- රු තින් පලමු කොටසේ තිබු තැනේ සි ට
- ඉ නින් කියාපත් එහි සිවි දනන් ම ට
- එකලට තිබුනු නම් ගම් මම දුටු ලෙස ට
- සතහට පලමු පොත්පත්වල තිබු ලෙස ට
- සහතුට පලමු කොටසේ තිබු නම් ලග ට
- ගොතපෙල කියමි නානායන්කාර තු ට

මල්කතුරේ රාල, පොල්ගස් දෙනි රා	ල
අන්තිම පල්ලි පෝරුවේ පවිටි රා	ල
තම්බර පරණ කුරුවේ මුල පාවති පෙ	ල
සුන්දර දහ අටක් ඇති ගිලො පෙ	ල
කෙහෙල් පන්තලට කොනගේ නැනැන්නැ	හේ
පල්ලි පෝරුවට පෝහන් තැනැන්තැ	හේ
ගන්ගේ ආරච්චි නසිදේ එගම ල	හේ
අන්තභාසක නසිදේ එම ගම තුල	හේ
එම ගම ඩිනිගසුඤ්ඤ නසිදේ නිබ	දේ
එගමට කුරුප්පු ආරච්චි නසි	දේ
නබ්ච්ට මාපා ආරච්චි නසි	දේ
එම විරජපෙරුම ආරච්චි නසි	දේ
කෙහෙල් පන්තලට දුම්පොලගේ නසි	දේ
නබ්ච්ට රණවිර ආරච්චි නසි	දේ
පල්ලේ ගෙදර අප්පු එම ගම පසි	දේ
ආරච්චි නැනැන්නැහැ හෙම්මානගම සො	දේ
එමගම ගජබාහු ආරච්චි නම් තැ	නේ
බස්නක තැන්නැහැ එම ගම දහු සොදි	නේ
එම ගම සඤ්ඤකර තැන රට උ	නේ
එම වික්කුම ආරච්චි තැන එත	නේ
ජාසුපිය තැනැන්තැහැ හෙම්මාන ග	මා
මොලිගමුවේ දහනක තැනැන්තැහැ පෙ	මා
එරමණ් ගම්මනට නම් ලක් අය පේ	මා
මාරසිංහ ආරච්චි තැන හේ	මා
එම ගමවම සමරකෝන් ආරච්චි තැ	ත
†අලුදෙනියේ මේගසුපිය ආරච්චි තැ	ත
රන්දිලිගම හේනක ආරච්චි තැ	ත
බේරැක්ගම්මන නැන යෝදගම ව	ත

†සත්කෝරලේද, කුරුකුල ගම් කීපයකම මේගසුරිය මුදියන්සේලාගෙ පරම්පරාවට අයිති කෝරව වංශිකයන් සිටියි.

මොහො මිඞි නැනැන්නැහැ දනු කිරපො	නේ
ඉද්දවල නැනැන්නැහැ එම ගම සොදි	නේ
එලගිපිටියේ විජයසුඤ්ජර හැන සොදි	නේ
හත්ගම්පොල සුරවිර ආරච්චි නැ	නේ

එදිඳිසුඳි ආරච්චි නැහැ එහ	මා
නාරංගම්මනට නැහැ පෙර කලදි පෙ	මා
එම ගම අනපන්තු ආරච්චිය එහ	මා
බුළුගම්මනට ජයසුඤ්ජර නසිදෙ න	මා

කල්වෘතේ දහ සකි උඹගෙදර නැ	න
පල්ලේගෙදර නැහැ එම ගම සිටි පොර	න
නැනැන්නැහැ දෙනාවන්තේ දනු සොදි	න
හිකපිටියේ විරසුඳිය ආරච්චි නැ	න

බමුතා ගම්මනට දහනැකි තැනේ ද	නු
බලවත් ගම පල්ලේ මුල්ලේ තැන ව	නු
එම ගම හත්පත්ගෙ නසිදේ තමිත් ද	නු
අලුපහ කොටුවේ නසිදේ එගම ව	නු

කුඹල්ගම නැනැන්නැහැ මුල පටත් ඇ	ති
එම ගම නසිදේ හාමි තමකුත් පැව	ති
පෙමකර වේරකේ නැහැ මුල පටත් ඇ	ති
ගම කෙලවර නසිදේ ඒ ලග පැව	ති

(සිටි කෝරළේ විසිතුරු සහ මාන්ත පහේ සිව්පද පොත)

කුලසේකර පාණ්ඩියන් රජ්ජුරුවෝ මසුන් මැරීම.

ක්‍රිස්තු උප්පත්තියට අවුරුදු 500 ට පමණ පුරාණයේ ශක්‍රපුර් පටිච්චාසම්මුඛ පාණ්ඩියන් රජකමට පැමිණෙන ලදී. ඔහුගේ පුත් අමුර්ත පාණ්ඩියන්ට පුත්‍රයෝ හත් දෙනෙක් වූහ.

වැඩිමහල් පුත්‍රවූ කෘෂ්ණවිජය පාණ්ඩියන් ශක්‍රපුර පරිටතමේ රජකමට පත්විය. බාලම සහෝදර කුලසේකර පාණ්ඩියන් කුමාර තෙම මනවුර්තම් රටට විභ් පුන්තසි ක්‍රියාලේ නගරයේ සමුද්‍රය අශබඩ පදිංචිව, හක්, මුතු, පබළු, යනාදි මස් මරමින් එන අතර ඔහුගේ තොරතුරු මනවුර් රට රජු හට දැන ගත්ට ලැබී, එරජුට පුත්‍රයෙක් තැනී බැවින් ස්වකීය එකම දියණියවූ ශ්‍රෝදසි අමමාල් කුමාලිකාව ඉහතකි කුලසේකර පාණ්ඩියන් කුමාරයාට කාරය බැඳ රාජ්‍යය ඔහුට පාවා දෙන ලදී.

මේ කුමාර තෙම සක් මුතු සහ මසුන් මැරීමෙන් ජීවිකාව කරගත් බැවින් තමන්ගේ තොලිලයට ලකුණක් වශයෙන් මන්සාසා බැඳි කොඩිය සහ හක්ගෙඩිය බැඳි කොඩියද රාජකීය අභියාලමක් ආකාර පිළිගනී.

එවක් පටන් පඩි රාජවංශයට මත්සාසා බැඳි කොඩිය සහ හක්ගෙඩිය බැඳි කොඩියද උරුම විය මොවුහු රටවල් ආරක්‍ෂා කිරීමට සහ මහා සමුද්‍රයෙන් වදින්නාවූ පරසතුරන් මදිතය කිරීම පිණිස මුහුදුබඩ රටවල නොහෙත් කිරිසිසුර්වල පදිංචිවූහ.

තවද මොවුහු මසුන් මැරීමේ තොලිලය සිහිවීම් වස් මිනවන් යන නාමයද තම තමන්ගේ නාම වලට උපනාම පදයක් වශයෙන් යොදාගත්හ. මීතවන් කුලසේකර පාණ්ඩියන් රජ කෝර්කෙසි, මනවුර් සහ මදුගපුර රාජධානියෙහි ආණ්ඩුව පවත්වමින් මුතු, සක්, පබළු ආදී වස්තූන්ගෙන් පිරි නැව් යුරෝපා රටවලට යවා වෙළඳුම් කර මහත් ලාභයක් අත්කරගෙන තිබේ. මොහුගේ සුද්ධ නොකාවන්ගේ අභිපතීන්ට මාරජ්, මාරන්, යන නාම කීයා තිබේ.

මෙම ක්‍ෂත්‍රීය වංශිකයෝ දඩයමෙහි ලොල්වූහ. දඩ කෙළිය රාජ වංශිකයින්ටම උරුම ප්‍රවේණියකි. තවද යාඥාකිරීම, පිතට, දතට දීම, දඩයම් කිරීම, මසුන් මැරීම

සුඛ කිරීම, රටවල් ආරක්‍ෂා කිරීම, වැසියන් රැකීම, යනාදී කටයුතුවලට රාජවංශිකයන් යෙදී සිටිය යුතු බව “තීදිනුල්” තැමැති ද්‍රවිඩ පොතේ කියා තිබේ.

රාජ වංශිකයෝ තමතමන්ගේ ජීවිකාව සහ වැසියන්ගේ ආරක්‍ෂාව පිණිසත් ගිරි පඵත වලද, වනාන්තර වලද, මහා සමුද්‍රයේද, ක්‍රියා කරති.

කළු අතර තිබෙන්නාවූ ගම්මිනිස්, එංසහල්, යනාදී ප්‍රයෝජනවත්වූ ද්‍රව්‍ය එකතු කරගැනීමෙන්ද, වනයෙහි වසන ව්‍යාභ්‍රාදී නපුරු සතුන් මරාදැමීමෙන්ද, දඩයම් කිරීමෙන්ද, ආත්දත්, අලිදත් යනාදී වචිතා දේවල් සපයා ගැනීමෙන්ද මහා සමුද්‍රයෙහි තිබෙන මුතු, පබළු, සක් ආදී දේවල් ලබාගැනීමෙන්ද, සමුද්‍රරෙන් එන්නාවූ රූපුන් වැලැක්වීමෙන්ද, මසුන් මැරීමෙන්ද, සිටිය බව අපි සැදිපි පුරාණ නම් පොතේ “වෙම්වෙසි සෙසිය” කාණ්ඩයේ කියා තිබේ.

(නිත්වක්කන් දෙමළ පොත සහ තුන්තුකුඩියේ පතිමය මලර් තැමැති දෙමළ සහරාව)

මිතවත් කුලසේකර පාණ්ඩියන් රාජ වංශිකයින්ගේ මාතෘ භූමිය වූකලී දඹදිව උතුරුබද සින්දු තදිය අසබඩ පිහිටි මංජිතරු ගඟරයය. ඔවුන්ගේ කාසිවල මාළුවා වසුයා, මුතු, තෝපි, කසතුපි මුවා, පානි, සෙංකෝලය යනාදී රාජකීය ලාංඡන මුද්‍රිතයි. දඹදිව දකුණේ මනාප්පාඩි නුවරට නුදුරින් කුලසේකර පටිමනම් තැමැති ගඟරයක් ඒරජුගේ නමින් මේදක්වා පවතී. මෙහි සහ තුන්තුකුඩිය මනාප්පාඩි, යනාදී පලාත්වල වනීමානයේ පවා ප්‍රවේනි-කාරයෝ වනාහි පරවර සහ කාරාවේ මිනිසුන් වෙති.

මේ රජු උතුරු ඉන්දියානු ව්‍යු වංශිකයෙකු වූයේ වී නුමුත් ද්‍රවිඩ භාෂාව බොහෝ දුරට දියුණු කලේය.

ප්‍රාණ ඝාතනය.

ඒ නගරයේ සිටි මස් මරන්නෝ දැන් ශාකායෝය

“පස් නදි රජ කොසොල් රට රජවූ කල්හි ශාකාචංශයෙහිවූ කපිල රට කුමරියක් සරණ ගිවිස්සේය. අම්බෝදන පුත් මහා නන්දනගේ වාලියක් රූප ලක්ෂණයෙන් අගනාත් පැමිණියේ ඕනට සරණකර ගැණීම පිණිස දෙන ලද්දිය. ඇගේ පුත් තෙමේ (විඬුඝ්න) විරැඹ රජු විය.”

“ඔහු දහ අට වසස්වූ කල තවත් හාඹිණි නම් බුන්මවාරි කෙනෙක් සමග මහා නන්ද සම්මුඛ වීමට ගියේය.” “එකල කපිල රටට බුදුන් වැඩ එහි තමන් වහන්සේගේ සංඝ සාකච්ඡා සභාවක් ඇතිවිය. විරැඹ රජ (විඬුඝ්න) පැමිණ බුදුන් හිඳින සිංහාසනයට නැග්ගේය.”

“එවිට ශාකායෝ මහත් කෝපයෙන් දිලිහී “මේ වාලිගේ පුතා කුමක් නිසා සිංහාසන ප්‍රාප්තවුද” යි බිණුවෝය.” “එකෙනෙහිම විරැඹ (විඬුඝ්න) පිටත ගොස් තම අතවැසියාට කථාකොට “ශාකායෝ මා කෝප කලෝය මා සිංහාසන ප්‍රාප්තවූ කල්හි මෙය සිහිකරව” යි කීවේය.”

“පසු කාලයක විරැඹ (විඬුඝ්න) රජවූ පසු මහත් සේනාවක් ගෙන ශාකා කුල පුත්‍රයන් විනාශ කිරීමට ගියේය. බුදුන් විරැඹ (විඬුඝ්න) රජ සම්මුඛවීම මතු දක්වන ජාතක කථාව වදාලේ මේ ස්ථානයේ දීය”

“මේ ස්ථානය අතීතයෙහි මසුන් මරන්නන්ගේ ගමක් විය.”

“දුර්වික්ෂයකදී ඒ ගමේ එක් පෙදෙසක්හි විලක බොහෝ මත්ස්‍යයෝ සිටියෝය. මස් මරන්නන් මත්ස්‍යයන් ඇල්ලීමට ගියවිට පු (නිරිඟු ගුලිය) නම් මත්ස්‍යයෙක්ද ටොෂි (ප්‍රලාභ) යන නමින් මත්ස්‍යයන් දෙදෙනෙක්ද යන තිදෙන මස්මරන්නන් හා කෝපවූවෝය.”

“විල ඉවුර සිටි කුඩා කොළවෙක් උඩපතිත කුඩා මත්ස්‍යයන් දැක කෙටිටක් රැගෙන උන්ගේ ඔලුවට ගැසුවේය.” “ඒ නගරයේ සිටි මස්මරන්නෝ දැන් ගාඝාය යෝය. පුතම් මත්ස්‍යයා දැන් විරූඩ රජුය. ටොඹි දැන් බුන්මවාටීය. කුඩා කොළවා නම් මම්මවේදුසි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාලයේක.” (පාභියන්ගේ බෞද්ධ රාජධානි සහ වන්දනා ගමන් විස්තරය පිට 56, 57.)

සුසංඝි මංගික රාම කුමරුගේ මුම දඩයම

“වමි පුල්ලි රන්මුවා විද මැරීම පිණිස රාම කුමාර තෙම තම දුන්න ගෙන රන්මුවා ලුහුබැඳ ගියේය.”
(රාමායනය)

රාම කුමරුගේ පක්ෂි දඩයම

මිහිරි තාද කෝකිලාදි පක්ෂියන්ගේ - ඇසිලා බොහෝ ප්‍රීතීවේය මම් - දේදුණු වර්ණෙන්, සුක්තවූ කුරුල්ලෝ - රැවිදී පියාඹනි දැන් - විදිමි උන්ම සිරුමේ -
(රාමායන නාටකය)

ඝාඝාය කාලිංග මංගික කුමාරසින්නගේ උගරු දඩයම

උන්මාද විත්‍රාව විසින් අණවත ලද්දවූ දැසි තොමෝ ලදරු කුමරහු කරඹුවක බහාගෙණ දොරමඩලා නම් ගමට ගියාය. රජ කුමරුවෝද (සාක්‍යවංශික හද්ද කව්වානා බිසවගේ සහ පඬුවස් දෙව් රජුගේ පුත්‍ර කුමරුන්) මුමදඩ ගියෝ තුඹුරු කළුරෙහිදී දැසිය දැක “කොහියෙහිද, මේ කිමෙක්ද” යි කියාත් විවාලෝය.

(මි තොමෝ) “දොර මඩලාවට යෙමි, මාගේ දුවට ගෙණ යන ගුඩපුය” යි කීවාය. රජ කුමරුවෝ “බහා තබව” යි ඇට කීවූය. එකෙනෙහි මහත් හුරු වෙසක් දැක්වූය. ඒ කුමරුවෝ උගරා (විද මැරීම පිණිස) ලුහු බැඳ ගියෝය”
(මහා වංශය, 10 වෙනි පරිච්ඡේදය)

ගොඩ ඉම්බර සේනාධිපති.

ඉක්බිති ඒ යෝධයානෝ මැන භාගයෙහි නුවර දැකුලක තුන් මහල් පායක් කරවා දිව සැපත් හා සමාන මහන්වූ ශ්‍රී සම්පත් අනුභව කරන්නාහු දවසක තමන්ගේ භායාකීවන්ද නිසර පට කොණ්ඩ මල් ආදීවූ තොයෙක් ආභරණයෙන් දේවභතක මෙන් සරහා රා පිරු රා මඩමක් අතට දී දකුණත් පස සිටුවා, එපරිද්දෙන්ම සැරසුනාවූ දේවභතක් බඳු වූ තොයෙක් සියගණන් සත්‍රින් හා නානාප්‍රකාර ආයුධ හා සුවද මල් කලප්ද අටමහල, සොළොස්මහල, ආදිය අල්වාගෙන පිරිවරා සිටිනාසේ සලස්වා නෘත්‍ය ගීත වාද්‍යයෙහි දක්වූ තාටක ජනයන් කැඳවා කැමති පරිද්දෙන් බෙරගසන තටක ගී කියනසේ නියෝගකොට ඒ සියලුම සුරාපාන මණ්ඩලය දිව්‍ය සභාවක් මෙන්ද සවභාවයෙන්ම ශ්‍රී කාන්තාවට වාසස්ථානවූ පාසාදයක් මෙන් අලංකාර කොට ඒ ඒ තන්හි නිසුණුවූ ග් පිරු කාල කොතල මහ සැල බඳුන් ආදිය තබබවා මන්සස මාංස ඉතුරු ලුණු ආදීවූ උපකරණ රැස්කරවා තබබවාගෙන රා බොන්නට පටන්ගත්හ.

(සඛමාලංකාරය ගොඩඉම්බර වසතුව 492 පිටුව)

මෙයයි වංශික ධර්මාගෝක අග රජුගේ නියෝගය.

සන්ව ඝාතනය කිරීම මීට පෙර තහනම් කර නොතිබුණේය. මානේ මුළුතැන්ගෙහි මෙහෙකරුවන් විසින් ආහාර විනිස දහස් ගණන් සතුන් මැරූ නුවුත් මවිසින් ප්‍රාණඝාතනය නොකරණ ලෙස ආඥාවක් නිකුත් කරණ ලදී. ඒ ආඥාව පැනවූ දිනයේ මගේ ආහාරය පිණිස මොණරු දෙන්නෙක්ද මුවෙක්ද මරණ ලද්දහුය. (ධර්මාගෝක අග රජු - අගෝක ශීලා ලිපි)

වන්ද වංශිකයෝ සනිසින් අසංඛ්‍යය ගණන් නිකරුණේ මරාදමිම.

අර්ජුන සහ විෂ්ණුගේ අවතාරය ගත් කෘෂ්ණාද බාණකව වනයට ගිනි ලැවුහ. අවකාශය තෙක් ගිනි දළු බුරබුරා තැගුණි. ඒ වනයෙහි හුන් කෝපි ප්‍රකෝපි ප්‍රමාණයටත් වැඩි සතුන් සංඛ්‍යාවක් ප්‍රාණ හසින් මරහඬ ලැවෝය. ඉන් කිසි පලක් නොවී, අසුරයෙකුන් අශවයෙකුන්, කොකුන්, සිව්දෙනෙකුන් හැර එහි සිටි අසංඛ්‍ය ගණන් ප්‍රාණින් ගින්නෙන් ද, අළුවිය.

ඊට අග්නි දෙවියා මහත්වූ සතුටට පත්වූයේය. ඉන්ද්‍රා සහ දෙව්දේවතාවෝද දිව්‍ය ලෝකයෙන් බැස ව්‍යුභංගිකයින් දෙදෙනා විසින් කළ ප්‍රාණ ඝාතනය ගැන ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කරමින් ඔවුන් දෙදෙනාට ස්තෝත්‍ර ගී ගැසූහ. (මහා භාරතය)

සාකෘත වංශික දෙවනපෑනිස්ස රජුගේ ගෝණ දඩයම.

“ඒ දෙවනපෑනිස් රජ නුවර වැසියන්ට දිය කෙළි විධාන කොට තෙමේ මුව දඩ කෙළියට ගියේය. ගෝණ වේස ඇත්තේ තණ පඳුරක් කමින් සිටියාසේ දැක්විය. රජතෙමේ දැක “පමාවුවහු විදිනට යුතු නොවේ”යි සිතා දුනුදිය හෙළිය. ගෝණ තෙමේ පඵතාන්තරයට දිවිය. රජතෙමේ (ගෝණ) උහුබැඳ ගියේය.” (මහා වංශය 14 වෙනි පරිච්ඡේදය)

කඩොල් ඇකාට රා පෙවීම.

“රජ්ජුරුවෝ (ගැමුණු) තනිමිත්‍ර යොධයින්ගේ වග දනුමිහඬි සනිටුහන්කොට ජා කළ සිසයක් තම කඩොලානුට පොවා උහු කෝප කරවා (තනිමිත්‍ර) යොධයින් එත ඉදිරියට යවැවිහ.” (දුටුගැමුණු ඵලාර සුධය)

භරණ කුමාරයා.

කප්කදුරු නම් ගම්හි කුමාරයාගේ භරණ නම් පුතෙක් විය. ඒ තෙමේ කල්යාණෙන් දස දෙළොස් හැවිරිදි වූයේ, ගම් දරුවන් හා වනයට ගොස් බොහෝ සාවුන් ලුහුබැඳ පයින් පැහැර දෙකඩ කොට බිම ගැසීය. සොළොස් හැවිරිදි වූයේ වනාහි ගම් වැස්සන් හා වලට ගොස් එසේම මුවන්, හෝණුන්, උරන් වහා පෙළීය.

භරණ නම් ඒ මහා යෝධ තෙමේ එයින්ම ප්‍රකට විය. (කාවන්තිස්ස) රජ තෙමේ ඔහුද යටකි පරිද්දෙන් ගැමුණු කුමරු වෙත වැස්වී.

බද්දේව යෝධයා.

“නකුල්ගල් කණ්ණිකායෙහි මහෙජුද්‍රෝණි නම් ගම අහස නම් තැනැත්තනුගේ අත්තිම පුත්‍රවූ ශක්ති සම්පන්න දේව නම් තැනැත්තෙක්වී, මදක් කොරගසා යන බැවින් වංජදේව යයි උහු දන්තුය.

එකල්හි ඒ මාතව තෙමේ ගම්වැස්සන් හා මුව දඩ ගොස් මහන්වූ උස් මිමුන් ලුහුබැඳ අතින් උන් පා අල්වාගෙන ඉසවම සිසාරා බිම පැහැර උන් ඇම පොඩි කෙරෙසි. (කාවන්තිස්ස) මිපල් තෙමේ එපවත් අසාම වංචදේවයා ගෙන්වාගෙන ගැමුණු කුමරු වෙත රැදවී (මහා වංශය 23 වෙනි පරිච්ඡේදය)

අල්ලි අරඹාති බිසව.

*අල්ලි අරඹාති නැමැති රාජ්‍යය තම මහ ඇමතියා හට කථාකොට “මම යුධයට එලඹෙන බැවින් නැවු ජන වරායද, මුතු නිබෙන වරායද, පබළු නිබෙන වරායද, හත් නිබෙන වරායද, තහරයද ආරක්‍ෂා කරණ” හැරියට භාරදුන්නාය

මහ ඇමතියා විසින් එකිනෙකුද වරාය පෙදෙස්වල රාජ වංශිකයන් පදිංචි කරවන ලද බවත් ඔවුන් ඒවායේ කමාන්ත කිරීමට යෙදී සිටිය බවත් පුග්ලන්ති පුලවර් පාණ්ඩිය සම සතානයේ පණ්ඩිතයා විසින් ලියන ලද අල්ලි අරඹාති ඡේන්තිරම් නැමැති දෙමළ කථා පොතේ විස්තර කර තිබේ.

රාජ වංශිකයින් විසින් පවත්වන විවාහ මංගල වලදී පෙරටුව ගෙනයන ඉරහද කොඩිය, මුතුකුඩිය, යතාදි විරුදු මහිද ලඹුමියන් පාමාඩ යතාදියද කුරුකුලයින්ට නොහොත් කිරාපෙ ගෝත්‍රිකයින් හටද හිමිවී පැවත එන බව පුග්ලන්ති පුලවර් පාණ්ඩිය සමස්තානයේ පඬිවරයා විසින් ලියන ලද නල්ලනංගල් ඡේන්තිරම් නැමැති දෙමළ පොතේ කියා තිබේ

*කල්වෙට්ටු නැමැති දෙමළ පොතේ සදහන් ප්‍රකාර ලංකාවෙන් මුතු ලබාගැනීම පිණිස අල්ලි අරඹාති බිසව විසින් සිරිලක මුතු නිබෙන මුහුදු ප්‍රදේශයේ කුදිරමලේ සහ සිලවතුරේ යන ග්‍රාම දෙක පිහිටුවූ බව දැනගතහැක

අල්ලි අරඹාති බිසව වනාහි අර්ජුන නැමැති කුරුකුල කුමාරයාගේ භාය්‍යාව වන්නේය. ඕනෙමෝ මකර සටහන දරණ ආහරණ පාලද සිටි බවට මෙසේ කියා තිබේ.

“உட்கட்டுத்தாலி உருக்குமணி ஆபரணம்; கைக்கட்டுப் பவளம் காண்டைக்காய் சீதளங்கள்.”

“ලට්කට්ටුක්තාලි උරැක්කුමණි ආබරණම්; කෙක්කට්ටුප් පවලම් කරන්ඩෙක්කායි සිදහන්ගල්”

[புகழேந்திப் புலவர் பුදலோந்தீப் புவலர்]

දඩිදිව කාලී රාජේන්ද්‍ර වෝල භූපති මහ රජු කල එම සිංහාසනයට උරුමකාරයා වූ කුරුකුල නාවිටර් නැමැති කෞරව වංශිකයාගේ වරුණ කුලන්තාර් හෙවත් වංශිකුලසූරිය නාමය උතුම්කොට සලකුණුකර එක් එක් කුල වඩි දහඅටක්ද නා නා ජාති වගීද යටත්කොට ශ්‍රී සත්ත සක් පිට *කාරවෙයි පටිටනමෙහි රජකමදී නම්බු පිණිස ඉරහද කොඩිය, සුදුකොඩිය, මුතුකුඩය, රාජබෙර, ඉරපිට ගක්ගෙඩිය, තුවක්කු, ආලවට්ටන්, දවල්පන්දම් කඩුව, ත්‍රිශූල යනාදී රාජකීය අඩයාලම් සහිත තාන්ත මාන්ත ප්‍රදානය කල බව “කංතකී දේවින්ගේ සිලම්බු අදිකාරී” නම් දෙමළ පොතේ සදහන්වේ.

කුරුරට කෙවට්ට හෝගය ශභ න්‍යාගවනිය.

ධර්මාශෝක අගරජු සමයේ කුරුරට කෞරව වංශික-සින් දඩයම් කිරීම සහ මස්මැරීම වාරිතූ ධර්මයක් වශයෙන් පිළිගෙන තිබෙන බව දැනගත් අග රජ තෙමේ ප්‍රාණ ඝාතනයට විරුධව තහනම් නීති සනිටුහන් කර දයා දහ ශිලාලිපියක් කුරුරට පිහිටුවාලූහ.

එහි කුරුරට බද කෙවට්ට හෝගයේ ඝභ න්‍යාගවන-යෙහිද වසන්තය වූ යම් ප්‍රාණින් වෙද්ද ඔව්හු තොමැරිය සුන්තාහ. යනාදී අතුන්ගේ නම් බොහොමයක් සටහන් කර තිබේ. මේ ශිලා ලිපිය කුරුරට (දීල්ලියේ) මීරුව හගරයේ මේදක්වා තිබේ.

කුරුරට වැසි වනුවංශික සුය්ඪී වංශික රාජ පුත්‍රයෝ වනාහි පාණ්ඩ්‍යාදයෙහි ලොල් පිරිසක් බැව් මෙයින්හැගේ.

හිණු ආගමේ ප්‍රකාර සතුන් මරා ප්‍රයෝජනයට ගැණීම පාපයක් කොට තොසලකති. ඔව්හු දේව පූජා වලට මිහරක්, එළු, බැටළු, කුකුලන්, මත්ස්‍යයන්ද දේවතා රූප ඉදිරියේ බිලිදෙති. එය මෝක්ක සම්පත් ලැබියහැකි. පිංකමක් වශයෙන් හිණුවරුන් විශවාස කරති.

*කාවිචිච්චුරුමප්පුරුණාම - කාවිචි පුම්පවිචිතම්
 (යාල්පානම් පෙයරකරාදී 286 පිටුව)

ගොඨ ඉම්බර සේනාධිපති.

“උතුරු තිස් වෙහෙර වැසි තිසුහු අහස තම්
යෝධියා මුහුකල අවසාවේ වැද්දන් හා සමග මුමදබ
ගොසින් කොටු පතෙක බලා සිටියේ දැල් බැඳී තැනට
තොවැද යන මුවෙකු දැක ලුහුබදවා ගොස් පස්සා කකුල්දෙක
අල්වාගෙන ඉසවට සිසාරා මිටි සිදුරු ඉඹුරු ගසෙක
පැහැර දෙකබකොට කැඩීය. එතැන් පටන් ගොස්සිම්බරසා
යයි නාම ව්‍යවහාරය වියයි කියත්ල.

(සබ්මාලංකාරය. ගොස්සිම්බර වස්තුව 491 පිටුව)

සුරතිමිල සේනාධිපති.

ඒ තිමිලයෝ දුටුගැමුණු රජ්ජුරුවන් සමග දෙමල
සටන් කෙරෙමින් ඒ ඒ තත්ති දෙමල කදවුරු පැහැර
විජිත පුරය සටනට වැදීමට පළමු මගබ නැලියෙන්
සොලොස් නැලියක් පමණ රා පිරා සැලෙක රා
සියල්ලම රාජ නියෝගයෙන් බි නිමවූද එතැන් පටන්
සුරතිමිල නම් වූහ.

(සබ්මාලංකාරය සුරතිමිල වස්තුව 487)

විගෙෂ විභාග.

රාජ වංශිකයින් රටවල් ආණ්ඩු කිරීමටත් සුබකිරි-
මටත් බැඳී සිටීම ඔවුන්ගේ පාරම්පරික වාරිත්‍ර බමියකි.
සුබකිරීම දඩයම් කිරීම මසුන් මැදීම සුරාපානය කිරීම
බහු භායසී සේවනය, යතාදීම ක්‍රමය වංශවතුන්ගේ
විනෝද ක්‍රියා බැව් පුරාණ නම් ලත් දඹදිව ඉතිහාස
පොත්පත්වලින්ද බොහෝ ජාතක කථාවස්තුවලින්ද සිංහල
ඉතිහාස පොත්වලින්ද මොතවට පෙනීයයි.

බටහිර දිග ජනපදයන්හි සුබහටියා වනාහි සාමාන්‍ය
මහජනයා අතරෙන් තෝරා ගනු ලැබේ. පුරාණ පොත්
පත්වල පෙනීයන අදාමට පෙරදිග රාජ්‍යයන්හි සුබහටියා
වූහලි මව්කුසින්ම බිහිවෙනැයි කියති. එනම් ක්‍රමය
වංශිකයෝයි.

උඩරට මසුන් මැරීම.

හෙතෙම [උඩරට නිලමේ] වැවක් අසල කුඩාරම් ගසා රජුගේ [දෙවෙනි රාජසිංහ] ප්‍රයෝජනයට මසුන් ඇල්ලීමට උදව්විය යුතුයයි ගම්මාසීන් [ගම්පොල] සියලු දෙනාටම ආඥා කෙළේය.

ඉතුරුවෙන කුඩමසුන් ලබාගන්නා අවසේන් මිනිස්සු ජට ඉතා කැමතිවූහ. මෙසේ සියලුදෙනාම එැබේට [මසුන් මැරීමට] උවමනා අවිපත්ත ආදී උපකරණද රැගෙන රැස්වූ විට “.....” ඔවුන්ගේ රටේ වැව් † පොකුණු මසුන්ගෙන් ගහණය.

ත්‍රිත්ම ආත්‍යවේදී ඒවා සිදි ගිය කල ආරක්ෂෙසි ගෙන හොස් දියේ ගසා මසුන් අල්ලති.

“වහවැලි ගහේ මත්ස්‍යයෝ පිරි සිටිති. නුමුත් ගංභාවල මසුන් ඇල්ලීම පිළිබඳ නියම උපක්‍රම මෙරට වැස්සෝ තොදනිති තද නියං සමයෙහිදී ඔව්හු ගහ භරතා වැලක් ආද මසුන් රඳවා ගැනීම පිණිස එහි කොළ අතු එල්වති. මේ හැර දූල් ආදියක් ඔවුන්ට තැත. ඇතත් කලාතුරකිනි.”

තලගොයි මස්.

“තලගොයාගේ මස් රසවත් ව්‍යංජනයකි එය සියලුම මස් වග් වලට වඩා උසස්යයි සිංහලයෝ කියති.

†වම් 1909 වනතුරු ලංකාණ්ඩුව විසින් සංරක්ෂිත වැව් සංඛ්‍යාව පලාත් 9 යේම 1828 කි. මේ වැව්වලින් අස්වද්දක ලද බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 45844 ක්ය. (කවිකල්ප තරුව) මේ සෑම වැවකම මසුන් ඇල්ලීම විදුනේගේ අතපිට හෝ කුඹුරු හිමියන්ගෙ නොහොත් කුඹුරු වැඩකරණ ගොවින් විසින්ම කරක් ගසා හෝ ඔවුන් ලෙහෙසි අත්දමකින් මසුන් මරාගනිති. (කුඹුරු වැඩ නොකරණ අයට කුඹුරුවලට වතුර ගන්නා වැව් වලින් මසුන් ඇල්ලීමට) තහනම්ය.

උතුරු මිෂයා.

“මූෂික ගනයට අයත් අනෙක් සියලුම සතුන් ඔව්හු කති.”

වඳුරු මස්.

“මේ සෑම වග්‍යවලටම අයත් වාතරයින්ගේ මස් බුදීමට මෑතවසි (උඩරට සිංහලයින්) විසින් කියනු ලැබේ. ලෙහෙහුන්ද මෙහි කීපවගීයකි. අල්ලාගත්ව ලැබුණොත් මෙරට මිනිස්සු ඔවුන්ගේද මස් කති. මුවන් උරන් වල් කරකුන් ආදිය ගිනිහුලක් ගෙන යෑමෙන් රුකාලේ විද මරා ගනිති.

“ඉත්තැවුන් මැරීමට බොරු වලවල් තනා ඊපිට ලී දමා පස් අතුරා එහි අල බතල වවති. ඒවා හැරීමට ඉත්තැවුන් කවදහරි පැමුණුනොත් බොරුවලට වැටී එහි පතුලේ හිටුවා තිබෙන උල්වල ඇති මියයත්තේය.

පසකින් සහ මූෂික ගෝත්‍රයේ සතුන් ඇල්ලීමටද ඔව්හු මෙසේම දක්‍ෂයහ. ඇත්ත මගසෙන් කියතහොත් එවැනි කනිමාවලට නම් සමස්ත ලෝකයෙන්ම උපායෙහි දක්‍ෂයෝ සිංහලයෝය.

(රොබට් නොක්ස්ගේ ලංකා විස්තරය. පිටු 35, 36, 39, 129, 138)

ගොයම් ගොවිතැන.

ගොයම් පිදෙන කාලයෙහි බංහි වි කරල් වල ගොයම් මුස්සා නැමැති විනාශදයක මැසි වගීයක් බෝවේ. මොවුන් කොපමණ සන සැරේට බෝවේද කියතහොත් සමහර ගොයම් ගස්වල සිය දෙසිය බැගින් බෝවී සිටිති.

ලපටි හි ඇටවල කිරි බිබී සම්පූර්ණ අක්කරයක ප්‍රමාණ කුඹුරක් පාලුකිරීමට මොවුන්ට වැඩි කාලයක් උවමනා නැත.

වහා ඇලෙන මැලියම් වගී නවරත ලද වැලක් දෙදෙනෙකු විසින් ගොයම් ගස් මතුපිට ඇදගෙන යෑමෙන් එක ලියද්දකින් මේ මදුරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මරා දමනු ලැබේ.

සමහර ගොවියෝ කුල්ලක ඇතුල මැලියම් වර්ග නවරා ගොයමෙහි ගසමින්ද මේ මැසි වර්ගයා වදකරති. මතුරත ලද පැන් ලියදී අතර ඉසීමෙන්ද ඔවුන් වදකර ගත්ට පුළුවන් බැව් ගොවියෝ කියති.

(ගොවිකම් සභරාව)

ජය ශ්‍රී මහ බෝධිය සමග සිරිලකට පැමිණීමේ මෙහෙයම් වංශික කුමාරවරු.

බොධිගුප්ත, සුමිත්ත, වන්දුගුප්ත, දේවගුප්ත, සුයෑම් ගුප්ත හොතම සහ ජනිකිර, යනාදී කුමාරවරුය.

සුමිත්ත කුමාරයාගේ මාළු ඔරුව.

ශ්‍රී සමාධි සම්පන්න සකල ජම්බුවිපයට නාහි මංචලාකාරවූ මධ්‍ය මණ්ඩලයෙහි පඤ්චවිධ විටපාලකුණාව විජයමහමාන සමුලස්කන්ධෝපේත සඵ විජය ශ්‍රී මහා බෝධිද්‍රෑම රාජයන් වහන්සේගේ දක්ෂිණ මහා ශාඛාව ශ්‍රී බුඩ වතියෙන් දෙසිය සතිස්වන වතියෙහිදී මෙම ශ්‍රී ලංකාවට වැඩමවා එන ප්‍රස්තාවට සඵලෝක සංරක්ෂණාධාර හු මණ්ඩලෙශ්වරවූ උතුම් දෙවෙනිපැනිස්ස මහා රාජෝත්තමයාගෙන් වහන්සේ රාජ්‍ය ශ්‍රිය කර වදාරණසේක් තමන් වහන්සේගේ බෝධිසකු වර්ග පූජිත මවු මහා

කරුණාඛ්‍යායෙන් බෝධින් පිහිටුවන මංගලාධීනව ප්‍රමාණානික්‍රාන්ත ප්‍රීතින් ප්‍රමුද්‍රිතව බෝධින් වහන්සේ දඹදිවින් වැඩමවා ගෙන ආ සංඝමිත්තා ස්ථරීරින් ප්‍රධාන කොට ඇති රාජ මන්ත්‍රීශ්‍රවරයන් අට දෙනෙකුටද අනිකුදු දහ අට කුලයෙක සේනා සමූහයාටද නම් ගම් තනතුරු දෙවා වදාරණ ප්‍රසාදවේදී මෙම අය අතරෙන් සුමිත්‍ර නම් මන්ත්‍රීශ්‍රවරයාණ කෙනෙකුන්ට දෙවා වදාරාපු දේවල වග නම්:- විල්ගමුව යන ගම අටසිය හැත්තෑපස් අමුණක්ද, එලමිවන කියන ගම අසූපස් අමුණක්ද, යන මෙකී ගම් දෙකද පුන්තලම් තොටමුතේ බණ්ඩාර අරමුදලෙන් දළ පිලි සිහින් පිලි සහිත නා හා ප්‍රකාර වසු, ජාතින් අවුරුද්දකට කවිවී සත්සියය බැගින්ද රිදී තුන්සියක් සිලව්වට බෙහෙත්බඩු වගීද දොඩම්ගහ ඉරවැල්ල කියන ලුණු ඉරවැල්ලද හලාවනින් මාළුබරුවක්ද මිගමුවෙන් පොල්මත්තක්ද යන මෙකී දේ සමග අනිකුදු ඇත්, අස්, ගව මහිමාදී සවිඥානකවු දේද රං, රිදී, මුතු, මැණික් ආදී අවිඥානකවු නොහෝ වස්තූන්ද දෙවා වදාරමින් තවද මේ මන්ත්‍රීශ්‍රවරයාතත් සමාහරණයෙන් සරහා පසුවතුයැති තාද පෙරටු කොට මගුලැතු පිටින් නුවර ප්‍රදක්‍ෂණා කරවා මිහිදු මාහිමියන් වදාල පණතින් බෝධිදාම රාජයන් වහන්සේට නුදුරු කෑන වාසස්ථානයක් කරවා එහි වැස්වූයේය.

ඒ මන්ත්‍රීශ්‍රවරයාතත් සවල්ප කාලයක් එහි සිට දෙවනුව තමාට දෙවා වදාලාවූ මිල්ගමුව කියන ගමට යන සැටියට රජතුමාගෙන් අවසර ලැබගෙන අනුරාධපුරයෙන්

ලුණුඉරවැල්ල, ලුණු මිදෙන ලේවාය.

මිගමුව, කාවන්තිස්ස රජුන් දවස හැටරියනක් දිග මියක් ලැබූ ස්ථානයට මිගමුව යයි තමන් ඇහිවූ බව කියතත් ඊට ප්‍රථම දෙවනපෑතිස්ස රජුන් දවසද මෙම නියම ගමට මිගමු තාමය තිබුන බව මෙයින් හැගේ.

මිල්ගමුව, මෙගම දෑත් දොරතුගොඩ තමින් පවති.

පිටත්ව ගොස් සන්තක පරසන්තක පිරිවර හා සමග යහ ප්‍රසාදවට අතරමග *අකරවතු ඔය තිය ඔය අසල මහන්වු වැලි ග්‍රෙහු මි ප්‍රදේශයක් දක එහි පොරොන්තුව මෙම බිම වාසයට සතුටුව එහි වැලිතලාවෙහි කටු වල් අරවා ගමක් තනා මෙම ගමට කටුකැර වැල්ල අස්වැද්දු නිසා **කටුවැල්ල** යයි නම් තබා මෙම ග්‍රාමාභ්‍යන්තරයෙහි බෝධි මළුවක් හා විහාරයක් කරවා මෙම වග සමීපත්ව හිත බෝධිසත්ව චරිත පුච්ඡාගමවු උතුම් දෙවන පැතිස්ස මහා රාජෝත්තමයානන් වහන්සේට සැලකල තැනේදී ඒ රාජෝත්තමයානන් වහන්සේ සන්තසක් සමග මෙම ගමද ඒ මන්ත්‍රිගට දෙවා වදලේය.

එලෙස ලබාගත ශ්‍රී මහා බෝධි වංශය පවතිනාතුරු මෙම කටුවැල්ල ගමන් මෙම පරම්පරාවන් පවතිනා සැටියට සාද ඒ මන්ත්‍රිකර ගෙමේ එතැනින් පිටත්ව ගොස් විසිතුරු පුග, පුත්තාග, වම්පකතාල, හින්තාල, බර්ජුරි, පතසාමිබු ශ්‍රී පර්ණිතාලි, කේරලාදි අනේක ප්‍රකාර පුෂ්ප එල වාසයෙන් ශිශිර වාරිපුරිත ජලවරාකුල තරංග පාතින් අලංකාරවු උත්පල පුණ්ඩරිකාදී නා නා කුසුමයෙන් ශෝභාමත්වු විල් තටාකාදීන් හා උදුක ක්‍ෂේත්‍රාදීන් සලකවු විල්ගමු නම් ග්‍රාමාභ්‍යන්තරයට ප්‍රවිෂ්ටව මීට දෙවෙනිද, උදුසන තමක් කැටුව ආවුන්ගෙන් දුක් සැප විවාරණ සියලු පිරිවර හා සමග තැ පිරිස දොරම සිටි සෙසින් **දොරණාගොඩ** යයි නම් තබා මෙවැනි

*අකරවතු ඔය, දැන් බුත්ගමු ඔය, කුරුණෑගල බද කුලියාපිටිය සහ ගෙට්ටිපොල අතර මානීය හරතා මේ ඔය ගලාබසී.

කටුවැල්ල, කුරුණෑගල බද කටුගම්පල උතුරු කෝරළේ මෙගම පිහිටා තිබේ. බෝමළුව සහ විහාරය අනාව ප්‍රාප්තයි. එහෙත් ඒවා තිබූ ස්ථාන දැනගැනීමට තවමත් ලකුණු තිබේ.

දොරණාගොඩ, කොළඹ පලාතේ අළුත් කුරුරට කෝරළේ දැසිය පත්තුවේ පිහිටා තිබේ. ගම්පහ සිට දුර සැතපුම් තුනක් පමණ වේ. විල සහ මලුවද මේතාක් පවතී. දහබ මෑතකදී අළුත්වැසියා කරණ ලදී.

යශෝමානන් සහිතවූ ශ්‍රාමාභ්‍යන්තරයෙහි අභිතව බෝධි ප්‍රතිඵලාකාර පරලෝකාභි සංසිඛිය කර ගනිමිසි යන භික්ෂුභ්‍යායයෙන් අභිරාම තරංගාවලින් හා ජලවරා කිණි පදමෝත්පලාදි කුසුමයෙන්ද අලංකාරවූ විලක් සමීපයෙහි උත්තම භූමිභාග ඇති නිරූපද්‍රවු ස්ථානයක සම වතුරඉ අයාම විස්තාරයෙහුදු නුත් සියයක් වඩිසකී රතන ප්‍රමාණ හා උසින් මනුෂ්‍ය ප්‍රමාණ මාලකයක් ශිලා කමාන්තයෙන් කරවා ඒ මතුයෙහි ගල් අනුට එම මාලක මධ්‍යයෙහි වැලි කොන්දෙහි පටන් වට එකසිය පහස් රියනක් කර ධාතු වඩා මහා වෛතසයක් කරවා දෙවනුව විසිතුරු වූ බෝධි කොටුවක් කරවා සොළොස් මහ ඵලයෙන් සඤ්ජාත එක් ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේ තමක් පිහිටුවා මාහැගි බෝධි පූජාවක්ද කර තෙවනුව වඩු තුන්රියන් ප්‍රමාණ ගල්ටැම් සාදා ඊටිට දූව පේකඩ ගෝතාස්, මඩුලු, පා සමන්වා නුත්මහල් ප්‍රාසාදයක් කරවා ඊට නිසි පිලිම වඩා මෙසේ ත්‍රිවිධ බෝධි පිහිටුවා මේ තැන් මහා බෝධියටම අපමණවූ මාහැගි පුද පෙළහැර මහොත්සව කොට බොහෝ කලක් පවත්වා ඉක්බිති තමන්ගේ බැතා වත කෙනෙකු ප්‍රවෘජිත කර උපසම්පදා කරවා සවකිය තාමයෙන් උත්වහන්සේට සුමින්හු තෙරුන් වහන්සේ යසි තම් සලස්වා ශාසනයට ඇතුලත් කොට මෙම විහාර පදවිය සහ අනුරාධපුර ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේට තෝව කරන නිලයක් භාර කරවා පසුවූයේය.

(ලංකාවේ තොයෙකුත් පලාත්වලින් එකතු කරගත් පුස්කොළ පොත්පත් වලින් පිටපත් කර මුද්‍රිත පාඨශාලා-වායෑම් ඩී. ඩී. රණසිංහ මහතාගේ පුරාවෘත පොත)

ජය ශ්‍රී මහ බෝධිය සහ පිරිස.

ඒ මිහිපතිවූ (ධමාශෝක) මහ රජ තෙම මහ බෝ රක්තං පිණිස අටලොස් කුලයක දෙවියන්ද, අටලොස් කුලයක ඇමැතියන්ද අට කුලයක බමුණන්ද අට කුලයක

කෙලෙසියන්ද ගොපළ කුලයන් හා තරස් කුලයන්ද කුලීභූ කුලයන්ද, එසේම පෙහෙර කුලයන්ද කුඹල් කුලයන්ද සියළුම සේනා සම්බන්ධ කුලයන්ද තාග යක්ෂයන් සම්බන්ධ කුලයන්ද අට අට දී අභිමතදසි වූයේ රන් රිදී මුළු කලයන් අට අටදී ගංගා නම් නදියෙහි සරසත ලද නැවට මහ බෝධිය නංවා.

(මහා වංශය. 19 වෙනි පරිච්ඡදය)

මහා බෝධි පිරිස සහ සන්නි සහිත පුරාණ පාලි ජනවංශය.

මෙසේ කල්යාණික ගියකල අප බුදුන් පිරිනිව්වී ගිය පසු දෙසිය සත්වෙනි වර්ෂයට පැමිණී කල නැවත ලක්දිවට රජ කරණ දෙවෙනි පැතිස්ස තරෙඤ්ජන් සමයෙහි දඹදිව ධර්මාශෝක තරපතින් විසින් විපුල තෙදයෙන් සකල භය හැර අභය දෙන විජය මහ බෝධින් වහන්සේ හා සමග ශ්‍රී ලංකාවට එවන මිහිඳු කුමාරයා හා සංඝමිත්‍රාවන්ද දෙදෙනා වහන්සේලා සමග ධනුශ්ශිල්පයෙහි නියුක්ත අසින්ද, බඩිග කොත්ත තෝමර පලිස් ආදී සුද්දයෙහි සපන් අයද “මුතුකුඩ සේසත් වාමර මේ ආදිය අපට නිසිය.”

අපගෙන් ඇතිවූ රාජ කුමාරවරු යද්දී අපට හිදිම සුතු නොවෙයි, කියා එකුත් පනසක් පමණ එහි බෝමැඩ කමාන්තයට ආවාහුය. ඔවුන්හට බෝමැඩ කරා ආ හෙයින් රාජ කුමාරයින් සිරා ආ හෙයින් සිරාවෝ යයි ව්‍යවහාර විය. ඔවුන්හම බොහෝ කෙත්වන් ගම්වර දී මේ සිරිලක්ෂිම රැදවූහ.

(මහ විහාර වංශානුගත ශ්‍රී බුද්ධරක්ෂිත මහා ස්ථවිර ස්වාමීන් විසින් ලියන ලද සන්නි සහිත පුරාණ පාලි ජන වංශය පිටපතකින් උපුටාගන්නා ලදී.)

හිටි බණ්ඩාරගේ මාළු ඔරුව.

“ගක වනී එක්වා දහස් දෙසිය හතලිස් නව අවුරුද්දට
 සේන්ද්‍රවූ මෙම වනීයෙහි සවසනී ශ්‍රී මහා වන්දනා නව රත්නාදී
 වන ධර්මප්‍රාක්‍රමබාහු මහ වාසල කෝවිචේ නුවර රාජ්‍ය ශ්‍රීය
 කර වදරණ කලට, සලාවත මුතු කිම්බිත්තින් ඇතුන්
 අල්ලන්තින් කායල් පට්ටලමෙන් අදිරාසලා (අඩි අරඹලා)
 හෝ (වෙහි අරඹලා කියනසෙන් මුදලියෙක් බොහොසෙන්
 ගොල්ලකුන් සමග සලාවතට, ගොඩබස සිටි කලට
 මාදම්පෙ වැඩසිටිය නනිය මල්ල බාහු මහා රජ්ජරුවෝන්
 කුඩා බණ්ඩාර නමින් පැවත එන මාදම්පේ වාහල වල්ලහ
 ජයකොහි සේනානායක විජයකෝන් හිටිබණ්ඩාරන්
 සලාවතදී දෙමුනෙන් යු, අදිරසලා එක්ක යුඩකොට ඇත
 මරා නැව් පොහිකර දමා යොනුන් තිස්දෙනෙකුව හානි
තිබුනු වස්තුව අසි ජයගෙන අසිරාසලාගේ හිස
 ගෙන කෝවිචේ නුවරට ගොස් දැක්කු කල කරුනාවල ලැබී
 දැනියක් කරලා සමක්කට්ටු ලැබී. වාල් අටදෙනෙකු හා
 නොයෙක් මාන්ත ඉසුරු සම්පත් තනතුරු දෙවා වදරමින්
 ජයකඩු සේනාදරසින්ට කටුගම්පොලේ දෙස බලා කටුගම්-
 පොලේ ඇතුළුව බෝඹිවෙලද, දෙටත, උප්පලවන්තද,
 බිදුන්කහින් එනු කොට්ට හතක්ද පඬි මාළු ඔරුවක්ද
 අවුරුද්දකට ජාපානෙන් පිලි දෙසිය පනහක්ද මාදම්පේ
 වාහල වල්ලහ ජයකඩු සේනානායක විජයකෝන්
 විජයකෝන් වාහල හිටිබණ්ඩාරට ධර්මප්‍රාක්‍රමබාහු මහ
 වාසලින් ශ්‍රී සත්තය දෙවා වදලාය.

මහ වාසල පනිටුඩ පනත ලෙස ලිවූ බවට නිර්වච්ඡම
 ශ්‍රී සත්තස් ලියන මොහොට්ටි රාලය.
 (ශාඛ දැරිය 1909)

අභය අලහප් පෙරුමාල් වැදි සෙනෙවියා.

ක්‍රි: ව: 1862 අගෝස්තු මස 12 වෙනි දින ශ්‍රී ලංකාණ්ඩු-
කාර උතුමානේ ඉල්ලීමට සබරගමු දිසාවේ පාල්මඩුල්ලේ
විශාරාධිපති වල්ගම සුවණ්ණපොති තෙරුන්වහන්සේ
විසින් ඔප්පුකළ වගන්තියේ පිටපතයි

ක්‍රිස්තු වර්ෂයට අවුරුදු දෙසිය හතරකට පමණ
ඉහතදී මේ ලංකාවේ රාහුණු මායා පිහිටි යන රට
තුනේ කාවන්තිස්ස, කැලණි, එළාර යන රජවරු තුන්
දෙනෙක් ආණ්ඩු කළා ආත. මේ කාලයෙහි ලංකාවේ
මායා රට සුමන කුටියට දකුණු දිග්භාගයෙහි දෙව වාසික
නම් ජනපදයෙහි දෙනාවාසික නම් පටුනු ගම නොහොත්
දෙනාවකට අයිති බොහෝපිටිය නොහොත් බෝපිටිගම
විසිදහසක් පමණ වැදි සමූහයට තායකවූ අභය අලහප්
පෙරුම නම් ලත් එක් වැදි සේනාපතියෙක් සිට
කාලක්‍රියා කෙළේය.

ඔහුගේ පුත්‍රයින්ගෙන් වැඩිමහළු පුත්‍රයා එම අභය
අලහප්පෙරුම නාමයෙන් යුක් වැදි සේනාධිපති තනතුරට
පැමිණ තමහට සමජාතිවූ පිලක ජනපදයෙහි වසන
වැද්දෙකුගේ දුවක් සරණකොට ගෙන ආ නිසා පුත්‍රයින්
දෙදෙනෙකු හා එකම දුවක්ද ලැබ කල්යවන්තේ කරුණිවූ
ඒ දු සබර වාසික ජනපදයෙහි දෙල්ගමුවේ වසන එක්
වැදි දෙටුවෙකුගේ පුත්‍රයෙකුට සරණ පාවාදී කල් යවන
අතර දිනක් ඉහත ගණ සදහන්වූ වැදි සේනාපතියා
(මේ කාලේ ගමින් ගම මුරපලවල එළාර රජුගේ දෙමල
සේනාව මග යන්නන්ගේ බඩු බලාත්කාරයෙන් ගනිමින්
සිටි බව කියා තිබේ.)

තමාගේ දරු මුහුණුරන් කෙරෙහි උපන් බලවත්
ප්‍රේමයෙන් ඔවුන් දකිනා පිණිස මාගෝපකරණ
ගෙන්වාගෙන කඳු අඩවි ගෙවාගෙන ගොස් මගට බැස යන

වේලෙහි පතුල්පානා කඩවන මුරපලේ සිටි දෙමළ ගෙනයන උපකරණ උදුරාගත් නිසා කළුගින්න එතරව සබර වාසික දැනමිමෙහි ආදී කතිකා කතෙය්‍යවු වනයට පැමිණ නැගත් කරා හිස්අභිත් යාම සුදුසු නොවන්නේයයි සිතා දුනු හි ගෙන වනයෙහි විමසන කල්හි එක් බඩදැණි ගෝනදෙනෙක් දැක විදපු කල්හි ශරය වැදී දුමන ගෝනදෙන පාරේ පත්තා යනවිට ගෝනදෙන කුරුගුණා තීරයට පැත්තාග.

හිතාරය වැදීමෙනුත් හසින් දිවු වෙහෙසෙනුත් ඒ ලදුරී ගෝනදෙනගේ පැටවූ බිහිව වතුරෙන් යනවා දුටු ගෝනදෙන ප්‍රේම උපදවා විත් කාපු වෙහෙස මදකුත් සිහිනොකොට පසුපස්සේ පිහිනත්ව පටන් ගත්තේය. මේ බව දිවු වැදී පුත්‍රයාගේ සිත අනුකම්පාවී මමද මාගේ දරු මුණුබුරන් කෙරෙහි ප්‍රේමයෙන් බලා දැක යෙමිසි ආයේය.

නිරිසන් චුවන් ඇද ඇගේ දරුවන්ට ප්‍රේම ඇත්තිය. එහෙයින් මා කලදේ නපුරුයයි සිතා දුනු හි බිද දමා තමාගේ දුවනියන් වසන ගෙට ගොස් කිප දිනක් එහි වාසයකොට දෙල්ගමු විහාරයට ගොස් මහතවී..... පුරාණ කාලවල ලියා තිබෙන මේ සිංහල වාසගම්වල හැටියට ඉහත කාලවලදී සබරගමුවේ වැද්දේ කියන මනුෂ්‍ය වර්ගයක් හිටිය බව ඔප්පු වෙනවාය.

(නිමි)

සතුන් මැරීම සහ සුරා නැතිම

දියගොඩ සියළුම සතුන් මරා කන දෙන අයවළුන් රජ බමුණු ග්‍රහපති කෙනෙක් හෝ වස්තු ඇතොත් ඒ හුමුත් ඔහු කුරුණෑතැවු සතුන් මැරීමට ආරක්ෂකමත් ගෙන රජ බමුණු ග්‍රහපති කමට යොග්‍යවූ රාජාභරණ හැර වැදී කෙටුල් වෙස් ගෙන ඇවිදිති.

එකල බහු දුටු දුටුවෝ රජ සුමරජ යයි නොදන ඇදිනගත නොහි මොහු වැදි කෙටුලෝ යයි මෙලොව දීම හැම ජනයන් විසින් ගරුකාර සත්කාර වැදුන මාත යෙන් මිරිහිව වංචාලවෙයි.

එසින් මුතව පරලොව ගිය කල සතර අපායෙහි තරක දුක් විද එසින් මිදී වදුරුව, මුව, බලු, කපුටුව, උපදවා දුක් දෙන හෙයින් මෙලොවත් පරලොවත් දෙලොවින්ම වංචාලයෝ වන්නාහ.

තවද, කුඵ, වට්ටි, පෙට්ටි, හා ලනු, වැල්, බාන් ආදියෙහි ඇලෙන්තාවු ලාටු කිරි වගී තවරා පිදෙන, ගොසම්, සම මෙණෙයි, ආදී ලපටි ක්‍රීඩා ශ්‍රී ස්‍රායන්ති රසයන් උරා බොත මැහි මදුරු යනාදී ක්‍රම ප්‍රාණන් කුඵලා ලනුලා ලක්‍ෂ සංක්‍ෂායන ක්‍රමින් මරා දැමීමද වංචාල වසලයින්ගේ ක්‍රියාවන් වන්නේය.

මව්පුද මෙලොවත් පරලොවත් දෙලොවින්ම වණඛාලයෝ වන්නාහ. තානාප්‍රකාර අටු ගෙවල් ඇත්තෝයයි හෙවත් ගරම් කාරයෝය. තානාප්‍රකාර අවලක්‍ෂණ ඇත්තෝ හෙවත් වහන්වල ඇත්තෝයයි නිසු වන්නෝය.

සුරා කිරණුවො රාමෙර තැනුවො විකුණුවො මෙලොව ලජ්ජා මිරිහිත උම්මද වෙයි. වස්තු කුලවශ තැණ ගුණ හිතව දුටු දුටුවන්ට අප්‍රිය කරවා පරලොව තරකාදී දුක්විද දෙලොවම වංචාල වෙයි.

(මහ විහාර වංශික ශ්‍රී බුබරක්‍ෂිත මහා සාමිනිගේ සන්න සහිත පුරාණ පාළි ජන වංශය)

කෙටුල් විභාගය.

මක් කෙටුල්.

වැද්දන් දුන්නෙන් ඊ ශරය විදිතවත් සමග වහා තැගුනු දුනු දණ්ඩෙන් නැගෙන “මක්” යන ශබ්දය කරණකොට ගෙන “මක්කෙටුල්” යන නාමය දුනු වැද්දන්හට කියනු ලැබේ.

විශේෂ විභාග.

“වෙන මොකද මන්ද?” කියා ඇහුම් බැලුම් උත තැනේදී හුලංගමුවේ ගමගේ වැද්දය, හම්පත් වැද්දයයි සැලකල තැනේදී, “ඉන් පිටරටද?” යි විචාල කල “සවාමිනි” බිරි දේවාලේ හෙල් කඳුරෙන් පල්ල කණංගමුවේ කන්තිලක වැද්ද, සිරකර සිටිනේය. තිතකොටුවේ හේරත් වැද්ද, සිරකර සිටිනේය උඩුගොඩ මහකෝණාර වැද්ද, සිරකර සිටිනේය. මහ තම්පලා වත්තේ පලා බත්වෙල වැද්ද, සිරකර සිටිනේය මහදොඹවල දොඹවෙල වැද්ද, සිරකර සිටිනේය. දහනැසි වැද්ද අඹන්පොල සිරකර සිටිනේය. මහ කටුඩාල්ලා වැද්ද, කටුඩුපාලාල්ල සිරකර සිටිනේය. මල්ලිමෙල වැද්ද, වල්ලිවල සිරකර සිටිනේය වඤ්ඤේකර බණ්ඩාර වැද්ද, උඩස්ගිරිය සිරකර සිටිනේය. නසිරු වැද්ද, තාරංගමුවේ සිරකර සිටිනේය. හේරත් බණ්ඩාර වැද්ද, කම්පාල්ලේ සිරකර සිටිනේය. ඉමියා වැද්ද, තාලන්දේ සිරකර සිටිනේය. (මාතලේ මහ දිශාවේ කඩසින් පොත)

කොතමලේ වැද්දත් අටපේරුවේ පොළමස් වැද්දත් බලු වැද්දත් දියමස් වැද්දත්. (රිදී විහාර අස්ත සහ දඹදෙණි අස්ත)

- බා නා පසින් තුනු රුසිරෙන් පෙන්නා ල
- තේනා නුමුත් තද තෙදයෙන් ගෙන්නා ල
- සේනා දි පති නම් කළු වැදි රා ල
- ගෝනා උල පිටට විගසින් ගෙන්නා ල

ටොක් කෙටුල්.

හිතාල නොහොත් කීතුල් මලට බෙහෙත් බැඳ මිණි හෝ ගෙඩි ඇටයකින් මල් කොපුව තලත විට “ටොක් ටොක්” යන ශබ්දයක් මල් කොපුවෙන් හටගනී ඉන්තිසා කීතුල් මල් තලා තෙලිදිය හෝ රා මදිත්තන්ට “ටොක් කෙටුල්” සහ “කීතුල් වැද්දන්” යන නාමය කියති.

සපුමල් කෙටුල්.

සපුමල් කෙටුලත් ලංකාවේ තැන. දකුණු ඉන්දියානු සොළි, පාඛි, කේරලාදී රටවල මොවුන් හට “සෙම්බදවන්” යයි කියති.

ඉදිමල් නොහොත් ඉදිවැල් කෙටුල්.

ඉදිකොළ ගොතා රැහැන් දෙපොටක යොදා එමැද කුඩා මිහියක් පිහිටුවා තතාගත් දූලට ඉදිවැල් දූලයයි කියති. පොල්කොළ වලින්ද මීට සමානම දූල් තතාගනුලැබේ කැළණි ගඟේ නාගුලු ගංතොට සිට හංවැල්ල සහ යටියන්තොට යන ප්‍රදේශවල මේ දූල්වලින් මස් මරණු ලැබේ. මොවුන් හට ඉදිමල් නොහොත් ඉදිවැල් කෙටුලන් යයි කියති.

*හිංගහ මහවැලි ගහ, වලවේ ගහ, කළුගහ, බොංතර ගහ, නිල්වලා ගහ, යතාදියේ සහ විශාල වැව් පොකුණු වලද මේ දූල් වර්ගය යොදා මසුන් මරාගනිති.

‡හුණු කෙටුල්.

වැරැටි, හිරිසල්, සිප්පි, හුණුගල් යන ආදිය පුළුස්සා හුණු තතන්තන් හට හුණු කෙටුලන් යයි කියති

*කාලේ පරිදි හිංගහ දිය ගලන කො	ට
තාලේ වැරදිලා වදිතා සද බබ	ට
ලීලේ දුරදි සිතාභී බොරා මායම	ට
රාලේ ආසිද ආවේ මගෙ අතු පාල	ට

උතුර,

රාලේ නැගි නැගි හිංගහ ගලන වි	ට
මොලේ නැති මාලු යතවා ගොඩ දෙස	ට
තෙලේ අරින්නට උන්ගේ යස රහ	ට
බොලේ මම ආවෙ ආභිදූල ගෙතියන්	ට

හිංගහ ගොන්ගල කන්දෙන් පටන්ගෙන දෙතියාය හරහා ගලා බසී. (1954 ජනවාරි 9, සිංහල බෞද්ධයා)

‡මධ්‍යම පලාත උච්ච සබරගමුව වසඹ සහ උතුරු මධ්‍යම පලාත්වල හුණුගල් පුළුස්සා හුණු තතාගනු ලැබේ. මේ කමාන්තසෙහි වැඩිකොටම යෙදී සිටින්නේ තමන් උසස් යයි කියා ගන්නාවූ මිනිසුන් වෙති

මුහුදේ මසුන් අල්ලන්නෝ.

මේ දූල් දෙවතීය මුදේ මස්මැරීමට පමණක් යොදනු ලැබේ. නූල් දූලෙන් මස් මැරීම පිණිස විශාල පාරා දෙකක්ද මාදූලට එක පාරාවක්ද අවශ්‍ය වේ. මේ දූල් වගී ලංකාවේ උසස්සයි සම්මත කුලවත්තයින් බොහෝ දෙනෙකුට අයිතිව තිබෙන්නේය.

බෙන්තර කොස්ගොඩ පැලෑඟ උනවටුන පමුණුගම ජාඥාල මෝදර යන පලාත්වල රජ බමුණු *වෙලද ගොවි යන කුලමන්හු නූල් දූල් සහ මාදූල් මුහුදේ යෙදවීමෙන් මස් මරාගනිති.

හලාවත මිගමුව මෝදර මොරටුව වැලිගම මිරිස්ස අහංගම යනාදී පලාත්වල කෞරව මංගිකයෝ නූල් දූල් සහ මාදූල් සහාය කොටගෙන මුහුදේ මසුන් මරාගනිති.

“අපට අයිති දූලෙන් අල්වාගත් මත්ස්‍යයින් ගොඩක් එවකට බෙන්තර නාතායමේ සිටි ආණ්ඩුකාර තුමාට නැති කෙළෙමි.”

(වංශාධිපති වෙලදකුල ජේමිස් ද අල්විස් අධිකීතිඥ තුමාගේ පොත)

මා න	ගුණැති පිංචන් අයගෙ කාර	නේ
දා න	දෙමින් සිල් රැක පිං කර තිති	නේ
පා න	ඇටුල ලෙස දෙවිලොව සැප විදි	නේ
ජේ න	කෙනෙක් ඇත්නම් දිව ඇසින් පෙ	නේ

මා න	මිස සුදුණ ගුන කිසිවක් නොදූ	නේ
බා න	බිලි රැක යොන් දූල් පත්ත ගෙ	නේ
පි න	මින් මිත ගෙන දන් දෙන බැවි	නේ
ජේ න	කෙනෙක් ඇත්නම් දූල් ඇසින් පෙ	නේ

(කවි සභරාව)

මත්තාරම යාපනය කල්පිටිය මඩකලපුව ත්‍රිකුණා-
මලය හම්බන්තොට යන මේ පලාත්වල ඒ දෑල් දෙවගීයෙන්
මුක්කරු, නිමිලේ, මුස්ලිම්, ජා, දෙමළ යනාදීන් විසින්
දුහුදේ මස් මරාගනු ලැබේ.

කරක් කෙටුල්.

දිය හිඳිහිය වැව් පොකුණු වලද කුඹුරු ආල දෙල
වල් වලද කරක්ගෙහියෙන් මඩකරි මිරිකාගනිති. ඔවුන්
හට කරක් කෙටුල් තාමය හිමියි. මඩකරි යනු මඩේ ලහිත
කුඩමසුන්ය.

කෙමණ කෙටුල්.

වැව් පොකුණු ආල දෙල කුඹුරු කමත්වල දිය
පිරුණු වනි; දවස්වල කෙමණ ආධාර කොටගෙන ලුල්පැටව්
පෙත්තේ රල්ලි අඟුලුපැටව් කාවයිගේ යනාදී මසුන් අල්ලා
ගනු ලබන්නන් හට කෙමණ කෙටුල් යයි කියති.

තවත් මත.

දුනු කෙටුල්, කෙමන් කෙටුල්, මුහුදු කෙටුල්, විල්
කෙටුල්, උගුල් කෙටුල්, ගං කෙටුල්, වද කෙටුල්, ලිහිති
කෙටුල්, මස් කෙටුල්, යනාදී නවයයි.

තවත් මත.

ධනුක: මොයකෙහු හිංසා උදව්හී ගෙබක: පිහ:
සසුර: නදී වෘතිජ මත්තාලා හුන්ත සන්නෝයා කුර:

තවත් මත.

“කෙටුල් කුල සතර”

මාදූල් කෙටුලන්, කිතුල් වාද්දන්, සාදූල් කෙටුලන්
වාද්දන්, සෙසු වාද්දන්,

(නීති ප්‍රභේද පුස්තකාල පොත “කී” පත්ඉරුව කෞතු-
කාගාර පොත්භල නො: 7/17)

තවද ක්‍රි: ව: 1726 යේදී ලියන ලද පොතේ, ප්‍රාන්
කොයිස් වැලන්ටයින් ඉතිහාසඥයාගේ කියමනේ ප්‍රකාර
ගොඩකෙටුල්, දඹුකෙටුල් යනාදී කීප වර්ගයක මස් මරන්නන්
සිටින බව දැනගන්නට තිබේ.

ලංකාවේ ඕලන්ද ආණ්ඩුකාලය පැවති යුගයේ
ලියන ලද වැලන්ටයින්ගේ ඉතිහාසයේ බෙහෙවින් නොමග
හිය කරුණු සඳහන්කොට තිබේ.

වැලන්ටයින් කී විටක ලංකාවට පැමිණියේ නැත.
ඔහු ඕලන්දයේ සිටගෙන එකිනෙකාගේ ලියුම් කියුම්
අනුව ඔහුගේ ඉතිහාස පොත ලියන ලද්දේය. ඉන් නිසා
තම තමන්ගේ පංතියට වාසි ලැබෙන අයුරු කරුණු
කියාදුන් අයින් විසින් වැලන්ටයින් ඉතිහාස කරුව නොමග
යවා තිබෙන බව සැලකියයුතුයි.

තවද එකල සිටි සමහර මුදලි මුහන්දිරම්වරු සහ
රජෙ මෙලාද තමන්ට වාසි වන අනුමත පූජක පේමස්
කෝර්ඪිනර්, ජෝන් ඩේවි, ජෝන් ආර්මර්, ජෝන් පර්ටියු-
සන්, යනාදී ඉතිහාස කරුවන් නොමග යවා අනුමත
අපහාස වන අනුමත කරුණු කියාදී ඒ පොත් සකස්
කරවාගත තිබෙන බව පැරැන්නන් විසින් කියනලදී.

විශේෂ විගාහ.

“මේ කෘතිය ගෝත්‍රයෙන් හිත්තවූ මන්සා කියන
කො... ස මේ ලංකාවේ සහ දකුණු දකුණු මුහුදුබඩ පලාත්වල
ඉන්න බව සත්‍ය වශයෙන් පෙනේ මස් මැරීම් හේතුවෙන්
ගෝත්‍ර නාමය වෙනස් නොවේ. ලක්දිව ඉන්නා සෑම
ගෝත්‍රවලට අයත් මිනිස්සු මස්මරන්.”

“භලාගම මිනිසෙක් මස්මැරීමෙන් කරාවේ මිනිසෙක් නොවේ. දුරාවේ මිනිසෙක් මස්මැරීමෙන් කරාවේ මිනිසෙක් නොවේ ගොසිගම මිනිසෙකු ගැනත් එසේමයි. ශාන්ත පාපවරු “බොල්සනා” කියන තම ඇති වැවේ ලිෂ්ම සාදුවට මස් මරාගෙන ආ බැවින් උත්තාන්සේලා කරාවේ නුවුහ.” නුවුත් ආත පුරාණයේ සිට මත්ස්‍ය යන නාමය ඒ ගෝත්‍රයම හිමිවූ බව නිලකණ්ඩි විකා-වෙහිද සංස්කෘත සාහිත්‍ය නම් පොතේ 15 වෙනි පිටුවෙහිද දක්වා තිබේ.

(භලාගම පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ වණිතා පොත)

මුත්මණ වංශය පිළිබඳ මහායානික පච්චරසෙකුගේ යකුළු පහර.

මුත්මණයන්ගේ තනි වලංකාබල් මෙන් සුන්බුන් කිරීම.

ශාසත්‍ර යුක්තීන්ට අනුරූපව ශක්ති පමණින් වස්‍ර සුව නම් ග්‍රන්ථයක් කරනු කැමති අශවකොෂාවායාසියෝ මස්ඡුකොෂ නම් ජගත් ගුරුහු ප්‍රණාමය කරමින් මෙසේ දක්වති.

‡භලාගම කුලය පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ වණිතා පොතේ සඳහන් මේ කියමනේ ප්‍රකාර කරාවේ මිනිසුන් සියල්ලෝම මස් මරන්නන් බවට ප්‍රකාශ වෙයි.

භලාගම මිනිසුන්ගේ පොත්වලම ඔවුන්:-

හේවා පත්තක්කාරයෝය, කුරුඳු පත්තක්කාරයෝය පතිවිඩකාරයෝය, උආලියක්කාරයෝය, අගම්පොඩියෝය, යනාදි පංචවග්ගිකට බෙදී සිටින බව කිසිතැනේ භලාගම මිනිසුන් සියල්ලෝම උආලියක්කාරයින් හෝ අගම්පොඩියන් නොවන්නාසේම කරාවේ මිනිසුන් සියල්ලෝම මස් මරන්නෝ නොවෙති. ගොවිගම, භලාගම, දුරාව, තවත්දන්න යනාදි කුල ඒ ඒ කුලයන් අතර තා හා ගෝත්‍ර බෙදී සිටින්නේ යම්සේද, එමෙන්ම කරාව හෙවත් කුරුකුලයද ගෝත්‍ර 21 කට බෙදී සිටින බව දැනගතයුතුයි. ඒ ගෝත්‍ර අතර උස් පහත් ප්‍රභේදද පවත්වති.

ඔබගේ වේදය හා ස්මෘතියද ධර්මාණි පිළිබඳ කෘතීන්ද ප්‍රශස්තයක, සාරයක, ඊට පටහැනිවම සුත්‍රයෝ අසාරයක. එහෙත් වතුරවණියන් අතරෙන් බ්‍රාහ්මණයාම උතුමැයි දක්වන ඔබගේ තර්කය ඒ පොත් වලින් ඔප්පු කරන්නට නොපිළිවන.

බ්‍රාහ්මණත්වය යනුවෙන් කුමක් අදහස් කෙරේදැයි පළමුකොටම කියනු මැනවි. එය ජීවයද, මවුපිය පියයද, ශරීරයද, ඥානයද, ආචාරයද, කීමියද නැත හොත් වේදයද?

බ්‍රාහ්මණත්වය හා ජීවය

බ්‍රාහ්මණත්වය ජීවයයි ඔබ කියන්නෙහි හම් එය වේදයට නොගැලපෙන්නාවූ කියමනකි. සුයතියාද, වන්දනාද, ඉන්ද්‍රිය පුත්‍රයා හා අවශේෂ දෙවිවරුන්ද මූලදී සිටුවාමෝ වූහයි, වේදයෙහි ලියවී ඇති බැවිනි.

තවත් ඇතැම් දෙවිවරු මූලදී තිරිසනුන්ව සිට පසුව දෙවියෝවූහ. ස්වාපදයන් වැනි අතීතයින් කුණිතයෝ පවා, දේව සංඛ්‍යාවට ඇතුළත්වූහ. මෙයින් පැහැදිලි වනුයේ බ්‍රාහ්මණත්වය ජීවය නොවන බවයි. කාලිඤ්ජල පථිත යෙහි ව්‍යාධියන් සන්දෙනෙකු හා මුව පොව්වන් දශදෙනෙකුන්ද, මාතසා රොවර වීලෙහි හංසියාද, සාරද්වීප යෙහි සක්වා යුගලක්ද, කුරුකුණෙහි බ්‍රාහ්මණ මහා සාරකුලයෙහි ඉපිද වේද පාරගතවූ බැව් ප්‍රකාශවන මහා භාරත පාඨයෙන් ඒ බැව් වැඩිදුරටත් පැහැදිලිවෙයි.

අංගොපාංග සහිත වතුරවේදයෙහි කෝටි ප්‍රාච්ඡන්ද්‍රියම් බ්‍රාහ්මණයෙක් ගුද්‍රයෙකුගෙන් හිසනොටනය කළහොත් දෙලොස්වාරයක් ගඳුග යොනියෙහිද, දහසය වාරයක් උග්‍රා යෝනියෙහිද, සත්වාරයක් ගුණක යෝනියෙහිද උපදින බැව් මනාව ධම් ශාස්ත්‍රය කියයි.

බ්‍රාහ්මණත්වය ජීවය නොවන බැව් ඔහුගේ මේ වචන වලින්ද පැහැදිලි වෙයි. බ්‍රාහ්මණත්වය ජීවය නම් මෙබඳු දේ සිදුවිය හැක්කේ කෙසේද? බ්‍රාහ්මණත්වය මවුපිය වංශය උත්පත්තිය හෝ ජාතියඋඩ පවතියයිද, බ්‍රාහ්මණයෙකු වීමට බ්‍රාහ්මණ මහා සාර කුලයෙහි දෙමව්-පියන්ට දාව ඉපදිය යුතුයයිද ඔබ නැවතත් කියන්නෙහි නම්, ක්මාති කාස්ත්‍රයෙහි එක පාසියත් හා එය නොගැලපෙයි.

දුවිල්ලෙන් උපන් පරශු රාමයා

අවල මුනි හසුනි යෝනියෙන්ද, කේශ පිංගල බසමුහුණු බෙහුවසනගේ කුසින්ද, අගස්ති මුනි අගස්ති පුෂ්පයෙන්ද, කෞශික මුනි කුසතණයෙන්ද, කපිල සෘෂියා වැදිදිසකිනෙන්ද, ගෞතම සෘෂියා සාල වෘක්ෂය වැළඳ ගත් ලතා ගුල්මයෙන්ද, රද්‍රාණාවායකී මැටි කලයෙන්ද, තෙත්‍රි සෘෂි ඇවිකුකුලාගෙන්ද, පරශුරාම දුවිලි වලින්ද, සංග සෘෂි මුඛදෙනකගේ කුසින්ද, ව්‍යාස මුනි මස්මරන සක්‍රියකගේ කුසින්ද, විශ්වා මිත්‍ර වණ්ඩාරියකගේ කුසින්ද, කෞශික මුනි ශුද්‍ර සක්‍රියකගේ කුසින්ද, වශිෂ්ඨ මුනි ගණකාදිකගේ කුසින්ද, උපන් බැව් ක්මාතිය කියයි.

යට දැක්වූ එක්කෙනෙකුවත් බ්‍රාහ්මණ වංශික මව් කුසෙහි ජනිත නොවූ නමුත් ඒ සියලුදෙනාම බ්‍රාහ්මණ-යෝධයි එකහෙළා පිළිගනිති.

මෙයින් මට වටහාගත හැකිව තිබෙන්නේ බ්‍රාහ්මණ සහ පදය මාතෘ පිතෘ වංශ පරම්පරාව අනුභව උත්පත්තියෙන් එන එකක් නොවන බවයි. බ්‍රාහ්මණ වංශික දෙමව්පියන්ට දාව ඉපදුන යමෙක් බ්‍රාහ්මණයෙක් වේයයි ඔබ කියන්නෙහිද? එසේනම් ඊට මම තරයේ විරුඩ වෙමි.

ඔබ පරිශුඛ බ්‍රාහ්මණ වංශයක් ඇදගන්නා හෙයින්. පරිශුඛ බ්‍රාහ්මණ වංශයක් ඒ විධියට තම ලැබිය නොහැක. චතීමාන බ්‍රාහ්මණ වංශයේ ආදි පුරුෂයන්ගේ අඹුවන් අතර, ශුද්‍රයන් සමග අනාවාරයෙහි නොයෙදුනායයි නොකියහැකි එකියකුද නැති බැවිනි.

මානව ධර්මය.

ඉතින් නියම පියා ශුද්‍රයකු විනම් මව බැම්ණියක් වූ පලිසට පුතා බ්‍රාහ්මණයෙක් නොවේ. මා ඉදිරියේ තිබෙන සියලුම කරුණු වලින් පෙනීයන්නේ බ්‍රාහ්මණතිය ඇත්ත වශයෙන්ම උත්පත්ති මූලක නොවන බවයි. මානව ධර්මයෙන්ද ඒ බැව් ඔප්පු කිරීමට සාධක දැක්විය හැකිව තිබේ.

මස් බුද්ධ බ්‍රාහ්මණයා සැණෙකින්ම දිනයකු වන බැව් මානව ධර්මය කියයි. ඉට්, ලුණු, හෝ කිට් විකිණීමෙන්ද, තෙදිතක් ඇතුළත ඔහු ශුද්‍රයෙක් වන්නේයයිද මානව ධර්මය කියයි. මස්මාංශ භාජන අතපතගැමෙන් ධ්‍යානලාභිව, සාධියෙන් යාහැකි බ්‍රාහ්මණයා තමුදු ඒ සියලු දෙයින්ම පිරිහෙන බැව් මානව ධර්මය වැඩිදුරටත් කියයි.

බ්‍රාහ්මණතිය උත්පත්තියෙන් උරුම වන්නක් නොවන බැව් මේ සියලුම දෙයින් පැහැදිලි නොවන්නේද? එය උත්පත්තියෙන් ලැබෙන්නක් නම් යමෙකුගේ කෙතරම් තිතින ක්‍රියාවලින් වුවද බ්‍රාහ්මණතිය නැතිවිය නොහේ. බිමට වත් කෙණෙහි උරුමය බවට පරිවර්තනය වූ අහසින් ගිය වලාහක අවෙයෙකු ගැන ඔබ දන්නෙහිද? එය වනාහි සිදුවිය නොහැකි දෙයකි.

ශරීරය බ්‍රාහ්මණතියයි ඔබ කියන්නෙහිද? මේද බොරුවකි. ශරීරය බ්‍රාහ්මණයෙකු වේනම්, බ්‍රාහ්මණ මාත කලෙබරය (මලමිතිය) දවන හින්තද බ්‍රාහ්මණයකු මැරීමේ අපරාධකාරයෙකු නොහොත් මිනීමරුවකු බවට පත්විය යුතුය. බමුණාගේ මාත ශරීරය හින්තට කැපකළ දොනිහුද මිනීමරුවන්ගේ සංඛ්‍යාවට එකල්හි ඇතුළත් වන්නෝය. බමුණකුට දැඩි ක්‍ෂත්‍රිය හෝ ජෙට්ඨයා කලයේ මමකගේ කුසින් උපන් අයද බමුණෙකුට සි යන මුළු මහයද සත්‍ය විය නොහේ.

කවර හෙයින්ද යත් ඇවිත් ඇට, මසින් මසටම පියාට දුම්මක් විය නොහෙන බැවිනි. යළිදු යාග හෝම කිරීම, යාගහෝම කිරීමට අත්‍යයන් පෙළඹවීම, වේදය කියවීම හා කියවීමට අත්‍යයන් පෙළඹවීම, දක්ෂිණාව ලැබීම හා පිරිනැමීම, ඇතුළු වෙනත් ආගමානුකූල වත් පිළිවෙත් පැවැත්වීම යන මේ සියල්ල බ්‍රාහ්මණයාගේ ශරීරයෙන් ජනිත වූවාහු නොවෙත්ද?

බ්‍රාහ්මණ මාත කල්ලෙරය (මලමිනිය) විනාශ කිරීමෙන් යටකි සියලුම ගුණයෝ විනාශ කළාහු නොවෙත්ද?

චතුර්වේදය.

ඇත්ත වශයෙන් කියතොත් අපේ ප්‍රතිපත්තීන් අනුව එබඳු නිගමනයක් කළ නොහේ. එසේනම් බ්‍රාහ්මණත්වය ශරීරයෙහි රැඳෙන්නවද නොපිළිවන.

බ්‍රාහ්මණත්වය ඥාණයයි ඔබ කියන්නෙහිද? මේද අසනයයි. කවරහෙයින්ද යත්, බ්‍රාහ්මණත්වය ඥාණයෙහි පවති නම් ඥාණයෙන් අග්‍රවූ බොහෝ ශුද්‍රයන්ද බ්‍රාහ්මණ සංඛ්‍යාවට ඇතුළත් වියයුතු හෙයිනි. චතුර්වේදයෙහිද, දර්ශන ශාස්ත්‍ර විෂයෙහිද මී මාංස සාංඛ්‍ය වෛශෙෂික ජ්‍යෙෂ්ඨික ආදී දර්ශන ශාස්ත්‍රයන්හි පාරප්‍රාප්තවූ බොහෝ ශුද්‍රයන් ගැන මම හොඳින් දනිමි.

එහෙත් ඒ එක් කෙනෙකුන්ට වත් බ්‍රාහ්මණයයි කියනු නොලැබේ. බ්‍රාහ්මණත්වය ඥාණයෙහිවත් ඉගෙනීමෙහිවත් තොරදන බැව් මෙයින් පැහැදිලිව ඔප්පුවෙයි. එසේනම් අංචාරය බ්‍රාහ්මණත්වය යයි ඔබ කියන්නෙහිද? ඒද අසනයයි. එය ඇත්තක් නම් බොහෝ ශුද්‍රයෝ බ්‍රාහ්මණ බවට පත්වන්නාහ.

නාන, හාන, ඉකෙවර්ත, ගණ්ඩ සහ වෙනත් බොහෝ දෙනකු සෑම තැනම ආචාරයෙහි යෙදී උග්‍ර අන්‍යුමන් තපස්වර්ත බැව් පෙනෙන හෙයිනි. එසේද වුවත් ආචාරයෙන් අගතැන් පැමිණි මෙබන්දන්ට පවා කිසි විටෙකවත් බ්‍රාහ්මණත්වය කියනු නොලැබේ. ආචාරය බ්‍රාහ්මණත්වය නොවන බැව් එයින්ද පැහැදිලි වන්නේය. බ්‍රාහ්මණත්වය කර්මය විසින් තීර්මාණය කරනු ලැබිය යුතු බව කියන්නෙහිද? ඊටද මම තැනැත්තිය කියමි යටදක්වන ලද කරුණු මීටද ප්‍රබලා කාරයෙන් ගැලපෙනු පමණක් නොව ක්‍රියාවන් බ්‍රාහ්මණත්වය යයි ගන්නා මතයද ඒ අනුව මූලෝත්පාදනය වෙයි.

වේද මන්ත්‍ර හැදෑරීම

වේද මන්ත්‍ර හැදෑරීමෙන් මිනිසෙකු බ්‍රාහ්මණත්වයට පත්වෙයි බව කියන්නෙහිද? ඒද ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන්ම බොරුවන්නේය.

රාවණා තුමාහි රාක්ෂසයා වතුර්වේදයෙහි කෝටි ප්‍රාප්තව විසූ බැව් කවුරුත් විසිනුත් පිළිගනු ලැබේ. රාවණාගේ කාලයෙහි විසූ සියලුම රාක්ෂසයෝ වේදය හැදෑරූහ. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් කිසිවකු ඒ අනුව බ්‍රාහ්මණ වූ බවක් ඔබ පිළි නොගනී. වේදය හැදෑරූ පමණින් කෙනෙකු බ්‍රාහ්මණ නොවන බැව් මේ අනුවද ඔප්පුවේ

එසේ නම් බ්‍රාහ්මණයා යයි කියන සත්‍ය මොනාද? වතුර්වේදය හැදෑරීම වත්, මව්පිය වංශ පරම්පරාව වත්, කුලය හෝ කර්මය වත්, බ්‍රාහ්මණත්වය නොවේ නම් කුමකින් එය තීර්ණ වේද?

මගේ හැගීමේ හැටියට බ්‍රාහ්මණත්වය වනුයේ කුතු පුෂ්පයේ කෙටි වණිය මෙන් තීර්මලවූ අකලංක දෙයකි යමක් පාපය පහකෙරේද, එය බ්‍රාහ්මණත්වයයි. ව්‍රිත, තපස්, තිසම, උපවාස, දාන, දම, ශම සහ සංයමාදියෙන් එය තීර්ණය.

අල්පෙච්චතා ඇති ආත්මාසීය තොසලකත සංග-
යෙන් මෙන්ම පරිග්‍රහයෙන්ද රාගයෙන් මෙන්ම වෙෂයෙන්ද
තොරවූ යහපත් පුද්ගලයා බ්‍රාහ්මණයකු හැටියට දෙවියන්
විසින් පවා සලකන බැව් වේදයෙහි ලියවී තිබේ.

චණ්ඩාලයා කවිද?

සත්‍යවාදී බව, ආත්ම දමනය, ඉන්ද්‍රිය සංයමය,
සහ මෛත්‍රියද, නියමී බ්‍රාහ්මණයාගේ ලක්ෂණ බවත්
මෙහි ගුණයෙන් වෙන්ව දුෂ්ප්‍රතිපත්ති ගත් පුද්ගලයා
චණ්ඩාලයෙකු බවත් සියලුම ශාස්ත්‍රවල සදහන්වේ.

තෙමේ දෙවියෙකු මිනිසෙකු හෝ නිරන්විතයකු හෝ
චූචද ගණිකා වෘත්තියෙන් ඇත්වෙතොත් ඒද බ්‍රාහ්මණ-
යාගේ ලක්ෂණයකි. දෙවිවරුන් කුලය ගැන නොසලකන
බවත් නින්දිත ගෝත්‍රයෙහි උපන්න යහපත් මනුෂ්‍යයා
බ්‍රාහ්මණයෙකු හැටියට පිළිගන්නා බවත් ශුක්‍රාවායසීයන්
විසින් කියා තිබේ.

මේ සියල්ලෙන්ම බැසගත් නිගමනය තම බ්‍රාහ්මණ-
යකු වීම පිණිස උත්පත්තිය, ජීවිතය, ශරීරය, ඥානය,
ආගමික පිළිවෙත් (ආචාරය) හෝ කර්මය නුච්චමනා හෝ
හේතු තොවන බවය. තවද කිවයුත්තක් ඇති. ඔබගේ
නිකායෙහි ශුද්‍රයන්ට ප්‍රච්ඡ්‍රයාව අතිමිය. ඒ වෙනුවට
බ්‍රාහ්මණයින්ට සේවය කිරීම හා කීකරුව විසීම ශුද්‍රයන්ට
නියමය.

පාණිනී සූත්‍රය.

චතුර් වර්ණයන් ගැන කියන විට ශුද්‍රයා අත්තිමට
කියවෙයි. ඔහු අත්තිමට කියවෙන නිසා කුලභීතයාය. මේද
අඤු කීමකි. චතුර්වර්ණයන් අත්තිමට දැක්වූ පලියට ශුද්‍රයා
නිවසෙක් වේනම් ඉඤුද සත්‍යයන් අතර අත්තිම පහත්
කිවයෙකු විය යුතුයි.

පාණීනී සුත්‍රයෙහි බල්ලාටද අතතුරුව ඉන්ද්‍රයන් නම සදහන් කර තිබෙන හෙයිනි. පාණීනී සුත්‍රයෙහි “ශ්‍රීම, සුම, මසමා,” යනුවෙන් දක්නා ලැබේ. ඇත්ත වශයෙන් කියතොත් නම් ලියා හෝ සදහන් කර තිබෙන පිළිවෙල අනුව ඒ ඒ පුද්ගලයන්ගේ තත්වයට හා ගෞරවයට භානියක් නොවේ. කීමෙක්ද? පාණීනී මහේශට වඩා උසස්වීද? ඇතැම් ව්‍යාකරණ වාක්‍යයන්ගේ අනුප්‍රාසය සලකාගෙන දන්වලට පසුව නොල කියා තිබෙන බැවින් දන්, තොල් වලට වඩා උසස්යයි කිවයුතුද?

දන්තයෝ තොල්වලට වඩා පැරණි වුවහුද, තොළසේ නම් ශ්‍රී ධේවියා ඔහුගේ අඹුවට වඩා පහත්කොට තැනීමට ඔබගේ ඇදහිල්ල ඔබට උගන් වන්නේද? නැත; වතුර වණියන් කීමෙහිදී එක්තරා පිළිවෙලක් අනුව අපට කියන්නට පුරුදු වූ නිසා ශුද්‍රයා නිවයෙකැයිද බ්‍රාහ්මණයා මහා ලොක්කෙකැයිද සත්‍ය නොවේ.

වතුළුණිය පිළිබඳ තනිය බිඳවැටෙන කල නිවවු ශුද්‍රයා බ්‍රාහ්මණයාට සුවච්ච කිකරුව සේවය කිරීමට තමන් ලබන ප්‍රවුප්පාව යයි, යන තර්කයද එලෙසින්ම බිඳවැටිය යුතුය ශුද්‍රනියකගේ කිසි බිම්මක් හෝ යටත් පිරිසෙයින් ඇගේ හුස්ම වැදුනා වූ හෝ බ්‍රාහ්මණයා තමාගේ බ්‍රාහ්මණතයෙන් පිරිහෙන බැව් මනුගේ ධර්ම ශාස්ත්‍රයෙහි ලියවී තිබෙන බැව් තවදුරටත් දැනගනු මැනවි.

ශුද්‍රනියකුගේ අතින් ඇල්ලූ යමක් කැවා වූ හෝ බිවා වූ හෝ බ්‍රාහ්මණයා ශුද්‍රයකු වන බවත් මරණින් පසු ශුණකයකු වන බවත් එම ධර්ම ශාස්ත්‍රය වැඩිදුරටත් කියයි. ශුද්‍ර සත්‍රියක සමග ආශ්‍රය කරන්නාවූ හෝ නැතහොත් ශුද්‍ර ස්ත්‍රියක අඹු කනාගුරෙහි තබන්නාවූ හෝ බ්‍රාහ්මණයකු වේ නම් ඔහු ලේ නැයන් විසින් පමණක් තොව දේවියන් විසින් වර්ජනය කරනු ලැබ, මරණින් මත්තෙහි අපායගාමී වන බැව් මනු තවදුරටත් කියයි.

මානව ධර්මය.

මානව ධර්මයේ සදහන් මේ සියලුම සාක්ෂ්‍ය වලින් පැහැදිලි වනුයේ බ්‍රාහ්මණත්වය යනු, යම් කිසි ජාතියකට හෝ උත්පත්තියකට ආලීතිබෙන දෙයක් නොව යහපත් චක්‍රණයක් පිළිබඳ ගුණාංගයක් බවයි.

තපෝ බලය කරණකොටගෙන බොහෝ ගුණයන් බ්‍රාහ්මණ සංඛ්‍යාවට ආතුලත්වූ බැව් මානව ධර්ම ශාස්ත්‍රයෙහි තවදුරටත් සදහන්වෙයි. හෝම ගිත්තෙන් ඉපිද උග්‍රවූ තපෝ බලයෙන් බ්‍රාහ්මණයකු වූ කසින මුනිවරයා මේ පිළිබඳ කදිම නිදසුනකි.

උච්ඡි නැමැති වෛශ්‍යාවගේ කුසින් උපන් වශිෂ්ට මුනිවරයාද, මස් මරණ ස්ත්‍රියකගේ කුසින් උපන් ව්‍යාස නම් මුනිවරයාද, මුවහතකගේ කුසින් උපන් සාම්‍ය ශාංග මුනිවරයාද, චණ්ඩාලියකගේ බසින් උපන් විශ්වාමිත්‍ර න: මන්පැන් වෙළෙන්දියකගේ කුසින් උපන් නාරද මුනිවරයාද තමන් විසින් රැක්කාවූ උග්‍ර තපෝ ගුණය නිසා බ්‍රාහ්මණයෝ වූහ.

බ්‍රාහ්මණත්වය උත්පත්තිය කෙරෙහි රැඳී නැති බැව් මෙයින් පැහැදිලි නොවන්නේද? තමාම තමා ජයගත් තැනැත්තේ යනී යයිද ඉදුරත් දම්තය පිණිස ආත්ම වධ පමුණුවා ගන්නා තැනැත්තේ, තාපස යයිද බ්‍රාහ්මවරයාව රක්ෂාකරන තැනැත්තේ බ්‍රාහ්මණයයිද කියනු ලැබේ.

නියම බ්‍රාහ්මණයා.

යමෙකුගේ ජීවිතය පිරිසිදු නම්, සිත ප්‍රීතිමත් නම් නියම බ්‍රාහ්මණයා වනුයේ ඔහුයි. වංශ පරම්පරාවෙහි හෝ කුලයෙහි ඊට කිසිදු සම්බන්ධයක් නැත. මුහු නීතියෙහි ය්ලෝකවල මෙසේ සදහන්වේ. “සියල්ලට වඩා උත්කෘෂ්ට වන්නේ යහපත් සිතිවිල්ල සහ පරිශ්‍රමිතා වශයන්ය.”

කුල පරම්පරාව පමණක් ගරුබුහුමනට භාජන නොවිය යුතුය. ආචාර ශීලාදී ශිෂ්ට පැවතුම් වලින් තොරවේ නම් රජ කුලය වුවද නිෂ්ඵලය ගර්භිතය. කසිත මුනි ව්‍යාස මුනි ඇතුළු අවශේෂ මුනිවරයන් ශුද්ධියන් කුස උපනත් ඔවුහු මිනිසුන් අතර බ්‍රාහ්මණයන් හැටියට අනියමින් ප්‍රසිද්ධය. ශීල වාත සමාදන්වීම නිසා කුලභීතව උපන් බොහෝදෙයා සවර්ගාමී වූහ. එහෙයින් බ්‍රාහ්මණයා යම්කිසි විශේෂ කුලයකට අයිතියයි, කීම වතාහි නිෂ්ඵලවූ මුහු කියමතකි.

බ්‍රාහ්මණයා මුඛයෙන්ද, ඤාණයා බාහුවෙන්ද, වෛශ්‍යයා කිලවායෙන්ද, ශුද්ධයා පාදයෙන්ද, උපත්තාහු යයි කියන ඔබගේ ධර්මය ඒත්තුගන්නට බැරිමය. බ්‍රාහ්මණයෝ වතාහි යම්කිසි විශේෂ ජාතියකට අයත් පුද්ගලයෝ නොවෙති.

කෙහිවර්ත කුල, රජක කුල, සහ වණඛාල කුල ආදී කුලවල ජනිතව මේ ලෝකයෙහි ජීවත්වූ බොහෝ මිනිස්සු බ්‍රාහ්මණයන්ටම හිමිවූ වූඩාකරණ, මුඤ්ජබන්ධන දත්ත කාෂ්ඨ ආදී බ්‍රාහ්මණයන්ට හිමි වැරිඟු විධි සිදුකලහ මරණින් මතු බ්‍රාහ්මණ සංඛ්‍යාවටද ඇතුළත්වූහ. ඔවුහු තවමත් බ්‍රාහ්මණයන් මෙන් ප්‍රසිද්ධය

වතුර් වණීයෝ.

බ්‍රාහ්මණයන් ගැන මා විසින් කියන ලද සියල්ල ඤාණියයන් සම්බන්ධයෙන්ද, ඒ තරමටම ගැලපෙන බැව් ඔබ දැන සිටිය යුතුය. වතුර් වණීයන් පිළිබඳ ධර්මය එහෙයින් තීරවශේෂ වශයෙන් බොරු සියලුම මනුෂ්‍යයෝ එකම ජාතියකට ඇතුළත් වන්නෝය.

පුද්ගලයෙකි! සියලුම මනුෂ්‍යයෝ එක් කෙනෙකුගෙන් (බ්‍රහ්ම පදවියෙන්) ඇතිවන්නාහුයයි ඔබ කියන්නෙහිය. එසේ නම් ඔවුහුතර වෙනස් කල නොහැකිවූ වතුර්විධ හේදයක් කෙසේ ඇතිවිය හැකිද? එකම අඹුට දූවූ පුත්‍රයන්

සතරදෙනෙක් මට සිටිත් තම එකම පියෙකුට දුව එකම මවගේ කුසින් උපන් ඒ පුත්‍රයන් සතර දෙනා තනියෙන් එකාකාර විසසුතුමය ජීවයන් අතර ජාති වශයෙන් පවත්නා ප්‍රහෙදය ප්‍රකාති සවභාවයෙන්ද ඒ ඒ ක්‍රියාවන්ට අනුරූප වීමෙන්ද විශාල ලෙස වෙනස්වෙයි.

හසති පාදය අශ්වපාදයට වඩා වෙනස් වන්නාක් මෙනි. ව්‍යාඝ්‍ර පාදය මුඛ පාදයට වඩා වෙනස් වන්නාක් මෙනි. අතික් සත්වයන් ගැනද එසේමය. මේ එකම තත්ව නිරූපනය අනුව මේ සතුන් නොයෙක් වගීවලට අයිති බැව් අපි දැක සිටිමු.

එහෙත් ඝෂ්‍රියයකුගේ පාදය බ්‍රාහ්මණයකුගේ පාදයෙන්වත් එසේ තැනගොත් ශුද්‍රයකුගේ පාදයෙන්වත් වෙනස්වූ බවක් මම කිසිවිටෙකවත් නැසිමි.

වස්ත්‍ර ශුභ්‍රය.

සියලු මනුෂ්‍යයන්ගේ නිර්මාණය එකාකාරය. එහෙයින් පැහැදිලි ලෙසම එකම ජාතිහුය. තවදුරටත් පිරික්සමු ප්‍රජන නෙත්‍රියයෝය. පැහැය, දේහය, ගන්ධය, මුත්‍රය අශුවිය, ශබ්දය ආදී විසින් ගෝත‍්‍රා, මිහරකා, අශවයා ආනා, මූරුවා, වදුරා, එලුවා, බැටලුවා වශයෙන් ඒ ඒ සත්වයන්ගේ ප්‍රහෙද පැහැදිලි අන්‍යමට දැනගන්නට හැකිව තිබෙන තවුත්, ඒ සියලුම ලක්ෂණ විසින් බ්‍රාහ්මණයා ඝෂ්‍රියයාට සමානය එහෙයින් ජාති වශයෙනුදු වගී වශයෙනුදු ඝෂ්‍රියයා බ්‍රාහ්මණයාට කැම අතින්ම සමානය.

හින්දු ධර්මය හා පංචම හෙදය.

ආගමානුකූල නොවන්නාවූ කුලයේදයේ බිහිසුණු ආදිතම.

ඉඤ්ජියාව මෙකල ඉතා වියවුල් සහිත කාලයකට මුහුණ පා සිටී. පංචමයන්යයි කියනු ලබන ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතායකයේ අභිවාසීය පිණිස මහාත්මා ගන්ධ සවකිය ජීවිතය පුදකර සිටී.

මෙතුමා ආත්ම පරිශුභිය පිණිස දවස් 21 ක් මුළුල්ලේ තොතවත්වීම උපවාසය කරන්නේය. මේ උපවාසයෙන් තමාට ජය අත්වේය යනු මහාත්මා ගන්ධගේ කල්පනාවයි.....

ඥානවත්කම හැඟවීම පිණිස බ්‍රාහ්මණයන් ගිසවද යුධ කාමත්වය දක්වන ෂක්‍රියන් අන්දෙකවද, වෙළඳ කටයුතු හැඟවීම පිණිස වෛශ්‍යයන් උදරයවද මහජනයාට මෙහෙකිරීම හඟවනු වස් ශුද්‍රයන් පා සුවලවද සම කර තිබේ. මෙහිදී පැනනගිත ප්‍රශ්නය නම් මනුෂ්‍ය ශරීරයේ ඒ ඒ කොටස් එකම සිරුරකට අයත් අංග වශයෙන් ගිණිය යුතුද? තැද්ද? යනුයි. මේ සම්පූර්ණ ශරීරයෙන් යම්කිසි අංගයක් අඩුවුවට සිරුර ක්‍රියාවෙහි යෙදිය හැකිද? ජීවිතයේ භෞතික සැලසීම පිණිස ඒ ඒ අංග සම්පූර්ණ වීම අවශ්‍ය දෙයක් බව මෙයින් පෙනේ.

කුරුඤු මෙසේ බැවින් එක් පක්ෂයක ජන සමූහයක් පංචමයන් කොට සලකා ඔවුන් අතින් අයගේ ගෙවලට පවා වැද්ද නොගැනීම ඒ පංචමයන්ගේ දියුණුවට සම්බාධක කාරණයක්වේ. මෙසේ එක් පක්ෂයකට තවත් පක්ෂයක් හෙදකර තැබීම ප්‍රජාපතීහුගේ අදහස නොවීය.

පුරාණ කාලයේ ගිනිදුන් අතර මෙබඳු ජාතිහෙද නොපැමිණි බවද, මෙය මෑත කාලයේ වෙහෙන ඇතැම් අයගේ දෙශපාලනමයවූද සමාජය පිළිබඳවද, මුදල් සම්බන්ධ වූද, ගන්ධස උසස් කර ගැනීමට ඇතිකරගෙන තිබෙන ක්‍රියා මාහිසක් බවද ස්ථුට කිරීම් වශයෙන් මම කුරුඤු දක්වමි.

ශංකරාවායී

ශංකරාවායීයන් හා වණ්ඩාලයෙකු පිළිබඳ උපමා කථාවේ ශ්‍රී ශංකරාවායී තුමා ගමන් කරන මාර්ගය වණ්ඩාලයෙකු විසින් හරක්කලු අත්දම සඳහන්වේ. මූලදී ශංකරාවායී තෙමේ වණ්ඩාලයාට තමාගේ මාර්ගයෙන් ඉවත්වී යන්ට ආඥා කළේය. නුමුත් එක් මනුෂ්‍ය ආත්මයක් අතර වෙනසක් තිබේද, යනුවෙන් වණ්ඩාලයා ප්‍රශ්න කරන්ට විය.

මේ විවාදය වදවේලාවක් පැවතුණෙන් ශ්‍රී ශංකරාවායී තුමා ඒ වණ්ඩාලයා කෙරෙහි දෙවියන්ගේ නියම ගුණ මුර්තිමත්ව තිබෙන බැව් දැක ඔහුට ආචාර කෙළේය. විෂ්ණු දෙවියන්ගේ අවතාරයක්වූ රාම රාජයා ශක්‍රී නම් වණ්ඩාල සත්‍රිය ක්‍රමය ඉතුරු කළ පලතුරු කෑ බැව් රාමායණයෙහි සඳහන් ප්‍රවෘත්තියකින් පෙනේ.

නරසිංහ මේවා.

තුන්වෙනි නිදහිතය නරසිංහ මේවා; තම ගුප්ත රාජ කවිවරයාගේ චරිතයෙන් ලබාගත හැකිය. නාගර තම උසස් බ්‍රාහ්මණ කුලයකට මොහු අයිතිව සිටී. නමුත් නාගර ශෝඛකයන් හා පරයා ජාතිකයන් සමග මිශ්‍ර වෙමින් කෘෂ්ණස්තෝත්‍ර ගායනා කරමින් මොහු ජීවත්වූ බව අපි දනිමු. මනුෂ්‍යයන් සතර කොටසකට බෙදීම ගුණ හා කර්ම වශයෙන් මිස, ඔවුන්ගේ උත්පත්ති වශයෙන් තොවත බව ශ්‍රී කෘෂ්ණ භගවත් ගීතයෙහි කියා තිබේ.

පංචම ජනකාය.

මෙකල ඉන්ද්‍රියාවේ වෙසෙන හින්දුන්ගේ මුළුගණන විසිතුන් කෝටියකි. මෙයින් හත්කෝටියක් ශුද්‍රයෝය. නිසැ වශයෙන් මොවුන්ට පංචමයන් යයි නම් කර තිබේ.

මේසා විශාල ජන සමූහයක් පහත්යයි සම්මත කොට බැහැර කිරීම යුක්ති සහගත නොවේ වැඩිය දුර දිග නොබලා මේ පත්තියේ ජනයා සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීම කරණකොටගෙන යම් දවසක ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන්ම හින්දු ආගමෙන් ඉවත්වෙතැයි සිතන්නට පුළුවන.

සභාතන හින්දුන් මෙන්ම මේ පංචම ජනයාද මනුෂ්‍යයෝය. ඔවුන්ට අමුතුවෙන් අං හෝ වල්ගානාග.

රුවටිලි කාරයෝ.

පංචම කුලයට හෙළියයුතු අය තම පරණ මතම ගරුකරන පක්ෂ භජනයෙන් යුක්තවූ හින්දුවරුය. මොවුන් ගෙන් වැඩිදෙනා රුවටිලි කාරයෝය. ඉන්දියාවේ සමාජය පිළිබඳවුද දෙශපාලනමයවුද තිදහස ලබාගැනීමට අතිශයින් බාධා කරන්නෝය.

වණඛාල යන වචනය හින්දුන්ගේ ශබ්දකොෂයෙහි පවත්නාතුරු සුදුසුය පිළිබඳ කථා නිෂ්ඵල වෙනවා ඇත.

(ඉන්දියානු ජාති හිතෙහි එව්. ඇම්. දේසායි මහතාගේ කථාවේ කොටසකි. දිනමිණ 26. 5. 1933)

හින්දු නීතියක්.

අළු, තවගුණවැල, පුතනුල, උතුරු සඵව, සහ හිස් වෙලුම, (තලප්පාව) යනාදී ගරුකටයුතු දේවල් බ්‍රාහ්ම ඤාත්‍රිය, වෛශ්‍ය අනුශාසකයින් විසින් පාවිච්චි කළයුතුයි. නමුත් ශුද්ධ කුලයේ අනුශාසකයකුට උන්තර ශාපකය සහ තලප්පාව අයිති නැත.

(ශෛව සමය තේරී නැමැති පැරැණි ද්‍රවිඩ ග්‍රන්ථයෙහි පළමුවෙනි පරිච්ඡේදය.)

කෞරව වංශයේ යුවරාජ සහ කුමාර කුමාරියෝ.

බිඳිලක රාම සහ විහිෂණ රජ කාලය.

සහදේව කුරුරට කුමරු	මහ ආරතය
කුරුරට කුමාරයා	රාවණා රාජවලිය
කුරුරට කුමාරිය	එම
කුරුරට බ්‍රාහ්මණයා	එම
කුරුරට සිටුවරයා	එම
කුරුරට සපිරිවර	එම

විජය රජ කාලය.

කාරවන්ත යුව රජ
 කාරවන්ත යුව රාණී
 කාරවන්ත කුමාරසිත්
 කාරවන්ත කුමාරියක්
 කුරුදුවේ කුරුවන්තියා ඇමැති
 කරදනපිටියේ කරානි ඇමැති
 කුරුපිටියේ කුරානි ඇමැති
 කරාපිටියේ කරානි ඇමැති

පඬුවස්දෙව් රජ කාලය.

කුලකෝ ඉට්ටන් රජ ත්‍රි මංගලාව
 වේඩර් අරයන් මල් රජ පඬුවස් නුවර

දෙවෙනි පෑ තිස්ස රජ කාලය.

අණුව ශ්‍රේෂ්ඨ සූරිය ගුප්ත කුමරු, අනුරාධපුරය.
 (කුරුකුල ආදිතය)

සුමිත්‍ර කුමරු		අනුරාධපුරය:
ධනු ශිල්පී	හේවායෝ	එම
බඩිගායුද	හේවායෝ	එම
කොංඛායුද	හේවායෝ	එම
තෝමරායුද	හේවායෝ	එම
පලියායුද	හේවායෝ	එම
මුතුකුඩ	හේවායෝ	එම

මෙසේ කල්යාමක් ගියකල අප බුදුන් පිරිනිව් ගිය පසු දෙසිය සත්වන වර්ෂයට පැමිණිකල නැවත ලක්දිවට රජ කරණ දෙවෙනි පැනිස්ස නම් නරේන්ද්‍රයන් සමයෙහි දඹදිව ධම්මසෝක නම් තරපතින් විසින් විපුල තෙදයෙන් සකල භය භාර අභය දෙන විජය මහ බෝධින් වහන්සේ හා සමග ශ්‍රී ලංකාවට එවන මිහිදු කුමාරයා හා සංඝමිත්‍රාවන්ද, දෙදෙනා වහන්සේලා සමග ධනු ශිල්ප යෙහි නිසුක්ක වැදි පුත්‍රයන්ද බඩිග කොන්න තෝමර පලිස් ආදී සුඛයෙහි සපන් අයද මුතුකුඩ සේසන් වාමර මේ ආදිය අපට නිසිය අපගෙන් (කරාව කුලයෙන්) ඇතිවූ රාජ කුමාරවරු යද්දී අපට හිදීම යුතුකොවෙයි කියා එකුත් පනසක් පමණ එහි බෝමැඩ කමාන්තයට ආවාහුය. ඔවුන්ට බෝමැඩ කිරා ආහෙසිනුන් රාජ කුමාරවරුන් කිරා ආහෙසිනුන් කිරාවෝ යයි ව්‍යවහාර විය බොහෝ කෙන්නන් ගම්වරදී මේ සිලිලක්කීම දැවුණ. (මහ විහාර වංශික ශ්‍රී බුඩ රක්ෂිත මහ හිමිගේ පුරාණ පාලි ජනවංශය.)

දුමුගැමුණු රජ කාලය ක්‍රි: ව: යට 161 - 137

වතුකුලසුරිය සෙදිගල කුමරු	පානදුරේ
ජයසිරි ආදිත්‍ය ජයවණ්කුලසුය්‍යී කුමරු	මොරටුව
කණදරා වන්නි උත්තාභා	තමන්කඩුව
කාරවන්නි වන්නි කුමාර	එම
පටබැදි බිසෝවරු	අනුරාධපුරය

පළමුවෙනි භානිය රජ කාලය ක්‍රි: ව: යට 20 - 9

‡කෝඉට්ටන්	එම	එම
-----------	----	----

‡ගේ. කෝ - ඇසුණ, අරගන්, රජ, මිහිදු,
ඉට්ටන් - සභානාත්තරය, අස්තානස,

‡ කණ්ඩු නිස්ස රජ ක්‍රි: ව: 165-193 තොබෝද, සවණ්මොලි වෛත්‍යයේ දකුණු වාසල් කඩ කැණීමේදී සම්භවූ පුංකලසක මේ රජුගේ නාමය කාවිට්ටන් නිස්සයයි එහි සටහන්වී තිබුනු බව පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ප්‍රකාශ කර තිබේ

*පෝඉච්චන්	සේනාධිපති	අනුරාධපුරය
කාලිංගවරයා	එම	එම
ඉච්චන්ඛවන්	එම	එම
කල්ලංඛවන්	එම	එම
†පාලවා	එම	එම
මුදවන්තේවර	එම	එම
වෙඪිඳරගන්	එම	අළුත් කුරුරට
මරවර්	එම	අනුරාධ පුරය

කරාවේ හේවායෝ හත්කෝරලය සහ අළුත්කුරු කෝරලය.

(ඉහත සඳහන් යුධකාර වංශිකයින් ආයෝජනිපට්ටනම නොහොත් අයෝධ්‍ය පුරයෙන් පැමිණ තිබේ.)

(වත්ති රාජාවලිය, මලල බණ්ඩාරවලිය, වත්ති කථාව)

පළමුවෙනි ගජබාහු රජ කාලය:- ක්‍රි: ව: 113-135

සොළීරටෙන් ගෙනෙන ලද කුරුරට යුධහමුදාව - අළුත්කුරුරට (දඹුගම)

(ගජබාකථාව සහ පාඨශාලාවාය්‍යී ඩී. ඩී. රණසිංහ මහතාගේ පුරාවෘත පොත)

දෙවෙනි උපනිසා රජ කාලය:- ක්‍රි: ව: 368-410

හාරත රජුගේ ගෝත්‍රිකයින් ඇති, කොරව ආය්‍යී සිංහලයෝ.

(වරහ මහීර-වාහන් සංහිතාව)

*පෝ, පෝරව - පුරා, පොරව, හරත, හාරත, ඉච්චන් - සථානාන්තරය, අස්තානය,

‡මිහමුව සහ කුරුණ පළාතේ ඉච්චන්ඛවන් පරම්පරාවට අයත් කොරවයෝ මේදක්වා සිටිති.

†පාලවා යුධ හේවා කැටියෙන් පැවතෙන්නන් අද පාලවා කැටියේ, පාලකැටියේ තමන් සිටිති. කුරුකැටියායෝ කුරුකැටිය, කුරුකැටියෝගයි, කුරුවංශික ඤත්‍රියයන් හමුහසකට කුරුණෑගල විසාරයෙහි ලියා තිබෙන පරිදි මේ තාමයද පාලවා සෙනෙවියාගේ පරම්පරා කැටිය පිළිබඳව එසේ ව්‍යවහාරයට පත්ව තිබේ;

ද ප්‍රථමෙන් රජකාලය :- ක්‍රි: ව: 661 - 664

හාතිය තිස්ස මහබෙත්මේ කුමරු කතරගම
රත්පටබැඳි කිරිපතතා කුමාරිහාමි දෙවුන්දර
වේද වියසර පෙරුමාල් එම

කුරුකුල තාවු බණ්ඩාර සාමි තෙල්ගබඩා නිලමේ කතරගම

පළමුවෙනි විජයබාහු රජ කාලය:- ක්‍රි: ව: 1065 - 1120

පොත්ත සත්තඩි සෙනෙවි පානදුරේ

පළමුවෙනි පරාක්‍රමබාහු රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1164 - 1197.

*ආදිත්‍ය ද්වීඩ අධිගාරි කොතොත් සුරිය තමෙල් අද්මිරාල්
පොළොන්නරුව,

කුරුකුල ආදිත්‍ය අප්පන් තංතුල එම

කුරුකුල ආදිත්‍ය දේව තංතුල එම

කීනීනි නිශංඝ මල්ල රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1198 - 1207.

කීන් පොළොන්නරු ලක් විජය සිඟු සෙනෙවි සහ කිවිදු.
පොළොන්නරුව

ලීලාවතී බිසව - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1208 - 1210

‡අග්‍ර අමාත්‍ය,
ලක් විජය සිඟු කීන් සෙනෙවි පොළොන්නරුව

*පරාක්‍රමබාහු රජකාලයේ සහ ඊට ප්‍රථමද පසුවද සිටි සිංහල රජුන් වෙනුවෙන් නාවික සටන්වල යෙදුනු කරාවේ මිනිසුන් සමුද්‍රය ජයගෙන බොහෝ වරප්‍රශාද ලබා තිබෙනබැව් විශ්වාසකළහැක. ඔවුන් අතර සිටින “මාලිමිගේ” “මහමරක්කලගේ” “කොභිකාරගේ” සහ තවත් පෙළපත් තාම දරන්නන්ගෙන් ඒ බැව් ස්ථිරවේ”.

(ආණ්ඩුවේ පුරාණ ලිපි භාරකාර, ජ. රෙමර්ස් කෝම්බු-වේ ප්‍රධාන තුමාගේ ලිපිය සිලෝන්කෝසරි, සඟරාව 1933 දෙසැම්බ්‍ර - පිටු 23, 52)

‡මොහු සුඛනවසින් ලක්‍ෂ්‍යකට අධිපතිකොට මොරවුවට (මුරනිකට) යැවීය. එහිදී ඔහු ලක්‍ෂාධිපති නමින් ප්‍රසිධවිය. ඉන්පසු ඔහු සිටි ස්ථානයටද ලක්‍ෂ්‍යපතිය යන නාමය ව්‍යවහාර විය.

දෙවෙනි පරාක්‍රමබාහු - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1250 - 1285
බව් සුයතී - කුරුකුල සුයතී - කණි සුයතී - වික්‍රම ආදිත්‍ය
සහ මුදලිවරු සිව්දෙනට බලබෝව ගම්වරය දෙවා වදාලාය.

මිහිඳු කුල විරසිංහ මුදලි, ඇපාතො - ක්‍රි: ව: 1292
වණිසුරිය මුදලි, සුරියගොඩ වලව්ව, කටුගම්පොල ක්‍රි: ව: 1292
ජයරාජ ජයවණි සුරිය මුදලි, ක්‍රි: ව: 1292

කෞරව ආදිත්‍ය කුරු අරඟ නිල ඉව්ට,
කුමාර තමෙල්, යුවරාජයා,

සිව්වෙනි විජයබාහු - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1285 - 1287.
ඨකුරක හෙවත් එකුර අම් දේව ආදිත්‍ය, සෙනෙවි සහ
ජයපුර ආයතී කුරුකුලිය හේවා පිරිස. දඹදෙණිය.

පළමුවෙනි බ්‍රිතාන්‍යකාලය - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1287-1298
(දඹදෙණිය සහ යාපවිනුවර)

මෙසේ කලින් කලට රාජ්ජයට පැමිණෙන රජ
තුමානන් මෙම (කෞරව) වංශානුගතව පැමිණෙන සෙයින්
භුවනෙකබාහු තර ශ්‍රේෂ්ටයානන් පස අනුවක් (95) පමණ
(කුරුකුලයින් නොහොත් කරාවේ හේවායින්) කාංචි පුර
නුවරින් මේ ලක්දිවට ගෙන්වාගෙන මුහුදු කරදිය වලල්ල
වට පරසතුරන් විසින් කරන අතතුරු වල රැකවලට
ගම්වරදී ඔවුන්ට රාජ කරුණාවන් දෙවා එහි පිහිටුවන.

(මහ විහාර වංශානුගත ශ්‍රී බ්‍රිඞ්රක්‍ෂිත මහා සඨවීර
සාමිනිගේ පුරාණ පාලි ජනවංශය. තමන්කඩුවේ කොඩි-
කාරගම පංසලේ සත්ත සතිත පුරාණ පාලි ජනවංශය.
මුත්‍යාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ තැන්පත් කො: P10939/OR6066
(39) පුරාණ පාලි ජනවංශය. මෙම පොත් දෙකේ සුළු
වැරදි හැර අනිකුත් විස්තර එක හා සමානයි. ඉහත
සඳහන් කරුණු එයින් උපුටා ගන්නා ලදී.

පස්වෙනි බ්‍රිතාන්‍යකාලය - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1371-1391.
රත්පට්‍ටබාදී රාජපක්‍ෂ රාජකරුණා දෙත්මල්ල වන්නි බණ්ඩාර

එම රාජකරුණා රත්රත් කුමාරසිංහ වන්නි බණ්ඩාර

එම ශ්‍රී වික්‍රම බණ්ඩාර.

එම රත්රත් ඉරුගල් වන්නි බණ්ඩාර

එම සිසිර ගුන සෝභන සෙනරත් වන්නි මුදියන්සේ

එම සෝමසිංහ කුමාර වන්නි මුදියන්සේ

ගම්පොල හටතපිටියේ එදිරිසූරිය මුදියන්සේ

(මොහු පසුව සීතා කෝරළේ කලහෙහිසේනේ පදිංචිවිය)

අලකේශ්වර සුව රාජයා - කෝට්ටේ. ක්‍රි: ව: 1390

*වරුෂ විපුල සන්නඩ පෙරුමාල් මහලේතා

‡මුතුනංග්‍රි නිලමේ

මහිඤ කුරු

දඹදෙණිය සහ යාපහුව

සුබතොය කුරු

එම

වසන්ත කුරුය

එම

තඤ කුරුය

එම

ගජ කුරුය

එම

පුඤ්ඤ කුරුය

එම

උසබ්බ කුරුය

එම

පස්වෙනි විජයබාහු - රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1332 - 1344

කෞරව ආදිත්‍ය අරඟ තිල ඉට්ට ඉලතාග

හවෙනි පරාක්‍රමබාහු - රජකාලය. ක්‍රි: ව: 1415-1467

කුරුවේඤ්ඤ වෙඩි අරඟ නවරත්න, රණසිංහ

සුයඹී වච්ච නාව්‍රිද දේවරිඊ, සුවරාජ

කෝට්ටේ

එදිරි මුණසිංහ රත්තමුඹි කාන්ත කුරුකුල-

වච්ච නාව්‍රිද දේවරිඊ, අබ්ගාරි

අච්චන්කුලම

*මොහු, ද සොවිසා පරපුරේ මූලිකයාය.

‡මොහු, මොරටුවේ ශ්‍රී ව්‍යුහේකර පටුලේ මූලිකයාය.

§ඉල නාග:-

ඉලමි - ලංකාව, නාගමි - නාගයා

“ලංකානාග” යන අර්ථයයි. මිගමුවේ සහ තවත් ගම්වල
කරාව කුලයට අයත් පරපුරකට ඉල නයිදේගේ යන
පෙළපත් නාමය ව්‍යවහාරවේ.

කුරුකුල චරිත නාට්‍රි දේවරිඊ, කාංචිපුර සෙනෙවි-
කොච්චිරට සෙනෙවි)

කුරුකුල නාට්‍රි දේවරිඊ, කුරුරට සෙනෙවි
මානික්ක තලෙයි මේන්දර් (මණිකිරාළ රජ) කාවේරිපච්චතම
කොරව දාදිතා අරක නිල ඉට්ට මහතාග
සිංහ සුසයි දේවරිඊ

උඩ අරක අඩප්පතාර්, තාවික සෙනෙවි අඩප්පරගම
වණිසුසයි දොඩරතාද අඩප්ප උත්තාගා සෙනෙවි එම
කුරුකුලසුරිය මුදියන්සේ කුරුකුලාච
පරද කුලසුරිය මුදියන්සේ (බරත කුලසුරිය) මිගමුව

අරක කුලසුරිය මුදියන්සේ ආතමලොන්දුව
අරකනිල ඉට්ටන් මුදියන්සේ මුත්තෝස්සරම

අලු පුරෝහිත වෙංගඩන්තුචාරන් පාරදර් (භාරතා)

සරස්වතී තේණුවරප් පෙරාමාල් පාරදර් (භාරත)

අවධානින් පාරදර් (භාරත)

බොධාගම චක්‍රවර්තීන් පාරදර් (භාරත)

ආතන්ද භට්ට මෙංගඩන්තුචාරන් පාරදර් (භාරත)

විකාශප් පෙරාමාළන් පාරදර් (භාරත)

සෙන්තා බජ්ජළන් පාරදර් (භාරත)

මුණිවිර වික්‍රමසුරිය, මහබෙත්මේ කතරගම
නිලවිර වණිසුරිය දෙවුන්දර

අභයසිංහ වික්‍රමසුරිය, මහබෙත්මේ කතරගම දෙවොල

සිංහසුසයි කුරුකුල නාට්‍රි දේවරිඊ ගබඩා නිලමේ එම

නවවෙනි ධර්ම පරාක්‍රමබාහු රජකාලය. ක්‍රි: ව: 1509 - 1529

*කුරුකුලසුරිය වර්ණමාත මුදලී

*මණිකුලසුරිය දේවරිඊ

කුරුකුල චරිත නාට්‍රි දේවරිඊ, - සර් ජේම්ස් පිරිස්
තුමාගේ මුත්තනුවෝ.

පරතකුලසුරිය නොහොත් බරතකුලසුරිය
|| මොහුගෙන් පැවතෙන්නන්, දෙන් ලුවිස් ද සිල්වා,
අභයසිංහ වික්‍රමසුරිය, දෙන් අජිස් ද සිල්වා අභයසිංහ
වික්‍රමසුරිය, සහ දෙන් අදිරියන් ද සිල්වා අභයසිංහ වික්‍රම-
සුරිය, මුත්තදිරම් යතාදීහු කතරගම දේවොලයේ මහබෙත්මේ
නිලය දුරුවෝ වෙති. මාතර ඇත්. ඒ. වික්‍රමසුරිය පත්තුචේ
මුදලී තුමාද මෙසින් කෙනෙකි.

*මේ දෙදෙනා කුරුකුල නාට්‍රි සිංහසුසයි දේව ප්‍රති-
රාජගේ මුත්තනුවෝ වෙති.

සේනා සම්පත් අරගකුලසූරිය

හවෙහි විජයබාහු රජකාලය. ක්‍රි: ව: 1509 - 1534

ජාපනේ මහ පටිබැන්ද, රාජාවලිය. පීට

මොහු බ්‍රව්‍යනෙකබාහු, මායාදුන්නේ, රසිගම්බණ්ඩාර යන රජදරුවන්ගේ ප්‍රාණ ආරක්‍ෂා කර කාලයක්ම ඔහුගේ වලව්වේ තතර කරවාගත සාත්තු සප්පායම් කෙළේය. පසුව කෝට්ටේ රජකම ලබා ගැනීම පිණිස ඔවුන් තමාගේම යාත්‍රාවකින් මිගමුවේ බොරලැස්සට ගොඩබස්සවා කෝට්ටේට පිටත්කර හරිත ලදී. මොහුගේ නාමය වණ්කුලසූරිය ග්‍රාම තලවර් පට්ටන් කම්පියාර්ය

හත්වෙහි බ්‍රව්‍යනෙකබාහු රජකාලය. ක්‍රි: ව: 1534-1551.

†කුරුකුල නාවටු බණ්ඩාර සාම් (දෙවෙනි) ක්‍රි: ව: 1543

නාන්තන්සිගේ අපොහන්සු තසිදේ ||භාරතීපති බොරලැස්ස දෙනු පුවත් ධර්මපාල පෙරිය බණ්ඩාර - රජ කාලය

ක්‍රි: ව: 1551 - 1563

රත්කොද්දිවල ආදිත්‍ය බණ්ඩාර (සූරිය බණ්ඩාර)

මහවත්ත නිදුගම, මොරටුව

දෙනු ප්‍රනාන්දු සමරකෝන් රාළ මහ සේනාධිපති

කොළඹ, මාතර, ගෝව,

†කොළඹ මෝදර මට්ටක්කුලියේ වාසල වලව්වේ වැසි කොළොම්තොට සේනාපති, සර් පීලිප් රාදිගු මුදලි සහ වවලියර් සිටුවුමා වනාහි මොහුගෙන් පැවතෙන්නෙකි

||භාරතී (බාරතී) නැව මාලුම් මාලුම් කප්පල් යන අර්ථය.

ආතුනිසි ආණ්ඩුවෙන් සමරකෝන් ප්‍රනාන්දු හට ඕඩර් ඔෆ් ක්‍රිස්ට්. (Order of Christ) යන යුධබොහෝදියද, බෝස් පත්සියයක ආදියමක් ලැබෙන ගමන්ද සමරකෝන් හට ප්‍රදානය කෙළේය.

ගනවු අවුරුදු සාරසියය තුල යුරෝපීය ආණ්ඩුවකින් මේතරම් උසස් නිලයකට පත්වූ ප්‍රථම ආසියාතිකයා ලෙස සමරකෝන් (ප්‍රනාන්දු) රාල ගිනිය හැකිවේ.

දෙනු මාහුවෙල් මුදියන්සේ සහ දෙනු හැන්රික් සමරකෝන් රාලගේ මස්සිනාවරය. දෙනු දියෝ - ගෝතමන් ඔහුගේ සොහොයුරෙක් බිම්බිස්ම විස ගාල්ලේ පාතුනිසි කොටුව බදනා ලද්දේ මොහුගේ උපදෙස්පිටිය. (ඉතිහාස ආශ්‍රයෙනි)

සිවන් කුරේ රාල තොහොත් සසීමත් කොරොයා
 පට්ටන් කවිටි, නසිදෙ අප්පු මුදලි හලාවත
 තකුර අච්චේම ආදිත්‍ය පේදුරා ද සිල්වා මහසෙනෙච්චි
 හංවැල්ල සහ මොරටුව
 තකුර අච්චේම ආදිත්‍ය මනුවෙල් ද සිල්වා එම

සිනාවස රාජසිංහ - රජ කාලය. ක්‍රි: ව:
 හේතක මුදියන්සේ පහිවිට වෙල. මාතලේ
 පලමුවෙනි විමලධම් සුඛිය රජකාලය - ක්‍රි: ව: 1592-1604
 වණ්කුල ආදිත්‍ය අරයනිල ඉට්ට දෙත්,
 මැනුවෙල් දියස් අනුරාදි විජයරත්න. මහඅභිකාරම
 මාදම්පේ අන්තෝනියෝ බැරත්තු මාතර මංත්‍රි.
 කව්වකුලමේ කුමාරවන්ති උත්තාභා කව්වකුලම
 සෙනරත් රජ කාලය - ක්‍රි: ව: 1604-1634.

‡පත්තිනිගේ විරසුරිය නිකපිටියේ බණ්ඩාර පරණකුරුරට
 මාදම්පේ අන්තෝනියෝ බැරත්තු උභවේකුමාරයා. උඩරට
 යුවරජ, කුරුවිට මන්ත්‍රි, මාතොට මහ මන්ත්‍රි
 දෙත් කොස්මෝ මුදලි. මිගමුව සහ කටුගහ.
 මාදම්පේ පේදුරා බැරත්තු, උඩරට රාජධානියේ තාවික
 යුදබල ඇණියේ මහතායක අද්මිරාල් (1606/1612)
 වන්දිගේ නසිභාමි උප අද්මිරාල් මහනුවර
 සන්දර්ශ්පුය. “මහනුවර” නැමැති යුධතැවේ කප්පිත්ත
 කිස්තෙතාය. “බිලඤ්ඤ” එම
 ඩිංගප්පේය. “මිගමුව” එම
 ඔර්දියාය. “සම්පත” එම
 මාරසිංහ. “වාසනාව” එම
 සංදර්ශ්පු. “විශාසය” එම

ඉහත සඳහන් සමුද්‍ර ජයගන් කරාවකුල නාවික
 නිලධාරීන් සහ යුධතැව් සියල්ලද උඩරට රාජධානියට
 අයිතිය.

(A description of Ceylon, by Revd: Phillip Baldaeus
 in Churchills Voyages & Travels)
 නැමැති ඉංග්‍රීසි ඉතිහාස භෞතෙන් උපුටාගත්තාලදී.

‡මෙම නිකපිටියේ බණ්ඩාර පානුනිසින්ට විරාච්ච ඇරඹු
 කැරැල්ල පිළිබඳ විස්තර පසුභාගයේ පලවේ.

යාපනේ ආයතී චක්‍රවර්තී මහරජුගේ යුධ නෞකා බල මණ්ඩලය.

"The great navy of the Arya-Chakkrawarti would have been collected at this safe anchorage, as they were manned and officered by men of the KARAWA community.

(Ancient Jaffna, by Mudliyar, C. Rasanayagam O. C. S. P. 211, 212)

භාවය:-

"ආයතී චක්‍රවර්තීගේ (යාපනේ රජුගේ) මහා යුධ නාවික බල මණ්ඩලය කුරුකුල මිනිසුන් විසින් හසුරුවන ලද බැවින් ඔවුන්ගේ නිලධාරීන් කොට සිටි සෙසින්ද මේ ප්‍රවේසම් සහිත නැන්ගුරම් ලැවීම කරගනු ලැබීමට එක්කාසු කරගත්ට යෙදුනා ඇත."

(ලංකා සිවිල්, නිලධාරී සී. රාසනායගම් මුදලි තුමාගේ "අතීත යාපනය" තැමැති ඉංග්‍රීසි ඉතිහාසය පිටු 211, 212)

යාපනේ රජවරුන්ගේ මුහුදු යුධ නාවික පිරිස් බලයද, පාබලයුධ හමුදාවන්ද, උස් පහත් නිලධාරී මණ්ඩලයන්ද සියල්ලන්ම පාහේ කුරුකුල ගෝත්‍රිකයින්ගෙන් පිරී පැවතුන බැවින් යාපනේ රාජධානිය පිළිබඳ ඉතිහාස පොත්වලින් බොහෝ දුරට අනාවරණය වී තිබේ.

දෙවෙනි රාජසිංහ රජ කාලය. ක්‍රි: ව: 1634 - 1684

- 1 වර්ණකුලසූරිය වැල්ලක්කේ මුදියන්සේ මාතලේ මහ දිසාපති. මඩබැඳ්දෙ වලව්ව, මාතලේ
- 2 අමරාපති කුරුකුලසූරිය මිගමුවේ මහ විවියේ මුදියන්සේ. අඹතවලව්ව. අඹත මාතලේ
- 3 වර්ණකුරුකුලසූරිය අධි අරඟ මෙත්තියිංහ අරඟන්, නිල ඉව්ට කුරුකුලන්තිල් මහ මුදියන්සේ සහ මහ අධිකාරම රජවාසල. මහනුවර
- 4 වෙන්තසිංහ අධි අරඟන් බරත කුලසූරිය මහ ගොරෙන්-දේරු මහ මුදියන්සේ සහ මහ අධිකාරම. රජවාසල, මහනුවර

- 5 වර්ණකුලසූරිය මහමුවේ වැල්ලේ විදියේ මුදියන්සේ
ආලගමුව. මාතලේ
- 6 වර්ණකුලසූරිය මහමුවේ මුදියන්සේ සහ පිරිස
පහිවිට වෙල, මාතලේ
- 7 වර්ණකුලසූරිය ඉල නයිදේ මුහන්දිරම්
පහිවිට, හුලංගමුව. මාතලේ
- 8 හුලංගමුවේ කළු අඩප්ප උත්තැහැ බතාවියට ගිය
රාජසිංහ රාජ දුතයා, හුලංගමුව, මාතලේ
- 9 අමරාපති කුරුකුලසූරිය දෙත් ජාන් ද කෝස්තා
අමන්වෙල රාල, රාජසිංහ රජුගේ ඔත්තුකාරයා
රජමාලිගාව. මහනුවර
- 10 මහ විදියේ අමරාල් මුදියන්සේ මීගමුව
- 11 සිංහප්පා කුමාරසිංහ මුදියන්සේ වන්තිය සහ ඒරියාව
- 12 වක්කුසේකර යසකිරිති වන්ති බණ්ඩාර මුදියන්සේ වන්තිය
- 13 කලිඟුතාමි මුදියන්සේ ලක්ෂපතිය, මොරටුව
- 14 කොසිප්පිලි අප්පසාමි මුහන්දිරම් මිරිසස
- 15 ගුරුතාත අප්පසාමි මුහන්දිරම් වැලිගම
- 16 දෙත් පිලිප් කසිලාග පව්ටන් කවිවි වන්තියේ
ප්‍රභූ කුමාරයා කොලිවිල
- 17 සිරිමල්තාමි මුදියන්සේ මීගමුව සහ බෙන්තර
- 18 කුමරප්පේරු මුදියන්සේ මීගමුව
- 19 අබිකාරි මුදියන්සේ මීගමුව
- 20 ගජතායක මුදියන්සේ මීගමුව
- 21 ඒකතායක මුදියන්සේ මීගමුව
- 22 කුරුකුලන්තේරු මුදියන්සේ මීගමුව
- 23 සෙනරත් මුදියන්සේ මීගමුව
- 24 වර්ණකුලසූරිය මුදියන්සේ මහවිදිය, මීගමුව
- 25 බාලසූරිය මුදියන්සේ මීගමුව
- 26 වර්ණකුලසූරිය ඉල නයිදේ හෙවත් ඉල නාග,
රාජසිංහ රජු විසින් කළුතර තොටමුනේ මුහන්දිරම්
පදවියට පත්කරණ ලදී. (ක්‍රි: ව: 1639)
- 27 පරණ කුරුරම් අලුදෙණියේ මේඝසූරිය කිවිලු

ජාජාබි ජාජසිංහ රජ කාලය.	ක්‍රි: ව: 1780 - 1798	
අරය කුලසේකර මුදියන්සේ (ක්‍රි: ව: 1785)		කතම්පාල්ල
කුරුකුලසූරිය සමරතුංග මුහන්දරම්		කතම්පාල්ල
කුකුලුකොටුවේ රාළ		කුකුලුකොටුව
වර්ණකුලසූරිය මනවාල රාළ,	ඔතුුවෙල	කුරුණෑගල

කුරුකුලන් නන් වෛශ්ණසූරිය මහ අරමුදලේ වන්තකු නිලමේ.

මේ තෙම වර්ණකුල ආදිත්‍ය ජයසේකර වර්ණනාම කුරුකුලසූරිය පරපුරට අයත් “වණ්නකු නිලමේ” නොහොත් “වණ්නකු වන්නේ” යන පරම්පරාවේ ආරම්භකරාය.

වණ්නකු යනු බස්තායක, බස්තෑක බන්තෑක යන්- නෙන් සෑදුනු නාමයක් යයි කියති. මේ නාමය කෝට්ටේ එම්ප්‍රඥේ රජුන් විසින් මොහුට දෙවොළදළ භූමිප්‍රදේශයකටද “වණ්නකු වන්න” යයි මේ දක්වා ව්‍යවහාරයට පැමිණ තිබේ. ඔහු තවවෙති පරාක්‍රමබාහු කෝට්ටේ රජදවස, දේවාල අරමුදලේ බස්තායක ස්ථානාන්තරයද, දෙව්නුවර, බඹරුඤ්ඤ සහ කෝට්ටිගොඩ පිහිටි දේවාල වලට අයත් ඉඩකඩම්වල අරමුදලේ ලේකම් ධුරයද ලබා සිටි කෙනෙකි.

පසු කාලයකදී මෙම “වණ්නකු නිලමේ” “වෛශ්ණ- කුලසූරිය කාට්ටේ සූර් අවර්ගල්” යන නමින් මහපතිරාජ නම් ප්‍රදේශයට අයත් ගල්කිස්ස, නොටමුණේ පිට පෘතදුරේ කොටමුණ දක්වා මුහුදුබඩ පළාත ආරක්‍ෂකයා වශයෙන් රජුට මෙහෙ කෙළේය. මේ කොටස මොරටු වැල්ලට දකුණෙන් පෘතදුරා මෝය දක්වා පැතිර ඇත්තේය.

ඒ කාලයේ ඔහුගේ ස්ථානාන්තරය හේනුකොට- ගෙන ප්‍රසිදියට පත් “වණ්නකු වන්නේ” තැමැති ස්ථානයේ ඔහුගේ පදිංචිය ඇතුළු සිටියේය. ඒ කොටස දැනට කොරලවැල්ල, කටුකුරුන්ද සහ එගොඩ උයන යන ග්‍රාමයන් ඇතුළත්ව ඇත්තේය මේ කොටසට සාමාන්‍යයෙන් මොරටු දික්වැල්ල කියාද කියා තිබේ.

ක්‍රි: ව: 1402 දී ගම්පොළ ගංගා සිරිපුර දෙවෙනි විජපරාක්‍රම රජුන් දවස මහ අධිකාරම් මූජය දුරු කුරුගම අධිවාස කුරුවර අභිජාන අමරදිවාකර වික්‍රමසිංහ රාජපක්‍ෂ මහ නම්බුකාර අග්‍රකෝන් මහ ගිලමේගේ පුත්‍රයා වන විලේගොඩ වික්‍රමසිංහ රාජපක්‍ෂ මුදියන්සේගේ මිණිබිරියක් වන පුංචි මැණිකක් කුමාරිභාව මෙම වර්ණකුලසූරිය කරෙසියුර් අවර්ගල් නැමැති රකෂාරවාධි-පතියා විසින් ආවාහ කරගන්නා ලදී.

මේතෙම මොරටුවේ චන්දනාකරුවන් සමූහයකට ප්‍රධානව දඹදිව බුද්ධගයාවට ගොස් වැදපුදගෙන එන ගමනේදී ශ්‍රීමහා බෝධිත් වහන්සේගේ අංකුරයක්ද වැඩමවාගෙනවිත් කොරළුවැල්ලේ ග්‍රාමයේ රෝපණය කෙළේය. එහි එවකට ගොඩනගන ලද විහාරස්ථානයට දැනට පුරාණ විහාරය යයි ව්‍යවහාරව පවතී.

මොහුගේ බාලම පුත්‍ර වණිතකුරාල සිය පියාගේ උරුමය ලබා ක්‍රි: ව: 1528 සිටි දෙවෙනි විජයබාහු රජුගේ රාජකීය යුධ හමුදාවේ පතිකාර ලේකම් වශයෙන් රාජකාරීයෙහි යෙදී සිටියේය.

කතරගම දේවාලේ නිලදුරු මහ බෙන්මේගේ තුන්වෙනි පරම්පරාවට අයත් කුරුකුල තාවටු බණ්ඩාර සාමිගේ දියණි කෙනෙකු වන ලීලාමනි කුමරිය මොහු විසින් විවාහ කරගන්නා ලදී.

මෙම වණිතකු රාල වඩු කමාන්තයෙහි දක්‍ෂයෙකුව සිටියෙන් දෙවෙනි බ්‍රවතෙකබාහු රජුට අතහි සිංහාසනයක්ද තනා ඔප්පු දුන්නේය.

ක්‍රි: ව: 1534 දී මොහුට රාජ සම්මාන වශයෙන් තුන්රියවල ඉරවැල්ලේ කුඹුරායාය දෙවා වදාරණ ලදී. මෙය මේ දක්වා එම පරපුරට අයිතිව තිබේ.

කෝච්චේ රාජධානි කාලයේ සිටි කුරුකුල ප්‍රභූවරු.

- 1 අන්දර වාස් පටබැඳි රාළ
- 2 නීරමුල්ලේ පළිඟවඩන පෙරාමාල් ආරච්චි
- 3 *ජයසිත්ඳු පළිඟවඩන රාළ, තුන්කෝරළය, වහකෝච්චේ
- 4 පච්චන් පෙරාම ආරච්චි
- 5 තේවර තංත්‍රි ආදිත්‍ය ජයසේකර, තංගල්ල
- 6 කුරුකුල තත්වර්ණ කුලසූරිය බත්තායක නිලමේ
- 7 වීර සන්තඩ වීරබල ජයසූරිය අච්චේව ගුණරත්න කුරු උතුම් පාල පටබැඳි රාළ.
- 8 වර්ණකුලසූරිය අඩපප උන්නාභා දඹදෙණිය
- 9 මහමරක්කල කුරුකුලසූරිය අච්චේව ජයසූරිය කුරු උතුම් පාල පටබැඳි රාළ,
- 10 වන්දිරම් උඩසාර් තමන්කඩුව වර්ණකුලසූරිය කතපපතාර් මඩකලපුව

කෞරව වංශයේ වන්නි උන්නාභලා

- ||තවරත්ත සිංහ රාජ වන්නි උන්නාභා
- කුරුකුලත් අරගන් සුය්චි වන්නි උන්නාභා
- පාලත් වන්නි උන්නාභා
- කුමරප්පෙරාමාල් වන්නි උන්නාභා
- සූරිය වන්නි උන්නාභා
- මන්තම් වන්නි උන්නාභා

*දූතට අල්මේද, (Avabroist Almeida) නමින් මොරටුව පයාගල සහ වහකෝච්චේ සිටිති. සමහර දෙනෙක් විපුල ගුණරත්න ජයසිඳු පළිඟවඩන නානායක්කාර පල්ලියේ රාළලාගේ දෙත් අල්මේද, කතකරත්ත අප්පුහාමිලා යයි ප්‍රසිද්ධව සිටිති.

||වන්නි තනතුර වනාහි මේ කාලයේ දිසාපති (Government Agent) තනතුර වැනි උසස් නිලයකි. අද දක්වා ව්‍යවහාර වන වන්දිය, වන්නි භත්පත්තුව, රාජ වන්නි පත්තුව, කුමාර වන්නි පත්තුව, (ප්‍රදේශ) තාම මේ කුමරු වන්නේද ඔවුන්ට ලැබුණු නිලයේද නම් කරණකොට ගෙන ඇතිවී තිබේ. [පුරාවෘත්ත 118 පිටුව]

කඩුවිටි මොදම්පේ අසියන් පුල්ලේ වන්නි උත්තාභා
 අරය නිල ඉට්ටන් කුරුකුලසූරිය වන්නියාර් මුදලි
 වණ්කුලසූරිය වන්නියාර් මුදලි
 තාවක්කඩුවේ රාජ වන්නි උත්තාභේ
 කට්ටකඩුවේ කුමාර වන්නි උත්තාභා

[වන්නි රාජවලිය ව්‍යුකුල මාලාව සහ තවත් පැරණි
 වන්නි විත්ති යහ ලියවිලි ආශ්‍රයෙනි]

සාපනේ කුරුකුල මුදලිවරා

දෙත්, ආස්. සී. ආර්. කුරුකුල තාවටු දේවත් අසිගාර්,
 මාත්තෝට්ටම්

ව්‍යවසාදයක මංත්‍රි. ජේ. සී. තිස්ස විරසිංහ මුදලි
 කුරුකුලසූරිය අගොස්නිත්‍ර මුදලි
 කුරුකුලසිංහ මුදලි
 බුච්චිමාන සිංහ පට්ටන් කට්ටි මුදලි
 එදිරිමානසිංහ පට්ටාදි මුදියන්සේ
 එදිරිවිරසිංහ මුදලි
 වර්ණකුලසිංහ මුදලි
 සතුරුකුලසිංහ පට්ටාදි මුදියන්සේ
 ක්‍රිය කුලසිංහ පට්ටාදි මුදියන්සේ

[සිලෝන් මෝතිං ලිඛ් ඉංග්‍රීසි පුවත් පත 15. 8. 1932.]
 ලිඛානා ආණ්ඩු කාලය.

ක්‍රි: ව: 1797-1815. ජේදික් තෝර්න් ආණ්ඩුකාර
 තුමාගේ මහ ලේකම් ධුරයට පත්කරගෙන සිටියේ
 ලංකාවේ ප්‍රධාන කුල දෙකෙන් එකක් වූ කරාව කුලයෙහි
 ප්‍රධානයෙහි.

(කටුන්ට් ජෝර්ජ් වැලැන්සියා කුමරුගේ ලංකා විසින්-
 තෝරාව 1802-1806 තැමැති ඉංග්‍රීසි පොත. I කාණ්ඩ පිටුව 303)

(Voyages & travels to India, Ceylon, Red sea, Abyssenia
 & Egypt in 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, By Count George
 Valantia. 1Vol. P 303 Printed by William Miller London 1809)

මිහිඳු කුලසූරිය සිල්වේස්ටර් පෙරේරා අරගකුල විජයසූරිය නිලකරන්න නැමැති කොරවායිපතියා විනාශි ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ආරම්භ කාලයේ ඉංග්‍රීසි යුධ හමුදාවේ මෙහෙකළ සෙයින් ඔහුගේ දක්ෂ, පක්ෂභාවය කරණකොට ගෙන ක්‍රි: ව: 1815 අගෝස්තු 23 වෙනි දින වංශාධිපති ශ්‍රීමත් සර් රොබට් බ්‍රවුන්රිග් ආණ්ඩුකාර තුමා විසින් ඔහුව මුහන්දරම් තනතුරට පත්කර කස්තාතය පළදවන ලද්දේය.

මෙසේ විකාශයක අනුමත තම රාජකාරිය යුතු අනුමත් කරගෙන එන අතර ඔහුව බස්නාහිර පළාතේ ප්‍රධාන මුදලි ධුරයකටද පත් කරණු ලැබ ව්‍යවස්ථාපිත 1858 දක්වා රාජකාරියෙහි යෙදී සිටියේය.

එසේම බ්‍රිතාන්‍ය යුධ හමුදාවේ මුලින් සේවය කළ කළුතර තොටමුණේ මුදලි තාත්පත් ජොහානස්ද පොත්-සේකාරද, දෙත් මෙකල් ද පොත්සේකා අධිකාරමගේ මුණුපුරෙකුටද ක්‍රි: ව: 1819 නොවැම්බ 21 වෙනි දිනදී වංශාධිපති සර් රොබට් බ්‍රවුන්රිග් උතුමානත් විසින් රත් පදක්කම් පළදවන ලද්දේය,

(මොරටුවේ ආවායතී, ජේ. ඇස්. ඒ. ප්‍රනාන්දු මහතාගේ ඉංග්‍රීසි ලිපියකිනි)

කුරුකුල විමුලර් මුදලිවරු	සහ	වාසල මුදලිවරු
ජුවානිස් ද සිල්වා ජයසිංහ මුදලි		මොරටුව
අනුරිස් පෙරේරා අහය - කරුණාරත්න දිශානායක මුදලි		පානදුරේ
මුතුනංග්‍රිගේ සිමන් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී ව්‍යුසේකර වාසල මුදලි		හොරේතුඩුව
එච්. ඇස්. ද පොත්සේකා මුදලි		කොළඹ
ඒ. ඩබ්ලිව්. නන්දියස් ජයසූරිය මුදලි		මාතර
රොමානිස් පීරිස් වර්ණකුලසූරිය ගුණවර්ධන මුදලි		ගොරකපොල
සසිමන් පෙරේරා ගුණවර්ධන මුදලි		ගාල්ල

කරාවම් මුදලක් මුහන්දිරම්වරු

ජොහානස් මැන්දිස් ජයවර්ධන මනුකුලසූරිය මොරටුව
 විජයරත්න රජවංසල මුහන්දිරම් (1867) මොරටුව
 ජෝසප් ප්‍රනාන්දු සේනාරත්න මුහන්දිරම් මොරටුව
 අබරත් වර්ණකුලසූරිය පටබැඳි මුහන්දිරම් ගම්පළ
 වෙලින් ප්‍රනාන්දු සෙනෙවිරත්න මුහන්දිරම් කදිරන
 ඇලාක්කන්ඩර් මැන්දිස් ජයවර්ධන මුහන්දිරම් මොරටුව
 දකිසල් කෙනෙත් ප්‍රනාන්දු ජයවර්ධන මුහන්දිරම් මග්ගොන
 ඩේවිඩ් ඇස්. පීරිස් වර්ණකුලසූරිය මුහන්දිරම් පානදරේ
 ඇඩව්ඩ් පීරිස් මුහන්දිරම් කොළඹ
 අසිසෙක් රුද්‍රිගු ජයවර්ධන සමරසිංහ මුහන්දිරම් පානදරේ
 කුරුමංගික වෙනත් මුදලිවරු.

මහ මරක්කල කුරුකුලසූරිය අත්තෝති පෙරේරා
 ජයසිංහ අශය - ගුණතිලක වික්‍රමසූරිය
 කරුණාරත්න. කොළඹ උසාවියේ තෝල්ක මුදලි
 ජේතෝරිස්ද සොවිසා විජයසුඤ්ජර ජයවර්දන

කොළඹ ඡරාප් මුදලි
 වන්තකු වත්තේ දෙන පෙවිරස් පෙරේරා විජේකුල
 සෙනෙවිරත්න පටබැඳි මුදියන්සේ මෝදර, කොළඹ
 ඇස්, ඇම්. ප්‍රනාන්දු කවිවේරි මුදලි කුරුණෑගල
 කුරුකුලසූරිය සිල්වෙස්ටර් පෙරේරා තෝල්කමුදලි

හම්බන්තොට
 ඒ. ජයවික්‍රම ඡරාප් මුදලි ශාල්ල
 ටෙට්ටස්. ඒ. පීරිස් කවිවේරි මුදලි කළුතර

ශ්‍රීකාව්‍ය ආණ්ඩු කාලය.

(කරාව කලසේ කෝරලේ සහ පත්තුවේ මුදලිවරු)

- ක්‍රි. ව: 1797 ප්‍රැන්සිස්කෝද පොන්සේකා පටබැඳි මුදියන්සේ
- „ „ 1797 කළුතර තොටමුණ
- „ „ 1797 ඩී ජේදුරු මැන්සිස් ගුණතිලක සෙනෙවිරත්න
- „ „ පටබැඳි මුදියන්සේ මොරටුව
- „ „ 1815 ජොහානස් ප්‍රනාන්දු මිහිඳු කුලසූරිය
- වීරසිංහ මුදලි මගමුව

- ක්‍රි: ව: 1815 කොස්තන්තීන්‍ය පෙරේරා විරසුරිය
තානාපති මුදලි ගාල්ල
- „ „ 1815 අරගකුල විජේසුරිය සිල්වෙස්ටර්
පෙරේරා නිලකර්තෘ මුදලි කොළඹ
- „ „ 1827 තෝමස් ද අනුරාදි මුදලි කොළඹ
- „ „ 1827 කොර්නෙලියස් ද. සා. අබේසේකර වැල්ල
බඩපත්තුවේ මුදලි ගන්දර
- „ „ 1819 ජොහන්ස් ද පොත්සේකා මුදලි කළුතර
- „ „ 1835 මනුවෙල් ද පොත්සේකා විජයතුංග සමරනායක
මුදලි කළුතර, පානදුර, තොටමුණ
- „ „ 1837 කුරුකුලසුරිය අප්පන් තංත්‍රිගේ ඇලකෂ්ත්‍යබර්
අබේසිංහ ධර්මරත්න මුදලි ගල්කිස්ස, මොරටුව
පානදුරේ
- „ „ 1837 වර්ණකුල ආදිතා ප්‍රාන්සිස්කෝ ලොව්
උතුරු පිටිගල් කෝරළයේ මුදියන්සේ
- „ „ 1837 වර්ණකුල ආදිතා අරග නිල ඉට්ට දෙන්
තෝමස් අන්දරාදි ග්‍රෙවැට්ස් මුදලි
- සෙලෙස්තීන්‍ය පොත්සේකා මුදලි කළුතර, තොටමුණ
- වර්ණකුල ආදිතා අරග නිල ඉට්ට ඇම්බ්‍රෝසියස් ද
රෝවල් මුදලි පිටිගල් කෝරළේ දකුණ
- වර්ණකුල ආදිතා අරග නිල ඉට්ට අන්තෝනිස් ද
රෝවල් මුදලි පිටිගල් කෝරළේ උතුර
- විරසුරිය ජයතිලක ලස්ක්‍රිකුකු හමුදාවේ පළමුවෙනි මුදලි
- වර්ණකුල ආදිතා අල්බිනු ලෝව් මුදලි දකුණු පිටිගල්
කෝරළය
- කුරුකුලසුරිය ගේබ්‍රියල් ප්‍රනාන්දු කීර්තිසිංහ
අළුත්කුරු කෝරළේ මුදලි
- පබ්විට රවේමහත්මයා පබ්විට මාතලේ
- ක්‍රිස්තියන් ද සිල්වා ජයසුරිය මුදලි මාගම්පත්තුව
- පේ. කේ. ඇප්. කුරුකුලසුරිය කීර්තිසිංහ මුදලි
පුත්තලම් පත්තුව
- කේ. විරරත්න මුදලි මාතර

වර්තකුලසූරිය විජේරත්න පේදුරු ප්‍රනාන්දු
ග්‍රෙවැටිස් මුදලි කොළඹ

සු සුසෙම් ප්‍රනාන්දු මුදලි කොළඹ

අභයසිංහ ගුණවර්ධන මුදලි ගිරුවාපත්තුව

සී. ජයවික්‍රම මුදලි මාගම්පත්තුව

කේ. රොබට් ලුවිස් ගුණවර්ධන මුදලි අම්බලන්ගොඩ

ඇම්. ජෝශප් මැන්දිස් අරගකුලසූරිය විජයරත්න මුදලි

උතුරු අළුත් කුරු කෝරළය

බී. ජොහානස් මැන්දිස් මුදලි පස්දුන් කෝරළය

ඇන්ඩ්‍රෆ් ප්‍රනාන්දු විරසූරිය අබේවික්‍රම රාජකරුණාරත්න

පටබැඳි මුදියන්සේ කොළඹ

දනියල් ප්‍රනාන්දු ජයසූරිය මුදලි රයිගම් කෝරළය

සයිමන්, ටී. ද වාස් ගුණවර්ධන මුදලි

තැනෙනහිර පස්දුන් කෝරළය

*ටී. දෙන් එමලියානු මුදලි රයිගම් කෝරළය

මාටින් පෙරේරා දබරේරා මුදලි දකුණු පිටිගල් කෝරළය

ජේමිස් ජේ. ද මැල් මුදලි පස්දුන් කෝරළය

සී. ඊ. විජේසේකර මුදලි කොළඹ සහ සල්පිටි කෝරළය

ඇඩම්ස් පීරිස් මුදලි කළුතර තොටමුත

ඇස්. බී. විජේතුංග මුදලි වැල්ලඹ පත්තුව

ඒබ්‍රහම් ද සිල්වා ගුණවර්ධන මුදලි අම්බලන්ගොඩ

අදිරියන් මැන්දිස් විරවික්‍රම මණ්ඩලසූරිය

සේනානායක මුදලි ගල්කිස්ස සහ මොරටුව

බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව - කෞරව මුහන්දිරම් මරු.

- 1 සෙල්ලප්පෙරුමගේ ජෝශප් ප්‍රනාන්දු
අර්ගසා කුලසූරිය ගුණසේකර වර්තසූරිය
විජයරත්න මුහන්දිරම් සල්පිටි කෝරළය
- 2 මහ මරක්කල කුරුකුලසූරිය ජොහානස් පෙරේරා
ජයසිංහ මුහන්දිරම් සල්පිටි කෝරළය

*වම් 1900 දී පමණ මේතෙම බදුලු කවිවේරී මුදලි වශයෙන් සිටියේය.

- 3 බස්නියන් ද අන්දරාදි මුහන්දිරම්
කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය 1809 - 1817
- 4 ජේදුරු ද පොන්සේකා තෝල්ක මුහන්දිරම් කොළඹ
- 5 අරඹකුල විජේසූරිය පෙරේරා තිලකරත්න
මුහන්දිරම් මිගමුව
- 6 රෙතෝල්ඩස් ද අන්දරාදි අරඹකුලරත්න
විජේරත්න මුහන්දිරම් කළුතර
- 7 හැන්ඩාෆ් ඇලැක්කන්ඩර් අබේසිංහ බර්මරත්න
මුහන්දිරම් උතුරු පිටිගල් කෝරළය
- 8 කරෝලිස් ද පොන්සේකා මුහන්දිරම් කළුතර
- 9 ජේම්ස් ද පොන්සේකා මුහන්දිරම් එම
- 10 ජී. ජේ. ද පොන්සේකා මුහන්දිරම් එම
- 11 සුසේ පෙරේරා වර්ණකුලසූරිය විජේසිංහ
ගුනතිලක මුහන්දිරම් අළුත්කුරු කෝරළය
- 12 කේ. ඒ. කොතිපිපි මුහන්දිරම් මාතර

කුරුකුල පෙළපත් නාම.

*ජයකුරු - කුරුචිර - රාජකුරු - කුරුතෝරු - කුරු
නාඵ - කුරුසිංහ - කුරුතසිදේ - කුරුතායක - කුරුකැටියේ
අමරසූරිය - මේඝසූරිය - හරණසූරිය - කරණසූරිය -
රණසූරිය - ධිරසූරිය - චිරසූරිය - ජයසූරි - බාලසූරිය -
වර්ණසූරිය - ඉලංගසූරිය - අඩප්පසූරිය - නීලචිරසූරිය -
කුරුකුලසූරිය - අරඹකුලසූරිය - වර්ණකුල සූරිය - බරත
කුලසූරිය - මණ්ඩුකුලසූරිය - මිහිඳුකුලසූරිය - වික්‍රමසූරිය.

*මාතර අග්ගසාර හාමුදුරුවෝ මාතර කොටුවේගොඩ
“ජයකුරු” පෙළෙන් පැවත එන උතුමෙකි. මාතර
බම්මානන්ද හිමියන්ගේ ශිෂ්‍යයෙක්වූහ.

‡අප්‍රිකා සැන්සිබාර් ආදී විදේශවල ප්‍රසිද්ධ බතවත්
වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයකුව සිටි විලියම් කුරුතෝරු මැහිතුමා
සහ මඩකලපුවේ සමාදාන විනිශ්චයකාරධූරන්ධර සීසර්
කුරුතෝරු මැහිතුමාද “කුරුතෝරු” පරපුරේ උතුමෝ
වෙති. මහජන හිතවත් මහගු ප්‍රභූවරයෝද වෙති.

ලොකුබදු ජයසූරිය - ලමාබදු ජයසූරිය - මිරවර්ණ ජයසූරිය
ජයවර්ණ මිරසූරිය - මිරවික්‍රම විජේසූරිය - අබේසූරිය - විජය
සූරිය - ජයසිරි අරයකුලසූරිය - ජයරාජ ජයවර්ණ ගම්පාලන -
ජයසිංහ පළිභවචන්ද්‍ර - මිරසන්තබ මිරබල කුරුල්ලුම් පාල
මහබල ජයසූරිය - ජයසිරි විජය මහබෝධි - ජයසිරි ආදිත්‍ය
ත්‍යාගුල - වණදිපති පත්තිනි - ආරාකච්චි පටබැඳිගේ
- සෙම්බුකුච්චි පටබැඳිගේ - කොළඹ මහපටබැඳිගේ
මොරටු පටබැඳිගේ - කෝච්චෙ පටබැඳිගේ - මහනමිර පට
බැඳිගේ - රණමිර පටබැඳිගේ - සමරකෝන් පටබැඳිගේ
මහපටබැඳිගේ - කහ කච්චි පටබැඳිගේ - සූරිය පටබැඳිගේ
චන්දිරම් පටබැඳිගේ - යාපනේ පටබැඳිගේ - පෙන්නුච්චි
පටබැඳිගේ - මිරකෝන් පටබැඳිගේ - මහමරක්කල පටබැඳිගේ
පොඬුමරක්කල පටබැඳිගේ - මිරකොණ්ඩ පටබැඳිගේ - මිර
වර්ණ පටබැඳිගේ - ජයවර්ණ පටබැඳිගේ - අසුරමාන පට
බැඳිගේ - පංචශීල පටබැඳිගේ - ගිනියන පටබැඳිගේ - සිංහ
පුර පටබැඳිගේ - විජයපුර පටබැඳිගේ - කාලිංගපුර පටබැඳිගේ
මාලම් - පටබැඳිගේ - මාලුම් පටබැඳිගේ - කාංචිපුර පටබැඳිගේ
හෙච්චියා පටබැඳිගේ - කොඹිපිලි පටබැඳිගේ - මිරසූරිය
මහවිද්‍යනගේ - රාජපක්‍ෂ වික්‍රමසූරිය පටබැඳි මහවිද්‍යනගේ -
රාජපක්‍ෂ වර්ණසූරිය මුදියන්සේලාගේ - විජේසූරිය පටබැඳි
මුහන්දිරම්ගේ - කුරුකුලන් අරයන් ඉලංගසිංහ ඔඩියාර්ගේ
අමරසූරිය මුදියන්සේලාගේ - විජේකුලසූරියගේ - ශ්‍රීසනගේ
කුමාරසිංහ මුදියන්සේලාගේ - රාමනාථ මුදියන්සේලාගේ
රණසිංහ මුදියන්සේලාගේ තානායක්කාර වරාණකුලපටබැඳිගේ

දිවුගම පෙර යසසින් සිට නැවත දිවුදුම් ලියනගේ
පවුලක අයෙකු වීසින් කරණලද හොරකමක් හැක අපහාස
වසයෙන් කියන ලද්දකැයි ප්‍රකට කවියක්.

බ ස න්	තිර ලෙසම කියවෙන පුරසාර	න්
හි ස න්	සුදගැසි කැරමිව අනුසාර	න්
උ ස න්	ඇති කුලය ලියනගේ අදිකාර	න්
හෙතැන්	නැම්බුවේ හොරකන් කර උෆර	න්

(කෝකිල සන්දේශය)

කරාව කුලය පිළිබඳ විවිධ පණසිත මත.

“ලංකාවේ ප්‍රවේණිකාර කොටසක් වශයෙන් සලකන කෙරව වංශිකයින්ගේ මුල් රට වනාහි දඹදිව කුරුරම යයි කියති.”

(Ceylon Antiquary & literary register. Vol VII Part 1 & 2)

2

“වූඩාමණි නිසංචුවේ විස්තර කරන පරිදි කුරාවේ මිනිසුන්ගේ මුල් රට කුරුරමය.”

(සයිමන් කාසි වෙච්චි ගැසට්ට් පොත)

3

“ක්‍රිස්තු උත්පත්තියට උත්පත්තියට වම් 1800 ට ඉහතදී වන්ද්‍ර වංශික කුරුරජ හස්තිනා පුරයෙහි රජවිය.”

(Garret's classical dictionary of India)

4

“හස්තිනා පුරය සහ ඉදිපත් නුවරද කුරුරට අග නුවරවල් වෙති.” (ඉංග්‍රීසි මහ භාරතය)

5

“The Karawa of Ceylon have like their Northern Kinsmen the Kaurava of the Central India”

(Hon: Mt. Hugh Newill C. C. S. & Dal/on)

භාවය:- ලංකාවේ කුරාවේ මිනිස්සු වූකලී ඔවුන්ගේ බන්ධුවරයින් වන දඹදිව උතුරේ වැසි මධ්‍යම ඉන්දියානු කෙරවයින් හා සමාන වන්නේය.

(ලංකා සිවිල් නිලධාරී හිසු නැවිල් සහ ඔෝල්ටන්)

6

මහා භාරතයේ පෙණෙන අයුරු කුරුරට යුධයෙන් පැරදී පලාගිය කෙරවයින් අතරෙන් කුරාවේ මිනිසුන් පැවතෙන බව විශ්වාස කරන්නට පුළුවන.

(Orient a Studies. vii Part, P. P. 9 10)

7

කුරුකුලිනයන්ගේ සහ ඔවුන් සහෝදර පණසි- වරයින්ගේත් යුධය සිදුවූයේ ක්‍රිස්තු උත්පත්තියට අවුරුදු 1250 ට පමණ ඉහතදීය.

(Garret's Dictionary)

8

“සුඕයෙන් පැරදුන සමහර කෞරවයෝ ජයලත් ඔවුන්ගේම සහෝදර පාණ්ඩවරයින්ට යටත්ව විසුචෝය. එතෙක් ගිත් දැඩි අභිමානවත් කෞරවයෝ බොහෝදෙනෙක් විදේශික රටවල් කරා පලා ගොස් ඒ ඒ රටවල්වල පදිංචි වූවෝය.

“ඉතීභාස කරුවන්ගේ මතානුකූලව උතුරා ඉන්දියාවේ අතප රටවල් දකුණු ඉන්දියාවේ පහිරට, මදුරාපුර, රාමනාද් දේශිකීලක්කරය, තුත්තුකුභිය, කරත්කාචුව, කේරලය බද කාඤ්චිපුරය හෙවත් වච්චපුරය (දූතට කොඤ්චිවරම්) කොසිම්බටෝරය, සොලී රට බද කාවේරි පච්චතම, තාජෝර් පුරය, මදුරාසිය, හෙවත් සිත්තපච්චතමද, ජාවා දූපත්වල සහ ලංකාවේද කුරුච්චි පලාගිය කෞරවයෝ පදිංචිවූ බව අනුමාන රහිතව විශ්වාස කලහැකිය.”

(මහා භාරතය සහ බටහිර - පූජිත, වැසි ඉතීභාස කරුවන්ගේ පොත්පත් ආශ්‍රයෙනි)

9

“කෞරවයෝ ඔවුන්ගේ බංගලා රාජධානියේ “කුජ්” නමින් ප්‍රසිද්ධ වූවෝය.”

(Dalton Discription Etholgy of Bengal 1872)

10

“ඔව්හු රාජපුත්‍රාභාවෙහි “කෝජ්” නම්”

(Tob's Rajasthan)

11

“මධ්‍යම ඉන්දියාවේදී ඔවුන්ට “කෝච්” යයි ආමතූහ”

(Dalton Discriptive of Bengal 1872)

12

“පාණ්ඩවරයින් පස්දෙනාට “කරවිජ්” යන නාමය අයිතිය.” (ව්‍රිහාමණී නිසංචුව)

13

“ජාවා දූපත්වලට පලාගිය කෞරවයෝ එරට ආසි-පතපය ලබා විජය නගරය ප්‍රධානකොටගෙන, ඕලන්දයින් විසින් ඒ කොදෙව් රැස ජයගන්නා කුරුම එහි රාජ්‍ය පාලකයෝවූහ.”

“වඥ සහ සුරිය වංශ ප්‍රධානකොට ගෙන වඥ සහ සුරිය අභියාලම් වශයෙන් අභි සද වන් “නැමි පනාවද” අභි සුරියා ලෙස් “රැලි පනාවද” ශිෂි පලදතාවක් මෙන් ඔව්හු හිසමත රඳනත්තෝය.”

(ඉතිහාස පොත් සහ ප්‍රවාහි පත්‍ර)

“KURUWA becomes in modern Sinhalese KARAWA”

“කුරුව යන්න වනීමාන සිංහල නාමාවෙන් කරාව යනුයි”

(Taprobanian Vol. 1 Page 108)

14

දකුණු ඉන්දියාවට පැමිණ පදිංචි වූ කෞරවසින්හට ද්‍රවිඩ නාමාවෙන් “කෞරවර්” “කුරුකුලම්” “කුරුකුලන්-නාද්” “චරුණකුලන්නාද්” “කෞර වඩුගර්” “කුරුවීරර්” “කුරුවීර කෞන්දර්” “පරදවර්” “පාරදවර්” “කෞන්ඩවර්” “මිතවන්” “මිතවර්” “මින පරවර්” “හිල පරවර්” “පගල් පරවර්” යන නාම ව්‍යවහාර විය.

(දෙමළ, ඉංග්‍රිසි වික්ස්ලෝ අකාරාදිය, පිට 329 ක්‍රි: ව: 1862 මුද්‍රණය සහ තවත් පොතපත)

15

“යාපතේ පදිංචි වූ කෞරවසින්හට “කුරුකුලම්” යයි යාපතේ වැසි දම්ලයන් විසින් කියනු ලැබේ.”

(යාපතේ ඉංග්‍රිසි - දෙමළ අකාරාදිය)

16

“මදුරාසිය (සින්හ පව්වතම) අසල “තේනුවරසි” ප්‍රදේශයෙහි හෝ “වේපොක්” ප්‍රදේශයෙහි පදිංචි වූ කෞරවසින්ගෙන් පැවතෙන්නන් හට “මුංස් ඔස් කාචියාස්” සහ “කිලම් ඔස් කාචියාස්” යයි කියති. එහි තේරුම “කරාවේ කුමාරවරු සහ කරාවේ යුච රජුන් යනුයි.

17

“විජය රජුගේ අග්‍ර අමාත්‍යයාට නොහොත් උප රජුට “කාරවන්ත කුමාරයෝ” යයිද මහුගේ මිනිසුන්ට කාවේහන සහ “කරාව” නාමය අයිතිය.” යයිද කියා තිබේ.

(සන්න සහිත පුරාණ පාලි ජනවංශය)

18

කෙරව - කිරාවේ අය, කුරු රජුගේ වංශයෙහි වූ
කෘතියා.

[අමර ශබ්දවලී අකාරාදිය. පිටුව 102]

19

"The warrior caste Kauravas is called in modern
Sinhalese Karawa"

(Orient Studies Vol 01 P, 9 10

භාවය:- "කෙරව යුධකාර වංශකයින් හට වර්තමාන
සිංහල භාෂාවෙන් කිරාව, යයි කියනු ලැබේ."

(ඔරියන්ටල් සවසිස් ii කාණ්ඩය, පිටු. 9. 10.)

20

"Manuel Andirasu a Man of the Kurukula Caste
to be Mudali for the Writting Branch"

(Yalpanam Vaipava Malai)

භාවය:- "කුරුකුල වංශයේ මනිවෙල් අඤ්ඤාසු
නාමයින්ගෙන් ලිපිකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ මුදලි වශයෙන්
පත්වූහ." (යාල්පානම් වෛපාව මාලෙයි)

*මෙම මනුවෙල් අඤ්ඤාදී මුදලි වනාහි කළුතර මහ-
වලව්වේ කරාව කුලයේ මුදලි පරම්පරාවේ කෙනෙකි.
මොහු ඕලන්දකාරයින්ගේ පක්ෂයට බැඳී සිටින කෙළේය.
පරන්තින් එලවා දමා යාපනය අල්වාගත් ඕලන්දයන්
මොහු යාපනයේ මුදලි සහ අග්‍ර විනිශ්චයකාරයා වශයෙන්
පත්කරණ ලදී.

මෙතෙම පළමුවෙනි විමලධම්පුරිය මහරජු යටතේ
උඹරව රාජධානියේ මහ අධිකාරම් ධුරය දැරූ දෙත් මනුවෙල්
දියෙස් අන්දරාදී මහමුදලිඋගේ මුණුබුරෙකු බවට පෝලන්ත
දේශයේ නානාපති වැන්සන්ඩන්ගේ Ceylon chieftain නැමැති
ප්‍රොකෝ දක්වා ඇත්තේය

21

වැල්ලේ විදියේ මුදලියාගේ පට්ටම කුරුකුලසූරිය අධි අරය මෙන්තිසිංහ අරය නිල ඉවට කුරුකුලසිත්තිල් මහ මුදියන්සේ යති පටබදවා.

(දෙවන රාජසිංහ රජ මුක්කර හටන. සිළුමිණ 1936 නොවැම්බ 1 සහ 8)

22

“මෙසේ පක්ෂවාදිකම් ඇති ඔවුන් [මිගමුවේ වරුණ-කුලසූරිය මුදලී සහ කුරුකුලසූරිය මුදලී] මාගේ සිංහලේ ආභිමානී බොහෝ තාන්ත මාන්ත ගම් වරවල්ද ලැබී ආධාර වෙමි.”

(දෙවන රාජසිංහ රජු, මුක්කර හටන - සිළුමිණ නොවැම්බ 1-8-36)

23

“මිලන්දක්කාරසින්ට අති කහිනමට ගොඩ බසින සැටියට ලියමන් ලියා මිගමුවේ මුදලියාට දෙත්ටෙයි යෙදී පනිවිඩ කාරසින් ඇරියාය. ඔහු ගොස් මිගමුවේ කුරුකුල-සූරිය මුදලියා අතට දුන්නේය.” (දෙවන රාජසිංහ රජු මුක්කර හටන. සිළුමිණ 18-11-36)

මිගමුවේ වැල්ලේ විදියේ කුරුකුලසූරිය මුදියන්සේට උඩරට රාජධානියේ මහ අධිකාරම් ධුරය රාජසිංහ රජු විසින් පවරා දෙන ලදී.

(ත්‍රිතාතස කෞතුකාගාර පොත්හලේ තිබෙන නො: P 17323 / OR. 6606 (53) දරණ මුක්කර හටන පුස්තකොල පොත. සිළුමිණ ඓතිහාසික කලාපය. නොවැම්බ 1. 8. 16 කලාප. 1936.

දෙවන රාජසිංහ රජු තම වඩන තලත්තෙන් පත් ඉරුවක් ඉරා මෙහි ඉදිරිපිටේ සඳහන් වාක්‍ය කැබෙල්ල රන් පංතිදෙන් එහි ලියා ඊයක බැඳ දළදා ගම් වෙල් පිහිටු මිගමු මුදියන්සේලාගේ කඳවුරට වැටෙන අයුරෙන් විද්දේය. ඒ ඊයේ බැඳහිඬු තල්පන කියවා බැලූ මුදලිවරු පාතුහිසින් අත්හැර සිය සෙනගත් සමග රජුගේ පක්ෂ-යට ගියෝය.

24

“පරවර ප්‍රධානියා තුන්තුකුඩියේ වෙසෙයි. ඔහු ඔලන්ද ආණ්ඩුව යටතේ “ප්‍රින්ස්” යන කුමාර නාමයෙන් සුමරාජ තනතුරු ලබා මහත් බලයක් පවත්වයි.”

“කරාව, පරවර, පරමපර්, පට්ටනවර්, සලුප්පර්, යනාදී ගෝත්‍රවලට පොදුවේ ව්‍යවහාර කරණ කල “කුරුකුලම්” යයි කියනු ලැබේ.” [කාසි වෙට්ටි ගාසට්ටර්]

25

“ලංකාවේ සහ දකුණු ඉන්දියාවේත් නිත්‍ය පදිංචි කාරයින්ව වෙසෙන කෞරවයින් වනාහි උතුරු ඉන්දියානු වංශයකින් පැවත එන්නන් බව තොරතුරුමානව කියතහැක. එය වැදගත් වංශයක් වශයෙන් පැවතුනා පමණක් නොව තවමත් උසස් තත්වයකින් වැජඹේ.

(Indian Ethnology, ඉන්දියන් ආත්තොලොජි,)

“කෞරව, කරාව, කාරවන්ත, හෙවත් කුරුකුල, සුඩකාර වංශයකින් පිළිබඳව ඉහත දැක්වූ විස්තර වලින්

“පුරුව කෝෂම් ද්‍රවිඩ හා මෙන් ලියාතිබෙනපොත දැක මවිසින් පුරුව වංශම් උත්තම වරාණය ලීවෙමි මේ පොත සිහල බසින් පුරුගෙවංසෙ ගෞරව මහතුනි ආතත් වරද මෙය ඉවතදමන් කුරුකුලවංසේ අරසත්පෙරුව පැවතුන අන්දම අසනුනොසින් පලමුව මහබඩ උපත පටන්ගෙන දෙවනුව මහ සම්මතය වෙති දඹදිව අගරජ සුරියවංශය එවක්පටන් පැවතීම එ

නි සුරියවංසේ වන්දකුලේ මහා පුරු රජුන් ලොව පහල වෙ ති පුරුගෙ වංසෙන් විසිවෙනි තම් වන තුෂටියන්ත රජකම්කර හි තුෂටියන්ත තම් රජහට දකර බරත කුමරු ලොවපහලවෙ ති බරතකුමරු තම් මුලිලොව අගපත් සියලු රජුන්හට බලනෙදුති එවැනි උතුම්කම් ලැබ කුමරුන්ගෙ ගොතිරෙටපරදරනම්පැවති මෙවැනි උතුම්පුරුපාගෙ මුහුපුරු හත්වෙනි සංවරණය නාමති කුරු කුමාර රජකම් කර මිනිස් ලොව උපදිත් නේ කුරුකෞරව යනඋතුන්තමක්ඵකුමරුටනැබුවාතොලසින්නේ කුරුවංසෙන් සත් විසක් දඹදිවඅගරජකම්කරපැවතෙත්තේ කුරුගෙන්පැවතෙනගෞරවනාමය කරාවබවමින් දැනගත්තේ

[සත්කෝරලේ හෙන්දිරියාපිටියේ කුරුකුල විජේසුරිය මුදියන්සේලාගේ වණ්සසුරිය වෙද මහත්මයාගෙන් ලැබුන පොතකින් පිටපත් කරගන්නාලදී.]

ඔවුන් මුහුදු සටනෙහිද සිංහලේ රජුන්ටද යාපනේ රජුන්ටද සේවය කළ යුඛකාමී කුලයක් බැව් අවබෝධ වීමට මෙය ප්‍රමාණ වෙයි සිතමු”

විශේෂ විභාග.

“රාජ වංශිකයාහට කඩු, දුනු, ඊ, දූරීම ඔවුන්ගේ ජීවිතය වෘත්තියයි. කඩු දුනු ශිල්ප ඉගෙන ගැනීම, ක්‍රීඩායන්ට හැර සෙස්සන්ට අසිති නැති බව ඉදිරියාවේ නියෝගයක්ව තිබුණුසේ පෙනේ.”

“ඔව ආගමේ ප්‍රකාර යුඛ කිරීම හිමිකර තිබෙන්නේ ක්‍රීඩා ජාතියට පමණයි. ජීවිතයට උදෙසා අත්‍ය මාගීයක් නැත්තම් බමුණන්ටත් යුඛ කිරීමට අවසර තිබේ.”

(සර් ඇමැර්සන් ටෙන්න්ට්)

“මගමුවේ නිල්ලන් දුවේ මහවිදියේ කුරුකුල කසිවෙසුන් වර්ගයට අසිති නැසිගිය බස්තියන් ප්‍රනාන්දුගේ දියණියත් වන ජුවානා ප්‍රනාන්දු” මෙයට දත්තා සාක්ෂි - කුරුකුල කසිවෙසුන් වර්ගයේ ප්‍රත්සික්කු ප්‍රනාන්දු”

(ධුරාව කුලය පිළිබඳ නීති රත්නාවලියේ සදහන් වම් 1834 තොළාමුටු 3 වෙනි දින දතම සිරිටුව)

කවුරවර් - කුරුකුල වංශය (කෞරව වංශය)
(යාපනේ, දෙමළ - ඉංග්‍රීසි අකාරාදිය. පි: 94)

“සාන්තනුත් හව දුරා කෞරවණං ධුරකුරු:”

භාවය:-

සාන්තනු රජුගෙන් පැවත ආවෝ ලෝකයෙහි අතිශයින් ප්‍රසිද්ධ බලසම්පත්තවූ කෞරවයෝ වූවෝය යනුයි.”

(මහ භාරතය)

“කුරෝර පතං කෞරව:”

භාවය:-

“කුරුගේ පුත්‍ර තෙම කෞරව” නම් වෙයි.
(වර රාවී ආවායතී)

මරක්කලම් යනු තෞකා, මීගාමන්, මාලුම්, මාලිම්, යනාදියට නම් වේ. මේ නාම කරණකොට ගෙන මීගමුඩ යන නාමය ඇතිවියදී සිතන්නට ඉඩ තිබේ. හම්බන් තැව්, ඔරු, පාරු, මරක්කාල් මාලුම්, මාලිම්, යනාදී යාත්‍රා වගී සියල්ලටම පාරනි හෙවත් භාරනි යයි කියන්නාසේම මීගාමන් යන නාමයද කියති.

මේ නාමයේ “න්” ලොප්වී මීගාම, මීගම, මීගමුඩ යන වච්චිතාන ග්‍රාම නාමය ඇතිවිය හැකිය.

මීගමුවේ වැසි පුරාණ පරම්පරා බොහොමයක් ඉහත සදහන් “තෞකා” යන්න පෙළපත් නාම වශයෙන් මේ දක්වා කියාගති. එනම්:- පරන කුල හෙවත් හරන කුල, භාරනි, මාලුම්, මාලිම්, මහමරක්කල, පොඩි මරක්කල හෝණිය මාලිම්, මීගමු පටබැදි, කුරුකුල යනාදිය වේ.

තවද කාවන්තිස්ස රජුන් දවස සැටරියතක් දිග මීවද ලත් සෙයින් මෙගමට මීගමුඩ යන නාමය ඇතිවියයි බොහෝ දෙනෙක් කියති.

දෙවෙනි පැවිස්ස රජු විසින් මෞයෂී වංශික “සුමිත්‍ර කුමරුට හලාවතීන් මාළු බරුවක්ද, මීගමුවෙන් පොල් වත්තක්ද නිඤ්ඤට දෙවා වදල බව පුරාණ පුස්තකොල පොත් වල සදහන්වී තිබෙන සෙයින් කාවන්තිස්ස රජුට වඩා ඉහත කාලේ සිට, ඒ තියම් ගමට මීගමුව යන නාමය තිබුණ බව මෙයින් හැඟේ.

‡ මී කාමණ් - මාලුම්.

මී කාණ් - මාලුම්.

මීගාමන් - මාලුම්, මාලිම්,

මීගාන් - එම එම

මාලුම් - මාලුම්. ශ්‍රී ලංකා මහලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව.

මාලුම් - මාලුම්, ඉලමසිප්පරුවන්තිරි

(යාල්පානම් පෙයරකරාදි, පිටු 699, 779, 701, 800, 826)

පසිරට මිනවන් පාණ්ඩියන් රජවරු,

පසිරට වනාහි අප ලංකාව අසලම පිහිටා තිබෙන ඉන්දියාවේ දකෂිණ භාගයට හිමි මහ ජනපදය වන්නේය. එහි අගනුවර වූකලී මදුරා පුරයයි. එහි වැසියන් “පාණ්ඩිය දෙමළ” මිනිසුන් වශයෙන් අදුන්වනු ලැබේ. *විජය රජු සහ ඔහුගේ පීරිසද මෙම දකුණු මදුරාපුර පාණ්ඩිය දෙමළ කුලයාන්තාවන් හා විවාහවූහ බැවි මහ වංශයේ දැක්වේ.

පසිරට රාජවලිය, වජුවංශයට අයත්වන්නාසේම කුරුරට පාණ්ඩවර වංශයට නොහොත් කුරුකුලයටද ඔව්හු ලේ නැකම් කියන්නෝ වෙති.

අප රට සිටි වික්‍රම පාණ්ඩියන් රජ (ක්‍රි: ව: 1052 / 1057) පරාක්‍රම පාණ්ඩියන් රජ (ක්‍රි: ව: (1059/1065) දෙවන පරාක්‍රම පාණ්ඩියන් රජ (1222/1225) පීරපාණ්ඩියන් රජ යනාදී සිංහල රජවරු වනාහි පසිරට මිනවන් පාණ්ඩියන් නැමැති වජුවංශික පරම්පරාවට අයත්වූවෝ වෙති.

පසිරට මිනවන් පාණ්ඩියන් රජ පරම්පරාවේ මූලිකයෙකු වූ කුලසේකර පාණ්ඩියන් නැමැති වන්දිර කුලන්තාර් නෙම “පුන්තිසි කායල්” නගරේ සමුද්‍රය අසබඩ පදිංචිව සත් මුතු යනාදී මස් මරමින් ජීවිකාවාත්තිය කරගත සිටි බැවින් ඔහුට මිනවන් නාමය පවබැඳුනු බවත් ඔහුගෙන් පැවතුන දරු මුහුබුරු ආදිකොට ඇතිවූහසකල පරම්පරාවටම

*විජය මහරජුගේ අග්‍ර මහේසිකාව වූ විජාසි කුමාරිකාව හා ඇමැති දුරියන් සත්සියයක් කරාවේ ගෝත්‍රයේ උත්තමයන් බව වන්නි රාජවලියෙහි සදහන්ව තිබේ.

(මාතලේ විරසුරිය රාජපක්‍ෂ වාසල මුදියන්සේලා මුදියන්සේ කවිරාල මහතා නමින් කුරු රාජවංශය සභරාවේ පලවූ ලිපියකිනි.

මහලින් කැලපගවර, පා.ක.බී.සී. - පවිරජනුමා

(විදුරාපුර පසිංහ)

පතිවසවිලේ දෙමළ සහයාලෙන් උපුටාගනිමි.

මිනවන් පාණ්ඩියන් තාමය විරාදවලියක් වශයෙන් ව්‍යව-
හාරයට පත්වූ බවත් “තීන්වක්කන්” නැමැති දෙමළ
කාව්‍යයෙන් විස්තර වන්නේය.

මෙම ව්‍යුහ වංශිකයා මස්මැරීමෙන් ජීවිතාව කරගත්
බැවින්ද සමුද්‍රයකිමිද සක් එකතු කරගත් බැවින්ද, තමන්ගේ
වංශයට ලකුණක් වශයෙන් මන්සායා බැදී කොඩිය සහ
හක්ගෙඩිය බැදී කොඩිය රාජකීය අඩයාලමක් ආකාර
පිළිගත්හ.

මොව්හු සිංහාසනාරූපවී සිටින අතර මුතුකුඩ තුනක්
ඔසවනු ලැබේ. එයින් මැදට ඔසවනු ලැබූ කුඩය මුදුනේ
මතු මැණික් ඔබ්බවනු ලැබූ ස්වර්ණය අභි වන්ද්‍ර සටහන
පිහිටුවා ලූහ.

සිංහාසනයට දකුණු පාශ්චයෙන් හක්ගෙඩිය බැදී
කොඩියද වම් පාශ්චයෙන් මන්සායා බැදී කොඩියද
පිහිටුවා ගැනීම සිරිතක් කොට පැවැත්වීය. මොහු ක්‍රිස්තු
වර්ෂයට යට අවුරුදු 500 දී පහිරවරජ ඉසුරා ලැබ මදුණාපුරය
අග නුවර කොටගෙන මුතු පිළිබද සුප්‍රසිද්ධව තිබුණ කොර්
කෙසි නුවර වාසය වෙමින් රාජ්‍යය ආණ්ඩුකෙළේය.

(තුන්තුකුඩියේ “පතිමය මලර්” දෙමළ සඟරාව)

අකාරාදී විස්තර,

ඨිනවන් - පාණ්ඩියන්. (පළමුකොටස 827 පිටුව)

මිනවන් - පාණ්ඩියන්.

පාණ්ඩියන් - උසුතන්, කඞ්ඞියන්, ශ්‍රමාසිසෙරූප්පන්, ඨිනවන්
කුඞ්ඞිකෝමාන්, සෙලියන්, තමිල්තාටන්, තෙන්න-
වන්, පංජවන්, පොදිය වෙර්පන්, මාරන්, වලුති,
චෙන්පන් රාරෝන්, වයිසෙසින් තුරෙසිවන්,
භූරෝන් වෙර්පන්, වයිසෙසින් තුරෙසිවන්,

පාන්ඩියන් - උසුතන්, කඞ්ඞියන්, කුමරිස් වෙර්පන්, මිනවන්,
කුඞ්ඞිකෝමාන්, සෙලියන්, තමිල්තාටන්, තෙන්න-
වන්, පංජවන්, පොදිය වෙර්පන්, මාරන්, වලුති,
චෙන්පන් රාරෝන්, වයිසෙසින් තුරෙසිවන්,
(සාලපානම් පෙයරකරාදී ii කොටස, 81 පිටුව 141 පිටුව)

උසිතන් - උසිතන්, පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය පඬි, කවුරියන් -
 කවුරියන්, පණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, ශ්‍රමාසිඤ්ඤාප්පන් -
 කුමරිස් වෙර්පන්, පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, මීනවන් -
 මිනවන්, පණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, සුදර්ශනාමාණ් - කුමරි
 කෝමන්, පාණ්ඩ්‍ය - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, සෙෂ්‍යන් - සෙෂ්‍යන්
 පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, තමිඞ් නාඨන් - නම්ඞ් නාඨන්,
 පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, තෙන්නවන් - තෙන්නවන්,
 පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, පුණ්ඩ්‍යන් - පුණ්ඩ්‍ය, පාණ්ඩ්‍යන් -
 පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, පොත්‍රියවෙර්පන් - පොත්‍රිය වෙර්පන්, පාණ්-
 ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, මාණ් - මාණ්, පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය
 පඬි, වෘත්ති - වෘත්ති, පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, වෙම්පිණ්
 ශ්‍රාමාණ් - වෙම්පිණ් රාමාණ්, පාණ්ඩ්‍යන් - පාණ්ඩ්‍ය, පඬි
 වෙත්‍රියන් - වෙත්‍රියන් තුරෙඬ්වන්, පාණ්ඩ්‍යන් -
 පාණ්ඩ්‍ය, පඬි, කෙත්‍රියන් - කෙත්‍රියන්, පාණ්ඩ්‍ය - පාණ්ඩ්‍ය,
 පඬි, පුණ්ඩ්‍යන් - පුණ්ඩ්‍ය, පාණ්ඩ්‍ය මකකන් - පාණ්ඩ්‍ය ව පුණ්,
 පඬි, (වෘත්තීන් නිසන්ඩ්‍ය ව සහ යාළුපානම් පෙරකරාදි)

පඬි රාජ විරුද්ධවලිය.

සෙෂ්‍යන්ගේ සුදර්ශනාමාණ් තෙන්නවන් වෙම්පිණ් ශ්‍රාමාණ්
 වෘත්තීන්ගේ ශ්‍රමාණ් සේර්පන් වෙත්‍රියන්ගේ මාණ්
 විශ්‍රාමණ් පොත්‍රිය වෙර්පන් මීනවන් කෙත්‍රියන්ගේ රාණ්.
 පණ්ඩ්‍ය පුණ්ඩ්‍යගේ වෙත්‍රිය කවුරියන් පාණ්ඩ්‍යාණ් පේර්.

[ශ්‍රද්ධාමණි නිසන්ඩ්‍ය]

සෙෂ්‍යන්ගේ කුමරි කෝමන් තෙන්නවන් වෙම්පිණ් රාමාණ්
 වෘත්තීන්ගේ කුමරිස් වෙර්පන් වෙත්‍රියන් තුරෙඬ්වන් මාණ්.
 විලෙඬ්වරු පොත්‍රිය වෙර්පන් මිනවන් කෙත්‍රියන් කෝර්,
 පණ්ඩ්‍ය පුණ්ඩ්‍යගේ වෙත්‍රිය කවුරියන් පාණ්ඩ්‍යන් පේර්.

(වෘත්තීන් නිසන්ඩ්‍ය)

මිනවන් පඬි රජවරු

ක්‍රි: ව:

1	ජවාමේ කුලකේකර පාණ්ඩ්‍යන්		1190	1214
2	මාරවමේ සුදරු පාණ්ඩ්‍ය	i	1216	1335
3	,, ,,	ii	1238	1251

		ක්‍ර: ව:		
1 ජටාවම් සුන්දර පාණ්ඩිය	i	1251	1261	
5 වීර පාණ්ඩිය		1252	1267	
6 මාරවම් කුලසේකර	i	1268	1308	
7 ජටාවම් සුන්දර පාණ්ඩිය	ii	1275	1290	
8 මාරවම් කුලසේකර	ii	1314	1321	
9 මාරවම් පරාක්‍රම පාණ්ඩිය		1334	1352	
10 ජටාවම් පරාක්‍රම පාණ්ඩිය		1357	1372	
11 පරාක්‍රම පාණ්ඩිය දේව			1365	
12 පරාක්‍රම පාණ්ඩිය			1384	
13 ජවිලවම් කුලසේකර			1395	
14 {ජවිලවම් පරාක්‍රම පාණ්ඩිය අරිකේශරී දේව}		1422	1461	
15 {මාරවම් වීර පාණ්ඩිය			1422	
16 අලහන් පෙරුමාල් කුලසේකර			1430	
17 වීරපාණ්ඩිය			1437	
18 වීරපාණ්ඩිය			1475	
19 ජවිලවම් පරාක්‍රම පාණ්ඩිය කුලසේකර		1479	1499	
20 පරාක්‍රම පාණ්ඩිය			1516	
21 ජවිලවම් සිරිවල්ලහ අභිරාම පරාක්‍රම		1534	1537	
22 මාරවම් සුන්දර පාණ්ඩිය	iii	1531	1555	
23 කුලසේකර පෙරුමාල් පරාක්‍රම			1543	
24 වික්‍රමපාණ්ඩිය			1543	
25 කෝතේරිමෙයි කොන්ඩාන් කුලසේකර ධම්- පෙරුමාල්			1550	
26 ජවිලවම් සිරිවල්ලහ අභිවීර රාමන්		1562	1567	
27 කුලසේකර පරාක්‍රම අලහන් සොක්ක			1572	
28 [අභිරාම වරතුංග රාම]			1586	
29 වීර පාණ්ඩිය			1586	
30 සිවල මාරජී			1615	
වික්‍රම පාණ්ඩියන්, සිංඤ්ජර් ජුවන්ද කෲස්- පරදවම්		1543	1553	
කෝ: මේ: කෝ: කු: ධ: දෙත් මිගෙල් ජුවන් ද කෲස් පරදවම්		1550	1562	

සිංඤ්ඤාරා සිංඤ්ඤාරා දෙතා මරියා ද කෘෂ්ණ පරදවම් පාණ්ඩියන් දේවී	1562	1562
සිංඤ්ඤාර් සිංඤ්ඤාර් දෙත් ලුච්ස් ඉස්තේවස් ද කෘෂ්ණ පිරිස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1565	1590
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් ජේරනිමුස් ද කෘෂ්ණ පිරිස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1590	1615
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් මිගෙල් ජේරනිමුස් ද කෘෂ්ණ පිරිස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1615	1641
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් සාවියර් මිගෙල් ද කෘෂ්ණ පිරිස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1651	1646
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් සාවියර් හෙන්රි ද කෘෂ්ණ කොරේරා පරදවම් පාණ්ඩියන්	1646	1671
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් ජේකබ් හැන්රි ද කෘෂ්ණ කොරේරා පරදවම් පාණ්ඩියන්	1671	1680
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් ඉස්තේවන් ද කෘෂ්ණ චුපාලොරායර් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1680	1686
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් ගබ්රියෙල් ද කෘෂ්ණ ගෝමස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1686	1700
සිඤ්ඤාර් සිඤ්ඤාර් දෙත් ජුස්ට් ලුච්ස් ද කෘෂ්ණ ගෝමස් පරදවම් පාණ්ඩියන්	1700	1716

පසිරට ව්‍යුචංගික රජ දරුවන්ගේ “මිනමන්” නැමැති පටබැඳි නාමය බ්‍රාහ්මණයින් විසින් සංස්කෘත භාෂාවට පෙරලාගනු ලැබුවේ “මන්සාවරු” යනුවෙනි.

*One interpretation adds to me enemies of sudas the tribe of the MATSYAS (Fishes) who in later times occupied the lauds, now known as ALWAR, JAIPUR, and BHARAT PUR.

මන්සාවරු, පසුව අල්වාර්, ජයපුරය, බාරත පුරය, යනාදියෙහි පදිංචිවූහ.

මේ මන්සාවරු නොහොත් මිනවර්වරු, ජයපුරවරු, බාරතපුරවරු යනාදීන් අතරින් සමහර පරම්පරා වලට බරත කුලය කුරුකුලය සහ කරුව යන නාම හිමිවන්නේය.

(පනිමය මලර් දෙමලු සහරාව)

මේ මත්ස්‍ය වගීයා මිනවන්ගෙන් වෙනස්ව රාජපුත්‍ර අල්වාජ් පෙදෙසේ වෙසේ. ඔව්හුද ව්‍යු වංශික රාජ පුත්‍රයෝ වෙති. ඇතැම් අය කීවාට මිනිසුන්ට “මින කුලයේ මිනිසුන්” යයි උපහාස මුබයෙන් කියති. එහෙත් එහි තේරුම “මිනවන් නොහොත් මත්ස්‍යවරු” යන්න බව ඔව්හු තොදනිති.

පසි රාජ වංශය මුද්‍රමනිත්ම පරදර් නොහොත් පරවර මිනිසුන්ගෙන් ඇතිවුන වංශයක් බැව් බොහෝ දෙනාගේ කල්පනාවයි. පුරා විද්‍යාධරයෙකු වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ දඹදිව වසන ගෞරවනීය එච්. හේරස් පියතුමා විසින් ලියන ලද “ඉමාහෙන් පොදරෝ නගරවාසියෝ” යන ලිපිවල මෙසේ ලියා තිබේ.

“ඉන්ද්‍ර මිටියාවතෙන් සොයාගත්කාලද පුරාණ ශිලා ලිපිවල ප්‍රකාශයන් අනුව පරවරුන් හා ව්‍යුයා අතර යම්කිසි සම්බන්ධයක් තිබෙන බව පෙනෙන්නට තිබේ. පරවර ගෝත්‍රය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දියුණුවේගන එන අතර ඔව්හු දෙවගීයකට බෙදුනාහ. එක කොටසකට *පගල් පරවර් කියාද අනික් කොටසට †නිල පරවර් කියාද නම් කියාගන්නෝය.

“පගල් පරවර්” යනු “සුය්‍යී පරවර්” කියාද “නිල පරවර්” යනු “ව්‍යු පරවර්” යනුද මෙහි තේරුමයි. දෙවනුව කී වගීයා බොහෝ වැදගත්වා පමණක් නොව ඔවුන් පිලිබදව තා නා ප්‍රකාර වශයෙන් ඒ ලිපිවල සඳහන්වෙයි

*පඝල් - පගල් - ශ්‍රීගීයන් ක්‍රිතම, සුරියන් දිනම්, පගල් - සුය්‍යී, දිනය, දවාල.

(යාල්පානම් පෙයරකරාදි පි: 644)

†නිල -- අම්පුලි, ඉන්ද්‍ර, මනි, වන්දිරන්, නිල - අම්බුලි, ඉන්ද්‍ර, මනි, වන්දියා.

(පනිමස මලර් දෙමල සකරාව)

ඒ ලිපිවල අදහස නම් මිනවන් වර්ගයට අයිති මන්දසයන් යුවල වනාහි "චන්ද්‍රයා"ට අයිති බවත් ඔවුන් වනාහි දෙකට බෙදුනු කොටසක්වූ පරවරු බවත්ය.

In deed the Indus valley inscription show that there is some historical connection between the PARAVAS and the Moon. When the tribe of the PARAVAS grew, two sub-sections of this tribe were eventually formed. Each section took a new device by which they were distinguished from each other.

One of the sub-sections was called PAGAL PARAVIR "SUN PARAVAS" the other NILA PARAVIR "MOON PARAVAS". The later seem to have been more important or perhaps more numerous, for they are often mentioned in the inscriptions. The meaning of the inscription therefore is that the two FISHERS of the MEENAVAN belonged to the MOON of one of the sub-sections of the PARAVAS.

All this as regards the verbal interpretation of the inscription. But what is the formal meaning of it."

(The journal of oriental research, Madras Vol. X. PART IV of Oct.)

පහළ පරවර, තොහොත් සුසංඝා පරවර - නිල පරවර තොහොත් චන්ද්‍රපරවර, සතාදින් තැර ඔවුන් අතර මින පරවර කියාද කොටසක් සිටිති. පහිරට මිනවන් රාජ වංශය මේ මිනවන් පරවරුන්ගේ කොටසක් බව පරවරුන්ගේ ඉතිහාස පොත්වල දක්වා ඇත්තේය.

ඌවේ කුමාරයා, ඌඹරට රාජධානියේ සුම රජ, ඌවේ සුම රජ, කුරුඹට මන්ත්‍රී, කුරුඹට රාළ, මාතර මහා මන්ත්‍රී, සන සභානායකර දරා සිටි කෞරව වංශික අන්තෝනියෝ බැඳුණු, සේනාපති සහ අද්මිරාල්.

මස්මරන්තෙකුගේ පුත්‍රයෙකු වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන අන්තෝනියෝ බැරැන්තු (ANTONIO BARETTO) නොහොත් කුරුමිම රාල පිලිබද විසතර අලයියවන්ත මොනොට්ටාලගේ “කොස්තන්තිනු හටන” පිලිප් බෝල්-සියස් දේවගැහිතුමාගේ “ලංකා විස්තරය” පර්තැන්ති කියුරෝස් පූජකතුමාගේ “ලංකා විජය ග්‍රහණය” ආවාය් පෝල් ඊ. පිරිස් මහතුන්ගේ “පූර් වූ ගිස් ජරා” ඇස්. ජ. පෙරේරා පියතුමාගේ “ලංකා ඉතිහාසය” අලුදෙණියේ කිවිදුගේ “රාජසිංහ චණ්ඩාම” යනාදි පොත්පත් වල හොදකාර සටහන්ව තිබේ.

මෙකියන ලද ඉතිහාස පොත් වල සහ කාව්‍යයන්හි අන්තෝනියෝ බැරැන්තුගේ යුධ දක්ෂභාවයන් නිර්භීත කමත් ඔහු කෙරෙහි පරන්තින්ගේ බියපත්වීම ගැනත් බොහෝ දුරට සදහන්කර ඇත්තේය. මෙහි ඇතැම් තැන අන්තෝනියෝ බැරැන්තුට දෙමාරෝපණය කොට ලියා තිබුනත් ඒ කතුචරු බොහෝ කොටම ඔහු ප්‍රශංසාවට ඉලක්කය කර හෙතෙම කෙරෙහි ගරුත්වයෙන් ලියා තිබේ.

සොකඩගල නුවර සෙනරත් රජුන් දවස (1604 - 1634) කොළඹ පරංගින් යටතේ සිටියෙකුගේ දෙස් දෙන විද්‍යාම නාග සිඟු තැමැති පාතරැටියෙකු විසින් ලියා සෙනරත් රජුට ඔප්පුකරණ ලදැයි කිහින “අසස් මාලය” තම කුඩා කාව්‍යයන් අන්තෝනියෝ බැරැන්තු උභවේ යුවරාජයාගේ රණ සුර භාවයන්, නිර්භීත කමත්, දක්ෂ පක්ෂ භාවයන්, යනාදි කිසිවක් ප්‍රකාශවී නැත. මේ ඊෂ්ඨාධික නිවට කිවියා බොහෝ කොට උභවේ යුධ රාජයාගේ නොහොත් කුමාරයාගේ කුල ගෝත්‍රයමත් දක්ෂ පක්ෂ භාවයටත් පටහැන්ව උපහාස මුබයෙන්ම මේ පද්‍ය ගලපා තිබේ.

ඒ කෙසේ වෙතත් මෙකීයත ලද අයස් මාලය නැමැති පොතේ සඳහන් කම් සාද්‍රපයක් මෙහි යෙදීම යෙහෙකැයි සිතමු. එයින් අප්‍රකටව තිබෙන එතුමන්ගේ ජනිත ග්‍රාමය ජයගත් ප්‍රදේශ කුල ගෝත්‍රය යනාදිය ප්‍රකාශ වතවා ඇත.

විවිදගම නාගසිංහ කම්මාගේ පද්‍යය. ක්‍රි: ව: 1604-1634

කුරුකුල විසා	ලය
සෙනරත් රජ සලී	ලය
අසත ලෙස ලෝ	ලය
කියම් සදියගෙ අයස් මා	ලය
ඒ සදි මැති	ඳු
මහත්ත තෙපලා කැ	ඳු
*කොස්ගම නිජි	ඳු
වැරෙන් පිට යොන්නගෙන් කැ	ඳු

*වෙල්ලස්ස දෙගොඩ	ත්
මඩකලපුව පාන ම	ත්
කඳුකර කොස්ගම	ත්
වැල්ලවා සහ එතර මාව	ත්

[කොස්තන්තින්‍රු හටත]

කොස්ගම නින්දගම්වරයද අන්තෝනියෝ බැරැන්තු නැමැති කරාවේ කුමාරයාට අයිතිව තිබුණු බව මේ කළෙන් ප්‍රකාශවෙයි. දැනට මෙය බිබිලේ රදලුවරයෙකුට සහ සාමාන්‍ය වැසියන් සමූහයකටද අයිතිය. හල්දුම්මල්ල ඔස්සේ මරන් ගහවලට දකුණෙන් රත්නපුර මාවතට සැතපුම් පහක් පමණ දුරින් මෙම ග්‍රාමය පිහිටා තිබේ. ගම්සභා පාරෙන් යායුතුයි.

අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ කොස්ගම මාලිගාවේ පොරොත්තුව සිටින කාලයේදී එකුමරුගේ බිසව වතාහි රත්මල්ගොඩ කුමාරිභාමි යයි කියති.

මාතර ලස්කිඤ්ඤ හේව පන්තය අන්තෝනියෝ බැරැන්තු යටතේ බොහෝ කලක් තිබුණේය. එයට හේතුව ඔහු කාලයක්ම මාතොට මහමන්ත්‍රී වශයෙන් සිටි බැවිනි.

අවගුණ පිරි නිති	න
සීතානී සරෝසි	න
†මාතොට පිටිවලි	න
පිටත්වී රූපු සෙනග සමඟි	න
ලාම බඳ සහ තු	ච
ලත්ව එ බඳුලු පුරය	ම
එතත සිට සවස	ච
‡ඇවිත් ඒ මස්වැන්න පියස	ම
නුඹ ගොසින් එතන	ච
එ රජ සභුරන් කියය	ම
සෙට දිනිඳු මුදුන	ච
එත්ඛ පලමුව වැඩමවත්ත	ච
එ තව හදි මැනි දු	ල
සෙනගත් රැගෙන මහ බ	ල
*කුඩ කොසි බැඳ ලක	ල
වැසිවී ගොස් එ නවලම් ප	ල
එබැරෙන්තු මැනි ස	ද
කරවමත් පස මිතුරු න	ද
වැසි ලන ලෙස සො	ද
ඇවිත් බෙලිහුල් ඔයට එම ස	ද

†වෙනුවෙන් විකුම් ඇ	නී
පවර කුරුවිට මහ මැ	නී
වෙර සිත් මෙන් බලැ	නී
මහත් මාතොට මන්ත්‍රී අදිප	නී

(පරණ කුරුරට අලුදෙණියේ මේසසුරිය කිවිඳු)

‡මධ්‍යම පළාතේ උඩගම්පහ කෝරළේ රිකිල්ලගස්කඩ අසල මස්වැන්නගම පිහිටා තිබේ.

*මුතු කුඩය, මකරසා බැඳි කොසිය, ඉර හඳ කොසිය, රාවණා කොසිය යනාදී විරාදු වර්ග.

||මතුරට කෝරළයට අයත් තවලම්පල. දැනට හරස් බැඳිද (හරක්බැඳිද)

oඋඩහේවාහැට මෙම බෙලිහුල්ඔය පිහිටා තිබේ. රත්න-පුර මාගීගේ බලන්ගොඩට මිසිල 10 පමණ නුදුරින් ගලගම අසලද තවත් බෙලිහුල්ඔයක් සහ ගමක්ද ඇත්තේය. ඒ අතීතකි.

හමිත ගරු ත	ත්තු
කරා චංසෙන් සු	ත්තු
නම සදි බැරෙ	ත්තු
බලව සදිකර කරපු හෙ	ත්තු

යම් එකෙක් ලක බ	ද
එක හැට්ටයක් මනන	ද
මහන්තට එදනි	ද
හැට්ට දහසක් මහසි නොවර	ද

රජුනි තිමි තුන්	දිය
අසම බස් සිත පැහැ	දිය
මබටත් මේ ස	දිය
කෙරෙහි යම්කලකදී උරු	දිය

පරංගින්නගන් බැ	ම
මොක කකා උන් එකෙකු	ම
රැගැන්වෙත් ගරු කො	ම
කලේ නව සදි කමක් ලහ සි	ම

එ සේවා හැම බ	ද
සභුරන් කිවෙහි මන න	ද
එසදි තිමි සිදු මැ	ද
පැමිණි තුඟු තුල් කසුන් ගිර ලෙ	ද

සරා ගුනැති සිත නවනිකෙටු මහ නිරිදුට සුප ස	ත්තේ
දරා වෙර සිත කලෙන් සදිය රුදු තමසෙන් සමගි	ත්තේ
නුරා බවෙන් නුඹ කොතෙක් ඇවිද්දත් රට කම්	
	සතොසි
ත්තේ	ත්තේ
කරා බැරෙන්තු නුබේ ඉසන් දෙසි නොබෝ දවසකි	ත්තේ

බසව කියන කඩදසි පොතුන් ගෙන ලියවන තුන්	ලෝලේ
නොසව බොලද බස්දී සුරතල් කර ඇතිකරගත්	බාලේ
රොසව මරාපිය පියවු පරංගී යක් දරා පෙම්	නාලේ
අසව සෙනවිරන් රජ කරුණාකර අමිස්වාස	මාලේ

එ සඳි අන්තෝනි ය	න
නොයෙක් අත විත සදි මි	න
0දෙඩම් කුඹුරැය ය	න
ගමට ඇවිදිත් වාසි ලවමි	න
දස දිග බිහිනි ව	න
ලෙසට තුරැ ගොස කිරමි	න
එ සදි මැහි සරොසි	න
සිවිත සභුරන්කිතට අවුදි	න
මහ රජු නිසි ලෙ	සා
මැද මහ පුරෝන් වෙසෙ	සා
වැඩම කර තොල	සා
එරජ හැම වැඩසිවිත සතො	සා
සිවි දේවාලෙ සු	ර
දිවසින් දෑක මෙ උවදු	ර
සුසිමිමෙ අප නරව	ර
වඩාගෙන වැඩි වැන්ත එම ව	ර

පොරණා සිට කවියටම පසිඳු විදුගම හිමි ලෝ ලේ
 තුරුණා ගත කවි || නාග භිංගු මකියන කර ආ ලේ
 ද රුණා ගුණසුතු බැරෙන්තු කල නව සදිමා ලේ
 කරුණා කරමින් අසව සෙනවිරන් හිනිඳුනි හැමවේ ලේ

0දෙඩම්වෙල

සුසෙනරත් රජ, කුමාරසිංහ. විජයපාල, සහ රාජසිංහ යන සිව්දෙන.

|| පරංගියාගේ කාලේ කොලොම් පුර
 මිරිවැඩි මකපුතුපහි සංකර ගෙදර
 දංකුඩ සුරා කා ජිවිත රැකුන පෙර
 සුදුරෙකි අයස්මාලය ගෙනු කුකවියර
 (මුඛ පරම්පරාවෙන් එක කවියකි)

අස්නක් අරඟෙන දෙමළ කනක්කා ගොස් සමුදුර පා නයා
විස්සර මාසාදන්නේ නරනිඳු දකිමින් දත ඇ නයා
සිස්ව තිබෙයි සිංහලේ නොයෙක වහිනට සැලකල නැ නයා
තොස්ව වැඩමකල තැන ලංකාවට ඔහුගේ බස් ගෙ නයා

ඇරලා නැව කොමිසාරමෙහි ගොඩබැස ලායේ
ලකලා මාසාදන්නේ නරනිඳු එහි වැඩසිට ලායේ
ඇරලා තල්පත් නුඹලා නාවොත් ඒ මුව පව ලායේ
එකලා කොස්ගම තා කි තැනදී සදියා දූක ලායේ

වෙසෙසව සිතාසෙමින් තම සුරනින් රැමිලක් අඹමි නිනේ
සතොසව එන්නට සදි මැති රට සවිලාපිම් සිත මි නනේ
නිදෙසව ඇන් ඇස් දෝලි සිල වැඩමවත්ඩ යොදම් නනේ
තොලසව කොස්ගම රජු සහ පිටත්ව තමසෙන් සමහි නනේ

ස ද තොසෙක් ලෙස තැන තැන රඹ තුරු බදවා
තෙරලු කුසු මි
ත ද සිතින් මග සැස පිසදම්මා පලලින් ගෙන මතර මි
ල ද ර මිකුමැති බැරෙන්තු මැති තුරුගොස
කරවා තොවහි මි
එ ද එ මාසාදන්නේ තීරිඳුට බැදදී පා කුඹ මි
තොබා වැඩසිට සුරත කහින් කන් දඩකට පහරදී තුමුල මි
බල පා ලා
ම බා සදියටම ආ උගෙ සෙබලෙක් එවිට යක්දෙස්සෙකු
සේ පිට වෙචි ලා
ස බා වෙන් සිතන් බරටම යන්ඩ අවසරය යන එසන්
බවන් දී මික ලා
ත බා පස්සට අසිය තැවත කරකැවී සිට අනුකිය
දුරදිග තොබ ලා

*මෙම මාසාදන්නේ කුමරු වනාහි සිතාවක සිටි මාසාදන්නේ රජු තොව. දතවක මාසාදන්නේ තමින් සිටි සිංහල ක්ෂත්‍රිය කුමාරයෙකි. මෙතුමා සෙනරත් රජුට බියෙන් ඉඳියාවේ සොලී රටට පලාගොස් සිටිනා අතර අත්තෝතියෝ බැරැන්තු කුමාරයා සොලී රටට ගොස් ඔහු නැවතත් ලංකාවට කැඳවාගෙන ආයේය.

සෙනරත් රජතුමාට වඩා උඩරට රාජධානියට හිමිකමක් මෙතුමාම තිබුනේය.

පවර බුදුකුරු ගුනාති අප නිරිඳු හට සතර දේවාලයේ
 සුරිඳු පිහිටි න්
 එවර මුතු මැණික් තෙක කසුන් අලුයට දුමු
 කෙලක් සේ තොසලකා නොව සතුටි න්
 කුමර සෙනහක්සේ මැදවැදී අත්තා ලංස තුන්දහසකට
 මැදව අවටි න්
 එවර ගැලවී වදලාසින්මනොදුනේද පිංඛලේගහියසදිගහිවින්
 දිරි තාරකන් පපා තොයෙක් රටවල් කොට අත්තිමේදීම
 සදිකර ලු ද්දේ
 කිරි පුරා දොවපු සැලකට ගොම එක්කලා සේම
 කරපි මේ අබ ද්දේ
 ශ්‍රමන් තුන් කියදේ අසබදුන් දිව දරා තම
 කුමරුවෙකුසේ ගත් සොදි නේ
 පිහුන් ඉරතමුත් තගෙ ගෙවන්නට පාත පෙරනිමිත්තෙක
 වෙතට සදි සිතු නේ

- පවර මහත්තේ ගොල්ල වා
- කොල්ලකමු වදහලෙ සහතු වා
- ඔප්පුදෙවා ඒ සබය වා
- එසදෙහි වැහිතෙය රජ එම වි වා
- එදිතෙහි අතපය කොර වියේ
- බොරුවක් බැද බෝකර කිය වියේ
- ඉදිත සහ විසදි මැන වියේ
- එසදෙහි රජ උදහස් බෝ වියේ
- වේගනි ඇති හදි මැති දෙස බලන්න සුවිපු ලේ
- බෝරැති වන මායාදුන්නේ මහරජ දු ලේ
- ඒ රැති ඇති මගෙ හිමි රට කම්නැත හැමුලො ලේ
- මේ ගනි දුතවද තොසිට ගියේ මම සිංහ ලේ

“සෙතරත් රජ මේ ගිවිසුම පානුහිසින් සමග ඇති
 නොකලා තම් ඔවුන් ලා කාව අත්හැර යතවාට අනුමාන තැන
 මේ කාලයේ පරන්ගිත්තේ සුඛ බලය හිතව නිබුනේය.
 සෙතරත් රජු සමග ඇතිකරගත් ගිවිසුම නිසා පරංගින්
 තැවතත් බලවත් වූයේය. උඹරට ජනයෝ අත්තෝනියෝ
 බැරැක්කුව සුවරජු වගයෙත් යොදවාගෙන සෙතරත් රජුට
 විරාඬව කැරැලි ගැසීමට පටන්ගත්හ”

(ඇස්. ජ් පෙරේරා පියතුමාගේ ලංකා ඉතිහාසය)
 උාවේ මහ බලසේතාවද රජුට විරාඬව තැහි සිවියාහ.

සුයතී වාසෙහි නිරිඳුන්හට මේ දුක්ත	ද
නායතී ලොව සත කිවේ අඛමන් ඉකිබි	ද
දියතී ගුණ නැති තව සදි.....ත	ද
භායතී කි කාරියවන් තැසිවද එ	ද
ලකලු බෝදිසත් අප නිරිඳුව සදිකර	රොහේ
.....සදි එරජුට එක්වෙන සෙද එක	කුහේ
කුරුලු රිතකට කැටක් ගසන ඉසුරුහු	ලෙහේ
නැබුලු එරජ මහ සෙනගක් ඉසුරුති සහ	ඇහේ
දිවුන් රුවැති ඒ ටවෙල්ලස්සේ මහරට	මැදේ
හුමුන් ගතට වන් ගිත් පහකර එහි වැඩ	ඉදේ
නැකැත් පුරුදු ගති නැදුරන් ගෙන්වාගත	සොදේ
ෆවහන් සාර ඔබ පණ සියසෙහිවැඩ	ඉදේ
ඉදුල් පතින් බත්ගාතක් දුන් සතො	සිනේ
නිමල් ගුහස පෙන්වයි වෙන සිට වෙති සල මිනේ	
විසුල් ඉසුරු දුන් සෙතරන් මහ නිරිඳුව	දූනේ
..... බැරෙන්නු විපරන් තැත	දූනේ
ම හෝ දුරක් එගොසින් සමුදුරයෙන් එගොඩ වා	
අ හෝ ඉසුරු විද උන් මට සක්දෙවි විලස වා	
ම හෝ ගසසෙ දුක වති ආවෙත් සිංහලය වා	
බොහෝ දුකක් වදහල තැන ඒ හදි මැති හ වා	
දිගන් තරේ පවතින මෙරජුගෙ අනසක	බලේ
එසුන් කරපි එක යුදයෙන් තැමු ලෙස දිය කලේ	
නොමින් වෙහෙසදී නිරිඳුව සහ සෙනගට	දුලේ
ල මින් වැසි එසදෙහි ගොස් පස්සර	වෙලේ

රන්වල්ගොඩ කුමාරිහාමි

ටවෙල්ලස්ස උච්ච පලාතට අයත් ප්‍රදේශයකි. බිබිල ග්‍රාමය එහි ප්‍රධාන ස්ථානයයි.

ෆපරණගම.

පස්සර - බදුල්ලේ සිට මඩකලපු මහ මාගීගේ බදුල්ලට මයිල 12 ක් ඇතින් පිහිටා තිබෙන නියම් ගමකි. දැනට උච්ච පලාතේ සිව්වෙනි තගරයයි. මෙහි ආරෝග්‍ය ශාලාවක්ද පොලීසියක්ද සුලු තගර සභාවක්ද දැනට පිහිටුවා තිබේ.

එබසට මදකුත් බොරු තොකර පානම වන්ති තිරිඳු
 මුගෙ අවගනී දූත කල්පත් ඇර මාතොට යා
 බෝභොස වඩමින් එසඳෙහි නමමට නවරන්ත නිඳිඳු
 ඒ වාසගත් අසමිත් හසකර එමවිට යා
 තුන්තෙන සරි තෙදුනි තවරන්ත තිරිඳුගෙන් සමුගෙන
 පතිත එසෙත්තේ හදියාවෙනට රොසින් තේ
 උත්තැති නුත් වැටී සතර ගාතයෙන්ම රිංගාගොස්
 ඔල්මාදෙන් ඇස තැරම ඔලුවත් දුත් තේ
 මාහ බරතයෙන් වැජඹෙන සෙතරත් මහරජතුමන්ඩ තනා
 දෙවු තෝ හැමටම ගරාකර ලායේ
 යුත් පරවර
 කුමන යසද තෝ ලද්දේ සදිකර ලායේ
 ස ත් පත යුතු සිරිපද යුග නිසි ලෙස මා
 නි ත් තම වැඳ මැඳ සිට මෙස මා
 වෙන් වී සදි කළෙන් සෙහරන් රජුට පෙ මා
 අ ත් වෙයි නට අට මහ නරකාදිය මා
 *උනි නම් සදිය නොකරම දෙරට පෙ මින්
 දි නි මැජඹේය සත සතුටු කිරම මින්
 තු නි වී ගියයි මුදලුත් විකුනා ක මින්
 වැ නි ඇවිදිය දූත් කොයි අතක යෙ මින්

*49 වෙනි පද්‍යය. මෙහි අදහස මෙසේය:- ‘පෙරලිකාර අන්තෝනියෝ බැරැන්තු කුමරු උඩ-පාහ දෙරටයෙහි යුධ කළ කෝලාහල නොකර සිටියානම්, වැසියන්ගේ සිත් දිනාගෙන දිනී වැජඹී සිටින්නේය.’ යනුයි.

“මේ වීරවරයා (අන්තෝනියෝ බැරැන්තු කුමරු) මායා-දුන්නේ කුමරුගේ අභිවාසීය නොසලකා කාර ආඥාදයක-යෙකු සේ ක්‍රියා නොකර සිටියේ නම් සිංහලයින්ගේ අභිමතය පරිදි සුවදේශක කුමාරයෙක් ඔවුන්ට ලබාගන්ට තිබුණි.”

(Revd: Father Fernando Queyroz's Conquest of Ceylon) (කියුරෝස් පියතුමන්ගේ ලංකා විජය ග්‍රහණය ඉතිහාසය) අවිස්වාසමාලේ කවිවගනේ. කිවිරෝස් පානුතිසි ඉතිහාස කරුගෙන්, අන්තෝනියෝ බැරෙන්නුගේ යුධ පිලිබඳ කියුම් එකඟා සමානයි.

මු වන් සම්මසාගෙන සම් පිබිත ක	ල
එ වන් තල වැදී උනුවේ තම් යග	ල
මෙවන් අප සෙනග ලෙන් තැගි සුසුම් ත	ල
සෙදින් උනු තෙවද දුප්තා තමැති ග	ල

සේ වා පිතැති මහ නිරිඳුනි සුවිපු	ලේලේ
කි වා බසක් බොරු තැන මතුමන එ	ලේලේ
ගා වා හදියා සිටිතා තු	ලේලේ
ලු වා වැන්ත මියා ගෙවලන් ම	ලේලේ

පෙන්තා හරිත් අත්ත බිත්ත බස් හදි මැහි තොලසි	ත්තා
මන්නා මාසාදන්නේ තල්පත් බහු ඇරලා ගෙ	න්නා
දන්නා රටතොට දෙලි සිල කුබ කුනම් සමගි	න්නා
අත්තා දැන් මිස එරජු ලවා දෙවනුත් එ මුගුරු ම	ත්තා

එතතදි සරු අත් බවක් පැහැදි මැහිඳු කිය	
තෙපුලක් අභිසම්	ත්තේ
මෙනතදි පිටත්වි එකදු ගොසින් කොටම්	
උබරටත් සහ කොලඹ උ	ත්තේ

සුබේ ගුන එ මාසාදන්නේ රජු වදාරන බසක්	
එබසට තොම	වංකා
නුබේ උත් සහ ඇතෙහි මගෙ පිත අඩු කලට	
කෙසේ සිඳු වෙද සිරි	ලංකා

අදි මෝඩකමින් උගෙ බොහෝ සිත වසිර බැද	
තමන් සෙන් සහ ඇවිත්	පැහලා
සදි කරා වාසා යන තමක් ලැබ ගතිය දැන් තතා	
දුන් රජුට සදි	කරලා

සැපේ විද බොහෝ කාලයක් ඉන්නු පිතැති තමද	
සිරිපද සුග දිමු	ත්තු
අපේ පිතැති බැදි නුබේ පිත කෙසේ මතුමෙද	
අවගුණ බැඟර	ත්තු

අ තා යක පරංගින් අතින් වොකුකකා ගෙරිඇට	
උලාකැගති පාම්	ත්තේ
ගොතා දිසි †කරා පවෙව කෙසේ අවි අතට	
ගත්තෙද පෙම්	ත්තේ
කරාචුන්තෙකුන් හැ	මා
අත පාරවා පුදමින් හැ	මා
කතා දෙවු නිරිඳුට පෙ	මා
සලවිය ලකතල තව සදි ක	මා
එවෙති දුකින් සිත විලි ගෙ	තේ
ඉන්නා තැන දෙමිතස්වි අ	තේ
මෙවෙති වගත් එම රජුගෙ	තේ
බියවති තැගි දිය ගිත්තක් මෙ	තේ
ගරා කරවා තතතුරා දෙමි	ත්
නිරිඳුන් හට තෝ පැන සදි කෙලෙ	ත්
කරා බරෙන්තු නිසි ලෙසි	ත්
ඉසදෙයි සිල්වාරන් දවසකි	ත්

†The PARAVARS had a succession of Kings among them, distinguished by the hill of ADIYARASEN, some of whom seem to have resided at UTTARA KOSHA MANGAY, a place of Hindu pilgrimage in the neighbourhood of RAMNAD"

(Vide, Royal Asiatic Society's Journal (Ceylon branch) Vol. 18. Article 8. By Simon Casie Chetty, District Judge)

භාවය:- “අදි අරගන් කඤ්ඤ හේතුකොටගෙන පරවර වංශිකයන් අතරේ රජ කෙනෙක් තෝරා ගැනීම සිදුවී තිබේ. ඔවුන් අතර සමහර දෙනෙක් එකල උහුකෝෂමංගේ තැමැති ස්ථානයේ පදිංචිවී සිටි බව දැනගත්ට ලැබේ. එය රාමිතාදි පුරය අසල හින්දු පූජනීය ස්ථානයක්වූ මංගේ තහරය වන්නේය.”

(රාජකීය ආසියාතික (ලංකා ශාඛාව) සඟරාව 18 වෙනි කාණ්ඩය. 8 වන වගංචිය. දිස්ත්‍රික් විනිශ්චයකාර සඟිමන් කාසිවෙට්ටි මහතාගේ ලිපිය)

සදිකර රට කන්තට ගොසි	න්
බැව කන්තට විය දැන් අප අති	න්
හංස ගමන් යන්නට ගොසි	න්
බැව්උනු වෙනි කපුටන්ගෙ ගම	න්

මෙබු විකලා හිමි සෙනරත් රජුගෙ පසි	දිදේ
පද කමලා වාසල වැද වැද සු	දිදේ
නැව්හි බලා මාදම්පෙ බරෙක්කු අබ	දිදේ
සදිකරලා කෝ මොන පාරවිටුද ල	දිදේ

ස මා ගවන අප දෙරට සෙනග ගෙන බෙද	යා
යොමා එ දෙස දෙමුනෙන් ගොස් වැද පැරදි	යා
යොමා මන්තවුන් හට දිමත් කුරි සාදි	යා
ද මා වොක්ක ඉස කපති තගේ ඒ නාදි	යා
හ සා කුලග මාසාදුන්තේ මහරජු ස	ද
දි සා දිසාවල පවසන යත තසමින් ක	ද
කොසා වෙමින් ඇල්ලු මුරාගල රණබිම එ	ද
නි සා දිව යයි සිතමින් ඇර බිඳුනේ එ	ද

කැගන් සිංහලේ දැන් මට සෙනත් පලමු උන් පියස	
වෙන වෙන එකකු ගරුද මෙමට වදුරම්	න්තේ
ම හත් වෙගසෙන් උමතු ව වැඩඉන්න කල සහසාව	
උදහස්වී නරනිඳු සද මාසාදු	න්තේ
බෝග නෙක දුන් සෙනරත් රජුටින් පැන සදිකරමින්	
කරපු අවිස්වාස බවට අපත් එ ගෙ	න්තා
මාහිය දස දින ඇතුලත මුගෙ ඉස රජාන මරව්ටු මග	
නිත කියා යදි උදහසින් වහි මි	න්තා
පාකලා අම්මමම ගොසින් ඉදලා ඉඬිමමම රොසින් එරට	
වන්නින් එත පුරුකර බොරු බි	න්තා
.....සිත දුෂ්ට කමින් වහිගන්නවටය කරමින් ඇණ	
ඇද්දවී තැන තැන අභගස්සවමි	න්තා

“අප අතින්” කි හෙයින් අවිස්වාසමාලේ කව්වා පරංගි පසසයේ කෙනෙකු බැව් මෙයින් හැගේ.

‡මාදම්පේ - කඩුපිරි මාදම්පේ, හලාවත අසල පිහිටා තිබේ. අන්තෝනියෝ බැරැත්තු කඩුපිරි මාදම්පේ ග්‍රාම වැසියෙකි.

‡රාගල - උඩපුස්තැල්ලාවේ පිහිටා තිබේ.

රජානමරව්ටු - මාතර පලාතේ හේවා බල ඇණිය.

උඩරට මහනිරිදුට සදිකල නවසදියා ආනම ඉදින	
එ *නමරන්න රි	සු
බළ බැටදී උගෙ සෙනගට උගෙ ඔළුවන් ගෙනෙමු	
කිම් මහතොට සෙන් වදහල බස් අසා පබ	සු
බුදුකුරු යුක් අප නිරිදුට කලෙන් සදිය වැද වැද සිට	
කියන බස බොරු තොමවෙයි අසන් දීම	ත්තු
.....අතින් වොකු කාගන	
ඉස දෙත්දයි.....බරෙ	න්තු
§ පවර බරෙන්තු සදිකරලත් මෙස	ද
කරදර රුදු අයස බිජු අරගෙන තොම	ද
බොරකර අප සෙනග හෙන් කදුලෙන් නිබ	ද
නිරකර ලක් කෙනෙහි වජුලත් වේය ම	ද

*දෙත් ජුවන් බමිපාල රජුගේ බැණකෙනෙක් වන දෙත් කොත්ස්වන් වැසින් තවරත්ත.

§ මේ කාව්‍යයෙහි මූලික කරාවේ බැරැත්තු කියාද පසුව පරවර බැරැත්තු කියාද ලියා තිබේ. කරාව සහ පරවර යන කුල දෙක එකක්ම බැව් මෙයින් පෙනේ.

කෙරෙව සහ පෙරව යන වංශවලින් මේ වංශ නාම දෙක පෙරලාගෙන තිබෙන බැව් සැලකිය යුතුයි. පරවර කුලයේ කුමාරයකු පිළිබඳ විස්තර මෙසේයි.

To.
The Prince of Paravars
 at Tuticorin

COLOMBO.
 16th September 1815.

I am directed by the Honorable the Chief Justice to request that you will have the goodness to forward for his Lordship's information with the least possible delay the Laws of Customs of the Paravars of Tuticoria upon which the civil cases and other disputes are decided, particularly. Such as concern inheritance, Do wry, Adoption, Possession of Grounds, Gardens, etc , Gift for donations, Mortgage, Hire, Purchase and sale of male and female slaves, loans of money, upon interest, etc.,

I am the Honour to be.

Your Obedient Servant
 V. Wm: Vanderstranten
 Acting Registrar

දුටු තුටු නොවන ගෙලකින් සුතු	කරාවා
දුටු නුගහක් ඇති.....	කරාවා
සිට සදි කලෙන් නිරිදුටු මතු	කරාවා
බැට මිස රටක් නැත තට සදි	කරාවා

(ත්‍රිකාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ නැන්පත් අංක. P8098 / OR6606 (156) දරණ පුස්තකාල පොතේ (අවිශ්වාසමාලය) (පොටෝ ස්ටැටිස් පිටපතෙන් උපුටා ගන්නා ලදී.)

A. F. Gomes' photostat copy)

මෙම කාව්‍යයෙහි කතුවරයා වන නාගසිංහන් අලියාවන්ත මොහොට්ටාලන් පරංගි පක්‍ෂය ගෙන සිටි අය වූහ. අසස්මාලයන් කොස්තන්තීනු හටතන් මධ්‍යස්ථව කියවන්නෙකුට මේ දෙදෙනාම පරංගින්ගේ ප්‍රසාදය දිනා-ගැනීමටද සෙතරන් රජුට ව්‍යාජ අනුකම්පාවක් දැක්වීමටද තම ප්‍රබන්ධ ලියා තිබෙන බව මතාව අවබෝධ වේ. මේ කාව්‍යය ප්‍රයෝග දක්‍ෂ පරංගින්ගේ අනුශාසනා පරිදි සෙතරන් රජුට යවා රජු අන්තෝනියෝ බැරෙන්තු (ඌවේ කුමාරයා නොහොත් උබරට යුවරජ) හා තව තවත් විරුද්ධ කරවීමට යොදාගත තිබේ. සෙතරන් රජුට විරුද්ධව ඇරඹුණු කැරැල්ල ආරම්භ කරණ ලද්දේ උබරට වැසියන් විසිනි. ජට හේතුව “උබරට රාජධානිය පෘතුගාලයට කප්පත් ගෙවන යටත් විජිතයක් වශයෙන් පිළිගනිමින් සෙතරන් රජ පරංගින් සමග ගිවිසුමකට අත්සන් කළ බැවිනි.”

ඒ එසේමැයි:- “සෙතරන් තමා පෘතුගීසින් සමග සමාදාන වීමට සතුටු බව දන්වා සිටියේය..... අසවේද්ද එයට එකඟ විය..... අවසානයේදී උබරට පෘතුගාලයට කප්පත් ගෙවීමටද සතුටු වූහ.”

“මින් පෙර කවදාවත් පෘතුගීසින්ට අවතන නොවූ උබරට වාසි වූ මෙයට තදින් තම විරුද්ධත්වය පෙන්නුහ. ඔව්හු (කෞරව වංශයේ) අන්තෝනියෝ බැරෙන්තු (ඌවේ කුමාරයා නොහොත් උබරට යුවරජ) යටතේ කැරැල්ලක් අරඹා රජු අගනුවරින් පලවා ගැරියෝය. (ඇස්. ජ. පෙරේරා පියතුමාගේ ලංකා ඉතිහාසය පිටු 126 127.)

කොළඹදීය. 16. 9 1815

“තුන්තුකුසියේ පරවර වංශික
කුමාරයානෝ වෙනටයි”

“වංශාධිපති අග්‍ර විනිශ්චයකාර තුමන් විසින් මට
ආඥාකර තිබෙන වගන්තියේ ප්‍රකාර තුන්තුකුසි වැසි
පරවර වගීයා කෙරේ බල පවත්වන නීති වාරිත්‍ර, සිවිල් නඩු
සහ අනිකුත් ආරාදුල් පිළිබඳ සිරිත් විරිත් යනාදි විස්තර
උරුම: පාඩු දැවැද් ගණුදෙනු, ඉඩම් කඩම් බුත්තියද,
කෘෂිකර, උකස්කර, බදුකර, වහලුන් සහ වහලියන් මිලට
ගැනීම සහ විකිණීම, මුදල් පොලීකිරීම යනාදිය සම්බන්ධව
පවතින සිරිත් සියල්ලමද ප්‍රමාදයක්වන නොකර උතුමා-
නන් වහන්සේගේ දැනගැනීම පිණිස කරුණාවෙන් දන්වා
සිටිනසේ මෙයින් ඉල්ලා සිටිමි.”

භෞරවයෙහි, ඔබගේ කිකරු
මෙහෙකාර මම වන්නෙමි.
වී. විම වැන්ඔර් ස්ට්‍රැන්ටන්
වැඩබලන ලේකම්වරයා.

(තුන්තුකුසියේ ඇම්. ඒ. පීරිස් පවිවරයා විසින් සකස්කර
පේ. පී. රුදිරිගස්, පී. සී දෙවොටිතා, ටී. ඇල්. දෙවොටිතා
ඇම්. ඒ. යනාදින් විසින් එක්සත් භාරත සංගමය වෙනුවෙන්
මදුරාසියේ නො: 2141 දරණ බ්‍රොඩ්වේගී සුදන්තර විරන්
යන්ත්‍රාලයේ මුද්‍රිත “පනිමය මලර්” නැමැති දෙමළ සඟරා-
වෙන් උපුටාගන්නා ලදී. 155 වෙනි පිටුව)

(Copied from “Panimayamalar” Tamil Magazine composed by,
M. A. Peiris Vidvan, printed and published by, J. P. Rodriguez
P. C. Deottah, and T. L. Deottah. M. A. for the Bharatha
United Sangam, Taticorin, at Suthanthara Veeran Press
2141 Boadway Madras—Page 155

කොස්ගත්තිනු හටන කාව්‍යය.

නිතාවක පුවත	ර
වැඩුණු මායා තරම	ර
මහුව සහ මුහුණු	ර
පෙරලි සහ ලකතු	ර
පැරද ගොස් බිය වැ	ද
සොළිවම එක් ගමක ඉ	ද
බිසවුන් සමග සො	ද
එපුර වැස උත් ස	ද
අන්තෝනි බැරැන්	තු
පෙරලි සහ ලක පත්	තු
සොලී රට ආර සු	තු
ගෙන්තා නිරිඳු බලග	තු
එ මාසාදුන්තේ ර	ද
සහ අන්තෝනි බැරැන්තු	ද
*අප බල තොදුක ත	ද
පෙරලි අරයනි වන්නි බද ඉ	ද
ක ප ව ත් අසත් ගුනසත් සුතු උභ තොම	දේ
ආසුවොත් †බරෙන්තු පැවසු තෙපුල් හැමස	දේ
සෙනරත් නිරිඳු හට වූ සදිය නිවර	දේ
ම බ ට ත් තොබෝ කලෙකින් හිමිසදිනි යෙ	දේ

“අප බල” නී හෙයින් අලභියවන්න මොහොට්ටාල පරංහි පක්‍ෂය ගෙන සිටි බව එයින් හැඟේ.

‡අන්තෝනියෝ බැරැන්තු තැමැති උභවේ සුව රජ දහඅට අවුරුද්දක් පමණ නැගෙනහිර පලාත, මධ්‍යම පලාත උභව පලාත, දකුණු පලාත, සබරගමුව යනාදියෙහි සමෘධි කාරයෙකුමෙන් ක්‍රියා කර තිබේ.

මහත් ඉසුරු දුන් සෙතරත් තරනිඳු	ට
පැවත් තරග දූත දූත ඒ සිහි නොකො	ට
*බරෙන් තු නම් ගුණ මද දුදහං බස	ට
ඇවිත් මෙදුක විය හිමි සදිනි මොහු	ට
අසිත් දුදහ පැවසූ බස් ගෙන සිත	ට
මහත් අත සතකි තෙපල පෙර සි	ට
බරෙන් කු මැත් පැවසූ බසසා ඔබ	ට
විපත් උවෙන් සැකකර දුටිමි අත්පි	ට
අන් තෝගි බරෙන්කු කි බස අබද්	ද
දුන් බල බලා හිමි සද ඔබ පැරැද්	ද
පින් කල තැනසි නිරිඳෝ නම් පසිද්	ද
මින් මතු දුදහ පැවසූ බස් අසද්	ද

*එවකට පෘතුගීසීන්ට අයත් සිංහල හට හමුදාල සේනාපති තනතුරු දුරු දෙන් ප්‍රනාන්දු සමරකෝන් මුදලිඳු යටතේ සේවාකම් කල සිංහලයෙකි. යම්කිසි කරුණක් නිසා සමරකෝන් මුදලිඳුගේ සහෝදරයා මරා පෘතුගීසී සේනාවෙන් පැනගිය මේ හැසිදුසි බරෙන්තු පසුව මාතර සබරගමුව යන පෙදෙස්ල පාලකයා විය. “කුරුවිට රාල” යන නමින් ප්‍රසිද්ධ බරෙන්තු ඒ ප්‍රදේශවල ආණ්ඩුකාරයා විය. ඉතා සුලු ආරම්භයක් ඇති බැරෙන්තු පෘතුගීසීන්ගෙන් දියුණු වී පෘතුගීසීන්ටම විරුඬව කටයුතු කිරීම ඔවුන්ට තොදරිය හැකි වුවත් එවකට පෘතුගීසී බලය දුර්වලව තිබුණු නිසා බරෙන්තු මැඩපැවැත්වීමද අසීරු කරුණක් විය. කවද තමුත් පෘතුගීසීන්ගෙන් පහර ලැබේයයි දැනසිටි අත්තෝති බැරැන්තු ඊට ප්‍රතිකාර වසයෙන් සෙතරත් රජු පහදවාගෙන ඒ සිංහල රජතුමාගෙන් උභව තුන්කිද පලාත්වල පාලනය ලබාගෙන සුදුනමෙන් සිටියේය. උපක්‍රම දක්ෂයෙකු වූ බරෙන්තු පසුව සෙතරත් රජුටත් විරුඬව එවකට ඉන්දියාවට පලාගොස් සිටි මායාදුන්නේ කුමාරයා ගෙන්වා ඒ කුමාරයාට නමාගෙ පක්ෂයේ රජකම පවරාදුන්නේය. මේ පුදුම සිංහල අධිපතියා 1620 දී මාතර දිසාපති තැන විසින් මරණ ලද්දේය.

(කුස්තන්තිහු හටන සාරාංශය)

මහසත්	ලුහැනි සෙතරත් රජුට නිවර	෧෨
මෙකුත්	තොසලකා සෙදුවෙන් නපුර ස	෧෩
ලුහවත්	අසත් කැණීම මැනි බසට යෙ	෧෪
විසුවෙන්	ඔබට මතු වට අවැඩ නිවැර	෧෫

ලුහසුත්	නපුරු කැණීම මැනි බස අස	෧෬
සහපත්	කොට සිතාගෙන විත් කර මෙසු	෧෭
රිවිගොත්	රජුත් කල කත් තොම විදි දුක	෧෮
ඔබලත්	රජ ඉසුරු හිමි සද දැන් සොද	෧෯

(අලහියවන්න කොස්තන්තිනු හටන)

උෟවේ පැරණි සන්නයක්.

උෟව පලාතේ වියලුමේ සමුද්දර ජයගත් ප්‍රෝහිතබ්‍රා-
න්වතලාගේ මුතුබංඩාරගෙ පුස්කොල පොතේ පිටපතකි.

වේයන්, මියත් විසින් අඩක් විතාශ කරණ ලද මෙම පොතේ අග මුල පුස්කොල පත්‍ර නැතිවී තිබේ. ඉතිරිව තිබෙන පත්‍ර 15 න් බොහෝ කොටස් විතාශවී තිබෙන බැවින් පොත සම්පූර්ණයෙන් නැත. (මේ ඉතුරු කොටස් වලින් උෟවේ තොරතුරු සහ උෟවේ යුව රජ (අත්තෝති බැරූත්තු කුලසුරිය වැදිපේරුවේ මුදියන්සේට යුව රජකම්දීපු වග දැනගතහැකිසි) වෙති අන්හැරි තිබෙන කොටස් ඒ විතාසවී ගිය කොටස් බැව් සැලකිය යුතුයි.කතක රජත මාතිකා වෙවඩුය්ඪීවිපස මහාතාර්ග්ග සතර මහත් විපසත් අතුරෙන් ජම්බුත්විපස සකල මතෝහරකමල නිමල කෝමල දෙමල පව්වතමෙහි සෙලාත්ත හිරි මාලිගා- න්‍යත්තරසෙහි උතුම් පැතුම් පැවතුම් ඇතිව වැඩවාසය කරන දැකුම් ඇලුම් කැලුම් ඇති තමන් වහන්සේගෙ මනාප්‍රිය තෙවැනි මැනියන් වහන්සේගේ රක්ත පල්ලවසේ දෙතො- ලින් යුත් වැදුන සුගකි වහනය මදුර හඬනගත සොළුරු මුබයෙන් ගිලිහුන කථාමාත්‍රයකින් තමන් වහන්සේගේ සිත් කුඤ...මලාතිකව ඵරෙහිව අක්ති විලාශයෙන් කෝපව තිදුහුන් ශ්‍රී යහනවන් නොදන්නී.....මකු.....

උදකල.....තුන්තුකුඩි දෙමල රාජධානියට වැඩමකර
වදලාග.....මෙසේ තුන්මස් තුන්පෝයක් මනස්තාපෙන්
වැඩවසන අවසියට ඉලංකො කෙවත් අපේ මේ ශ්‍රී ලංකාවේප-
යට යමයි සිතා තමන් වහන්සේගේ ඉඩියානුභාවයෙන් එකර
සිට මෙකරට ගහන්පත්වී අනුරාධපුර රාජ්‍යයට වැඩ දිවස්
ලා බලා දෙමලෝ අගුණය ආගන්තුක සන්කාර පුරුදුතැන.
..... මෙසේ සිතාගැමුණු රජහු කරුණාවෙන්
මෙමුනියෙන්.....වංශික කෙතිරකඤ්ඤ කුමාර දේව ස්වාමීන්
වහන්සේ සිංහල රට හා සිංහල නරදේවයන් වහන්සේ හා
ශ්‍රී සම්පතටත් දිවස් ලා සුමුඛිය අඩුක්කු කලාහසි දහසුතුයි.
එකල කාතීනික සැනකෙලියට කෙවනීත සේනාධිපති තම
අමාත්‍යයා ප්‍රධානිව හසන්‍ය අස්‍ය පාබල සෙනග හා වතුරාහිනී
සේනාව, ඝණ්‍ය කුමාරවරුද ප්‍රෝතිත බ්‍රාහ්මනවරුද එක්
දහස් 500 ක් තරුත විසට සිටි රූප ශ්‍රී සම්පන්න කෙවනීනී
සහ බිසෝවරුද භාරසියයක් තටත සත්‍රින්ද කතරගම්
රුහුනු රට බද කදොපුර ශ්‍රී සුන්ද මංදිර
ගාබ වජ්ජුසිංහාසනහුවට දිවස්.....මෙරටට සෙන
සැලැස්සුහ.....එවක් පටන් හුව රාජ්‍යයට ධන ධාන්‍ය ආසීස
විස. කුඹුරු කෙත්වත් ගව මහිභ ආදී සුප්‍රයෝග දියුනුවුහ.
කලින් කලට රජහු ඇතිද, ලෙස කැනිදත් සහමයනිතෙත්
...ඇත්තේය. පුරාන අපිත සමයෙහි.....සුඛයෙහි
පැරද පලා යන රාවතා රජහු රාවතා සැහැල්ලෙහි අප්‍ර-
සිඛව රාසින් හිරවී සිටියාය... කිද ඇතුළු.....
රාජ්‍ය නම් ගංපහෙන් සක්ගලින් කඩවන කන්දෙන් බල්ල
කෙටු ගලින් කඩසින් කඩවත් හතරෙන් සමසසුතුයි
.....කන්දෙන් කන්ද කාවල් සිටියාහ. කඩවත් හතරට සතුරු
මුතය දෑකුම් බැලුම් උනතැනේදී යක්කු හුහඩි හැර කාවල්
සිටිනි. එකල කන්දෙන් කන්ද යක්කු හුහඩි හැරපාත
හෙයින් පැයෙත් බාගෙන් රජහුව සතුරු සෙනග ලංලංව
යෙහි යනු සංඥාවෙන් අනුදුනුම් ඇති. ඒ හෙයින් හුවෙන්
හුව අඩහරපාතා උභවෙයයි කිහ. මෙසේ කල් යත් යත්
අවුරුදු තුන්දහස් තුන්සියයක් ඉක්මගිය තැනේදී හකා-
රය උකාරයට හුස්ව.....ආ..... හුව උභව.....විය දහසුතුයි...

මෙසේ .. භූත්.....ඉක්බිත්තෙන් සිවල් රජහු සෙං කංඛි සිරි වස්තු පුරයෙහි රාජ මාලිගයට වැද පුරාතුකානු බිසෝ නිසා හා කන්දෙරට නිසා උභේ කුමාරකාමීන්ට වෛරවකුලවැදී බැදී උන්හ... ..ඉවියෙන් තැනවූ ප්‍රතිරූපයක් බඳු පුරාතුකානු බිසෝරූප සිරියෙන් අග්‍ර නිසා.....විරහමහ අමාරුවෙන් ඔත්පලව තැහි හිටිත්ට බැරිව බැරැත්තු කුලසුරිය වැදීපෙරුවේ මුදියන්සේට සුව රජ කම් දෙවා පව්වම බඳවා.....යනුයි.

අන්තෝනියෝ බැරෙන්තු සහ පහතරට කැරැල්ල.

“රක්ගහවත්ත සහ මිගමුව යන ස්ථාන දෙක කළහ කාරයෝ වටලා දෙවස්ථාන බිඳ දමා පුජා ප්‍රසාදීන් වහන්සේලා මරාදැමූහ.”

සමරකෝන් රාල තැහි අතර මාතර දිසා වත්තියේ සෙනගද කැරලි ගැසූහ. එහි සිටි මූලාදානුද. ගාල්ලට පලා ගියාහ. පේදුරු ආච්චේ ඉලංගකෝන් මුදලිඳුන් ද්‍රෝහිණිම හේතුකොටගෙන දඬුවම් පමුණුවන ලද්දේය. අට්ටංපිටිය, මැණික්කඩවර, තලම්පිටිය, කුරුවිට, ඕපනාකේ, වලේවල සහ කටුගම්පොල තවතාසිරි ආරක්‍ෂක සේනාවෝ මහන් අත්තරායකර තත්වයකට මුහුණලා සිටියෝය.

මිගමුවේ කැරලි තායකයා ඒ පලාත්වාසියෙකුම වූයෙන් (වැල්ලේවිදියේ කුරුකුලසුරිය මුදලි) අත්තරායේ සිටි ආරක්‍ෂක සේනාව ගලවා ගැනීමට පෙර මිගමුව මුදගැනීමට අසවේඳේ කල්පනා කෙළේය. ඒ නිසා කාංගර ආරච්චි පිටු දැනීම පිණිස හෙතෙම *සසීමන් කොරයා පමිමන් කවිම මහන්මයා පිටත්කර යාවීය

*පව්වත්කවිටි - පටබැඳු නොහොත් කරාවේ කුලයෙහි ප්‍රධානියා

තම මස්සිතාවු දොන් මානුවෙල් මුදලිතුමාද සමරකෝන් දිසාපති විසින් යවනු ලැබීය. එහෙත් සමරකෝන් දිසාපති තුමාගේ ඉතා දක්ෂ ලස්කුස්සු කාරයෙක්වූ කුරුවංශික අන්තෝනියෝ බැරැන්තු නැමැති සෙබල වල්ලභයා විසින් දොන් මානුවෙල් මුදලි මරාදමා තවත් විශාල කැරැල්ලක්ද ගසා එහි තායකයාවිය.

අවටාපිරියේ ආරක්ෂක සෙබල මූල බිහිසුණු සටන් කොට කොන්දේසි සහිතව යටත්වූ නමුදු ඔවුන් මරාදමනු ලැබූ කුරුවිටද අන්තෝනියෝ බැරැන්තුව යටත් විය. අන්තෝනියෝ බැරැන්තු අනතුරුව සිතාවකද (අවිස්සා-වේල්ලද) වටලා ජයගත්හ. පෘතුගීසීන් විසින් යවනු ලැබූ යුධ කණ්ඩායමක් සිතාවක සිට ආරක්ෂක හමුදාව මුදුගෙන රුවක්වැල්ල සහ මැණික්කඩවර මුදුගනුවස්ගමන් කෙළේය.

තත් වේලෙහි විලෙබ්මිසුරිය රජු තලම්පිටිය වටලා බොහෝ අලාභ භාති කරන අතර පෘතුගීසී සේනාව පැමිණි බව අසා තලම්පිටිය යටත් කරගැනීම තාවකාලිකව තවතා දමා ඒ හමුදාව පිට කඩා පැත්තේය.....

විමලබම්සුරිය රජුගේ මරණයෙන් උඹරටට සිදුවූ පාඩුව පිරිමසාගැනීමට කාලයක් ගතවිය. විමලබම්සුරිය රජුගේ සුළු මැණිඳන්ගේ පුත්‍රයා වන සෙනරත් කුමරු විසිපස් අවුරුදු වයසට පත්ව සිටි වැන්දඹු දෝන කනිනා (මහ බිසෝ බණ්ඩාර) බිසව ආවාහ කරගෙන සිංහාසනයද ලබාගැනීමට තැත් කෙළේය.

එමෙන්ම මහනුවරට යටත්ව සිටි උගවේ මිදියෙ බණ්ඩාරද දෙනවක මායාදුන්නේ කුමරුද, ඒ උපක්‍රමයම යොදා රජ බව ලැබීමට මාත බැලූහ. තමාම රජකම් කිරීමට කාලයක් මූලිල්ලේම දෙන කනිනා බිසව උත්සාහ කළාය එහෙත් රදලුවරුන්ද පෘතුගීසී හිරකරුවන්ද තම පක්ෂයට බදවාගත් සෙනරත් කුමරු එයට බාධකයෙක් විය.

බහු විසින් විදිසේ බණ්ඩාර මරනු ලැබුයේය. දෙනවක මාසාලත්තේ කුමරු සොළී රටට පැනගියේය. තෙතරත් කුමරු වැන්දඹු බිසව ආවාහ කරගෙන රජවිය.

කරාමේ කුලයේ අන්තෝනියෝ බැඳින්තු උගමේ රජ විය. ලැබුණු මද අවකාශයෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට ඉටුගත් අසවේදේ නමක්ට අභිමිපීතිය පළාත් නැවත ලබාගත්තේය. එහෙත් කාංගර ආරච්චිට හා අන්තෝනියෝ බැඳින්තු නමැති උගමේ කුමාරසාමන්තිසිඳ්ධන්තෝකල සැකිවූයෙන් ඒ දෙපොල පෘතුගීසින්ට විරුද්ධව නොකඩවා ක්‍රියාකරගෙන ගියේය.

අසවේදෝට සිංහලයින්ට විරුඬව යුඬ වැදීමට තරම් ශක්තියක් මේ කාලසීමාව තුල ඇතිනොවීය.

අළුත් සේනා ලැබෙන අපෙක්ෂාවෙන් අසවේදෝ රටේ නොයෙ කදිසාවලට සේනා යවා වැසියන් බියපත් කළේය. නැගෙනහිර වෙරළාසන්න පළාතට යවන ලද සේනා බිම්-තැන්න වෙල්ලස්ස, පාතම මඩකලපුව සහ උගව යන පළාත් සැරිසැරූහ. වර්ෂ 1906 දී අන්තෝනියෝ බැඳින්තු උගමේ කුමාරසාම විරුඬව උගව පළාතට සේනාවක් යවනු ලද්දේය. මේ සේනාවට මුහුණ පෑමට තරම් බැඳින්තු කුමරු එහිතර නොවීය එහෙත් හේ මේ සේනාව වලක-මින් එයට හිරහැර කරමින් තනිව අසුවන හේයයන් මරමින් සිටියේය.

මේ අතරතුර අන්තෝනියෝ බැඳින්තු කුමරු සබරගමුවට පැමිණ පෘතුගීසි කොටුව මුරකල සේනාගය අල්ලාගෙන රයිගම් කෝරළය යටත් කරගත්තේය. මාතර සිටි ලස්ත්‍රිකුඤ්ඤ හේවායන්ද පැන ගියෙන් දිශාපති තුමාට ආරක්ෂාව සඳහා ගාල්ලට පැමිණීමට සිදුවිය පෘතුගීසින් නැවතත් යුඬ භූමියට පැමිණ කැරලිගැසු ගම් විනාශකර

‡ නිකපිටිය (පරණ කරුරම විරසුපිය නසිදේ) හා අන්තෝනියෝ බැඳින්තු කුමරු සොයා ගියමුත් ඔවුන් අල්ලාගත නොහැකිවිය.

‡ පරණ කුරු කෝරළේ කුරුමංගික නිකපිටියේ ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳගත් නැතැත්තෙකි. පෘතුගීසීන් කෙරෙහි රහසිගතව ක්‍රෝධයෙන් සිටි මොහු සිතාවක හිටපු රජවූ නිකපිටියේ බණ්ඩාර “මම” යයි ව්‍යාජයෙන් මහජනයාට සහ රජුටත් දන්වා සිටි රජතුමාගේ ආධාරයෙන් කැරැල්ලක් ඇතිකර පරන්හිට පහරදී ඔවුන්ගේ මෘතියාගම, මෘණික්කඩවර, සතර කෝරළුය ආදී ස්ථානවල නිවුණ පරංගි බලකොටු විනාශ කර ජය ලබාගෙන උද්දමවූ නිකපිටියේ දේශන කන්‍යාකා බිසවගේ දියණියක් සරණ පාවා ගැනීමට ඉල්ලා රජු වෙත පසිණ-ඩයක් යැවීය. ඒගැන කෝපවූ රජතුමා (සෙනරත් රජ) ආධාර වශයෙන් දුන් සේනා ආපසු කැඳවා ගත්තේය.

මෙසේ රජ පවුලෙන් කුමාරියක් සරණකර නොදීමට හේතුව නම් මොහු නියම නිකපිටියේ බණ්ඩාර නොවන බව රජතුමා දැනගත් සෙයිනි. මොහු නියම නිකපිටියේ බණ්ඩාර බව රජතුමා පිලිගත්තේනම් මේ විවාහයට කිසි-සේත් විරුධ නොවේ. එම නිසා මොහු නියම නිකපිටියේ බණ්ඩාර නොවන බව මේ කරුණෙන් පිළිගත හැකි යි.

සපරගමුට හා මාතර දිශාවල ආධිපත්‍යය දරාගෙන සිටි ලොවේ කුමාර අන්තෝනියෝ බැරැන්තු ලුහුබැද යාමට පාවුහිසිනට හැකිවිය. මෙසේ කායඝීක්‍ෂමව සිටිනාතර හක්මන සිටි ලස්කුසුසු හේවාසින් පලාගියාක. අන්තෝනියෝ බැරැන්තු *කුරුවිට මහා මංත්‍රී බේරුවලට කඩා පැන එනනිත් හතර කෝරළයට පැමිණියේය. අන්තෝනියෝ බැරැන්තු සහ කාන්ගර ආරච්චිලත් අල්ලාගැනීමට නොහැකිවූ පාවුහිසිහු නිදල්ලේ සිටියේය.

*මේ නිම වික්‍රම කුරුවිට රාළ තොහොත් අන්තෝනියෝ බැරැන්තු නැමැති කරාවේ යුවරාජයා ගැන තවත් කියුම්:-

වෙනුවෙන් විකුම් ආ	නි
පවර කුරුවිට මහ මා	නි
මෙර සිත් මෙන් බලා	නි
මහත් මාතොට මංත්‍රී අදිප	නි

(පරණ කුරුරට රදළ පෝවේ අලුදෙණියේ මේසසුරිය කිවිල)

අන්තෝනියෝ බැරැන්තු කුමාරයා කුරුවිට මහා මංත්‍රී කමටද මාතර මහා මංත්‍රී කමටද පත්වී සිටිය බැව් මෙයින් වැටහේ.

“දකුණු පලාතේ මුහුදුතෙර පිහිටා තිබෙන මහ නැව් තොටට මේවනතුරුම, මාතර මාතොට මහකරාව කියා නම් තුණක් ව්‍යවහාරයි ” (ගුදනිණිය දජිණය 9 පිට)

සිංහල රාජාභිෂේක මංගල වාරිත්‍ර බිම්:- රාජාභිෂේකය සදහා රනින්, රිදියෙන් සහ සාමාන්‍ය හක්ගෙහියක්ද, යතාදී හක්ගෙහි තුනක්ද, ඝෂ්ත්‍රිය, බුන්ම, වෛශ්‍ය, කුල කන්‍යාවන් තුන්දෙනෙක්ද කොයා ගතයුතුයි. රජකම ලබන තැනැත්තා වයස අවුරුදු 16 ක් ඉක්මවූ පිරිසිදු ඝෂ්ත්‍රිය පෙළපත්න් පැවතෙන්නෙකු උදුම්බරා අතු මණ්ඩපයක් තුළ උදුම්බරා ආසනයක වාසිවූ කල ඔහුගේ හිස් මුදුනට මංගල ඇඳුමෙන් සැරසුන ඝෂ්ත්‍රිය කන්‍යාව රන් හක්ගෙහියෙන් පැන් ඉසිමින් රාජවංශිකයන් දශබිම්යෙන් ආණ්ඩු කළ මැනවයි කියයුතුයි. බ්‍රාහ්මණ සහ වෛශ්‍ය කන්‍යාවන්ද රිදී හක්ගෙහියෙන් හා

මායාදුන්නේ කුමරු කාන්තර ආරච්චි හා බැරැන්තු කුමරුද මිත්‍රවී සෙනරත් රජු හා සමඟ විරුඛව මුළු තැගෙනහිර සමුද්‍රාසන්න ප්‍රදේශයම ඔවුන්ගේ අත් අඩංගුවට ගත්තේය. ඉන්පසු මායාදුන්නේ කුමරු ලංකාවේ අධිරාජ්‍යා කිරීම පිණිස අති විශාල යුධ හමුදාවක් රැගෙන දෙතැක නම් ග්‍රාමයට පැමිණිය. කොස්තන්තිනුද සා වහා සපර-ගමුවේ කොටුවක් තනා දුමරිකයන් හා යුධකිරීමට ඉදිරිපත් වූයෙන් ඔව්හු දෙතවක අත්හැර ගියේය ජනරාල් කැත කම සේනාව පලායන බව ව්‍යාජයෙන් අභවා පසුව කළහ

*සාමාන්‍ය හක්ගෙහියෙන් හිස මත පැන් ඉසිමින් තමතමන්-ගේ කුල දශ ධර්මයෙන් ආණ්ඩු කළ මැතවයි කිය යුතුයි. ඊට පසු රජකම ලබන තැනැත්තා ඔවුන්ගේ ගෙන තම හිස මත තබාගනු ලැබේ. ලංකාවේ රාජ බලය, පිරිසිදු රාජ වංශිකයකු හැර අනිකෙකු ලබාගන්ට යෙදුනොත් ඔව්හු රාජද්‍රෝහියෙකු වශයෙන් සම්මත කරනු ලැබේ.

(පැල්ක් නැමැති ඕලන්ද ආණ්ඩුකාරයාට උඩරටින් ලැබුණු විස්තර)

"Appointed the Princes of Uua & Migomuwa Rala, guardians of his young sons and the Princesses, the daughter of the Late King"

(Percival Ceylon Page 25)

භාවය:- "ලාවේ කුමාරයා (අන්තෝනියෝ බැරැන්තු) සහ මිගමුවේ රාළ නැමැති කුමාරයා, ඔහුගේ (සෙනරත් රජුගේ ලාබාල පුත්‍රයින්ගේද, අපවත්වී වදාළ රජුගේ (මිලිල-ධර්මසූරිය) දු කුමරියන්ගේද, බාරකාරයින් වශයෙන් පත්කර ගන්නා ලදී."

(පර්සිවල් ලංකා ඉතිහාසය පිටු 25)

"He was carried to DIYATILAKA, where on August 18 th (1613) a great council was held & Kuruvita Rala, (Antonio Barratto) & Migomuwe Rala, were appointed guardians of the young Prince Kumarasinghe, & regents in case of the King's death,"

(Portuguese Err Dr. Paul. E Peries. Vol. 1 Page 422)

කාරයින් පිට පැන කාන්තර ආරච්චි අල්ලාගනුමින්ම බැරැන්තු සහ මායාදන්නේ දෙකුමරුන් බලාපොරොත්තු විරහිතව පැනගොස් දිවි ගලවා ගත්තෝය.

“උඩරට රාජධානියෙහි යුධරාජයා වූද, උග්‍රවේ කුමාරයා හෙවත් ප්‍රතිරාජයා වූද, සපරගමුවේ මහ ආදිපාදයා වූ කුරුච්ච රාළ හෙවත් කුරුච්ච මහා මංත්‍රි නමින්ද ප්‍රසිද්ධි සිටි ත්‍රි සිංහලය යුදයෙන් දස-අට දඹුල්දේස් දෙදරුමිකල කුරුකුල ආදිතා අන්තෝනියෝ බැරැන්තු කුමරු මෙසේ අවුරුදු ගණනාවක්ම ගැලවී සිටි නමුත් පසුව සතුරන් හැර අසුව ඔවුන් විසින් ප්‍රසිද්ධියේ මරා දමන ලද්දෝය.

(ගෞ. ආස්. ජී. පෙරේරා පියතුමාගේ පෘතුගීසි සහ ඕලන්ද යුග, නැමැති ඉතිහාසය සහ තවත් පොත් ආශ්‍රයෙනි)

සෙනරත් රජුගේ ශ්‍රී සහානස.

“අසනිප කම නිසාත් ජීවිතයේ බලාපොරොත්තු තැනිකම නිසාත් අපගේ ඇවෑමෙන් කටයුතු කිරීම පිණිස කුමාරයින් දෙදෙනෙකු පත් කරන ලද්දේ රාජ්‍ය සම්බන්ධ කටයුතු පිණිස පමණක්ම නොව ඔවුන්හි හිමි කුමාරයාගේ ලදරු කාලයේදී සම්පූර්ණ බලය ඇතුළු රාජ්‍ය කටයුතු පාලනය කරන පිණිසයි.”

*භාවය:- “එතුමාකන්ව (රෝගි සෙනරත් රජුව) දියතිලක නුවරට ගෙනගොස් (1613) අගෝස්තු මස 18 වෙනි දින විශාල සංගමයක් පවත්වා කුරුච්ච රාළ (අන්තෝනියෝ බැරැන්තු) සහ මිහමුවේ රාළන්, ලාබාල කුමාරසිංහ කුමරුගේ බාරකාරයින් වශයෙන් පත්කරගන්නා ලදී.

“තවද රජුගේ (සෙනරත්) මරණය සිදුවුවහොත් ඔව්හු (උඩරට රාජධානිය) ආණ්ඩුකිරීමටද යොදවනු ලැබිය.”
(ආවායතී පෝල්. ජී. පීරිස් මහතාගේ පුර්විගිස් ඊරු. පොත. 1 වෙනි කාණ්ඩය. 422 පිටුව).

“අපගේ රාජ්‍යයන් පළාත් ප්‍රදේශ, යන මේවා අප පුත්‍රයින්ගේ බලාවසථාව තුළ පාලනය කිරීමේ බලය මොවුන්ට පැවරේ. අපගේ අවසානයෙන් පසු එක් එක් කෙනා තම තමන් සතු සියළු ආදායම්, ගණන් සහිතව මේ බලකාරයින් දෙදෙනාට දැක්විය යුතුවත් හැර එසේ නොකරණ යමෙක් ආදිද බහු මරණීය දණ්ඩනයට යටත් විය යුතු බව දැනගත යුතුය.”

ඕනෑම විටක එක් අයෙකුදු අනතුර සියළුම බලවන්තයින්ට හා වංශවතුන්ට වාසලේපෙනීසිටීමටත් ඔවුන්ගේ කුමාරයා සහ රාජ්‍යය පිළිබඳ බලකාරයින් දෙදෙනා ඉදිරියේ සාමාන්‍ය දිවුරුම් ප්‍රකාශ කිරීමටත් බලකරණු ලැබේ.

සාර්ණික අක්‍ෂරයෙන් ලියාලියුණු අපගේ මේ ශ්‍රී සන්නස මිහමුවේ කුමාරයාටත් (බොස් කුටුර්) ලාමේ කුමාරයාටත් (අන්තෝනියෝ බැරැන්තු) ප්‍රදානය කරණු ලැබේ ක්‍රිමිතල් සිවිල් නඩු විසඳීම සම්බන්ධයෙන්ද මොවුන්ට බලය දුන් බව තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරමු. ඒ නිසා අපගේ ආඥාවන් බලකිරීමත් සියලු රජවරුන්ද, කුමාරයන්ද, ආදිපාදයන්ද, මණ්ඩලිකයන්ද, ආගමානුකූල ප්‍රධානීන්ද, ඩංශාබිපතින්ද, ආණ්ඩුකාරයන්ද, පළාත් පාලකයන්ද, නාගරාබිපතින්ද, කප්පින්නන්ද, සහානායක අනුශාසකයන්ද, නොකාබිපතින්ද, විනිශ්චයාබිපතින්ද හා අපගේ කායනියෙහි ව්‍යාවාන අනුකායනීකාරීන්ද, රාජ්‍යකායනීකාරීන්ද, ගොවීන්ද, සමදේශීන්ද, සේව්‍යයන්ද, නාගරිකයන්ද, අතිකුත් සියලු දෙනාද, පොදු වශයෙන් හා පෞද්ගලික වශයෙන් ඔවුන්ගේ ක්‍රම කුමාරයා නිසි වයසට පැමිණෙනතුරු පළමු කියන ලද බලකාර කුමාරයින් දෙදෙනා රාජ්‍ය පාලකයන් හැටියට එකඟලා පිළිගෙන පක්‍ෂපාතීත්වය ප්‍රකාශ කරණසේ දිවුරා අපට ගෞරව කරන ලෙස තරයේ ප්‍රකාශ කර සිටීමයයි වදාරන්නමෝහ.

ක්‍රි: ව: 1613 වැන්නෙහි අගෝස්තු මස 19 වන දින දියනිලක මහා වාසලේදීය.

(පිලිප් බෝල්ඩියස් දේවගැතිතුමාගේ ලංකා කථාව)
 (A Discription of Ceylon by Revd: Phillip Boldeaus)

කෞරව වංශානිජාන අන්තෝනියෝ බැරැන්තු උභවේ
ආපාණෝ පිලිබද වැඩිදුර විස්තරය.

THE DEATH OF PRINCE RAJASURIYA
AND
ANTONIO BARETTO, PRINCE OF UVA.

The Prince Mahestana son of Don John (Wimala Dharmasuriya) and Dona Catharina, for whom the crown was professedly held, died on the 22nd August 1612 not without suspensions of having been poisoned by his step father, Cenwieraat, in order to secure the thorne to a son of his own.

The Empress Dona Catharina who was so much affected by the loss of her son, that she had taken hardly any nonrishment since his death, percieving her end was approaching, sent in July 1613, for Princes of Miugone and Uva (Kurukula Antonio Baretto, Prince of Uav) and after exacting from them and oath of fidelity made them guardians over her childrens brought into her presence, and kissing them one after the other, she earnestly adjured the two chiefs above mentioned to protect them with constancy and affection.

after this, casting her eyes upon her husband Cennwieraat, who was present, she charged him with having the cause of her death, though it does not appear that there was any ground for the accusation; but he is said to have taken it so much to heart, that it impained his health, and seemed to threaten his life.

The Empress breathed her last on the 20th of July, in the year of 1613. Before her death she expressed great contrition for her sins, and patricularly that of having conforaced to the sights of pagan worship.

The day after decease, her funrerall absequies, were performed with grate magnificence, in the same place when those of her son had recently received the same tribute of ceremonicus regard.

After the death of the Empress, the sickness of the Emperor assumed such a dangerous aspect, **that he assembled his principal nobles and requested them to chooes two of their order to govern the Kingdom during the minority of his son. They selected the Princess of Miugone and of Uva (Antonio Baretto) for this important trust;** and they were accordingly appointed by the solemn act to exercise the supreme administration during the minority of the Prince.

The Emperor at the same time earnestly admonished all his children to obey these guardians of the realm as long as they were subjected to their controll.

The scene naturally leads us to expect that cennwierast would soon breath his last; but he appears to have survived for several years this delegation of the sovereignty to two of the chiefs.

(History of Ceylon. Phillai, these P. 101, 103, 104. Colombo Museum Library Book. No. 6/k25)

මෙහි භාවය:- රාජසූරිය කුමරුගේ මරණය සහ අන්තෝනියෝ බැරැන්තු උදමේ කුමරු. “කඵරිය කල දෙත් ජෝන් (විමලධම්සුරිය රජු)ගේ සහ දෝනා කන්‍යා බිසවගෙන් පුත්‍ර රත්තයවු ඔවුන්තට නියම හිමිකාරයාව සිටි *මහ සඵාන කුමරු (රාජසූරිය)වමී 1612 ක්වු අගෝස්තු මස 22 වෙනි දින මරුමුවට පත්විය.”

*රාජසූරිය කුමරුට “Prince of Roosters” යන විහිලු නාමය ව්‍යවහාර විය. එහි අර්ථය පොර කුකුලන් කෙලවන කුමාරයා හෝ “කුකුල් කුමාරයා” යනුයි.

(ජෝන් රෙබෙසිරෝ ඉතිහාසය. viii පරි: 22 වෙනි පිටුව)

“සෙනෙවිරත් (රජු) ගේම පුත්‍රයෙකුට සිංහාසනය ලබාදීම පිණිස සවකිය සුළුපියා විසින් මහසභා කුමරුට වසදී මරණට ඇතැයි යන අන්දමේ සංකාවක් මෙයින් පැහැදිලිවේය.”

“දෝන කන්‍යා එම්ප්‍රඥේරු රැජිණියම එතුමියගේ පුත්‍රයාගේ මරණය වූකලී තදබල පහරක් විය. මේ බෙදුණු මරණයෙන් පසු ඔහු නොමේ හරියාකාර ආහාර පානයදියක්වත් නොගෙන මෙන් කල් ගැරියාය.”

“ඇයගේ අත්තිම කාලය එළඹෙන බැව් වටහාගත් එතුමිය වම් 1613 ක්වූ ජූලි මාසයේදී මිගමුවේ කුමාරයා ව (බොස්සුවිදර්) සහ උගමේ කුමාරයාත් (අන්තෝනියෝ බැරන්තු) රැජිණිය ඉදිරිපිටට පමුණුවාගෙන, තම දරුවන්ට පක්ෂපාතව ක්‍රියාකිරීම පිණිස ඔවුන් දෙන්නාගෙන් දිවුරුමක් ලබාගත්තේය. ඉක්බිති බොහෝමෝ තම දරු ලපටින් ඉදිරියට ගෙන්වා එකිනෙකා ව සිප වැළඳගත්වා ඔවුන් කෙරෙහි ඉතා ලැදිකමින්ද ආදරයෙන්ද, ආරක්ෂා කරණ මෙන්, මේ ප්‍රධානී දෙපොලගෙන් බොහෝ බිතූකමින් ඉල්ලා සිටියාය.”

“මෙයින් පසු එහි සිටි ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයානන් වන සෙනෙවිරත් (රජු) දෙස නෙත් යොමා ඇයගේ මරණයට හේතුව ඔහුගේ වරදයයි වෝදනා කෙළේය.”

තමුත් ඔහු මේ අන්දමේ වෝදනා ලැබීමට තරම් වරදක් කර තිබුන බව සිතාගැනීමට ඉඩක් පෙනෙන්නට තිබුනේ නැත. එහෙත් එය ඔහු බොහෝදුරට හිතට ගත්තෙන් සිය සනීපයටද බාධාවක් විය. ඔහුගේ ප්‍රාණය හානිවේයයිද පෙනෙන්නට තිබුණේය.”

“වම් 1613 ක්වූ ජූලි මස 20 වෙනි දින එම්ප්‍රඥේරු රැජිණ (දෝනා කන්‍යා බියෝ) අවසාන හුස්ම හෙලුවාය මිත්‍යාදුෂ්ටි වාරිත්‍රානුකූලව එතුමිය මියයාමට පෙර පව්

ක්ෂමාකරවා ගැනීමද සිදුකරගන්නාලදී. ආයුගේ මරණයෙන් පසුවද එතුමියගේ පුත්‍රයාව නොබෝද, ආදාහන කළ ස්ථානයේම ආයුගේ අවමංගල්‍ය කාර්යය බොහෝ අලංකාර උත්සවයන් සහිතව සිදු කෙළේය.”

“එම්ප්‍රදේරු රැජිණියගේ අභාවයෙන් පසු එම්ප්‍රදේරු රජු (සෙනරත්)ගේ හිලන් භාවය බරපතල තත්වයකට පත්වූයෙන් හෙතෙම තම ප්‍රධාන වංශාඛපති රදළවරු සියල්ලන්ම කැඳවා සෙනරත් රජු සවිභවවෙන්ට යෙදුනොත් සවකිය පුත්‍රයාගේ ලාබාල අවස්ථාව තුළ (උඩරට) රාජධානිය පරිපාලනය කිරීම පිණිස එයට තිසි දෙදෙනෙකු තෝරා ගන්නා ලෙස ඔවුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේය.”

ඔම්හු මගමුමේ සහ උගමේ කුමාරසිත් දෙදෙන මේ භාරදුර කටයුත්ත සඳහා තෝරාගත්තෙන්, එතාකාරයෙන්ම ඔවුන් දෙදෙනාට කුමාරයාගේ බාල කාලය තුළ (උඩරට) රාජ්‍යයේ ආණ්ඩුකාර කටයුතු කිරීමට දිව්‍යම පිට බාරදී පත්කර ගත්තෝය.”

“මෙසේ එම්ප්‍රදේරු රජුගේ (සෙනරත්) සහ ඔහුගේ වංශාඛපති රදළ මණ්ඩලයේද සම්මතයෙන් රාජ්‍යය ආණ්ඩුකිරීමේ භාරකාරත්වයට පත්කරගනු ලැබුවන් යම්කාක් කාලයක් දුරට ආණ්ඩුව පාලනය කරන්ද ඒ මුළු කාලය තුළ තම දරුවන් සියල්ලන්ම ඔවුන් දෙදෙනාට කිකාව වීසියුතු බැව් රජතෙම තරයේම කියාසිටියේය ”

“මේ සිතිය හේතුකොටගෙන සෙනෙවිරත් (රජු) ඉක්මණින්ම මරණයට ගොදුරුවේයයි අපේ දැනුම් තේරුම් ආති අනුමට විශ්වාස කිරීමට ඉඩ තිබුනේය. එහෙත් ඔහු අවුරුදු කීපයකම ජීවත්ව සිටියදීම ඔහුගේ ප්‍රධානීන් දෙදෙනාගේ ආණ්ඩු කාලය ගෙවී ගියේය ”

(පිලලෙතෙත් ලංකා ඉතිහාසය. පිටු 101, 103, 104, කොහොඳුකාගාර පුස්තකාලය. නො: 6 / K 25)

දෙන් මැනුවෙල් දියෙස් අඤ්ඤාදි මහ අදිකාරම,
සිංහලේ රාජධානිය.

වරුණකුල ආදිත්‍ය අරග නිල ඉපිටන් දෙන් මැනුවෙල් දියෙස් මුදියන්සේ වනාහි කුරුකුල හෙවත් කොරව වංශිකයෙකි. මොවුන් වූකලී පලමුවෙන්ම කොට්ටේ දෙන් ජුවන් ධම්පාල රජුගේ සහ පරංගි යුද හමුදාවලත් දක්‍ෂ පක්‍ෂ නිර්භිත සෙනෙවියෙකුව සිට ධම්පාල රජුගෙන් පාතරට මුදලි තනතුරක් ලබාගැනීමටද වාසනාවලත් ප්‍රභූවරයෙක් වූයේය.

පසුකලකදී මහනුවරට පලාගොස් දෙන් ජෝන් විමලධම්පුරිස රජුට සහ දෝන කත්‍රිකා මහ බිසවටද ලැදිව සිංහලේට පක්‍ෂවද පරංගිත්ට විපක්‍ෂවද බලගතු යුද උපා පාරයන් බොහොමයකම කටයුතු මනාසේ ඉෂ්ටකෙලේය මෙයින් පැහැදිලි රජතුමා උඩරට රාජධානියේ මහ අදිකාරම් මූරයටද පත්කරගත්තේය. මෙම උඩරට මහ අධිකාරම් ස්ථානාන්තරය පලමුවෙන්ම ලැබුවේ මොහු බැවි සියළුම ඉතිහාසවලම පාහේ දක්වා ඇත්තේය.

එක් අවස්ථාවකදී මොහු පරංගින් විසින් මෙහෙයවන ලද සාතක සොරුන්ගෙන් රජතුමාගේ ප්‍රාණයද ආරක්‍ෂා කරණ ලද්දේය. එපමණක් නොව උඩරට රාජධානියට විරුඬව පරංගින් විසින් හොතන ලද කුමන්ත්‍රණ වල රහස් ඔත්තු රාශියක්ද වරින් වර රජතුමාට කල්තියාම දන්වන ලද්දේය. මොහු විසින් සපයන ලද රහස් ඔත්තු සම්භාරය හේතුකොටගෙන පරංගින්ගෙන් උඩරටට සිදුවෙත්ට තිබුණු උපද්‍රව රාශියක්ම ව්‍යාවාන විය.

ආවාය්‍යී පෝල් ජී. පීරිස් මහතාගේ “පුර්විහිස් ජරා” යතිරල පණ්ඩිත ප්‍රඥානඤ්ඤ ස්වාමීන්ගේ මහ වංශය තුන්වෙනි කාණ්ඩය, ගෞරවණීය ඇස්. ජී. පෙරේරා පියතුමාගේ

ලංකා *ඉතිහාසය. 1505, 1796, යනාදී ඉතිහාස පොත්වල මෙම දෙනු මුහුදුවෙල් දියෙස් මහා අධිකාරව පරත්ති කාරයෙකු වශයෙන් හඳුන්වා දී තිබේ.

එහෙත්:- ලක්මිණි පහන් කතු, ඇම්. ධර්මන්ත පසිතුමාගේ “ගහපති විභාගය” වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල “ඉතිහාස වණිතාව” ගාල්ලේ අතපත්තු වලව්වේ, ඇප්. ඊ. ගුණරත්න තෝම්බුවේ මුදලිතුමාගේ “ලක්දේසි කාලය” නොහොත් “බව් ටසම්ස්” පොත, පෝලන්ත දේශ තානාපති මහතාගේ “ලක්දිව ප්‍රභවරා” යන ඉතිහාස පොත, දඹුගම ජෝර්ජ් පෙරේරා වර්ණකුලසූරිය සෙනෙවිරත්න නොතාරිස් රාලිහාමිගේ “කෘත්‍රිය වංශය” යනාදී ඉතිහාස, සහ චරිත කතා පොත් පත්වල යථෝක්ත මහා අධිකාරව වතාහි කෞරව වංශයට අසත් සිංහලයෙකු වශයෙන් ප්‍රකාශ කරණු ලැබේ.

“Don John Wimala Dharmasuriya of Kandy, did appoint a certain Manuel Dias, his Maha Mudaliyar over the heads of all his Sinhalese Officers & the first fruits of his promotion was an attack in June on Corea, who he defeated with heavy loss.”

(Portugues Era. Dr. Paul Peiris. Vol. I. Page 362)

නාවය:- “මහනුවර දෙන් ජෝන් විමලධම්සූරිය විසින් එක්තරා මහනුවෙල් දියෙස් නැමැත්තෙක් ඔහුගේ මහමුදලි වශයෙන්ද හෙතෙම සියලුම සිංහල නිලමවරුන්ගේ අධිපතියා වශයෙන්ද පත්කරගන්නා ලදී. ඔහුව මේ උසස් ස්ථානාන්තරයට පත්කර ගැනීමෙන් පසු ප්‍රථම ප්‍රතිපලය නම් හෙතෙම ජුනිමාසයේදී කොරයාව බරපතල පරාජයකට හෙළා විශාල ඝාතනයක් කර දැමීම වන්නේය.”

(පෝල් පීරිස් මහතාගේ පුර්විහිස් ඊරු පොත. 1 වෙනි කාණ්ඩය. 362 වෙනි පිටුව)

දිනේෂ් පත්‍රයේ කතෘ තැන්පත්ව සිටි උගත් ඇලක්කන්ඩර් වැලිවිට මහතා විසින් වප් 1939 පෙබරවාරි මස 10 දින, දිනමිණ පත් ගේන් පළකරවූ සාරවත් ලිපියෙන් සහ “පරංගි සංභාරය” හෙවත් “ප්‍රතිකාල් මහා යුධය” නැමැති කාව්‍යයෙන්ද පුර්වෝක්ත මහා අධිකාරම් සිංහල-සෙකැසි සචිර වශයෙන්ම කියා තිබේ.

කථනර මහ චලම්මේ මුදලි ජේරුවම අයත් දියෙස් අඤ්ජාදි පුරාණ පරම්පරාව වූකලී සිංහල ප්‍රතිකාල්, ලන්දේසි ආණ්ඩු කාල තුළ අධිකාරම්, මුදලි, සහ මුහන්දිරම් පදවි ලබා සිටි කෞරව නොහොත් කාරාම කුලයම අයත් පරපුරකි.

මේ පරම්පරාව පිළිබඳ විසතර ඇතුළත් ඉතිහාස පොත්වල මොවුහු වතෘගි මහනුවර මහා අධිකාරම් තැන්පත්ව සිටි දෙන්න *මනුවෙල් දියෙස් අඤ්ජාදි මහ මුදලිදුගෙන් පැවතෙන මුනුබුරු සමූහයායයි සඳහන්වී තිබේ.

මේ සම්බන්ධ ඉතිහාස පොත්පත් කියවා බැලූ අපට පිලලෙනෙස් ඉතිහාසයෙන් කරුණු සවල්පයක් උපුටා මෙහි බහාලීමෙන් දෙන්න මනුවෙල් දියෙස් කවරෙක්ද යනු පාඨ-කයාට අවබෝධ වෙනැයි විශ්වාස කරමු. තවද කිව්වේස්ගේ ඉතිහාසයෙන් බොහෝ කරුණු උපුටා ඇලක්කන්ඩර් වැලිවිට මහතාගේ ලිපිය හරසා තිබෙන බැවින් එකී ඉතිහාසය හැත යමක් අපි මෙහි නොලියමු. ඉහත සඳහන් ඉතිහාස ලිපි සියල්ලම අප විසින් සම්පාදනය කරණ ලද කුරුකුල චරිතයේ පළමුවෙනි කාණ්ඩයේ මැනවින් යොදා ඇත.

*මොහුගේ පටබැඳි නාමය වූකලී “අරග නිල ඉට්ටි දෙන්න මනුවෙල් දියෙස් අඤ්ජාදි විජයරත්න මහ රජුන් කඩු පැලඳුන් මහ අධිකාරම්” යයි ඇසිමු.

පිලලතෙස් ලංකා ඉතිහාසය.

පාතුගිසි සෙනෙවිරත් දෙන් පේදුරුගේ යුධ හමුදාවේ කලින් නියුක්තව සිටි *මනුවෙල් දිසෙස් නම් මුදලී කෙනෙක් මෙවකට මහනුවර ඉතාමත් උසස් අනුමට වැජඹුණි. ඔහු වතාහි දෙන් ජෝන් රජුගේ (විමලධම්මසූරිය) රාජ සභාවේ බොහෝ තේජවන්ත අභිපතියාව සිටියේය.

ක්‍රි: ව: (1602) අගෝස්තු 4 වෙනි දින මනුවෙල් දිසෙස් මහා අධිකාරම සහ තවත් මුදලීවරුද සේවකයින් එකසිය විසිදෙනෙක්ද (ලන්දේසි) ස්පිල් බර්ජන්ගේ නෞකාව පරික්ෂා කිරීමට සහ ඔහුගේ තැව ආපසු යතතුරු ප්‍රවේශම් සහිත සභානායක නාගුරම් ලැවීමට උපදෙස් දීම පිණිස ඔවුන්ගේ සාමිඤ්ඤයාණන් වහන්සේ විසින් යවන ලද්දේය. (ඕලන්ද ජාතික ස්පිල් බර්ජන්) අද්මිරාල් තැන මහනුවරට ඇතින් ගංගාව ළඟට පැමිණෙනවිට, මනුවෙල් දිසෙස් ඔහු මුදලීඳු එතතුරු ඔහුට එහි පායක් පමණ ප්‍රමාද වීමට සිදුවිය

“මේ නිලමේ පාතුගිසින් රාශියක් පිරිවරාගෙන ආවේය. ඔහු සියලු දෙනම කර්ණයන් පලිඳු කිරීම් විදදරා ගත් අය වූහ. ඔව්හු දූතට මහනුවර රජුට මෙහෙකරන්-තෝය. අද්මිරාල්තැන ඔහුගේ නවාතැනට සේන්ද්‍ර වනවිට එහි සියල්ල පාතුගිසි පිළිවෙලට ලකලැස්හි කර තිබුණි. මනුවෙල් දිසෙස් ඔහුගේ පාතුගිසි සේවක පිරිස සමග සවස් වතතුරු රැඳුනේය.”

“ලන්දේසි ජාතික ස්පිල් බර්ජන්ගේ නෞකාවේදී ඔහු අභිකාරම් තුමාට ඉතාමත් ගෞරව අනුමට සලකමින් බොහෝ උසස් පිළිවෙලක සංග්‍රහයක්ද පවත්වන ලදී.”

*“ඉහතදී පාතුගිසි යුධ හමුදාවේ සේවය කළ මනුවෙල් දිසෙස්”

“විලඳවීසිරිය මහ රජුගේ ආරක්‍ෂක හට සේනාව කඩු දරමින් පෙළහරකට සිටගත්හ ඒ අතර අද්මිරාල් තැන හොඳට පිවිසියේය. මහ රජුද ඔහුගේ කඩුව අත දරමින් අද්මිරාල්ගේ පැමිණීමගැන ස්තුතිවන්ත විය. ස්පිල් බර්ජන්ද මහරජුට වටිනා තැගිබෝග ඔප්පුකෙළේය.....අන්තිමේදී ස්පිල් බර්ජන්ට සහ ඔහුගේ පිරිසටත් මුදලිභූමාගේ වලච්චට සහමෙන් නියම කෙළේය. එහිදී ඔවුන්ට ඉතා හොඳින් සංග්‍රහ කරනලදී. පසුවද ලංදේශී ජාතික අද්මිරාල්ට සහ ඔහුගේ පිරිසටත් ඔවුන් තමාතැන්ගත් වලච්චේම තවතින වෙන් රජුගෙන් අණ ලැබුනේය.

එදින සවස ලංදේශී ස්පිල් බර්ජන් අද්මිරාල් තැනව රජු ඉදිරියට කැඳවා ඔහු ප්‍රතිකාල් ජාතික කෙනෙකැයි කියමින් තදබල අනුමත වෝදනා කෙළේය. ඉක්බිති ස්පිල් බර්ජන් තමන් වෙත ජාතියකට (ලංදේශී) අයිරි බැච් රජුට සහ සිංහල ඇමැති මණ්ඩලයටද අවබෝධ කිරීම මහත් අසිරු කටයුත්තක් විය. පසුව ඔහු හිරහාරයේ නොව ඔහු කැමතිවේලාවක අපසු යන්ට අවසර ලැබුනේය. ස්පිල් බර්ජන්ට තමන් පෘතුගීසි කාරයකු නොව ලංදේශියකැයි නැවත කැවතත් කියමින් ඇත්ත ඔප්පුකරන්ට සිදුවිය.

(පිලලේනස් ලංකා ඉතිහාසය. කෞතුකාගාර පොත් නො: 6 / K 25 පිටු 77, 78, 83, 90)

මෙහි අපේ කෙටි විස්තරය නම්, මනුවෙල් දියෙස් කිරාවේ ගෝත්‍රයට අයත් සිංහලයෙකු බවයි ඔහු ඕලන්ද ජාතික ස්පිල් බර්ජන් අද්මිරාල් සමග මඩකලපු වරායේදී බොහෝසේ ආශ්‍රය කරමින් සිටි මහනුවර දක්වා එනතුරුද ඔහු හා සමාගම් පැවැත්තුවේය. මහනුවර ඔහුගේ වලච්චේ ලැගුම් ගත් මේ අද්මිරාල් තැන එහිදීද මනුවෙල් දියෙස් හා එකට විසුවේය. නොයෙකුත් කපාබස්ද කළෝය

එහෙත් මේ අද්මිරාල් පාතුනිසි කාරයෙකැයි රජුද මනුචෙල් දියෙස්ද අනිකුත් මන්ත්‍රීවරුද සැක කළෝය. ඉන්තිසා නමා පාතුනිසි කාරයෙකු නොව ඕලන්ද ජාතිකයෙකැයි ඔප්පුකිරීමට බොහෝදුරට ඔහු මහන්සි විය. එනමුත් තමා ඕලන්ද කාරයෙකැයි නැවත නැවතත් කියමින් යමිනම් තමන්ගේ ජාතිය රජුට සහ පිරිසටත් තේරුම් කර දුන්නේය.

මෙතසින් බලනවිට මනුචෙල් දියෙස් පාතුනිසි කාරයෙකු නම්, ඕලන්ද ජාතික අද්මිරාල්, පාතුනිසි කාරයෙක්ද? ඕලන්ද ජාතිකයෙක්ද? යන වග එකවරම දැනගන්නට තිබුනේය. එසේ දැනගැනීමට ඔහුට නුපුළුවන් වූයේ හේ සිංහලයෙක් වූ බැවිනි.

තවද මනුචෙල් දියෙස් මුදලි නැත මඩකලපු වරායේ තිබුණු ඕලන්ද ස්පිල් බර්ජන් අද්මිරාල්ගේ නැවටද ගොස් ඔවුන් හා හෝජන සංග්‍රහයටද සහභාගිවී තිබේ. එහි සිටි ඕලන්ද ජාතිකයන් සියල්ලන්ම ඔහුට දකිනට ලැබුනත් ශැර ඔවුන් කථාකළ භාෂාවද ඇසෙන්නට ඇතුළුව කිසිම සැකයක් නැත. මඩකලපුවේ සිට මහනුවර දක්වා ගමන් මාගියේද මනුචෙල් දියෙස් මුදලි නැත ඔවුන් හා සමාජ වාදීවද සිටියේය. මෙසේ ඕලන්ද ජාතිකයින් හා බොහෝ දුරට ආශ්‍රය පැවැත්වූ, මේ මුදලි පරංගි කාරයෙකු තම ඉතා ලෙහෙසියෙන්ම ස්පිල් බර්ජන්ලා ඕලන්ද කාරයින් බව අඳුනා ගන්නවාට කිසිම සැකයක් නැත. තමන් පාතුනිසි කාරයින් තොව ඕලන්ද ජාතිකයන් බව නැවත නැවතත් කියමින් විලෙබ්මසුරිය රජුට සහ තත් මංචු මංඩලයටත් අවබෝධ කරවීමට ස්පිල් බර්ජන්ට බොහෝ කරදර සිදුවූයේ මනුචෙල් දියෙස් මහ අධිකාරම ඇත්තෙන්ම සිංහලයෙකු වූ බැවිනි.

නවද මේ මනුෂ්‍යවෙල් දිවෙසස් කොළඹ පරංගින් යටතේ සිටියදීත් මුදලි නාමය ලත් ප්‍රභුවරයෙකි. මුදලි නාමය ලබා ගැනීම සිංහලයින්ගේ ප්‍රවේණි සිරිතකි. එය රජුන් හෙත් හෝ ආණ්ඩුකාරයින්ගෙන් හෝ ලැබියයුතු ගරු නාම සම්මුතියකි. ලංකාවට පමණක් සීමාවූ මෙම ආණ්ඩුවේ උසස් පදවිය පාලනිසි, ලංදේසි, හෝ ඉංග්‍රීසි, ජාතියෙකුට කිසිවිටක ප්‍රදානය කර තිබුණු බව ඉතිහාස පොතක හුදුමුදුම වෙමු.

සෙනරත් රජුන් දවස මහනුවර සිටි ලංදේසි තානාපති මර්සේලිස් බොස් කුවුදර් “මිගමුවේ කුමාරයා” නමින්ද, හතර කෝරලය, මාතර පළාත. යාපනය යනාදී පලාත් පරිපාලනය කල පරංගි සහ ලංසි ජාතික ප්‍රධානින් “දිසාව” නමින්ද පෙනී සිටි නමුත් “මුදලි” නාමයෙන් පෙනීසිටි යුරෝපාකාරයෙක් මේ දක්වා ලංකාවේ නොසිටි බව පැරණි පොත පහෙන් දන හැකිය.

සයිමන් කොරයා පටිච්චන් කට්ටි හෙවත් නයිදෙ අප්පු මුදියන්සේ.

දෙන්න ජේරනිමෝ නමින් බවිනිස්මය ලැබ කතෝ-ලිකා’ගම වැලදගත් අලුතියවත්ත මොහොව්වාල පාලනි-සින්ගේ ආඥාව පරිදි ඔවුන්ට යටත් පහතරට ප්‍රදේශික වැසියන්ගේ තෝම්බුව (නාම ලේඛනය) ලියන ලදී. මෙම තෝම්බුවේ පිටපත් ලංකාවේ නොමැති සෙසින් ගෞරවනීය ආස් ජී. පෙරේරා පියතුමන් විසින් පාලුගාල් රට කෞතු-කාගාර පුස්තකාලයේ තිබුණ පිටපතකින් කොපිකර ගෙන්වා ගත් පිටපත ප්‍රදේශිතය පිණිස නබා කොළඹ කෞතුකාගාරයේ තබන ලදී. මෙම අත් පිටපත් පොතේ මෙහි මාතෘකාත්මක සයිමන් කොරයා පටිච්චන් කට්ටි හෙවත් නයිදෙ අප්පු යන නාමයද ඇතුළත්වී තිබේ.

§“පව්වන්කව්වි” යන කුලය එළිදරව්වෙන උප පදය පිළිබඳ ලංකාවේ සුප්‍රසිද්ධ සිංහල ඉතිහාසඥයකු වන කනිෂ්ඨ සිවිල් නිලධාරී ආචාර්ය පෝල් පිරිස් මහතා මෙසේ විවේචනය කර තිබේ.

මෙහි භාවය:- “මන්නාරමේ (55) පව්වන්කව්වරු” (13 පිට) (55) සිංහලට පටබැන්ද, (යන අර්ථයයි) (ඒ නාමය) නිශ්චය වශයෙන් මසුන් මරණ කුලේ ප්‍රධානීන්ට කියනු ලැබේ. (34පිට). (ආචාර්ය පෝල් ජී. පිරිස් මහතාගේ “ජාපනේ රාජධානිය” නැමැති පොත 1645)

“Pattangatin (55) of Mannar” (Page 13) “(55) the Sinhalese Patabanda, usrally applied to Headmen of the Fisher Caste.”

(Page 34, The Kingdom of Jaffnapatam. 1645, by Paul E. Pieris Litt. D.)

§Pattankatti - Tax Gatherers among, careyars, Paradars (Thesawalame, Page 722. Colombo Museam Library) No. 15/A 19)

භාවය:- පව්වන්කව්වි - කරාවෙ, පරවද..... කුලවලට අයත් ආදායම් පාලකයෝ. (දේශවලමේ පොත. කොළඹ කෞතුකාගාර පොත්හල නො: 15 / A 19. පිටුව 722)

“In consequence of the last will of king Don Juan Dharmapala. one was a Pattangatti. Thome Rodrigues representative of the KARAWA” (Portugues Era, By Dr Paul Peiris. Vol. 1. PP 312 560)

භාවය:- “දෙන් ජුවන් ධම්පාල රජුගේ අන්තිම කැමැති පත්‍රය පිළිබඳව, කරාව කුලය වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේ පව්වන්කව්වි කෝමෙ රාද්දිගුස් නැමැත්තෙකි.”

(සුර්වුනිස් ඊරා, ආචාර්ය පෝල් පිරිස් 1 වෙනි කාණ්ඩය පිටු 312, 560.)

කරුණේ තොහොත් කුරුකුල, පරවර හෙවත් පෞරවි යනාදි වංශිකයන් විසින් ගරු උප තාම පදයක් වශයෙන් භාවිතා කරනු ලබන මෙම “පට්ටන් කපිම්” හෙවත් “පට්ටන්” යන තාමය පිළිබඳ දෙමළ සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි භාෂා උගන් ඇල්ප්‍රඩ් ද සිල්වා ගාර්දියේ ප්‍රංචිතේවා මුදලිලුගේ තමිල් ශබ්දකරය නැමැති පොතේ මුත්ථ ප්‍රවේශයේ හොඳාකාර විස්තර කර තිබේ.

මේ මුදලිලු පට්ටන් කපිම් තාමය බොහෝ උසස් තාමයක් වශයෙන් විවේචනය කර තිබෙන මුත් ඇව්‍යාය්‍යී පෝල් ජ. පිරිස් මහතා විසින් පෘතුගාල් රට ලිස්බන් නුවර කොචුකාගාර පුස්තකාලයේ තැන්පත්වී තිබෙන “ජැප්තා පට්ටි” නැමැති පෘතුගීසි භාෂාවෙන් ලියන ලද පොතේ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනයේ මේ පට්ටන් කපිම් තාමය මස් මරණ කුලයේ ප්‍රධානීන්ට නියම වශයෙන් හිමි බැව් සඳහන් කර තිබේ.

මේ පිළිබඳ දෙමළ අකාරාදී කිපයක්ම පෙරලා බැලූ අපට මෙහි පහත සඳහන් විස්තර දක්නට ලැබුණි.

දෙමළ අකාරාදී විභාග.

- பட்டணவர் - கடவுளர், செம்படவர்.
- பலிபතවර් - கඩවුලர், கைම්பඩවரர்.
- பலிபතවර් - දෙවියෝ, සපුකාරයා.
- பட்டாரகள் - அரசன் கடவுள், சூரியன்.
- பலிවාරගන් - අරසන්, කඩවුල් සුරියන්.
- பலிවාරගන් - රජ, දෙවියෝ සුය්‍යී.
- பட்டங்கட்டி - கைக்கோசிறுறழலைவன் பட்டவத்தனர்.
- பலிபත්තபி - කෙක්කෝලරිරලෙවන් පව්වත්තතර්.
- பலிபත්තபி - රාජාභිෂේකයා, රාජපාලකයා.

(යාල්පාතම් පෙයරකරාදී. පිටු 655, 656.)

පටබැඳි නාම.

සිංහල මනුෂ්‍යයන්ගේ ඇතැම් “ගේ” තාම නොහොත් පෙළපත් තාම දෙමළෙන් පැමිණ තිබෙන බැව් පෙනෙන්නිබේ. “පටබැඳිගේ” “ආරුකවිටි පටබැඳිගේ” “සරුක්කාලි පටබැඳිගේ” “මුදලිගේ” “අරය කුලරත්නගේ”..... යන මේවා එකී තමවලින් කීපයකි.

“මෙකී තම පිළුවෙලින් “පටබැඳි” ඊට සම තමිල් වචනය “පට්ටන්කට්ටි” (රත් නළල් පට බදිනු ලැබූ තැනැත්තේ, අධිපති නිලධාරී තැන, නොහොත් නිලමේ) යනුයි.”

“ආරුකවිටි පට්ටන්කට්ටි (පටබැඳි නිලය ලත් *මාලුම්” නොහොත් “මාලිම් පටබැඳි නිලමේ”) යනුයි.

“සරුක්කාර පට්ටන්කට්ටි” ‘මුදලි’ ‘අරය කුලරත්නම් යන මේ තමවලින් ප්‍රභව වනු වෙත්.”

ඉහත සඳහන් පෙළපත් තාම සියල්ලම කුරුකුල වර්ග නාමයෝ වෙති.

(§ ඇල්ප්‍රඩ් ද සිල්වා ගාර්දියේ පුවිහේවා මුදලි තුමාගේ තමිල් ශබ්දකරය)

සසීමන් කොරයා පට්ටන්කට්ටි හෙවත් සීමන් කුරේගල

ලංකාවේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් සිංහල භාෂා පරිවහිත-යෙහි ප්‍රධාන තැන්පත් බී. ගුණසේකර රජවංසල මුදලි මංත්‍රීන් විසින් සකස්කර ආණ්ඩුව මගින් මුද්‍රිත රාජාවලියෙහි

*මාලිම් යන්ත්‍රය - COMPASS, මකරාගාර මිරලෝසුව, මාලිම්ය ශාස්ත්‍රය - NAVIGATION, සමුද්‍ර ශාස්ත්‍රය, මාලිම්, මාලුම්, - NAVIGATOR, සමුද්‍ර මාගේප දේශකයා

§ කුරුකුල වර්තය පළමු කාණ්ඩයේ 199, 200 වෙති පිටුවල සඳහන් පට්ටන් කට්ටි නොහොත් පටබැන්දන් පිලිබඳ විස්තරයද ඇල්ප්‍රඩ් ද සිල්වා ගාර්දියේ පුවිහේවා මුදලිගේ තමිල් ශබ්දකරයෙන් උපුටාගත් බැව් සැලකිය යුතුයි. එය කියවා බැලීමෙන් පට්ටන් කට්ටි නොහොත් පටබැඳි යන නාමවල උසස් තත්වය වටහා ගතහැක.

“සිමන් කුජේ රාල” නමින් අලුත්වාදී තිබෙන්නේ “සසිමන් කොරයා පව්වන්කව්වි” නැමැති මසුන් මරණ කුලේ ප්‍රධානියාය.

මොහු පිළිබඳ රාජාවලියේ ඇතුළත් කරුණු මෙහි සටහන් කිරීම කරණකොටගෙන කියවන්නන්ට මෙම මසුන් මරණ කුලේට ප්‍රධාන සසිමන් කොරයා පව්වන්-කව්වි තොහොත් සිමන් කුරේ රාලව වඳු වංශික සිංහල රජුන් විසින් “මල්ලියේ” යන උත්තම තාමයෙන් අමතමින්ද, ඔවුන් තුරුළු කර සිප වැලඳගනිමින්ද, තමන් වහන්සේට අයත් පහතරට රාජධානිය නිරවුල්කර බේරා දෙනමෙන් අසදමින්ද, ක්‍රියා කළ බව රාජාවලියෙන් දක්නට ලැබේ.

රාජාවලිය.

“නොබෝ දවසකින් එදිරිල්ලේ රාල රසිගම් කෝරලයේ උඩුවර සිටිනවිට සමරකෝන් රාල කොළඹින් පිටත්ව ඇවිත් සුධකර එදිරිල්ලේ රාල ඇල්ලුවේය.”

පසුව ධර්මපාල රජ පහතරට සමන්වා එදිරිල්ලේ වලිය අල්ලා මරාදමා, ගැනුත් හා එදිරිල්ලේ රාලගේ මලයාත් අල්වා ගෝවට ඇරියේය. ඔහු ගෝවට ගෙනගොස් මරන්ට ගෙනයනවිට පියා මාතා නැතිහෙයින් ඔරොප්පුවේ (ORPHANAGE - අනාථ මඩම) ඇතිකර උන් ප්‍රතිකාල් කෙණෙකුගේ දුවක් “මම බදිමි” කියා මරන්ට තොදී ගලවාගෙන බැඳලා දෙවනුව කොළඹට ඇවිත් උන්තාය.

හිමල දහම් සූරිය රජ දරණියගලට වැඩමවා පහතරට අවුල් කරවා මිගමුවට සටන් පුණ්ඩකර හමුදාව පිටත්කර භාරියේය. ඇරලා සිටිවිට සියතැකෝරලේට ගොසින්

“රාජාවලියේ = කාර සිමන් කුරේ රාල තොහොත් සසිමන් කොරයා පව්වන්කව්වි උත්තාහා දකුණු ඉඤ්ඤානු ගෝව නුවරදී අනාථ පාත්‍රනිසි තරුණියක් ආවාහ කරගත තිබේ.

කන්තංගර ආරච්චිලන් හේවගම් කෝරළේට ගොසින්
 වෙල්ලප්පුලි ආරච්චිලන්, කොළඹට ගොසින් කුරුප්පු
 මුදලියාන් පෙරළිකර රට අවුල්කර සිටිනා කලට ධම්පාල
 රජ්ජරුවෝ එදිරිල්ලේ රාළගේ මලයා (*සසිමන් කොරයා
 පව්ටන්කව්වි නොහොත් සිමන් කුරේ රාළ) කැඳවාගෙන
 තුරු එකරගෙන සිඛ සනසා මෙසේ කියේය. “මලණුවනි,
 මාගේ මාන්තය තබා මේ හතරු පෙරළිය කරපන්න” කියා
 හමුදාව භාරකර දුන්විට සිමන් කුරේ රාළ (සසිමන් කොරයා
 පව්ටන්කව්වි) කන්තංගර සෙබලාන් අල්ලා සියනැකෝරළේ
 සතුරන්ටත් කොටා කුරුප්පු මුදලිනුත් එලවා සිටි විට
 විමල දහම් සුරිය රජ උඩරට ගියේය.

සිමන් කුරේ රාළ (සසිමන් කොරයා පව්ටන්කව්වි)
 සතර කෝරළය හා කොක්කාගලින් හා සුදු පුරුදු ගලෙන්
 මෙපිට සමන්තවාගෙන ඉදිනා සද උඩරට ආර පාතකව්වුව
 (පහතරට) ප්‍රතිකාලුන්ට එක්සත් කරදී ධම්පාල රජ මිය
 පරළොව ගියේය. ධම්පාල රජුගේ මලකද ගෙන ප්‍රතිකා-
 ලුන්ගේ පල්ලියේ වැළලුවාහ.”

සිමන් කුරේ රාළ ප්‍රතිකාලුන් ගෙනගොස් සන්වරක්
 කැඳුඋඩරට ගිහිලන විට සෙනරත් රජ දියතිලක නුවර
 කරවා වැඩඋන්නේය දෙත් කොස්තන්නිනු රජ පහත රටට
 රජ කරන සද සිමන් කුරේ රාළ (සසිමන් කොරයා
 පව්ටන්කව්වි) කියන අය සතර දේවාලය නොබලා ලොවට

*“ඔවුන්ගේ ඊලඟ සෙනවියා සසිමන් කේරියා
 (සසිමන් කොරයා) ඔහු උත්පන්නියෙන් සිංහලයෙක් වුවද
 බටුනිස්ම ලැබුවෙකි. ඔහු මහ රණසුරයෙකැයි කියනු ලැබේ.
 ඔහු සිංහල හමුදාවක් පරාජයකොට අල්ලාගත්විට බොහෝ
 කෲර ක්‍රියා කළේය. හෙතෙම සත්‍රින් ලවා ධාන්‍ය කොටත
 වංගෙහිවල බහා ඔවුන්ගේ දරුවන් කෙටවූයේය.”

(රොබට් නොක්ස්ගේ ඉතිහාසය ?49 පිටුව)

උතුම් බුඩි ශාසනය නොබලා අනම්කර සතුන් ගරු නැතුව
මිරිස පමි කරන විට සිරිලකට අරක්ගත් දෙවියන්ගේ
බලෙන් සිමත් කුරේ රාල හිනියම් ව්‍යසනයකින් කාල-
සාත්‍ය විය.” (රාජාවලිය, පිටු 71 සහ 72)

බොමිගෝගෝ කොරයා.

කොළඹ දෙත් ජූමත් බමිපාල රජුගේ රාජ සභාව
පෘතුගීසි යුධ මූලාදානින්ගෙන්ද රෝමානු කතෝලික ලබිදිය
වැලදගත් සිංහල මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන්ද යුක්තවුවකි.

එදිරිල්ලේ ආරච්චි හෙවත් ජෙරනිමෝ කොරයා
බමිපාල රජුගේ තෝල්ක නිලධාරියා වූයේය. පසු කාලයක
එදිරිල්ලේ රාල යන නමින් ප්‍රසිද්ධවූ *බොමිගෝගෝ කොරයා
මේ ජෙරනිමෝ කොරයාගේ පුත්‍රයෙකි. රජ වසල සමග
පියාගේ නිවුන සම්බන්ධකම් නිසා බොමිගෝගෝ කොරයාට
රාජ සභා ආශ්‍රයෙන් ඇතිදැඩි විමට ප්‍රයෝග ලැබින.....
බොමිගෝගෝ කොරයා ඔහුගේ ශරීරාලංකාරය ගැන ආඩම්-
බරවූ විනෝදකාමී තරුණයෙකුව සිටි බවද කියති. පෘතුගීසි
සිංහල යන භාෂා ඇතුළු භාෂා කීපයක්ම හොදින් දැන
සිටි ඔහු යුධ ශිල්පයෙහි අති දක්ෂයෙක් වූයේය.....
බමිපාල රජ තරුණ කොරයාගේ ලමා වයස ඉකුත්
වන්නටත් පෙර ඔහු ආරච්චි නිලයකට පත්කෙළේය.
එතැන් සිට අනුක්‍රමයෙන් රාජ කේවයෙහි උසස්වී ගිය
ඔහුට “රාල” පදවියද “මුදියන්සේ” පදවියද තරුණ
වියෙහි සිටියදීම ප්‍රදානය කරණ ලදී.

*“බොමිගෝගෝ කොරයාගේ භාග්‍යාව වනාහී පෘතුගීසි
කාන්තාවකි.”

(පෘතුගීසි හා ඔලන්ද යුගය. 96 පිට)

එහෙත් ඔහු සෑම තැනම හඳුන්වනු ලැබුවේ “එදිරිල්ලේ රාල” යන නමිනි.....ක්‍රි: ව: 1595 ජනවාරි 1 වෙනි දින පෘතුගීසී හා සිංහල හට හමුදාවන්ගේ ප්‍රබා- නියාවූ අසවේදු, සියතෑ කෝරලය බලා කොළඹින් පිටත්විය... අසරණ ධම්පාල රජුද යුඬ හමුදාව සමඟ හෙතෙසනු ලැබීය.

තවහමු දේවලයන් ඒ අවට ගම් කීපයකුත් විනාශ කර, අසවේදු කැලණි ගඟින් එතරව රක්ගභවන්තට පැමිණ එය කඳවුරු කරගත සියතෑ කෝරලේ වැසියන් මැඩීමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කෙළේය.....

.....මේ කාලය වනවිට එදිරිල්ලේ රාල ධම්පාල රජුගේ අග්‍ර සේනාධිපතියාව සිටියේය. කෝට්ටේ රාජ්‍යයේ ඉතා උසස් පදවියවූ †“වික්‍රමසිංහ” යන අප්‍රාන්තික රදල තනතුරටද ධම්පාල රජු විසින් එදිරිල්ලේ රාල පත්කරණ ලදී.....

ක්‍රි: ව: 1595 නොවැම්බු මස 17 වෙනි දින තුන්කෝරලේ අමුළුගමදී විශේෂයෙන් කෝරාගන්තා ලද නිර්භීත යුඬ හටසින් 7000 ක් ඉදිරිපිට එදිරිල්ලේ රාල කොළඹ ධම්පාල රජුටත් පෘතුගීසීන්ටත් විරුඬව යුඬ ප්‍රකාශයක් කෙළේය. මේ ප්‍රවාන්තිය ඇසූ සෑම පෘතුගීසියාම හසින් භ්‍රස්ත වන්නට වන.....

කඳවුර භාරව සිටි නිලධාරියාවූ †ජුවන් පර්නාන්ඩස් (ජුවන් ප්‍රදිනානු) සිය ඥාති සහෝදරයාවූ එදිරිල්ලේ රාලගේ කැණිලිකාර හට හමුදාවට එකතුවූ බවත් පෘතුගීසීන්ට දැනගන්ට ලැබුණේය.

ක්‍රි: ව: 1596 වනවිට සිංකඹගල නුවර අගනුවර කරගත උඩරට රාජ්‍යය කල විමලධම්සුරිය රජතුමා සිංහල විපයේ නිදහස උදෙසා උද්ඥාව සටන් කල ජාතික පක්‍ෂයේ නායකයාව සිටියේය.....

†ජුවන් ප්‍රදිනානු හෙවත් ඉද්දගොඩ නසිදේ.
†වික්‍රමසිංහ - කොමාන්ඩර් ඉන් චීෆ් පීලිඞි මාර්ෂල් යන්න වෙනුවට සිංහලෙන් අමතන තාමයයි.

ජාතීය නිදහස් ව්‍යාපාරය සාර්ථක ලෙස ගෙනයන මුළු සංකල්පය කිරීම පිණිස එදිරිල්ලේ රාළ සංකඩගල නුවරට එතබව ඇසු විමලධම්පුරිය රජතුමා මේ සිංහල විරයා හෙරවසෙන් පිළිගැනීමට සූදානම් විය. ඔවුණු පැළැන්දු රජෙකුට හිමි සන්කාර සම්මාන සහිත පිළිගැනීමක් එදිරිල්ලේ රාළට සංකඩගල නුවරදී ලැබුණේය.

මේ කාලයෙහි සිංහල රාජ වංශයේ එදිරිමාන්ත සුඛිය පවුලේ කුමාරයෙකු වූ විදියබණ්ඩාර, විමලධම්පුරිය රජතුමාගේ ප්‍රතිරාජයානන් හැටියට සන්කෝරලය ආණ්ඩුකෙළේය. විමලධම්පුරිය රජතුමාගේ අග්‍ර මහිමිකාව වන මහ බිසෝ බණ්ඩාර හෙවත් දෙනා කන්‍යා බිසෝවගේ කිවටුවර ඥාතියකු වූ මේ සන්කෝරලේ විදියබණ්ඩාර කුමාරයාට රූපලාවණ්‍යයෙන් අංග සම්පුර්ණ කරුණ දියණි කෙනෙක් වූවාය. මේ රාජ කුමරිය දෝතා කන්‍යා බිසව භාරයෙහි මහනුවර රජ මාලිගයෙහි නැවතී සිටියාය.

එදිරිල්ලේ රාළ රාජ වංශයට ඇතුළත් කරගැනීම පිණිසත් පහතරට අළුත් රජ පවුල සමග තාසබදකම් ඇති කරගැනීම පිණිසත් මේ දහඅට හැවිරිදි රුමන් කුමාරිකාව එදිරිල්ලේ රාළට සරණ පාවා දෙන්නට විමලධම්පුරිය රජතුමා කැමැත්ත ප්‍රකාශ කෙළේය.

මේ කුමාරිකාවගේ වංශ නාමය වූ එදිරිමාන්ත සුඛිය යන නම පටබැඳි නාමය හැටියට එදිරිල්ලේ රාළට ප්‍රදානයකොටදී විමලධම්පුරිය රජතුමා මේ දෙදෙනාගේ විවාහ මංගල්‍යය උත්සවශ්‍රීයෙන් සිදුකිරීමට අණ දුන්නේය.

එතැන් සිට එදිරිල්ලේ රාළ එදිරිමාන්ත සුඛිය බණ්ඩාර නම් විය.

(ත්‍රී සිංහල සංග්‍රාමය. පිටු 40, 46, 52)

මේ එදිරිමාන්ත සූරිය බණ්ඩාර නාමය ලත් බොමිංගො කොරයාට, බොමිනිකස් කොරයා කියාද ඇතැම් ඉතිහාස පොත්වල ලියා තිබේ. *සසිමන් කොරයා පටිමන්කපිටි නොහොත් තසිදෙ අප්පු මුදියන්සේ වනාහි බොමිංගො කොරයාගේ සහෝදරයාය. සසිමන් කොරයා පට්ටන්කපිටි මුදියන්සේට “නවරත්ත බණ්ඩාර” යන පට්ටිඤ්ඤි නාමයක් විමලධම්සූරිය රජු විසින් ප්‍රදානය කරන ලදී.

මෙයින් පසු එදිරිමාන්ත සූරිය එදිරිල්ලේ රාළ උඩුවර කදවුරු බාදගත සිටිනවිට සමරකෝන් රාළ මොහුව අල්වා තිරකෙළේය. ධම්පාල රජු මොහු මරාදමා ගැණුන් සහ මොහුගේ මලයා වන †සසිමන් කොරයා පටිමන්කපිටි හෙවත් සිමන් කුණේ රාළ ගෝව රටට තිරහාරයේ යැව්වේය. මෙය සිදුවූයේ විමලධම්සූරිය රජු කාලයේදීය. එතුමා ක්‍රි: ව: 1592 සිට 1604 දක්වා අවුරුදු දෙදහක් රජකම් කර ක්‍රි: ව: 1604 මැයි මාසය තුල පරලෝ සැපත්විය.

*Simon Correa, Patamgatim, heathen Name Naide Appu. age to years.

(The Ceylon Littoral, 1598, Page 22, by Dr. Paul Peiris)

හාවය;- “සසිමන් කොරයා, පට්ටන්කපිටි, මිථ්‍යාදිෂ්ටි නාමය තසිදෙ අප්පු”

(අලහියවත්ත මොහොට්ටාලගේ පානුසිසි තෝම්බුවේ ඉංග්‍රීසි විවරණය. ක්‍රි: ව: 1593, පිටුව 22, ආචාර්ය පෝල් පීරිස්

‡ක්‍රි: ව: 1596 දී පමණ දෙමිංගො කොරයා එදිරිල්ලේ රාළ ධම්පාල රජු විසින් මරාදැමුවායින් පසු ඔහු විසින් ගෙනයනු ලැබූ කැරැල්ල නොතවතා කරගත යන ලෙස විමලධම්සූරිය රජු විසින් සසිමන් කොරයාව පොළඹවනු ලැබින. ඔහු “නවරත්ත බණ්ඩාර” යන නාමය ආරූඪ කරගත හෙමීම “සිතුවක රජු” බව ප්‍රකාශ කර සිටියේය.

විමලධම්මසූරිය රජු දෙව් පේරික් කොත්තප්පු බණ්ඩාර වශයෙන් කොළඹ සිටින කාලයේ රෝමානු කතෝලිකා-ගම් වැළඳගෙන දැමුමට ජාලයේ දොණි කෙනෙකු හා ව්වාහවී සිටියේය. පසු කාලයකදී මේ කාන්තාව කොත්තප්පු බණ්ඩාර, විමලධම්මසූරිය නමින් මහනුවර රජ වූයෙන් එතුමන් හා විසීමට යන අතර බලනෙ කඩවහින් උඩහට යන්ට නැරිය නිසා බිතොමෝ ආපසු කොළඹට පැමිණ දෙව් පුත්සිස්කස් නැමැති පෘතුගීසියකු හා දෙවන වරට ආවාහ වූවාය.

විමලධම්මසූරිය ඔහුගේ චරිතය ඵදිරිසූරිය මුදියන්සේ.

ක්‍රි: ව: 1597 දී විමලධම්මසූරිය මහරජු විසින් ඵදිරිමාන සූරිය ආදිත්‍ය ජන්මාගා මුදලි ස්වාභාත්තරයකට පත්කර “විමලධම්මසූරිය චරිතකුල ආදිත්‍ය ඵදිරිසූරිය මුදියන්සේ” යයි නම් පටබැඳී සිරිලක දකුණු පලාතේ මුදලි වශයෙන් ශ්‍රී සන්නස් දෙවා වදුරා පත්කරණ ලදී.

දකුණු සිරිලක ජයගත් විමලධම්මසූරිය රජු ඵ පෙදෙසට මුහුදෙන් ගොඩවදිත්ට මාන බලත පරංගි සේනාවන්ට පහර දෙවීම පිණිස මේ ආදිත්‍ය මුදලි සහ ඔහුගේ සේනාවන් යොදවා ගත්තා ලදී.

මේ මුදලිපු එවකට මාතර විසූ කුරුකුල එම්පුදෝරු හෙවත් අමදෝරු අතපත්තු මුදලි තුමාගේ දියනියන් වන කිලිනො අමදෝරු කුමාරි කුමාරිනාමි මහත්මිය විවාහ කරගත්තේය.

මෙසින් පැවතෙන ඵදිරිමාන සූරිය නොහොත් ඵදිරිසූරිය පරම්පරාවේ බොහෝදෙනෙක් ඔවුන්ගේ මුත්ත-නුවන් හට ලැබුණු නිඤගම් මේදක්වා බුත්ති විදගන එහි

ඔවුන්හට අයත්ව තිබුණු සත්තස් පත්‍රද නවත් වටිනා රාජකීය භාණ්ඩද ක්‍රි: ව: 1940 දී සිදුවූ ජලගාල මෙන් විනාශ විය.

දැනට කිවුල ප්‍රාගම “රෝගණ මන්දිර” යෙහි වෙසෙන ඛෙණිසියස් වණ්කුල ආදිත්‍ය ඵදිරිසූරිය මහතුන්ද ඉහත සදහන් පෙළපතෙන් පැවතෙන්නෙකි.

මිහමුවේ කුරුකුල අමරාපති මුදියන්සේ

මිහමුවේ මහවිදියේ අමරාපති මුදියන්සේ පාතුහිසින් යටතේ මෙහෙකළ නුමුත් තිරතුරුව සිංහල රජුන්ට පක්‍ෂව සිටියෙකි. දෙවෙනි රාජසිංහ රජු විසින් පරංගිත්ට භාරා මිහමුවෙන් සිතාවකට රහස් ඔත්තුකාරසික් මගින් ගෙන්වන ලද වෙළඳ මන්ත්‍රිත් අතරෙන් මේ *අමරාපති මුදියන්සේද කෙනෙකි.

මේ මුදලිඳු ඇතුළුව අනිකුත් මුදලිවරුන්ද පාතුහිසින්ට විරුධව සටන් කර මිහමු යුද කඳවුර රාජසිංහ රජුට අල්ලා පාවා දීමට සිතාවකදී (අවිස්සාවේල්ල) පාවැත්වූ රහස් ඔත්තුණයේදී පොරොන්දුවී තිබේ

පොරොන්දු ප්‍රකාර මේ මුදලිවරුන් ලංදේශින්ගේද උපකාර ඇතුළු මිහමු යුද කොටුව පරන්ගිත්ගෙන් උදුරා රාජසිංහ රජුට පාවා දුන්හ.

මිහමුවේ වැල්ලේ විදියේ හෝ මහ විදියේ ඒ අමරාපති මුදියන්සේගේ පුතෙක්ද මේ සටනට සහභාගිවී සිංහල රජුට සහ ලංදේශින්ටද අදාල බොහෝ වැදගත් රාජකාරි වල නියුක්තව සිටියේය. මෙතෙම පරංගිත්ගෙන් කතෝලිකාගම වැළඳගත කුරුකුලසූරිය *දෙන්න ජාන්ද කෝස්තා අමරාපති තමන් පෙනී සිටියේය.

*අමරා මුදියන්සේ ඇතුළු අනිකුත් මුදලිවරුන් පිළිබඳ වන්නි කථාව කුරුකුල වර්තයේ පළමු කාණ්ඩයේ 168 වෙනි පිටුවේ ලියා ඇත “අමරා” යන්න “අමරාල්” යන (“Amaraal”) සුරෝපිය නාමයෙහි සිංහල භාවයයි.

A “Joao Da Costa, described as MANDAMANDI, probably MANDADI; of Dom Gaspar de Cruz Patangatim,” or Balasuriya Aratchi.

රාජසිංහ රජුගේ පුද්ගලික මුර සෙබල ආණිය වශයෙන් හේවායින් 50 ක් හෝ 200 ක් එවන ලෙස ඉල්ලා ලංදේශින් වෙත කුරුකුලසූරිය ඉලනාග මහින් යාළු පණිවිඩය ප්‍රකාර ලංසින් විසින් රජුවෙත යවන ලද රජුගේ මුර සේනාවට ගියවුත් අතරෙන් මෙම දෙත් ජාන්ද කෝස්තා අමරාපනිද කෙනෙකි.

රාජසිංහ රජු මොහු කෙරේ බොහෝ විශ්වාසව සිටියේය. ඉන්තිසා හෙනෙම “වාසල අප්පුහාමි” (Lord of the Royal Gate) ධුරයටද පසුව “සැතපෙනගේ අප්පුහාමි” සථානාන්-කරයටද (Lord of the Royal Bed Chamber) පත්කරගනු වාසල විසූ රදලු කරුණියක්ද ආවාහ කරගැනීමට අවසරය දෙමින් ඔවුන්ගේ ජීවිතාව උදෙසා අඹන්වෙල නිඤ ගම් වරයද දෙවා වදලේය. මෙයින් පසු මෙනෙමේ අඹන්වෙල රාල නමින් ප්‍රසිද්ධ විය.

A “ජාන් ද කෝස්තා, වතාහි දෙත් ගැස්පර් ද කාස් පට්ටන් කට්ටිගේ (කරාවේ ප්‍රධානියා බාලසූරිය ආරච්චිගේ) මස්මරණ දුලේ ප්‍රධාන “මණ්ඩානි” යාය.”

(The Ceylon Littoral, 1593 by Paul E. Peiris. Page 30)

(අලියියවන්ත මොහොට්ටාලගේ පානුනිසි තොම්බුවේ ඉංග්‍රිසි විවේචනය 30 පිටුව, 1593, ආවාය්සි පෝල් ජී. පීරිස්)

පි න් සරු රාජසිහ රිවිකුල අග තර	න
ස න් තොස වතලෙසට ඕලන්දේ තර	න
සෙන් හට අමරාල අගමැති කර පෙමි	න
ම ත් තොස වෙමින් නික්මුණු යකඳරාවෙ	න
ගෙන්තා අප නිරිඳු තම වෙත අමරා	ල
පෙන්තා තමන් යස පුර සිරි ලෙස ලී	ල
ද ත් තා තොයෙක් තනතුරු සහ මුහු මා	ල
ව ත් තා සුදල විවරණ ගෙන ජත රා	ල

(මහා කටන)

කල්යාණමත් හෙතෙම ලංදේශීන්ගේ සට කපට වලට රුවටියෙකු මෙන් රජුට විරුඛව බොරුවට නැගී සිටියේය. මීට ඇත්ත වශයෙන් සහභාගිවූ ඒදඬුවාව, පැල්ලම්පිටිය උඩුබද්දුව යනාදී වාසල අප්පුභාමිලාද තවත් රාජද්‍රෝහීන් බොහෝ දෙනෙකුද රාජ උද්භස් ලැබී හිස් ගහදමන ලදී. එහෙත් මේ ව්‍යාජ රාජද්‍රෝහී †දෙන්න ජාන් ද කෝස්නා අමරාපති අඹන්වෙල රාල, ලංදේශීන් විසින් එවන ලද්දේක් සෙසින් ඔහුට විරුඛ වෝදතා ඉදිරිපත්කර ඔහු මරාදමන ලෙස කොළඹ ලංදේශීන් වෙත යවන ලද්දේය. ලංදේශීහු රුවටි ඔහු තොමරා මිගමුවේ මුදලි කමටද පත්කරගත්හ මොහුගෙන් පැවතෙන මුණුපුරු පරම්පරාව මේ දක්වා අඹන්වෙල සිටිති.

†කෙෂරව වංශික දෙත් ජාන් ද කෝස්නා අමරාපති අඹන්වෙල රාල වනාහි ව්‍යාජ රාජ ද්‍රෝහියෙකි මොහුව යදමින් බැද ලන්දේසීන් වෙත යවන ලද්දේ හෙතෙම තොමරා ලන්දේසීන්ගෙන් උපසන්කාර ලබන බව රජු විසින් දැන සිටි බැවිනි. ඒ අතර ලන්දේසීන් විසින් උබරට රාජධානිය පිලිබදව යොදන කුමන්ත්‍රණ සියල්ල මොහුගෙන් රජුට දැනගත හැකිවිය.

මොහු ආපසු ලන්සීන්ගෙන් පලාවිත් රාජසිංහ රජුට ඔත්තු රාශියක් නිශාදුනි රාජ සම්මාන ලැබ අඹන්වෙල ගම් වාසය කල මෙම කෙෂරවාවිපතියාගේ සහජාතක පරම්පරාවේ මුණුපුරන් සමඟ දෙනෙක් සිසම් මහතිකායෙන් මහත උපසම්පදව ලැබ තායක තනතුරු හිමිකරගත සිටි බව ඇසීම ප්‍රීති ජනකයි.

කුරුකුල චරිතයේ පලමුවන කාණ්ඩයේ මොහු පිලිබද මීට සාල්පයක් වෙනස්ව ලියා ඇත.

රාජසිංහ රජු මැරීමට නැත්කිරීම සම්බන්ධව කුමන්ත්‍රණ කාරයින්ගේ නාම අතර අඹන්වෙල රාලගේ නාමය “මාතලේ මහකඩසින් පොතේ” නොදක්වන ලද්දේ ඔහු රාජද්‍රෝහියෙකු නොව, රජුට ඔත්තු සපයන ව්‍යාජ රාජද්‍රෝහියෙකුසේ විසූ හෙයිනි.

ක්‍රි: ව: 1819 දී ජවන්ව සිටි අඹන්වෙල අමරාපති සලවඩන වලව්වේ ලොකුබණ්ඩාර තැමැත්තාද මොහුගේ මුහුබුරන් අතරෙන් එක් කෙනෙකි.

දෙන් ජාන් ද කෝස්තා අමරාපති මුදියන්සේ හෙවත් අඹන්වෙල රාල.

ක්‍රි: ව: 1896 ක්වූ 19 වෙනි දින ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ ආඥාව ප්‍රකාර ජේෂ්ඨ සිවිල් නිලධාරී ඒ. සී. ලෝරි මහතා මහනුවර පලාතේ නිදහම පිලිබඳ රිජස්ටරයක් සකස් කිරීම පිණිස පත්කරණ ලදී. උත්තැහට සහකාරයෙකු වශයෙන් ටී. බී. පරණතල තැමැති උඩරට නිලධාරියෙක්ද පත් කරණ ලද්දේය. මේ දෙපළ විසින් සංග්‍රහ කරන ලද “සැන්ට්‍රල් ප්‍රොවින්ස් ගැසට්ටියර්” (Central Province Gazetteer) කැමැති පොතේ අඹන්වෙල රාල සම්බන්ධව මෙසේ දක්වා ඇත්තේය.

(ලෝරි මහතාගේ විස්තරය) තොස්සගේ ලංකා ඉතිහාසයේ 119 වෙනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන්වී තිබේ.

“දෙවෙනි රාජසිංහ රජුට විරාඬව ක්‍රි: ව: 1664 දී කැරැල්ලක් ආරම්භ කල අයින් අතරෙන් අඹන්වෙල රාල සුප්‍රසිද්ධ ප්‍රධානියෙකි. ඔහුව මරාදැමීම පිණිස කොළඹ ලන්දේසින් වෙත යවන ලදී. නමුත් ඕලන්දක්කාරයෝ ඔහුව බැඳදමා තිබුණු යදම් කපා හැර බොහෝ කරුණාවෙන් සංග්‍රහකොට උඩරට යම් යම් ඕත්තු දැනගැනීම පිණිස ඔහුව කොළඹ රඳවාගත්හ. මේදක්වා ඔහු ලන්දේසින්ගෙන් අපමණ උපසන්කාර ලබමින් කොළඹ වෙසෙයි” යනුයි

“අඹන්වෙල වලව්වේ කුඩා නිලමේ ක්‍රි: ව: 1808 දී වටදෙණියේ ඉඩම් මිරක්කල මිනිහෙකුට උකසට බදින ලදී. ඔහුගේ දරුවන් වන ලොකුනිලමේ සහ දුග්ගන්තා නිලමෙන් පැමිණිල්ල වශයෙන් ඉදිරිපත්වී දැවුදු ලෙබ්බේ විත්තිකාරයා ඝර නඩු පැවරුවේය. 13397”

“අඹන්වෙල නැසිහිය ආරච්චිලගේ ඉඩම් ඔහු ඉංග්‍රීසින්ට විරාඪව කැරැල්ලට සම්බන්ධී සිටි තිසා (මැයි 18,-19) ඊට දඬුවම් වශයෙන් රාජසන්තක කරගනු ලැබුවේය.”

අමරාපති හඳුවඩන ලොකුබණ්ඩා 95379 දරන්නගේ ඉඩම්, ගලගොඩ දිසාව විසින් මිලයට ගෙන අස්වැද්දුමේ මහත්මියන්ට ත්‍යාගිකරන්ට යෙදුනි. බිතොමෝ විසින් එය ලොකු දරන්බේ රාලම දෙන්නට යෙදුනේය.

අඹන්වෙල.

මෙතම් ග්‍රාමය මධ්‍යම පලාතේ උඩුනුවර බද කඳු පලාතේ පිහිටියේය. ක්‍රි: ව: 1881 කේ අවුරුද්දේ මෙහි මුළු ජනගහනය 199 දෙනෙකි.

පුරවා	එකප්පර ගෙන සිඳු මුළු	ල්ලේ
කරවා	අමරාල සිට යුද විපු	ල්ලේ
මරවා	රූපුත් මත් බිඳහැර සිය	ල්ලේ
අරවා	පලමුවෙන් කදවුර හා	ල්ලේ
දුල්ල	බල යසැති යුද අමරාල ල	ක
මෙල්ල	තොකර යුදයට සෙනග බල ද	ක
ගොල්ල	සමග ඇවිදීන් රට කාපු ල	ක
සෙල්ල	මට ඇරෙව් පස් රටෙහි දෙනව	ක
ප සිඳු	රාජසිහ නරනිඳු තෙද පව	ර
සුසැදු	අමරාල සහ යුදයට තොහා	ර
මිරිදු	සටන් කරමින් ලකට විසිතු	ර
බලදු	කොටුව බිඳ වැඩ මැණික් කඩව	ර

(මහා හටන)

ගාල්	තුලට වන් ගව රැලකට වැටලීල්	තැහින් බිඳ මැද පැන	ලා
තුල්	වලහ තලබේව් ඇදගත යති ලීල්	තොකර මත් බිය කර	ලා
වාල්	විතර සරා තොව බැටදී ප්‍රතිකාල්	රූපුත් රැක වට කර	ලා
ගාල්	ල ඇරවිය රජසිහ රජු අමරාල්	සමග සිය සෙන් ඇර	ලා

(පරංහි හටන)

(පිරිමි 95 සි. ගැණු 104 සි.) වම් 1891 අප්‍රියැද්දේ මුළු ජනගහනය 191 දෙනෙකි. (පිරිමි 90 සි. ගැණු 101 සි) රිජ්ස්ටර්ට් නිබන් කුමුරු වගාව අක්කර 56 සි. මෙගමට අයත් ඉඩම්වලට උරුම කියන අයින් මෙසේයි. අඹන්වෙල රාල, තාරාවෙල රාල, අඹන්වෙල අප්පුහාමි, කොටගල්ඔලුමේ උත්තාන්සේ, ඇලදන්තේරාල තාරාවල මුහන්දිරම් රාල සහ තවත් අයින් වෙති. මේ සියල්ලෝම කෞරව වංශිකයෝය.

(Jud: Com: 29 October 1829 Central Province Gazetteer by A. C. Lawrie. December 1896, P. P. 679. Colombo Museum. Book No. 6/JI)

කුරුකුල හේනක මුදියන්සේ.

(මාතලේ පසිවිච විත්ති වට්ටෝරුව)

“මාතලේ කොහොන්සිය පත්තුව බද පසිවිච ගම්වරය කුරුවංශික හේනක මුදියන්සේ විසින් ඇතුන් සහ ග්‍රාමයන්ද නෙකලින් විරාජමාන සිතාවක රජ්ජුරුවන් වහන්සේගෙන් ලබාගෙන ගම් දහඅටකට ප්‍රධානියෙක් විය.”

“තොබෝ කලකට පසු මොහු අලියකු පීටි කෑගමන් කරණ අතර දිය කඳුරක් දුටුවෙන් ඒ වතුර හරවාගත පසිවිච ග්‍රාමයේ අමුණු 40 ක් කුමුරු අස්වද්ද ගත්තේය. තවද ගල්පොත ගමේදී අමුණු 10 ක් අස්වද්දගෙන බුක්තිවිත්දේය.”

“ඔහුගේ මරණයෙන් පසු තත් පුත්‍රයා අර මුදලේ මොහොට්ටාල විය. ඔහුව කුරුණෑගල කුරුඳු වෙලදාම පිලිබද මහබද්දේ රාජකාරියද අත්විය. ඔහුට ඇතුළු තිබුණු සියලුම ඉඩකඩම පසුව නැතිවිය. එහෙත් අමුණු හතක් පමණක් ඉතුරුවී තිබුණේය. අමුණු හතරක් අර මුදලේ මොහොට්ටාල සතුවිය.

“කුණ්ඩසාලේ රජුන් දවස යුධ පිළිබඳ ආරංචියක් දැනගත්ව ලැබී ඔහුට බැඟැර ගොස් බේරෙන්ටියසි රජු රුවන් විසින් නියම කරණ ලදී. මොහොට්ටාල එසින් තික්ම ගොස් ඔහුගේ ගමට වැදී කහවත්තට පැමිණියේය.”

“මීට ප්‍රථම මොහු මේ ගමින් විවාහයක් කරගෙන සිට එය අවලංගු කර දමා නිබුණු සෙසින් ඔවුනොවුන් අතර අසමදානිය පැවතුනේය. මේ මොහොට්ටාල ගම් ප්‍රධානියා වශයෙන් එහිම පදිංචිවිය. මේ අතර ඔහුගේ අත්හැරදුම් භායානීවගේ සහෝදරයින් විසින් මග රැක සිට ඔහුව මරාදැමුවේය. මේ කාලේ පැවතුන සිරිත් විරිත්වල අන්දමට යම් කෙනෙකුට නින්දා ගෙනදෙන කටයුත්තක් කිසිවෙකු විසින් කලහොත් මේ පිළිවෙලට පළිගැනීම සිදුවන්නේය. ඔහු අභිංසකයෙකි.”

“යුධයෙන් පසු රජු රුවන්ට මේ සිඛිය දැනගත්ව ලැබී කහවත්තේ මිනිසුන්ට තදබල දඬුවම් දෙන ලද්දේය. මොණරාමිල (කැප්පෙට්ටොල) මාතලේ දිසාව කරන අවදියේ මේ මොහොට්ටාලගේ පුත්‍රයාව දුන්ගන්නා රාල වශයෙන් පත්කරණ ලදී. ඔහු ගම්වරයද ලබා සිටින අතර බෝවන්නේ නැමැත්තා එකී ගම්වරයට ආරාධුල් කරමින් ඉහත සඳහන් පරම්පරාවේ දරා මුණුපුරන් තැනිබව කියමින් ගම්වරය බුක්නිවින්දේය. ඔහුගෙන් පසු “සොද” නැමැත්තෙක් ගම්වරය බුක්නිවින්දේය. මේ කාලයේදී පමණ කුණ්ඩසාලේ රජු රුවන්ට කළුරිය කෙළේය.

“හගුරුකෙත රජුන් දවස මුල් අසිතිකරුවන්වූ ඉහත සඳහන් මුදියන්සේ සහ භික්ෂුන් වහන්සේන් ගම්වරය පිළිබඳව රජුට පැමිණිලි කරන ලදී.

“මංත්‍රිත්වරුන්ගේ සහභාගිකම් ඇතුළු පැමිණිල්ල විනිසවයකර ලියවිල්ලක් ඇතුළු අපට ගම්වරය පාචාදෙත්ට යෙදුණි.” ඉන්පසු ඔහුට යුධයට යාම පිණිස රජු රුවන්ගෙන් ආඥාවක් ලැබුනේය. සන්නයක් වශයෙන් ආයුධයක්ද ලැබුණි.

මොහු රජුට විශාල මෙහෙයක් කරමින් ගම බුන්ති වින්දේය.

“ගල්ලියද්දෙ මුහන්දිරම් මෙය බුන්ති විදින අවසථාවේ මුදියන්සේගේ පුත්‍රයාවන සිවරුළු අය නමින්ගේ අධිකිය පිළිබඳ රජු ඉදිරියේ දුක්ගැනවිලි පැවසුකල තුන් පැලක් අපට අසිතිකර දුන්පසු අවුරුදු 30 ක් බුන්ති වින්දෙමු අතින් තුන්පැලද බලයෙන් ආපසු ගන්ට යෙදුනේය.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩු කාලයේ අපේ උරුමය ගැන මාතලේ දිසාවට පැමිණිලි කෙලෙමු. ඔහුට එය විභාග කිරීමට බලයක් නොතිබුණෙන් එය සේනාධිපති තැනට (සුද් ජෝන් ඩොබ්ලි) වෙත පමුණුවන ලදී. උත්තැග විසින් මොල්ලිගොඩ මහතිලමෙට මෙය විභාගයට යවනු ලැබූ නමුත් ඔහු විභාගයක් නොපැවැත්වුවේය. යළිත් සේනාධි-පති තැනට පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කෙළෙන් ඔහු අපව විශෝන්ලා සමග සුමරුජු (ආභාලපොල) වලව්ව කරා යැව්වෙමු. එතෙත් ඔහු නඩුව විනිශ්චය කළේ නැත. ඊට පසු අපි කොළඹට ගියෙමු. ආණ්ඩුකාරතුමා නඩුව විභාග කර මෙය බේරා දෙන ලෙස සේනාධිපති තැන වෙතට යැව්වේය. එහි තින්දුවක් නොලැබ කොළඹට යන්ට කියා ආඥාවක් දුනි.”

(ඒ. සී. ලෝරි නැටැහි සිවිල් නිලධාරි මහතුන් විසින් සකස් කරන ලද මධ්‍යම පළාතේ ගැසටියර් පොත. 1896, කෞතුකාගාර පොත. නො: 6/JI කාණ්ඩය 1.)

මාතලේ පතිවිට රිඟවර දේවාලය.

“පතිවිට පිහිටි රිඟවර දේවාලය වනාහි ශිඟුමේ මුදියන්සේ විසින් නගවන ලදී. (මාතලේ දිග්‍රිකි උසාවියේ නඩුව, නො: 2512) මෙය ගොඩනගන්ට යෙදුනේ රාජාධි රාජසිංහ රජුගේ රාජ්‍ය කාලය තුලය. දැනට ජරාවාසයක්ව තිබේ. මෙම දේවාලයේ තිබුණ දේව රූපය දැනට එහි විහාරයේ වැඩසිටියි. එහි පුරාණ අම්බලමක්ද තිබේ.

“නවරත්න මුදියන්සේලාගේට කුරුණි අටක නිසද පංභුව අභිනිය. දිංඟු නයිදෙ පණ්ඨිතයා (දේවාලයට) අවුරුද්-දකට වරක් බැගින් බුලත්කොළ 40 ක්ද වලංකදක්ද ඔප්පු කලයුතුයි.”

ආණ්ඩුවේ මධ්‍යම පළාතේ ගැසට් පොත. 1 වෙනි කාණ්ඩය)
(Central Province Gazetteer, Vol 1, by A, C, Lawrie C C S 1896)

මහමුවේ මුදියන්සේ නොහොත් කුරුකුලසූරිය මුදියන්සේගේ කරාවේ යුධකාර වංශිකයින්ට පබ්බිම ගම්වරය එහෙමපිරිත්ම දෙවන වරට දෙවා වදරණ ලද්දේ දෙවෙනි රාජසිංහ රජුය. මහමුවේ මුදියන්සේගෙන් පසු ඔහුගේ දරු මුණුපුරන්ටද “මහමුවේ මුදියන්සේලා” යනුවෙන් ව්‍යවහාර වුනු බව සැලකියයුතුයි මධ්‍යම පළාතේ නිසදගම්වර පිලිබද විභාගයේදී පබ්බිම ගම්වරය සම්බන්ධ කරුණු පහද දීමට ක්‍රි: ව: 1896 දී ඒ. සී. ලෝරි, ඒජන්ත මහතා ඉදිරියේ පෙනී සිටි අයද මහමුවේ මුදියන්සේ නැමැත්තෙකි. ඔහු ගැන වෙති ඉහතින් සදහන්වී ඇත.

- “සතුරු ඔරු පාරු පදවාගන උරු ම
 - යහලු නෑ සෙබල කැඳවාගන සාවො ම
 - *මහවෙ මුදලි ආවට සිංහලේ මෙ ම
 - කරාමට ලැබුණි පබ්බිම-අඹන ග ම
- (මිදෙල්ලව කෝරාල)

පබ්බිම වෙල නොහොත් පබ්බිම.

PADIVITA:- a village in Kohonsiya Pattuwa, Matale South, One and half a Mile South of Matale Town,

A Large Village, the sub divisions are Padivita Gama and Padivita Wela,

*මහවෙ මුදලි - මහවිදියෙ මුදලි, නොහොත් මහමුවේ මහවිදියේ කුරුකුලසූරිය මුදලි

A Royal Village in King Rajasinghe's time. He granted it to MEEGOMUWE MUDIYANSE free of taxes; Lence "PADI-HITA"

(Central Province Gazetteer, P, 675-676, Museum No, 6/JI)

භාවය:- "පඩිවිම" මාතලේ ටවුමට දකුණු දිගින් මයිල 1½ ක් නුදුරින් පිහිටි කොහොන්සිය පන්තුව බද දැක්ක මාතලයට අයත් ගම්වරයකි. පඩිවිම ගම සහ පඩිවිම වෙල යනුවෙන් කොටස් වලට බෙදුනු මෙය විශාල ගම්මානයකි."

"රාජසිංහ රජුන් දවස රාජකීය බණ්ඩාර ග්‍රාමයක්වූ මෙය පඩි සුංගම් මරාල බදුවලින් නිදහස් කර මිගමුවේ මුදියන්සේම නින්දම දෙවා වදාලේය. ඒ සෙහින් ඒ ගමට "පඩිවිම" යන නාමය ඇතිවිය."

(මධ්‍යම පළාතේ ගැසට්ට් පොත, පිටු 675 - 676)

පඩිවිම වලව්ව.

Second Part:- Padivita Walawwa, Son of Padivita Ratamahatmaya, 2369, 4106, Cases D, C, Matale — Vol I P, 366, 395,

(Central Province Gazetteer, Vol I P, 675, 676, 679.)

දෙවෙනි කොටස:- පඩිවිම වලව්ව, පඩිවිම රවේමහන්-මයාගේ පුතුන්ගේ නඩු නො: 2369, 4106, මාතලේ දිසත්‍රික් උසාවිය (1 කාණ්ඩ පිටු 366, 395,)

(මධ්‍යම පළාතේ ගැසට්ට් පොත. පිටු 675, 676, 679,)

ඇලගමුව.

ඇලගමුව, දෙවෙනි රාජසිංහ රජු විසින් මිගමුවේ වැල්ලේ විදිපස් මණිකුලසූරිය මුදියන්සේම දෙවා වදාල තිත්දගම් වරයයි ගොඹිත් මහින් ගාටපස් අමුණුබාගින්

නිබුණු ග්‍රාමවරය වණ්කුලසූරිය මුදියන්සේට වරප්‍රශාද වශයෙන් දීමට හේතුවී රාජසිංහ රජුට මිගමුව සහ එහි කඳවුරද දළදා ගම්වෙල සටනින් රජුගේ පක්‍ෂයට වාසි අනුමටද යුඬි කටයුතු මේ මුදලිඳු සලස්වා දුන් බැවිනි.

ඒ බැව් මුක්කර හමන හෙවත් රාජසිංහ වත්ති කතාවේ හොඳකාර විසාර කර තිබේ. බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ තිබෙන මේ පොතේ ඡායාරූප පිටපත් අත්තිරියක් නැල් මහනුත් විසින් ලංකාවට ගෙනෙන ලදුව එය දැනට කෞතුකාගාරයේ තිබේ. මෙහි සම්පූර්ණ කථාව වර්ෂ 1936 දේ නොවැම්බු 1, 8, සහ 16 වෙනි දිනයන්හි පළවූ “සිළුමිණ” ඉතිහාස පිටුවල ප්‍රසිද්ධ කර තිබුණි.

මේ *ඇලගමුව මාතලේ සිට සැතපුම් 27 ක් පමණ දුරින් මහ දිගට යාව පිහිටා තිබේ. ඇලහාර ගොවි ජනපදයේ සිට මයිල 5 කි. මෙහි පුරාණයේ නිබුණු වෙල්යායට වඩා වණ්කුලසූරිය මුදියන්සේගේ පරම්පරා කාරයන් විසින් විශාල වෙල් යායක් අස්වද්දවන ලද බව ගැමියෝ කියති. එහි වෙල්යායේ විස්තර සහෙය කර තිබෙන්නේ මෙසේයි.

“පලතුරු කුසුන් පෙළ සැදී මල්වතු	කැටිය
වනතුරු පසින් කඳු පෙළ වට ගල්	කැටිය
පලතුරු බරින් සුසැදුනු පොල් වතු	කැටිය
විසිතුරු බලන් ඇලගමුවේ මෙල්	කැටිය”

(පිණිපා මිතුරු සංදෙශය)

දැනට මෙගමේ වණ්කුලසූරිය මුදියන්සේලාගේ ගෙවල් දෙකක් පමණක් තිබේ. කුඹුරු සමහරක් අත්සතුය. ගොඩ ඉඩම් සියල්ල නිරවුල්ව ඒ පරම්පරාවටම අයිතිය. වර්ණකුලසූරිය මුදියන්සේලාගේ පරම්පරා කාරයින් අනුරන් සමහර දෙනෙක් රඹුලවැටේ සහ මහවෙල සිටිති.

*මිගමුවත් ඇලගමුවත් එකය බොල	ත්
ලංකාවට පවබැත්තේ අපිය බොල	ත්

ඇලගමු කුරුකුලේ අය තමන් ගැනම කියාගන්නා කියුම්ය

කොලදිත් සමයේ ඔව්හු ඇලගමුවට පැමිණ ගොයම් පාහවා අස්වැන්න ගෙනයති. ඇලගමුවේ මුදියන්සේම අසිනිම නිවුණු ඉර හද සහිත සස්නි සුවල බැඳි කොඩියද කෝශර සිංහ කොඩියද ගෙන්නම් කරණ ලද රතු පාවාඩියද ඒ මුදලිදුගේ මුණුපුරක් වන ජනලමුවේ පදිංචි වර්ණකුලසූරිය මුදියන්සේලාගේ පුංචිපාලම සහ උප නැපැල් ස්ථානාධිපති ගෝරන් මුදියන්සේලාගේ කලබණ්ඩාර යන මහතුවට සහ තවත් කිපදෙනෙකුන්ට අයිතිව තිබේ. ඔවුන් සියල්ලෝම “අපි කුරුකුලේ මිනිස්සු” වම්භ කියති.

ක්‍රි. ව: 1896/1897 දී ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව මගින් මහනුවර පළාතේ නිකුගම්වලට අයත් ඉඩම් නිරවුල් කිරීම පිණිස පත්ව සිටි (ඒ. සී. ලෝරි නැමැති) උසස් නිලධාරී නැත විසින් සම්පාදනය කරණ ලද “ලෝරිස් ගැසට්ටර්” නැමැති පොතේ ඇලගමුවේ ඉඩම් කඩම් වර්ණකුලසූරිය මුදියන්සේලාගේ පරම්පරාවේ අයිතට අයිති බවත් රන්වන්ගෝ නැමැති කෙනෙකුටද අයිති බවත් සදහන් කර තිබේ.

මාතලේ ජනලමුවේ, මහවෙල සහ ඇලගමුවේ පදිංචි කුරුකුලේ වර්ණකුලසූරිය මුදියන්සේගේ පරම්පරාව නම් ඇලගමුවේ නින්ද ගම්වරය නිරවුල් කර ගැනීම උදෙසා මාතලේ උසාවියේ නඩු පවරා තිබෙන බවද දැනගන්ට තිබේ.

අඹන ගම.

රාජසිංහ රජුට බොහෝ පක්‍ෂව පරංගින් යටතේ සිටි සේනාධිපතින් අතරෙන් මිගමුවේ *මහ පීදියේ මුදියන්සේද කෙනෙකි. දලද ගන්වෙල සටනේදී රාජසිංහ රජු පරංගින්ට අසුවෙන්ට යන තැනේදී මිගමුවේ මහ පීදියේ

*Mudali, Rua Grande, මහ ගොරන්දේ මුදලි යනුයි. මිගමුවේ මහපීදියේ කුරුකුලසූරිය මුදලිවරුන්ට පාකුගිසි භාෂාවෙන් එසේ ආමන්ත්‍රණය කර තිබේ.

කුරුකුලසූරිය මුදියන්සේ සිය කඩුපත ගෙන තම යටිපිල්ල ඉරා රැබිරය කඩුපතෙහි තවරා “උඩරැටියන් කපා දැමුවෙමි. ඉදිරි නොබලා ආපසු යමු”යි කියා පරංගි සේනාවට රැබිරය පෙන්වා ඔවුන් රවටා රාජසිංහ රජුව මගහැර යාමට මග සැලසූ සැටින්, මීගමුවේ කොටුව අල්ලාදුන් සේනාවේ මුලිකයා මේ මුදියන්සේ බවත් දැනගත් රාජසිංහ රජු ඔහු සහ චිරිස මහනුවරට කැඳවා මාහලයට හැතැප්ම 22 ක් පමණ ආත අඹනා ගම්වරයද මාතලේට නුදුරු පවිම්බද, (පවි-නීටි වෙල) තිත්ද ගම් කර දෙන ලද්දේය.

එසින් කිහි:-

“යතුරු ඔරු පාරු පදවා ගත උරු	ම
යහලු නැ සෙබලු කැඳවාගත සැවො	ම
මහමේ මුදලි අංවට සිංහලේ මෙ	ම
කරාවට ලැබුණි පවිභිමි අඹන ග	ම

*මීගමුවේ මුදලිවරු පරංගිනට හොරා තම අඹුදරුවන් උඩරටට ගෙනයනු ලැබුවේ ඔවුන්ගේ යාත්‍රාමලින් ත්‍රිකුණාමලය මාගීයෙනි.

ගාන්ධාර දේශයේ සිට දුටුගැමුණු මහ රජුන් දවස ලංකාවට පැමිණි ක්‍ෂත්‍රිය වංශිකයින් දෙදෙනෙක් එම මහ රජාණන් බැහැදූක සිටි තැනෙදී නිමිරා පුල්ලේ තැමැති රාජ වංශිකයාට තමන්කඩ දෙකට බෙදා වන්නිකම්දී රවේ සෙනග බලාගැනීමට අවසර දුන්නේය.

මෙම දෙදෙනාගේ පේරුවෙන් පැවත ආවාටු නමක්-කඩුවේ සිටිය “කාරවන්ති පුල්ලේ” යන වන්නි උත්තැගේ ටත් එම රටේ සිටිය “අමරා මුදියන්සේ” යන වන්නි උත්තැගේටත් රාජසිංහ මහ රජාතන් විසින් “අඹක” “ආලගමුව” දුන්නේය

සන්කෝරලය බද හෙත්දිරියාපිටියේ කුරුකුල විජේ-සූරිය මුදියන්සේලාගේ වර්ණකුලසූරිය මහතාතන්ගෙන් ලැබුන පොතකින් උපුටා ගන්නා ලදී.

“ඉඩා කියන හබ රජුහට ඇසුනා	ල
හබින් සසුරෙ පාද එනවා දුටුවා	ල
තවු සාම රාභි දෙව් දුන්නා	ල
අඹන ගමට ජං සන්නිස ලැබුනා	ල”

(මිදෙල්ලව කෝරාල)

මේ අඹන ගම්වරය පිලිබද ක්‍රි: ව: 1896/1897 දී විනාගවලදී සිංහල නිලධාරියෙක් විසින් මිගමුවේ මහ මිදිසේ කුරුකුලසූඡිස මුදියන්සේව ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට අදහන්වා දි තිබෙන්නේ මෙසේය.

“අඹන මෙනම ගම දකුණ මාතලේ ගම්පහ සිය පත්තුවේ පිහිටා තිබේ. නලියා කනත්ත, මාවුස්සාගොල්ල චදුරුස්ස, පාපොලාල්ල, බෙරකොටුව, වසමට අයත් මෙම ග්‍රාමය, තැගෙනහිර මාතලේ අතිකුත් පත්තුවලට අයත් ගම් වලින් වෙනස් වන්නේය.”

“මෙම අඹන ගම, මිගමුවේ මුදියන්සේ නැමැති මස් මරණ දෙමළ මිනිසෙකුට රජෙක් විසින් සංතසක්පිට දෙන ලද්දකි” මිගමුවේ යුධයේදී ඔහු විසින් දකුණ ලෙස සටන් කල හෙයින් මේ ගම්වරය ලද්දේය. ඔහුගෙන් පැවතෙන කාලිඅම්මා නැමැත්තිය උතුරු මධ්‍යම පළාතේ කෝරාල කෙනෙකු හා ආවාහවී තිබේ. මේ ගම්වල ජනගහනය (ක්‍රි: ව: 1881) සියල්ලෝම 182 දෙනෙකි. (100 පිරිමි 82 ගැණු) (ක්‍රි: ව: 1891) සියලු ජනයා 207 යි. (පිරිමි 121 යි ගැණු 86 යි) සියල්ලෝම මස් මරන්නෝය. කුඹුරු අක්කර 266 (ක්‍රි: ව: 1878)

“පහලගේ කිරිමැණිකා පැමිණිලිකාරි විසින් උඩගේ පුංචිරාලට විරුඬව මාතලේ දිස්ත්‍රික් උසාවියේ පවරා තිබෙන තවු තොම්මරය 3502 විත්තිකාර පුංචිරාල ඔහුගේ

මුත්තනුවන් වන *මනවාල රාලම සක වම් 1673 කේදී එනම් ක්‍රි: ව: 1751 දී මිගමුවේ මුදියන්සේ විසින් දුන්තාය. කියන කල්පත් සිටුවන ඉදිරිපත් කරන ලදී. “මුල් නඩු තොම්මරය 1546” රත්තායක මුදියන්සේලාගේ උක්කුබණ්ඩා මැරුණ ආරච්චි රාලව දියණියක් සිටිසි ඔහුගේ ලේඛන වනාහි †“පිච්චමල් පිණ්දිය ප්‍රතාපා මුදියන්සේලාගේ මුදලිහාමි වේරගම” (ක්‍රි: ව: 1751) යක. වම් 1673 උඩගේ මනවාල ගම්මගේ ඔපල්ගල පදිංචිකාරයා මා ඉදිරියට පැමිණිය. මාතලේ අඹන මිගමුවේ මුදියන්සේ (දැකුම්) කදක්ද, රිදී පහතක්ද ගෙන ආවා. ඒවා කල්පනාවට ගෙන මගේ කැමැත්තේ ප්‍රකාර හේතගල බිමෙන් ගොඩ ඉඩම් අමුණක් දුන්තෙමි.”

(ලෝරිස් ගැසටියර් පළමුවෙනි කාණ්ඩය. 38 පිටුව)

“ලෝරිස් ගැසටියර්” නොහොත් “සැන්ටුල් ප්‍රොවින්ස් ගැසටියර්” පොතේ කියන පරිදි ඉහත නම් සදහන් උරුම: කාරසින් සියල්ලෝම මිගමුවේ මුදියන්සේගෙන් පැවතෙන පරම්පරාවෝය. කෞරව බංගිකයෝය.

*මනවාල මුදියන්සේ සහ ප්‍රතාපා මුදියන්සේද මිගමුවේ සිටි කාරව කුලයේ යුඛ සෙනෙවිවරු වෙති. මේ කරාමේ මුදලිවරුන්ගෙන් පැවත එන මුණුපුරු පරම්පරාව දැනට “පිච්චමල් පිණ්දිය ප්‍රතාපා මුදියන්සේලාගේ වේරගම” කියාද “මනවාල මුදියන්සේලා” කියාද කියාගනිති. “ප්‍රතාප” යනු සංස්කෘත පදයකි. බටහිරදිග ඉදිකොනින් අතර මුල් කාලවල නිමුණ රත් කාසි වර්ගයකටද “ප්‍රතාප” යන නාමය ව්‍යවහාරවිය. පසුව පෘතුගීසීන්ගේ රිදී කාසියකට මේ “ප්‍රතාපා” නාමය කියන්ට පුරුදුවිය. අන්තිමේ ලෝහ මුදල් සියල්ලටම “ප්‍රතාපා” යයි කී හෙයින් පරංගි දවස ලෝහ මුදල් මුද්‍රාලයේ මුදියන්සේටද “ප්‍රතාප මුදියන්සේ” යන්න ආභිවිසයි කියනු ලැබේ.

†රාජකීය භාණ්ඩ පැරිවිලි කිරීම පිළිබඳ ප්‍රධානියාට මනවාල රාල තොහොත් මනවාල මුදියන්සේයයි කියයි.

මිහරක් අංතවිටුවක් හිස තබාගෙන ගොස් වාසලට දැකුම් දක්වාපු රා මදීන්තන්, ගෝතදෙනක් අල්ලා බැඳ රජුට දක්වාලූ දඩ වැද්දන්, රාජාධි රාජසිංහ රජ වාසල බැලූ මෙහෙකාරයන්, අණ්ඩර දම්ල වඩුග රජුන්ගේ අත්තා පුරයට යකඩ දෝලියන් ඔප්පු දුන්න නිවට අසිනුන් ගම් බිම් ලද්දෝය. ඔවුන්ගෙන් පැවතෙන්නන් තමන් රදලවරා යයි ඉංග්‍රිසින්ට විවේචනය කරමින්, දෙවෙනි රාජසිංහ රජුට බලගතු යුධ නිපයකින්ම ජය ගෙනදී රජුගේ ප්‍රාණයද ආරක්‍ෂාකර මුළු මහත් උඩරට රාජධානියටම අගතා සේවයක් කල යුධකාමී විරවරයෙකු වූ මිහමුවේ මුදියන්සේව, ඉංග්‍රිසින්ට අඳුන්වා දී තිබෙන්නේ “මිහමුවේ මස් මරණ දෙමළ මිනිසෙකු” වශයෙන් උපහාසයට යොදමිනි.

මාතලේ මහ දිසාපති නොහොත් මණ්කුලසූරිය වැල්ලැක්කේ මුදියන්සේ.

මේ මුදලි නැත වැල්ලකුණේ වැසියෙකි, පාතූහිසින් හා දොන් ජුවන් බිම්පාල පෙරිය බණ්ඩාර කෝට්ටේ මහ රජුන්ගේ යුධ හමුදාවල යුළු මුලාදානියෙක්ව සිටි

“රාජසිංහ රජතුමාගේ කාලයෙහි යුද සේවයෙහි නියුක්තව මිහමුවේ විසූ “කරාව” ගෝත්‍රයේ මුදලි මුහන්-දිරම් වරාන්ට මහමිසිගේ ගම් සේරම් භාරකරණ ලදී. ඒ ගම්වල ගණන 18 කි. මාතලේ දිශාවේ පහිටිය, අඹත, ඇලගමුව, සේරපල්ලම, මාරදෙන සහ තවත් ගම්ද, සතර කෝරළෙක් ගම් 18 ක්ද, සත් කෝරළෙන් ගම්වරවල්ද, මුදලිවරාන් සමග පැමිණි අයට ඉන්ට අවසර දුන්නෝය. මෙපමණක් නොව, සත්කෝරළේ සහ වන්නි බද මහගල්-ගමුව ආදී පලාන්ද භාතියහිස්ස රජතුමන් විසින් භාරක-යෙන් ගෙන්වන ලද කරාවේ යුධ හට පිරිසට මුක්කරාන් පරදවා ජය ගත් නිසා මුක්කරාන්ට අයිතිව තිබූ ඒ ගම් සියල්ලම “කරාවේ” යුධ හමුදාවන්ට නික්දගම් වශයෙන් දෙන ලදී. (වන්නි විත්ති ලිපි ආශ්‍රයෙනි.)

මෙම කෞරව වංශිකයා යුද මෙහෙයෙහි නිර්භීත සෙන-
ලෙක් වූයෙන් මුදලි ස්ථානාත්තරයටද පත්විය.

එක් දවසක් තම රූපත් අඹේනියන් සමග †නාගුළු
ගංතොට ඔස්සේ නැදූ ගමනක් යන සිංහල ගෘහපතියෙකු
ඉදිරියට හැසිදූසි පරංගි මූලාදානියෙක් පැමිණ ඔහුගේ
රූපත් ලද බොලොද භාය්‍යාවට අපහසු ගෙන දෙන අවසරයක්
ක්‍රියා කිරීමට තැත් කරණ වේලෙහි, සිංහල ගෘහපතියා
හා පරංගියා අතර කෝලාහලයක් ඇතිවිය.

මේ වේලෙහි නාගුළුගංතොට කදවුරේ රාජකාය්‍යී
-යෙහි යෙදී සිටි මූලාදානියෙක් මුදියන්සේම සිය ජාතික
කුලකාන්තාවකට සිදුවෙතට යන අපකීර්තිය හැඟී ගියෙන්
කෝපයට පත් හෙතෙම වහා නැගිට හැසිදූසි පරංගියාව
එක එල්ලීම වෙහිතබා මරා දැමුවේය. මේ සිසිය යුදකලා
ස්ථානයක සිදුවූ හෙයින් පරංගියාගේ මලකඳු ගහම ආද
දමා තම කිසිත් නොදන්නකු මෙන් රාජකාය්‍යීයෙහි
යෙදුනේය.

මෙවන් සිට තම ජාතිකයින් හට පරන්ගින්ගෙන්
සිදුවන හානි පීඩනද බලහත්කාර ක්‍රියාවන් කෙරේ
කලකිරුණු මූලාදානියෙක් මුදලිදු මිගමුවේ කොටුව අරභයා
සිදුවූ සටනේදී දෙවෙනි රාජසි හ රජුගේ පක්ෂයට ගොස්
පෘතුගීසීන්ට විරුධව සටන්කොට මිගමු කොටුව රජුට
අල්ලා දීමේ ගෞරවයටද පාත්‍රවිය.

මෙම සුඛයෙන් විජය ශ්‍රියට පත් යුද බල ඇතිය
හා මහනුවරට සපැමිණි කුරුකුලයම අයත් මූලාදානි-
සුඛය මූලාදානියෙක් මුදියන්සේම නොයෙකුත් රාජ

†නාගුළුගංතොට - දැනට මික්ටෝරියා බ්‍රිස් නැමැති
පාලම අසල පිහිටි කැලණි ගඟේ
තොටුවයි.

කොල්පම් වරප්‍රසාද ලැබී ක්‍රි: ව: 1630 දී §මාතලේ මහ දිසාවෙහි ස්ථානාන්තරය සහ මඩබැද්ද ගම්වරයද රාසි. දෙවි සාමි දරුවානන් වහන්සේ විසින් දෙවා වදාලාය.

මෙහුමා මාතලේ මඩබැද්ද යන ගම් වලම්වක් නතාගත මාතලේ රට රදල කාන්තාවක්ද විවාහ කොටගෙන මාහුලා රට කෙරෙව්වේය. ඒ වලම්ව නිසි නැතට මලම් ගොඩැල්ල කියාද එතුමා ව්‍යදනාමාන කල ස්ථානයට දැන්ගොඩ දේවාලය කියාද දැනට ව්‍යහාර කරති.

“Madabedde:— in Udugoda Pallesiya Pattu Matale Southruins of a maligawa some stone pilles”
Lowries Gazetteer Vol 1 P 566

“මඩබැද්ද:- දකුණු මාතලේ උදුගොඩ පල්ලෙසිය පත්තුව. මාලිගාවක නටඹුන් වස්තු සහ ගල් කණුද තිබේ. (ලෝරිස් ගැසට්ට්, 1 කාණ්ඩය, පිට 566)

මුක්කර හටන. සබ්බති සිඛම්.

කෝට්ටේ නුවර ශ්‍රී ප්‍රාක්‍රමහානු මහ වාසල රාජ්ජ ශ්‍රී විද වදරණ ප්‍රසාචට මේ ලක්දිව අල්ලන ගැටියට පුන්තලමට නාගප්පිමනමට පන්තාල දේශෙ සිට මුක්කරු ඇවිත් පදිවිඋනු ප්‍රසාචට එවගට රදලවරා දක්වාගත යුචි කරන්ට කවුරා පොහොසන්ද වදල තෙන

§Matale Disawa was formed, the sun & moon flag & five Kodituwakku were handed over to Matale Maha Disawa” (Lowries Gazetteer Vol. I P 552)

“මාතලේ දිසාවට අයත් ඉරහද කොසිය සහ කොච්චු වක්කු පසද මාතලේ මහ දිසාවට පිළිගන්වනු ලැබුන. (ලෝරිස් ගැසට්ට්, 1 කාණ්ඩය, පිට 552)

මුක්කරු හමුදාව සමග යුධ කරතොත් කාංචිපුර කාවේපි පටිටනම කිලක්කරෙ මෙම රට තුනේ හමුදාවගෙන්භා ගත්තොත් සුදුස්සයයි කියා සැලකල තැනේදී ඒ හැටි හොඳයි කියා දිවුස්ලා වදල තැනේදී රදලවරු විසින් දිවස්ලා වදල හැටියට එරට තුනට ඇරියාය. ඒ කැඩපත් තුන රට තුනේ නිලමක්කාරයෝ බලාගත එරට තුනේ හමුදාවක් සමග කාංචිපුර දේශෙටම එකතු වෙමින් වෙවිචි පනිවුඩ පතනේ හැටියට කථා කරගත සතකෙලි කෙලිමි. ලංකාවට ගොඩබසිතට එත නිලමක්කාරයෝ තමා:- වච්චු නාමිචු දෙවරෙද, කුරුකුල නාමිචු දෙවරෙද, මානික්ක නලමඤ අදි අරස අඩපප උන්නැහෙද, වණිසුසයි දෙමචු නාද අඩපප උන්නැහෙද, කුරුකුලසුසයි මුදියන්සේද, පරදකුලසුසයි මුදියන්සේද, අරසකුල සුසයි මුදියන්- සේද, මෙම නිලමක්කාරයෝ තමදෙනා සමග ඇරවිචිවරු දහඅට දෙනෙක් ඇතුළුව හේවා හමුදාවගෙන් සන්දහස් සන්සිය හනලිහකුන් අඹැටියා ඇතුළුව තොලිල්කාරයෝ පස්දෙනෙකුත් සමග හඹාත් තුන යට රුවල් ඇද පදිතා වේලවාට එක්වා දහස් එකසිය පතස් තවයට පැමිණි මෙම වර්ෂයෙහි මිත රචි පසලොස් භාගචු පංචමිලන් රචිදිව රෙහෙතේ තැකතින් සිංහ ලන්ත- යෙන් ගුරු හෝරාවෙන් පිටත්ව කැලණි මෝදරට ගොඩබැස්සාය. ඒ වග හැටි දී සවණ්ණීවර සිංහාසනාරුසචි වදුරමින් ඒ ආ නිලමක්කාරයෝ සහ හේවා හමුදාව දක්කවා ගැන වදුරමින් තම ගොත් සහ ආශිය තොරතුරුද අසා වදුරමින් නැවත කරුණාව සහා තාන්තරුවල් ඇතුළුව පහි ප්‍රසාද ලැබෙමින් දේසක්කාර සමුහයා දිසාව බලා වදුරමින් රචි මඩලේට නික්මෙන්නාවූ අසුර විලාසයෙන් සෝභාව දූක වදුරමින් හේවා පත්තෙට සාමාජීයෝයයි සිතා වදුරමින් පුත්තලමට ඇවිත් පදිච්ච සිටිත මුක්කරුන් සමග යුධයට යන්ට පුළුවන්දැයි කියා අසා වදල තැනේදී ඊට යහපති කියා යුධ කරණ සැටියට දුනු කඩු කිරිච්චි ජමජාචි කෙටේරි වලඵ හෙල්ල මුගුරු යත මෙකී ආයුධ

සත්තබ්බ පුන්තලමම ගොස් යුධයට පටන්ගෙන තුන් මාසෙකින් කොටුව ඇරෙව්වය. ඒ යුද්ධයට මෙතෙක් වැටිවීම් හේවා හමුදාව එක්දහස් පන්සියයක් වැටුණාය.

ජටින් බියපත් නොවී නාග පමිමනමම යුධයට ගොසින් යුද්ද හතලිස් දවසක් යුද්ද කරණ වේලාවට මානික්ක තලමන් කියන නිලමක්කාරයා ගේවාකමෙන් වැටුණාය. ඉන් පසු දෙමස් පසලොස් දවසක් යුද්දකොට නාග පටිටතම ඇල්ලුවාය. මේ යුද්ද දෙකේදී දෙදහස් දවසියක් සේනාව මෙතෙක් වැටුණාය. කොටු දෙක අල්ලා කොටු දෙකේ තිබුණු රතු කොඩි දෙකින් කොටු දෙකේ නිලමක්කාරයෝ දෙන්කාගේ කරම් දෙකත් ගෙනවිත් දක්කවාපු නැනේදී බොහෝසේ කරුණා සත්තෝමවී වදරමින් මැදින්ගොරුව ආන බිලන්දුව මුත්තෝස්සරම කම්මල තමරාවිල හුනුපිපියෙ විදියෙද පෙරියාමුල්ලේ විදියද කම්මල විදියද කොලොම්පිවි මහ විදියද මැල්ලේ විදියද කුරුණා විදියද මිගොමුව සහද පුවෙති සැලැස්මට තබෙත් ශ්‍රී සත් පිහිටුවා ලැබුණාය. ඒ ඇර උරවණා කොඩිය, ඉරහද කොඩියද මකරයා කොඩියද මාල දෙපිහන්ද වම්මස්පු කුරිසල්ද මුදුද රත්‍රං කස්ථාන, පිදි කස්ථාන රං හවඩි පිදි හවඩිද, රං බන්දි පිදි බන්දිද, රං බස්නන් පිදි බස්නන්ද, කප්ණණ කුණ්ඩලාද වඩනකල අතුද ඇලි සවරං දෙක දෙකද පිදි නැමි පිදි පුසලාද පිදි අඩු පිදි සුලංද පිදි හැදිද පිදි කොනලාද පිදි වලඤ මෙකි තාතාත්ත ලැබෙමින්

A විජය රජුගෙන් ඉහත කාලේ සිට කරාවේ හෙවත් කුරුකුලේ මිනිසුන්ට ඉරහද කොඩිය උරුම බැව් මහ භාරතයෙන් ප්‍රකාශවෙයි. ඉර හද කොඩියේ සටහන් තාරකා විසිඑකෙන් ඔටුත්ගේ ගෝත්‍ර විසිඑක හෙලිවේ. හවෙති පැරකුම් රජු විසින්ද කරාවේ යුධකාර වංශිකයින්ට ඉර හද කොඩිය වරප්‍රශාද කර දී තිබේ. කරාවේ මිනිසුන්ගේ මඟුල් අවමඟුල් ප්‍රසාදවලදී සිංහල රජුන්ට පෙරද සිංහල

දහඅට තොටමුනේට වෙලදුමට යනවාට එනවාට නිඳුම සුභං මුද්දණ මිල නැති සැටියට මහ වාසලින් පතිටුබ උතායැ. නැවත රාජාණං පමනිනා තේකම මිගොමුම පුච්චෙනි චසමම ලැබි මිගොමුමේ පදිංචි කලාය. තැවත රාජ්ජ ශ්‍රී විද වදරණ ප්‍රසාචට ගෝම ප්‍රතිකාල් පරාභි-කාර ගොල්ල සිල්වාරමක් තොසෙක් පඬුරු පාක්කුඹම් ගෙනවිත් දක්කවා මුනපාපු තැනේදී ආගිය කොරතුරු අසා වදරමින් “කුමක් පිණිස ආවාදැයි” කියා අසා වදල තැනේදී “අපගේ දේශයේ යුධ බොහෝ නිසාත් වෙලදුම් නවාම් දුර්ලභ නිසාත්, ඔබ වහන්සේගේ ශ්‍රීපාද පත්මයට යටහත් වෙමින් කොලඹ තොටමුනේ ගෝසමක් අතුර ගන්නා විතරවත් බිම් වාසයක් ලබාගත තලාභි බැඳගත පදිංචිව වෙලදුම් කරගත රක්ෂාවෙමින් මහ වාසලටත් වැඩ රාජකාරිය කරමින් හිටිතට ඔතැ තිසා ආවාස කියා” ඔප්පුකල තැනේදී එපමන බිම් වාසිය තඹෙන් ශ්‍රී සං පිහිටුවා දෙවා වදලාය.

රජ කාලය තුලද මේදක්වාද කිසිවෙකුගෙන් බාධාවන් රහිතව ඔවුන්ගේ උත්සව වලට ඉර හද කොභිස පෙරවු කරගෙන යනු ලැබේ. මේ උරුමයේ නිදහස අත්‍යයන්ට තැනි බව මෙහි පහත සදහන් කරුණු වලින් හෙලිවේ.

සි-හලේ නඩු විභාගය ක්‍රි: ව: 1818 සිදුවූ උචේ කැරැල්ල මොල්ලිගොඩ පදිංචි “මාපාගේ මුහන්දිරම” තැමැති 13 වෙනි සාක්ෂිකාරයා කැඳවන ලදුව මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය.

.....“ඉර හද ලකුණු මම දෙඩන්තැල්ල පංසලේදීද ගෙදරදීද දුටිමි. උත්සවයක් සිදුවනවිට ඒවා මන්දිරයට ගෙනයනු ලැබේ. උත්සවය අවසන්වූ පසු ඒවා අපසු ගෙනයනු ලැබේ. මහනුවර රජුගේ කාලයේ කිසිදු සාමාන්‍ය වැඩකට රජු විසින් ඒවා නොදෙනු ලැබේ. ඒවා වෙන කෙනෙකුගේ ගෙයක තැත. මහනුවර රජුගේ කාලයේ යම් කෙනෙකුගේ නිවසක ඉර හද ලකුණු කොභි තිබී සම්බවුච්භොත් ඔහුට වරද සිදුවේ. ඔහුගේ හිස ගහදමනවාට සැක තැත. (මහනුවර 1818/1819 යුධාධිකරණ නඩු තීන්දුව)

*එලෙසින්ම ගෝසම තුනිකර සින්කර ඉරා වචන
 ඇද බැඳ මැදිවූ බිමේ කොටුව බැඳවමින් කළුපත තැපප
 බැඳ මුර සමන්තාගත පදිංචි උතාය. මෙතන වැඩසිටිනට
 කපුරු කිසා සිතාවක නුවරට වැසියාය. තැවත සිතාවකින්
 එහොඳි ප්‍රතිකාර ගොල්ල එනිසා මෙතන සිටිනට සුදුසු
 තැන කිසා සෙංකඩගලම වැඩමවා වදලාය. එනුවර වැඩ
 වදුරණ ප්‍රස්තාවට පරති ගොල්ල Aකොරා වහල් කසින්
 මෙපිට කඩසින් ලාගන්තාය.

*කොරට වහල්කසින්

Aදඹදිව සිරිමත් පුර ගෝවේ ය	න
සිරිමත් දත සිටු සැපතින් අපම	න
කර සත් සින් සැම පුරවර තොසයෙ	න
පවසත් අපමණ ප්‍රතිකල් නියමෙ	න
පෙම කර දඹදිව සිට මත නදි	නා
සැම නෙක වස්තුව ගෙන සිතු ලෙසි	නා
මෙම ලෙස අප වෙලදුමට හිඳ	නා
බිම දුත මැනවිස ගෙරිසම එල	නා
දෙව් යස පුත් වැඩලන්නේ ලක	ලා
තැව් එත එකොලොම් පුර වැඩසිට	ලා
සඵ සතතට වෙලදුමට නිස	ලා
දෙව් බිම ගෙරි සම පමණට මැන	ලා
අරා පවර වැඩලන් තැන පෙම්	නා
නීරා ලෙසට දුන් බිම සම සම	නා
පුරා නැණැති ප්‍රතිකල් සිතු පෙම්	නා
ඉරා එ ගෙරි සම කෙසහක් ලෙසි	නා
පෙර සොඳ බුචනෙක බා නිරිදුන්	වා
ගොඩ ඉඳ වෙලදුමෙන් දිතවන්	වා
සිතුලෙස ගිවිසි කප්පම් දෙන්	වා
බිම ගෙන කොටු බැඳ සිතු රට ගන්	වා

(මහා හටත)

මුර පාල විසිවකක් නතා ඒවායේ සිට රවි කාලෙ-
 ල්ලෙ රාජකාරිය ගත්තාය. බෞත සංඛ පරික්ෂිත
 සලිලාකාර අතින්ත මනුවං සොත් භුතේසවර ශ්‍රී ලංකාදී-
 පතිවු උතුම් අපගේ රාජසිංහ දේවස්වමි දරුවානත්වනන්සෙ
 සිංහාසන මසඝකයෙහි වැඩවදුරණ ප්‍රසනාවට (පරංගි
 ගොල්ල) බදුල්ලෙ නුවරට වැඩවදුරමින් එනුවර වැඩසිට
 ලූම මහ බලසේනාව සමග මහ අතපත්තුවේ එක්ලක්ෂ
 පතස් දහසක් පමණ අප්පුහුරු සමග නොයෙක් ආවුද
 රියං වෙහිබේත් සමුඛකොට පිටවුනු වග නම් වතුරගිනි
 සේනාව පිරිවරාගනිමින් අසුර යුධයට නික්මුනු සාක්‍රදේ-
 වේන්ද්‍රයන් මෙන් ඒ ඒ තැන පරගි එක්ක යුධ කරමින්
 කේසර සිංහ රාජ විලාසයෙන් ජයගෙන තැවතත් දලද
 ගන් මෙලේ හේවාකමම වැඩ වදන්ව සිතා වදුරමින්
 නොයෙක් අමාප්ත මඩලේ රදලවරාත් පිරිවරා ගනිමින්
 ශාසන කුජර විදුරණ කරකේසරිඤ්චු උතුම් රාජසිංහ දේවස්-
 සුවමි දරුවානත් වහන්සේ දලද ගම් මෙලේ හේවා කෛට
 නික්වෙමින් රණ දෙරණ වැඩසිටින ප්‍රසනාවට සතුරු
 සේනාව ලංචි එන මේලාවට නොයෙක් කොහි කුඩ ප්‍රසාධ
 ලැබී උතුම් මහවාසලට පක්ෂවාදිකම් පිණිස සිටි නොයෙක්
 අමාප්තයෝ බිංදු පාහැ දිව්‍යය. එවෙලාවට මහ කුඹුරේ
 පලියමඩන රාල අපගේ රාජසිංහ දේවස්සුවමි දරුවා-
 නත් වහන්සේ වැඩසිටින කැටුව සිටිය තැවතත් සතුරු
 සෙන් ලත් වෙන් වෙන් එම පලියමඩන රාලන් පලිය
 දමා දුමනි මේලාවම “නොදුවසි යෙදී” දෙතුන් විටක්
 දිවස්ලා වදලාය.

ඒත් දුවන නිසා “අන අතන්ම නොදුවසි. නොදුවසි”
 කියා යෙදුනු පනතට “බෝවා කාලයක් ආයු ශ්‍රී බෝවැඩ,
 අන අතතේ පත අතකොටවද” කියා දුවන කල “මහ
 කුඹුරේ බත් තිත්තකරම” කියා යෙදුනු විට “මහකුඹුරේ
 බත් තිත්ත වෙච්චි නම් සිංහාබයේ අලකොල මියන
 කොලන් තිත්තවෙද”සි කියා දුවු නිසා ශ්‍රී හස්තේ
 තිබුණු යකඩ පලිය බිමට දමා පලිහපිට වැඩසිටිමින් උඹිත්

ඉතිලෙක මාතෘපියා දැක වදුරමින් ශ්‍රී හස්තේ සිරිය වඩන කුරුල්ලා ආර වදුරමින් “රාජසිංහ මාහිල්ල මෙනතයි” කියා වැඩසිටින ප්‍රකාශවට ගල්දුනු ගල්පටි කිරිවිටි කෙටේරි ජමජාති වලාකසි වාතාතසි වාතන් වක්‍රාවලලු හැදිවුවක්කු අත්තුවක්කු විරති බෙහිදි කුකුලා සුස්ලංස පටි ස්ථාන මෙකිආවුද ගත්තාමු පන්සියක් හේවා හමුදාවන් ඉස්කෝපිති කියන පරංගි කප්පිත්තා *මහගොරෙඤ කියන අපගේ මිගොමුමේ මුදියන්සෙන් සාදි පැහැදි හේවාකමට එන වේලාවට ප්‍රවර සුයති මඩලයක් මෙන් වැඩසිටිනා බව මිගොමුමේ මුදියන්සේ දකිමින් සුඛ සුයතී වංසෝන්භුතවු ඤේව ය්‍යාමි දරුවානන් වහන්සේට සතුරු සේනාව යුද්දකරපුනම් කෝමිමේ මහ මාසලිං සෙදුනු පනතම කාංචිපුර දේසේ සිම ආ පක්‍ෂවාදිකන් නැතිවෙ”සි කියා අතේ තිබි කිරිවිටියෙන් යටිපල්ල ඉරා සතුරු සේනාවට ලේ පෙන්නා “සිංහලේ ඇත්තෝ හදිකරපුව”සි කියා පරංගිකාර ගොල්ල රවටා ආපසු කරණුවාගන ගොස් පලමු සිරිය තැන පොරොන්තු උනාය. අපගේ රාජසිංහ දේවස්සුවාමි දරුවානන් වහන්සේ අමාපන මඩලේ රදලවරු දක්කවාගන “පරංගිකාර ගොල්ල ආබව මොකද? තැවන ගිය කාරිය මොකද?” අග වදුල කැතේදි මාතලේ දිසාව ලැබි තිබෙන වැල්ලකේ දිසා

*The Rua Grande, Main Street community, waited on the King (Rajasingha First, King of Sietawaka) with their PATAMGATIMS and in acknowledgment of vassatage offered to him.

(The Ceylon Littoral, 1593. Page 27. Paul E Pieris)

(“RUA GRANDE යනු ‘මහ ගොරෙන්දෙ’ නොහොත් ‘මහ විදියෙ’ ගෝත්‍රය යනුයි. ඔවුන්ගේ පටිබැන්දත් සමග රජුව (සිතාවක රාජසිංහ රජුව) බැහැදුක රජු කෙරෙහි තමන්ගේ පක්‍ෂපාත භාවය හැගිම වස් එතුමන්ට ඔප්පු දෙන්නට යෙදුනි.....යි)

(අලගියවන්ත මොහොට්ටාලගේ පානුගිසි තෝම්බුවේ ඉංග්‍රිසි විවරණය. ක්‍රි: ව: 1593. පිට 27 පෝල් පිරිස්)

මහත්මයා විසින් රාජසිංහ දේව සාමි දරුවානන් වහන්-
 සේට ඔප්පු කරන සැටි නම් “කෝට්ටේ මහවාසල
 වෙලාවේදී පුනතලමේ මුක්කරුන් එක්ක හේවාකමට
 කුරුකුල දේසේ, කාංචිපුර දේසේ, කිලක්කරේ, කාවේදි
 පට්ටලමේ මෙකී දේසවල්වලට කැබපන් ආර ගෙන්වා
 වදාරා හේවා පත්තෙට ආරපු තැනේදී මුක්කරුන් හා
 යුධකොට ජයගන් නිසා තාක්ත මාත්ත ලැබී මිගමුව
 සහ ප්‍රවේනියට ලැබී, ඒ පක්‍ෂවාදිකමට අදත් අපේ
 රාජසිංහ මහවාසලට දෙමස්කත නපුර හේතුව යුධකරපු
 නං නපුරැයි කියා මිගමු වැල්ලේ විදියේ වංශීකුල-
 සුමිස අත්ස නිල ඉපිට මුදලියා දයාවෙන් පක්‍ෂවාදිවෙමින්
 යටිපල්ල ඉරාගත පක්‍ෂවාදිකමට ගිය බව මුත් පැරද ගියා
 නොවෙයි.” කියා ඔප්පුකල තැනේදී ඒ මුදලියාට කරුණාව
 ලැබී වඩන නල ආත්තෙන් නල ආගිල්ලක් ඉරාගත රන්
 පත්තිදෙන් “මේ පක්‍ෂවාදිකං ඇති බඳු මාගෙ සිංහලේට
 ආවොත් බොහො භාන්ග මාන්ග ගම්වර ලැබී ආදර
 වෙමි.” සෙදී කැබපතක්ලියා රංදනු සාමසාර ගැන වදාරමින්
 ඊය අග පත්‍රය බැද විද වදලාය. ඒ ලියමන මිගමුවේ
 මුදලියාගේ කලමාබි ලහවූ නිසා පත්‍රය බලා *කඵහමුදුව
 නිලමක්කාරයෝ සතරදෙනත් පරංගිකාරයින්ට කියන වග
 නම්, “අපි ආ තැකත මුවාත් සුද්දතැත. ඊයත් වෙහිබෙහෙන්
 තැත, හේවා පත්තෙන් බල මද කියා කොටුවට ගොස්
 සියළු කටයුතු සමුච්චිකොට එමැයි.” කියා කොටුවට ගියාය.
 ගිය තැනේදී වැල්ල විදියේ මුදලියා හෙ වාසලට පක්‍ෂ
 වාදිකංවූසැටි ප්‍රගිකාර ගොල්ල විමසමින් එම මුදලියා

“§The Community of Rua da Praia, Beach Road”
 (The Ceylon Littoral, 1593. Page 27, Dr. Paul Peiris)

“රුවා ද ප්‍රසියා, යනු වැල්ලේ විදියයි. (මිගමුවේ)
 වැල්ලේ විදියේ තෝත්‍රය යනුයි.”

(අලගියවන්ත පානුගිසි තෝම්බුවේ විවරණය. 1593
 27 පිට ආචාර්ය පෝල් පීරිස්)

*කඵහමුදුව - කරාවේ යුබි හමුදුව.

අවතීර්ණයට “සිඵ්සමුද්ධන් අනික් නිලමක්කාරයන්ටත් කොල්ලුවක් පමණවත් ඇත්ත මුහුදේ යන්ටත් එපාය සියා නාභුඵ ගන්තොමෙන් යන්ටත් එපාය. ගිය කෙනෙක් ඇත්තම් කටට වෙහිබෙහෙන් දමා ගිනිදෙනවා ඇත” කියා අඩබෙර ලැව්වාය. නැවත රාජසිංහ දේවස්සවාමිත් වහන්සේ ඕලංදට කඩපන් ඇර වදලා ඇත. ඒ පතනින් ඕලංදක්-කාරයෝ හේවා පත්තෙට කටයුතු සදහනෙ ඇවිත් මුහුදේ සිටි බව අසා පරගිකාර ගොල්ල එන්ට තොදී රැක්කාය. ඒ වග රාජසිංහ දේවස්සවාමිත් වහන්සේට ඒත්තුවෙමින් ඕලංදක්කාරයින්ට අති කහිතමට ගොඩබසිත සැටියට ලියමන් ලියා “මිහමුච්චි මුදලියාට දෙන්ටෙයි යෙදී පතිවිඞ කාරයින් ඇරියාය. ඔහු ගොස් මිහමුච්චි කුරුකුල සුසය්ඨා මුදලියා අතට දුන්නාය. ඒ ලියමන සිංහලේට අති විශ්ව සමු මුදලිවරු සභාවදෙන බලා “අපි නානිවෙනන් මහවාසලට පණබාදිසාං ආනිනිසා සාධපන ලංසිගොල්ලට දෙන්ට මිනැසි” කියා වැල්ලවිදියේ මුදලියාගේ යාළු නැකං දරණ ඉලේ නිසිදේට නියෝග කර එවලෙහිම ඉලේ නිසිදේ ජීවිසා වෘත්තිය නොසලසා මුහුද මිනා ගොස් පසුබද පාන්ඩු තුන්පාය වේලාවට සාධපන දුන්නාය. ඒ කැඩපන බලා ලංසි ගොල්ල මුහුදෙන් ගොඩ ඇවාය. නැවත රාජසිංහ දේවස්සවාමි දරුවානන් වහන්සේ සජීරන සන්තාය සන්තබව වතුරාග සේනාවන් වල්ලහවු සේනාවන් වසතුන් ඕලංදක්කාරයින්ට බාරදෙමිං කපුවරල වාසියේ වැඩසිටි මිහමුච්චි නිලමක්කාරයින්ට එන්ටයෙදී මහමුදිසේ කුරුකුල සුසය්ඨා මුදලියාද, භෞමිප අපියතුණ

*ක්‍රි: ව: 1613 දී මිහමුච්චි සිටි කරාව කුලයට අයත් ප්‍රධාන මුලාදුනින් සමහරකුගේ නාම මෙසේයි. මොවුන් හට සිංහල රජුන් දවස අයබදු ගෙවී හැටි ප්‍රකාශ කිරීමට අණකර තිබේ.

- (1) Dom Gasper Da Cruz, Patamgatim Major. Rua Grande, Aged 46.
- (2) Dom Theronymo, Mayoral, Rua Grande, Aged 75,
- (3) Simoa Fernando, Rua Grande, Aged 50,

අරසකුල සුරිය, විරසිංහ කුරුණ ආරච්චිලද, ජයසූරිය ආරච්චිලද, මහ හුණුපිටියේ රණසිංහ ආරච්චිලද, කාමරජපාය ආරච්චිලද, *වැල්ලේපිටියේ මුදලියාගේ ඇමායක නැකිං දරාපු අදි අරස අධිපතියා. ඒ ආර ආරච්චි නම් වලින් තවත් කීප අයටත් තාන්ත මාන්ත ලැබෙමින් මාලන් කරලාමාය.

*(4) Alfonso Pereira, Patamgatim Major, Rua Da Praia. Aged 52.

(5) Ventura Fernando, Mayoral Rua Da Praia, Aged 60

(6) Luiz Fernando, Rua Da Praia, Aged 78.

On 20 th August 1613, the following, who have been summoned to state the dues levied under the Heathen Kings appeared at the Vedor's house in Colombo. Namely:-

(The Ceylon Littoral. 1593, Page 26, by Dr. Paul Peiris)

වම් 1613 ක්වූ අගෝස්තු මස 20 වෙනි දින මෙහි ඉහත සඳහන් අයින්, මිථ්‍යාදූෂ්ටි රජුන් (සිංහල රජුන්) දවස අයබදු ගෙවූයාටි ප්‍රකාශ කිරීමටත් ඔව්හු කොළඹ ආදායම් භාරකාර කැනගේ නිවසට කැඳවන ලදී. ඔවුන්ගේ නාම

- (1) දෙන් ගැස්පර් ද කාසස්, රුවා ග්‍රාන්ඩියේ, නොහොත් මහවිදියේ මහ පටබැන්ද, වයස 46.
- (2) දෙන් ජෙරනිමෝ, රුවා ග්‍රාන්ඩියේ, නොහොත් මහ විදියේ තගරාධිපති. වයස 75.
- (3) සිමොන් ප්‍රනාන්දු, රුවා ග්‍රාන්ඩි, මහවිදිය වයස 50
- (4) අපොන්සු පෙරේරා, රුවා ද ප්‍රසියා, නොහොත් වැල්ලේ විදියේ මහ පටබැන්ද, වයස 52.
- (5) වෙන්තුරා ප්‍රනාන්දු, රුවා ද ප්‍රසියාවේ නොහොත් වැල්ලේ විදියේ, තගරාධිපති. වයස 60.
- (6) ලුසිය ප්‍රනාන්දු, රුවා ද ප්‍රසියා නොහොත් වැල්ලේ විදිය. වයස 78.

(අලභියවන්ත මොහොට්ටාලගේ පාතුගිසි තෝම්බුවේ ඉංග්‍රිසි විවරණය. ක්‍රි: ව: 1593, පිටුව 26. ආවාය් පෝල් පිරිස්)

(එංගලන්ත බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ තැන්පත්
නො: P 17323 / OR 6606 (53) දරණ පුරාණ පුස්තකාල
පොතේ පොටෝ ස්ටැම්ප් ඡායාරූප පිටපතක් උපුටා
ගන්නා ලදී.)

ඉහත සඳහන් ඉතිහාස කථාවක්වුව හා සමාන
පොත් හතරක් දැනට සොයාගත තිබෙන බව අපගේ
පරීක්ෂාවට භාජනවී තිබේ.

මූලිකම ප්‍රසිද්ධියට පමුණුවන ලද පුස්තකාල පොත
කළුතර පුලිගනලා රාමයේ නීති ඉන් කොටසක් වැලිගම
ලී සුමංගල මහා ඥාති දරුවානන් වහන්සේ විසින්
සකස්කර ක්‍රි: ව: 1874 ටේ මුද්‍රිත ඉතිහාස පොතේ 60 වෙනි
පිටුවේ දක්වා ඇත්තේය.

දෙවෙනි වරට වෛද්‍යවෘත්තී ඇන්ඩ්‍රියස් නැල්
මහනුවන් විසින් බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ තිබෙන පන්ඉරු
දහසයකින් යුත් “රාජසිංහ මන්ති කථාව” තැමැති
පුස්තකාල පොතෙන් ගත් ඡායාරූප පිටපතයි මෙය ඉහත
සඳහන් කථාවට වඩා විස්තර සහිත පොතකි. මෙම පොතේ
අඩංගු ඉතිහාස ප්‍රවෘත්තිය ක්‍රි: ව: 1936 යේ නොවැම්බු
1 වැනිදා, 8 වැනිදා සහ 16 වැනිදාත් පළමු සිව්මණ ඉතිහාස
කලාපවල දක්වා ඇත.

තුන්වෙනුව දැනගත්ට තිබෙන පොත දික්වැල්ලටත්
තංගල්ලටත් අතර පිහිටි මහවෙල ග්‍රාමය අසල නාකුළු-
ගමුවේ ජගොඩරූප්පේ විහාරස්ථානයේ තැන්පත්වී තිබේ.
එහි කථාවිස්තරය තංගල්ලේ ගෞතම විද්‍යාලය මගින්
පළවෙන සරණවි ගායත්‍රිය සඟරාවේ 1950 ඔක්තෝබර්
කලාපයේ ප්‍රසිද්ධිය.

දෙන් කොස්මෝ මුදලි මන්ත්‍රි.

"There were in command of the fighting men of our territory, and were named Dom Alexo, DOM COSMO, Dom Balthezar and Dom Theodozio"

(Ribiero's Ceilao. P 96)

භාවය:- (පරංගි) "අපේ යුධ හමුදාවේ සේනාපතින් වශයෙන් දෙන් ආලැක්සෝ, දෙන් කොස්මෝ, දෙන් බැල්තාසර් සහ දෙන් නියඩෝමියෝ තැමැන්කෝ සිටියෝ" යනුයි.

ක්‍රි: ව: 1630 පමණේදී කොත්ස්තත්තිනුද සා සෙන්-පතියා පන්සියයක් පමණ තෝරාගත් පලපුරුදු පානුගිසි යුධ හටසින්ද විසිදහසක් ලස්කුඤ්ඤ (සිංහල හේවාපන්නයද) ඔවුන්ගේ අණදෙන සේනාපතියන්වූ දෙන් ආලැක්සෝ, දෙන් කොස්මෝ, දෙන් බැල්තාසර්, දෙන් නියඩෝමියෝ සහ (දෙන් සීමන්) තැමැති සිංහල මුදලිවරුන් පස්දෙනද පිරිවරාගෙන සිංහලේ හෙවත් උඩරට රාජධානිය "තැන්තටම තැති කරමැයි" වාගාබිම්බර බෙනෙමින් මැද මහ නුවර යටත් කරගෙන එහි රැකවල් තබා උඹවට පසුබා ගිය සෙනරත් රජුද, කුමාරසිංහ, ඇපාණෝද, චජයපාල මානලේ කුමාරසාද, රාජසිංහ කුමාරසාද, අල්වා ගන්නා පිණිස උඹවට පිවිසියේය ඔවුහු මුතියංගත විහාරයේ කදවුරු බැදගත බදුලු නුවර කොල්ලකා ගිනිතබා විහාර පන්සල් කඩා බිද දැමීමෝය.

ඉහත සඳහන් මුදලිවරු පස්දෙන මීට ඉහත අවිරුද්ධ කීපයක සිට සෙනරත් රජු සමග පානුගිසින් වනසාලීම සදහා කුමන්ත්‍රණයක යෙදී සිටියෝය. මේ ප්‍රසංගවේදී ඒ කුමන්ත්‍රණකාර මුදලිවරු කොත්ස්තත්තිනුද සා හා ඔහුට පසු යුධ හමුදාවද පාවා දීමට කටයුතු සලසාගත්හ.

රජතුමා විසින් එක මුදලි කෙනෙකුට එවන ලද ලියවිලි කොන්ස්ටාන්ටයින් ද සා අතට පත්විය. එහෙත් විනාශා දන් මොහොම්මරාලු ඒ ලිපියෙහි ඇති සත්‍යය සහවා ක්‍රියාකෙළේය. “පාතුගිහි සේනාව ජීවත්ව සිටීමට තවත් ඇත්තේ එක දවසක්ය.” යන ආරංචිය රජුගේ සේනාව අතර පැතිර ගියේය. මුදලිවරුන් හා අමතාපවී සිටි ආරව්වී කෙනෙක් මේ කරුණ එළිකලහ. ඉන් ඉක්බිති තමාට තමාම කරගත් වරද කොන්ස්තන්තිනු ද සා සෙන්-පතිට අවබෝධ විය.

එක් උද්ඝාතක පසුබැස යාමට අදහස් කළ පාතුගිහි යුධ කණ්ඩායම තුන් කොටසකට බෙදී රජුගේ යුද බල සේනාවට පෙනී පෙනීම බදුලු ගහෙන් එතර විය. එකල්හි පසුපස ගමන්ගත් දෙනු කොස්මෝ මුදලිලු පරාගි හේවා-යකු මරා ඔහුගේ හිස ලංසයක අටුතාගන, දෙන් ඇලැක්වියෝ මුදලිද ඔහු යටතේ සිටි ලස්කිඤ්ඤ හේවායින් සමග සෙතරත් රජුන් වෙත පලාගියේය. අනිකුත් මුදලිවරුද තම තමන් යටතේ සිටි හේවා පක්තය සමග පෙර කියන ලද්දන් අනුව පලාගියහ. සිදුවූ අභාග්‍යය දුටු පාතුගිහිනු සිහි විකලනයට පැමිණියහ. පලායන මේ සේනාව රාත්‍රි කාලයේ කඳු පාවුලකට සේන්ද්‍රවී ලැගුම්ගනි. එහෙත් සිංහල සේනාවෙන් බේරුමක් නොවීය.

එක් එක් හේවයා දවස් තුනකට පමණක් යාපෙන ආහාර තබාගත ඉතිරි ආහාර හා බඩුබාහිර ආදිය පුලුස්සා දැමීමේය. පසුවද යම්තෙකට පණ බේරාගත් පරාගි සේනාව උභවේ සීමාව යාබද මැල්ලමාසේ කඳු බෑවුමකට ලඟාවිය. මීට පැය ගණනකට උඩදී රණදෙණියේදී දෙපක්‍ෂය අතර සටනක්ද ඇතිවී පරාගි සේනාවට මහත් හානි සිදුවිය.

‡ විනාශා - සිංහල සහ පාතුගිහි යන භාෂා දෙක විනාශ, තුපාස්, තුප්පයි, මෙයට ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි භාෂා වලින් (DUBASH) චූබැඡ් යයි කියති.

මෙතෙක් පරංගින් හා රැදී සිටි මාතර සහ සත්කෝරලේ ලස්කිඤ්ඤා හේවා, මූලටද එහිදී බලවත් ලෙහ පහර වැදුනි. අන්තිමේදී ඔව්හුද රජුගේ පක්‍ෂයට එක්වූහ.

වම් 1630 අගෝස්තු මස 25 වෙනි දින කොස්තන්- නිහු ද සා ජනරාල් තැනට යටත්වන ලෙස රජු විසින් යෝජනාවක් යවන ලදී. එය ප්‍රතික්‍ෂේප කළ ජනරාල් අන්තිමි හේවායා දක්වා සටන් කිරීමට ඉටාගත්තෙන් එදින පෙරවරු හතේ සිට පස්වරු දෙක දක්වා සටන කරගත ගියේය. මේ අතරතුර පරංගි හටසින් 350 තස් දෙනෙක් පමණ මැරුම්කෑවෝය. සිය ගණනක් තිරහාර- යටද ගත්හ. එක අතක් රොව්ට්ටු ජනරාල් පලල් කවුට්කින් හත්තැදිව සිංහල හේවායෝ බොහෝ ගණනක් මරාදැමීමේය ඊ පහරක් වැදුනු ජනරාල්ද බිම ඇද වැටුණේය.

ඔහුගේ හිස කපාගැනීමට සිංහල හේවායන් එතැනට රැස්වූවිට ජනරාල් බේරාගැනුම්වස් තැත්කිරීමේදී පරංගි පක්‍ෂයේම වෙතිල්ලක් අත්වැරැද්දෙන් වැදී හෙතෙම එතැනම මියගියේය. ඉතිරි හේවායින් මරාදැමීමෙන් හෝ තිර අඩස්සියට ගනු ලැබීමෙන් හෝ පරංගි පක්‍ෂයේ සම්පූර්ණ පරාජය සිදුවිය. එක පරංගි යුද හටයෙක්වත් මේ සටනින් ඉතුරු නොවීය.

(ජෝන් රොබෙයිරෝ. ඇස්. ජී. පෙරේරා පියතුමා සහ රොබට් තොක්ස්ගේ ඉතිහාස පොත් ආශ්‍රයෙනි)

මේ සටනින් ජයගැනීම. පිණිස සෙනරත් රජුට පක්‍ෂව බොහෝදුරට ක්‍රියාකළේ දෙන්න කොස්මො මුදලි තුමාය. පරංගි පක්‍ෂයෙන් වෙන්වී සිංහල පක්‍ෂය ගත් මේ මුදලිදුට තැවත කොළඹට යෑමට අන්දමක් තැනි සෙසින් උඩරට පදිංචි වීමට ඉටාගත්තේය. සෙනරත් රජු දෙන්න කොස්මො මුදලිදුට බොහෝ වස්තුවද උභවේ උඩුකිද බද කවුගහ වලුම්මද, අවට නිරවුල් ගොඩ මඩ ඉඩමද නිදහගම්කොට දුන්නේය. කවුගහ පරම්පරාව සහ ඇහැළේපොළ පරපුරද මේ දෙන්න කොස්මො මුදලිදුගෙන් පැවතේ.

විශේෂ විභාග.

(1)

මේ සටනේ ප්‍රධාන ද්‍රෝහිකාරයා වශයෙන් පරංගිත් විසින් ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නේ දෙන්න කොස්මො මුදලිය. ඔහුට සිංහල කාමයක් තිබුණු බව පරංගි ඉතිහාස පොතක දක්නට නැත.

(2)

දෙන්න කොස්මොට පළමුවෙන්ම විජේසේකර නාමය දක්වා ඇත්තේ, †සසිමොන් ද සිල්වා මුදලිඳු විසින් සමපාදනය කළ ආණ්ඩුවෙන් මුද්‍රිත ලංකා කතාවේය. මේ

ලංකා කථාව.

† “කුරුඳු බද්ද සම්බන්ධ මුදලි කෙනෙකුගේ පුත්‍ර මුදෙන්න කොස්මො විජේසේකර නම් මුදලිභූත අති දක්ෂ සුඩකාරයෙකු මෙන් ප්‍රසිද්ධව සිටියේය. හෙතෙම පළමුකොට සතර කෝරළේ මැණික්කඩවර බලකොටුව භාරේ සිටි එමැනුවල් ද අසවේදු සේනාපති තැන යටතේ යුධ මූලාදානියෙක්ව සිටියේය. ඉන්පසු සතර කෝරළේ ජනනායක ධුරය ලැබ සටන් කීපයකදී ජයගෙන බොහෝ ධනය රැස්කොටගෙන කොළඹ අසල මච්චක්කුලියේ අලංකාර ප්‍රාසාදයක් තනවා. මහත් ඵෙඛයයිගෙන් එහි වාසය කෙළේය. “.....උදෑසන ප්‍රතිකාල් සේනාවෝ කන්දෙන් පහළ බසිනට පටන්ගත්තේය. එකල්හි දෙන්න කොස්මො කමාගේ සේනාව වෙතකොටගෙන සිංහල රජුගේ පක්ෂයට ගියේය අතින් මුදලිචරු තුන්දෙනද එසේම කළෝය.”

(සසිමොන් ද සිල්වා මුදලිඳුගේ ලංකා කථාව, 85 වෙනි පිටුව)

සාලකිය යුතුයි:- දෙන්න කොස්මො විජේසේකර මුදලි මේ සටනට නොගිය බවත් සටනට ඉදිරිපත්වූයේ දෙන්න කොස්මො බවත් මෙයින් පැහැදිලිය. විජේසේකර මුදලි කෙනෙක් මීට ඉහතින් පරංගිනට පක්ෂව සිටියේය. ඔහුව පානුනිසින් විසින් සතරකෝරළේ දිසාපති කමට පත්කරණ ලදී. ඔහු මහලු වයසේදී කොළඹට ගොස් මච්චක්කුලියේ අලංකාර වලව්වක් තනවාගත එහි වාසය කෙළේය.

විජේසේකර තාමය කුමන ඉතිහාස පොතකින් උපුටාගත්තාද යනු සයිමොන් ද සිල්වා මුදලිඳු එහි විස්තර කර තැන.

(3)

ආවාය් පෝල් ඊ. පිරිස් මහතාද දෙන්න කොස්මෝ විජේසේකර යයි මෙම දෙන්න කොස්මෝට තම පානුහිසි යුගය නැමැති ඉතිහාස පොතෙන් ප්‍රකාශයට පමුණුවා තිබේ. දෙන්න කොස්මෝ විජේසේකර මුදලිඳුට වික්‍රමසිංහ තාමයද කටුගහ වලව්වද ඒ පළාතේ නිරවුල් ගමද තිදුගම් කොට දුන් බැව් එහි 175 වෙනි පිටුවෙහි දක්වා තිබේ එහෙත් මේ දෙන්න ඉකාස්මෝට විජේසේකර තාමය ලැබුන අදාම එහිද සදහන්වී තැන. එනිසා මේ විජේසේකර තාමය ලංකා කථාවෙන්ම උපුටා ගත් බව විශ්වාස කලහැක.

(4)

හලාගම් කුලය පිළිබඳ “ශ්‍රී ලංකාවේ වණිණා” නැමැති පොතේද ආවාය් පෝල් ඊ. පිරිස් මහතාගේ පානුහිසි යුගය නැමැති ඉතිහාසයෙන් උපුටාගෙන දෙන්න කොස්මෝ විජේසේකර” යයි ලියා එතුමා හලාගම් කුලයේ “තන්දිරිස් විජේසේකර මුදලිඳුගේ” අතිජාත පුත්‍රත්තයකැයි ලියා තිබේ. මේ කියන විජේසේකර මුදලිඳු “මෙතැන් සිට උඩරටම පදිංචි විය. මෙතුමා වම් 1630 සිට 1713 වනතුරු එහි වාසය කෙළේය.” යයි එහි කී හෙයින්, මේ මුදලිඳු අවුරුදු 83 ක්ම *කටුගහ වලව්වේ වීසු බව හැඟී යයි.

*දෙන්න කොස්මෝ මුදලි පිළිබඳව බණ්ඩාරවෙල කොන්තහෙල, මහ පළාතේ කටුගහ කෝරළේ මහතා රජවත්තේ වැසි කටුගහ හිටපු ආරච්චි මහතා, මාළිගා තැන්තේ කටුගහ බණ්ඩාර මහතා, කටුගහ සිරිල්, කටුගහ යනාදී මහතුන්ගෙන් විමසූ අපට ලැබුන උත්තරය නම් ඔව්හු දෙන්න කොස්මෝ මුදලි සම්බන්ධ කීයින් තොදන්තා බවයි.

තවද, රොබට් දිවිනෝටවෙල, උඩුකිඳු රටේ මැතිතුමා වැලිමඩ, රඹුක්පොත හපුතලේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රිතුමා, බදුල්ල, ලංකාතිලක, වැල්ලවා පලාත, සහ උඩුකිඳු රටේ මැතිතුමා සහ කාලා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී සිදුරුවාණන් උඩුවාවල මහනා යනාදින් විසින්, දෙන්න කොස්මෝ මුදලි වතැහි මිගමුවේ මුදියන්සේ කෙනෙකැයි සනු අප හා කියන්නට සෙදුන්වේ.

එහෙත් කටුගහ චලම්මේ පදිංචිවෙන කාලයේදී එතුමන්ගේ වයස සාමාන්‍යයෙන් අවුරුදු 40 ක් වත් යොදා බැලූකල එතුමා අවුරුදු 123 ක් පමණ ආයු වැලඳු බැව් ඔප්පුවේ. එය වෙන්ට බැරිදෙයකි.

(5)

උඟට ඉතිහාසයේද දෙන් කොස්මෝ මුදලිට විජේ-සේකර යයි අමතමින් එතුමා ඇහැළේපොල පෙලපතේ පිතෘවරයා වශයෙන් අඳුන්වා දී තිබේ. මෙයද ආවායතී පෝල් පිරිස්තුමාගේ පාතෘගී ඉතිහාසයෙන් උපුටා ගත් බව එහි සඳහන් කර තිබේ.

දෙන් ජුවන් ධම්පාල රජු රාජ්‍යය කළ කාලය ක්‍රි: ව: 1551-1563 දක්වා දෙළොස් අවුරුද්දකි. මේ දෙළොස් අවුරුද්ද ඇතුළත විජේසේකර තාමයෙන් පෙනීසිටියේ එක මුදලි කෙනෙකි.

එනම්:- “තේවාගම් කිබන්පලගෙයි හිද්ද, නයිදේගේ පුතා කොළඹට ගොස් ධම්පාල රජු ජුරුවන් දැක විජය සේකර මුදලිකමුත් ලැබ කොළඹ ඉදගෙන නොයෙක් කෙටුම් කොටා තැනක් හිර අල්ලාගත කොළඹට එක් සිත්ව උන්තාහ.” (රාජාවලිය)

මේ හිද්ද, නයිදේගේ පුතාට මුදලි නිලයන් විජය-සේකර තාමයන් පටබඳනු ලැබුවේ ධම්පාල රජුගේ කාලයේදීය. ඒ රාජ්‍ය කාලයේ අන්තිම වර්ෂය වූ 1563 සිට රණදෙණි වැල්ලවාගේ යුධය කෙරුණු 1630 වර්ෂ දක්වා කාලය 67 අවුරුද්දකි. මුදලිකම ලබනවිට ඔහුගේ වයස අවුරුදු 25 ක් යොදා ගණන් බැලූ විට ප්‍රශ්නයට භාජනය වන යුධය කෙරෙනවිට ඔහුගේ වයස අවුරුදු 92 න් තවත් වැඩිවන සෙයින් මේ තැහිටින්බවත් බැරි මහලු විජේසේකර මුදලි අර දෙන් කොස්මෝ මුදලි තොවන බව ඉතා ගොදින් පැහැදිලිවේ.

‡ පර්තෘතනි කියුරෝස් ඉතිහාසකරුද මොහුට නිකමම දෙන් කොස්මෝ මුදලියයි කියා තිබේ.

(6)

“Another distinguished chief recorded in history is Wijesekara Mudaliyar’s son Don Cosmo, who was in the service of the Portuguese Genral Emmanuel Da Azavedu who commanded the camp at Manikkadawara. He was invested with the rank of Mudaliyar under the name of Kulatunga and for his distinguised services he was rewarded with command of the four Korales,

He had a magnificent house built at Paliyagoda. He gave his daughter in marriage to Don Emmanuel secretary to the Portuguese General Constantine Da Sa.”

(Dutch Times, by F. E. Gooneratne. Tombo Mudaliyar of Atapattu Walauwa. Galle. P. 70)

මෙහි කෙටි විස්තරය නම්:- “තවත් සැලකියයුතු ප්‍රධානියෙකු පිළිබඳව ඉතිහාස ගතවන්නේ විජේසේකර මුදලිඳුගේ පුත් දෙන්න කොස්මෝස්. මැණික්කඩවර කද-
වුරේ ආඥාදායක එම්මානුවෙල් අසවේදු ජනරාල් යටතේ මෙතෙම මෙහෙකළේය. ඔහුට මුදලි තානාන්තරයද පවරා කුලතුංග නැමැති නාමයද පට බඳන ලදී. ඔහුගේ කටයුතු මනා අන්දමට කළ හෙයින් හතර කෝරළය පරිපාලනය කිරීමටද පත්කෙළේය. පැලියගොඩ හතන ලද රමුස නිවාසයක්ද ඔහුට අයිතිව තිබුණි”

“කොත්ස්තන්තිනු ද සා ප්‍රතිකාල් ජනරාල්ගේ ලේකම් තැන්පත්ව සිටි දෙන්න එම්මානුවෙල්ට ඔහුගේ දියණියත්ව විවාහකොට දුන්නේය” යනුයි.

(ගාල්ලේ අතපත්තුව වලව්වේ ඇ.ප්. ඊ. ගුණරත්න තෝම්බුවේ මුදලිතුමාගේ “බව්ටසිමස්” පොත. 70 පිටුව.)

“බව ටසිමස්” නොහොත් “ලංදේසි කාලය” නැමැති ඉහත සදහන් පොතේ විකාරවන දෙත් කොස්මෝ කුල-
 තුංග මුදලි කොළඹම සිටි මුදලි කෙනෙකි ඔහු 1630
 සිදුවූ රණදෙණිය, වැල්ලවාය යුධයට සමබන්ධවුවෙක් බැවි
 මෙම පොතෙන් ප්‍රකාශවී නැත. ඉමාහු පරංගි යටතේ
 හතර කෝරළය කරවන ලදුව දරුවන් ඇත්තෙක්ද විය.
 දුන් නිසා තම අමුදරුවන්ද ශාඛිත්ද අත්කාර දමා ඔවුන්
 කොළඹ සිටින අතර පුළොස්ත යුධයේදී පරන්ගිත්ට
 දෝතිව සිංහල රජුගේ පක්ෂය ගෙන කඩුගහ වලවීමේ
 බිත්ත බැසපු දෙත් කොස්මෝ මුදලියයි. මේ කුලතුංග
 මුදලි මොහොතකටවත් සිතන්ට බැරිය. මේ දෙත් කොස්මෝ
 කුලතුංග මුදලි අතියෙකි.

ගෞරවණීය ඇස් ජී. පෙරේරා පියතුමන් විසින්
 සම්පාදනය කරන ලද “පෘතුගීසි හා ඕලන්ද යුග” නැමැති
 ලංකා ඉතිහාසයේ රණදෙණිය සහ වැල්ලවායේ සටනට
 සහභාගිව කොත්ස්තත්තිහුද සා ජනරාල් සමග උච්ච
 ගිය සිංහල සේනාවේ කුමන්ත්‍රණකාර ප්‍රධානියා දෙත්
 කොස්මො කුලතුංග මුදලියයි ලියා තිබේ. ඒ සටන කෙරෙන
 අතර පරංගි භටයකු මරා ඔලුව හෙල්ලක් අමුණා ඔහුගේ
 පිරිසත් තවත් මුදලිවරුන් පිරිසත් කැටුව රජුගේ පක්ෂයට
 ගොස් පරංගි සේනාව සහමුලින්ම විනාශ කල බව එහි
 වැඩිදුරටත් සදහන්වී තිබේ එහෙත් මේ දෙත් කොස්මො
 කුලතුංග මුදලිට උච්චෙන් හින්ද ගම්වර දුන්න බවත්
 යුධයෙන් පසු ඔහුට කුමක් සිදුවීදැයි යත්තවත් එහි ලියා
 නැත.

ඉහත සදහන් ඉතිහාස පොත්වල සදහන් දෙත්
 කොස්මෝ මුදලි රොබෙයිරෝ කියන්නාසේම තිසමම්
 දෙත් කොස්මෝ මුදලි නම් කෙනෙකි. ඔහුට “විජේසේකර”
 හෝ කුලතුංග” යන සිංහල නාමයන් තිබුනේ නැත.
 විජේසේකර සහ කුලතුංග මුදලිවරු දෙදෙන මේ කාලයේ

යුඛියට නොවටිනා දරු මුහුදුරන් ඇතුළු සිටි මහලු අය වෙති. ඔවුහු කොළඹ නගරයේ පදිංචිව සිට අන්තිමය දක්වා පානුගිසින්ගේ දයාවද ලැබ මියහොස් කොළඹම ගුමදහය කල මුදලිවරය. කටුගහ සහ ඇහැලපොළ පෙලපතේ මුලිකයා දෙත් කොස්මෝ තැමැහි මගමුමේ මුදලි කෙනෙකි. ඔහු යුඛියෙහි දක්ෂයෙකි. ප්‍රයෝග කුම-
 ත්‍රණ වලට නමදරා සිටි කෙනෙකි. මේ යුඛිය පටන්ගැනීමට ප්‍රථම කොළඹ මහල්ගෙදරක සිදු වූ රහසිගත කථාවක් මෙසේයි.

සිංහල මුදලිවරයකු මහල්ගෙදරකදී කල කථාව.

කොත්ස්නන්තිනු ද නා ගේ කාලයෙහි ඔහු යටතේ සේනානායක ධුර ඉසිලුවා වූද පසුව සිංහලේන්ද්‍රයාට පක්ෂව පරංගිත්ව විපක්ෂව කැරැලි ගැසුවා වූද දෙත් කොස්මෝ දෙත් අනුරේ, දෙත් මනුවෙල්, දෙත් අත්තෝනියො, යනාදී අධිපතින්ගේ නියම සිංහල නම් සෙවීම දුෂ්කරය හසිමින් ද සිල්වා වාසල මුදලිවරයාගේ ලංකා ඉතිහාසයෙහි දෙත් කොස්මෝ “විජයසේකර” යයි පෙනෙන නමුත් කියුරෝස්ගේ පොතේ සඳහන් වන්නේ දෙත් කොස්මෝ කියා පමණකි.

නිර්භීත කථාව.

දෙත් කොස්මෝ මුදලි තැනගේ පුත්‍ර දෙත් අත්තෝනියෝ මහතා A දෙත් මනුවෙල් මුදලි තැනගේ දියණියක්
 A මෙම දෙත් මනුවෙල් නොහොත් දෙත් එමානුවෙල් මුදලි වතාහි දෙත් ප්‍රනාන්දු නොහොත් සමරකෝන් රාලගේ මස්සිතාය. ඒ දෙත් එමානුවෙල් මුදලිගේ දියණිය දෙත් කොස්මෝ මුදලිගේ පුත්‍ර දෙත් අත්තෝනියෝට ඇවෑම කොට දුන්නේය

සරණ පාමා ගැනීම පෙරදුරි කොට දෙන් කොස්මෝ මුදලිලුගේ නිවසේ මංගලෝත්සවයක් පවත්වන ලදී. පරංහි ආණ්ඩුව යටතේ සේනානායකයන් හැටියට සේවය කළ සිංහල රදලවරු හැම දෙනාම යථෝක්ත උත්සවයට පැමිණියහ. මේ ප්‍රසාදවෙහි සැබෑ සිංහලයෙක්වූ යථෝක්ත දෙන් කොස්මෝ මුදලි තුමා ඔවුන් ඉදිරියේ රහසිගතව කළ හිතෙහි වේගවත් කථාව සැකෙවින් මෙසේයි:-

“ලෙෂ්ඨ මිත්‍රවරුනි, මේ නිව පරංහිත්ගේ වහලුන් හැටියට තව කොපමණ කලක් අපි ජීවත්වන්නමෝද? මොවුන්ගේ කැමැත්ත අනුව දෙනු ලබන නිදහසක් හැර වෙන මොනම නිදහසක්වත් තැනුව අපි මොවුන්ගේ දරුණුවූ වහල්කම අවුරුදු 125 ක් පමණ කාලයක් විද දරාගත්තෙමු.

“මනුෂ්‍යයන්ට ඇති මහානාසී වස්තුව නම් නිදහසය. බොහෝ කලක් වහල්කමට පත්ව සිටීමේ විපාකයක් වශයෙන් නමුත්තාත්සේලාට එ් බව සම්පූර්ණයෙන්ම

ආවර්ෂ 1614 ජනවාරි මස 14 දින දරණ පිලිප් රජුගේ ලියුමක දෙන් ප්‍රනාන්දු මුදලි තැනගේ සහෝදර ඉන්ද්‍රියෝද (දෙන් දියෝගෝ) මුදලිතැන පෘතුගීසි රට නැවතී සිටි බවත් එ් නැතැත්තා කලහකාර මනුෂ්‍යයෙක් සෙයින් පෘතුගීසි රටින් ඔහට සැහවී ඉන්ද්‍රියාවට යන්ට තොදී ප්‍රවේසම් ලෙස ආරක්‍ෂා කළ බවත් කියා තිබේ. මීට පසු සමරකෝන් රාලට හෙවත් දෙන් ප්‍රනාන්දුව කුමක්වීදැයි තොදතිමි.

(ඥාන දායය. ix කාණ්ඩය. 44 පිටුව)

“අතින් තුන්වෙනි කොටුව තිබෙන්නේ මාහර රාජ-
ධානියේය. එහි ආණ්ඩුකාරයා සමරකෝන් මුදියන්සේය.
ඔහුට දෙන් ප්‍රනාන්දු නිසාද නමක් ඇත්තේය.

(ඥාන දායය. ix කාණ්ඩය. 30 පිටුව)

17 වැනි ශතවර්ෂයේ ස්පාඤ්ඤ ජාතික කප්පිත්හෙකු විසින් ලියන ලද ලංකාව පිළිබඳ ලිපිය.

අමතකවී ගියේද? නිදහස් මිනිසුන් හැටියටත් අධිපතින් හැටියටත් වාසය කරනුට පුළුවන්කම තිබියදී තමුන්තාන් සේලාගේ මුහුන් මිත්තන් ගරුකොට සැලකූ ඒ උතුම් නිදහසට නිග්‍රහකොට ඒ වෙනුවට වහල්කම වැළඳගැනීම මෙන් එකී මුහුන් මිත්තන් පිළිබඳ උත්කෘෂ්ට සිතුවිලි අමතක කරන්නහුද?

පරංගින්ගේ ආදරය.

සවකිය දරු මුහුපුරන්ගේ අවාසනාවන්ත ඉරණම ගැන යුෂ්මත්හු තොසිහන්තහුද? අපගේ දුමිලභාවය හෝ අස්ථිර ගතිය හේතුකොටතො අප සිංහල වර්ගයා වහල්කමට පත් කළොත් අපේ දරුවෝ ඒකාන්තයෙන්ම අපගේ ඇස් ඉදිරියේම මරණයට පත්වන්නාහ. එසේ නැත්නම් රට තංවනු ලබන්නාහ. අප වර්ගයාගේම විනාශය සලකණ පිණිස ඔවුන් හා කැටුව යාමට මිනිසුන් උවමනා නිසා අද දවසේ අපේ දේපොල බුන්තිදිමට ඔවුන් අපට ඉබ්දි හිබෙතත් හෙට දවසේ ඒවායේ අසිනිකාරයෝ ඔව්හුය. සිංහලයින් ජීවිතයට පමුණුවා සිංහල නාමය මුලෝචිඡන්ත කිරීමෙන් හෝ එසේ නැත්නම් අපේ පවුල් සියල්ල රට නැංවීමෙන් හෝ ඔව්හු ඒ දේ සිදු කරන්නෝය අපගේ ශූර භාවය ගැන හය ඇති ඔව්හු සවකිය ආධිපත්‍යය වඩ වඩා තහවුරු කරගැනීමට වෙර වඩන්නාහ.

ස්පාඤ්ඤ ජාතිකයෝ එම දේශයෙහි අවුරුදු 800 ක් කල ක්‍රිස්තියානි කාරයින් හැටියටත් බෞතිස්මව සිටි අප්‍රිකානු මිත්‍රණයන්ට එසේ කළාහු නම්, පර්සියාවේ රජ ආර්මේනියාවේ වංශාධිපතුන්ට එසේ කෙලේ නම්, සවකිය ආරක්‍ෂාව සලස්වා ගැනීම සඳහා තවත් බොහෝ දෙනා එසේ කළාහු නම් සදාකාලයටම ලංකාවේ පදිංචි වීමත් ලංකාවේ ඇති සියලු වස්තුව හා සැප සම්පත් මුළුමනින්

බුන්හිවිදීමටත් පුලපුලා සිටින පරංගින්ගෙන් ඊම වැඩි දෙසක් අපට බලාපොරොත්තුවෙන්නට පුළුවන්ද? පරංගිහු බටත්ගේ රටවැසියන්ටත් බටුන්ගේ දරුවන්ටත් වඩා අපට දාදරය කරන්නෙහි තමන්ගෙන්සේලා සිතන්නහුද?

අපේම ලේ.

මේ හරම් අධිකව කොලාහල පවතිද්දී මේකරම් ලේ වතුරුවා මියයද්දීත් බටුන්ගේ ගණන වඩිනවෙයි. අප සිංහල ජාතිය යටත්කොට සාමය පිහිටි කාලයක බටුන්ගේ සංඛ්‍යාව මෙහි වඩින වන ආකාරය ගැන යුෂ්මත්හු කුමක් සිතන්නහුද? යුෂ්මත්හුගේ අනුවණකම ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වන්නේ එවිටය එදාට යුෂ්මත්හු පරදේශක්කාරයන්ට විකුණනු ලැබූ වහලුන් හැටියට රට තංවන සැම සියසින් දක්නාකල තමන් කල අනුවණකම අවබෝධ වෙනවා ඇති බටුන් තමන්ගෙන්සේලාගේ දුහිතයන් සරණ පාවා ගැනීමෙන් දැන් ඥාති සම්බන්ධත්වය ඇතිකර ගැනීමේ අදහස නම් අපේම ලේ අපේ දේපල වලටත් අපේ නිදහසටත් යටත් වීමයි.

(දිනමිණ පුවත්පතෙහි කතී, ධුරකුරව සිටි ඇලක්‍ෂන්තර වැලිවිට මහතාගේ ලිපි ආශ්‍රයෙනි)

පටබැඳි මුදියන්සේලා.

කරුව හෙවත් කොරව වංශයේ මුදලිවරුන්ට දෙමළ භාෂාවෙන් “පව්ටන්කවිටි මුදලියාර්” කියාද, ලංකා භාෂාවෙන් “පටබැඳි මුදියන්සේලා” කියාද බැවකාර කරණ බව තොයෙකුත් පුරාණ ඉතිහාස පොත්පත් වලින් ප්‍රකාශයට පමුණුවා තිබේ.

එමෙන්ම පටබැඳි කුමාර, පටබැඳි කුමාරි, පටබැඳි බිසෝවරු, පටබැඳි අධිකාරම, පටබැඳි මුහන්දිරම, පටබැඳි කෝරුළු, පටබැඳි ආරවච්චි, පටබැඳි අප්පුහාමි, කියාද කුරුකුලසිත්ට අති පුරාණයේ සිට මේ දක්වා ආමන්ත්‍රණය කරණ බව ප්‍රසිද්ධ කරුණකි.

කොළඹ මෝදර මව්වස්තුවලින් වාසල වලව්වේ වැසි රෝම නුවර වැඩලියන් සිටුවර සේනාපති සේ පිලිප් රැජිණ රදල නුමාද කුරු වංශිකයෙකි. ආණ්ඩුවේ නීති ප්‍රකාර එතුමාට “පටබැඳි මුදියන්සේ” යයි කියවුණි. එතුමන් යටතේ රාජකාරි කරන අතිකුන් මූලාදානීන්ටද පටබැඳි ආරච්චි යනුවෙන් ආමන්ත්‍රණය කිරීම පැරණිකල පටන් පැවතෙන සිරිතකි.

අපේ ඇතැම් ඉතිහාස කරුවෝ පටබැඳි මුදියන්සේ, පටබැඳි මුහන්දිරම යනාදී නිලමක්කාර නාමවලට අඩුවා ලියා තිබෙන්නේ ඒ පටබැඳි නාම දරන්නන් සියල්ලෝම මසුන් මරන්නන්ගේ ප්‍රධානීන් හැටියටය.

කිරිවාල්ලේ වසූ වංශික ක්‍රිස්තියානි ගෙන් පැවතෙන්නන් වශයෙන් සලකන මායාගම් පන්තුවේ විසූ කඳුරේ බණ්ඩාර කුමාරසිංහ එතනා කුමාර බණ්ඩාර, සුවද එතනා, සහ තවත් අයින් විසින් යක වම් එක්වා දහස් හාරසිය දහතුනේදී ලියන ලද ඒ පරම්පරාවට අයත් නීතියේ පොතේ කරාවේ මිනිසුන්ට “පටබැඳිදන්” යනුවෙන් අමතා තිබේ.

ඒ බැවි: - “රටේ පටබැඳිදේ” “නැගම මාපාහාමිට” කියාද “රටේ කාරිය කරන්නට පටබැඳිදන් සිටින නැතේදී” කියාද ලියා තිබේ තවද රාජසිංහ රජුගේ යුඛ විසාර වන විශාල පුස්තකොල පොතේද ස්ථාන බොහොමයක කරාවේ නිලධාරීන්ට ‘පටබැඳි මූලාදානීන්’ කියාද සාමාන්‍ය කරාවේ

*මෙරට මුහුදේ මස් මරන්නන්ගේ ජන ලේඛනය 1921 අවුරුද්දේ සිට 1946 අවුරුද්ද දක්වා ඇති අවුරුදු 25 තුළ 23913 කි

(සිංහල ජාතිය පත්‍රය 1948 නොවැම්බර් 20 ද.)

වෛසින් කරාව කුලයට අයත් මස් මරන්නන් 3000 ට වඩා නැත. අතින් අයින් මක්කර (නිමිලර්) නිමිල්ලෝ, මරක්කල, ජා, දෙමළ, හලාගම, ගොවිගම, දුරාව සහ තවත් කුලවල උදවිය වෙති.

මිනිසුන්ට “දැනමිනි පටබැන්දන්” කියාද, “රටේ පටබැන්දන්” කියාද ලියා තිබේ. මේ වර්තය පුස්තකය ගෝමරයන්කඩවල පන්සලට අයිතිය. කුරුකුලේ හෙවත් කීර්ති කුලයේ ප්‍රධානීන්ට පමණක් මේ “පට්ටත්කට්ටි මුදලියාර්” නොහොත් “පටබැදි මුදියන්සේ” යනාදී තාම මේ දක්වා සීමාවී තිබෙන බව කාරණා කාරණ දන් කවීරන් පාහේ දක්නා කරුණකි.

වැලිවිට සරණසකර සංඝරාජ මහා සවාමි දරුවාණන් වහන්සේගේ එක කුස ඔත් සහෝදරයෙක්ද “පටබැදි මුදියන්සේ” නමින් සිටි බව නාහල්ලේ පඤ්ඤාසේන භාමුද්‍රාවත් සහ *ප්‍රච්ඡේදාචාර සන්නස්ගල උත්තැහ විසිනුත් පාස ශෝධනය කර මුද්‍රිත සංඝරාජ සාධුචරියාවෙන් ප්‍රකාශයට පමුණුවා තිබේ. මේ පටබැදි මුදියන්සේ පිළිබඳව යමක් කීමට අපි නොදනිමු

*හපුතලේ යහලබැද්දේ අළුත්ගෙදර පණ්ණිත ප්‍රච්ඡේදාචාර සන්නස්ගල මහතා ගොවිකුලයට අයත් කෙනෙකි. පට්ටිත්කාරයෝද මෙහි සිටිති. ගොවි කුලයට අයත් සියළුම ගෝත්‍ර පට්ටි වලසින් තොවත්තාසේම දේවපුත්‍රයින්වූ සියලුදෙනාම කුල ඥාති ආත්ම ගෞරවයක් හැති ගරු හම් සදහා වැල්විටට ආශාඥාති මස්මරන්තෝ හොඳෙහි

(මෙය නිදර්ශනයක් වශයෙන් ගෙනහැර පැ බැව් කරුණාවෙන් සලකන්නවා)

නිබ්බවුවාව ගෝනුලගම උඩ කඳු	ර
කඩගාවද නැලවත්ගම තොට ගෙද	ර
කොසන්දෙකිය වැහැරන්තන වැවගෙද	ර
පට්ටි කොහොලම්මු මේ ගම්වල නිත	ර
උවත් බිංතැන්ත දුම්බර හේවහට	ත්
හාරිස්පත්තු මාතලෙ තුම්පහේ රට	ත්
සොළී දෙමළ කැල තබවා දීයුණු කළෙ	ත්
හස්ති ගෙල පුරයේ කඩඉමේ සිටි	ත්

(මිදෙල්ල කෝරාලගේ රාජපල්ලිය)

පට්ටිවලයින් දහඅට කොටසකි කොහොලන්හුත් වූකලී දේවාලවල, පිහාරවල වැඩකාර කොටසකි

තවද එම සඹ්කරාජ සාධුවරියාවෙම “කුල, ඥාති, ආත්ම ගෞරවරක් නැති මස්මරන්නෝ ගරු නම් සඳහා දේව පුත්‍රයන් වූහ.” යයි ලියා තිබේ. මුත්තැහෙලා මෙසේ ලියන්ට හේතුව “මස්මරන්නන්ගේ ප්‍රධාන පටබැදි මුදියන්සේලා සහ පටබැන්දන් ඇතුළුව මස් මරන්නන් 70000 ක්” පමණ පෘතුනිසි ආණ්ඩුකාලයේ ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගත් බව නොමග යවනු ලැබූ ඇතැම් යුරෝපීය ඉතිහාස කරුවන් විසික වැරදි අනුමට ලියා තිබෙන සෙයින් යයි සිතිය හැක.

සමහර බටහිර ඉතිහාස කරුවන් විසින් ලියා තිබෙන ඒබෙන පරිදි “සිංහලයේ වනාහි සහෝදරයින් කීපදෙන-කුත් අතර ඔවුන් සියල්ලන්ටම පොදුවේ එක අඹුවක් පාවා ගැනීමේ සිරිතක් පවත්වන්නේය” යන්නෙන් සිංහල ජාතික සියලුම පවුල්වල සහෝදරයින් අතර එක අඹුවක්ම පාවා ගැනීමේ සිරිතක් පවතින බව මෙයින් හැගේ. මෙය සිංහල ජාතියේ සවල්ප දෙනෙකුත් අතර පවතින විෂම වාරිත්‍රයක් බව සැබෑ නුමුත් සියලුම සිංහල සහෝදර පවුල් අතර එලෙසයයි අනුමත කරන්නෙක් තැත්තාසේම, 70000 ක් ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගත් සියල්ලෝම කුල, ඥාති, ආත්ම ගෞරවයක් නැති මස් මරන්නෝ නොවෙති.

ඒ ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගත්තත් අතර මස් මරන්නන්ද සිටියා සේම, ඊට උසස් තත්වයේ අරඟන් පේරුව, කුමාර පේරුව, වන්නි පේරුව, පටබැදි පේරුව, මුදලි පේරුව, හේවා පේරුව, වඩුග පේරුව, මාලිම් පේරුව, වෙළඳ පේරුව, පරම්පරා පේරුව, මණ්ණුකුල පේරුව, කුරුකුල පේරුව, වණ්ණකුල පේරුව, මිහිඳුකුල පේරුව, අරඟකුල පේරුව, කර්ණකුල පේරුව, මේඝවර්ණ පේරුව, ජයවර්ණ පේරුව, වීරවර්ණ පේරුව, කෞණ්ඩ පේරුව යනාදී නොයෙකුත් ගෝත්‍ර වලට අයත් කෞරවයින්ද ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගත් බව ඇත්තකි.

මේ කාලයේ පහතරට සහ උඩරට සිටි වඤ්චංශික සහ සුසංකිංශික රජුන්ද, කුමාරසිත්ද, එතුමන්ලාගේ කිරිවැල්ලේ සහ සිදුරුවාන බද ගම්පොලද, මහනුවරද, විසූ වඤ්චංශික බිසෝවරුන්ද, කුමාරියන්ද, තවත් කුමාරවරුන් සහ ඇපා, මාපා, ශාපා ආදී ආදිපාදවරුන්ද, අබ්‍යාචිත්ද' දිසාපතින්ද, ධනපතින්ද, රාශි වශයෙන් ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගැනීම තම්බුවක් කොට පැවත නුමුත් මුහුදුබඩ විසුවත් ක්‍රිස්තියානිත් වීමට විරාච්චිය.

එසේ විරාච්ච මුහුදුබඩ විසූ කොරවසින් බොහෝ දෙනෙකුන්ට A පොල්අතු මඩුවල හිරකර ගිණි තබමින් පරාගිත් විසින් ඔවුන් විනාශ කරගෙන යන අවසානවේ ක්‍රිස්තියානිත් වී සිටි තම රජුගෙන් හෝ ඇමතියන්ගෙන් හෝ මීට කිසිම පිළිසරණක් ගොලත් කොරවයෝද අත්තිමේදී ඔවුන්ගේ මහපටබැන්දන් ඇතුළු පටබැදී මුදියන්සේලාද. පටබැදී මුහන්දිරම්ලාද, අත්කුන් අයද, මස්මරන්තෝද සමග 70000 ක් පමණ දෙනා කැමැත්තෙන් සහ අකැමැත්තෙන්ද, මරණ බියෙන්ද, ක්‍රිස්තියානිය වැළඳ ගත්තෝය.

A ක්‍රි: ව: 1546 දී දෙත් ජෝන් පාතුකාල් රජ (විසුරේට) වෛස් රොයිට් මෙසේ ලියයි:-

අප විසින් තමුන්තාන්සේ වෙත පමුණුවන්ට යෙදෙන ආඥාවේ වග හැටි තම:-

“සෘජුව රාජකායභියෙහි යෙදෙන මුලාදුනින් සමූහයක් යොදවා සියළුම (බුඩ) පිළිම අන්අභිංගුවට ගෙන ඒවා සුභු විසුභු කර දැමිය යුතුයි.”

“රකසේ හෝ ප්‍රසිඞ්ගේ මිත්‍යාදිෂ්ට් (බෞඩ) වැලුම් පිදුම් උත්සව පවත්වන්නන් හට බොහෝ බරපතල දඬුවම් නියම කරණ බවද ප්‍රසිඞ්කර ඇරියයුතු.”

(Portugal in Ceylon. 1505 - 1658. by Paul E. Pieris)

මේ කාලයේදීම වෘගේ හත්වැල්ල නොහොත් ගුරු-
බාවිල, කළුගල, රුවන්වැල්ල, අහරුවාකොට, වැලිපිට,
වැල්ලම්පිටිය, කාලනිය, පමුණුගම කඩවත, මල්වාන,
යනාදී පළාත්වල වැසි ගොවිගම පවුල් රාශියක්ම ක්‍රිස්තියානියන් වූහ.

එමෙන්ම හතර කෝරළේ, සීතාකෝරළේ, හේවාගම් කෝරළේ, සල්පිටි කෝරළේ, පස්දුන් කෝරළේද, දකුණු පළාතේද, පෘතුගීසීන්ගෙන් මුදලි මුහන්දිරම් පට්ටන් ලත් සියලුම පරම්පරාවල් තමන් ක්‍රිස්තියානීන් වශයෙන් බෞතීස්ම ලැබූහ.

ක්‍රි: ව: 1530/1551 දී පමණ කාලය තුල ක්‍රිස්තියානි ආගම, ධනය සහ බලය දියුණු කරගැනීමේ තත්කාවට වහල්වූ පෘතුගීසීන් සිංහලයින්ගේ ලංකාව පිලිබඳ උරුම: පාවු ගැන නොසලකා බොහෝ ක්‍රිමිතල් අපරාධ කළෝය. මෙයින් කීපුතු සිත් දැඩි මුහුදුබඩ වැසි සිංහලයෝ (ප්‍රධානකොට කරාවේ මිනිසුන්) විසිදහසකින් යුත් සිංහල සේනාවක් ගොස් කොළඹ කොටුව වැටලුවෝය. යුධ අභාවරෝහකයින් 120 දෙනෙක්ද, දුනුකාර සේනා නැගී දළ බැඳීමක කඩු ඇති ඇතුන් 25 දෙනෙක්ද, මේ සටනට සහභාගි විය. ගිනියම් කල හෙල්ලවල්ද කොටුව තුලට විසිකර පරංගිනට බොහෝ විනාශයක් කළෝය. මේ කාලයේ සීතාවක මායාදුන්නේ රජුද පරංගිනට විරුඬව සිටියේය. ක්‍රි: ව: 1575 පමණ කරාවේ ප්‍රධානියාව සිටි කොළඹ මහ පට්ටනන්දුව පරංගිනට විරුඬව මායාදුන්නේ රජු හා කුමන්ත්‍රණයක යෙදුනේයයි වෝදනා කොට පරංගින විසින් ඔහුව මරා දමන ලදී.

(පෘතුගීසි ජාතික ද බැරස්ගේ සහ පෝල් ඊ. පීරිස් මහතාගේ පෘතුගීසි ඉතිහාස ආශ්‍රයෙනි)

ජයවසිභ පුර කෝට්ටේ.

“එවක පටන් ප්‍රතිකාතෝ කෝට්ටේ නුවර නැතක් සනි ජාතිහු ප්‍රතිකානුන්ඩ එකතු වූයෝය මදින ජාතිද, හත්තාලි ජාතිද, හාලි ජාතිද, *කෝට්ටේ නුවර ප්‍රධානි වරදද, වස්තු ලෝභයෙන් ප්‍රතිකානුන්ඩ එකතු ව ආලමැදි බැදී උන්තාහ.

(වත්ති රාජාවලිය පස්කොළ පොත. 131 වෙනි පත්‍රිකාව කොළඹ කෞතුකාගාර පොත්හල. අංක. A. R. 18/127)

එකල කෝට්ටේ නුවර සිටි සියළුම උසස් පහන් සිංහල මිනිසුන් සහ ගැණුන්, ක්‍රිස්තියානිය වැලඳගත පෘතුගීසින් හා මිශ්‍රවී සිටි බව මෙයින් හැඟේ,

බෞද්ධ බාලිකාව.

“බෞද්ධ පරංගියා පලමු කොටම මිෂනාරි විෂද්ධමය පතුරුවා හැරියේය. දෙවනුව සිංහල තරුණයන්ට පරංගි වෛශ්‍යාවන්ද, සිංහල වෛශ්‍යාවන් පරංගි සෙබළුන්ටද බලාත්කාරයෙන් විවාහ කාර දුන්නේය.....

*සලප්පු ආරච්චි, බමුපාල රජ, ඔහුගේ උඩරට බිසෝ වරු තුන්දෙන එනම්:- දෙනා මාගරිටා, දෙනා ඉසබෙලා සහ දෙනා කත්‍රිනා. කරලියද්දේ බණ්ඩාර මහනුවර රජ සහ ඔහු බිසව, දෙනා කත්‍රිනා මහ බිසෝ බණ්ඩාර, ජමසිංහ බණ්ඩාර, කොනප්පු බණ්ඩාර, විජයපාල කුමරු සහ තවත් උසස් කුලවන්තයින් බොහොමයක් ක්‍රිස්තියානි වී සිටියේය.

තවද අලගියවත්ත මොහොට්ටාල, ගැස්පර් කොරයා, ඩොමිනිකස් කොරයා, සයිමන් කොරයා, සමරකෝන්රාල බණ්ඩාරනායක, ඉලංගක්කෝන්, තෙත්තකෝන්, තිලකරත්න, අබේසිංහ, කදුරේ බණ්ඩාර, ඒකනායක මුදලි සහ තවත් ප්‍රධානින් බොහෝ රාශියක්ද ඔවුන්ගේ පවුල්පිටිත්ම ක්‍රිස්තියානිය වැලඳගත්තෝ වූහ.

(ඉතිහාස පොත් ආශ්‍රයෙනි)

සංකර - දුෂිත නිවට මුහුදුබඩ පානයෝ ඔවුන්ගේ කෙලිබඩු වූහ “උඩරට රජුන්ට විරුඬව පාතරට සිංහලයෝ පරාගිත් සමග එක්වී සටන් පිණිස ආහ උපරාගේ මස් උග්ගේ ඇඟ පිටම තබා කැපීම වැනියයි යන පිරුළ සාර්ථක කරන්නට මෙන් තම ජාතියේ මිනිවල කැපීමට තමන්ම තම සතුරන් සමග එක්වී පැමිණීම වැනි නිව ජඩ ක්‍රියාවක් සිංහල ඉතිහාසයේම මිස වෙන කොතනක දැක්ක හැකිද? සිය මවට විරුඬව සතුරන් සමග අවුත් මව පාවාදී සතුරන් උවා ඇය කිලිටි කැරවීම යම් බදු අඩම පහත් ක්‍රියාවක්ද? ඊටත් වඩා අඩම පහත් ක්‍රියාවක් කළ පහතරට සංකරයෝ මහ පොළොව පවතිනාතාක් නිත්ද-ලැබිය යුත්තාහ.

A ඉඤ්ජයාවේ බිරියක් රැකීමට තරම් ආද්යමක් නැති සමහර පවුල්වල සෝචුරන් එකම බිරියක් පාවාගෙන එක පවුලේ විසීම හෙවත් එක පංගුවේ කෑම පුරුදු තායක්කර්වරු දෙනුවර හා භාරිස්පත්තුවේ හා බලලත් කල්හි එහිදු පැරණි අශිෂ්ට සිරිත පැවැත්වුවහ.

(දියතලාවේ මලල්ගොඩ සහ විජයසිරිගේත් බෞඩ බාලිකාව පොත. 1949)

A උඩරට සීතාවක රාජසිංහ රජුගේ මිනිබිරිය දෙනා මෙරායා පෙරේරා තමින් රෝම කතෝලිකාගම වැළඳගෙන සීමෝ පිංහෝ තැමැනි පරංගි යුධහටයෙකු හා ආවාහ විය. කොළඹ කොටුව ලංදේශින් අල්ලාගත් දවස්වල මේ කාන්තාවගේ රූපත් දියණිය කොළඹ කොටුව භාරව සිටි ප්‍රධාන ලංසියාට පර අඹුවක් වශයෙන් ත්‍යාගකර ඔහුව පරංගි පක්ෂයට බදවා ගැනීමට යෝජනා කළ විට “ඔය වේසියන්ට මම ප්‍රිය නොවෙමි” යයි කොටුව භාරව සිටි ලංදේශියා උත්තර දුන්නේය.

(පෘතුගීසින් හා ලංදේශින් අතර (ඩැග් රිජ්ස්ටර්) ගනු-දෙනු වූ පුරාණ ලිපි ආශ්‍රයෙනි)

මලල්ගොඩ සහ විජය සිරිත් සියළුම පාතරට සිංහලයෝ පරංගිනට එකතුව උඩරට සිංහලයින්ට විරුඬව සටනට ආ බව කියයි. පහතරට මුහුදුබඩ සිංහලයෝ පරංගිනගේ බලකිරීම හේතුකොටගෙන උඩරටට විරුඬ සටන වලට අවුරුදු සියයක් පමණ කාලය තුල වරින්වර පැමුණුත බව සැබැයි, එහෙත් ඒ මුහුදුබඩ පාතයෝ උඩරටට සේන්ද්‍රණ වහාම පරංගිනව අත්ඇර සිංහල රජුන්ගේ පක්ෂයට ගොස් තිබෙන බව ඔවුන් දෙදෙනා නොදන්නා සෙයින් මෙසේ විස්තර කරමු.

“එක පංශුවේ කෑම පුරුදු තායක්කර්වරු” උඩරට සිංහලයින්ටද ඒ අශිෂ්ට ජීවිත පුරුදු කල බවකි මේ. මෙය හෙතු මලල්ගොඩ සහ විජයසිරිත් තායක්කර්වරු පිට වරද පටවා තම පක්ෂයට පුරුදු විෂම අතීසරු වාරිත්‍රය යටපත් කිරීමට වැයමකි ඒ. තායක්කර්වරු ලංකාවට පැමිණියේ නරේන්‍රසිංහ රජ බිසව සමග, ක්‍රි: ව: 1706/1739 දීය. ඊට බොහෝ කාලයකට ප්‍රථම දවස පවා උඩරට සිංහල සහෝදර පවුල් අතරෙන් බොහොමයක්ම පොදුවේ එක භායනීවක්ම පවා ගැනීම සිරිතක් කොට පවත්වාගෙන ආ බව මෙසේ ඉතිහාස පොත් වලින් පෙනේ.

ක්‍රි: ව: 1640 / 1658 ලංකාවේ සිටි පාතුකාල් ඉතිහාස කරුවෙකුටු ජෝන් රොබෙයිරෝගේ විස්තරයකි මේ.

“සිංහලයින්ගේ විවාහ සිරිත් විරිත් වතාහි හිතහවීමට කරුණු වෙයි. යම් සත්‍රියක් ආවාහවූ දිනට පසුවද, තම පුරුෂයාගේ සභානය ගනු ලබන්නේ ඔහුගේ සහෝදරයෙකි. සහෝදරයින් හත්දෙනෙක් සිටියත් ඒ සියල්ලගේම සාධාරණ භායනීව ආ වන්නීය. එක එක රාත්‍රිය බැගින් ඔවුන් ඇව බෙදගනු ලැබේ කසාද පුරුෂයාට ආ පිළිබඳ වැඩි අයිතිවාසිකමක් නැත.”

“දවල් දවසද සයනාගාරය හිස්ව තීබුනි තම සහෝදරයෙකුට එහි ඇතුල්වී ආව බුක්තිවිදීමට ප්‍රථවන ඒ වෙලාවට අතීක් සහෝදරයෙක් එහි නොයයි. සහෝදරයින්

එනම්:- “දෙත් ලෝපාඥද සෞසා සේනාපති නම බැතාද පරංගි හේවාසින් 1200 ද සුඛොපකරණද ඇතිව දෙතා කන්තිනා කුමරියද කැටුව මිගනුවට අවුත් මහනුවර දෙසට ගමන්කෙළේය මිගනුවමදී මුහුදුබඩ පානසින් (හේවාසින්) 20000 ක් පිරිවරාගෙන “වේඤ්ඤ දාදිට්ටන්”

අහන්දෙනෙකුට වැඩිනම් ඒ වැඩි අයට ඇව අසිති නැත. සහෝදරයින් සමූහයකට පොදුවේ භාග්‍යව වන සත්‍රිය වූකලී වාසනාවන්තියක් යයි කල්පනා කරනු ලැබේ. ඊට හේතුව ඔවුන් සියලුදෙනාම හරි හම්බුකරන සියල්ලම ඇට හිමි බැවිනි. මේ මාගියෙන් ඇ ගෞරව ලබන්නියක් පමණක් නොව මහාසේ සැප සම්පත් ලබන්නියක් වන්නිය. ඇගේ දරුවන් සවකිය පුරාමයාට හා ඔහුගේ සහෝදරයින්ටද සාධාරණව අප්පොච්චියයි අමතන්නෝය”

(ජෝන් රොබෙයිටෝ. xvi පරිච්ඡේදය. 54 පිට)

ඉංග්‍රීසි යුගයේ මධ්‍යම භාගයේදී පමණ මහනුවර උඩරට ප්‍රධාන පවුල් රාශියක්ම ක්‍රිස්තියානියෙන් බෞතීස්මය ලබා ගත් බව ප්‍රසිද්ධ කාරණයකි. ඒ කාලයේ දළදා මාලිගාවේ දිව නිලමේ පවිටම ලබා සිටි කීපදෙනෙක්ම ක්‍රිස්තියානීන්ව සිටියෝය. බදුල්ල, නුවරඑළිය, රත්නපුරේ යනාදී පළාත් වලද උඩරට ප්‍රධාන පවුල් බොහොමයක් ක්‍රිස්තියානීන් වී සිටිය බව තොරහසකි.

(බෞද්ධ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආශ්‍රයෙනි)

උඩරට ක්‍රිස්තියානි රජ.

“වම් 1546 අගෝස්තු 18 වෙනි දින ගෝවේ නුවරට ගිය ජෝර්ජ් ද සෞසා එහි ආණ්ඩුකාරයා සමඟ මෙසේ කියේය.” ක්‍රිස්තු ධර්මය දෙසීමට ලංකාවට ගිය අප ස්වාමිවූ ප්‍රාන්සිස්කෝ පියතුමාගෙන් ධර්මය අසා මහනුවර රජතුමා හා තවත් විශාල ජනකායක් (උඩරට) ක්‍රිස්තු සමය වැළඳගත් බව අපට කෝමිස් නගරයේදී අසන්ට ලැබුණේය.”

(ගැස්පර් කොරයාගේ පෘතුගීසි ඉතිහාසය. කො. 20)

(ඉරයන් සූරිය) නැමැති අධිපතියෙක් උඩරට සිංහාසනයට තියම තිමිකාරිය වන දෙතා කත්‍රිතා කුමරියට උපකාරයට මෙන් හඬවා ව්‍යාජ ලැදීකමකින් අවුත් ප්‍රතිකාල සේනාවට එකතු විය. කල් යල් බලා විමලධම්මසූරිය රජුට කුමරියක් සුඛයෙන් ජයග්‍රහණයක් ලබාදීමට බලාපොරොත්තුව සිටි කුමන්ත්‍රණය හෙලිවීමෙන් මේන්දර් ආදිවටන් නොහොත් ජයවීර මන්තපෙරාමාල්ව සෞසා විසින් මගදීම මරාදමන ලදී. එහෙත් රජුන් හා කරගත තිබුණු කුමන්ත්‍රණය ප්‍රකාර ඒ 20000 ක් මගමුමේ සුඛ හට සේනාව පරංගින්ගෙන් වෙන්ව රජුගේ පක්‍ෂයට බැඳී පරංගි සේනාවට විරුඬව නැගිටිව රජුව සුඛයෙන් දිනවා දෙන කත්‍රිතා කුමරියද රජුට පාවා දුන්නේය. මෙහිදී මේ 20000 ක් පහතරට මුහුදුබඩ හේවායින්ට ප්‍රධානව සිටියේ චරුණකුල ආදිකා අරය නිලඉපිට මනුවෙල් දියෙස් අන්දරාදි විජයරත්න මහ මුදලි තාතය. ඔහුද මූලසිටම විමලධම්මසූරිය රජුට පක්‍ෂව කටයුතු කිරීමට පොරොත්තුව සිටි ඔත්තුකාරයෙකි.

මිගමුවෙන් ගිය හේවා හටයින්ට තමන්කඩ මන්තන් පිටිය, වලස්වැව, සිව්ලාකුලම, සහ තවත් ගම් බොහොමයක් රජු විසින් නින්දගම් කොට දෙවං වදාරණ ලදී. මනිවෙල් දියෙස් මුදලි තාතට උඩරට සියළුම උසස් රදල මණ්ඩලයට ප්‍රධාන මහ අදිකාරම් ධූරය පිරිනමන ලද්දේය.

උඩරට රාජධානිය ඉංග්‍රීසින්ට අත්වීම.

ආණ්ඩුකාරයා ඇඟලේපොලට සියලුම ආරක්‍ෂා සංවිධාන සැලැස්වූයෙන් උඩරට රදලවරුන් රජුට විපක්‍ෂ කරවා ඉංග්‍රීසින්ට උදව් කරවා ගැනීමට අවශ්‍ය සියල්ල ඇඟලේපොල නොපිරිහෙලා කෙලේය. සේනා බලයෙන් හා කලාණ මිත්‍ර සේවනයෙන් පිරිහුණු රජතුමා (ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ) දෙවෙනි වර හගුරන්කෙත බලකොටුවේ නොව මැදමහනුවර ආරච්චි කෙනෙකුගේ ගෙයි සැඟවුණි. ගොදුරා සොයා යන කොටියකු ගොදුර ලඟටම පැනගත්තාක්

මේන් ඇඟලේපොළ ඉංග්‍රීසි හමුදාවක් ගෙන රජු සැඟවී සිටි ගෙයි දොර ලුහටම සැපත්විය. මහනුවර රජු අල්ලා ගැනීමේ ආරංචිය ලැබෙතුවිට බුට්තර්ගේ ආණ්ඩුකාරයා කොළඹ රජවාසල අමුත්තන් පිරිසකට රාත්‍රි ගෝජන සංග්‍රහයක් පවත්වමින් සිටියේය. ආණ්ඩුකාරයා සතුටු කඳුළු වගුරුවමින් වහා හුතස්තෙන් නැගිට ඔහු සමග සිටි ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් කීපදෙනාට අහිතක දෙමින් අවුරුදු තුන්සියයක් මුළුල්ලේ යුරෝපීය තුන් ජාතියකට අවනත කරගන්ට බැරවූ උඩරට රාජධානිය මෙසේ නිෂ්ඨා ප්‍රාප්ත කිරීමට ඔවුන්ගෙන් ලැබුණු සහයෝගයට තොමසුරු ලෙස ස්තූති පූජාකෙළේය

(මහා කුමන්ත්‍රණය. 96 පිටුව)

ක්‍රි: ව: 1815 පෙබ්‍රවාරි 18 වෙනදා බෝඹුරේ උඩුපිටියේ ගෙදර අප්පුරාල ආරච්චිලගේ නිවසෙහිදී ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ මහ රජු එක්තැලිගොඩ මොහොට්ටාල විසින් ජවග්‍රාහයෙන් අල්ලාගෙල ඉංග්‍රීසීන්ට පාවා දෙන ලදී.

(ලංකානාද. 1953 ජනවාරි 9)

දොන් ජෙරනිමෝ අසවේදු පරංගි ජනරාල්.

මොහුද පරංගි සේනාවක් හා පාතරට සිංහල සේනාවක්ද ගෙන විමලධම්පුරිය රජුට විරුඬව උඩරට ගියේය. නුමුත් යුධය පවත්වාගත යන අතර පාතරට සිංහල යුධ හමුදාව පරංගිත්ව අත්හැර රජුගේ පක්ෂය ගෙන සටන් කළේය. මේ සටනින් පරංගින් 300 ක් මළ බවත් උඩරට රජු යුධයෙන් ජය ගත් බවත් රොබෙසිරෝ විසින් කියතලදී.

“පාතරට සිංහල යුධ හමුදාව අප හා උඩරට වැටලීමට සේන්ද්‍රවී ඥාලප ආබාධයකට මුත පෑමට වූ වහාම ඔවුන්ගේ ජාතියේ උඩරට රජුන්ගේ පක්ෂය ගෙන අප වෙතින් පැන යාම සිරිතක් කොට පවත්තෝ” යයි රොබෙසිරෝගේ තවත් කියමනකි.

තෙන්නකෝන් දිසාව.

මෙකල උඩරට දක්ෂ සේනාපතියෙකැයි ප්‍රකටව සිටි තෙන්නකෝන් දිසාව ඕලන්දයන් හා හසුන්පත් ගනුදෙනු කිරීමෙන් සිය පවුල ඇතුළු අනුවරයන් තුන්සිය දෙනෙකු රැහෙන 1673 දී කොළඹට ආයේය. තම පක්ෂයට බැඳුණු ඔහුගේ ගෙල රත් මාලයක් පැලඳවීමෙන් ඕලන්ද ආණ්ඩුකාර තුමා විසින් ප්‍රීතියෙන් පිළිගනු ලැබීය. ඔහු මෙසේ පලාඵමට හේතුවූයේ ඔහුගේ සුර වීර භාවය නිසා රජුගේ ඇතිවූ ඊෂ්ඨාව නිසා යයි කියනු ලැබේ.

(ලංකා ඉතිහාසය. ඕලන්ද කාලය. 37 පිටුව. ඇම්. මේලියස් සිල්වා)

මොල්ලිගොඩ මහ අධිකාරම් තුමා.

යළිත් සිංහල ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට උත්සාහ ගත් වීරයා. මීට අවුරුදු 116 කට පෙර රාජ ද්‍රෝහි චෝදනා එකොලොසක් සම්බන්ධයෙන් මොල්ලිගොඩ මහ අධිකාරම් තුමා ප්‍රධාන ගිහි පැවිදි භයදෙනෙකුට වීරැඬුව ඇතිවූ රාජකීය තඩු විභාගය, සතරකෝරලේ දිසාපති තැන්පත් මොල්ලිගොඩ රාජකරුණා සෙනෙවිරත්න හේරත් වාසල මුදියන්සේ මහ අධිකාරම් තුමා. මිල්ලාව දිසාපති තුමන්ගේ පුතනුවන්වූ දුණුවිල රාජකරුණාධාර ඒකතායක ධම්කිරිති පන්තිත මුදියන්සේ හෙවත් ලොකුබණ්ඩා. තිබ්බවුවාවේ මේධංකර උන්නාන්සේ ආදී ගිහි පැවිදි භයදෙනම මේ තඩුව ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථාකරණ ජූරි සභාවක් ඉදිරියේ තඩුව විභාග කලයුතු බවත්, ජූරිසභාවට තෝරාගන්නා එකම සහිකයෙක්වත් උඩරටියන් අතුරින් තෝරා තොගනසුතුයයිද ඉල්ලා සිටියහ. ආණ්ඩුව ඒ ඉල්ලීම් දෙකටම එකඟවිය. ජූරිසභාව ඉංග්‍රීසි ජාතිකයන් භයදෙනෙකුගෙන් හා පහතරට සිංහලයින් හන්දෙනෙකුගෙන්ද යන දඟතුන් දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වූවාය. තඩුතින්දුව ජූරිසභාව

පුරා පැයක් සාකච්ඡාවෙහි යෙදුනාය ජූරිසභාව ආපසු පැමිණ තම අසුන්ගැනීමෙන් පසු එහි ප්‍රධානියා නැගිට ජූරිසභාවේ වැඩිදෙනෙකුගේ තීරණය වින්තිකරුවන් නිවැරදි කරුවන් බව යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදී. ඒ අනුව විනිශ්චයකාරතුමා වින්තිකරුවන් සියලුදෙනාම තීරණය කෙලේය. ජූරිසභාවේ ඉංග්‍රීසි මහතුන් හයදෙනාම වින්තිකරුවන් වරදකරුවන් බවද සි.හල මහතුන් හත්දෙනා වින්තිකරුවන් නිවැරදිකරුවන් බවද ප්‍රකාශ කල බවත් ජූරිසභාවේ ඒ තීරණය ගැන විනිශ්චයකාරතුමා මෙන්ම ආණ්ඩුකාරතුමාත් පුදුමවූ බවත් ඒකාලයේ ලියකියවිලි වලින් පැහැදිලිවේ. කුමන්ත්‍රණ පිළිබඳ ආණ්ඩුවට ඉතා වැදගත් ආරංචි සැපයීම ගැන මහවෙලතැන්න දිසාපතිතුමාට මහඅධිකාරම් ධුරයටත්, චේවිච්චි ද සිල්වා මුදලිතුමා වාසල මුදලි ධුරයටත් පත්කරන ලදී.

(සිළුමිණ 1951 ජනවාරි 14)

ලෞච්චි මහ කැරැල්ල.

ලෞච්චි මහ කැරැල්ලටද පහතරට ජනයා ඉංග්‍රීසින්ට විරුධව පහතරවින් ගොස් සිංහලේ පෙරමුණට එක්ව සටන් කර තිසේ.

(සිළුමිණ 1959 ජනවාරි 25)

මෙකල්හි මාලිගාවක විසූ දෙරේසාමිගේ (රජුගේ) අමාත්‍යයන් ලෙස කැප්පෙට්පොල, මඩුගල්ලේ, යන දෙදෙනා පත්වී සිටි තමුත් වික කලකට පසු විල්බාවේ රජකුලයෙහි නොව ගොවිකුලයෙහි උපන් ශ්‍රමනයෙක් බැව් මඩුගල්ලේට දැනගන්ට ලැබී ඔහු සහ කැප්පිට්පොල සිරකරන ලදී. මේ කෝලාහලයේ මොල්ලිගොඩ ඉංග්‍රීසි පක්‍ෂයෙහි විය. එසේ නොවූයේනම් ඉංග්‍රීසින්ට උඩරට හැර යන්ට සිදුවෙන්නේයයි කියා තිබේ.

(බ්‍රිතාන්‍ය කාලිත ඉතිහාසය. එච්. පී. පීරිස්.)

බෞද්ධ බැලීමකට නැමැති පුද්ගලයන්ගේ පාඨවිද්‍යාවට පමණක් නොදායින් කුරුකුල නිසාම උඩරටින් ගැනද සම්පූර්ණ තොරතුරු පාඨකයන්ට දැනගැනීමට මෙහි සඳහන් පුවත්නි පොත්පත් වලින් උපුටාගෙන මෙහි ඇතුළත් කිරීමට සිදුවිය.

ස ම ම ල ග්‍රා ම ව ය ම .

මෙහි ගම්මානය වූකලී හවෙති පරාක්‍රමබාහු මහ රජුන් විසින් *කුරුකුල දේශේ කාංචිපුරය, කාචේරි පට්ටනම, කිලක්කරේ” යනාදී රටවලින් ගෙන්වන ලද කුරුකුල හෙවත් කොරව යුධකාර වංශිකයින්ට නිදහසේ කොට දෙවා වදල ගම්වරයකි. ඒ බැව් මෙහි අන්‍ය පිටක සඳහන් “මුක්කර හටන” යෙන් මොනවට ප්‍රකාශවේ.

පුරාණ කාලයේ සිට නැමි හම්බන් යාත්‍රා යනාදිය නැතිම කුරුකුල මිනිසුන් විසින් දක්ෂ ලෙස දැන සිටි බැවින් පරාක්‍රමබාහු රජවරුන්ද මෙහි නොකා තටාගයන් තනවා නොකා සෑදීමේ කම්මල් පිටියකට පරිවර්තනය කර එහි අධිපති බවට කරුවේ මිනිසුන් රැදවූබැව් කියනු ලැබේ.

පෞරාණික අංශ්ට්‍රිකාලයේද කම්මල ග්‍රාමයේ අධිපතින් වශයෙන් පෙනීසිටියේ කරුවේ මිනිසුන් වෙති. මේ ප්‍රදේශයෙන් පරංගින් හට අයබදු අයකර ගැනීමේ මාභී දැන ගැනීම පිණිස ඔවුන් ඉදිරියට කැඳවන ලද්දේද කරුව කුලයට අයත් දැනුමින් පටබැන්දන් සමූහයකි

*මුක්කර හටනෙහි, කුරුකුල දේශේ කාංචි පුරය කාචේරි පට්ටනම කිලක්කරේ යනු ලියනට හේතුව, බොහෝ කාලයක් පසිරට, සොළීරව සහ කේරලයන් කුරුරට කුරුකුල රජුන්ගේ යටත් විජිත වශයෙන් තිබුන හෙයිනි. මෙම දකුණු ඉන්දියානු රටවල කුරුකුල යුධ හටසිත්ද නැවතී සිටිය බව විශ්වාස කල හැක.

එ එසේමැයි.

On 25 th September, 1613. The Patamgatims and other heads of the Port of Caimel, with the Canacapoli met at Freire's house in Colombo to lay down what were the direitos and customes appertaining to the Fazenda”

They were:-

Lourenco Teixeira, Canacapoli, 40 Years.

Simao Correa, Patamgatim, heathen name
Naidappu 60

PAULO FERNANDO Patamgatim, alias PATAM 60,

ANTONYO FERNANDO alias CUT PERUMA 40.

SIMAO PRA PATAMGATIM, alias AHIAM PERUMA 40.

ANTONYO FERNANDO, PATAMGATIM, of the Careas,
alias ABBA. 40.

DUARTE de MIRANDA, Patamgatim of the Careas,
alias Togan 40.

JOAN de CRUS, alias Arabalata Patamgatim 30

“After them sworu as customary to decliare what under the heathen Kings was collected at the Port. They explaimed that the anciant records were burnt in the general sebellion and only those of eight years were available.”

(The Ceylon Littoral 1593. Page 23)

• මෙහි කෙටි විස්තරය:-

වම් 1613 ක්වූ සැප්තැම්බර් මස 25 වෙනි දින, කමමල නැමැති වසමේ වැසි (කරාමේ ප්‍රධානිත්) පව්වක්කව්ව්වරු (පට්ටැන්ඳේ) සහ අනිකුත් ප්‍රධානින්ද ලිපිකරුද ඇතුළුව භාණ්ඩාගාරයට ලැබියයුතු අයබදු සහ නිරුව පිලිබදව කරුණු කියාපෑමට කොළඹ “ප්‍රිරිස්”ගේ මංදිරයට ගියේය.

ඔවුහු නම:-

- ලෝරන්සෝ නිසේරා ලිපිකරු. අවුරුදු 40.
- සීමන් කොරයා පව්වන්කව්වි සුවදේශිය නාමය.
තයිදෙඅප්පු 60.
- පාවුලි ප්‍රනාන්දු පව්වන්කව්වි නොහොත් පව්වන් 60.
- අන්තෝනියෝ ප්‍රනාන්දු නොහොත් කුට්ටි පෙරුම 40.
- සීමන් පෙරේරා පව්වන්කව්වි නොහොත්
අනිමි පෙරුම 40.
- මුර්තා ද මිරන්ඩා පව්වන්කව්වි කරුවේ ප්‍රධානියා
නොහොත් තෝගන් 40.
- අන්තෝනියෝ ප්‍රනාන්දු පව්වන්කව්වි කරුවේ
ප්‍රධානියා නොහොත් අබේ 40.
- ජාන් ද ක්‍රිස්තෝ නොහොත් අරම්බාලන් පව්වන්කව්වි 30.

“දේශිය රජුන් දවස වසමෙන් ආදායම් එකතු කර ගත් අන්දම විසාර කිරීම අරභයා වාරිත්‍රානුකූලව දිවුරුම් දුන්නායින් පසු පුරාණ ආදායම් බදු සඟහන් “මහ හට-කේදි” ගිණිබත්වූ බවත් දැනට කමන් ලඟ තිබෙන්නේ අට අවුරුද්දකට සීමාවූ සටහන් බවත් ඔව්හු කියාපෑවේය” (අලගියවත්ත මුකවෙට්ටිගේ පෘතුගීසි තෝම්බුවේ ඉංග්‍රීසි විවරණය. 1593. පිටුව 23. ආචාර්ය පෝල් පිරිස්)

ඉහත සඳහන් අසින් සියළු දෙනාම ජනපද ප්‍රධානීන් වශයෙන් අලගියවත්ත මොහොට්ටාල සහ පරානි භාණ්ඩාගාරිකයා ඉදිරියේ තම තමන් දත් කරුණු කියා තිබේ.

සූරිය නමෙළේ.

මහ පරාක්‍රමබාහු රජතුමන්ගේ රණකාමී නාවික බල මණ්ඩලයේ “අද්මිරාල්” කෙනෙකුද සිටි “වණිකුල ආදිත්‍ය නමෙළේ” නැමැති නෞකාධිපතියාගේ නාමය මහ වංශයේ සඳහන්වී ඇත්තේ “ආදිත්‍ය ද්‍රවිඩ අධිගාමි” වශයෙනි.

“සුඛ” නාමය “ආදිත්‍ය” වශයෙන්ද “නමෙල්” නාමය “ලුවිඩ” වශයෙන්ද “නොකාධිපති” යන්න “අධි-ගාරි” කමින්ද එහි ලියා තිබේ.

පරරාජසේකරන්, සංගිලී යනාදී යාපනේ රජුන් දවස ඔවුන්ගේ යුධ නාවික බල මණ්ඩලය කරාවේ නිල-ධාරින්ගෙන් සකස්වී තිබුන බව යාපනේ ඉතිහාසයෙන් පෙනේ එමෙන්ම සිංහල යුධ නොකා සියල්ලෙහිද කරාවේ නිලධාරීන් යොදා සිටි බව පෘතුගීසි, ලංදේශි සහ දෙමළ ඉතිහාස පොත්වල දක්නට ඇත.

කුමාර හමෙල්.

සූරිය නමෙල් නොකාධිපතින්ගේ මුණුබුරෙකු වශ-යෙන් කියනු ලබන කෞරවීර ආදිත්‍ය කුරු අරග නිල ඉමිම කුමාර නමෙල් කුමරු වනාහි බුඩ වම් 1792 වැන-තෙහි සිටි පණ්ණින පරාක්‍රමබාහු රජුගේ සුව රාජයානෝය.

මේ සුව රජ වූකලී කම්මල ග්‍රාමයේ උත්පත්තිය ලත් කෙනෙකි. මොහුගෙන් පැවතෙන පරම්පරාවෙන් කෙනෙකු වන දෙන් සීමන් නමෙල් මහ මුදලි ක්‍රි: ව: 1715 වැනතෙන් පසු ලංදේශි ආණ්ඩුව යටතේ මහ මුදලි සභා-නාත්තරයට පත්විය කිප වතාවක්ම හෙනෙම සේනාධිපතිව මහනුවරට ගියේය. ලංදේශි ආණ්ඩුකාරයෙහි කම්මල ග්‍රාමය තිදු ගමක් කොට දෙන ලද්දේය. එවක් පටන් මොහුට “කම්මලේ මහ මුදියන්සේ” යන නාමය බැවහරයට පත්විය.

මුහුදු යුධ දක්‍ෂයෝ.

Aමීට අවුරුදු 1400 ගණනකට පෙර මුගලන් රජු දවස 1350 ගණනකට පෙර අඹ හෙරණ සල මෙවන් රජු දවසද මුහුදු යුධයෙහි දක්‍ෂ යුධ හටයන්ගෙන් පවා ලබා; ධරණිය විරාජමානව පැවැති බැව් මෙහි පහත දක්වන මහ එස්-පායෙන් පෙනේ. “සයුරින් අරක්බැද ලක්දිව නිර්භය කරවීය” “මලය රජ අග තනතුරද දකුණු රටදදී මධ්‍ය-මයා මුහුදු රක්තා පිණිස යෙදී”

(කවි කල්ප තරුව)

මෙම නමෙල් මහ මුදලි දුදුරුඔය පටන් කතරගම දක්වා මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයට අධිපතිව සිටි බව බෙනාවියේ ලංදේසින් භාරයේ තිබෙන “ඩෙග් රිජස්ටර්” නැමැති පුරාණ ලිපිවල සටහන්ව ඇත්තේය.

සලාගම කුලය පිළිබඳ උභයසේකර මහතුන් විසින් විරචිත “ශ්‍රී ලංකාවේ වණිණි” නැමැති පොතේ කරුව කුලයට අයත් නමෙල් පරම්පරාව, දෙමළ රාජ කුමාර-සෙකුගෙන් පවතින්නෝ යයි දක්වා ඇත.

කම්මල, හලාවත, මාදම්පේ, තඹරාවිල, මීගමුව යනාදී ගම් නියමගම් වල වැසි නමෙල් පරම්පරාව අතර කතෝලිකාගමේ පුජක සාමවරුද පලාත්පාලක මුදලිවරුද, කෝරළේ මුහන්දිරම් වරුද ධනවතුන්ද සිටිය බව සහ සිටින බවද මේදක්වා දැනගත හැක.

නමෙල් නාමය.

නමෙල් නාමය “De Mello” යන පරංගි නාමයෙන් බිඳුනක් බව කියමින් ඇතැම් අය අතම මතම් දෙඩවති.

පරංගි භාෂාවෙන් නමෙල් යන්න ලියා තිබෙන්නේ “Tamulla” “නමුල්ල” යනුවෙනි.

(අලභියවත්ත පාතුනිසි තෝම්බුව. 28 පිටුව. දෙවෙනි පදේ කෙළවර)

227 වෙනි පිටේ අබෝලිපිය හා සම්බන්ධයි.

බහුපුරුෂ සේවනය හෙවත් එක සත්‍රියකු විසින් පුරුෂයන් කීපදෙනෙකු පාවාගැනීම නීතියට විරුධ ක්‍රියාවක් බව මේ උතුමානන් වහන්සේ විසින් උඛරැටියන්ගේ සම්පූර්ණ කැමැත්ත ඇතිව ප්‍රකාශ කරණ ලදී.

(ලංකාණ්ඩුකාර ධුර සර් හෙන්රි චෝර්ඩ්. ක්‍රි: ව: 1855-1860) (එවී ගුණතිලක මහතාගේ ලංකා ඉතිහාසය මහනුවර දළදා මාලිගාව ඉදිරිපිට පිට්ටිනියේ දැනට දකින්නට ලැබෙන ප්‍රතිමාව මේ ආණ්ඩුකාරයාගේ සිහිපීම පිණිස පිහිටුවන ලද්දකි)

නමුත් තමය පරංගි තමයෙන් සිංහලව පෙරලා ගත්තක් නම් “ද මෙල්ලෝ” කියන ඔවුන්ගේම නිවැරදි නාම පදය ඒ අනුමතම අලභියවත්ත, පාතුගිසි තෝමබුවේ ලියා තබනවාට කිසිම අනුමානයක් නැත. එසේ නොලියා “නමුල්ල” යයි ලියන ලද්දේ පරංගින් කියන අනුමත එය මිථ්‍යාදිෂ්ටි (දෙගිය) තාමයක් වූ බැවිනි.

නවද පරංගින් ලංකාව පිළිබඳ කිසිත් තොදක් කාල වලදීද සුභිය නමෙල්, කුමාර නමෙල් යනාදි අධිපතින් මෙහි සිටිය බවද සැලකිය යුතුයි.

රාජ හත්තික මගවුවේ මහවිදියේ සහ වැල්ල විදියේ කුරුකුලසුභිය සහ වණකුලසුභිය මුදලි පරම්පරාව.

“Twice a year, in April and November (“which in the MALAWAR tongue is called CATIGUE”) The RUA GRANDE, MAIN STREET community, waited on the King with their PATAMGATIMS and in acknowledgment of vassalage offered to him 10 Cachas and 10 Pingas of carawadu. These were the Sinhalese Tuppotti panam and Kath Rajakariya, and their total value was 21 xerafims 2 Larins.

The Community of RUA da PRAIA, Beach Road acting separality, did the same.”

(The Ceylon Littoral. 1593. Page 27. Dr. Paul Peiris)

මෙහි කෙටි විස්තරය:-

“අවුරුද්දකට දෙවරක් එනම් අප්‍රියල් සහ නොවැම්බු මාස තුලදී “රැවා ගුන්ඩි” යේ නොහොත් මහ විදියේ ගෝත්‍රය ඔවුන්ගේ පව්වත්කව්ච්චරැන් (පට්ටැනුන්) ඇතුළුව රජතුමාණන් (සිතාවක රාජසිංහ) බැහැදුක තම පක්ෂපාත

භාවය ඔප්පුකිරීමි වස්, සිංහල තුප්පොට්ඨි පනම් ඉළ සහ කත් රාජකාරිය වශයෙන් රෙදි කවිටි දහසක්ද, කරවල කත් දහසක්ද ඔප්පු දුන්නෝය.”

“රුවා ප්‍රසියා” වේ නොහොත් වැල්ලේ විදියේ කෝත්‍රයද වෙනම (රජුව) බැහැදැක එසේම පක්‍ෂපාතව රාජකාරිය කළෝය.”

(අලඛියවත්ත මොහොට්ටාලගේ පෘතුනිසි තෝමබ්‍රමේ ඉංග්‍රිසි විවරණය. ක්‍රි: ව: 1593 පිටුව 27. ආචාර්ය පෝල් පීරිස්)

අළුත් කුරුරට හෙවත් අළුත් කුරුකෝරලය

ගජබා රජු දවස සොළී රටට ගොස් සුද කොට දඩ පීණ්ස අල්ලා ගෙනෙහු ලැබූ සොළී සෙනග සිරි ලක අළුත් කුරුරට හෙවත් අළුත් කුරු කෝරලේ දහසිය පන්තුචේ දහසියක් පදිංචි කරවන ලද බව ප්‍රකට කරුණකි.

ගජබා හමනෙහි.

එසින් මැන භාගයෙහි ගජබාහු තරපති තෙමේ යට කියන ලද.....තමන් විසින් දඹදිව කුරුරමින් අළුත ගෙනෙන ලද හිර සෙනග කුරු රටෙහි අතින් පසෙහි තවත්වා ඊට අළුත් කුරුරට යසී තමි තබාලූයේය.

(ගජබා හටන පුස්තකොලපොත කෞතුකාගාර පුස්තකාලය)

සිද්ද පනත් අත මුල්කර ගෙන මෙහෙ	මා
ඇද්ද මගෙ බලය මතු තුන් දහසට	මා
දෙළොස් දහ තැබිය තම පරවෙණි වල	මා
අළුත් කුරු කෝරලේ ඉතුරු වට්ට	මා
දිශා නිලමේට අදිකාරම් කිය	නි
රටේ ඔබ ගොසින් තොරතුරු ගැන බල	නි
රටේ කෝරලේ අතපත්තුවෙන් එ	නි
කොහොලන් ගම්වලට සැර පයිසිය අරි	නි

(මීදෙල්ලව කෝරාල)

සොළී රටෙන් හෙතෙහ ලද අනෙක් සෙනග උාව මාහලේ සිව්කෝරලේ, තුම්පතේ යනාදී පලාත්වලද පදිංචි කරවූ බව ඉතිහාස පොත්පත් වලින් ප්‍රකාශවේ. මොවුන් හෙත් පැවැතෙන පරම්පරාවන් ඉහත සඳහන් ප්‍රදේශවල මේ දක්වා පදිංචිව සිටිති. කෝණාර මුදියන්සේලාගේ, නවසිවායම් මුදියන්සේලාගේ, රාමනායක මුදියන්සේලාගේ, එළියපෙරුම මුදියන්සේලාගේ, අලහප්පෙරුම මුදියන්සේලාගේ, යනාදී පෙලපත් නාමාවලි ඇත්තාවූ පරම්පරා සොළී රටෙන් පැමිණි “රවේ ඇත්තන්” වශයෙන් උඩරට වැස්සන් විසින් කියනු ලැබේ.

සොළී සෙනගක් ලවා ගාමිණී තිස්ස නම් වැවක් බඳවා මුතුරාජවෙලට ජලය සැපයූ බවද ඉතිහාසය කියයි.

මේ සොළී සිරකරුවන්ගෙන් වැඩ ගැනීම පිණිස පරණ කුරුරට හෙවත් පරණ කුරු කෝරලේ විසූ කුරුකුල අධිපතිහු පැමිණි හෙයින්ද ගජබාහු රජු විසින් හෙතෙහ ලද කුරුකුල හෙවත් කොණර මුදියන්සේලාගේ පදිංචි කරවූ හෙයින්ද අළුත් කුරුව නමින් මේ කෝරලය ප්‍රසිද්ධියට පත්විය.

උඩුගම්පොළ.

අළුත් කුරුරට උඩුගම්පොළ වතාහි කැලණිතිස්ස රජුගේ සොහොයුරු කුමරුවෙක් රාජ උදහසින් පලාවුත් සැහවී සිටි ස්ථානයකි. මෙය කෝට්ටේ රාජධානිය දවස උසස් දිසුණුවකින් සකලාංග සම්පූර්ණ රාජධානියක් බවට පත්විය.

ක්‍රි: ව: 1873 දී ලුවී ද සොයිසා මහමුදලිපුට මීගමුවේ කුරුඳු වත්තක තිබී සම්නවූ “කොණර පෙරුමාල්” තඹ සත්තසින්ද “උඩුගම්පොළ අළුත් මාලිගය තුළ සිට එ” සත්තස ලියා පවරන ලද බව ඔප්පුවේ. මෙය කුරුකුල සිත්ගේ ආදී මැණි කෙනෙකුත් වන කොන්තය

දේවියගේ නමින් හඳුන්වන කරාවේ ගෝත්‍රයේ චේන්ද්‍රී
ආරය කෞන්ත පෙරුමාල් හෙවත් කෞන්දිඪ් පෙරුමාල්
නාමිනි පූජකයෙකුට ක්‍රි: ව: 1398 / 1409 දක්වා ගම්පල
සිටි හවෙති විජයබාහු රජු විසින් දෙන ලද්දකි.

එකල උඩුගම්පොල රාජධානිය විශාල නගරයකි.
උතුරු වාසල්කඩ අද “වැලිකඩ” නමින් පවත්නේය
උතුරු වාසල්කඩ ආරක්‍ෂාව සඳහා යුධ බල ඇණියක්
නවත්වා එහි ප්‍රධානත්වය මුතුකොඹි චණ්ඩුසිරිය සහ
කණ්ඩුසිරිය යන සේනාධිපතියන් දෙදෙනෙකුට පවරා දී
නිවුණි. බලඇණිය සිටි ස්ථානය අද “බලබෝව” නමින්
පවති. මුතුකොඹි වර්ණසූරිය සහ කර්ණසූරිය අධිපති
දෙපල විසූ ස්ථානයට මුතුකලගම යයි අද ව්‍යවහාර
කරනු ලැබේ. ඒ පරම්පරානුගත කෞරවයෝ අදත් බල-
බෝවේ සහ මුතුකලගම වෙසෙති.

***පෙනියාගොඩ.**

උඩුගම්පොල නැගෙනහිර වාසල්කඩ ආරක්‍ෂාව පිණිස
ගෙන්නිකුමාර නම් කුරුවංශික කුමාර කෙනෙක් ඔවුන්
සහෝදරයින් වන †ලීනිය කුමාර, රන්දුකු කුමාර, කුඩා
කුමාර යන කන්‍යායන් සමග පතියාගොඩ විසූහ. පතියාගොඩ

*කෙතරත්ගොඩ අවට ගම්වූ “පෙනියාගොඩ” විදිය
වත්ත, බුරුල්ලපිටිය, අලුත්ගම, පුවක්වත්ත, වැලිවේරිය,
තාපිටිගම යන ගම්වලද, කරාවේ ගෝත්‍රයෙහි මනුෂ්‍යයෝ
වෙසෙත්. ඔව්හු රජදරුවන්ගෙන් සහ පිරිවර ජනයාගෙන්
පැවතෙන්නන් බැව් රාජවලිය, රාජරත්නාකරය ආදී පොත්
වල කථා කරණකොටගෙන අවබෝධවේ.

(දඩුගම ජෝර්ජ් ප්‍රේරා වර්ණකුලසූරිය සෙනෙවිරත්න
මහතාගේ “කන්‍යා වංශය” පිටුව 36)

†ලීනියකුමාරගේ, පෙලපතේ බොහෝදෙනෙක් මොර-
ටුවේ වෙසෙති

යනු පෙනියාගොඩ යයි බාවහාරයට පත්විය. මේ රාජ වංශික කුමාර පරපුරද අද වෙත තුරු පෙනියාගොඩ වෙසෙති. (නගනීති තෙත්ති) යන්නෙන් පමුණුවන්නා නාය-කයා යන අර්ථය ගෙනදේ.

ගොන්නි කුමාරගේ බිසොව රත්නාලී හතක්ම ශ්‍රීවාලංකාර උදෙසා පාලද සිටි සෙයින් ඒ පරම්පරාවෝ "හත්තාල්ලගේ" යන උට නාමයද කියාගනිති.

විදිය වත්ත.

මිහඹුව ආසන්න ස්ථානයක විදියේ බණඬා කුමරු සැහළු සිටි ස්ථානය වශයෙන් සලකන *විදියේ වත්ත උඩුගම්පොල රාජධානියෙහි බස්තාහිර වාසල පිහිටි ප්‍රදේශයයි එහි ආරක්ෂාව සදහා කෞරව වංශික සෙන්පතියෙකු යටතේ යුධ හමුදාවක් තවත්වා දිටියේය. මිරසුයනි ජයසුයනි ආදී පරම්පරා ඒ යුධ සෙනාධිපතියාගෙන් පැවත එන කුරුකුලයෝය.

උඩුගම්පොල රාජධානියෙහි දකුණු වාසල්කඩ ප්‍රදේශය ආරක්ෂා කළ බලහමුදාවෙහි නායකත්වය "කෙහෙලි බැදි රාල" නම් සුරවීර තෙත්පතියෙකුට පවරා තිබුණේය ඒ සෙන්පතියා විසූ ප්‍රදේශයට "කෙහෙල් බද්දර" යයි ව්‍යවහාර කරන බව සැලකිය යුතුයි.

විශේෂ වශයෙන් සැලකියයුත්තක් නම් මේ ගම් තුළ හා ඊට යාව පිහිටි වත්තේගෙදර පන්සිල්ගොඩ ගුරුල්ල-පිටිය, ආදී ගම්වල කෞරව හෙවත් කරාවේ ගෝත්‍රිකයන් මිස අන්‍ය ගෝත්‍රිකයන් අදවතතුරුත් නොවීම්මයි.

(පැරණි ලිපි සහ ජනකථා ආශ්‍රයෙනි)

*විදියවත්ත:- බුලම්කුලමේ විසූ පාලකුට්ටි සෙට්ටියාර් නම් කෞරව වංශික ධනපතියාගේ පුත්‍රයෙක් මෑත සමය-කදී විදියවත්තේ පදිංචිවිය. ඔහුගේ පරම්පරාව මේදක්වා පාලකුට්ටිගේ නමින් පැවතේ. මෝරුවත්තේ කෞරව ගෝත්‍රිකයන්ගේ පරපුරද මෝරුවත්තේගෙ නමින් මෙහි වෙසෙයි.

***කුරුණ ග්‍රාමය.**

මෙම ග්‍රාමයේ තාමය විසැකි කළවිට කුරු+අණ, යි සිටී. මින් කුරු+වංශිකයින්ගේ හෙවත් කෞරවයන්ගේ අණසක පිහිටි ග්‍රාමවරයක් බැව් වැටහේ. මෙය මීගමුවට සැතපුම් දෙකක් පමණ දුරින් කොළඹ දෙසින් පිහිටියේය. මෙහි දකුණු මායිම දිය හොඳි තම් ඇලය. දුම්රියපොලක්ද, රෝමානු කතෝලික දේවස්ථානයක්ද එම සභාවේම පාඨශාලාවක්ද මෙහි තිබේ.

බොහෝ කොට කෞරවයන්ගේ වාස භූමිය වූ මේ ග්‍රාම වැසියන් අතර “සංසිල්ලේ” යන පෙළපත් නාමා-වලියක් ඇති පරපුරක් දක්නා ලැබේ. මූලදී “පංචසීල පටිබැදිගේ” යන වගී නාමය ඇතුළු සිටි මොවුහු පසළොස් වෙනි ශතවතිය තුළදී කතෝලිකාගම වැළඳගත් පසු “පංසිල්ලේ” යන නාමයෙන් පෙනී සිටිති.

කුරු ධර්මය ආරක්ෂාකළ පංචසීල කෝරව්‍ය ක්ෂත්‍රිය පරම්පරාවෙන් පැවතෙන්නන් වශයෙන් විශ්වාස කරණ මොවුහු අතරෙන් සමහර දෙනෙක් බෞද්ධයෝය. ඇතැම් අය තවමත් ක්‍රිස්තියානි කාරයෝ වී සිටිති.

තවද යාපා පටුන යටත්කර පිළිවෙලින් එහි රජ තැන්පත්ව සිටි සංගිලි (SANGILI) රාජ පරම්පරාවට අයත් ක්ෂත්‍රියකුගෙන් පැවතෙන කුරුකුල පරපුරක්ද මෙම ග්‍රාමයේ වෙසේ. ඔවුහු “සංගිලිගේ” යන නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධව සිටිති.

දැනට ජීවත්ව සිටින දෙත් සිඤ්ඤ සංගිලි, දෙත් අදිරියන් සංගිලි, දෙත් ජේදුරු සංගිලි, තැමැති මහතුන්ද යාපා පටුන සංගිලි රාජ පෙළපතෙන් පැවත එන්නන් වශයෙන් විශ්වාස කරණු ලැබේ.

*කුරුණ ගම්වරය සහ තවත් ගම්වර බොහොමයක් දඹදිවෙත් පැමිණි කරුවෙ යුධාකාර වංශිකයින්ව හචෙති පැරකුම්බා රජු විසින් දෙවා වදල බැව් මුක්කර හටනයෙන් ප්‍රකාශ වේ.

භාතිය තිස්ස මහ රජුන් දවස අයෝනිති (අයෝධ්‍ය) පව්වතමෙන් මෙහිරි ලකට පැමිණි වැනු සුය්ඵ්‍ය වංශික යුධ සේනාධිපති තව ගෝත්‍රිකයින් අතරින් එක් සෙනෙවියෙක් “ඉච්චන්චන්” නැමැත්තෙකි. මොහුගෙන් පැවැතෙන මුත්තුවුරු රාශිය අද දවසේ වණ්කුලසුරිය ඉච්චන් පුල්ලිගේ ඉච්චන් පුල්ලිගේ යන වගී නාමය ව්‍යවහාර කර ගනිති.

තවද *කුරුණ ශ්‍රාම නාමය දරණ කරාවේ පරම්පරා කීපයකි. එයින් කුරුණගේ, කුරුණ පව්බැඳිගේ, ජයසුය්ඵ්‍ය කුරුණගේ යනාදීහු ප්‍රධාන පවුල්වලට අයත්වුවෝ වෙති.

කුරු වංශික මාණික්ක තලෙසි චේඤ්ඤා ප්‍රදේශ රජ.

පරාක්‍රමබාහු රජුන් සමයේ දකුණු භික්ෂුසභාවයේ පිහිටි කේරල හෙවත් මලයාලම් නැමැති ගිරි වංශික රටේ අගනුවරක් වන කාංචිපුරය නොහොත් කොංච්චරමෙන්ද සොළී රට අග නගරයක්වූ කාවේරි පව්වතමෙන්ද, පහිරට රාමනාත් ප්‍රදේශයේ පිහිටි කීලක්කරෙන්ද මෙරටට ගෙන්වන ලද 7740 ක් පමණවූ කුරුකුල හේවා බලආතියට ප්‍රධාන කුරුකුල තාව්‍ය දේවරීර්, චච්ච තාව්‍ය දේවරීර්, මාණික්ක තලේ චේඤ්ඤා - අධි අරය අඛප්ප උත්තාභ - වරුණසුරිය අඛප්ප උත්තාභ - කුරුකුලසුරිය මුදියන්සේ - අරය කුල සුරිය මුදියන්සේ - අරය නිලසිව්‍ය මුදියන්සේ - බරත කුල සුරිය මුදියන්සේ - යනාදී කුමාරවරුන් සහ මුදලිවරුන් අතුරෙන් මාණික්ක තලෙසි චේඤ්ඤා නැමැති කුමරු පිළිබඳ මෙසේ දක්වා තිබේ.

*සෙම්බරි ආරිය තුරෙසි, නැමැති කුරුණ අඛප්ප උත්තාභ දෙවන රාජසිංහ රජු දවස කුරුණගම ප්‍රධාන මූලාදානියාව සිරියේය මහු කුරුකුලයෙකි
(මුක්කර හටන)

එනම්:-

“Sometime after the arrival of the mookvas in the district their chieftain named VEDI ARASEN, had to contend with a rival called MANIKKA THALEIVAN who then presided over the people derominated KAREYAR and possessed a settlement on the south side of the district.”

(Casichetty Gazetteer, Page. 276)

මෙහි භාවය:-

“මුක්කර වර්ගය පලාතට පැමිණීමෙන් පසු ඔවුන්ගේ අධිපතියා වන වෙඩි අරගන්ට මාණික්ක තලෙසි වේදුර් නැමැති විරුඩවාදියෙකු හා සටනකට මුහුණ පෑමට සිදුවිය. ඔහු වනාහි කරාවේ මිනිසුන්ට අධිගාරියෙක්වා පමණක් නොව පළාතේ දකුණු දිග්භාගයෙන් ප්‍රදේශයක්ද අයිති කරගත් කෙනෙකි.”

(කාසිචෙට්ටි ගැසට්ට් පොත. 276 පිටුව)

මෙයින් ප්‍රකාශවන්නේ දකුණු පලාතේ මෙම මාණික්ක තලෙසි වේදුර් පාලපදිංචිවූ බවයි.

කුරුකුලයේ හෙවත් කිරාම ගෝත්‍රයේ කුමාරයෙකු වූ මේතුමා කරාවේ සුඩ හට සේනාවක් පිරිවරාගෙන මුක්කර සේනාවක් පරාජය කර උතුරු පලාත සහ දකුණු පලාතන් තිදහස් කර තිබේ.

මාණික්ක තලෙසි වේදුර් සරණ විවාරීම.

මුක්කර රාජයා වූ Aවෙදි අරගන්ට, මාණික්ක තලෙසි වේදුර් නැමැති එදිරිකාරයෙකු හා තරඟ කිරීමට සිදුවිය ඔහු කිරාවේ මිනිසුන්ගේ ආණ්ඩුකාරයෙකි.

“Aපුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ ලුනුවිල තම් ගමක් ඇත. මේ ග්‍රාම භත්වත බුවනෙකබාහු රජු විසින් භවරත්ත

(රජෙකි) ඔහුට පලාතේ දකුණු දිගින් ප්‍රදේශයක්ද අයිතිව තිබුණි. මාණික්‍ය තලෙයි වෙන්දර් තම නිලධාරීන් කීප දෙනෙකු ලවා වෙදි අරගන්ගේ දියණියන් දියතියන් සරණ විවාල කල එයට අමතාප පිළිතුරු ලැබුණෙන් හෙතෙම බලගතු යුධ සේතාවක් මෙහෙයවා වෙදි අරගන්ට විරාඨව යුධ ප්‍රකාශ කර මුක්කරුන්ව සමූලඝාතනයෙන් මඬින්තෙමැයි කීයේය.”.....“හලාවත දියත්‍රික්කයේ

Aවන්තියා තම මුක්කර මුදලි කෙනෙකුට සන්තසක් පිට දෙන ලද්දකි. මෙගම ආසිපතේ සහ මරදන්කුලි නැමැති ගම්වලට පිහිටුවා තිබෙන තැපැල් පෙට්ටියට මඬල බාගයක දුර ප්‍රමාණයේ පිහිටා තිබේ.

(කාසිවෙට්ටි ගැසටියර් පොත. ක්‍රි: ව: 1832. පිටුව 148)

“මහ ගල්ගමුවේ වැසියෝ මුක්කුවා (මුක්කර) ගෝත්‍රට අයත් ද්‍රවිඩ කතෝලික භක්තිකයෝ වෙති.....අයෝධ්‍ය පුරයේ සිට එත රාම රජුට ගංගා නම් නදිය තරණය කරණු පිණිස උදව්වූ තොටියා වශයෙන් රාමායනයෙහි සදහන් වන “කුගා” මොවුන්ගේ ආදි පුරාමයායයි මුක්කරු කියති. අයෝධ්‍යයෙහි සිට දකුණු ඉන්දියාවටද එතැනින් ලංකාවටද සංක්‍රමණවූහයි, ඔව්හු පවසති.

“මුක්කරු මෑත කාලයක වෙදි අරගන් නැමැති තායකයෙකු යථතේ ලංකාවට පැමිණ කුදිරමලේ තම සභානයකට ගොඩබට බවද, ඔවුන් මානික්‍ය තලෙයිවන් නැමැති තායකයෙකු යටතේවූ වෙනත් විරාඨවාදි ගෝත්‍රයක් (කරාවේ) සමග සටන් කළ බවද, සටනට අරමුණු වූයේ මුක්කර තායකයාගේ රුමත් දියණිය බවද බටහිර වෙරළ (පුන්තලම) බඩ පෙදෙස් වල පැවත එන ජන ප්‍රවාදයෙකි.

(දේවධර්මාවායනී, ඇඩ්මන්ඩ් පිරිස්. රාජගුරු ප්‍රසාදීන් වහන්සේගේ ලිපියෙක් උපුටා ගන්නා ලදී සිළුමිණ පත්‍රය 13-6-1948)

කවචකඩේ අසල කියු පරාව ඇලේ ලීපාලමට නුදුරින් තිබෙන විශාල තැන්තලා භූමියේ මංගලවැල්ල නම් මේ සභාගයේදී කීර්තියට පත්වූ සහ මුක්කර හමුදා මුතගැසි මහා සටනක් සිදුවීමෙන් ඉහතකී වර්තයද ඔවුන්ගේ රජු මාණික්ක නලෙයි වේදුරද විනාශවිය.

(කාසිවෙට්ටි ගැසටියර්. පිටු 276)

රාජසිංහ වන්නි කථාවේ සහ මුක්කර හටනේ මාණික්ක නලෙයි වේදුර් ජාපනේ යුධයෙන් මළ බව කියා තිබේ. කාසිවෙට්ටි ගැසටියර් පොතේ හලාවත යුධයෙන් මළ බව කියයි. හලාවත මගුල් වැල්ලේ හුඹහක් බැදී මිණිවලක් මේදක්වා තිබෙයි. එය මාණික්ක නලෙයි වේදුර්ගේ සොහොන යයි මෙහි වැසියෝ කියති.

පසිරට.

පසිරට වනාහි දකුණු ඉන්දියාවේ ලංකාවට ඉතාම ආසන්න ද්වීප ජනපදයකි. පසිරට වංශය වනාහි කුරුරට පාණ්ඩව නැමැති කොරවසින්ගෙන් පැවැත එන්නකි. කුරුරට කොරව රජුන් දවස පසිරට රාජධානිය හස්තිනාපුර කුරු වංශික ප්‍රතිරාජයන් විසින් බොහෝ කාලයක්ම ආණ්ඩු කරන ලද බව ඉන්දියාවේ පුරාණ ලිපි සහ ඉතිහාස පිළිබඳ පොත් කාණ්ඩ දෙකක් වන 1835 දී මද්‍රාසියේදී ලියා ප්‍රසිද්ධ කළ බවලිවි. ටේලර් මහතා විසින් ඔහුගේ එම පොත්වල (1.120, 195) සඳහන් කර තිබේ.

පෞරව හෙවත් පුරු රජුගේ පසලොස්වෙහි මුණුපුරා වනාහි දුෂ්මාන්තා රජුය. හෙතෙම සකුන්තලා නම් බ්‍රාහ්මණ තරුණිය ආවාහ කොට ගත්තෙන් සමීදමන නම් පුතෙක් ලැබුණි. හේ පසු කාලයකදී වක්‍රිවර්තී පද ප්‍රාප්ත වූ භරත රජු නමින් මුළු මහත් දඹදිවම ප්‍රසිද්ධවිය.

මේ වකුවර්තී රාජයා විසින් ක්‍රියාකාරී වූයේත් යට අවුරුදු 2000 පමණේදී භරත ගෙවත් භාරත වංශයද භාරත වෛසද, ඇතිකලේය. “කුමාරි” නමින් සිටි මේ රජුගේ දියණියට භාරත දේශයේ දකුණු ඉන්දියාවේ කොට්ඨාශයක් අයිතිවීම හේතුවෙන් කොටගෙන එහි එක් කෙලවරකට කුමාරි කුටුම්භයයි (CAPF COMORIN) නමක් ඇතිවිය.

කුරුකුල දේශය යනු උතුරු ඉන්දියාවේ පිහිටි කුරු රටට පමණක් නොව පසු කාලවලදී යම් යම් කරුණු හේතුවෙන් කොට ගෙන කුරුවංශකයින් පදිංචිවූ අන්‍ය ප්‍රදේශ වලටද කුරු, කෞරව, තාම සම්බන්ධ කර ස්ථාන තාම ව්‍යවහාරයට පැමිණ තිබෙන බව පෙනේ.

පුරාණ කාලයේ සිට මිගමු වැසියන් කෝර මණ්ඩලයට යාත්‍රාකර වෙළඳාම කර තිබේ. මේ ව්‍යාපාරය ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ මූලාරම්භය දක්වා පැවත විත් ඉංග්‍රීසිත්ව විරුද්ධ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු ඇරඹූ යුද්ධයේදී මුහුදු *යාත්‍රා මගින් ඉංග්‍රීසිත්ව විරුද්ධ කටයුතු කර දකුණු පළාතේ §කොන්ගලදී ඉංග්‍රීසිත්ව පරදවන ලදී.

පසු කාලයේ මෙබඳු යාත්‍රා සියල්ල විනාශවී යාමට ඉංග්‍රීසි මං සාලසුභ. එයින් පසු කෝර මණ්ඩලයට තුන්තු කුඩියට, තාගපවිටකමට යනාදී ඉන්දියා පවුලු ගම්වලට කුරුකුලයින්ගේ යාත්‍රා කිරීම තැත්වීම තැනිවිය.

කෞරවයින් පදිංචිව සිටි හෙයින් කෞරව මණ්ඩලය සිදු, කෝර මණ්ඩලය සිදු, නම් විය. මිගමුවේ සිට කෙළින්ම යාත්‍රා කළ විට මෙරටට පැමිණිය හැකිය මෙරටින් කුරුකුල මිනිසුන් හිර ගනුදෙනු කිරීම, වෙළඳාම කිරීම ඉඩකඩම් මිලට ගැනීම, යනාදී කටයුතු බොහෝ දුරට පවත්වා ගෙන ඇති නිබන්ධ බව ලංදේශි ලේඛනවලින් පෙනේ.

*මුහුදු යාත්‍රා සියල්ල කුරුකුල වංශවතුන්ට අයිති ඒවාය.

§මෙහි විස්තරය කුරුකුල වර්ත පළමුවෙනි කාණ්ඩයේ 270, 271, පිටුවල සඳහන්ව ඇත.

ඉහත සදහන් කරුණු සිදුවීමට ප්‍රධාන හේතුව පවර්ථයන් ඇතුළත් අතීතයෙහි සිට කුරුකුලයින් භාසබද-කම් පැවැත්වීමත් ඔවුනොවුන් අතර දෘති සම්බන්ධය ඇතුළු සිටීමත්ය.

වසි 1862 දී මදුරාසියේ මුද්‍රිත වින්ස්ලෝ දෙමළ අකාරාදියේ පෙනෙන අයුරු කිරාවේ මිනිසුන්ට දමිල නාමාවේන් “මිනවන්” යන නාමයක් ඇති බව හැඟේ. මිනවන් යනු පව් රාජ වංශයට අයිති නාමයකි. ඒ බැව් දෙමළ අකාරාදි විසාරයෙන් මෙසේයි:-

පාණ්ඩ්‍යන්:- උසුතන්, කවුරියන්, කුමරි චෙර්පන්,
 කුමරිකෝමාන්, කෙදවන්, සෙලියන්,
 තමිඞ්ඛාදන්, තෙන්නවන්, පඤ්චවන්,
 පොත්තියවෙර්පන්, මාරන්, මිනවන්, වලුති,
 වෙන්නිච්චාචෙර්පන්, වෙයෙයිච්චෙර්පන්,

පාණ්ඩියන්:- උසිදන්, කවුරියන්, කුමරි චෙර්පන්,
 කුමරිකෝමාන්, කෙදවන්, සෙලියන්,
 කමිල් නාටන්, තෙන්නවන්, පංචවන්,
 පොදිය චෙර්පන්, මාරන්, මිනවන්, වලුති,
 වෙන්නිච්චාචෙර්පන්, වෙයෙයිච්චෙර්පන්,

- { උසුතන් - පාණ්ඩ්‍යන්.
- { උසිදන් - පාණ්ඩියන්, (පාණ්ඩව, පව්)
- { කවුරියන් - කවුරවර්, කුරුකුල චේඤුර්, පව්.
- { කුමරිචෙර්පන් - පාණ්ඩ්‍යන්.
- { කුමරිචෙර්පන් - පාණ්ඩියන්.

*මුහුදුකරේ වැසියන්ගේ රජුට “චෙර්පන්” යන පුද්‍රම නාමයක් තිබිණි.

(වින්ස්ලෝ අකාරාදිය)

කිරාවේ මිනිසුන් වනාහී, ව්‍යුචාලික ශාන්තනු රජ කාලයේ භස්තිනාපුර යමුනා තදිය දෙගංබඩ පදිංචිව සිටියෝය (කාසිවෙට්ටි ගැහපියර්)

- සුදර්කොමාණ් - ආණ්ඩුයන්
 කුඩර්කෝමාණ් - පාණ්ඩියන්, මහරජෙක්.
 කෙතවන් - ආණ්ඩුයන්.
 කෙදවන් - පාණ්ඩියන්.
 සෙූරියන් - ආණ්ඩුයන් කොණ.
 සෙලියන් - පසිරජ, පාණ්ඩිය කෝන්.
 තමිඞු නාඨන් - ආණ්ඩුයන්.
 තමිල් නාට් - පාණ්ඩියන් දමිල වැසියා.
 තෙන්නවන් - ආණ්ඩුයන්.
 තෙත්තවන් - පසි, දකුණු රැවියා.
 *පුරුසවන් - ආණ්ඩුයන්
 පඤ්චවන් - පසි, පඤ්ච පාණ්ඩවරු,
 ජොතිය බෙරුපන් - ආණ්ඩුයන්
 පොදිය වෙර්පන් - පාණ්ඩියන්,
 †ආණ්ඩුයන් - මීනවන්.
 පාණ්ඩියන් - මිතවන්,
 මාග්ගන් - මල්මද, අතංගයා, පසි.
 මාරන් - මල්මද, අතංගයා, පසි.
 වගුභි - පණ්ඩුයන්.
 වලුති - පාණ්ඩියන්.
 මීනවන් - ආණ්ඩුයන්.
 මිතවන් - පාණ්ඩියන්, පසිරජ.
 බෙම්පින්නුරොණ් - ආණ්ඩුයන්
 වෙම්පින්නුරොණ් - පාණ්ඩියන්, පසිරජ.
 වෙය්මය තුභුරෙවන් - ආණ්ඩුයන්.

*පඤ්චවන්:- පංච පාණ්ඩවරු නැමැති කුරුකුල කුමාර
 වරු පස්දෙනා බමුබුඩි හෙවත් යුධිෂ්ඨිර, හිමසේන, අර්ජුන
 සහදේව හා නකුල,

†මදුරාපුර, චන්ද්‍රවංශික රජ පරම්පරාවට සහ මස්මරන්
 කන්ටද මිතවන් කාමය ව්‍යවහාර වෙත බව යාපනේ
 පෙයරකරාදිය, සහ වින්ස්ලෝ අකාරාදියෙන්ද පෙනේ.

වෛසේන්ද්‍රරෙවන් - පාණ්ඩියන්.

(*පෙරාකාණ්ඩ, 48, 81 - ශාපතේ පෙයරකරාදි. පිට 81*)

Fisher - Meenavan

මසුන්මරන්නා - මිතවන්

പാණ്ඩ്യയം - Any King of Madura of the Lunar dynasty or any Prince of that line.

පාණ්ඩියන් - මදුරාපුර රජුන් වන ව්‍යු වංශිකයෝය. ඒ පෙළපතේ අන්‍ය කුමාරයෝය.

(වින්ස්ලෝ දමිල අකාරාදිය. මදුරාසිය. 1862)

ඉහත සඳහන් ප්‍රකාර මිතවන් යනු පඩි කියාද, පඩි යනු මිතවන් කියාද, ඔවුන්ටම කෞරව කියාද. පංච-වරු (පසුව පාණ්ඩවරු නොහොත් කුරු වංශිකයෝ) කියාද තවත් වැදගත් ගරු දමිල නාමයක් පඩි රාජ වංශයට ව්‍යව-හාරවන බව දෙසින් මොහවට විසාරවේ.

වින්ස්ලෝ අකාරාදියේ “මිණවන්” යනු කරාවේ මිනිසුන් සෙසින්, ජාපතේ පෙයරකරාදි නැමැති දෙමල මහාකාරාදියේ ප්‍රකාර කරාවේ මිනිසුන් කෞරව වංශයට නොහොත් (ව්‍යු වංශ) පඩි රාජ වංශයට අයත් බැව් මෙසින් හොඳකාර පැහැදිලිවේ.

කරාවේ කුලයට අයත් මකරයා බැඳි කොතිය.

A මකරයා නැමැති අමරවංශ මත්ස්‍ය රූපය පිළිබඳව මහා විසාරයක් කුරුකුල චරිතයේ පලමුවෙනි කාණ්ඩියේ

“The Great Pandyan King Gloried in his Fish Flag” (History manuscripts., 2 Vol, Madras 1835. by W. Taylor Appenpix. P 29)

භාවය:- “මහා පඩිරජ තමන්ගේ මත්ස්‍යයා බැඳි කොසිය අරභයා ප්‍රභාවන්විය.

(ඩබ්ලිව් ටේලර්ගේ ඉතිහාසගත පැරැණි ලිපි. කාණ්ඩ 2. මදුරාසිය. 1835. උප ග්‍රන්ථය. 29 පිටුව.)

පළවී ඇත. ඇතැම් අය මේ මත්ස්‍යයාට මෝරා යයි කියති. මකරයාට නොයෙකුත් සතුන්ගේ පාද, කර්ණ, අක්ෂි, කුම්භස්කල යනාදි අවයවයන් පිහිටි බැව් “රූපාවලියෙන්” පෙනේ. මකර රූපය දැකීමෙන්ද යමෙකුට ඒ සත්වයාට පිහිටි අවයව කර්ණකොටගෙන උෟ මෝරෙක් නොව මෝරෙකුට භාත්පයින්ම විරූඛ උතුම් සත්වයෙකු බැව් එකහෙලා අවබෝධ වෙනවාට සෑක තැන. කිසිවෙක් මකරයාට මෝරා යයි කියන්නට යෙදුන හොත් “මෝරාට කකුල් කොසින්දැ”යි ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ තිබේ

මකරයා ගෞරව ස්ථානයන්හි තබා ව්‍යවහාරයට පමුණුවා තිබෙන බව මෙහි පහත සඳහන් පුරාණ කරුණු වලින් දැකගත හැක.

තඹර කර අවර වරදන කර	වරණ
මකර දද මකර දජ බද සප	තරණ
පවර පරණ මද බබලන අප	සමණ
කවර වරද වද මම කරවන	උරණ

(මකර ධවජය කාව්‍යය)

පුත් ස ද සුරිඳු සද සලකුණ අදිත ව	ර
බන්තොද තෙලි තුඛෙව් තෙල තුනිනි මනහ	ර
මි නී ද ද ජය විරිඳු තද කරණ පියක	ර
අන්කොද මෙදියතුර තොප සර්වන පව	ර

(කොකිල සඤ්ඤය)

කුරුකුල වංශයේ හෙවත් කෞරව වංශයේ කොසිය තවත් සැලකිය යුතු එකකි. ඉර, හද, තාරකා, මුතුකුඹය, වාමරය, හක්ගෙහිය, කඩුව, හෙත්ඬුව, දූලපන්දම, ආල-වච්චම, නාගයා, මාළු, නෙලුම්මල් ආදී ලකුණු රාශියක් එහි තිබේ. ප්‍රතිකාල් සමයේදී ඒ වංශයේ බොහෝ දෙනෙක් ක්‍රිස්තියානි ආගම වැලඳගත්තායින් පසු කුරුසියේ ලකුණුද ඊට එකතු කළහ. මකර කොසියද මේ වංශිකයන්ගේ තවත් කොසියකි.

(ලංකාවේ පැරණි කොසි, දිණමිත 1951 මාර්තු මස 15)

මකර රුව මහ රජුන්ගේ සිංහාසන, මාලිගා, දේවාල සහ විහාරස්ථාන වලද, මංගල ලකුණක් මෙන් පෙරටුකොට ඇත අතිතයේ සිට මේදක්වා නබා ඉදිකරනු ලැබේ.

මකරාගාරයට නොගොත් මකරාලයව (මහ මුහුදට) අභිපතී මේ විශේෂ මත්ස්‍යයා උතුම් සත්වයෙකු වශයෙන් පූජිත වාසින් විසින් ගරුත්වයෙන් සලකති.

තවද රාවණාකෝවිල ඉන්ද්‍රසේනාකෝවිල සහ ගුරුඵ කෝවිලද කිරාම කුලයට අයිති බව පැරණි මුක්කර හටතයේ සහ පුරාණ සිංහල කොසි පොතේද දක්වා ඇත්තේය.

පැලවා සේනාධිපති.

භාතිය තිස්ස රජුන් සමයේ එනම් ක්‍රි: ව: යට 20-9 යන කාලය තුළ දඹදිව, අයෝධ්‍ය, උභි හෙවත් අයෝත්ති පට්ටනමෙන් සිරිලකට ගෙන්වා කාක මුක්කර නල මුදලියා හා සටන්කල නවගෝත්‍ර කිරාමෙ සුඩාකාර සේනාපතින් අතරෙන් පැලවා සේනාධිපති නැතද කෙනෙකි. ඔවුන් සම්බන්ධව මනා විස්තර කුරුකුල වර්තයේ පළමුවෙනි කාණ්ඩයේ බහා තිබේ.

පැලවා සෙනෙවියන්ගේ කිරාම ගෝත්‍රයට අයත් සුඩ හට්ටන්ගේ සංඛ්‍යාව අටසියයක් යයි වන්නි රාජවලිය මලල බණ්ඩාරවලිය, යතාදී වන්නි කථා පොත්වල විස්තර කර තිබේ.

කාක මුක්කරුන් පරදවා භාතිය තිස්ස රජුට ජය ගෙනදුන් හත්දස් අටසියක් පමණ අයෝත්ති පට්ටනමෙන් පැමිණි මේ කරාමේ සුඩ හට්ටන්ද ඔවුන්ගේ සේනාධිපතින් නවදෙනාටද “සිංහලෙන් නැකම් දෙමි” කියා සිංහල කාන්තාවුන් තැලි බාද කරකාර බාද දී හත්කෝරලේ

පළාතෙන් ගම් හතලිහක පමණ රජු විසින් ඔවුන් පදිංචි කරවා තිබේ. නවත් සමහරෙකුට මුදුනෙර රටවල්වලට සන්නස් ප්‍රදානය කර යවන ලදී. මුදුනෙර පළාත්වලට යවන ලද සේනාවන් අතරෙන් පැලවා යුධ සේනාධිපතියාද ඔහුගේ අධිපතියක් පැලවා කැටියද හරාමල්ගොඩ සහ ඒ අවට ගම්වල පදිංචි උත බැව් මුඛ පරම්පරා කථා ආශ්‍රයෙන් දැනගත්ව තිබේ.

මේ පැලවා යුධ සේනාධි පතියන්ගෙන් පැවතෙන පරම්පරාවට පැලකැටියේගෙ යන පෙලපත් නාමය දැනට ව්‍යවහාරව පවතින බව විශ්වාස කරණු ලැබේ. ඔවුහු අයෝ-ධ්‍යායෙන් පැමිණි ව්‍යු සුය්‍යී හෙවත් සෝමසුය්‍යී වංශික කුරුකුල යුධකාරයින්ගෙන් පැවත එන මුනුබුරු පිරිසක් වශයෙන් සිතා ගත හැක.

වත්ති බුවනෙකබාහු රජ කාලයේ මලල බණ්ඩාර කුමාරවරුන්ගේ නැව්-හම්බන් හතෙන් කිපයක් හරාමල්-ගොඩ අසල ස්ථානයකට ගොඩවෙත්ව යෙදුන හෙයින් ඒ මලල බණ්ඩාරවරු සමූහයක් ඒ ස්ථානයෙහි රජුගෙන් ලත් අවසරය පරිදි පදිංචිවී ගමක්කොට ගත්තෝය. එවක් පටන් එයට මලලගම යන නාමය ඇතිවිය.

මලලගමද මලල බණ්ඩාර වරුන්ගෙන් පැවත එන කුරුකුල හෙවත් කරාවේ වැදගත් පරම්පරා බොහොමයක් මේ දක්වා සිටිති. ඔවුන්ගේ උසස් අම් දැක්වන පෙලපත් නාමයන්ගෙන් ඒබැව් මොනවට අවබෝධ වෙනවාට සාකයක් නැත. මේ මලලගම ශ්‍රාමය ප්‍රභූවරයන්ද, ධනපතියන්ද, නීතිවේදීන්ද, කිවිවර, කිවිවරියන්ද ඇතුළු සෙසු ජනී ජන-යන්ගේ වාසභූමියකි. එයින්මුදු වෙති ජන්ම භූමිය කරගත් ශ්‍රේෂ්ඨ පැවිදි උතුමන් කිපපලක් තම:- මලලගම මුදලිකු-රාමාධිපතිව වැඩවිසූ සුමන හිමිතුමානන්ද, මලලගම ධම්මානන්ද, මලලගම සාසනධර්, මලලගම සංඝානන්ද මහානායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ හා මලලගම විජයනාග

සාමිපාදයන්ද යන පබ්වරයෝයි. මුත්වහන්සේලා අතුරෙන් මෙලලගම විජයනාග සාමිපාදයන් වහන්සේ ගැන අපට දැනගත්ව ලැබී තිබෙන තොරතුරු මෙසේයි. මෙතුමා ලෝ සසුන් දෙකට අතල්ප සේවයක් සිදුකල උතුමෙකි. එසේම මුත්වහන්සේ කරණ ලද ගුත්ඵද රාශියකි. එනම් කර්ම වණ්ණාව, තාන්තාදීපනී, වේනිය වණ්ණාව, මව්පිය සහරාව තොරුවන් වැදීම, සතරදුක යන ධර්ම පුස්තකයෝයි. මේ ගුත්ඵ අතුරෙන් සතරදුක නැමැති ගුත්ඵයේ මුත්වහන්සේ ගැන තොරතුරු ඇතුළත් කම්පංක්තියක් මෙහි සඳහන් කරමි.

ඒ කම්පංක්තිය මෙසේයි.

සිරි	ලක්ඛන සුරතලු රන් වලලු සු	ර
පිරි	නැව් තොට සමග බබලන කොටු පටු	ර
සිරි	සර යස ගාලු මහ පුරවර නුදු	ර
පිරි	හස යතුරු තොටුපල ඇති අති ලක	ර

කුරු	කුල මලලගම පද දස වයස් ක	ලේ
ගරු	බුදු සසුන පැවිදිව දම් පුහුණු ක	ලේ
ගුරු	ගුරු සොද ඇසුරුකර සසුන වැඩ ක	ලේ
කුරු	ගල ගල්ලෙනග අදිපති වන මෙක	ලේ

අජා	සිල රජ දේවී කෙරෙව් පෙ	ර
දජා	විලස බබලන ගල්ලෙන් තු	ර
රජා	තිලෝ බුදු පිළිරු පා කම්	ර
බජා	තය කිරීමෙන් වසන ආද	ර

සිරි	සුගත සාසන වෙත බැති අද	ර
දිරි	හදය ලෝ වැඩි වඩනා නික	ර
පිරි	ය වඩවන සුමිසුරු බසිනි ස	ර
සිරි	විජය නාගය යන නැමැති තෙ	ර

(සතරදුක)

මලලගම උපන් ගිහිපතිවරුන් අතුරෙන් කෞරව කුල මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙකි. එතුමාට මොලී මංගලෝත්සවය නිමිත්තෙන් ප්‍රදානය කරණ ලද නම්බුකාම ලේඛනයෙහි ඇම්. බී. ඊ. යන ගෞරව තාමය ලැබීම ඉතාමත් ප්‍රශංසායි. සුප්‍රසිද්ධ ග්‍රන්ථ කතීවරයෙක්වූ වික්‍රමසිංහ මහතා සිංහල භාෂා සාහිත්‍යාදියට අනුදර සේවයක් කළ බහුශ්‍රාත පතිවරයෙකි. විවිධ අංශවලට අයත් ග්‍රන්ථ රාශියක කතීවරයා වන මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහතා අධිරාජ්‍ය නම්බුනාමයකින් ගෞරව ලැබූ පළමුවෙනි සිංහල ලේඛකයාය. ජ්‍යෙෂ්ඨ පුවත්පත් කලාකාරයෙකු වන මේ මහතා විවාරකයෙකි. ගවේෂකයෙකි. සමාජවාදියෙකි. අධිරාජ්‍ය නම්බුනාමයකින් ඒ මහතාට සම්මාන දැක්වීම සිංහල උගතුන්ට දුන් විශේෂ ගෞරවයක් වශයෙන් සැලකිය යුත්තේය.

1953 ජූනි 5 පෙරමුණ

දුව මලලගම විමලසාරනිස්ස නායක ඝාමිපාදයාගේ

මුත්වහන්සේ මලලගම ග්‍රාමාසන්න දුව මලලගම නම් ගමෙහි ජනිතවූ උතුමෙකි. මෙතුමා කොළඹ විමලසාරනිස්ස යන නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධව පත්ව ලෝ සසුන් දෙකට ඉමහත් සේවයක් කරණ ලදහ. මුත්වහන්සේ පාණ්ඩිතයෙන්ද, කපිකත්වයෙන්ද, සුරච්චාවයෙන්ද, තේජසින්ද, ආශ්‍රිත ජනයන්ගේ සිත් ගැනීමේ වෘත්තියෙන්ද, අනුනව විසු සේක. සිල්වත්ව, ගුණවත්ව, නැණවත්ව කටයුතු කිරීමෙන් කොළඹ ප්‍රදේශයට පමණක් නොව බොහෝ පලාත්වලට භා ශාසනයට විශාල මෙහෙයක් කරමින් පව වූ පාරාම විහාරයෙහි වැඩවිසු සේක. මුත්වහන්සේ ග්‍රන්ථ රචනයෙහි භා කාව්‍ය බන්ධනසෙහිද ඉතා දක්ෂයෙකි. මේ ස්වාමීන්වහන්සේ කරණ ලද ග්‍රන්ථ අතුරෙන් අපට ලැබී තිබෙන “කවිමිණි රුවන” නම් කාව්‍ය පොතේ අවසාන සිලෝවෙන් මෙතුමා ගැන මනාකොට වටහා ගැනීමට පුළුවන්වේ.

* (සී. ඇම්. විමලසාර මහා ඝාමිපාදයාගේ).

පරලෝ සැපත්වූහ “සසුන් දජ” නම් යතින්ද
දැදුරු දහම් නද යති - සඳුගේ අයැත්මෙන්
ගහ මේ අසු තුරුසියක් කෙළගත් නිසුත්වු
ගෙවුමේස කොන්ගල “මිමල් සර” නම් යතින්ද

තවද ජෛතුමත් විසින් වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොයිසා
මැතිවුමින්ගේ හා වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නායක සමාම්පාද-
යානත් වහන්සේගේද ගුණ වර්ණනා කරමින් නිබ්බිතය
කරන ලද “කාව්‍ය ගඟි වකුස” නැමැති ප්‍රසාදකයේ අනුලොම
ප්‍රතිලොම වශයෙන් එකම කවිය යොදා කල කම් වලින්
මුල් කවිය මෙසේයි.

සිරි ගණ නයන ඉක්මුණ සසුනු දය ර	ත
අරි දත සමුදු පලසුණු දිති යස දස	ත
පිරි සිදු කුල බිඳුනු සොයිසදි වදන යු	ත
සිරි සුමනල නැමැති සම්ඳුට දෙමි මෙ පො	ත

ගණන් අයන සංඛ්‍යා පථය, ඉක්මුණ, අතික්‍රාන්තවු
සිරි සම්පත්තිය ඇත්තාවු, සසුනු, සවකීය දරුවන් කෙරෙහි
දයරන, කරුණාවෙන්, ඇලිතාවු නොහොත් සසුනු දයරන
සවකීය දරුවන්ගේ අවිවාධියෙහි ඇලිතාවු, අරිදත ගත,
ජන නැමැති, සමුදු, සමුදුසට, පලය උණුදිති, ප්‍රලය සුයතීයා
වැරිදි, සත, සත්වයා හට, යසද, යහපත දෙත්තාවු
නොහොත් යසස්දයකවු, පිරිසිදු කුල, පරිශුඬ වංශයෙහි,
අබිඳුනු, අනිජාතවු නොහොත් අබිඳුනු, අහිත්තවු, පිරිසිදු
කුල, පරිශුඬ වංශ ඇත්තාවු. සොයිසදි වදනසුත, වාර්ල්ස්
හැන්රිද සොයිසා යන නාමයෙන් යුක්තවු, ජී,රි, ඵෙච්චයතීය
සුමන, ලොකාච්චදසක ක්‍රියා සංඛ්‍යාන යහපත් මාගීයෙහි,
ලත, විසදම්කොට ලත්තාවු, මැති හම්ඳුට, ලඛකාවිපයෙහි
සමාදන විනිශ්චයකාර මන්ත්‍රී සමාම් උත්තමයා හට, මේ
පොත, කාව්‍ය රාශි ගඟි වකුස නම්වු මේ ප්‍රසාදකය, දෙමි.
දුතය කරමි.

(සථවිර පක්‍ෂයට) සිරිගණ, සඵඥයක් වහන්සේගේ, අත අයත, ආඥාපථය; නඉක්මු, අතික්‍රමණය නොකලාවු; සසුනු දය රත, ශාසනානිවාසියෙහි ඇලුනාවු; අරිදත, ශ්‍රමා ශිලාදී ආයතී ධනයන්ගෙන්; සමුදු, සමාඛවු; දිති, ධෛර්‍යී-යෙන් හා; යස, කීර්තියෙන්; දසත, දසදිසාවෙහි; පලුරිනු ව්‍යාප්තවු; දිති, ප්‍රඥාවද; යස, කීර්තියද ඇත්තාවු; අබිදුනු අතින්තවු; කුල, මාතෘ පීතෘ කුලයෙන් හා ශාරිපුත්‍ර මොද්-ගල්‍යාණ යනාදී ආයතී කුලයෙන්ද; පිරිස, ඥාතිපිරිසගෙන් හා ශිෂ්‍යාන්තේවාසී භික්‍ෂුසාමනේරාදී පිරිසගෙන්ද; ඉදු, සමාඛවු, සොසිස, ශ්‍රොතෙප්සාවු හෙවත්, කර්ණ රසායනවු; අදි වදන යුත, විශේෂණ වදනයන්ගෙන් යුක්තවු; සිරි සුමහල නැමැති ශ්‍රී සුමංගල යත නාමයක් ඇත්තාවු; සම්පුට, වැලිගම ගණාවායතී සවාමීඤ්ඤයන් වහන්සේට, මේපොත, කාව්‍ය රාශිගහි වක්‍රය තම්වු මේ පුස්තකය; දෙමි, දතයකරමි.

සිව් දෙස්	පැතිරෙන යස නෙද ක	න්දෙ
වර්ලස්	හැන්රිද සොසිස මැති	න්දෙ
කව් රැස්	ගැබ සක තම් මත ත	න්දෙ
සව් ලෙස්	පීලිගනු මැත මෙ පබ	න්දෙ
වැලි ග ම	සිරි සුමගුල් ගණ ඇ	දු රු
සිලි ත ම	යතිවර හට අප ඇ	දුරු
පිලි ලොම	වසයෙන් මේ පද ම	දුරු
පිලි ත ම	තෙමි වැද වැද පද සො	දුරු
ගණි සු රු	සඩා නත සොහොසුරු සුරු නැති	න
අති සු රු	මැඩා හරිතට නිවි දපරිර	න
මැති සු රු	තුඩාවේ පසි ගුණ වඩන ය	න
කරු සු රු	වඩා හෙල බස දුනගත් යෙහෙ	න
යති සු රු	නැමැති කොග්ගල විලල සරතිස්	ස
බුච්චි සු රු	සක වසෙක දහසට සියෙ කොල	ස
දිති සු රු	තුලා රැස පත් කුප් දිත තුදු	ස
ලෙස සු රු	මෙකව් රැස් ගැබ සකකෙලෙ සතො ස	

ද සොසිසා වර්තය. 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540 යන පිටු.

මලලගම ශ්‍රාමයට ඇතුළත්වූ මේ දුච මලලගම නම් ගමෙහි කෞරව ගෝත්‍රයට අයත් පරම්පරා අතුරෙන් කිපයක් නම් මෙසේයි. චීරසූරිය මහ විද්‍යන මූහන්දිරම්ගේ, වික්‍රමසූරිය රාජපක්‍ෂ පටබැඳි මහවිද්‍යනගේ, පුංචිගේවාගේ, සල්පඳුරු පටබැඳිගේ, අපරාක්කේ ගේවාගේ, තෙල්වත්තේ කළුආචාරිගේ, යන පරම්පරායි. මේ හැර තවත් පරම්පරා රාශියක් තිබේ. මේ ගමෙහි උපන් කෞරව වංශිකයෙක්වූද, සුඛ සේනාපති පාලවාගෙගෙන් පැවත එන්නාවූද පාලකැටියගේ, ක්‍ෂත්‍රියෙකු සම්බන්ධව අපට දැනගන්නට ලැබුණු තොරතුරු ඇතුළත් කම්පංචියක් මෙහි ඇතුළත් කිරීම මැනවැයි සිතමි.

සහපත් ගති නැමැති මාහැගි මිණි	රත්න
සහදෙති දරා ලොවාඔට උසුලන	යත්න
මහතා කළණ මින් පියදස් ජය	රත්න
සහතින් සැරද! බලයෙන් තුන්විද	රත්න

ලබමින් දිවි උපන දුවේ මලල ග	ම
සුඛ ගති ගුණ අනුව දැකීම් මහඟු ක	ම
තබමින් ලක්දිවේ සැමතැනම නම ත	ම
ඔබ සිය දිවිය හොබවන බව කියනු කී	ම

බැන්ටිස් රණවීර මෘ. කිවියර සඟරාව. 1951 ජූලි කලාපය.

පෙම්පා දූගට රුපු එහි බිඳ කෙසර යු	රු
සෙන්පති පදවි ලත් පෙරවෙනිත නර ව	රු
සෙන්පති පරපුරක පාලවා කුලෙහි කු	රු
සත් මතු ජයරත්න දින සැපතින් සපි	රු

(ධනපාල හේවාකොභිකාර විසිති)

පාලවන්, පාලකුට්ටි, පාලකැටියේ, පාලවා, යන පරම්පරා සියල්ලම කෞරව ගෝත්‍රිකයෝයි.

සුඛසේනාපති පාලකැටියගෙ කෞරව ආදිත්‍ය පියදස ජයරත්න මහතා මේ ග්‍රන්ථයෙහි ප්‍රකාශක වන්නෝය.

PANIKKAL OF MALAYALAM.

“In the reign of Maha Parakkrama Bahu (vi) there came to that City (Kotte) a certain Panikkal a foreigner native of the mountain of Malavar from a Village TULUNAR an expert master in arms and for this reason he was well comed by the King and being by him raised to the dignity of Mudliyar was called Panikkal Mudliyar.”

“There he married and had two sons, who being aduated in the Palace were most beloved by the King, who afterwards corisedering that on the side of their mother they had many Kingsmen, that as he had no their he had sworu in a grandson as his successor and fearing that the two brothers being less affected meanse of what there was of a foreigner in them and powerfull because of their very Kindred would disquitet his kindom after his death determ- ind to kill them, he communicated this intention to one of his faverite who adviced him not to kill them but to send with some title of honor the one who was more to the feared to subdue JAFAPATANAM because the Mudliyar whom he had placed there, seized the lands and had done many wrongs and violances to his lieges.”

The King adopted this advice and the Mudliyar himself who had given it to him went on his order to call the son of PANIKKAL who was called CHAMBAPERU-MALI.”

“He gave him men where with he became master of lands with title of Prince ever acknowledging the King of Kotte and paying him tribute faithfully. He they say was the first who should JAFNAPATANAM as King.”

(Revd; Fr: Queroz's, Conquest of Ceylon)

කෝවිච් ජාතික පානික්කල් මුදලි.

“කෝවිච් භයවෙති මහ පරාක්‍රමබාහු රජ දවස (දඹදිව) මලබාර් රට මලයාලම් ප්‍රදේශයේ නුලුතර් නම් ග්‍රාම වැසි A පානික්කල් නැමැති විදේශිකයෙක් කෝවිච් නුවරට පැමිණියේය. සුඛාසුදු තැනීම පිළිබඳ ඉතා දක්ෂ භාවයක් මොවුන් කෙරේ පැවතුන සෙයින් රජතුමෝ ඔහු සාදරයෙන් පිළිගත්හ. කාලයක් ඇවැමෙන් මොහුට මුදලි නාමයක් දෙවා වදලායින් පසු හේ පානික්කල් මුදලි නමින් ප්‍රසිද්ධිය.”

“මේ මුදලි තැන ඇවැහවී පුත්තු දෙදෙනෙක් ලැබූහ. රජ මාලිගාවේම ඔවුහු ශාස්ත්‍රයන් ඉගෙනගත්හ. රජුපුරාවෝ මේ දරු දෙදෙනා කෙරෙහි බොහෝ ස්වේභ ආචූච සිටියාහ.”

“ඉක්බිති වැසි වැස් පැමිණි මේ දරු දෙදෙනාගේ මව් පක්ෂයේ නැබඹුවර රාජ පුරුෂයින් බොහෝදෙනෙක් සිටි හෙයින් තමාගෙන් පසු රාජ්‍යය පිළිබඳ බියට පත් රජුපුරාවෝ රජකමට උරුම පුත්‍රයෙක්ද තෝසිටියෙන් සාකිස එකම මුහුපුරාට රජකම ලැබියයුතුයයි දිවි රාමිදී කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළහ. ඊට හේතුව මේ විදේශිකයින් බොහෝ බලසම්පන්නවද රටවැසියාගේ හිත් දිනාගනද සිටි බැවින් ඔවුහු රජකම ලබාගැනීම පිණිස කළකෝලාහල ඇතිකරත් යයි යන සැකය පිටය ඉත්තිසා මේ සහෝදර-යින් දෙදෙන මරාදැමීම පිණිස රජ බොහෝ පක්ෂ හිතවතකු හා කුමන්ත්‍රණ කෙළේය.

A PANIKKAN:- A Caste of barbers and weavers in the Madura and Tinnvelly Districts of Madras.

(Castisin India, by J. H. Hutton, Cambridge University Press, Page 256)

“ඒ හිතවතා ඔවුන් නොමරා දෙදෙනා අතරෙන් බලවත්තයා ගරු තාම සම්මුතියෙන් පවරා ජාපනේ රාජධානිය භාරව සිටින මුදලි තැන කෝට්ටේ නගරයට කප්පත් නොගෙවා රජුට ද්‍රෝහිව සිටින සෙයින් ඔහුට විරුඬව සටනට යවන්නට යයි අනුශාසනා කෙළේය.”

“මේ අදහස රජුට භාරගෙන ඒ අනුශාසනා කාර මුදලිතැන පානික්කල්ගේ පුත්‍රයා වූ සෙමිබ පෙරුමාලි කැඳවාගෙන ඒම පිණිස පිටත්කර හැරියේය.”

“ඔහුට කුමාරයා යන තාමයද ප්‍රසාදකොට දෙවෑ සේනාවද පවරා රජු යටතේ යාපා පව්වනම පරිපාලනය කිරීමට සහ කෝට්ටේ රජුට (හවෙති පැරකුම්බා) කප්පත් ගෙවීමටද ආඥා කළහ.” මේ කුමරු වතාහි ජාපනය ආණ්ඩු කළ පළමුවෙහි රජුයයි කියනු ලැබේ.” යනුයි.

(ප්‍රනාන්දු කීපුරෝස් පියතුමාගේ ලංකා විජය ග්‍රහණය නැමැති ඉතිහාසය) කෞතුකාගාර පොත්හල අංක 22B/16

A පානික්කල්:- මදුරාසියේ මදුරේ සහ තිත්තවේලි පලාත් වල වසන ඇම්බැට්ට් ගෝත්‍රයකට සහ රෙදි වියත්තන්ටත් අයිති නාමයයි.

කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාලය යන්ත්‍රාලයේ මුද්‍රිතී ඉදිරියාවේ වංශ නැමැති පොත. පිට 256. පේ. එච්. හටන් විසිනි)

පාණිකිකන්:- වාත්තියකාරණ
පාණිකිකන්:- ගුරුවරයා

පාණිකිකන්:- උපාත්තියයන්, ජාරායන්, මායාසංසිඛ්‍රවණන්, ජාණිකිකන්, විඛිකිකන්, විඛිකිකන්.

පාණිකිකන්:- උපාද්‍රව අය, අරක්කු පෙරන්නා, අලි මේව්-වල් කරන්නා, විඛිකිකන්, විඛිකිකන්.

(යාපනේ පෙයරකරාදි. පිටු 658, 694)

දකුණු ඉන්දියාවේ බටහිරට හුරුම පිහිටි මලයාලම් කේරලය, මලබාරය, නොහොත් කොච්චිරට, කොච්චි ගෝත්‍ර නාමයක් දැරූ Aපානික්කල් (පානික්කර්) නාමාත්මක කෝච්චිවේ නුවරට පැමිණ සිංහල කුල කාන්තාවක් ආවාහ කොටගෙන සෙම්බුගප්පෙරුමාල් සහ අම්බුලුගල කුමාරයා නමින් යුත් පුතුන් දෙදෙනෙකුත් ලැබ මුදලි ධුර ප්‍රාප්තව කෝච්චිවේ තහරයෙහ විසූ බව මෙයින් පැහැදිලිවේ.

මේ “සෙම්බුග පෙරුමාල්” නාමැති දුවිහි කාමයේ සිංහල අනිය මෙසේයි.

දෙමළ අකාරාදි විස්තර.-

- செம்பு - உதும்பரம், தாம்பிரம்.
 - සෙම්බු - උදුම්බර, නාඹර, (සසු)
 - பெருமாள் - அரசன, தலைவன்,
 - පෙරුමාල් - රජුජුරුවෝ, ප්‍රධානියා (කුමරා)
- (යාල්පානම් පෙයරකරාදි)

Aරන් සත් පත් එකසුත් සුගත් පද මුදුත් දුත්	
මල්කඩක් මෙන්	නිහින්
සුත් මෙන් සත් ගුණයෙන් සතක් රැකී නැතිත්	
දත් සිප් සියල් කම්	නළත්
සත් කින් යුත් පතික්කි නම් මැනිතුමෙක්	
ආරාධනාවෙන්	මහත්
සෙන් අත් පත් වනු වස් සියල් එළ සිලෝ	
කියෙන් තිලෝනා	වදිම්

(හවෙති පැරතුම්බා රජ දවස ලියන ලද එළ සිලෝ සහකය පුස්කොළ පොත. කටුගේ පොත්හල අංක AD 6)

හවෙති පරාක්‍රමබාහු රජුද සොළී දෙමළ රාජවංශයට අයත් කෙනෙකු බව එක්ති කථා පුස්කොළ පොත්වල සඳහන්වී තිබේ. ගම්පොල ඉතිහාසයෙහිද එසේම ලියනලදී. එතුමන්ගේ එකම දුකුමරිය “ලෝකනාථා” නොහොත්

විශේෂ විභාග.

සෙම්බ්ලිගස් පෙරුමාල් යනු සපු කුමාරයා කියාද, සෙම්බ්ලිගස්-පු-පෙරුමාල් යනු සපුමල් කුමාරයා හෝ සපුමල් රජ්ජරුවෝ යන්න බව පසු පිටවල සඳහන් කරුණු වලින් මොනවට අවබෝධවේ.

සෙම්බ්ලිගස් පෙරුමාල්ට, සේනානායක ස්ථානාන්තරද පවරා තිබූ සෙසින්, ඒ දෙමළ නාමය සිංහලට පෙරලා සේනාපති තනතුරද දක්කවමින් සන්දේශ කාරයෝ මෙසේ වැනුහ.

A "ලලකුඩය" දේවිය පාවා දුන්නේද දෙමළ වංශාභිපයෙකු වූ තල්ලුර් තුනසාර් නැමැති සන්නස් ලේකම් තැනටය පැකුමිබා රජුගෙන් පසු කෝට්ටේ රාජධානියේ සිංහාසනය මේ දෙපලගේ පුත්‍රයාට අයිතිවිය. හේ දෙවෙනි ජයබාහු (ක්‍රි. ව: 1467/69) නමින් 'රජවුයේ මොවුන් මරාදමා සපුමල් කුමරු හෙවත් සෙම්බ්ලිගස් - පු - පෙරුමාල්, ගවෙනි භුව-තෙකබාහු (ක්‍රි. ව: 1499/76) නමින් ත්‍රි සිංහලයටම රජ රජවුයේය සිංහල රාජකීය කුමරියක් පාවාගත් මෙරජු ජාතියෙන් කොවිවියෙකි. මොහුගේ සහෝදරයෙක්වූ අට වෙනි වීර පරාක්‍රමබාහු (ක්‍රි. ව: 1487/1509) විසි දූවුරුද්දක් රාජ්‍යය කෙළේය. මීට ඉහතින් (ක්‍රි. ව: 1476/86) දක්වා පණ්ණීන පරාක්‍රමබාහු සිංහලන්ගේ රජවිය. මේ දෙදෙනාද කොවිවි ජාතිකයෝ වෙති. තවවෙනි පරාක්‍රමබාහු රජුද (ක්‍රි. ව: 1508/38) ඉහත සඳහන් පරපුරට අයිතිය. මොවුන්ගේ සහෝදර කොවිවි ජාතිකයෙක් විජයබාහු (ක්‍රි. ව: 1530/34) යන නමින් දෙවුන්දර හා ගම්පොලද රජ්‍ය ශ්‍රීයට පත්වූ බව පෙනේ. හත්වෙනි භුවතෙකබාහු, රසිගම් බණ්ඩාර, මායාදුන්නේ රජ. සීජාවක රාජසිංහ, දොන් ජුවන් ධම්පාල යනාදී සිංහල රජවරුද ඉහත සඳහන් පෙළපතට අයත් වූවෝ වෙති.

නීල	කුරුකුල නැගෙමින් රිච් දෙව් සිරි	න
දුල	කර සේසත් මිණි බරණ කිරණි	න
බල	සිරි හෙත් සහ යාපා පවුන් ගෙ	න
බල	සේනානායක *සපු කුමරු එ	න

(සැලලිහිණි සන්දේශය.)

එමෙන්ම අතිත සිංහල රජ දවස ඉන්දියාවෙන් මෙරටට පැමිණි මානික්ක තලෙයි වේදුර් නැමැති තවත් රජකුගේ අයාසී ද්‍රවිඩ නාමයවූ (மாணிக்க தலை வேளத்தர்.) මානික්ක තලෙයි වේදුර් යන්ත් නීලකොබෝ සහ කසාකුරුළුළු සන්දේශ කාරයෝ මෙසේ ලංකා භාෂාවට පෙරළා දුක්වූහ.

මොහු වනාහි මුක්කර හටනෙහි දැක්වෙන දෙවන මානික්ක තල වේදුර්ට පලමුව ලංකාවට පැමිණියෙකි.

මුනිදු	දකු වඩමින් තිසි ලෙස සොළු	රු
නිවිදු	මිණි කිරුළු කරවූ සාය ග	රු
පසිදු	සුර තරත් අද කරණ විසිකු	රු
දිනිදු	අවර වදු වෙහෙරට පොළොම් ම	රු

(කහකුරුළු සන්දේශය. 46 වන පද්‍යය.)

දම්ල බසෙහි වූ “මානික්ක තලෙයි වේදුර්” යනු “මානික්ක ඔටුණු රජ” නොහොත් “කුමාරයා” යන අභියයි.

“මානික්ක” යනු මානික්, මිණි, යන තේරුමයි. “තලෙයි” යනු ඔටුණු, කිරිට යන අභියයි. මෙයින් “මිණි කිරිට” යයි මිශ්‍ර සිංහලයට ව්‍යවහාර වූනි. එය සිංහලට බිඳී බැවහාරවුණේ “මිණිකිරුළු” යනුවෙනි.

*සපුමල් කුමරු යාපනයෙහි සිංහාසනාරූඪවූයේ ක්‍රි: ව: 1448 දීය යාපනේ අර්ධමිපය දිසා හතරකම බෙදා සිංහල අධිපතියන් හතරදෙනකුට බාරදුන් බවද යාපනයේ ඉතිහාසයෙන් පෙනීගත කරුනකි. ඒ දිසාවලට පත්කරන ලද අධිපතියන්ගේ නම් මෙසේය.

ඒ බැව් ඉහත සදහන් පද්‍යයෙන් පැහැදිලිවේ. පොළොම්-
මරු වෙහෙර (දැන් නංගල්ලේ පොළොම්මාරුවේ කුඩා
විහාරය) “මෘණිකත තලෙයි වේන්දර්” නොහොත් “මිණි
කිරිඵ නිරිදු” නැමැත්තෙකුගේ කෘතියක් බව මින් ස්පුටවේ.

දෙමළ අකාරාදී විභාග

මානිකුක ත්‍රව්‍ය - මෘණිකත තලෙ
මෘණිකත තලෙ - මෘණිකතවුත්ත, මිණි කිරුඳ
වෙත්තර් - වේන්දර්
වේන්දර් - රජ

පොළොම්මාරුව අසල වූ සිවිනා මලුවේ මේ ප්‍රදේශික
රාජයා විසූ බව හරණ ගණිතාවාය්‍යී ප්‍රණීත නීලකොබෝ
සන්දේශයේ අවචන කවෙන් අනාවරණය කරන්නේ
මෙසේයි:-

සි වි නා	කල පොරණ මිණිකිම රද	පේම
සි වි නා	වැඩ දිවාමලු කරවිය	මි ම
සි වි නා	දැන් මෙතොප අප මෙපියස	තා ම
සි මි නා	මලුම යයි පැවසුති එනි	සා ම

(නීලකොබෝ සන්දේශය)

*“වල්ලිමානාක්කන්, යන විරුද්‍ය නම ඇති වික්‍රමසූරිය
තෙමේ බටහිර පත්තුවටද, සෙම්බග මානාක්කන් යන
විරුද්‍ය නාමලත්, වීරසූරිය තෙමේ නැගෙනහිර පත්තුවටද
යෝන් මානාක්කන් යන විරුද්‍ය නම ඇති, විජය පරාක්‍රම
නෙමේ දකුණු පත්තුවටද, අධිකාරී කොට “උද්දණ්ඩවීර
ශ්‍රීබාමනී” ගරු නාමධාරී වීරසිං තෙමේ සේනාපති පදවියටද
පත්කරණ ලද්දේය”

(1957 සැප්තැම්බ්‍ර මස 1 ඉරිදා, සිළුමිණ.)

මිණිකිරිට - යනු පද්‍යයට යෙදුවේ “මිණිකිරිට” කියයි.

“එමිණි කිරුළු රඳ හට පොරණ කිරතුරු”

යන්තෙන් රාජ නාමය පෙනේ

මිණි කිරිට - මිණි කිරිට - මිණි කිරුළ යනු “මාණික්‍ය තලෙසි වේදුර” නැමැති රාජයෙක් බව දැන් හොඳටම පැහැදිලිය. ප්‍රසිද්ධ ඉතිහාස පොත්වල මේ රාජ නාමය සඳහන් නොකරන ලද්දේ ප්‍රදේශික රාජයකු වූ බැවිනි. කහ-කුරුළු සහෙය කනියා වූ දික්වැල්ලේ හෙරණ පාණන් සහ නිල කොබෝ සහෙයකාර හරණ ගණිතාවායතියන්ද ස්වයං ග්‍රන්ථවල මේ නාමය සඳහන් කරන ලද්දේ ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් නිසැකයෙන්ම මේ රජු පිළිබඳ පුවත් දන්නා බැවිනි. මාණික්‍ය තලෙසි වේන්දර රජු දකුණු ලක සිටිනා-මුටු නියමි නම් වාස භූමිය කොට ගෙන සිටි බව මෙයින් පෙනේ.

A මාණික්‍ය පව්වන්කට්ටිගේ, මාණික්‍ය පටබැඳිගේ නමින් යුත් කෞරව වංශික පරම්පරාවල දකුණු පලාතේ පවතින දකිනට ලැබේ. මේ පෙලපත් නාම වලින්ද “මාණික් ඔවුනු දරුවෝ” යන අර්ථය ගෙනදේ

A පட்டකද්දු - පட்டවත්තන

පව්වන්කට්ටි - පව්වන්තනන්

පව්වන්කට්ටි - රාජාභිෂේකයා

පட்ட වත්තන - පட்டභ්‍රතීභ්‍රත වාසර්

පව්වන්තන - පව්වන්තර්තන වරසර්

පව්වන්තන - රාජාභිෂේකය ලත් රජු

(සාලානම් පෙයරකරාදි. පිටු 655, 656)

† BADUGES (I. E. Vadugans er Northeners)

The Emissaries of the Madure Rulers

(Tinuavelly Gezetteer, by H, R. Pate I. C. S. Chf ii, Page 58)

භාවය:-

(බදුගේ යන නාමය “ඔවුගන්” නොහොත් “උතුරේ වැසියා යනුයි” මොවුහු මදුරාපුර රජවරු වෙනුවෙන් පෙනී සිටින මන්ත්‍රීවරුයි.)

(නිත්තමාලි ගාසවියර්, සිවිල් නිලධාරී, එච්. ආර්. පේට් ii පරිච්ඡේ: පිටුව 58.)

†“මාණික්ක බදුගේ” ඡණික්කු බදුගේ, මාණික්කු බදුගේ යන නාමවලියෙන් පසිරට මදුරාපුර රජවරුන්ගේ ඇමසානිස් ධුරය දැරුවන් යන තේරුම ඇතිවේ.

තවත් මාණික්කගේ, මාණික්ක බඩතුරුගේ යනාදී පරම්පරාවල් වනාහි මාණික්ක තලෙයි වේනැර රජු යටතේ සේවය කළ සුළු නිලධාරී කොටසකගෙන් පවතින පරම්පරාවල් වශයෙන් විශ්වාස කරණු ලැබේ. ඔවුහුද කුරුකුලයෝය

නිල කිරාව

අලගියවන්ත මුකවෙටි තුමා විසින් පානුනිසි ආණ්ඩුවේ ඉල්ලීම පරිදි (ක්‍රි:ව: 1593/1615) කාලය තුල ඇතුලත් ආදායම් බදු සම්බන්ධ සම්පාදනය කල තෝම්බුවේ 12 වෙනි පිටුවේ 23 සහ 41 වෙනි පෙළේද, 15 වන පිටුවේ 6 වන පෙළේද, 16 වන පිටුවේ 11 සහ 23 වන පෙළේද, 17 වන පිටුවේ 14 වන පෙළේද, 20 වන පිටුවේ 16 සහ 38 වන පෙළේ, සහ තවත් කීප පළකම මිගමුව සහ හලාවත පළාත්-බදු පුරාද්‍රවැල්ල, කුඹුකත, ගලහිටියාව, වෙන්තප්පුව, කටු-තේරිය, හිත්තපිටි, නයිතාමඩම, යනාදී ප්‍රදේශ වාසීන් අතර “නිල කිරාව” නම් කරාව කුලයට අයත් ගෝත්‍රයක් ගැන සටහන් වී තිබේ

එහි “A” අක්ෂරය වැරදීමකින් වැනිපුර යොදා තිබෙන්නේ වී තමුත් පරංගි භාෂාවෙන් ලියන විට, එසේ “A” අක්ෂරය (ඉංග්‍රීසි ක්‍රමයට විරුධව) සමහර විට ලියනට පුළුවන්කම තිබේ යයි ජිනිය හැක.

එහෙත් “නිල කිරාව” පිළිබද දත්තා කෙනෙකුට එහි සදහන් ගෝත්‍රික නාමය එකවරටම තෝරා ගත හැක

ඉහු මිටියාවනෙන් සොයාගන්නා ලද ඇත පුරාණ ශිලා ලිපි ප්‍රකාර පරවර කුලයේ මිනිසුන් තුන් වර්ගයකට, නිල පරවර, පහළ හෙවත් පහලවන් පරවර, සහ මිනපරවර, යන නාම ගිණු බැව් කියන ලදී.

සුඛ දමිල භාෂාවෙන් “නිල” යනු ව්‍යුහයාටද “පහළ” නොහොත් “පහලවන්” යනු සුසතියාටද “මින” යනු මත්ස්‍යයාටද කියනු ලැබේ.

කෞරව වංශිකයින් අතරද ඔවුන් තුන් වගීයකට, “නීල කරවර්” (ව්‍යු කරාව) “පගල් කරවර්” (සුයෂී කරාව) “මිහ කරවර්” (මත්ස්‍ය කරා) යයි ව්‍යවහාරව පවතී.

භත් කෝරලය බද සෙන්දිරියාපිටිය, පොතුබෝව, තෙරියාව, අරයන්වැව, මීගලාවැව, කුරුප්පුවත්ත, ඔතුවෙල, මාස්පොත, දිද්දෙණිය, දොඹෙමඩ, බුල්තාව, තෙල්ලිය, දෙමිලමානේ, සහ තවත් පළාත් කීපයක වසන සමහර උඩරට කරාව කුලයේ මිනිසුන්ද, තම තමන් “ව්‍යුකරාවේය.” “සුයෂී කරාවේය.” “කෝන් කරාවේ” යයි කියා ගනිති.

“කෝන්” යනු දමිල වචනයෙන් “රජු” නොහොත් “එඩේරා” යන අර්ථය ගෙන දේ.

මිහවත් පඩි රාජසිත්ට “කෝන්” නාමයෙන් අමනත්තා සේම “මිහ” හෙවත් “මත්ස්‍ය” නාමයද, ඔවුන්ට උරුම වන්නේය.

ඉන්තිසා කරාව කුලයේ එක් ගෝත්‍රයක් “කෝන් (රජු) සහ “මිහ” (මත්ස්‍ය කරාව) යයි කියාගන්නා බව සැලකිය හැක.

දඹදිව උතුරේ රාජ පුත්‍ර ප්‍රදේශයේ කුරුරටට යාබද රාජධානියට මත්ස්‍යදේශයයි කියති. අද “හෙරාව” නමින් හඳුන්වන මේ රට වැසියන්ට සතු බසින් “මත්ස්‍ය වරා කියාද, දමිල බසින් “මිහ” නොහොත් “මිහවත්” කියාද කියති.

දමිලයන් කියන අනුමට මොවුහු වනාහී ඇත අනිතයේ ව්‍යු වංශික මිහ පඩි රාජසිත් සමහර දෙනෙක් දඹදිව දකුණෙන් පළාගොස් රාජ පුත්‍ර ජනපදයේ පදිංචි වූ බවත් ඔවුන්ගෙන් පැවතෙන්නෝ වූකලී මෙම මත්ස්‍යවරා යයි විශ්ව ස කල හැක.

(අලගියවත්ත පානුතිසී තෝමබුව, තුන්තුකුසියේ පතිව්‍ය ලර් දෙමල සහරාව, දෙමල අකාරාදි, භත් කෝරලයේ ජන කථා ආශ්‍රයෙනි.)

ශාකිඤ්ඤ වංශික මණ්ඩාර වලිය.

“.....ගදකන්‍යායන බිසවු සොහොයුරු උරු කුමාරය, රෝහණ කුමාරය, අනුර කුමාරය, විජ්‍යකය, දීඝියුස, යන කුමාරවරු තැගනියන්ගේ ලක්දිව් ගමන් අසා මෙහි පැමිණ තැගනියන් සහිත රජ දැක, ඔවුන් විසින් කරණ ලද සත්කාර සම්මාන ඇත්තානු ඒ ඒ තත්හි තගර ශ්‍රාමයන් පිහිටුවූහ. ඔවුනතුරෙන් උරු කුමාර තෙමේ ගම්පලව නුදුරු ගමහි රමණීයවූ බිම් බලා එහි නුවරක් කොට විසුයේය එනුවර ගම්පල නොහොත් සිදුරුවාන නම් විය.”

“රෝහණ කුමාරයා විසු රට රෝහන නම් විය. අනුර කුමාරයා විසු රට අනුරාපුර විය විජ්‍යක කුමාරයා විසු රට විජ්‍යපුරය නම් විය. දීඝියු කුමාරයා විසු රට එනම් විය. රාම කුමාරයා විසු රටද එනම් විය.”

“මෙසේ මේ රාජයන්ගේ නාමයෙන් රුහුණය, මායාය පිහිටිය, යන නම් ඇති කොටස් තුනක් වූහ. නොහොත් ශ්‍රී සිංහ නම් වී.....සිදුරුවාන රටෙහි බණ්ඩාරවරු දස අට දෙනෙක් වූහ. බලවිටද එපමණ වූහ. ඉතිරි තෙරටෙහිද ඊට මදක් බණ්ඩාරවරු අඩුවූහ. මෙකී පස් මහ රටෙහි සියලු බණ්ඩාරවරුම ඉතා බලසම්පන්නව කුඩ පලීය ආදිය ඇතිව ආධිපත්‍යයෙන් විසුහ.....”

“සිදුරුවාන බද බණ්ඩාරවරු, “අපේ රජ පලි ආදිය නුදුනහොත් බලවිට රට යුද කොට ගනිමැයි” කීහ. එවිට:- “බලවිට රට බණ්ඩාරවරු,” “රට දෙතත් පලි නොදෙමැයි” කීහ.....”

(සිදුරුවාණය නොහොත් බණ්ඩාරවරු)

පානබොක්කේ මහතා විසින් විසාර කරණ බණ්ඩාර වලිය.

කලින් කල රජ බවුණු වෙලද යන ගෝත්‍රිකයින් මෙහි පදිංචිවීම පිණිස ආවෝය. ඔවුහු කොහොමටවත් ඔවුන්ගේ

කුල මිශ්‍රණය වීමට ඉඩ ප්‍රසාදයක් හුදුන්හ එහෙත් ඔවුහු ගොවි කුලයෙන් හිර ගත්තෙන් ඒ කරණකොට ගෙන ගොවි කුලය මේ රටේ ප්‍රධාන කුලය වශයෙන් කල්පනා කරන්නට විය.

වහිමාන කාලයේ ගොවි කුලයේ කොටස් කීපයක් තිබේ.

‡ රජේකුට දාව ගොවි කුල බිරිදකුගෙන් ඉපිද පැව-
තෙන පරම්පරාවට බණ්ඩාර මලිය යයි කියති.....

මොවුන්ට හා අමිශ්‍ර ගොවි කුලයටද රදලකම්පේරුව
නොහොත් මුදලි පේරුව යන නමයේ තාමය අයිතිය.....

අනිකුත් බාල ගොවිගම ගෝත්‍ර පිළිබඳ විසතර මෙසේය:-

1. “නිලමක්කාරයෝය.
2. පව්විවල ඇයෝය.
3. වීරමේසාර ගොල්ලෝය.
4. පොරොකාර සහ කුතම් මඩුවේ ගමයෝය.
5. ඇත්වල පණිකිකියෝය.
6. මල්කරුවෝය.
7. කුට්ටත් වල ඇත්තෝය.
8. බලිගත් ගමයෝය.
9. ගත්තරුය.
10. තිඹිල්ලෝය” යනුයි.

‡ තරේඤ්ඤාන රජුට දාව උනම්බුවේ තම් ප්‍රතෙක් සිටි-
යේය. එහෙත් ගොවි කුල සත්‍රියකුගේ දරුවෙක් සෙයින්
ඔහුට රජු මෙන් පිළිගන්ට කුලමානි ඇමැතියෝ සතුටු
නොවූහ.

සිංහල බලය පුවත් පත, 1. 11. 1941,

යම් පුරුෂයෙක් ඔහුට වඩා පහත් කුලයක සත්‍රියක හෝ ස්වකීය දෙගුරුන්ගේ කැමැත්ත තැනුව තමාගේ කුලයේම සත්‍රියක සමග හෝ අවාහවෙන්ට යෙදුන හොත් එය වාරිත්‍රවලට සහ නැකම් පිළිබඳවද විරාඬ ක්‍රියාවක් වන්නේය. මෙවැනි විවාහවලින් උපදින දරුවන් අවජාතක වශයෙන් සලකනු ලැබේ.”

“ගොවි කුලය මේ වීපයේ ප්‍රධාන කුලය වශයෙන් කල්පනා කරණ නුමුදු රජ බමුණු සහ වෙලද කුලිතයන් අතරෙන් යම් පුරුෂයෙක් මෙරටට පැමිණ ගොවිකුල සත්‍රියක පාවාගත ඒ බිරිඳගෙන් දරුවන් ලද්දේද එකී දරුවෝ පියාගේ ඩංශයට ඇතුළත් නැත. එසේ වුවත් ඒ දරුවන් සහජාතකයින් වශයෙන් කල්පනා කරණු ලැබේ. එහෙත් ඔව්හු පිය උරුමයේ ප්‍රශ්නයට භාජන නොවෙති. ඊට හේතුව කවරේද යත් පියාගේ මරණයේදී ඔහුගේම කුලයට අයත් බිරිඳකගෙන් උපන් දරුවන් ඇතිවී ඔවුන් උරුම කියාගෙන ඉදිපත් වීමට පුළුවන් කම තිබෙන නිසත්, මෙහි පදිංචි වී සිටින අර මැරුණ පුරුෂයාගේම තැ බඩු කෙනෙකු හෝ උරුම කියාගත ඉදිරිපත් වීමට ඉඩ තිබෙන නිසාත්ය.”

“ගොවි කුල බිරිඳගේ දරුවන්ට මේ පිය උරුමය පිළිබඳ කිසිම අයිතිවාසි කමක් නැත ”

(පානබොක්කේ සහ ලැමෂරජ් මහනුවර ඒජන්ත මහනුන්ගේන් නීති නිසංචුව, පිටු 6, 13, 14, 15, කොළඹ කෞතුකාගාර පොත් හල, අඩක 15 / B. S.)

බණ්ඩාර වරු.

කෝච්චේ සහ මහනුවර යනාදී රාජධානි කාලවල දකුණු ඉන්දියානු රාජවංශිකයින් බොහෝ දෙනෙක් මේ රටට වරින් වර පැමිණ තිබෙන බව නොයෙකුත් ඉතිහාස පොත්වල සටහන්වී තිබේ. මේ ක්‍ෂත්‍රියයන්හට “සම්-බණ්ඩාර්” කියාද කෙටි වශයෙන් “බණ්ඩාර්” කියාද ද්‍රවිඩ

හමා වෙත් ආමංගුණය කර තිබේ. මෙයින් ලංකා භාෂාවට පෙරලාගත් “බණ්ඩාර” තාමය අද දක්වා ව්‍යවහාරව පවතී. එහෙත් සිංහල රජුන් දවස මේ ගරු බණ්ඩාර තාමය රාජ වංශිකයින්ටම පමණක් සීමාවී තිබුන බව ඉතිහාස පොත්-පත් බැලුවන්ට ඇතැම්බලක්සේ වැටිති යහවාට කිසිසේත් අනුමාන නැත

රොබෙයිටෝ කියුරෝ, කුටෝ, බෝල්දියස්, බැරදස්, වලන්ටයින්, රොබොට් නොක්ස්, ඇප්. ඊ. ගුණරත්න, තෝම්බුවේ මුදලි, යනාදී ඉතිහාසඥයින්ගේ පොත්වල “බණ්ඩාර” යනු රජුන් පිළිබඳවම ව්‍යවහාරයට පමුණුවා තිබුනු බව දැනගත හැක.

එසේ නිසියදී අර විදියේ කුල මිශ්‍රනයකින් බණ්ඩාර වලිය (බණ්ඩාරවරු) ඇතිවිය, යන පාතබොක්කෙ මහ-තුන්ගේ කියමන ඉදිරාම වැරදි විය යුතුයි.

බණ්ඩාරවලියේ උරුමක්කාරයින් වනාහි මෙහි පහත සදහන් රජ දරුවෝය:-

මායාදුන්නේ බණ්ඩාර, මහ රයිගම් බණ්ඩාර, රයිගම් බණ්ඩාර, ටිකිරිබණ්ඩාර, විරසුන්දර බණ්ඩාර, කොනපු-බණ්ඩාර, ජයවීර බණ්ඩාර, පෙරිය බණ්ඩාර, * දෙනා කත්‍රිනා-බිසෝ බණ්ඩාර, දෙනා මාගරිටා බිසෝ බණ්ඩාර, දෙනා ඉසබෙලා බිසෝ බණ්ඩාර, හෙණකඳ බිසෝ බණ්ඩාර, දෙනා-කත්‍රිනා මහ බිසෝ බණ්ඩාර, දෙන් දීගෝ බණ්ඩාර, ජලසිංහ බණ්ඩාර, සහ තවත් රාජවංශිකයෝ බොහෝ දෙනෙක් වෙති.

* “ජයවීර රජතෙම තමහට ජාතක කොට කීර-වැල්ලේ බිසෝ බණ්ඩාර වැදු රාජ කුමාරයෙකුත් රාජ කුමාරියෙකුත් වූහ.

රාජ කුමාරිකාව භුවනෙකබාහු රජදරුවන් වැඩ-ඉන්නා අවදියේ ධම්පාල රජහට සරණ මගුල් කොට”..... (අලකෝස්වර සුද්ධිය පුස්තකොල පොත කටුගේ පොත් හල)

මේම උඹරට ජයවීර බණ්ඩාර රජුගේ දු කුමරිය දෙනා කතිරිතා නමින් බවතිස්මය ලැබ ක්‍රිස්තියානිය වැළඳගෙන දෙන් ජුවන් ධම්පාල රජුගේ මෙහෙසිය වූවාය.

පළමුවෙනි විමලධම්පුරිය, සෙනරත් සහ දෙවෙනි රාජසිංහ රාජධානි කාලයේ උඩරට රදළ පේරුවකට අයත් සංකඩලල මහනුවර විසූ අලුදෙණියේ කිවිඳු විසින් ලියන ලද “රාජසිංහ වණිනා” නැමැති කාව්‍යයෙන් උඩරට සහ පහතරට හතලිස් අට කෝරළයකින් ගෙන්වන ලද රදළ නොහොත් A මුදලි පේරුවලට අයත් හටන්කාර කුලිකයින් හට අප්පුහාමි තමන් ආමානුණය කර තිබේ. එහෙත් මේ පේරුවලට පෙනී සිටින රදළ අප්පුහාමි වරුන් වනාහී පාසබොක්කේ මහතා විසින් විවේචනය කරන මිශ්‍රණය නොවන බව අපි එක එල්ලේ විශ්වාස කරමු.

රාජ වංශයෙන් පිට කුලිකයින්හට බණ්ඩාර නාමය නොව අප්පුහාමි නාමය හිමි බැව් රාජසිංහ වණිනා කාව්‍යය කියවීමෙන් දැනගත හැක.

අළුදෙණියේ කිවිඳුගේ “රාජසිංහ වණිවෙන්” පද්‍ය කීපයක් මෙසේයි.

රාජසිංහ වණිව.

සාලේගොඩ,

12 සාලේගොඩ උතු	ම
මහ මැතිඳු සද එතර	ම
* උනමුණම මන ර	ම
නෙන්තකෝන් මහ මැතිඳු පැරකු	ම

“A The Title Mudali or ever mudaliyar is used by the Kaikkilaiyan and some other caste.”

(Tinnavelly Gazetteer of Madura. 1917, By, H. R⁹ Pate. Chp: iii, P: 138, Foot Note)

මුදලි නොහොත් මුදලියර් නම රෙදි විසින්නන්ට සහ තවත් සමහර කුලවල අයින්ටද ව්‍යවහාර කරති

(මදුරාසි නින්තවෙලි ගැසටියර් 1917 iii වන පරි: පිටුව 138, අධෝලිපි, එච්. ආර්. පෙට්ටි)

වලගම,

- 14 වලගම හිමි ම තා
- + වන්දන සේකර මැති තා
- වල්ල ගම සොබා තා
- විජය තෝරන් මැති විජය තා

මොලගොඩ සහ අළුතිහාරෙ,

- 15 එහිමි අළු වෙහෙ ර
- මුදලිදු වනිග සේක ර
- ලත් ජය සිරිති නො ර
- උතුම් මොලගොඩ මහ මැති සු ර

කුරුමිට සහ ම.තර,

- 16 වෙනු මෙන් විකුම් ඇ නි
- පවර කුරුමිට මහ මැ නි
- වෙර සිත් මෙන් බලා නි
- මහන් A මාතොට මන්ත්‍රී අදි ප නි

කුරුප්පු මන්ත,

- 17 ජයසිරි නිනිද රු ඳු
- මහන් ? සෙනරත් මුදලි ඳු
- කල රුපු රණ පුර ඳු
- 0 උතුම් එ කුරුප්පු මහ මැති ස ඳු

* මේ උතම්බුවේ තෙත්තකෝන් මහ මන්ත්‍රී වනාහි සෙනරත් රජ කාලයේ (ක්‍රි: ව: 1604/34) සිටියෙකි. මීට අවුරුදු 72 ට පසු නරේන්ද්‍ර සිංහ රජුට දාව යකඩ දොලියගෙන් උපන් උතම්බුවේ නැමැත්තා වූකලී ඉහත සඳහන් උතම්බුවේ තෙත්තකෝන් පරපුර හා ඥාති සම්බන්ධයක් නැතිවු.

18 මෙමැති සෙන් පිරි ව	ර
කුරු මැද සුපුන් සඳ සු	ර
සෙනරත් නර පව	ර
සොදින් රජ කරණ සඳ එනුව	ර

+ කුරුකුල චරිතයේ පළමුවන කාණ්ඩයේ 170 වන පිටුවේ මොහුට වැනසේකර මුදලි මන්ත්‍රී යයි ලියා තිබේ.

“මිහමුවේ වෙළඳ මහ මන්ත්‍රීන්” යයි රාජසිංහ රජුගේ ඇමැතිවරු මහුට ඇමතුහ. (169 පිටුව, කුරුකුල චරිතය පළවෙනි කාණ්ඩය.)

සලුප්පර් - ලෝම රෙදි විකුණන වෙළඳ වංශය. මවුහු කුරු කුලයට අයත් වූවෝ වෙති.

(කාසිවෙට්ටි ගැසටියර්, 232 පිටුව. ක්‍රි: ව: 1834. මුද්‍රණය, කටුහෙසි-පොත් හල, නො. 6 / J. 3)

A මාතොට හෙවත් මාතර යනු, මහ කරාව යන තේරුමිලි.

(ශුද්ධීර්ණය දැක්වීම)

A මහත් මාතොට මන්ත්‍රී අදිපති - අත්තෝතියෝ බැරැන්තෝ උවේ කුමාරයා. උවේ සුව රජ, උබරට රාජ-ධාතියේ සුව රජ (ක්‍රි: ව:) කුරුවිට මහ මන්ත්‍රී, මාතර මහ මන්ත්‍රී යනාදී පත්වීම් එකවර ලබා සිටි කරාවේ කුමරු.

o මෙම මිහමුවේ කරාවේ කුරුප්පු මුදියන්සේට කුරුණෑගල අසල කුරුප්පුවත්ත නින්ද ගම් කොට රාජසිංහ රජු විසින් දුන් බව තිසි. එහි වැසි කොරවයෝ මේ දක්වා සිටිති.

? කුරුකුල චරිතයේ 1 වන කාණ්ඩයේ 170, 173, පිටුවල සඳහන් හෙතරත් මුදියන්සේට මිහමුවේ වෙළඳ මහ මන්ත්‍රී යයි රාජසිංහ රජුගේ උබරට මන්ත්‍රී මංඛලය විසින් බාවතර කරණ ලදී. මොහුද කුරුකුලයෙකි.

19	සෙනග ප්‍රති කා උදක් තල බැද ලී කොළඹටම ආ වංඛ සමගින් නි කෝ	ලේ ලේ ලේ ලේ
20	සිදු දියෙ තොයෙ කු ආය සහ කරමිනු සටු මහත් බල විසුරෙ ‡ සමග සීමන් කුරේ සිරිම	ත් ත් ත් ත්
21	සුදට සිතු ආ කල සෙනග ගෙන න කල විකුමැති ගනිමු උඹටර මෙගිය ව	රයා රයා රයා රයා
22	නියා වාසි සො ගොසින් බල සේන් කොටු බැද බොසෙ කරමින් සු ආවිද සිර අල්ලවා රට මැ	ද ද ද ද
23	මිහි දිගත කෝවි සහ පත්ති මාලිගාව දළදා ගෙය විපු සමග වනයා ගසා ගිනිද	ලේ ලේ ලේ ලේ
24	අඹ දඹ පනා තු පුභ නාලිය පොල් තු කපා සෙද තොව ස පා පා බුජබල විකුම් බව සු	රා රා රා රා

‡ සීමන් කුරේ රාල තොහොත් සීමන් කොරයා පැට්ටන්කට්ටි, මොහු කොරව වංශයේ කෙනෙකි. විමල-බම සුරිය රජුගේ පක්‍ෂය ගෙන සිටි මොහු ඉදිරිමත සුරිය සහ නවරත්න යන ගරු නම්ද බොහෝ වර ප්‍රසාදද ලැබූ වෙකි.

25	එලු ගව මි හර මිරා මස් බුදිමින් හෙ රකුසන් වන් තැන ලෙසට වැදකර නොයෙක් සිතුව	ක් ක් ක් ක්
26	සෙබලන් සහ ලත හැඬී දෙමළ සෙන් පුව න ගොඩ බැස මින් නො හැ කැසු විලසින් පෙර අනුර පු	ර ර ර ර
27	එරුපු කර ගැට්ටු නිල ලතඔරුව ඔට්ටු සුදෙහි එද නොවිටු විසුම් නොහැනි වනු වාර කි	ව ව ව ව
28	ලක හිමි රජ වලි රන් රුවන් සළ බරණ දූසි දසන් හසුනු සමග ගෙන තත් මුදල් පෙට්ටි	ත් ත් ත් ත්
29	සසනවිරන් එ ර තෙද පින් සිරිති බව සෙ දනැත සෙන් පැහැ එහේ වැදි පත්තුවට වැඬී ස	ද ද ද ද
94	කුමර කෙළියෙහි තු පිරිවැරැ කරුණා සු අප්පු සාමි ව සමග නාසිදෙ සාමි වරු ග	රු රු රු රු
139	විජයසේකර න අප්පු සාමි මනර සුදට වැද තෙද විකු විකුම් බල පෙන්වමින් අබිර	මි මි මි මි

142	සාලේ ගොඩ පසි	උ
	අප්පු සාමි සිරි රු	උ
	ලංස ගෙන විස රු	උ
	කියා වාසි ගොසින් රත සි	උ
147	අබයකෝන් මැතිඳු	ච
	සහ ජාත විකුමෙන් සි	ච
	අප්පු සාමි තු	ච
	කියා වහසි තෙපුල් යුදය	ච

කඳුරෙගම,

149	කඳුරෙගි මිණි ස	ක
	මුදලිඳුම සහ ජාත	ක
	අප්පු සාමි තොසා	ක
	සසු රකිතා ලෙසින් තොටල	ක

151	චංචගෙයි මැතිඳු	ච
	තදත සිරිලක් මැජ්ඳු	ච
	අප්පු සාමි තෙක සි	ච
	වැඳි සංග්‍රාමයට එම වි	ච

මොල දණ්ඩ,

153	යවිනුවරින් සපි	රු
	මොලදණ්ඩ නම් ගම යු	රු
	අප්පු සාමි ග	රු
	යුදට මිග බස් කියා රුඳු	රු

ගෝනුහුගම,

155	පවර ගෝනුහු ග	ම
	අප්පු සාමි නම් තු	ම
	වැඳි රුපු මැදෙහි	ම
	කෙටු රහ සැලවි ලෝ සා	ම

පොත්සේකා පරපුරවල්

1. ගම්පලගේ පොත්සේකා,
2. ගම්පල විඩුගේ පොත්සේකා,
3. ගම් මාලගේ පොත්සේකා,
4. ගාර්දියවසන් හේවා පොත්සේකාගේ පොත්සේකා,
5. ගල්ලගේ පොත්සේකා,
6. හේවා පොත්සේකාගේ පොත්සේකා,
7. හේවා පහිරණගේ පොත්සේකා,
8. සේනාධිරගේ පොත්සේකා,
9. සෙල්ලප්පෙරලගේ පොත්සේකා,
10. පස්කුල් පොත්සේකලාගේ පොත්සේකා,
11. පොඩිමරක්කලගේ පොත්සේකා,
12. කලුතර වෙදගෙ පොත්සේකා,
13. වණ්ගේ පොත්සේකා,
14. මෙරෙස්සුගේ පොත්සේකා,
15. ජයරාජ ජයවණ් ගම්පාලනගේ (ගම්පලගේ)

† මේලකුණෙන් හඳුන්වනු ලබන කෞරව වංශික-
 යන් වන ගම්පලගේ පොත්සේකා වරුන්ගේ ඉතිහාසය
 මීට අවුරුදු 400 කට වැඩිය පැරණි බවත් පානදුරේ විසු
 කිරිතිගෙෂ භාවෝපගත පණ්ඨිත ඩී. ආම්. සිල්වා ශ්‍රී විජය
 කවිරාජ කුමා විසින් ඒ සම්බන්ධ ඓතිහාසික ප්‍රවෘත්ති ආතු-
 ලත් ඉතා වටිනා වැදගත් ලියවිලි බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයෙන්
 කිරිතිමන් ද සොසිසා පවුලට අයත් ශ්‍රීමත් විල්ප්‍රයි ද සොසිසා
 නයිට් කුමානන්ගේ විශේෂ ඉල්ලීම පරිදි පිටපත් කරගෙන
 ආ බවත් දැනට එම ලියවිලි සියල්ලක්ම බස්නාහිර පලාතේ
 මහදිසාපහි ධුරය උසුලන ඩී. ආස්. ආම්. ද මාල් මහතා ලඟ
 ඉතා සුරක්ෂිතව තිබෙන බවත් අපට දැනගන්ට ලැබී තිබේ.
 මේ කාර ජයශ්‍රී මහා බෝධිය ලංකාවට වැඩමවාගෙන ආ
 දඹදිව මීප වක්‍රවතීති ධර්මාගෝඨ මහරජාණන්ගේ දියණිය වූ
 සංඝමිත්තා මහ රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ සමග ලංකාවට
 පැමිණි දස අට කුලයෙහි ජනයා අතුරෙන් “ගම්පාලනගේ”

තමන් හැඳින්වෙන එක් කුලයක් ද විය මේ ගම්පාලතගේ පරපුරෙහි අය සිංහල රාජ්‍ය කාලයෙහි “රටේ රාල” “ගමේ-රාල” “ගමරාල” ආදී එවකට තිබුණ උසස් තනතුරුද රාජ සම්මාන වශයෙන් ලබාගෙන තිබේ.

පසුව සිංහල රාජ්‍යය පරසතුරු උවදුරුවලින් පීඩා විඳින අවදියෙහි පාතුහිසි, ඕලන්ද, ආණ්ඩු කාලයෙහි එම ආණ්ඩුවලට විරුඬව සිංහල ආණ්ඩුවට පක්ෂපාති අයවලින් හැටියට මොවුන් පාතුහිසි, ඕලන්ද ආණ්ඩුවල උසස් නිලධාරීන් විසින් අඳුනාගෙන තිබුණ බැවින් ඒ ගැන පරසතුරු කරදරවලින් මිදෙන්නට කල්පනා කල ඔව්හු ගම්පාලතගේ වෙනුවට ගම්පලගේද, පොත්සේකා කියාද, සමහරුන් ගම්පලගේ පොත්සේකා කියාද භාවිතා කළ බව පෙනේ.

නවද පසුකාලයෙහි ගම්පලගේද පොත්සේකා වරුන් ගෙන් සමහරුද පොත්සේකායන නමේ අගට “ද පොත්සේකා ජයසූරිය” “ද පොත්සේකා වණ්ඳීපත්‍ය ජයසූරිය” “ද පොත්සේකා අභය කරුණාරත්න” “ද පොත්සේකා සමරසේකර” “ද පොත්සේකා දිසානායක” යනුවෙන් ලියනට පටන්ගත්හ. එයින් බොහොමයක් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවෙන් ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන්ට මුදලි, මුහන්දිරම් ආදී තම්බුනාමයන් සමග ලැබුණ රාජකීය ගෞරව උපාධි නාමයන් බැම් පිළිගැණීමට සාක්ෂි එමට තිබේ.

(පොත්සේකා අභිතන්දන පිටු 1, 2.)

(කුරුකුල වර්තයේ පළමුවෙනි කාණ්ඩයේ “263” පිටුව “කළුකර වණ්ඳීකුලසූරිය” “ආදිත්‍ය රාජ” පොත්සේකා සේනාපති කරාවේ සුවරජු ගැන විස්තර ලියා තිබේ.)

ශ්‍රීමත් සාර් ගැන්රි ලෝසන් ද මැල්

සී. බී. ජ. මැතිතුමා.

මෙතුමා දිකලි ලක්වැසි ජනතාවගේ අසහාය කලාශාණ මිත්‍රයෙක් වූද, ධනවත් සිටුවරයෙක් වූද, කාලයාත්‍රාකල ලක්ෂපති මහ විදහරාලලාගේ ජේෂ්ඨ ද මැල් මහතා- තත්ගේ අතිජාන පුත්‍රත්නයකි.

රාජකීය විදුලයන්හි උසස් ඉගනීම් ලැබ වම් 1899 දී මෙතුමා සුප්‍රීම් උසාවියේ නීතිඥ වරයෙක්ව එහි කටයුතු ඉතා දක්ෂ අන්දමට ඉටුකරමින් සිට එය ප්‍රතික්ෂේප කොට මහජන නිවෙහෙසියෙක්ව අමෙරිකා, එංගලන්ත, ජර්මනිය, ප්‍රංශය, ආදී විදේශීය රටවල් සමග වාණිජ ව්‍යාපාරයෙහි ගෙදී වැඩි කමය පිළිබඳ විශාරද දැනුමක් ඇතිකරගැනීමෙන් මුලු ලෝදිවෙහිම එහි ප්‍රමුඛස්ථානය උසුලන ලදී.

ලක්දිව වෙළඳ කටයුතු දියුණුව සඳහා හිස්වමියකට අධික කාලයක්ම අනෙක පරිශ්‍රම දරා වම් 1916 දී පමණ පහතරට වැවිලිකරුවන්ගේ අභිවාසීය සලකා “පහතරට වැවිලි කරු සංගමය” ආරම්භ කොට එහි සභාපති ධුරය භා එම සමිතිය වෙනුවෙන් ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවේ මන්ත්‍රී ධුරයක්ද උසුලමින් ගොවි කමාන්තය දියුණුවට කටයුතු කරණ ලදී.

සිරිලක තනි පුද්ගලයෙකු වශයෙන් සියළුදෙනාටම වැඩි කම්කරු පිරිසකට මෙතුමාගෙන් රක්ෂාව ලැබී තිබෙන බව විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු කරුණකි.

හිරියාලේ හත්පන්තුවේ වාසින් විසින් නිරන්තර ප්‍රශංසාමුඛයෙන් කථාකරණ සවකිය මව් පියන් සිහිවීම් වශයෙන්ද, සථෝක්ත පලාතට දක්වන ගෞරවාදරයක් වශයෙන්ද මෙතුමාගෙන් විසින් ඒ පලාත්වාසීන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස හිරියාලේ සිට දඹුල්ලට සහ පාරේ දහසය සැතපුම් කනුව සමීපයේ “මැල්සිටිපුර” තමන් සකලාංග සම්පූර්ණ තහරයක් ඉදි කරණ ලදී.

ලක්දිවට පැමිණි උතුමන් වහන්සේලා අතුරෙන් ඉතාම අපකෘපානිවාදී ආණ්ඩුකාරයෙකු හැටියට මහජනය විසින් පිළිගනු ලැබූ ශ්‍රීමත් සාර් ජෝන් ඇන්ඩර්සන් උතුමා- නෝ, ද මැල් සිරිමතානන් ගැන කථා කරමින් මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබේ. “නොයෙක් අවස්ථාවලදී ආණ්ඩුවට මූණපාත්ට සිදුවූ ගැටලු ප්‍රශ්න විසඳීමේදී මේ මහතානන්ගෙන් ලැබුණු ආධාර අප්‍රමාන වේ.” වර්ෂ 1915 දී පැමිණි අකිකාර කාලයේදී එය ඉතාමත් පැහැදිලිව ඔප්පුවේ යනුයි. නොයෙක් ප්‍රශ්නාවලදී ආණ්ඩුව ඉදිරිපිට මහජනයාගේ ගුහසිතියට අදහස් ප්‍රකාශ කොට යථෝක්ත අදහස් ක්‍රියාවෙහි යොදවමින් අගතා මෙහෙයක් සිදුකර තිබේ. අප රටේ පොදු දිසුණුවට ලක්දිව ජන තායකයන් තුල විද්‍යාමාන විශයුතු ඉතාමත් වැදගත් අංගයක් නම් අන්‍යයන්ගේ අභිපාරේම නොගොස් සවකිය රටවැසියන්ගේ දිසුණුවට කලින් කල කලයුතු අමුතු දේ ඉදිරිපත් කිරීමේ ක්‍රියා ශූරත්වයවේ අප ජන තායකයන් අතරේ මේ අංග ඇති අය ඉතා සවල්ප දෙනෙකි.

ද මැල් මහතානන් ඒ සවල්ප දෙනා අතුරෙන් ප්‍රථම ස්ථානයේ තබනට හැකිබව ඒ මහතානන් විසින් පසුගිය නිස්වර්තීය තුල කරණ ලද නා නා කටයුතුවලින් පෙනී යයි. ගතවූ සිව් වර්ෂීය තුල පුත්තලම් පලාත වෙනුවෙන් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවෙහි මන්ත්‍රී වරයෙකු වශයෙන් සේවය කරමින් කරණ ලද මහජනානුග්‍රහයද ඉතා විශාලය.

මෙසේ රාජකීය ශාස්ත්‍ර ශාලාවෙන් අස්වූ ද, පටන් අද වනතුරුත් (මැරෙණ තුරුත්) පුද්ගලික වශයෙන්ද, සමිති සමාගම් මාගීයෙන්ද අවබික ලෙසත් දක්ෂ ලෙසත් රටට සහ ජාතියටත් අගතා මෙහෙයක් ඉටුකර තිබෙන මෙතුමා ආණ්ඩුවේද විශෙෂ ගෞරවයට භාජනව බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යයේ සේනාපති ධුරයක් සහ මුලු ලක්දිවටම සමාදාන ධුරයක් ඉසුලුවේය.

තෙකලින් විරාජමානවූ බැල්පයම් මහ රජතුමන් විසින් “මැටලිය” නැමැති සිටු තනතුරු ගරු නාම සම්මුති-යක්ද ප්‍රදානය කිරීමෙන් රාජ ගෞරවයද ලබන ලදී.

සැරද රජ මැතිවර - සිරිමත් එම්. ආල්. ද මැල්,
යස රැස දසදෙසෙහි තිහි - විසිද, සරද සදසේ.

සා ග ර	සුරා මහත් දන ඇති මුත්	ඒ සා
තෑ අ ර	තරභ නැග නැඟ එන පුහු	ගෝසා
එ ස ර	සැපැත් රට දූය වැඩ ගැන	ආ සා
පා තී ර	තුරුව යොදවන මැතිදුති,	තෝසා

ලෑ බ ග ත්	ගරු නාම දිනු රජ ආද	ර ය
මි බ තී ත්	යස රැසිති සුදිලෙන සේක	ර ය
ප බ ව ත්	මගරු ගුණ මිණි පිරි ආක	ර ය
තොබ ව ත්	දුටින් දන සිතු මබ රූ ස	ර ය

පිංසර සම්පිරින්	යසසින් ඔද	වෑ හී ය
ගංබිර සිභ රදෙකු	වන් විකුමේන්	එ හී ය
සිංහල විරයාණෙහි	දූ පෙම්	වෑ හී ය
සිංහල ගහගනේ	බබ ලෙලදෙන	කොහී ය

තෑ ණ සින්	පසිදු මැතිදුති; පරහිත	කා මි
ස නොසින්	සිරිසමගවුත් සරසවි	ජේ මි
ප හ සින්	තුටු කරන කියමිති මගෙ	සා මි
කෙලෙසින්	මෙමම මබ ගුණ ගැන ගෙන	පා මි

ස ම හි න	සිරිවමය අවුදින් සර	සු ර ඹ
ග රූ ව න	මැති නමිති සලමත් මිණි	ස ල ඹ
පු ද දෙන	පිණිස දුන් මේ කවි මල්	ක ල ඹ
“සි හසු න	සහර” සහ පිලිගන්වමු	එ ල ඹ

(සිහසුන සහරාව.)

‡ ක්‍රි:ව: 1198 දී ශ්‍රී නිශ්ශංක මල්ල රජු දවස පොළොන්නරුවේ විසූ කඳවුරු දෙසලක් විජය සිංහීන් සෙනෙවියන් පුත් කීන්පොළොන්නරු ලක් විජයසිං සෙනෙවි සහ කිසියන්ගේ පරම්පරාවෙන් පැවත විත් පරංගි යුගයේදී රෝමානු කතෝලිකාගම වැළඳගෙන ද මැල්ලෝ (ද මැල් යන නාමයෙන් පැවතෙන මෙම සර් හැන්රි ශ්‍රෝසන් ද මැල් මහතා වනාහි කුරුකුල කුමාරයෙකි.

‡ ශ්‍රී ලක් විජය සිංහීන් වංශිමාන සපරමාද නානා-යක්කාර දිශානායක ලක්ෂපති මහ විදුනේ මුහන්දිරම් ජාලලාගේ ජෝශප් ද මැල්.

මෙතෙම වනාහි ලක්ෂපති මහා විදුන මුහන්දිරම් රාල-හාමිගේ පුත්‍රයෙක් වූද, ප්‍රතිකාල් කැපටන් ජනරාල් සහ ආණ්ඩුකාර ධුරන්ධර දියාගු ද මැල්ලෝ තුමාගේ ශාඛි දරුවෙක් වූද, ප්‍රතිකාල් ජාතික ගෞ: බර්තාර්දු පියතුමා අතින් වම් 1637 ක් වූ මැයි මස 25 වෙනි දින ප්‍රසාද ස්ඤානනය ලබා ගෙන මෙම පරම්පරාවෙන් පලමුව රෝමානු කතෝලිකාගම වැළඳගත්තාවූද, බර්තානු ද මැල් ගෙන් පැවතෙන්නෙකි. කෝකිල සන්දේශයේ සඳහන් “ලක්ෂපතිය නම් පොල්උයන” වම් 1187 දී නිශ්ශංක මල්ල රජතුමා විසින් ශ්‍රී ලක් විජය සිංහීන් හෙවත් ලක්ෂපති තුමාට ප්‍රදානය කිරණ ලද ගම්වරයෙකි” දැනට ලක්ෂපතිය, රාවතා වත්ත, ඉඩම, උයන, අගුලාන, රත්මලාන සහ කල්දේමුල්ලන් යයි කියනු ලබන මුළු ප්‍රදේශයටම එකල ලක්ෂපතිය යන නාමය යෙදුනේ මේ සේනාපති තුමාගේ නාමය අනුවයි ”

(මොරටුවේ මිතුරු සමාගමේ ක්‍රි: ව: 1857/1957.
සාංචන්සරිකානුස්මරණය සඟරාව 42 පිටුව.)

ඉහත සඳහන් පෙළපතට අයත් ශිලා ලිපිය කුරුකුල වර්තයේ 337 වෙනි පිටුවේ ලියා ඇත.

කොළඹ පියදස සිටිසේන මහතා විසින් ලියා ප්‍රසිද්ධ කරණ ලද “ලංකාමාභා” කෘතියේ ප්‍රබන්ධ කථා පොතේ ද මැල් පරම්පරාවේ නූත්වෙති මුත්තනුවන් වතාහි උසිරට ගොවි කුලයේ කෙනෙකු වශයෙන් හැඟවීමට බෙහෙවින් වෙහෙස දරා මැල් සහ ජයසේකර නමින් දෙබසක් ලියා තිබේ.

ද මැල් පරපුරේ මුත්තනුවන් අන්‍ය කුලයක අයෙක් තොව කින් පොලොන්නරු ලක්විජය සිඟු සෙනෙවි කෘතියේ කුරුරාජ මංගිකයෙකු බැව් මෙයින් දැනගත යුතුයි. නිසිම නාමය,

මෙසේ මහජන කටයුතුවල නියැලීමට උත් මේ රාජ පාක්ෂික වීරයා කෙරෙහි ප්‍රසන්නවූ ආණ්ඩුව මගින් මෙතුමාට “නයිට්” යන ගරු නාමයෙන් ගෞරව කරණ ලදී. මෙතුමාගේ වත්තක උන් මුද්‍රාදැනියෙකුට (මෙතුමාගේම) ඥාතියෙකු විසින් වෙති තබන ලදී සාහසිකයා නවත් සේවකයන්ට වෙති නැබීමේ අදහසින් තුවක්කුවද රැගෙන පලා යද්දී මෙතුමා අහිතව ලුහුබාද ගියේය. “අවාසනාවකී” අනුන් මුද්‍රාදැනීමේ වීර ක්‍රියාවේ යෙදුනු අප වීරයා සාහසිකයාගේ වෙති පහරට ගොදුරුවී වීරවරයෙකු වශයෙන් අවසන් හුස්ම හෙලුවේය,

ලක්දස් ද මැල් බිඹොප් තුමා සහ කොළඹ කගරාධිපති ආර්. අ.ඒ. අ.ඒ. ද මැල් මැතිතුමාද මෙතුමාගේ පුත්‍රයෝ වෙති.

A ශ්‍රීමත් වාර්ල්ස් ගැන්රි ද සොවිසා දිසානායක සිටුතුමා.

සකල සෞභලිය මනු ගණයා අතුරෙන් පළමුකොට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවෙන් “නයිට්” යන ගරු නාමය ලැබූ ජනනිකාමී කීර්තිමත් ප්‍රභූ මන්ත්‍රී ශ්‍රේෂ්ඨවරයා නම් ක්‍රි.ව: 1890 ක්‍රි

සැප්තැම්බර් මස 29 වෙනි සඳු දින දිවංගතවූ ශ්‍රීමත් වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොවිසා ධම් ගුණවතීන විපුල ජයසූරිය කරුණාරත්න දිසානායක කෞරව ශෛර නම් කුරුවංශික සිටු තුමා -යයි කීම කවුරුත් එකඟවූ පිළිගනු ලබන සත්‍යයකි.

සෛවරී සිංහලයෙකු වශයෙන් ආගමක් ජාතියක් නිකායක් තරාතිරමක් නොහඬා පූජිත දෙවොසි පොදු ජනතාවගේ ගුණසිතිය සදහා කලාවූ වර්ණිත විමසාතික්‍රාන්ත කථිව්‍ය රාශිය නිමිත්ත කොට ගෙනම ප්‍රදානය කල “නසිව්” නාමය මේ බැව් කියමු.

මේ පිළිබදව වම් 1891 අගෝස්තු මස 14 වෙනි දින සරසවි සදරැස පත්‍රයේ පලවූ වාක්‍යයේ කොටසක් මෙසේය.

‡ “සොවිසා මහතානන්ගේ නෝනාමහත්මයාට” “නසිව්” යන නාමය දරන්නෙකුගේ භායඹාවට කලයුතු ගෞරවයද “ලේඩ්” යන නාමයද දෙමින් (වික්ටෝරියා) ඉහා රාශිය විසින් සම්භාවනාකල බව පෙනේ. මෙයින් සොවිසා මහතානන් ජීවමානව එහි ප්‍රිති රසාස්වාදනය නොකලත් “නසිව්” යන ගෞරව නාමය ඒ මහතාට ලැබුණු බව පෙනේ.

A මහා ධන පරිත්‍යාගය,

ලංකාවේ ශ්‍රීමත් වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොවිසා සිංහල සිටු තුමා ශාස්ත්‍ර ශාලාදී නොයෙක් දේවලට පරිත්‍යාග කරණ ලද මුදල, රුපියල් 2638123/67.

පොහොසත්තු,

ලංකාවේ ශ්‍රීමත් වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොවිසා සිටුතුමා රත්රන් පවුන්ඩ් 4000000.

(කවි කල්ප තරුව 1909 අප්‍රේල්)

තවත් සිංහල මිනිසුන් (ලාංකිකයන්) අතරෙන් පළමු කොටම “තයිට්” නාමය ලබන ලද්දේ මොරටුවේ විසු එකුරාච්චේ ආදිත්‍ය ශ්‍රීලලනේ ජුනේද සිල්වා කුරු වන්දනා සුරිය කුමාරි විසිනි, මෙතුමා වතාහි පුජාංකිත ශ්‍රීමත් වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොවිසා සිටු තුමාගේ මහලඤ්ඤවේය. එනම් “ලේඩ්” ද සොවිසා මහ ආයතීවගේ * පියාණෝය.

මෙතුමාගේ “තයිට්” නාමය ආණ්ඩුවෙන් ලබන ලද්දක් තොව ඉතාලි රාජ්‍යයේ රෝම නුවර ශුඛවු දහතුන් වෙනි ලියෝ පාප් වහන්සේගෙන් දෙවා වදාරණ ලද්දකි.

මෙසේ එතුමාගේ විසින් එය දෙවා වදාරණ ලද්දේ ක්‍රි: ව: 1888 මාර්තු මස 20 වෙනි දින දීය. මීට පෙර පාප්-වහන්සේගෙන්වත්, ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවෙන්වත් “තයිට්” යන ගරුකථයුතු සිටු පදවිය කිසිම සිංහලයෙකු විසින් නොලබන ලදී.

(කවිකල්ප තරුව.)

අප ශ්‍රීමත් පස්වෙනි ජෝර්ජ් අඟරපතුමා කුමාර අවසථාවේදී (ක්‍රි: ව: 1901) ලඛකාවට සම්ප්‍රාප්තවූ ගමන සම්බන්ධ “හනුමා” විසින් රචනා කරණ ලදුව වම් 1901 අප්‍රේල් මස 21 වෙනි දින (කොලඹ ජී. දෙන් පැලිස් අප්‍රසනාමි මහතාගේ) කවට කතික පත්‍රයේ පලකර තිබෙන ‘කුමාරෝදය වණිතාව’ නම් කාව්‍යයෙහි මෙසේ ලියා තිබේ.

‡ සොමොව සාධු කුරු රාජ කුලඛිරයෝ
සම්භාතු සී, ද, සොවිසානිය සුමනනිසෙයෝ

(සරසවි සදරුස පත්‍රය, 7-2-1894)

කි	ත්	රුස	දෙස	දෙසේ	සුපතල	කල	ලොව	ගේ
ප	ත්	වෙන	දතත්	සැතසු	කප්	තුරක	ර	ගේ
උ	ත්	තම	සොඹස	පරපුර	සිහි	කරණ	අ	ගේ
සී	ත්	කලු	තෙරඑ	වතුපෙල	හාරගම	ල		ගේ

(බෞද්ධ සන්දේශය.)

හ සී වී	කමේ උරුම තරුම ඇත්තේ භෞතියා පවුල	ච
ර සී වී	කෙනෙක් නැත බැලුවම ඒ පවුලට සම්වෙන්ත	ච
හ සී වී	කමක් දෙත්ට වටි එම පවුලේ ලොකු පුතා	ච
හ සී වී	වෙලාවකවත් බහු ආවේතැන මට පෙනෙත්	ච

කු මා	රසින් සමග අපේ මහ මුදලිඳු ගියෙ රියෙ	තැග
වී මා	තයේ ඇල්බට් තමි හවුස් කියත දෙරවුව	ල ග
ප මා	කලා මල්පොකුරක් දුන්නලු කුමර්ට සිරි	අ ග
එ මා	කාර සැලකීමක් කරලා නැත වෙන ගිය	ම ග

(කවච කතීකයා පත්‍රය.)

* (ජයවරුණ කුලසූතිය පෙළපතට අයත් එකරාජී දෙවාදිත්‍ය ගාථදියමසම් ලීදමුලගෙ ජුසේ ද සිල්වා) වෙවලියර් නූමා ශුබ්‍ර මහා ග්‍රිගෝරි පබ්කතියේ පළමුවන සිංහල සිටුවරයා “ශුබ්‍ර. රෝම සභාවේ වටිනා ධර්මානුකූල-යෙක් කොටහේතේ සාන්ත ලුසියා ආසන දේවමඤ්ඤරයේ සහ මොරටුවේ සාන්ත සෙබස්තියන් මුනිදුන්ගේ දේවසථාන-යේත් ප්‍රිසෙන්ති මුහුප්පු මොහු මොරටුවේ දේවසථාන සභාපිත කිරීම සඳහා රුපියල් හතලිස් දහසක් පමණ ත්‍යාග කිරීමෙන්ද, මොරටුවේ කතෝලික පාඨශාලාවලට මුදල් දීමෙන්ද, උදව්කර තිබේ.” කැතරින් ද සොයිසා අයඛාවගේ පියාස.

හතරවන විජයබාහු රජු සේවයේ සිටියාවූද, මිත්ත නම් රාජද්‍රෝහියා මැරුවාවූද, (ව.මී 1259) ආයතීක්‍ෂත්‍රිය එකුර නම් සේනාධිපති නූමා මෙම පෙළපතේ මිතුරු මිත්තෙකි. රජයේ ආදායම්පාලක නිලයක් දැරූ අජීදේව, එකුරගේ මුහුපුරෙකි.

(සීමාසහිත මොරටුවේ මිතුරු සමාගම, 1851 - 1951 පිටුව 45)

කැහැරින් ද සොයිසා ආයතීව.

o කුරුකුල එකුර අජීදෙම ආදිතා කැහැරින් ද සිල්වා කුමරිය කල්ප ලතාවක්.

සමාමියා අනුගමනය කරමින් සාධු වර්තයක් ගතකල ද සොයිසා මැතිණිය මිහිබට කප්ලියක් සේ දිලික්දන් කෙරෙහි කරුණාවෙන් පොදු වැඩ සැලැස්වුවාය. ඇගේ වැඩිමහල් පුත් A ජේ. බබ්ලිම්. සී. ද සොයිසා මැතිතුමාද, මැණියන්ගේ සත් ව්‍යාපාරයන්ට අනුමැතිය හා අනුබලයන් දුන්නේය.

සුදුසාණ් පරික්ෂණාගාරය,

වාර්ල්ස් හැන්රි ද සොයිසා සමාදන විනිශ්චයකාර තුමා උමතු බල විෂ කරණකොට ගෙන මිය ගිය හෙයින්ද එවකට උමතු බල විෂට පිලියම් කරණ ආණ්ඩුවේ ආරෝග්‍ය ශාලාවක් නොතිබුනු හෙයින්ද, ඒ පාඩුව පිරිමසාලනු වස් සුදුසු පරික්ෂණාගාරය පිහිටුවන ලදී.

o පරම කෞරව රාජ වංශොද්ඝුන පරාජීකාමි සොමියා ආයතීවුන් වහන්ස.

(දිනපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය, 6. 6. 1895)

A ගෞරවාර්ථ වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේගේ ආදහනය වෙනුවෙන්, කිහිකිමත් සොයිසා පවුලේ දැනට ප්‍රධානියා වන ජේ. බබ්ලිම්. සී. ද සොයිසා ලසිකාවිපයේ සමාදන විනිශ්චයකාර මුදලි මන්ත්‍රිශවරයානන් විසින් සඳුන් දර වෛනඵකක්, එව්වේය.

(වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල සථවිර වර්තය ක්‍රි: ව: 1906.)

නගනාචාර්යගාලාව,

තෙහු රෝගයෙන් පෙළුන දහසක් දෙනාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා, ද සොසිසා මහකුත්තේ ධනව්‍යයෙන් පිහිටුවන ලද වික්ටෝරියා නගනාචාර්යගාලාව කොළඹ මහාචාර්යගාලාවේ විශේෂ අංශයකි. මේ ආයතනයෙන් දිනපතා සිය ගණන් රෝගීහු පිළියම් ලබති.

ලුනාමේ ආචාර්යගාලාව,

විශේෂයෙන් මොරටු නගරවාසීන්ගේ හා සාමාන්‍යයෙන් අවට ගම්වාසීන්ගේත් ප්‍රයෝජනය සඳහා පිහිටුවූ මොරටු ආරොග්‍යගාලාව සිය ගණන් රෝගීන්ගෙන් පිරි තිබේ. මොරටු පළාතේ දිළික්දන්ට මේ ආරොග්‍යගාලාව නොමැතිනම් බලවත් කරදරයකට මූණපාන්ට සිදුවේ.

A ජ්‍යෙෂ්ඨ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද සොසිසා (මානික්කුදෙව) නිල්ලුර් චරිත විපුල සන්නාම (චරිත හැත්තැදිගෙ) ජ්‍යෙෂ්ඨ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද සොසිසා ධර්මගුණවතින විපුල ජයසූරිය කීර්තිමානන්දාදිනානායක) රාජවංශ ල මුද්දිල ශ්‍රේෂ්ඨ පරාක්‍රමාචාර්ය පවුලක ප්‍රමුඛ භවතෙකි. දුකි, මනි, යාවකාදී අසරණයන්ට සරණයක් වීම සම්බන්ධයෙන් මොහු සවනිය පිය මිව් දෙපාගීවයේ මුහුත් මිත්තන් අනුගමනය කෙළේය.

මොහු පුත් චාර්ල්ස් ගෙන්සි ද සොසිසා ගේ නාදිය මෙරට වාසීන්ගේ සිත්වල හරිතලෙස සනිටුහන් වී තිබේ. ශුඛවූ එම්මානුවෙල් දේවසථානයේ ස්ථාපිත කර තිබෙන අතාඨාධාර අරමුදල, දෙවනුව නම් සදහන් කල භවතාගේ මුහුපුරෙක්වූ ගෞරවනීය හැරල්ඩ් ද සොසිසා පියතුමාට සහජයෙන්ම උරුම වී තිබෙන ජනනිතකාමී භාවය ප්‍රකාශ කරයි.

(සීමාසහිත මොරටුවේ මිතුරු සමාගම, 1851-1951)

ද සොයිසා පවුල.

ජෝශප් ද සොයිසා, A ජෝනිස් ද සොයිසා, සුසෙමි-
 ද සොයිසා, සී. එම්. ද සොයිසා ආදී ද සොයිසාමැති
 -වරුන්ගෙන් ලොවට සැලසුනු සෙන අපමණය. හගුරන්
 කෙත විහාරභූමිය දීම, හගුරන්කෙන දෙවස්ථානය හා
 පාසැල සෑදවීම, මාරාවිල ආරොග්‍යශාලාව කැනවීම, මොර-
 ටුවේ අම්බලම, එම්මානුවෙල් දෙවස්ථානය හා ආරොග්‍ය
 ශාලාව කරවීම, පානදුරේ ආරොග්‍යශාලාව, ද ශාන්ත
 සොහන් පාසැල හා දෙවමඡිරය පිහිටුවීම, ආදගී ගොවිපලට
 ඉඩම් දීම හා ද සොයිසා ආරාමය පිහිටුවීමත් මේ සත්කාර්‍ය
 යන් අතුරෙන් කොටසකි.

ද සොයිසා වර්තය,

සී දෙත් බස්තියන් පහිතුමා විසින් ලියන ලද ද සොයිසා
 වර්තය නම් පිටු දහසකින් යුත් විශාල ග්‍රන්ථයක් ඇත.
 එහි කතූ තුමා විසින් ලියන ලද හැඳින්වීමෙහි මෙසේ සඳ-
 හන් වේ.

“ලක්වැසි ජනතාවට සුවසේ ගමනා ගමනය කරගැනී-
 මට සහ නිරූපදුව රථවාහානාදිය ගෙන යාමට බොහෝ
 මාවත් තනවා දීමෙන්ද, එගොඩ මෙගොඩ වීමට පාලම්
 හේදසු තනවා දීමෙන්ද, ගිලඤ්ඤන්ට ආරොග්‍යශාලා තනවා
 දීමෙන්ද, ප්‍රසූනිකාවන්ට සුනිකාගාර තනවා දීමෙන්ද,
 මහින්ට ආවාස තනවා දීමෙන්ද, නිවෙස් තැන්පවුන්ට
 නිවෙස් තනවා දීමෙන්ද, වන්දනාමානාදිය පිණිස බුද්ධස්ථාන
 සදහා භූමිභාග දීමෙන්ද, ක්‍රිස්තියානීන්ට දෙවිමැදුරු තනවා
 දීමෙන්ද, විදුර්ජිත් සදහා විදුරුයන් තනවා දීමෙන්ද,
 ඡලවුන් සදහා සුසානභූමි තනවා දීමෙන්ද, කුසගිනි නිවුම
 සදහා කෞසුන්ද්‍රනය කිරීමෙන්ද, වස්ත්‍ර සදහා කපු වතු වලට
 ආධාර කිරීමෙන්ද, රෝගීන් සදහා වෙදුන් නියුක්ත කිරී-
 මෙන්ද, ශාස්ත්‍ර සදහා පොත පහ සුලභ කරවීමෙන්ද,

යාවකයන් සදහා දන්සැල් විවෘත කරවීමෙන්ද, සුවර්ත සදහා සංගම් ඇතිකිරීමෙන්ද, සාපිපාසා වැනසුම සදහා ගහකොළ දීමෙන්ද, අසරණයන් සදහා පින් වැටුප් පිහිටුවීමෙන්ද, නිර්ධනීන්ට බොහෝ ධනය දීමෙන්ද, කරකියා හිඛෙන මහත් පුණ්‍ය කෘත්‍යයන් හැර ද සොයිසා මහතුන්ගේ මුත්තණු මිත්තණියන්ගේ කාලයේ පටන් මේ දක්වා ද සොයිසා මැතිවරු දිනපතා දිගාන්තය දක්වා ලෝකයාට දෙන දීමනා ගැන සතර අගතියෙන් දුරුව සිදුකළ ද සොයිසා පවුල අමරපුර පුවරයෙන් ඉහිලි විත් ලබනාහුම් මණඩලයේ රෝපණයවී තිබෙන කල්පවෘක්ෂ, කල්පලතා කදම්බය කොට නැණවන් පසට මොනවට වැටිණ යනු නිසැකයි.

මේ තයින් සිත්තවිට ද සොයිසා පවුලෙන් සිදු වූ ලෝ-වැඩ නිසා මුළු ලක් වැසියෝම ද සොයිසා පවුලට තය -ගැහියෝය.

සම්භාවනීය ගෞරව නාමයක් † සි. එම් ද සොයිසා මැතිතුමාගේ භාෂ්‍යාවලි, කැනරින් ද සොයිසා මැතිණිය

† ඉංග්‍රීසින් විසින් ජීවග්‍රාහයෙන් ගන්නා ලද ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජුට එතතුරු ලක්දිව රජය කල සියලුම රජදරුවන් දෙකොටස් කළ කල, වැඩිපස සිරිලක ලොක ශාසන-වය විනාශකයන් හැටියට ගැණේ. අඩු පසින් ලොක ශාසන-වය වඩනයට හේතු අනන්ත කරුණු ඇතිවූ බව පෙනේ. නිසැකව ගැණියහැකි කාලයක් වන විජයකළ විජයරජුගේ පටන් ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජුගේ කාලය දක්වාද, එතැන් පටන් අද මේ තත්පරය දක්වාද රාජ තේජසාදියෙන් විජිත සාමාන්‍ය වැසියෝ, මෙම ප්‍රකරණයෙන් පෙනෙන, කිසි පැතිලීමකට නොපැමිණ “උත්තමයන්” කොට ආමන්ත්‍රණය කළ හැකි ද සොයිසා මැතිවරුන් මෙන් ලෝකාච්ඡාදක සාත්‍යයන් කරලු බවක් කිසිම ප්‍රකරණය කින් අප විසින් මේ තාක් නොදන්නා ලදී.

(ද සොයිසා වර්තය සි දෙව් බස්තියන් 1904 මුද්‍රණය)

සවාමියාගේ අභිපාදේ යමින් මහාජනානුකම්පාවෙන් පොදු වැඩ සලස්වන්නේ ඒ මේ රාජපාසනික කාන්තාව කෙරෙහි සැලකිලිමත්වූ වික්ටෝරියා මහේමිකාවෝ (ලේඩි) “ආයතිය” යන සම්භාවනීය ගෞරව නාමයෙන් බුහුමන් කරනු ලැබූහ. “ආයතිය නාම අක්තියෙහි

අනුවාදය මහා රාජාදියගේ අත හඳුන් මහා බ්‍රිතාන්‍යය සහ අයර්ලන්තයන් ඇතුළු එක්සත් රාජධානියෙහි ශ්‍රී ලංකා-රක්‍ෂක වික්ටෝරියා වන අප විසින් දෙවෝත්තමයානන්ගේ සරණින් ඇරල් මාර්ෂල් නාමෝපලක්‍ෂිතවූද, අපේ එංගලන්තයේ උරුමක්කාර මාර්ෂල් අභිධාන.” අපේ ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ “ගෘහ්ථ” පවුලකගේ “නයිට්” කෙනෙක් වූද, අපේ අති විශ්වාසීය, ඇති දයාබර සොහොයුරුවූ තෝර්ෆෝස්කි හෙන්රි ආදිපාදයානන්ට ආචාර කිරීමෙන්, ශ්‍රී ලංකාවේ පයෙහි සාමදාන බලය දරමින් සිටි කථාශේෂභාවෝපගතවූ මාර්ෂල්ස් හැන්රි ද සොයිසා (ධම් ගුණවංශික විපුල ජයරිසුය කරුණාරත්න දිශානායක) මහතාගේ වෑන්ද්‍රවූ අපේ විශ්වාසීය පෙම්බර කැතරින් ද සොයිසාට යටකියන ලද ඇගේ සවාමිපුරුෂයා විසින් කරන ලද චටිනා වැඩද, උතුම් තසාගිවන්තකම් සහ ගුණාංගයන්ද, යතාදිය පිළිගැනීමෙන් සලකනු සදහා අපේ රාජකීය ආධාර දීමේ ලකුණක් වශයෙන් අපේ විශේෂ කරුණාධාරයෙන් යටකි කැතරින් ද සොයිසාට අපවිසින්ම හෝ අක්ක කඩදාසියකින් හෝ අපේ රාජධානියේ “නයිට් බැට්ලර්” නම් ගෞරවනවිත නාමය දුන් කලෙක්හි මෙන්ම එම ගෞරවනවිත නාමයට අයිති සියලුම අයිතිවාසිකම් සම්පූර්ණයෙන් භුක්ති විදීමට සම්පූර්ණ බලය දෙවා වදාලූ බැව් මෙයින් සකල ජනයා විසින් දන සුභුසි.

අපේ රාජනානුශාසනයේ පනස් පස්වෙනි සාංවත්සරය වූ එක්දහස් අටසිය අනුදෙකේ ජනවාරි මස විසිදෙවෙනි

(1892 ජනවාරි 22) දින “සැන්ච් ජේම්ස්” හි අපේ රාජ මන්දිරයෙහිදී දෙවා වදාරණ ලදී.

මහා රාජනීන් වහන්සේගේ ආඥාව පිට,

(අත්සන්කළේ) හැන්රි මැනිවිස් ලකිසුරු තුමාගේ ලිපිය
1892 අගෝස්තු මස 9 වෙනි දින
මහනුවර රාජමන්දිරයේදීය.)

මැනිණියනි,

“කසිට්” තුමෙකුගේ වැන්දඹු කාන්තාවකට අයත් සියලුම ගෞරව, අයිතිවාසිකම් මහා රාජනීන් වහන්සේ විසින් දෙවා වැදූරීමේ රාජකීය අත්සන යටතේ අක්තය, මහා රාජනීන් වහන්සේගේ අක්තය සමඟ සන්නාහ ගාර්ථර් රාජයාණන් විසින් එවන ලද ලියුමේ පිටපතකුත් ඔබට වෙසේ එවීමට මම ඉතා කැමැත්තෙමි.

මේවගට මැනිණියෙනි,

ඔබගේ යටහත් මෙහෙකරු.

(අත්සන්කළේ) ඒ. ඊ. හැව්ලොක්

රාජසම්මාන ලාභයෙන් අභංකාරභාවයකට පත්තොවූ ද සොයිසා ආයතීව පෙරදී මෙන්ම දිළිත්දන්ට ආහාරපාන, ආලුම් ආභලුම්, මුදල් ආදිය දැනට පිනට දීමෙන්ද, ආරෝග්‍ය ශාලා, ශාස්ත්‍ර ශාලා, අනාථ නිවාස ආදියට උපකාර කිරීමෙන්ද, පොදු වැඩ රැසක් කලාය.

අද, ගොඵ, බිහිරි පාසැල,

ආග විකලකියෙන් පෙළෙන අද, ගොඵ, බිහිරි ලමසින්ට ගිල්ප ශාස්ත්‍රාදිය හැදූරවීම පිණිස රත්මලානේ පිහිටුවූ අද, ගොඵ, බිහිරි, පාසැලද, ද සොයිසා ආයතීවගේ විශේෂ පරිත්‍යාගයකින් ආරම්භ වුවකි. අද මේ ආයතන-යෙන් ප්‍රයෝජන ලැබුවෝ දහස් ගණනකි.

සුසෙමි ද සොයිසා දිසානායක රජවාසල මුදලි මත් -ත්‍රිඹවරයානන්ගේ අගදුම සදහා වම් 1878 දී, වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නායක සඵචිර පාදයන් වහන්සේ විසින් ගිනෝප-දේශ සන්නය මුද්‍රණය කරවන ලදී.

අවසානය.

මේසේ ලෝවැඩ වඩමින් විසූ සත් කිහිනිමත් ද සොයිසා ආයතීව දිසියුග්‍රී විඤනය කොට කමිවු පරිදි මිය පරලොව ගියාය. එතුමියගේ හා ද සොයිසා මැතිතුමාගේත් කිත් සිරුරකට අදත් කලගුණ දත් සිංහලයෝ ගෞරව කරති.

(සිංහල විරයෝ, පිටු 181 - 182 - 183 - 184, ටී. ඇස්. බණ්ඩාර.)

ඩබ්ලිව්. ඇෆ්. ගුණවර්ධන වාසල මුදලිඳු

(ක්‍රී: ව 1861 - 1935)

දෙමාපියෝ,

ව 1861 - 5 - 18. වෙනි දින මාතර කොටුවේගොඩ “රොස්කොට්ට්” නිවසේදී පලමුවරට මනුලොව පහත් එළිය දුටු මේ පින්වත් කුමරුහුගේ පියා අමඳෝරු වීරවණ් දෙත් බස්නියන් ජයසේකර ගුණවර්ධන මහතාය. ලොකු බදුගේ දේන සෙලෙස්නිතා ජයසූරිය මහත්මිය මෑණියන්ය.

ලංකාවේ ප්‍රථමවරට පැවැත්වූ ලිපිකරු විභාගයෙන් සමත්වූ, මෙහි කථානායක විලියම් ෆෙප්පිරික් ගුණවර්ධන තරුණයා 1884 - 1 - 1. වෙනි දින ආණ්ඩුවේ සේවයට පත්වූහෝය.

සරණ මංගලයා,

තුඩාවේ පඩිතුමා ඇසුරෙන්ද සවකිය ඥාතිවරයෙක්වූ වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන්ගෙන්ද, ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍ර උගත් මේතෙමේ 1891 - 11 - 26. වෙනි දින වැලිගම ලුසි ඇනී ලොකුබදු ජයසූරිය තරුණ මහත්මිය හා සමග සරණ බකිතයට ඇතුළත් විය.

රාජසේවය,

අටහිස් වසක් ආණ්ඩුවේ සේවයේ යෙදී සිටි මෙතෙමේ සමහාම පත්ව පිළිබඳ පරීක්ෂක ධුරය අත්තිමවරට දැරුවේය. වම් 1922 දී රාජකාරියෙන් විශ්‍රාම ගත්තේය. ඉක්බිති සිංහල ශබ්දකෝෂයෙහි සහකාර කාර්යාධුරයට පත්කරණ ලදීත් උදෙසාව තම උසස් මෙහෙය ඉටුකරණසඳ රෝගා-තුර වූයෙන් 1932 දී එම ධුරයෙන් ඉල්ලා අස්වනට සිදුවිය.

ආණ්ඩුවේ ප්‍රසාදය,

වම් 1888 දී මුහන්දිරම් තනතුරෙන්ද වම් 1917 දී මුදලි නාමයෙන්ද ගරු කරනු ලැබූ මොහු වම් 1921 දී වාසල මුදලි පදවියෙන් සම්මානිතවූහ. ආණ්ඩුවේ සහ අධිකාරණ-යන්හි අත්අකුරු විශේෂඥයෙකු මෙන්ද ගරුබුහුණින් ලදහ.

ප්‍රාචීන භාෂාපකාර සමිතිය පිහිටුවීමට එකල අධ්‍යාපනාධ්‍යක්ෂ ධුරය ඉසුලු සර් මොන්ටේග් බරෝස් ශ්‍රීමතුන් සමග ක්‍රියාත්මක කළ තැනැත්තන්ගෙන් මේ වාසල මුදලි ප්‍රමුඛයෙකි. ආරම්භයේ සිට පිළිවෙලින් තෙලෙස් අවුරුද්දක් මෙම සමිතියේ ලේකම් ධුරය දැරූ මොහුට යථෝක්ත සමිතියේ සම්මාන සංඛ්‍යාවෙහි යාව ජීව සාමාජිකයෙකු ලෙස තෝරාගැනීමෙන් ගෞරවය පිරිනමන ලදී.

මහජන මෙහෙය,

ලංකා විච්චිද්‍රලය ආරම්භයේ සිට අවුරුදු කිහිපයක්ම සිංහල සහ සංස්කෘත භාෂා පිළිබඳ ආචාර්ය වරයෙකු මෙන් ක්‍රියා කල කෙනෙකි. ලංකා රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ නිලධාරියෙක්වූ මොහු මහා බ්‍රිතාන්‍යයේද, අයර් ලන්තයේද, රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ සාමාජික ධුරයකට තෝරාගනු ලැබූහ.

ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ සහෝදර (Inter national Buddhist Brother Hood) සමාගමේ සභාපති ධුරයද පරම විද්‍යා-
 නායක බෞද්ධ සමාගමේ උප සභාපති ධුරයද ඉසුලුත, ආසන්නවූද, ආගමිකවූද, ජාතිකවූද කටයුතුවල නිරතවූ
 කවුදු කම වාසගුමියවූ ගල්කිස්සපෙදෙසේ වැසියන්ගේ
 සුව දුක් සෙවීමද, අමතක නොකලෝය. ඒ සඳහා වර්පනම්
 ගෙවත්තන්ගේ සමිතියක්ද, අපරාධ මදිත සමිතියක්ද
 ආරම්භ කොට ඒ සමාගමයන්හි සභාපති ධුරයටද පත්වී
 මෙන්ද, පලාත් ආණ්ඩුසභාවේ ආණ්ඩුවෙන් පත්කරනු ලැබූ
 සාමාජික තැන මෙන් ක්‍රියා කරමින්ද, දෙතිවල - ගල්කිස්ස
 ප්‍රදේශයේ මහාජනොපකාර මෙහෙයෙහි නියුක්තවූහ.

ගුණවතීත වාසල මුදලිතුමා පමණ භාෂා පරිවර්තක
 යෙහි දක්‍ෂයෙක් මෑත අතීතයෙහි නොවීය. දිනක් මෙතුමා
 එකම සභා චේදිකාවකදී ලකිසුරුතුමාගේ ඉංග්‍රීසි කථාව
 සිංහලටද, තානිමි තුවෙකුගේ පාලි කථාව ඉංග්‍රීසියටද,
 අනෙක් පසිවරයෙකුගේ සිංහල කථාව ඉංග්‍රීසියටද, පරිවර්ත-
 නය කිරීමෙන් සවකිය ව්‍යක්තභාවය පලකෙලේය

ආත්මානිමානයෙන් යුක්තවූ මෙතුමා තුල විවාදයෙහි
 වතුරතාවයක්ද හිඹිණි. වෑදහන් මගුල් උලෙලකට ගිය
 මෙතුමා කිසියම් තුටුපවුරක් නොදී පෙරලා එතබාවී දුටු
 මිත්‍රයෙක් “මුදලිතුමා තැනි දුන්නේ නෑ නොවේද” යි
 විමසන්න “ඇයි” මගේ පැමිණීම යන පිළිතුර ආත්මානි
 මානයෙන් ඇලලී ගිය මුදලිදුගේ මුවෙන් නික්මිණි. දිනක්
 මුදලිදුගේ මිත්‍රයෙක් “මුදලිතුමනි, දැන් හික්කඩුවේ නායක
 භාමුදුරුවෝත් නෑ, ධර්මාරාම නායක භාමුදුරුවෝත් නෑ,
 අපේ රටේ දැන් ඉන්තා පලමුවැනි පසිවරයා කවුදු” යි
 විමසුවේය. එකෙණෙහි කිසිදු පැකිලීමක් නොමැතිව
 පිළිතුරු සැපයූ අප චිරයා “මහත්මයා මේ ප්‍රශ්නය මගෙන්ම
 අහපු එක නොව කැරිය” හවුවෙන් සවකිය අභිමානය භා
 පාණ්ඩිතය ප්‍රකාශ කෙලේය.

භවිතාමාත්මක ප්‍රවීණතාවය,

ගුණවතීන් වාසල මුදලිතුමෝ එළු, පාලි, සංස්කෘත, ඉංග්‍රීසි, දෙමල, හා කෙලිගුයන භවිතාමාවේ ප්‍රවීණතාවක් ඇතිව උසස් ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයක් කළෝය.

අනාවය,

දැනුමෙන් පරසිදුව සභාරඤ්ජනගෙහි වාහිඤ්ච වැජඹුණු මේ තෙමේ පක්ෂාසාන රෝගයෙන් පෙළුනේ සිව් සැත්තැ වසක් ආයු වලද සිය මැදුරවූ ගල්කිස්සේ වාසල වලව්වේදී අවසන් හුස්ම හෙළියේ (1935 - 1 - 21, වෙනි දින රාත්‍රියෙහිය.

(මාතර සාහිත්‍යවංශය)

බබ්ලිවි. ඇෆ්. ගුණවතීන් මුදලිතුමා,

ම න් සි න	කල මුදලි වාසල ගරු	තා ම
ප න් සි න	ගුණවතීන් බබ්ලිවි ඇෆ්.	පේම
ප න් සි න	දිවංගතවී සිව්වස	වී ම
මී න් සි හි	කර පුදම් බැති කුසුමක්	ද, ම

නි බ ද	විදු පුබුදු කල පුන්සද	වා ගේ
වි රි දු	ගජ මැදෙහි බස කෙසරිදු	වා ගේ
ප සි දු	වුන තැමැති දිය සුර ගුරු	වා ගේ
ප සි දු	කව්ද සිටි සිරිලක ඔබ	වා ගේ

බැ ලු වො න්	සබෙක සිරිලක මූලසුතක	ත මා
බ බ ල න්	සදසෙ තුරු මැද විදුවරුන්	හාමා
නැ න් ව න්	අපගෙ ගුණවද්දන මුදලි	තු මා
මැ රු වෙ න්	මරුගෙ තම පලකරගන්ට	ත මා

සෙ වි	මකරුන් දෙහොස පදරුන් ගැඹිරි	න් ත
ක වි	සසුරේ කිමිද පලසක් මිණි දු	න් ත
ක වි	කරු තම තැබුව ලෙස අලහිය ව	න් ත
ක වි	රුද ඔබ නොදන් සිංහලයෙක් ඉ	න් තු

සිරිලක පසන් කල කුරුරජ කුල	වත්සේ
තොවලාක සිසන් පිපිවිල රජ රණ	හත්සේ
සිරිලක තිබෙනතුරු තොනගිත සම	හත්සේ
මරුවෙක ගණු කෙසෙද දිවිමුත් නම	වත්සේ

‡ (ලංකාමාතා සභරාව 1939 මැසි 2 වෙනි දින)

සොහොනෙහි දක්වෙන මනක සමහන්,

2. නිති දිසුණුව සලසා සත පිලිබ	ද
මැති ගුණවඩන 'බිදන් අග පසි ස	ද
ඉතිහස ගතකොට සිය නම මත න	ද
රාති ලෙස සිරි සැප වලදසි සග වැ	ද

දුහුතන් ඔද දබමන් සිද මොහ'ඳු	රු
බුහුමන් ලැබු දසනින් තෙක තෙක වි	රු
මැතිඳන් වාසල මුදලිඳු තැණිඳු	රු
තැසුනෙන් සිරි ලක් විද සබ විශ'ඳු	රු

කටුනායක ලයනල් ඩබ්ලිව්. ද සිල්වා ජිවිඳන් විසිති.

3. හසායනව වණි තෙත්තොබො
 බොබෙබිදේ, පොෂ මාසගෙ
 කාණ්ණ පණෙ විනියහාං
 නිපොෂ වතුසා වාසරෙ

කවිවුඩාමණි ඒග්වි
 කුරුරජ කුල ධවජාං
 මන්ත්‍රිකුස් ත්‍රිදිවං යාතො
 ඩබ්ලිව්. ආ.ප. ගුණවතීතා

පූජ්‍ය කහඳුමෝදර පණ්ණික වතුකිනීති ශ්‍රී පියසරතන සාමාමිපාදයන් විසිති.

‡ තනතුරු කලමනාකාර දුරු මේ පන	සොඳුරු
දිනතුරු දන මෙහෙය යෙදුන පරහිතාසිත	මහරු
දන දන වැඩ ලංකා කාන්තා සභරෙහි	කතුරු
දින ප්‍රත්සිස් වර්ණසුරි බිදන් මැතිඳු	තඹරු

(ලංකාමාතා පත්‍රයේ සහ සභරාවෙහිද කවීන් ප්‍රත්සිස් වණ්සුරිය මැතිතුමා)
 තංගල්ල - පලතුඩුව.

සර් ජේම්ස් පීරිස් තුමා

උත්පන්නිය.

කොළඹ නගර මෑද ගාල ගෝට්ටියෙන් මිදී උතුරු දෙසට විහිදෙන මහ මාවත ඔස්සේ ගමන් කරන්නෙකුට දැනට ග්‍රාන්ඪි පාස් තමන් ප්‍රකට පෙදෙස හමු වෙයි. දහනව වැනි සිය වසෙහි මෑද භාගයෙහි වෙළඳ ව්‍යාපාර සහ විවිධ වෘත්තීන් සඳහා අගනුවරට සංක්‍රමණය වූ ප්‍රභූ ධනවතුන් සට එකල මෙ පෙදෙස වාස භූමිය විය. මෙහි පසෙක පිහිටි කඳු ගොඩැල්ලක පැරණි ක්‍රමයට තැනූ විශාල ගෘහයක් විය. පල තුරු ගසින් හා මල්ලිය ගොවුවෙන් සෙවනවූ මේ නිවාසය හා භූමිභාගය ජේම්ස් වාල්ස් ඇතිවූ යන කුඩා සිංහල සොහොයුරන් නිදෙනගේ වාසයට හා ලදරු විය කෙලී සෙල් ලමට ලක් වූ ඔවුන්ගේ මුල් භූමිය විය.

සතීපවත් සිරුරෙන් යුත් මේ සුරාබුහුටි සොහොයුරන් නිදෙනගෙන් වැඩිමල් වූ ජේම්ස් උපන්නේ 1856 දෙසැම්බර් මස 20 වෙනි දාය. ධනවත් පරිච්ඡේදක හිමිකම් ලැබූ x තෙල්ගේ මාවත් පීරිස් මහතා සහ අපර්ලෝනියා ද සොසියා මහත්මිය ජේම්ස්ගේ දෙමාපියෝ වූහ. පානදුර පෙදෙසෙහි වූ සු සුප්‍රසිද්ධ වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයකු වූ ඩේවිඩ් පීරිස් මහතා ජේම්ස් ලදරුවාගේ මුත්තණුවෝ වූහ. කොළඹ සිට ගාල්ල දක්වා සිටි විශාල ඉඩම් හිමි සුප්‍රසිද්ධ ධනවතුන් අතර අග්‍රෙසර

x පීරිස් මහතාගේ පරම්පරාවේ ආදි මුතුන්මිත්තන් vi ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ කාලයෙහි මෙහි පැමිණි සේනාවල ප්‍රධානියෙක් වූ කුරුකුල නාට්ටු දේවාර් නම් තැනැත්තාගෙන් පාවත එන බවත්, ඔවුන් පසු කාලයෙහි කතරගම් දේවලයේ ශුඛ පහන භාරකාරයුරුගේ සිටිබවත් පසුව තෙල් ගබඩා නිලමේ යුරු දරූ බවත් එසේත් තෙල් ගේ පරපුර තමන් ප්‍රකට වූ බවත් පවුලේ ඉතිහාස කථාව විය —

යෙකැයි හඳුන්වනු ලැබූ බේවිඩ් පිරිස් මහතා ඉබ්මි හිමියෙකු පමණක් නොව එකල මුදු යාත්‍රාවෙහි යෙදුන වෙළඳ නැව් කිහිපයක අයිතිකරුවෙක්ද විය. ඉන්දියානු වෙරළවල සිටි කාල්, දුරා, මිරිස්, රෙදිපිළි රැගෙන කොළඹ පානදුර බේරුවල නැව්තොටු කරා ආගිය මේ කුඩා නැව්වලින් කෙරුණු සරු වෙළඳ ව්‍යාපාරයට පහර වැදුනේ මුහුදු යාත්‍රාව සඳහා දුම් නැව් යෙදීමෙන් පසුවයි.

බාල කාලය.

පින්වත් ජේම්ස් ලදරුවා මෙලොව පහළ විමෙක් ආහි වුහු දිප්තිය පිරිස් පවුලටම සීමා නොවීය. මොරටු පලාතට හෝ ලාකාවට පමණක් සීමා නොවීය. මේ ලදරුවා සිකුරු කරුව මෙන් සමසන ලොකයෙහිම සවකිය ගුහු කිරිති කදම්බය පිළිබඳ දිප්තිය පතල කිරීමෙහි සමතෙක් විය. කුඩා දවදියෙහි පටන්ම දුටුදින් තුටු කරණ ප්‍රිය මනාප රූප සම්පන්නියකින් හෙබි ජේම්ස් ලදරුවා ඉහෙණීමෙහි සම-තෙක් විය. යම් කිසිවක් වරක් කියවූ පමණින් හෝ ආසු පමණින් ධාරණය කරගැනීමේ ඥාන ශක්තියකින් යුත් මේ ලදරුවා කවදාහරි ලංකාවේ අවිනිය තංයකතයක් ලබනවා ආතැයි ආතැමෙක් අතා වැනි පලකලහ.

ගැහි තුනක්.

සමහාමා වරමක් දුර ඉගෙන ගනිත්ම ලදරු ජේම්ස් ඉංග්‍රීසි භාෂාවද හදාලේය මොල කැටි සුරු බුහුටි ලදරුවාගේ දක්‍ෂ භාවය දුටු ගුරුවරු ඔහු කෙරෙහි ඉතා ප්‍රසන්න වූහ. වරක් කී පමණින් එය ශිලා ලෙඛනයක කෙටුවාක් මෙන් ධාරණය කරගැනීමෙහි වරප්‍රශංදයක් ආහි මේ ලදරුවාට ඉගැන්වීම ගුරුවරුන්ගේ ගෞරවයට හේතුවක් වන බැව් නිසැකව දන් ඔවුහු ඉංග්‍රීසි භාෂාව කෙරෙහි ලදරුවාගේ සිත වැඩියක් යොමු කලහ. නම අදහසට ලදරුවාගේ දෙගුරුන්ද නතුකරවා ගත්හ. දක්‍ෂ ලෙස ඉංග්‍රීසි භාෂාව හදාල ජේම්ස් පිරිස් තෙමේ වැහිකල් නොගොස්ම “මේක්ස්පියර්,” ක්‍රියාගය ට්‍රිනිතර් ක්‍රියාගය හා ඉංග්‍රීසි සමසන ශාස්ත්‍ර ශාලා ක්‍රියාගයද තාගත්තේය.

එංගලන්ත ගමන.

සමස්ත ශාස්ත්‍ර ශාලා ශිෂ්‍යත්වය දිනාගෙන එංගලන්තයට පැමිණි තරුණයා වඩාත් උද්දොගයෙන් ශාස්ත්‍රාද්‍රව්‍යය කෙළේය. ක්‍රි. ව. 1878 දී එංගලන්තයේ සැන් ජෝන්ස් විද්‍යාලයට ඇතුළත් වූ හෙතෙම ඉංග්‍රීසි වාක්‍ය රචනාව පිළිබඳ ක්‍රියාමාර්ග හා වෙනත් ක්‍රියාමාර්ග කීපයක්ද දිනාගැනීමෙන් සවකීය දක්ෂතාවය පෙන්වූයේය. සුරගුරු බඳු ඥාන ශක්තියෙන්ද වාග් පටුතාවයෙන්ද අනුභව පිරිස් තරුණ මහත්මා නීතිය හා අභි ශාස්ත්‍රයෙහි විවිධත්වයෙන්ද විශ්‍ය වූ පංතියේ ඇම්. ඒ. ඇල්. ඇම්. ඇම්. ඇම්. ඇම්. උපාධි තාලෙන්ට් හිමිවූ ජේම්ස් පිරිස් තරුණ මහත්මා මැකෝලි සාමාන්‍ය නිස්පතිවූ කේම්බ්‍රිජ් සමස්ත ශාස්ත්‍ර ශාලාවේ ශාස්ත්‍රීය සංගමයේ සභා පති ධුරයට පත්වීමෙන් ලංකාවට මහත් ගෞරවයක් අත්කොට දුන්නේය. එතුමා කල් මේ සම්භාවනීය පදවිය එකද ආසියාතිකයෙකුටවත් හිමි නොවීය. (මෑතක් වනතුරුම පිරිස් මැනිතුමා හැර අන්කිසි ආසියාතිකයකු විසින් නොලත් මේ පදවිය අවුරුදු කීපයකට ප්‍රථම පිටර් කේතමන් මහතා විසින් ලබාගන්නා ලදී. නීති විශාරදයෙක් වූ පිරිස් මැනිතුමා අත් සියලුම අපේක්ෂාකර අභිභවනය කොට මැක්මෝහන් නීති ශිෂ්‍යත්වයද දිනාගත්තේය.

ලංකා ගමනය.

අවිනිත නීති විශාරදයෙක් වූද දක්ෂ අධිනීතිඥවරයෙක් වූද ජේම්ස් පිරිස් තරුණ මහත්මාගේ ලංකා තරණය මොරටු පානදුර ආදී ගම් පළාත් වාසින්ගේ ගෞරවයට හේතුවක් වූ හෙයින් ඥාති මිත්‍රාදීහු එතුමා තැවෙත් හොඳ බඩින තුරු කොළඹ වරාය අසල රැස්කකා උන්හ. තරුණ දුභිතාන් කීපදෙනෙකුත් ඇති මහදත සිටුවරයෙක් මේ සුරුපි නීති විශාරද තරුණයා සවකීය ප්‍රාසාදය වෙත කැඳවාගෙන ඊම් පිණිස සුදු අසුන් යුවලක් යෙදූ විවිත්‍ර රථයක් පිළියෙළකොට වරාය අසලට යැවීමේය. එහෙත් මහදත සිටුවරයාගේ මේ ආරාධනය නො ඉටුසා නො ඉටුසිලීමත් වූ තරුණ පිරිස්තුමා විමසුම් ඇසින් යුතුව ඒ මේ අත සොයා බලා එතරම් විසිතුරු නොවූ අස්ථියකට නැංගේය. ඒ වූකලී සවකීය මසිලණුවන්

විසින් එවන ලද අඬව රථය විය. තමාගේ ඉගෙනුම්වලට උප-
 කාර කළ මයිලන්ඩන් පිටුදක බතපතියන් වෙත යාම
 එතුමාට තරම් නොවිය. කාතවේදී ජේම්ස් පිරිස් මහත්මා
 ලක්බිමට පා නැගු මොහොතෙහිදීම දැක්වූයේ උත්සාහයේ-
 යකි. කලක් නීතියේ වෘත්තියෙහි යෙදුනු පිරිස් මහතා
 ණත්ගේ සුරවීර ලාභයෙන් හා වතුර කපාපෙන්ද ප්‍රමුද්‍රිතවූ
 ලක් රජය මගින් බස්නාහිර පලාතේ රජයේ නීතියේ පදවියට
 මෙතුමා පත්කරන ලදී. ඉන් කලකට පසු ගාල්ලේ දිසත්‍රික්
 විනිශ්චයකාර පදවිය මෙතුමාට ලැබිණි. නීති ගරුකව
 යුක්තිය පසිද විමෙහි සමන්වූ දිසත්‍රික් විනිශ්චයකාර තරුණ
 පිරිස් මැතිතුමා රජයේ මෙන්ම මහජනයාගේද ප්‍රසාදය
 දිනාගත්තේය.

සරණ බැඳීම.

භාෂා සම්පන්න අනාගතයක් ඇති පිරිස් තරුණ
 විනිශ්චයකාරයා සමූහය දුකිතාවකගේ ආදරණීය සාමා
 පුරුෂයාකොට ගැත්මෙහි ඉරණම ලභාකර දෙනුවස් ඇතැම්
 බතපතියෝ යත්ත කළහ. එහෙත් ඔවුන්ගේ උත්සාහයන්
 ගෙන් ප්‍රයෝජනයක් නොවීය. තමා බාල කාලයෙහිදී ඉගෙනු-
 මේවලට උපකාර කළ මයිලන්ඩන් වූ ජේකොප් ද මැල්
 මහතාගේ නාමයට මෙතුමා ගරු කෙළේය. කාතවේදී
 ජේම්ස් පිරිස් මහත්මා පනල් හිමියෙක් වූද ප්‍රධාන පාතියේ
 වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයෙක්වූද ජේකොප් ද මැල් මහතාගේ දෙවූ
 දියණියන් ක්‍රි. වම් 1889 දී ආවාහකොටගත්තේය. මේ සරණ
 බැඳීමෙන් ඔවුන්ට දු පුතුන් සිටු දෙනෙකු ලැබිණි. ලෝක
 ප්‍රසිද්ධ සංගීත විශාරදයෙක්වූද උපාධිධර අධිකාරියෙක්
 වූද දෙවාර්සුරියසේන (හර්බර්ට් පිරිස්) මහතා හා ලෙනාඩ්
 පිරිස් මහතාත් පුත්‍රයෝය. ඒ. ඇම්. ක්ලැමැන්ට් දියෙස්
 මැතිණිය හා ජේ. ඇල්. කුරේ මැතිණියත් දියණිවරුන්ය.

ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවේ උප සභාපති මුරස.
 ප්‍රතිසංස්කාර මන්ත්‍රණ සභාවේ ප්‍රධාන සභාපති
 උතුමානත්වගන්තේය. එහෙත් එතුමා මුල් පුටුව භාර
 ගත්තේ අවුරුද්දකට වරක් හෝ දෙකක් පමණකි. විශේෂ

සිතියක් ඇති නොවිනම් එතුමාගේ මූලසුත ගැනීම එක් වර-
කවම සීමාවිය. උප සභාපති වරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන්
මන්ත්‍රණ සභාව පැවැත්වේ. ක්‍රි. ව. 1924 ඔක්තෝබර් මස
16 වෙනි දින මේ මන්ත්‍රණ සභාවේ පලමුවැනි උප සභාපති
ධුරයට පත්වූ පිරිස් මැතිතුමා නීති ගරුකවද සභාවේ ගෞර-
වය ආරක්‍ෂා වන පරිදිද ජීවිතාවසානය දක්වාම ඒ ගරු
පදවිය දැරූවේය.

නයිට් නාමය.

උප සභාපති ධුරය ලැබීමෙන් පසුව මන්ත්‍රණ සභාවේ
නියුණු වාද විවාදයන්ගෙන් මදක් ඈත්ව ක්‍රියා කිරීමට එතු-
මාව සිදු විය මෙතෙක් රටට කරන ලද උසස් සේවය
පිළිගැනීමේ වශයෙන් 1925 දී එතුමාට මහරජතුමාගෙන්
නයිට් පදවිය ලැබීණ සර් ජේම්ස් පිරිස් හෙවත් ශ්‍රීමත්
ජේම්ස් පිරිස් තමන් එතුමන් හැඳින්වීමට හේතුවන මේ
ගරු පදවිය එතුමන් වෙත පිරිනමන ලද්දේ සර් හුසු ක්ලිප්පි
ලඞ්කානුකාරතුමා විසිනි. සර් පොත්තම්බලම් රාමනාදන්
සර් ජෝමස් ද සම්පායෝ යන නයිට්වරුන් විසින් එදින
පිරිස් මහතා රජවාසල වෙත කැඳවාගෙන යනු ලැබීය.

පිරිස් මාතාව,

සර් ජේම්ස් පිරිස් තුමන්ගේ පමණක් නොව අවිනීය
බනෙශවරයෙක්වූ, වාර්ල්ස් පිරිස් මහතාගේ හා ඇඩ්වඩ්
පිරිස් මුහුන්දිරම් මහතාගේද මැණියන්වූ, පිරිස් මාතාව
ලොවනන උපාසිකාවක් වූවාය. වැලිකඩ හොතම් විහාරස්ථා-
-නයෙහි අභිවාසීය සඳහා මහත් පරිශ්‍රමයකින් කටයුතු කළ
පිරිස් මාතාවගේ බෞද්ධාගමික සන්චාරාපාරයනව, සර් ජේම්ස්
පිරිස් තුමා ඇතුළු දරුවන්ගේද උපකාරය ලැබීණි.

පරලොකප්ප්‍රාප්තිය,

සර් ජේම්ස් පිරිස්තුමා විවේක සුව ලබනු සඳහා
* උබරව ගොස් සිටියදී ක්‍රි: වර්ෂ 1930 මැයි මස 5 වෙනි දින

කදිසියෙන් අසනීප විය. එකෙනෙහි කැඳවූ දක්ෂ වෛද්‍ය වරයන් ලවා ප්‍රතිකාර කරවූ නමුත් ඔවුහු මේ දෙශබන්ධු මහා ප්‍රාඥ දෙශපාලනඥයා මරුමුවින් මුදුගැන්මෙහි අසමත් වූහ. රටට දුශට සේවය කළ නිහඟමානී විරවරයා අවසන් හුක්ම හෙළුවේය.

දෙවැනි රාජසිංහගෙන් පසු,

මේ විරයාගේ අභාවය සම්බන්ධයෙන් එවකට ලංකාණ් -වුවේ බැඩ වැලු බී. එච්. බෝඩ්ලොන් මහතා, ටී. ඇල් විලියර්ස් සුරෝපිය මන්ත්‍රිතුමා, ඩී. බී. ජයතිලක මැතිතුමා, සී. බී. නුගවෙල දිසා මැතිතුමාද ආදී බොහෝදෙනෙකුගේ යොකප්‍රකාශ කථාවලට අතතුරුව දියවඩන නිලමේතුමාද මෙසේ ප්‍රකාශ කෙළේය. “සර් ජේම්ස් පීරිස් තුමාගේ මරණයෙන් ලංකා මාතාවට සිදුවූයේ විශාල අලාභයකි දෙවැනි රාජසිංහ රජතුමාගෙන් පසු ලක්දිව පහලවූ ශ්‍රේෂ්ඨ සිංහලයා මේතුමාය.

හෑ ම ස ද	මුවදුරු දිගසිය මේ	ගු රු ය
කල සො ද	පියකරු ලෝවැඩ නිර	තු රු ය
ම හ ර ද	තුමා ගරු ලෙස පිදු කන	තු රු ය
මෑ තී ර ද	අප කුරුකුල සුර මහ	ති රු ය

(සිංහල විරයෝ සහ ජේම්ස් පීරිස් චිරිතය)

පිළිස් ආයතීව,

ජේකබ් ද මැල් මහතාගේ හා එම තෝතාමහත්මයාගේ වැඩිමහලු දුනිතෘ වහ පීරිස් ආයතීව කාලයාත්‍රා කරණ -පිට 74 වියේ සිටියාය.

ලෙනාර්ඩ් පීරිස් මහතා සහ දෙවාර් සුරියසේන මහතාද, පීරිස් ආයතීවගේ පුත්‍රයෝ වෙති. ඒ. ඇම්. ක්ලැ- මැන්ට් ඩයස් තෝතා මහත්මයා හා ජී. ඇල්. කුරේ තෝතා මහත්මයාද එම ආයතීවගේ දියණි වරුන්ය.

මේතුමාට අයිති හපුනලේ වත්තේ රම්‍ය නිවාසයේදී ශ්‍රීමත් ජේම්ස් පීරිස් විරයා අවසන් හුක්ම හෙළිය.

සහෝදරියන් අවදෙනෙකු ඇතිව සිටි පිරිස් ආයතීව -ගේ සහෝදරයා ඇෆ්. ඩී. ද මැල් මහතා පමණි. තරුණ කාලයේ පටන්ම පිරිස් ආයතීව මහජන වැඩට සහභාගිව ක්‍රියා කළා පමණක් නොව අද, ගොඳු, බිහිරි පාඨශාලාවේ සහ ප්‍රීති නිවාසයේ සෑම සැලකිය යුතු ක්‍රියාවකටම සහභාගි වූවාය. ලංකා මහජන සේවක සමිතියට පිරිස් ආයතීවගෙන් වූ සේවය ඉතා විශාලය.

ඩබ්ලිව්. ආනර් ද සිල්වා මැතිණිය.

සඳුන්රැක වැළඳගත් සමන්වැල,

කෞරව කුල පරාජිකාමි මහජන සේවකයෙක්වූද, පරිත්‍යාගශීලී බෞද්ධොපාසකයෙක්වූද, ද සිල්වා මැතිතුමාගේ හා ද සිල්වා මැතිණියගේත් සමබකිය සඳුන් රුකේ හා සමන්වැලේ සම්බන්ධය වැනි විය. මේ උතුමා හා උතුමිත් සියගුණ සුවදිත් සිරිලක තොබවමින් පොදු වැඩට රුකුල් දුන්හ.

සුවිනිත භායතීවන්,

අවශේෂ කුල කාන්තාවනට ආදර්ශයක් දුක්වූ, ද සිල්වා මැතිණිය හැමවිටම ස්වාමියාගේ සිත දිනාගෙන සිය යුතුකම් නොපිරිහෙලා ඉටුකලාය මේ ආදර්ශවත් දම්පතින් අතර කිසිවිටෙකුදු මතභේදයක් ඇතිනොවීය. ස්වාමියාගේ වචනය දෙව වාක්‍යය මෙන් ගරු කළ මේ ප්‍රිය දෙහිනිය නියමි පාද පරිවාරිකාවක් වූවාය

මහජන සේවය,

කාන්තා පක්‍ෂය වැටී ඉන්නා ප්‍රපාතයෙන් නහාලනු වස් මෙතුමි මහිලා සමිතිය ආරම්භ කොට ඒ මගින් අතල්ප සේවයක් සිදුකලාය. මහිලා සමිතියේ සභාපතිනියවූ ඕනො-මෝ කාන්තාවන්ගේ අත්කම්, ගෙත්තම්, පත්කම් ආදිය දියුණු කරවමින් ගම් නියමිගම්හි සැරිසරමින් ගමක් ගම

පාසා සමිති පිහිටවීමටය. කාන්තා පක්ෂය මගින් කලහැකි මකපන සේවය පෙන්වා දුන්නාය. අද එතුමියගේ ඥාති දුහිතාවක්වූ, සැතෙව් සහිත සිසි කුරේ මැතිණිය මේ ව්‍යාපාරයෙහි නායකාව වී සුලුමටුගේ අභිපාචේ ගමන් කරමින් උදර සේවයක් කරයි.

වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ලබ්‍හාධාර සභාවේ පාඨශාලාව,

මේ මහා ශාස්ත්‍රශාලාව හා එහි භූමිභාගයන් මෙතුමිය -ගේ විශාල පරිත්‍යාගයකි. රූපියල් පනස්දහසකටත් වඩා වටිනා මේ දිමතාව නිසා අද සියගණනක් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවෝ ධර්ම ශාස්ත්‍රය හදාරති.

(කලක් මේ ශ්‍රී ලබ්‍හාධාර සභාවේ පාඨශාලාව කාන්තා අන්‍යාස විදුලයක්වද තිබිණි.)

ශ්‍රී ල ව්‍යාපාරය,

සවකීය ජන්මභූමියවූ හොරේතුටුවේ ග්‍රාමයෙහි ගංගා රාමියට අවුත් පසලොස්වක් පොහො දිනයන්හි අවසිල් සමාදන් වීමත්, උපාසක උපායිකාවන්ට දන්දීමත් මේ ආදර්ශීය කාන්තාවගේ වාරිත්‍ර ධර්මයක්ව පැවතිණි.

ආදර්ශීය කාන්තාවන්ගේ,

මෙසේ සකල පුණ්‍ය ක්‍රියාවකටම නොමසුරා ධන පරිත්‍යාග කරමින් සුවිනිත චරිතයක් ඇතිව වුත් ද සිල්වා මැතිණිය කාන්තා සමිති කීපයකම ප්‍රමුඛතාව ගෙන ලෝ සසුන් වඩමින් සිංහල කාන්තා පක්ෂයට උත්තමාදර්ශීයක් දුන්නීය.

(සිංහල විරයෝ, පිටු 252 - 253.)

ජේරමියස් දියෙස් මැතිණිය.

(ඇම්. බී. ජ.)

දෙමාපියෝ,

පානදුරා පලාතේ (කෞරව කුල ප්‍රසිද්ධ ධනවතෙක්ව මිසු ඔබ්ලිව්. පී. ඇස්. රූපිගු රේන්ද මහත්මයා හා එම මැතිණියත්, මෙතුමියගේ දෙමාපියෝය, සොහොයුරන්

දෙදෙනෙකුගෙන් හා සොහොයුරියන් සත්දෙනෙකුගෙන්ද සැදුම් ලත් රුද්‍රිගු පවුලේ සිව්වැනි දියණිය සෙලෙස්තිනා රුද්‍රිගු (ජේරමියස් දියෙස්) මැනිණියයි.

ඉගෙනීම,

එවකට ගැහැණු ලමයින්ට සැහෙන අධ්‍යාපනයක් දීම ගැන මවුපියෝ මිඩාගු නොවූහ. එහෙත් මෙතුමී සි හල නාමාව කරමක් දුර ලියන්ට හා කියවන්ට දැන සිටියාය.

විවාහය,

ගුණ නුවණින් හා රුසිරියෙන්ද අගතැන් පැමිණි සෙලෙස්තිනා රුද්‍රිගු තරුණ මැනිණිය ඇගේ දෙගුරුන් විසින් පළාතේ ධනපති යෙක්ව සිටි ජේරමියස් දියෙස් මැනි තුමාට විවාහ කොමි දෙන ලදී.

දරුසම්පත්,

මේ වාසනාවන් යුවලට පුතුන් සිවුදෙනෙක් හා දියණියන් පස්දෙනෙක්ද, ලැබිණි. ඔවුන් අතුරින් තුන්වැනි පුත් වින්සන්ට් දියෙස් මහතා බාල කාලයේදීම මියගියේය. සෙසු දරුවන් අතුරින් හැරී දියෙස් (අමදුප චීරවර) ආතර් මි. දියෙස්, සී. ඇම්. දියෙස් යන මහතූන්ගෙන් රටට - දැයට සමයට ඉමහත් සේවයක් සිදුවේ.

ප්‍රෙසි ද පොන්සේකා ඉවදු වාය්නිනා, වෝල්ටර් සල්ගාදු මැනිනුමා, විල්මට් පෙපර්සා මැනිනුමා (පාර්ලි මේන්තුවෙන්ත්‍රි) හා (වැඩබලන උප පොලිස් ඉන්ස්පැක්ටර් ජනරාල් ධුරන්ධර) හිටපු පොලිස් පති ඔස්මන් ද සිල්වා මැනිනුමාන් මෙ තුමිගේ මුණුබුරන් අතුරින් සභ්‍යෙරකි.

ප	ර	ලොව වැඩ පිණිස දැන විසඳ දහ	ස
ක	ර	වතු ගොඩනැගිලි ආ දියුණට තෙදෙ	ස
ජේ	ර	මියස් ඔයස් මැනිනියගේ නිව	ස
ව	ර	දෙස පෙණෙයි කීම දෙවි විමනක්ද? අ	ස

(වත පරවී සංදෙශය.)

විශාඛා විද්‍යාලය,

“බෞද්ධ කතෘ විද්‍යාලය” නමින් අගනුවර ඇරඹූ ඉංග්‍රීසි කාන්තා විද්‍යාලය දුෂ්කරතකාලයකට මුහුණ පා සිටියදී ආකර්ෂක සිල්පා, ඩී ඩී ජයාලක, ඩී ඇස්. සේනානායක ආදී උතුමන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි මෙතුමි මේ බෞද්ධ කතෘ විද්‍යාලයට උදම් දීමට සතුටුවූවූය. ප්‍රථමයෙන් රුපියල් ලක්ෂයක් පරිත්‍යාග කළ මිනොමෝ නැවත නැවතත් සැලකියයුතු උදවු දුන්නාය. ඉක්බිති රුපියල් එක්ලක්ෂ පනස්දහක් පමණ වියදම් කොට ගොඩනැගිල්ලක් කරවා එහිනුදු නො-නැවති (පසුව නම් වෙනස්වී විශාඛා විද්‍යාලය නමින් ප්‍රසිදියට පැමිණි) ඒ, මේ බෞද්ධ කතෘ විද්‍යාලය සඳහා තවත් ලක්ෂ ගනනක් පරිත්‍යාග කළාය. මෙසේ වරින් වර මේ වීරවරිය විසින් විශාඛා විද්‍යාලයට කරන ලද පරිත්‍යාගය රුපියල් හාරලක්ෂ පනස්දහසකි

අනාඤ්ච විද්‍යාලයෙහි චිත්සන්ධි දිවයස් ස්මරණශාලා,

පරලෝ සැපත් සිය පුත් චිත්සන්ධි දිවයස් මහතාට පින් පැමිණවීම සඳහා මෙතුමිය විසින් ආනන්ද ශාස්ත්‍රශාලාවේ විශාල ශාලාවක් ඉදිකරන ලදී. මේ හැර වරින් වර ආනන්ද විද්‍යාලයට රුපියල් දහස් ගනනක් මෙතුමිගෙන් ලැබිණි

ගම්පහ හා මොරටුව,

පානදුර පළාතේ සෑම පොදු වැඩක් සඳහාම නිර්-ලෝභීව ධන පරිත්‍යාග කළ මෙතුමි මොරටුවේ විහාරයක් හා ගම්පහ පළාතේ විහාරයක්ද, සවකීය ධනවත්යයෙන් කරවූ වාස මේ හැර එගොඩ උසන, කවුකුරුන්ද ආදී ගම්වල විහාරාගාරයන් සඳහාද සැලකියයුතු පරිත්‍යාග කීපයක් කළාය

රුද්‍රිගු පවුලේ අසරණ සරණ සමාගම,

පානදුරේ රුද්‍රිගු පවුලේ අසරණ සරණ සමාගමේ සනාථනීතිය ජේරමයස් දිවයස් මැතිණිය වූවාය. අවුරුදු පහා රුපියල් දහස් ගණනක් වියදම් කොට දුහි මහි යාවකා-දිනට කම්පිම් ඇදම් පැළඳුම් දීම පිණිස මේ සමාගමට දිවයස් මැතිණියගේ නොමසුරු උපකාරය ලැබිණි.

අනාථ දරු නිවාසය,

මව්පියන් තැනි අනාථ දරුවන් උදෙසා පානදුරේ අනාථ දරු නිවෙසක් අවුරුදු ගණනක්ම පවත්වන ලදී. අසරණ දරුවන්ට කැමි පිම් ඇලුම් ඇඟලුම් දී සිංහල හා ඉංග්‍රීසි භාෂාවන් උගන්වා වඩුකම් පෙහෙකම් ආදී ශිල්ප යන්ද මේ මගින් උගන්වන ලදී. මෙයින් අනාථ දරුවන් රැසකට සැලසුණු සේවය ඉමහත්ය.

ධම්පුත මෙහෙය,

ගරුකටයුතු හිතවියන ධම්මාලෝක සාමික් වහන්සේ ප්‍රධානකොට ඇති උගන් සාමික් වහන්සේලා ලවා සනීපතා ලක්දිව ගම් නියමිගමිහි ධම්දෙශනා පවත්වා ධම් පඤ්ඤා ලක්ෂ්‍ය බැගින් බෞද්ධයන් අතර බෙදා දීමේ ව්‍යාපාරයක් දියෙස් මානිණියගේ ධනව්‍යයයෙන් කොළඹ ධම් පුත සභාව මගින් අවුරුදු ගණනක්ම නොකඩවා පවත්වන ලදී. මේ ධම් පඤ්ඤා පොත් වශයෙන් බැඳගෙන ප්‍රයෝජන ගන්නෝ අදත් අපරට එමට සිටිති.

ඇම්. බී. ජ. නාමය,

මෙසේ ලෝ සසුන් වඩමින් උන් මෙතුමියට සම්මානයක් දක්වනු කැමැතිවූ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව මගින් ඇම්. බී. ජ. යන අධිරාජ්‍ය ගරු තාමයෙන් ගෞරව කරණ ලදී.

එහෙත් එයින් උද්දම නොවූ මේ පින්වත් කුලභා පෙර මෙන්ම ඉතා වාමිලෙස රෙද්දෙන් හා හැට්ටෙන් සැරසී පොදු වැඩවල යෙදුනාය.

විශාඛා නාමය,

රජය මගින් ඇම්. බී. ජ. තාමය පිරිතමන්ම, විශාඛා මහෝපාසිකාව යළිත් ලොව පහලවූවාක් මෙන් පොදු වැඩ සඳහා රූපියල් ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරණ මේ උපාසිකාවට “විශාඛා” යන ගරු තාමය ජන සම්මතයෙන් ව්‍යවහාර වන්නට වන බිනොමෝ ඇම් බී ජ. තාමයට වඩා විශාඛා තාමයව ප්‍රිය කලාය.

රුවන්මැලි සෑය,

රුවන්මැලි මහ සෑයේ ප්‍රතිසංස්කරණය සඳහා දියෙස් මැතිණියද සැලකියයුතු පරිත්‍යාගයක් කළාය. වෙනත් විහාරාරාම, පාසැල්, අතාඵ නිවාස, අම්බලම් ආරොග්‍යශාලා, සොහොන් බිම් ආදී පොදු කටයුතු සඳහා වරින් වර මෙතුමිය විසින් පරිත්‍යාග කරණ ලද මුදල රුපියල් විසිලක්‍ෂයක් පමණ වේ. සිංහල රජකාලයෙන් පසු එකද සිංහල කුල කාන්තාවක් විසිනුදු මෙතරම් උද්‍යම පරිත්‍යාගයක් කරණ ලද බැව් ඉතිහාසයෙහි නොපෙනේ.

(සිංහල විරයෝ, පිටු 290, 291, 292, 293)

ඇම්. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී චන්ද්‍රගෙබර මැතිතුමා

බාලකාලය,

මොරටුවේ හොරේතුඩුවේ කුරුරාජ වංශික, ඇම්. සීමන් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී චන්ද්‍රගෙබර මුදලිතුමාගේ සහ එම ශ්‍රමාඵතානීගේත් ප්‍රිය පුත්‍රයෙක්වූ ඇම්. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී චන්ද්‍ර ගෙබර මැතිතුමා බාල කාලයේදීම කල්පනාකාරී කුමාරයෙක් විය.

මෙතුමා ගුරුන්ගේ සිත් දිනාගනිමින් ජන්ම භාෂාවද ඉගෙනගත්තේය.

කාරුණික සොම්යෙක්,

ඉගෙනීමෙන් පසු ගරු සාහාන්තර ලොභයෙන් රජයේ රක්‍ෂාවන්ට ඇතුල්වීම එවකට පැවති සිරිතය. එහෙත් ඒ පිළිබඳව සිත් යොමු නොකල මේ තරුණයා සිය දේපල මැනවින් දියුණු කරමින් වෙළඳ ව්‍යාපාරයන්හි යෙදෙමින් ඉඩම් වගාකෙලේය.

ආමානය,

අත්‍ය ලබ්ධික කාන්තාවක් හා සරණ බකිතයට ඇතුළත්වූ ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී ව්‍යුහෙබර දම්පතින්ට එකම පුත්‍රයෙක් ලැබිණ, ලදරුවා දූවුරුදු වියට පැමිණෙත්ම ප්‍රනාන්දු ව්‍යුහෙබර මැතිතුමා බලවත් ලෙස රෝගාතුර විය. ස්වකීය ජීවිතය අවදානම් තත්‍වයකට මුහුණ පා තිබෙන බැව් වටහාගත් මොතුමා අන්තිම කැමති පත්‍රයක් ලියා තැබුවේය.

යම් යම් සිහිහෙයකින් පුත්‍රයා අකාලයේ මිය ගියේ නම් එතුමාගේ දේපල වියදම් කළයුතු පිළිවෙල එහි ඇතුළත්විය. වැඩි දවසක් නොගොස්ම වත්දුහෙබර මැතිතුමා අවසන් හුස්ම හෙලුවේය. පුත්‍රයාද දූවුරුදු වියෙහිදීම පරලෝ සැපත් විය. පුත්‍රයාගේ මෘත ශරීරය බෞද්ධ ඤාතිහු බෞද්ධ සොහොන් බිමක තැන්පත් කෙළේය එහෙත් ක්‍රිස්තියානි ඤාතිහු රාත්‍රි කාලයේ ලදුරුවාගේ මෘත ශරීරය රැගෙන ගොස් ක්‍රිස්තියානි සොහොන් බිමක තැන්පත් කළහයි අවුලක්ද ඇතිවිය. ව්‍යුහෙබර මහතාගේ අන්තිම කැමති පත්‍රයේ ප්‍රකාර ස්ව ප්‍රියාවට මාසික මුදලක් ගෙවීමට නියමව තිබිණි. කොරේතුඩුවේ ගබ්ගාරාමයටද රූපියල් දහස් ගණනක් වෙන් කොට තිබිණි.

ඇම්. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු ශ්‍රී ව්‍යුහේකර අන්තිම කැමති පත්‍රයේ සිංහලානුවාදය.

1. ආහාර දුර්විකෂය, භූමි වලනය, ජල ගැලීම් ආදී විපත්තිදයක කරුණුවලදී ආධාරදීම.
2. අරමුදලේ පාලකයින්ට සුදුසුයයි වැටහෙන පරිදි නියම ලෙස පරිපාලනය වන ආරෝග්‍ය ශාලා, අනුස්මරණ ශාලා සහ වෙනත් පුණ්‍යායතනයන්ට පාලනය හා ගොඩනැගීම් පිළිබඳව ආධාරදීම,
3. බෞද්ධ විහාර ගොඩනැගිලි හෝ බෞද්ධ පූජනීය ස්ථාන ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳව ආධාරදීම,

4 පුරාතන කාලයේදී උදෙසාද, පාලනාලය හා අධ්‍යාපන සභා ආරම්භ කිරීමට, හා පාලනය කිරීම උදෙසාද සාමාන්‍ය වශයෙන් සියලු පුරුෂ කටයුතු උදෙසාද ආධාරදීම,

5. එහෙත් බොහෝ නොවූ මොහොත අගමක සිද්ධි සඳහා නියමයන් ගොඩනැගිලි ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමටත් හෝ පාලනය කිරීම ආදී කිසිම කාර්යයකට නියම ලෙසින් හෝ අනියම් ලෙසින් කිසිම ආධාරයක් දීමට ඉඩක් නැත.

ව්‍යුත්පන්න අරමුදල.

xමේ අරමුදලේ පොලියෙන් අවුරුදු පතා රුපියල් දහස් ගණනක් පොදු කටයුතු සඳහා යොදනු ලැබේ. මෙතුවත් මේ අරමුදලින් රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් පොදු කටයුතු සඳහා පිදිණි. ලංකාවේ අතෙක් සිංහල ධනපතියෝත් ව්‍යුත්පන්න වීරයා අනුගමනය කරමින් මෙසේ අරමුදල් පිහිටුවන් නම් සිංහල වගියට අත්වන සෙන නියා නිම කළ නොහැකිය.

(ටී. ඇස්. ධම්බකුල සිංහල වීරයෝ)

xමේ විශාල ධනස්කකියේ වටිනාකම.

(1911 මාර්තු මස 7 වෙනිදා රුපියල් 1320869-38 මෙය කිට්ටු කැනිට්ට සහ සවකිය භාග්‍යවටත් ලියා ඉතිරි විශාල ධනස්කකිය තම පුත්‍රයාට පවරන ලද්දේය. ළමයා නැති වුවහොත් එම ධනස්කකියෙන් විශාල මුදලක් බොහෝ විශාර-සභානායකට දී ඉතිරි හරිය “ශ්‍රී චන්ද්‍රසේවර අරමුදල”යයි වෙන් කොට මහ ලේකම් තුමා හා ඔස්තරාහිර පළාතේ එජන්ත මහතාද පත්කිරීමට අත්තිම කැමති පතෙහි වගන්ති ඇතුලත් කරණ ලද්දේය. 9-2-1924 “දිනමිණ”

සර් සී බී ජයතිලක මහතා මෙසේ කීවේය. ශ්‍රී චන්ද්‍රසේවර මහතා මේ බුදු අරමුදලක් ඇතිකරණ විට මහා බෝධි සමාගම තමා පරම විඤ්ඤාම සමාගමවත් අනුමතවේ නිත්‍යානුකූල ලෙස ලියා පදිංචිකොට ගොනිවුනේය. රුපියල් පනස් තුන් ලක්ෂයකටත් අධිකවූ එම මහා ධනස්කකියේ පාලනය පුද්ගල පාලක මණ්ඩලයකට භාරදෙන්නට වූයේ එහෙයිනි.

(සිංහල බොහියා ක්‍රි. ව. 1942 මාර්තු 28 සෙනසුරාදා)

කලාණ්ඩ වංශ මහා නිකාය.

A කලාණ්ඩ වංශ නිකායේ ආදි කතෘ හිමිපාණෝ සම්බුද්ධ ශාසනයේ නව යුගයේ ආදි කතෘගුණ වැලිවිට අසරණ සරණ සරණංකර සංඝරාජයන් වහන්සේ මෙන්ම අනුපමය ශාසනික මෙහෙයක් කර වදාළ කතඵමේ ශ්‍රී ගුණරතන තිස්ස මානිමියන් වහන්සේ විසින් පිහිටුවනු ලැබූ කලාණ්ඩ වංශ නිකායට එකසිය පනස් වසක් පිරිමේ උත්සවය අගෝස්තු මස 21 වෙනිදා පටන් පුරා සතියක් මුළුල්ලේ කතඵමේ පුර්වාරාම විහාරස්ථානයෙහි පැවැත්වෙයි.

Aකලාණ්ඩ සීමාව.

රාමඤ්ඤ රට ප්‍රේශු නගරයේ බටහිර උප නගරයක්වූ වහිමාන “සෙන්ගනෙඩ්” නම් නගරවරයෙහි පවත්නා කලාණ්ඩ සීමාව වනාහි මන් අවුරුදු භාරසිය හැටතවයකට උඩදී රාමඤ්ඤ දෙශායිගවර සාසන සොබකබ්බම වෙතිය මහ රජහුගේ සහායවූයෙන් පිහිටුවන ලදී. ලක්දිව කලාණ්ඩ නදියෙහි සෑදූ උදකුකෙහිප සීමාවෙහි උපසම්පන්නවූ හිසුන් විසින් සම්මත බැවින් කලාණ්ඩ සීමා”යි මිට නම් දෙන ලදී. ඒ සථානයෙහි එරජු විසින්ම කිරිගරාඬ සෙල් පුවරු දසයක ලිපි පංතියක් කොටවා පිහිටුවන ලදී. ඒ කාලය වනාහි අපේ ඉතිහාස පොත්වල අවුරු කාල පරිච්ඡේදයක් වී තිබෙන හෙයින් ලංකා ඉතිහාසය දැනගනු කැමැත්තන්ටද යථෝක්ත ලිපි පංතිය බොහෝ උපකාරීවේ.

තවද මේ මහා විහාර පරම්පරාගත පරම විශුඬ ශිමා-මාලකය පිළිබඳව සටහන් කළ යුතු වැදගත් ඓතිහාසික ප්‍රවෘත්තියක් නම් ක්‍රි. ව. 1807 දී මහා ගුණාති (කුරුකුලවංශ) කතඵමේ හදන්ත ශ්‍රී ගුණරතන තිස්ස මහා සභිවරයන් වහන්සේද එසේම අධි ශිල අපෙක්ෂාවෙන් සිටි බවපොලේ කලාණ්ඩ නිශ්ප ආදි සාමනේරසන් සත් නමක්ද කැටුව හංසවනී පුරයට සම්ප්‍රාප්තව යථෝක්ත සුවිශුඬ කලාණ්ඩ මහා සීමාවෙන් උපසම්පදාව ලබා පෙරලා ලක්දිව වැඩමවා ලංකා-විපයෙහි කලාණ්ඩ වංශ නම් පිරිසිඳු හිසු නිකාය පිහිටුවීමවේ (ශ්‍රී රාහුල සංඝරාජතුමා පරිකථා 14 පිටුව)

බුඩ වම් 2295 දී ගාඵ දියුණුකරණයේ කල්පේ පත්තුවේ කතඵවේ උපන් ගුණරතන නිස්සාහිධාන මාහිමියන් වහන්සේ උපදින මට මෙහි දැන් ප්‍රධාන නිකාය වශයෙන් සලකනු ලබන සියම් නිකායවන් නොපැවැත්තේය. සියම් නිකාය පීඨවූවන ලද්දේ එසින් වමිකට පසුය. එහෙයින් ඒ කාලය මේ රටේ නිකායන් වහන්සේලා අභිගමින් දුර්ලභ සුගයක් විය.

මුත් වහන්සේගේ පියා වූ කතඵවේ හෙට්ඨනන්ත්‍රිගේ කුමාරදස කුලසුරිය වෙද මහතා සවකිය පුත්‍රයා පැවිදි කරවන්නට කල්පනාකර මාතර අසල පෙනන්ගහවත්තේ වාසයකල බෝවල ධම්මානන්ද මාහිමියන්ට භාරකෙලේය. බුඩ වම් 2316 දී තොටගමුවේ පුරාණ සීමාවෙදීද, බුඩ වම් 2341 දී තංගල්ලේ උදකුකෙඛප සීමාවකදීද දෙවරක්ම උපසම්පදාව ලැබූ ගුණරතන සමාම්පාදයෝ එම සීමා දෙකම පිළිබඳව ඇති වූ සෑක නිසා සවකිය උපසම්පදාව ගැන විමතියට පත්ව පිටරටකට ගොස් උප සම්පදාව ලබාගන්නට අදහස් කළහ.

එම අදහස අනුව ගුරුවරුන්ගෙන් අවසරද ඥාති මිත්‍ර නිතවතුන්ගෙන් උදවුද ලබාගත් උන්වහන්සේ තමන් සමග ඒ ගමන යාමට පිරිසක්ද පිළියෙල කරගත්හ උන් වහන්සේ බටපොළේ කලාණ නිස්ස වැලිකොන්දේ ධම්මරතන, කොත්ගල ධම්මසාර වැලිකොන්දේ පඤ්ඤානිස්ස, නාරන්දෙණියේ ගුණසාර, මිරිස්වත්තේ මේධානන්ද, කිරිත්දේ සීලානන්ද යන සාමනේරයන් වහන්සේලා සත් නම සහ කැප කරුවන් හිදෙනෙකුද සමග ශ්‍රී බුඩ වම් 2351 බිතර මස පුර අටවක් ද දෙබත්ද වරායෙන් සුලුප්පුවක නැගී පිටත්වූහ. රාමඤ්ඤ හෙවත් බුරුම රට බලා පිටත්ව දවස් එකොලොසක් මුළුල්ලේ කරදරයක් නැතිව යාත්‍රා කළ පසු දෙළොස් වෙනි දින රාත්‍රියේ මහා විපතකට මුහුණ ලා සිටියහ.

විපතට අසුවීම.

එදින රාත්‍රියේ මහ වැහි සහිත වේගවත් කුණාටුවක් ඇතිවී නැවේ රුවල් සියල්ල සුණු විසුණු වී ගොස් කුඹ ගස්ද කැඩී ගියහ. නැව ඉමක් කොතක් හැනිව සාගරයේ ඒ මේ

අත පාවෙන්ට විය එහි සිටි තැවියෝද වෙලෙන්දෙද මරණ හසින් තැනිගෙන තම තමන්ගේ දෙවියන් අදහන්තටත් යාඥ කරන්නටත් විලාප කියන්නටත් පටන්ගත්හ. තව ඇසිල්ලකින් තමන් මුහුදුබත් විය හැකි බව පෙනී ගිය මේ භයානක අවස්ථාවේදී අපේ වීර හිමියෝ කිසිම තැනිගැන්මක් තැනිව සවකිය පිරිස අමතා 'විපත්තියේදී ශෝක කිරීමෙන් පලක් නැත සිද්ධ කටයුතු උත්තමාභීයක් ඇතිව අංඅපට විපතක් සිදු වුවහොත් ශෝක වන්නට කරුණක් නැතැ'යි වදාළහ.

තැවේ සිටි හැම දෙනාම තැවහත් බලාපොරොත්තු රහිත අවස්ථාවක සිටින විට වැලිකොන්දේ ධම්මරතන හිමියන්ගේ උපාය ඥානයක් ක්‍රියාවෙහි යෙදිණ. කැඩී බිඳී ගිය කුඹ ගස් අංදියේ කැබලි එක්කරවා පහුරක් බැන්දවූ උත් වහන්සේ තැවියන් හතරදෙනෙකු එහි තංවා අතතුරු අඟවන කොසියක්ද බැඳ පාකර යැවූහ හේතුවකට මෙන් මේ පහුර රැන්ගුන් වරායට සේන්දු විය. එහි නිලධාරියෝ තොරතුරු විමසා ගත්තමින් තැවක් යවා අබලන්ව පාවති තැව වරායට අද්දවා ගත්හ.

බිලි පූජාවක්.

මේ මහා විපත සිදු වූ දින දවල් කාලයේ තැවේ සිටි යෝතක මිනිසුන් වගයක් එළ බැටළු ආදී සතුන් රැසක් මරා බිලි පූජාවක් පැවැත්වූ බව කියති. කුණාටුවට හේතුව මේ යැයි තැවේ සිටි ඇතැමුන් විශ්වාස කළ බවද පෙනේ. රැන්ගුන් නගරය ඇතුළු පෙදෙස පාලනය කළ ප්‍රාදේශික රජතුමා ලංකාවෙන් හිඤ්ඤ පිරිසක් පැමිණ සිටි බව අසා බලාත්සේ සතුටට පත්ව උත්වහන්සේලා වෙත ගොස් ආදරයෙන් පිළිගත්තේය. 'මේ කුණාටුවෙන් නැව් හම්බන් ආදිය විශාල ගණනක් විනාගවී ගිය නමුත් මේ හැව මෙපමණින් බේරුනේත් තැවියන්ගේ හා අන්‍යයන්ගේ පණ බේරුණේත් ඔබ වහන්සේලාගේ ගිල බලයෙන් බවට සාකයක් නැතැ'යි කියමින් බලවත් ප්‍රසාදය පළ කළ මණ්ඩලික රජතුමා කතළුවේ හිමියන් ඇතුළු පිරිස විහාරයකට කැඳවාගෙන

ගොස් උපසම්පාදනයට කැපකරුවන්ද යෙදීය. එහිදී සාමාන්‍ය ර කුන්තමකට අතිසාර රෝගය වැළඳුන නමුත් රජතුමා දක්‍ෂ වෛද්‍යයන් යොදා උත්වහන්සේලා සුවපත් කෙළේය. මුණබලික රජතුමා රැන්ගුන් නුවරින් සැතපුම් 45 ක් ඇතින් පිහිටි හංසවනි නගරයට මේ පිරිස සමග ගොස් එහි රාජගුරු මහා තෙරුන්හට මේ පිරිස භාරදුන්නේය. උපසම්පදාව ලබාගන්නට පැමිණි බව ඇසූ රාජගුරු හිමියෝ කලායාණී සීමාව පිළිබඳ විස්තාරය කතළුවේ හිමියන්හට වදාළහ.

සීමා බැන්දවීම.

මෙයින් අවුරුදු තුන්සිය ගණනකට පෙර බුරුම රට පාලනය කළ බමමවේනිය මහ රජතුමා එකල ලක්දිව ජයවර්ධන පුරයෙහි විසූ භුවනෙක බාහු රජු වෙත හිඤ්ඤ පිරිසක් යවා ලාංකික සංඝයාගෙන් කැලණි ගඟේදී උපසම්පදාව ලබාදී ඒ පිරිස සිය රටට පැමිණි පසු බුබු වම් 2018 දී මේ සීමාව බැන්දවීය. ඒ රජතුමාගේ කාලයේදීම බුරුම රට දැඩි හිඤ්ඤ පසලොස් දහසකට අධික සංඛ්‍යාවක් මේ සීමාවේදී සිංහල උපසම්පදාව ලබාගත්හ බුරුම මහ රජුට දැනුම් දී හෙතෙම උපසම්පදාව ලබාගැනීමේ ඕබවහන්සේලාටත් හොඳ”ය.

රාජගුරු හිමියන්ගේ මේ බස් අසා අතිශයින් ප්‍රීතියට පත් කතළුවේ හිමියෝ මුණබලික රජතුමාගේ උදවු ආතිව බුරුම මහ රජුගෙන් අවසරය ලබාගෙන රජතුමාගේම ආරාධනායෙන් සංඝරාජයන් වහන්සේගෙන්ද වර ලැබ කලායාණී සීමාවේදී පරිශුද්ධ උපසම්පදාව ල බුහ

උපසම්පදාව ලැබීමෙන් පසුද කලක් එහි සිටි මේ යනිවරයන් වහන්සේලා නාගඵලික මෙන් නැඹි නැඹි බුබු වම් 2353 පොසොන් මස පුරපසලොස්වක දා දොඩන්දු වරායෙන් සිය රටට ගොඩබැස්සහ.

මෙසේ ජීවිතාශාව අතහැරදමා ගොස් පිරිසුදු උපසම්පදාව ලැබ පැමිණි කතළුවේ හිමියෝ උපසම්පදාව ලබනු කැමති විශාල පිරිසකට උපසම්පදාව දුන්න සියම් තිකායෙන් පැමිණි බොහෝ හිඤ්ඤද නුවහන්සේවෙත පුත ගිඤ්ඤ ලැබුහ.

අපවත්වීම.

කලින්කල කතළුවේ මහා විහාරය දෙසින් දුටුවේ දෙගල්ලේ විහාරය අම්බලන්ගොඩ ඡන්කොත් විහාරය, රන්දෙණි මහා මංගල සමුදාරාමය, අලුත්ගම වාලුකාරාමය, කලුතර මැල්ල-බඩ විහාරය, කරගම්පිටියේ සුබෝධාරාමය ආදී සවකීය විහාරස්ථානවල වැඩවැසිය කරමින් ලොක ශාසන සංග්‍රහයෙහි යෙදුන මේ මහා වීරවර මාහිමියාණෝ බුඩ වම් 2375දී කළුතර මැල්ලබඩ විහාරයේදී අපවත් වූහ.

මේ ඵෙතිහාසික සිද්ධි ස්මරණය කරමින් මේ දිනවල විශාල උත්සවයක් පැවැත්වෙන කෂණිකව පූර්වාරාම මහා විහාරය පෘතුනිසින්ගේ කාලයේදී විනාශ කර දමන ලද්දකි. මෙහි තිබුණු ශිලා ලෙඛන සහිත ගල්ලැල්ල ගාල්ලේ කොටු බැම්ම බැඳීමට ගන්නා ලද බවත් නියති සිතාවක රාජසිංහ කාලයේදී මෙහි සිල්වත්තු වාසය කළෝය.

මේ ඵෙතිහාසික ස්ථානය පුනර් ජීවයක් ලැබුයේ කතළුවේ ගුණරතනාභිධාන මහා සවාමීන්ගෙනි දැන් එහි අධිපතිනිය දරන කතළුවේ සිරි පඤ්ඤාරංසි හිමියන්ගට “කලාණී වංශොත්තංස ගුණරත්න ශ්‍රී” යන ගෞරවෝපාධිය සමග ගලු පළාතේ ප්‍රධාන සංඝ නායක පදවියද පිරිනමා ඇත.

(ගුණපාල වීරසේකර) ලංකා දීප පත්‍රය 1958 අගෝස්තු 25

අම්බලංගොඩ.

අම්බලංගොඩ නාමය පුරාණ ලිපිවල පෙනෙන්නේ “අම්බලම් පියස” නාමයෙනි ක්‍රි.ව. 1400 පමණේදී ගම්පල පිහිටි දෙවෙනි වීරබාහු රජු විසින් මේ ප්‍රදේශය තමාගේ සෙන් පතියෙකුව සිටි කුරුවරාභිජාත රාජපක්‍ෂ මහ නම්බු-කාර අග්‍රකෝත්” නමැත්තාට නින්දගම්කොට පවරාදුන් බව පුරාණ සත්තසකින් පෙනේ.

එසේ දෙන ලද්දේ වන්නිපුර මුක්කරාධිපති වේසි අර්භ නමැති සෙන්පතියා හා යුදකොට් ඔහු මරාදැමීම නිසාය මේ පෙදෙසට මාසිම් දක්වා තිබෙන්නේ “බලේසිටුමෝ” කහින්

සහ ප්‍රදේශයට තමා බුද්ධිමත් වාහල් මිනිස් මුදල් සරත් පරපුරා දැස් පවුණුගම් රාජ් අස්තයෙන් දී” මේ වාක්‍යයෙහි “වඩු කියත් පොරොතා” යන වචනවලින් වඩු පිරිසක් ආ බව පෙනේ.

මේ සන්නය දුන්නා පමණක් නොව ඒ කාරණය මාදම්පා මෝදර ගලක කෙටවු බවද, තරගල් මතුයෙහි සත් වකුචර්නි ශ්‍රී වර්ග මුද්‍රාගම් පියසෙහි ශිලා ලෙඛන කොට දෙව වදල උක්ට යන සන්නස් වාක්‍යයෙන් පෙනේ. මේ සන්නස හිඳුණ ගල දැන් කඩාදමා තිබේ. දැන් අම්බලංගොඩ සුන්නද, රාමාධිපතිව වසන අසුපස්වස ඉක්මවූ සිරි සුමන නිස්ස තායක සථවිර තුමෝ කුඩාකාලයේදී එය දුටු බව අප සමග කීහ. ඒ අසලම තවත් ගලක් “නිරිඳුගේ ගල” නමින් ප්‍රකට විය. එහි රජුට වාසිවීමට කෙටු ගල් ආසනයක් විය. ඒ ගලද දැන් අලුත් පාලම් දැමීම සඳහා කඩනු ලැබේ.

“කුනත් වාහල” නම් පෙර රජුන් රටේ සංචාරය කරණවිට වාසිකරවා ඔසවාගෙන යන කුනම් තැබූ සථානයයි. අඤ්ච වලින් යනවිට අසුත් මාණිකරණ තැන් තිබිය යුතුවා හේ කුනත් ඔසවාගෙන යන මිනිසුන් මාරුකිරීමටත් ඒ රජ ඇමති ආදීන්ට තවාතැන් ගැනීමටත් සුදුසු තැන් තිබිය යුතුය. එයින් එකකි මේ “කුනම් වාහල” දැන් අම්බලංගොඩ තාතායම නිවෙත තැන ඔලන්ද කාලයේ පල්ලියක් හා උසාවියක් තිබුණ තැනකි. ඊට පෙරත් සිංහල රජුන් මේ ගමන්වලදී ඒ සථානයට පැමිණ විවේක ගත්බව කියහැක. දැන් අම්බලංගොඩ සිටින පිරිස මේ සෙන්පතියාගේ පිරිසෙන් පැවතෙන්නන් විය හැක. ජසෙන්තු පටබැඳියකු ගැන සන්නසේ කියවේ. ජසෙන්තු පටබැඳිගේ, ජසෙන්තු ලියන -ගේ නම් ඇත්තෝ අදත් මෙහි සිටිති. අන්ද්‍රවාස් පටබැඳියා තවත් නිලධාරියෙකි. අන්ද්‍රවාස් වනම ඇත්තෝ බොහෝ දෙනෙක් අද මෙහි සිටිති.

“වාස්” යන්න පෘතුගීසි නමක් යයි තර්ක කළ හැක. එසේ තර්ක කළ හැක්කේ “වාස්” යන්න වෙත්කොට ගත් විටය. “අන්ද්‍රවාස්” යන්නේ කෙරුම “අන්ද්‍රවාසි” යන්නයි.

දකුණු ඉන්දියාවේ ආන්ද්‍ර දෙශයෙන් ආ මිනිසුන්ට “ආන්ද්‍ර වාසි” යයි කියනු ලැබේ. එබැවින් “ආන්ද්‍ර” යන්න අතහැර ‘වාසි’ යන්න පාවිච්චි කිරීම මූලාවට හේතුවකි. එය පාත්‍ර ශිෂිත්තේ වාසි යන්න හොවේ.

මීට පසු 16 වෙනි ශතවර්ෂයේදී මායාදුන්නේ රජු විසින් මේ පෙදෙස “සැටවක තන්හිල” නැමැත්තාට සන්තස කින් දෙන ලදැයි හගර නිර්මාණ ශිල්පී ඔලිවර් විරසිංහ මහතාගේ ලිපියක දක්වා තිබේ. ඒ තන්හිලද පෙර කී ‘රාජපක්ෂ මහ නම්බුකාර’ සෙන්පතියාගෙන් පැවත ආවෙකු විය හැක. “තමිනි” නමැත්තෝ මල්බාර් පෙදෙසේ උසස් කුලැත්තෝය. සන්තසේ “තම්බුකාර” වචනයෙන් කිය වෙන්නේ මේ තමිනි කුලය විය යුතුයි.

තමිනිගේ වනම ආති මිනිස්සු අදත් මෙහි වෙසෙති ඔරේවත්ත අසල තිබෙන “තමිනිමුල්ල තමන් අදත් ව්‍යව භාර වෙන ගම් කොටස තමිනි පරපුරය නිසා ආතිවූවක් විය යුතුයි.” එය “තම්බුමුල්ල” නොව අදත් තමිනිමුල්ල බැවින් මේ සන්තසේ තමිනි යන්න තම්බු යයි ලියවී තිබෙන බව පිළිගත යුතුය. තමිනි පිරිසට මලබාරයේ සම්බන්ධ කම් තිබේ නම් මලබාරයේ තිබෙන කතකලි කොහොඹ නැටුම් ඔවුන් සමග මෙරටට ආහැක. අද මෙහි තිබෙන රාජ්‍ය නැටුම් මලබාරයේ කතකලි නැටුමට නැකම් කියන්නැයි ඒවා ගැන දන්නෝ කියත්. එය රාජ්‍ය නැටුම් යයි කියනත් එහි පෙනෙන්නේ නාග ගුරුළු යුද්ධයකි. එකෙකුගේ මුණ නයි පෙණවලින් යුක්තයි. අනිකාගේ මුණ ගුරුළු හොටයෙන් යුක්තයි. නාග ගුරුළුගේ ඉතා පුරාණයේ සිටි මනුෂ්‍ය වර්ග යෝග. ආතැම් අය මෙය මස් මරණ මිනිසුන්ගේ ගමකැයි ඔප්පුකරන්ට සැරසෙතත් එය නොකලහැකි දෙයක් බව මෙකී කරුණුවලින් තේරුම් ගත යුතුයි. සිංහල ආණ්ඩු කාලවලදී පරදේශීන්ගෙන් ආරක්ෂාව සඳහා තොටමුණුවල යුද්ධයන් නොවන ලදහ. අම්බලංගොඹ එයින් එක් ගැනකි. පුරාණ තොරතුරු ගැන මේ ලියුදේ ප්‍රමාණවත්යයි

සිකමි. අම්බලංගොඩ හමිපුණ් බෞද්ධ ගමකි. බෞද්ධ සිද්ධි ස්ථාන දෙලසක් පමණ දැන් නගර සහා සීමාව තුල ඇත්තාහ. ක්‍රිස්තියානි පල්ලියක් හෝ දෙමළ කෝවිලක් හෝ මරක්කල පල්ලියක් හෝ තැනි ලංකාවේ එකම නගරය අම්බලංගොඩ යයි කියහැකි විම මේ නගරවාසීන්ට ආඛම්බරයකි. එහෙත් අනාගතයේදී මෙය වෙනස් විය හැක. බෞද්ධ විහාරස්ථාන අතුරෙන්, කරන්තකන්දේ පුරාණ සුභද්‍රාරාමය (දැන් රත්කොත් විහාරය) විලේගොඩ සුනන්දාරාමය, පොල් වත්තේ අග්ගාරාමය, යන තුන පුරාණ ඒවායි. 1808 දී රාමඤ්ඤ රටට ගොස් උපසම්පදාවගෙනා කතඵවේ ගුණරතන නිස්ස මාහිමි තුමා කලක් මේ සුභද්‍රාරාමයෙහි වැඩ විසිය ඒ කාලයේදීම සුනන්දාරාමයෙහි විලේගොඩ පුඤ්ඤසාර නෑමති නායක සඵචිර තුමෙක් විසිය. ඊට ටිකකලකට පසු පොල්වත්තේ අග්ගාරාමයේ විසු මිරිස්සේ ධම්මානන්ද නායක මහාසඵචිර තුමා එකල පානරට විසු උගතුන් අතුරෙන් එක්තමක් විය. ඒ කාලයේදී මේ ස්ථානය බොහෝ දෙනෙකුන්ට ශාස්ත්‍රාගම උගන්වන තැනක් විය. දෙඩන් දුවේ පියරතන නිස්ස නායක සඵචිරතුමා මේ ආරාමයේ උගත් හෙරවරුන්ගෙන් එක් තමකි. මේ මිරිස්සේ නායක මාහිමිතුමා අපවත්වූයේ මින් අවුරුදු අසූවකට උඩදීය.

වහිමාන බෞද්ධාධ්‍යාපනයට තව පණක් දුන් ශාස්ත්‍රා වාසී පී. ද ඇස්. කුලරත්න මහතාද, ශාස්ත්‍රාචාර්ය, ඇල්. එම්. මෙන්ඩානන්ද මහතාද, අම්බලංගොඩ උපන්තෝය. වර්තමාන පොලිස් පති බස්මන් ද සිල්වා මහතාත් මෙහි උපන්තෙකි. එතුමාගේ පියාවන තෝමස් ද සිල්වා තෝල්ක මුදලි තුමා ධර්මානොක විද්‍යාලය නගාසිටුවා මේ නගරයට මහත් සේවයක් කළ මහත්මයෙකි. පළමුකොටම බුරුම රටින් උප සංඝරාජ බුරුගක් ලැබූ දෙවනන්ද නායක හිමිතුමන් මෙහි උපන්තෙකි. අන්තිම වශයෙන් ලඟදී නාලන්ද මහා විද්‍යාලයේ ප්‍රධාන බුරුගට පත් කරුණාභන්ද මහතාත් මෙහි උපන්තෙකු බව කියනු කැමැත්තෙමි. මේ නගරයෙහි ඉපිද ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්වල රාජකාරී කරණ තැපැල්

මහත්වරුද, උමුරිය ස්ථානාභිපති වරුද බොහෝ වෙති.

වඩුවැඩ ගැන මේ ගම මහත් ප්‍රසිද්ධියක් ඉසිලීය. උඩ රට වතුමල වඩුවැඩ ආදී කොන්ත්‍රාත් වැඩ කලවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අම්බලංගොඩ වැසියෝය. වඩු ආරච්චිවරු කීපදෙනෙක්ද මේ ගමේ විසූහ. අම්බලංගොඩ සුනන්දරාම මහා විහාරය ඉදිරිපිට තිබෙන විශාල කැරැටි සහිත දොරටු තොරණේ සටහන ඈද එහි වැඩ කෙරෙව්වේ දැනට තාට්‍ය ශිල්පියෙකු ලෙස ප්‍රකට ආර්යපාල ගුරුත්තාත්තේගේ පියා වන වඩු ආරච්චි මහතාය.

ගැටපත් පැදුරු වීච්චද අම්බලංගොඩට ආවේණික වුවකි රටා හෙවත් සටහන් දමා විසන පැදුරු අතර අම්බලංගොඩ “රටාව” යයි ප්‍රකට රටාවක්ද තිබේ මින් අවුරුදු විසිගණනකට උඩදී අම්බලංගොඩට පැමිණි ජර්මන් මහා පඬුවර “ගයිගර්” මහතාට එයින් පැදුරක් මම පරිත්‍යාග කෙළෙමි. ඒ අවස්ථාවේදී ඒ මහතා කිවේය එය ඒ රටේදී අමුල්‍ය වටිනාකම් කිය නොහැකි) වසනුවක් වෙත බවයි.

(අත්ග මහා පණ්ඩිත පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත මහා ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසිති)

1955 නොවැම්බර් මස 25 වෙනි සිකුරාදා (ලංකාදීප)

මොරටුවේ මහා දැනුපතියා.

සර් අර්තස්චි ප්‍රනාන්දු මහතා.

සුප්‍රකට සමාජ සේවකයෙකු වශයෙනුත් මහා දැනුපතියා යකු වශයෙනුත්, හක්නිමින් බෞද්ධයෙකු වශයෙනුත්, සාර්ථක ව්‍යාපාරිකයෙකු වශයෙනුත් මොරටුවේ ජනතාව අතර පමණක් නොව විදේශියයන් අතර පවා ප්‍රසිද්ධියක් දැරූ සර් අර්තස්චි ප්‍රනාන්දු (සී. ඩී. ඊ.) මහතා මේමස 4 වෙනිදා අභාව ප්‍රාප්ත විය. ජාතික සුතරාලෝකයක් පිලිබඳ ප්‍රබල මහජන මතයක් පැන නැගිගත එන මේකල බෞද්ධ අධ්‍යාපන හා සමාජික සාමයික උත්තතිය සඳහා අවංකව වෙර දැරූ ප්‍රනාන්දු

මහතා වින්තකු අප සමාජයෙන් වෙන්වීම පිරිමැසිය නොහැකි තරම් පාඩුවක් බව කීමට මැලීවිය යුතු නොවේ. ශාන්ත ජෝසප් හා ආතන්ද්‍ර මහා විදුලයන්හි අධ්‍යාපනය ලැබ සමාජයට පිවිසුනු ප්‍රත්‍යන්ද්‍ර මහතා සිය දෙගුරුන්ගෙන් නමන්ට හිමිවූ මහා ධනස්කන්ධය තව තවත් දියුණු කර ගනිමින් සමාජ සේවාවන්හි යෙදුනේය. පෞද්ගලික දියුණුව මෙන්ම සාමාජික දියුණුව සලසා ගන්නේ ඒ සමගම රටේ පොදු යහපතට අදාලවන ක්‍රියා කලාපයන්ට හැකිතාක් දුරට සහභාගි වීමත් ඒ මහතාගේ අභිලාෂය විය. ප්‍රත්‍යන්ද්‍ර මහතා සිය මුළු දිවියම කැප කෙළේ මේ අභිලාෂය මුදුන්පත් කර ගතහැකි වන ආකාරයෙනි.

1904 පෙබරවාරි මස 7 වෙනි දින මෙලෝ එලිය දුටු - ප්‍රත්‍යන්ද්‍ර මහතා ඊ. පී. ඒ. (බෝගල) එස්ටේට් ඇන්ඩ් ඉම්පෝර්ට් සීමාසහිත ඊ. පී. ඒ. (බෝගල) මෝටර්ස්, සීමා සහිත ඊ පී ඒ. (බෝගල) බ්ලේසිංග්ස්, සීමාසහිත බෝගල ග්‍රෑපසිට් යන සමිති සමාගම්වල පරිපාලක අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු වූයේය. සීමාසහිතකොළඹ ඇපෝනිකරිස් සමාගමේ සහ ලංකා බැංකුවේත් අධ්‍යක්ෂකවරයා වූයේය. ආදයම් බදු සමාලෝචන මණ්ඩලයේ සාමාජික තනතුරක් දැරුවේය. ලංකා කලා මණ්ඩලයේ උප සභාපති ධුරයක්ද වූයේය.

52 හැවිරිදි වියෙහි සිටි ඒ මහතාගේ අභාවය රටට විශාල පාඩුවකි.

තාවිත්තෝ අක්කර 18 ක භූමිභාගයේ පිහිටි ඊ. පී. ඒ. ප්‍රත්‍යන්ද්‍ර මහතා සතු මහා මුත්තරය ආයුර්වේද පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා (ආණ්ඩුවට ගන්නම යන බව අගෝස්තු 2වැනි “ඉරිදා ලංකාදීප” යෙහි අනාවරනය කරන ලදී.

“ලංකාදීප 1959 සැප්තැම්බර් 11)
(තව යුගය 1956 දෙසැම්බර් මස 26)

සර් ලියෝ ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා

පානදුරා පළාතේ ප්‍රසිද්ධ ධනවතෙක්ව විසූ ලියෝ ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා කෞරව කුල පරම්පරාවේ මහජන සේවකයෙක් වූද න්‍යාගහිලී බෞද්ධ ප්‍රභූවරයෙක් වූද මෙතුමා බුන්තල ප්‍රදේශයට කරණ ලද මහජන සේවය ඉතා විශාලය.

විශාලය. කලක් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ බුක්තල ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රී වරයාව සිටි මෙතුමා ඒ ප්‍රදේශ වාසීන්ගේ සිත් දිනා-ගනිමින් ආගමිකවූද ජාතිකවූද කටයුතු රාශියකට සවකීය ධනය යොදා මහත් සේවයක් කෙලේය. පානදුරා මෝටර්ස් ප්‍රාන්ස්පෝට් කොම්පානියේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂක මූරය දරමින් සේවක පක්ෂයේ සිත් ප්‍රබෝධමත් කරමින් නිහන-මානිව කටයුතු කළ උතුමෙකි. මෙතුමා ගෑන සන්තෝෂයට පත් රජය මගින් ප්‍රදානය කරන ලද 'තයිට්' නාමය ලැබෙනවිට මෙතුමා පරලොව සැපත්වීම නිසා එම ප්‍රීතිය භුක්ති විදීමට නොලැබිණි. ජාතික වූද, ආගමික වූද, වැඩෙහි නියැලුණු පරාච්ඡායී ධනවත් මෙබඳු ප්‍රභූන්ගේ අභාවය පළාතට පමණක් නොව මුළු ලක්දිවටම බලාත් සංවේගයට කරුණකි.

ලක්දිව කතෝලික රාජ වංශය.

මහනුවර විරවික්‍රම හෙවත් දෙත් පිලිප් රජාණන්ගේ පුත්‍ර වූ දෙත් ජුවන් නම් ඔවුහු හිමි කුමාරයාගේ විරාද සංඥාව.

ඉර: සුයෑ වංශයේ ලකුණයි; සිංහයා සිංහල ජාතීන්ගේ ලකුණයි; සිසි ඔවුන්හ: සිංහල රාජ්‍යකුගේ ලකුණයි; බලකොටු හත: ප්‍රතිකාල් සිටුවරයකුගේ ලකුණයි. ප්‍රතිකාල් සිටු නතතුරක් මෙතුමන්ට ප්‍රතිකාල් රජ විසින්ම පවරනලදී. ලාකු ඔවුන්හ: අපරදිග පිලිවෙලට කුමාරයකුගේ ලකුණයි. සීල: පෝරුවේ ලඟින් භාෂායෙන් ලියා තිබෙන පාඨයේ විටපත: "මේ දෙව් විමන දෙව් මවුන්ගේ ව්‍යුහාව සදහා ඉදිකළ කඤ්ඤ රවේ කුමාරයාණන්ගේ අභ්වි ධාතුව මෙහි මිහිදත් කර තිබේ." පෙර දක්වන විරාද සංඥාව සහ සීලා පොරුව දෑනට ලිස්සොත් තගරාසන්න තල්හේරාස් නමැති ප්‍රදේශයේ දෙව්සභානදක තිබේ.

(යට සදහන් මහනුවර රාජවංශය බලනු)

සිංහල රාජ වංශයෙන් හා පුරා කතෝලික ආගම වැළඳ ගත්තේ කෝට්ටේ රජ පැමිණි බුදුනෙකබාහු නමැත්තාගේ උප කුමරියකු කුසභෝත් ජුගෝ බණ්ඩාරා නම් කුමාරයායි. මේ රජුගේ ප්‍රධාන මහේෂිකාවට පිරිමි දරු උපතක් නො-

ලැබුණේය. ජුගේ බණ්ඩාර ක්‍රිස්තියානි ආගම වැලඳ ගැනීමට සනිටුහන් කරගැනීම සැල වූ වහාම වම් 1541 දී හේ මරණ ප්‍රාප්ත කර වූයේය. මේ තසින් කල්පනාකරණ කල හෙතෙම ලෝක ප්‍රසාධ ස්තූතිය ලබාගත්තේ යයි සැලකිය හැකියි.

බ්‍රවතෙක බාහු රජුගේ කවන් පුත්‍රයෙක් ජුගේ බණ්ඩාරගේ සහෝදරයෙක් ගෝවට පලාගොස් එහිදී දෙන් ලුවිස් යන නාමයක් ප්‍රසාධ ස්තූතිය ලැබුවේය. හෙතෙම වම් 1546 ජනවාරි මස 14 දින මසූරිකා රෝගයෙන් මරා වසනයට පත්විය.

බ්‍රවතෙක බාහුගේ බැණා කෙනෙක්ද (සහෝදරියකුගේ පුත්‍රයෙක්) දෙන් ජුවන් යන නාමයෙන් ක්‍රිස්තියානි ආගම වැලඳගත් වහම ගෝවට පලා ගියේය. ඔහුද පෙර කී මසූරිකා රෝගයට ගොදුරු විය. මේ කුමරුවන් දෙදෙනම ගෝවේ ප්‍රත්සිස්කානු තාපසාරාමයේ භූමදාන කරණ ලද්දේය.

බ්‍රවතෙක බාහුගේ භවන් පුත්‍රයෙක් වම් 1530 දී දෙන් අපොත්සුද නොරොසුසු නම් සුව රජ විසින් ගෝවට කැඳවාගෙන යන ලද්දේය එහිදී ඔහු පාතුගාලේ රජුගේ නාමය වූ දෙන් ජුවන් යන නාමයෙන් සත්‍යාගම වැලඳ ගත්තට යෙදුණේය මේ කුමරා ගෝවේ ගුඩ වූ පාවුළු ශාස්ත්‍ර ශාලාවේ ඉගෙනීම ලබා වම් 1557 දී පාතුගාලයට ගොස් කලක් එහි නතරව සිටියේය. පසුව ගෝවට පෙරලා අවුත් පාතුගිසි කුලභතක් විවාහ කරගත සිට එහිදී වම් 1587 දී පරලොක ප්‍රාප්තවූයේය.

ක්‍රිස්තියානි ආගම වැලඳගත් සිංහල කුමාරයන් අතුරෙන් ඉතාමත් ප්‍රසිද්ධ තැනැත්තා වනාහි බ්‍රවතෙක බාහු මනුජේන්ද්‍රයාගේ එකම දුවණියගේ පුත්රුවනා ඔහුගේ පියා වනාහි විදියේ බණ්ඩාර කුමාරයායි. මෙකීයන ලද කුමාරයා වම් 1551 දී රජකමට පැමිණුනේය. හෙතෙම වම් 1557 දී දෙන් ජුවන් යන නමින්ද කුමරිය පාතුගාලේ අග මෙහෙසියගේ නාමය වූ දේන කතරිතා යන නාමයෙන්ද ක්‍රිස්තියානි ආගම වැලඳ ගත්ත. දෙන් ජුවන් රජුට දරුවෝ නොසිටියෝය.

දෙන කතරිනා කුමරිය පරලොකප්‍රාප්ත වූවාට පසු රජතෙමේ
 මහනුවර රජ පෙළපතින් තවත් කුමරියකු විවාහ කරගත්-
 තේය. මේ කුමරියද දෙන මර්ගරිද යන නාමයෙන් කතෝ-
 ලික ආගම වැළඳ ගත්තාය. එතුමෝද දරුවන් නොලැබ
 මියගියහ. ඊට පසු රජ තුන්වනවරට නැවතත් පහත රටින්
 විවාහයක් කරගත්තේය. මේ කුමරිය ක්‍රිස්තියානි ආගම
 වැළඳගත දෙන ඇත්තක් යන නාමයෙන් ප්‍රසිද්ධවූවාය.
 ඇට් දරුවෝ නොලැබුනේය. එහෙයින් රජ කාලක්‍රියාකොට
 අවුරුදු ගණනක් යන තුරුත් ඇ ජීවත්ව සිටියාය. දෙන්
 ජුවන් රජ වූ 1597 මැයි මස 27 දින පරලෝ කප්‍රාප්තවන්නට
 යෙදී කොළඹ කොටුවේ ගබඩු ප්‍රන්සිස්කු මුනිදුන්ගේ දෙව-
 ස්ථානය ඇතුළේ භූමිදාන කරන ලද්දේය. දැනට “ගෝර්ඩන්
 ගාර්ඩන්ස්” යන නාමයෙන් අලුත්වන්නේ (රජගෙදර උයන)
 ඒ දෙවස්ථානය නිවුනු ඉඩම වේ. විදිය බණ්ඩාරගේ සහෝ-
 දරුවු මාදම්පේ තම්මට සුරිය බණ්ඩාර කුමරා බුබුබුමිය
 ප්‍රතික්‍ෂෙප කොට වූ 1555 දී දෙන් ප්‍රන්සිස් යන නාමයෙන්
 ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගත්තේය. මේ තෙම බුවනෙක,
 බාහු රජුගේ ගබඩා නිලම මුරයද දෙන් ජුවන් රජු කුඹ
 කල්පි එතුමා වෙනුවෙන් පති රජකම ඉසිලීය.

මහනුවර රාජ වංශය.

මහනුවර රජ පරපුරෙන් ප්‍රථම වරට ක්‍රිස්තියානි ආගම
 වැළඳගත්තේ මහනුවර රජවූ විරවික්‍රම රජුගේ දුවණියවිය.
 ඇ කෝට්ටේ අවසාන නරපතිහුගේ කුමරිය වූවාය. ඇගේ
 නාමය දෙන කතරිනා විය. කෝට්ටේ දෙන් ජුවන් රජු
 දෙවන වරට විවාහකරගත් දෙන මර්ගරිද ඇගේ සොහො-
 සුරියවූවාය. ඔහුගේ පින් දෙන් ජුවන් රජකමට පැමිණියේ
 නවුදු කොනප්පු බණ්ඩාරට භයෙන් රජකම භාරදීමා යන
 ලද්දේය. ඔහු ඉගෙනීම පිණිස ගෝවටද එකතින් ලිස්බන්
 නුවරටද ගොස් එහිදී පුජක වරය ලබාගත්තේය. ලිස්බන්
 නුවරට ආසන්න තෙල්හිරස් නම් පුරයෙහි ජීවත්ව සිට එහිදී
 වූ 1642 අප්‍රේල් මස 1 වන දින පරලෝ කප්‍රාප්ත විය. ඔහු
 විසින් ගොඩනගන ලද දේවස්ථානයේම භූමිදානය කරනු
 ලැබීය. මේ දේවස්ථානය දැන් ජරාවාය වී ගොස් තිබේ.

කරලියද්ද බණ්ඩාරගේ අතදරු දුවණිය දෙන කතරිතා යන නාමයෙන් ප්‍රසාධ ස්නානය ලද්දය. මන්තාරමේ ඇති දූඹිටු මේ කුමරිය පාත්‍රනිසින් විසින් මහනුවරට කැඳවාගෙන වින් සිංහාසනයේ තබන ලද්දිය. මහනුවර වැටලූ කොතඡපු බණ්ඩාර පාත්‍රනිසින් පරදවා දෙන කතරිතා සරණ කර ගත්තේය. රජුගේ නිධනප්‍රාප්තියෙන් පසු ඕඬොමෝ සවල්ප කාලයක් රට අනුශාසනා කළාය. ඊට පසු සෙනරත් ඇ පාවා ගෙන මහනුවර රජකම හිමිකර ගත්තේය. ක්‍රිස්තියානි කාරයන් තොවු රජවරු දෙදෙනෙකු ඇ සරණ කරගත්තේවි නමුදු ඇ ක්‍රිස්තියානි ජිවිතයක් ගනිකර වම් 1616 ජූලි මස 20 දින ජේසුනි යන වචනය උච්චාරණය කරමින් සිටියදීම ප්‍රාණය නිරාඛවීය.

සෙනරත් රජ නිසා ඇතිවූ ඇගේ පුත්‍රයාන කෙනෙක්වූ මානලේ විජයපාල කුමාරයා ිගෝවේදී දෙන් නියබෝසියෝ යන තමන් වම් 1646 දෙසැම්බර් මස 8 දින ක්‍රිස්තියානි ආගම් වැළඳගෙන සිට එහිදී වම් 1654 දී පරලෝකප්‍රාප්ත විය. ගම්පල පරපුරෙන්ද කුමාරයෙක් දෙන් පුත්සිස්කු යන නාමයෙන් ක්‍රිස්තියානි කාරයෙකුව විසුමේය. රාජසිංහ භූපති පන්නාහාර ජමසිංහ හෙවත් දෙන් පිලිප් රජකමට කැඳවූයේ මොහුය. ඔහුගේ සහෝදරයා වූ දෙන් ලුවිස්ගේ පුත්‍ර දෙන් පිලිප් බොකැල්ගෝ පුජා ප්‍රසාදී කෙනෙක්වී පාත්‍රගාලේදීම දිවංගතවූයේය.

(ඥාණාභීප්‍රදීපය. 1939 දෙසැම්බර් මස 23 සෙනසුරාදා)

ගොන්ගාලේගොඩ බංඩාගේ පරපුර.

1848 මහා කැරැල්ල මෙහෙයවූ + “පුරන්අප්පු රජතුමාගේ” ප්‍රධාන අනුගාමිකයාවූද, මානලේ දකුණු ප්‍රදේශයේ හමුදාවන් මෙහෙයවූ ගොන්ගාලේගොඩ බංඩාගේ පරපුර ගැන

+ කුරුකුල වර්තයේ පලමුවෙනි කාණ්ඩයේ 268, 269, 270, 271, යන පිටු ගොන්ගාලේගොඩ බංඩා සහ පුරන්අප්පු රජතුමා ගැන විස්තර වශයෙන් ලියා තිබේ.

යමක් කීවට ඉඩ දෙනු මැනවි පැලියගොඩ උපන් ගොන්-
 ගාලේගොඩ බංඩා වහන්සුර දේවගේ පවුලට අයත් වූවෙකි.
 මේ පවුලේ ආදීම කැනැන්තා දෙවෙනි රාජසිංහ මහරජ තුමා-
 ගේ සෙන්පතියෙක්ව සිට දේව යන ගරු නම් දැරුවෙකි.
 ගොන්ගාලේගොඩ බංඩාගේ පියා වූ වහන්සුර දේවගේ සිත්වි-
 ප්‍රනාන්දුව සහෝදරියන් දෙදෙනෙක් සිටියාහ. එයින් වැඩි
 මහලු ද, ලිත්විගෙ පුත්‍ර සිංහි හෙවත් හගුරන්කෙන රාල
 හත්කෝරලේ සිංහල යුධ හමුදාව මෙහෙයවූයේය. අනිත්
 සහෝදරිය වූ තොත්විගෙ මැනියන් වූ නවගමු දේවගේ මොසි-
 නා ප්‍රනාන්දුගේ මුත්තනියයි. ඇගේ සොහොයුරා කැලනියේ
 හිමුටුවැල්ගොඩ සහ වනවාසල යන ගම්වල ගම්මුලාදුනි පද
 විය දැරුවේය. ඔහුමුපුර් දේවගේ සිත්වි ප්‍රනාන්දු උඩරට
 වෙලද කටයුතුවල යෙදී සිටියදී උඩරට කාන්තාවක් විවාහ
 කරගත්තේය. ඔහුගේ දරුවන් වූ දුවත් හා දිනෙස් කලක්
 හිමුටුවැල්ගොඩ පදිත්විව සිට පසුව සිය මැනියන්ගෙ ගමට
 ගොස් ඇගේ පරපුර හිමි කපුරුපස්සරාලලාගේ යන වාසගම
 යොදාගත්තේය. “ශ්‍රීවික්‍රම සිඛිපති” යන නම ගොන්ගාලේ
 ගොඩ බංඩාව හිමිවූයේ මේනිසාය. කපුරුපස්ස බංඩලාගේ
 දුවත් උඩුනුවර ගොන්ගාලේගොඩ මැනික්රාල නැමැත්තාගේ
 දියනියක් සමග විවාහ විය. ඔහු එවක් පටන් ගොන්ගාලේ-
 ගොඩ බංඩා යන නමින් හඳුන්වනු ලැබීය. ඔහු රජුවසයෙන්
 ප්‍රකාශ කරන අවස්ථාවේදී දියවඩන නිලමේ විසින් ඔහුට සඵ
 පලදවන ලදී. බෞද්ධ භික්ෂුවක්ව සිටි කෝන්ගොඩ සාම්
 ඔහුගේ මහ අධිකාරම විය. උඩුනුවර අලුදෙනියේ උඩරට
 පවුලකම විවාහවූ ගොන්ගාලේගොඩ බංඩාගෙ සහෝදර
 යෙක් වූ දිනෙස්ද උඩරට පවුල්වලට ඇතුලත් කරගන්නා ලද
 බව, ගලගොඩ හිටපු රටේමහතා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

(මීට - මුහන්දරම් පී. වාල්ස් ආර්ථ. රත්නසේකර

දේපල හෙවත් වස්තුව පිළිබඳව සිංහල නීතිය.

දළඳු වහන්සේ පොදු වස්තුවකි.

දේපල හෙවත් වස්තුව පිළිබඳව පැරණි සිංහල නීති ක්‍රමය මෙසේයි:

“වංචල නිශ්චල කියාද, සවිඤ්ඤාණ අවිඤ්ඤාණක කියාද, ද්‍රව්‍යවත් කියාද, (දේපල හෙවත් වස්තුව) ප්‍රභේද කොට ඇත්තේයයි දකුණුයි. වංචල වස්තුව දැයි දැස් ගව මහිම රන් රිදී පිළිපත් ධන ධාන්‍ය දේවල්ය. සවිඤ්ඤාණක දේවල්කම සිත් ඇති, සතර ධාතුවෙන් යුත් ප්‍රාණ ඇති සත්‍යයේය. අද්‍රව්‍යවත් දේ නම් වංශය හෙවත් කුලයද නම්බුව හෙවත් උරුමවාසි ආදී සත්තක නාමවල්ද තකතුරු ආදියද අද්‍රව්‍යවත් වස්තු නම් වෙති මෙසේ දක්වන වස්තුවලින් රුවන් ආකර, මුහු ආකර යම් වැසියෙකුට හිමි නොවූ ආරණ්‍යාදී භූමි ප්‍රදේශද එසේවූ ස්ථානයක ඇතිවූ නිධාන් ආදියද රජුන් සත්තකය. මෙම ලංකාවේ දළඳු ධාතූන් වහන්සේ රජ්ජුරුවන් ඇතුළු රටවාසීන් සෑම අයටම අයිතිය, හිමිය.

යම් රටක නොහොත් දිශාවකට කොඹි ආදී දේවල් රජුන් විසින් ලැබුනේවිනම් ඒවා ඵරට වාසීන් සියල්ලන්ටම හිමිය. යම් ඔයක් හෝ රජුන් විසින් බන්දවා තිබෙන වැවක් හෝ ඉබේටම තැනී තිබෙන විලක් හෝ ගමේ සියල්ලන් විසින් හරවා තිබෙන විහාර, දේවාල, අම්බලම්, ගොණවු, ආල, අමුණු ආදිය හෝ ඒ ගමේ සෑම අයට හිමිය. වංශයටද වනම්වලටද හිමිවූ ණානාන්තරද, පණිවිඩද, ඒ ඒ ජම්ම වලට හිමිවිය. යම් ගෝත්‍රයක අයට රජුන්ගෙන් ලැබී පරම්පරාවට පැවතගත එන්තාවූ සත්තස්, තුවක්කු, කඩු, කස්තානාදිය ඒ ගෝත්‍රයේ සෑම අයට හිමිය.

පුද්ගලයන්ට ද, හිමියෙන්ද, වද, හිමියෙන්ද, ලත් හිමියෙන්ද යන මේ ත්‍රිවිධාකාරවලින් අයිතිවූ දෙය පුද්ගල සත්තකයයි දකුණුයි. ජාතක පියාණන්ගෙන් හෝ පිය පක්‍ෂයේ අන්තා, මුත්තා වන කෙනෙකුගෙන් හෝ ඒ පක්‍ෂයේ වෙන

තැනෙකුගෙන් හෝ ජාතක පියා වැනි අයගෙන් පැවත එන බව කරණකොට ගෙන වසනු අයිතිවේද, ඒබව පිය උරුමයයි දතයුතුයි.

ජාතක පියාණන්ට ඔහුගේ දරුවෙකුගෙන්වත් මුණුබුරු කෙනෙකුගෙන්වත් උරුම වන බව ජාතක උරුමයයි දත යුතුයි.

මෙවන් විප්‍රකාර උරුමවාසි ද, හිමි වන්නෝය,

වැදු මැණියන්ගෙන් හෝ මවුපසේ අත්තා මුත්තා වන කෙනෙකුගෙන් හෝ ඒ පක්‍ෂයේ වෙන කෙනෙකුගෙන් හෝ එවැනි මවු කුසයෙහි උපන් බව කරණකොටගෙන වසනු අයිතිවේද, එය මවු උරුමයයි දතයුතුයි. වැදු මව්හට ඒ වැදු දරුවෙකුගෙන්වත්, ඒ දරුවාගෙන් පැවත ආ මුණුබුරු කෙනෙකුගෙන්වත් උරුමයෙන් වසනු අයිතිවේද, එය දරු උරුමයයි දතයුතුයි.

මෙතම් විප්‍රකාර උරුම වාසි හිමි වන්නෝය. තමාගේ වියවිප්‍රයෝගයෙන් සපයාගත්තේද, වසනු හිමියාට උපසථාන කොට ලැබුයේද, ඒ මිල මුදල් ආදී දේ දෙමින් ගත්තේද, දුවැද්ද ත්‍යාගි වශයෙන් ලැබුනේද, රාජකරුණාවෙන් ලැබු- නේද, මෙසේ කොසි ප්‍රකාරයකින්වත් අයිතිවන දෙය ලත් හිමි යයි දතයුතුයි.

(පැරණි සිංහල නීති ග්‍රන්ථයකිනි. 1944 සැප්තැම්බර් මස 10 ඉරිද, සිළුමිණ)

CHIEFTAINS IN NORTH CEYLON.

The Following, who claims ancestry from the Pandyan Kings of South India and who are of Kshattriya dynasty and who have done civil and military duties.

(Who are the Kuru - Kulams of Jaffna?)
(Pages, 26 - 27 and 28.)

උතුරු ලංකාවේ කුරුකුල ප්‍රධානීන්ගේ නාම සහ පෙළපත්

දකුණු ඉන්දියාවේ † පාන්ඩිය රාජ පරම්පරාවෙන් පැවත එන්නාවූ ක්‍ෂත්‍රීයවංශයට අයත් පහත සඳහන් අය සිවිල් සේවය සහ යුද්ධ හමුදා රාජකාරිවල යෙදුනාහ.

† පාන්ඩිය රාජ පරම්පරා ගැන කුරුකුල වර්තයේ පළවෙනි කාණ්ඩයේ, 30, 31, 32, යන පිටුවල සඳහන්ව තිබේ.

1. දෙත් දියෝගෝ වාස් පුටිරාජසිංහ මුදලියාර්.
2. දෙත් ජුවන් පුටිරාජසිංහ.
3. මානුවෙල් තමිබ් පුටිරාජසිංහම්.
4. ෙ දෙත් දියෝගෝ වර්ණසූරිය අරයනිල සිට්ටි මුදලියාර්
(රැස්පදෙර් අන්බර්දබ්බි)
5. කතීරගාම පුලවර්.
6. දෙත් නිකුලස් තිස්ස විරසිංහ මුදලියාර්.
7. අන්තෝනි සිත්තනම්බි මුදලියාර්.
8. දියෝගෝ පිල්ලෙයි මුදලියාර්.
9. දෙත් ගැස්පර් සතුරුකුලසිංහ මුදලියාර්.
10. දෙත් පිලිපර් මුදලියාර්.
11. විතාසි තමිබ් සිත්තම්පරමනාථ මුදලියාර්.
12. පුටිමානසිංහ මුදලියාර්.
13. එදිරිමානසිංහ මුදලියාර්.
14. ලාසරස් අන්තෝනි පිල්ලේ මුදලියාර්.
15. මතගපුලිසිංහ මුදලියාර්.
16. කන්දප්පස්කර මුදලියාර්.
17. සේගමන්තසිංහ මුදලියාර්.
18. ගුණවීරසිංහ මුදලියාර්.
19. රාජතායක මුදලියාර්.

(ජාපනයේ කුරුකුල වංශවතුන්ගේ නාම)

“වරුණකුලතා” තමන් කරාවේ මිනිසුන්ට ‘රෙගුලෝ’ ගේ, ඉන්දියා ඉතිහාසයෙහි සහ යාපනයේ ඉතිහාසයෙහිද ලියා තිබේ. සංස්කෘත භාෂාවෙන් වරුණකුල ආදිත්‍ය යන්න මෙසේ දෙමල භාෂාවට වරුණකුලතා යයි ලියා තිබේ. ජාප-නයේ ඉතිහාසයෙහි ජාපනේ වරුණකුලතාර් ඔහුගේ 500 ක් සේනාව සමග ජාපනේ සංකිලි රජු සමග සටන් කර රජුද ඔහුගේ මුදලිවරුද පරාජය කළ බැව් කියා තිබේ. පසුව පරංග් ඔලිවේරා ඔහුද පරාජය කෙලේය. මේම වරුණකුලසූරිය වරු වනාහි “තායන්වරුය” ඔහු ප්‍රදේශ ආණ්ඩුකල ප්‍රභූ කුමාර වරු වෙති. දකුණු ඉන්දියාවේ සිටි ‘වෙමිතායක්’ නැමැත් තාටද වරුණකුලතා යයි රෙගුලෝ විසින් කියා තිබේ

(අගඤ්ඤා සෘෂිවරයාගේ පියාද “වරුණය”)

මාන්තෝට්ටම් මන්තාරම් ප්‍රදේශයේ කුරුකුල ප්‍රධානීන්.

1. දෙන් මනියස් ප්‍රවිමානසිංහ මුදලියාර්
(අධිකාරි සහ ජේ. පී.)
2. *d* දෙන් තුයොගු රාජකරියාර් කුරුකුලසූරිය අරස නිල-
සිට්ට එදිරිමානසිංහ මුදලියාර් (ප්‍රධාන මුදලියාර්)
3. දෙන් ඩේවිඩ් රත්න මුහිකාර්ට්ටු වණ්කුලසිංහ මුදලියාර්.
4. දෙන් කලතාතු රත්නසිංහ වච්චනාඨ තේවර් මුදලියාර්
(අධිකාරි)
5. මනුවෙල් වණ්කුලසිංහ (මුතුකිම්දීමේ පාලකතාන)
6. දෙන් තිකුලස් ප්‍රවිමාන්තසිංහ මුදලියාර් (අධිකාරි
රෙජිස්ටර් සුපිරින්ටන්ඩන්ට්)
7. දෙන් ඩේවිඩ් වණ්කුලසිංහ මුදලියාර්.
8. ඒ. සතුරුකුලසිංහ මුදලියාර්.
9. එදිරිපිරසිංහ මුදලියාර්.

වරායමල ප්‍රධානීන්.

1. අරසනිලසිට්ට වොතාලියර් සන්තියාගෝ
පිල්ලේමනිගාර් (කරෙලාර්)
2. සන්තියාගෝ පිල්ලේ සීමන් අඛප්පන් (කරේම්ර්)
3. කත්තාන් මූරුගන් *b* පට්ටන්කට්ටි (කොලඹගම්)
4. කදිර්ගාම තම්බසියා *a* අඛප්පන් (පොසින්ට්ට්පේදුරා)
5. වසිරවනාඨ වේලදසුදම් අඛප්පන් (වෙල්වෙට්තුරෙසි).

(Who Are The Kuru - Kulams of Jaffnas.)

d ජාපනේ ඉතිහාසයෙහි සඳහන් “කුරුකුලතා”ට අ.ස්. ජේ. ප්‍රේරා පියතුමා අමතනු ලබන්නේ “කෞරව වංශිකයින්-ගේ ප්‍රධානියා” කියායි.

ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තම උත්තමාවන් කීපපලකයේ ගුණ වැනුමක්.

a බුදුරකිත තෙර, ගුණරුවන්හිස්, සිරිසුමගුල්, නාහිමිඳු සද දෙවනදත සහරදද, බුදුදන් * අග මහාපසි හිමිතුමා නොද සාගර සහ වේද වියසර, කුරු, බරත වේනිය විජය ද නිරිඳු සිහ, සිරිවිකුම් රජසිහ, තෙදුනි පිත්සර නරපතිහ ද

b “පව්වක්කව්වි” “කුරාවේ” සහ පරදර් ගෝත්‍රවලට අයත් ආදයම් අයකරන්නෝ සහ ප්‍රධාන මුලාදුනිවරය.

(කුරුකුල වර්තයේ පළමුවෙනි කාණ්ඩයේ 42 පිට)

a “අඛප්පක්” නොහොත් “අඛප්පනාර්” ආරත වංශ යෙන් නොහොත් කෞරව වංශයෙන් පාවත එන පරදර් වර්ගයාගේ ආණ්ඩුකාරවරුන්ට “අඛප්පනාර්” යයි කියනු ලැබේ. මදුරාසි ද්‍රවිඩ මහ අකාරාදියේ මීට අම් එසේම දී තිබේ.

මෙය පැරණි ලිපිවල සිංහලෙන් අඛප්පයා යයි ලියා තිබේ. “හුලංගමුවේ කලුඅඛප්පයා” “සෙම්බුගතුරෙයි කුරුණ අඛප්-පයා” වම් 1803 දී ලියන ලද සන්කෝරලේ ලේකම් මිටියේද අඛප්ප නාමයන් ලියවී තිබේ එයින් කීපයක් තම්, තෙරියා වේ අඛප්ප උත්තමයේ, මොරගොල්ලේ “අඛප්ප උත්තමයේ” යයි කියා සන්කෝරලේ මේ ගම්වල කුරුකුල වංශකයින් අද දක්වාමත් ගම්කාරයින්ව සිටිති.

මේ “අඛප්ප” නාමය කෞරවයන්ට පමණක් උරුම නාමයකි.

තෙරියාවේ ඇති විශාල ගල් පරාවතයකට කුවේනි උත්තම ගල යයිද “කුවේ ගලයයිද” කියති. විජය රජු රුවන් සමග පැමිණි රාජකීය පිරිස කුවේනි විසින් සහවා තබන ලද්දේ මෙහියයිද කියති. තවද සන්කෝරලය බද කුරුකුල ජනයාට අයිතිව තිබුන ගම්වලින් රාශියක් දුනට අත්‍ය අය අතට පත්වී තිබේ එයින් ගම් කීපයක්තම් ගිනිකරාව, කුරු කැටිය, මුරනිහ, පිහිම්බුව, තෙත්තානේ, පොල්පිටියමඩ, කොටගෙදර, යන ගම්ය.

කුමර	තමෙලුන්, කුරුවේන්දු අරඟන්, කුරවසිංහ වන්ති බණ්ඩාර	යන
පවර	අන්තෝනියෝ බැරැන්තෝ, මනුවෙල්දියස්, තමිනි ගරා	වන
සමර	කෝන් පරතන්දු, අන්දුදි, මානික්කතලමේඤු, තම	වන
ඵවර	විසු කෝවිච්චන්ද, කුරුවීර පුරන්අප්පු තමිනි සහෝ	බන
තෙදණ	සුතු පැලවෘද, පැලව කුමර වන්ති මුදියන්සේද, ගුණ	තැණ
සෙහෙන	වැජඹුන සුවරජුන් හා මහා මැනිවරා රණ සුර	යන
සොදින	සුදවැද රාජුන් එහිබිද ජය ලබා සිතුලෙස දිනෙන්	දින
නිතින	සිරිලක ජයකෙහෙළි බැද පරපුරය රැක දුන්නෙ කුඵ	ණිත

2 මහා විහාරවංශික ශ්‍රී බුබුරුහිත මහා ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ (පාලි ජතවංශ කතීය)

කලාණ්ණ වංශ නිකායේ ආදි කතීවර, කතඵවේ ගුණ-රතන නිස්ස මහාස්වාමිපාදයන් වහන්සේ.

කඵතර පුලිතතලාරාම මහා විහාරාධිපතිව වැඩ විසූ වැලිගම ශ්‍රී සුමංගල නායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ.

අම්බලංගොඩ රත්කොත් විහාරාධිපතිව වැඩ විසූ අම්බලංගොඩ ශ්‍රී දෙවනන්ද උප සංඝරාජ මාහිමියන් වහන්සේ.

* බේරුවල මංගල පරිවෙණාධිපති සබ්මි වෘත්තපති සානිතාසාවාසී මේධා ශ්‍රී තෙල්වත්තේ ශ්‍රී ආයතීවංශානිධාන ශ්‍රී කලාණ්ණවංශ මහානිකායේ මහා නායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ සහ දූතට ශ්‍රී කලාණ්ණවංශ මහානිකායේ මහා නායක ධුරන්ධර අම්බලංගොඩ පොල්වත්තේ අග්ගාරාමාධිපති අන්ග මහා පණ්ඩිත ශ්‍රී බුබුදත්ත මහා ස්වාමිපාදයන් වහන්සේද යන දෙනමම නිකායානිවෘතිය වඩමින් වැඩ වෙසෙති.

- 4. ලොව පරසිදු සිරිමත් කුරුකුලසේකර
 සොසිසා මහදහ සිටුවෙ නි
 මිකුමැති-මැල්, පිරිස්, සහ දිසෙස්ද,
 පරනන්ද, පෙරේරා, නම් සු නි
 කුරේ, අමරසූරිය, පොත්සේකා,
 ජයමිකුම් තෙ දු නි
 සිල්වා, සල්ගාදු සමග සදසේකර
 මහ දහප නි
- 5. කාරවන්හිද, මව්වගන්දි
 අම්බාද ගන්ධාරී නම් වන
 මීර වූ සෙට සකුන්තල සහ
 විජයා අම්බාලිකා - වන
 දීර සොසිසා මැතිණි සහ ජෙරමියස් කුලහන
 ලකෙහි බැබ ලුණ
 සුර ආතර් සිල්ව මැතිණිද, කුරේ
 නම් දුරු කුලකතුන් වන
- 6. නිතීන කුරුකුල පරපුරය
 නිසි විලහ හෙබවූ උතුම් පිරි සද
 සොදින සිරිලක සිහල ජාතියෙ
 දිනු අන්කුල සමරකොට සෙද
 තුවින සම්සත රකින ගොවිදුද,
 කදකුමරු ඇ සුරන්තට වැද
 යෙහෙන ලක සහ ජාතියද
 පරපුරද රැකුමට යදිම් කැම සද

දෙදහස් පන්සියයේ බුඩ ජයන්ති මංගල උළෙල නිමිත්තෙන් දඹදිව සහ සිරිලක අතිශ්‍රේෂ්ඨ සම්භාවනීය උත්තමයන් සමුළුපදෙනෙකුගේ ගුණසමරමින් මේ කවි පාතිය පළකරමිහ.

දෙවිනුවර-ඒ. තේනාබදු නො: 249 පුත්තලම් පාර,
 කුරුණෑගල

වරුණකුල සහ කුරුකුලය ගැන ස්කන්දපුරාන තැමැති ග්‍රන්ථයේ ඇති කාව්‍යයක් යාපනයේ 'කුරුකුලයෝ කවිද' යන පොතේ මෙසේ සඳහන්ව තිබේ.

කවචි අප්පා ශිවාවාරියර් පඩිකුමා විසින් දසවෙනි ශත වම්
 යේදී දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරණලද ග්‍රන්ථයෙහි ඇතුළත්
 කාව්‍යයකි එහි වණ්කුලය සහ කුරුකුලය උතුම් කුල බැව්
 සඳහන්වී තිබේ. 1823 - 1879 යන වම් තුල යාපනයේ
 ආරාමෝගත් නාවලර් තැමැත්තෙකු විසින් ස්කන්ධ පුරාණ
 ග්‍රන්ථයේ ඇතුළත් උසස් යයි ප්‍රකාශිත වණ්කුලය සහ
 කුරුකුලය අස්කර නවත් පොතක් ලියා තිබේ. ඊට පසු
 යාපනයේ වැල්වෙට්ටිතුරේ වෛනිලිංගම් මිල්ලෙයි තැමැත්තා
 විසින් වෙනස් කරණ ලද කුලවල වරද හරිගස්සා විත්තා-
 මණි නිසන්කුවට ඇතුළත් කරණ ලද බැව් යාපනයේ කුරු-
 කුලයෝ කවුද? යන ග්‍රන්ථයෙක් මනාකොට පැහැදිලි වේ

බොම්බායේ රාජකීය ආසියාතික සමාගමේ 7 වෙනි
 ජෝර්නල් පොතේ කරාවේ මිනිසුන් රාජවංශයක් බව කියා
 තිබේ. කුරුගෙන් පැවත එන වංචුවංශික කරාවේ උදවිය
 දඹදිව පළමුවෙන් රාජ වංශයක් බව රාජද්‍රම තම් වංචුවංශික
 රජු විසින් කරවන ලද ශිලා ලේඛනයෙහි සටහන් කරතිබේ
 (කෘත්‍රිය වංශ පොත මුද්‍රණය 1910)

පටබැඳි පේරාව.

1	සිරිලක වන්නි බ	ද
	නාවක්කාචු ජන ප	ද
	පව්ටන් කවචි ප	ද
	දූරාව රාජා වන්නි මැති ස	ද
2	xනවරත්ත	සිංහය
	පටබැඳි ඉරණ	සිංහය
	රජ වන්නි	සිංහය
	මහුට මුණුබුරා දේව	සිංහය
3	කා බි අදිත්ත	ත්
	හිත කය සැප ලබන්ට	ත්
	ඉන්තට හිවිත්ත	ත්
	සියල් සිරිමට මදක් අඩු තැ	ත්

4	එනිසා වැඩක් ව	ද
	පටබැඳි පේරා නම් ල	ද
	පුළුන අසනා ලෙ	ද
	කියම් හෙළිදිව බසින් පද බැ	ද
5	පටබැඳි පේරාව	ද
	සිරිලක ඔවුන් කවුරු	ද
	වන ගොත යට වග	ද
	අසම් සුදුසෙති යොමො සවන	ද
6	දෙමළ සිංහල ය	න
	බාසා මදක් දැනු මෙ	න
	පෙර පටබැඳි හට	න
	කෙළෙම් ඉවසනු මෑතවී පසි ද	න
7	කිරි මවුන් මරා	ලා
	සිරස දෙකඩට පලා	ලා
	වත්තිකම උදුර	ලා
	ලාවෙ අහො අප නල්ලුකර	ලා
8.	කතරගම දෙවිඳු	තේ
	තෙදැති විබිසන සුරිඳු	තේ
	අනඬු කම හට අ	තේ
	දෙවන් මර ඔබ අණින් සෙදි	තේ
9.	සිතාවක රජු	ත්
A	රාජසිංහ විකිරි දෙවිය	ත්
	සුගයෙ කාරියවස	ත්
	විදුනේවරා ගොතා කේල	ත්

A රාජසිංහ මහරජානන් විසින් ශාලි වාගන ශක රාජ වරුෂයෙන් වික්‍රම වරුෂ 1671 කේ ඉල්මස 11 වෙනි සඳුදින සුරිය ප්‍රකාශ සුව ශෝභන ශ්‍රී සත්තස් පත්‍රයෙන් තවරත්ත- සිංහ ඉරණසිංහ රාජවත්තියාර් යන “කරාවේ” කුල ඇත්තාට නාගුළු ගන්තෙර පටන් මඩකලපුව දක්වා රට ඇණකු කිරි- මව සුළු රජෙක් කොට පත්කරණ ලද්දේය.

10.	දල ඇතෙක් අල්ල දී	ලා
	තොයෙක් පඬුරැත් ඔප්පු දී	ලා
	බිත්ත බස් කියා	ලා
	රජුන් සිත අප කෙරෙහි බිද	ලා
11.	බාලයෝ අගම් පො	සි
	පව්විවල බාලයෝ අඬුකා	සි
	නිකුලය අගම්පො	සි
	මොවුන් දනු ගනුවෝය හැබි ද	සි

A රාජසිංහ මහරජුන් විසින් ශාලිවාහන ශකරාජ වරුමයෙන් වික්‍රම වරුම 1671 කේ ඉල් මස 11 වෙනි සඳුදා සූරිය ප්‍රකාශ සුව ශෝභන ශ්‍රී සන්නස් පත්‍රයෙන් නවරත්නසිංහ ඉරණසිංහ රාජවන්තිශාර් යන “කරාමේ” කුල ඇත්තාට තාගුළුගන්තෙර පටන් මඩකලපුව දක්වා රවි ආණ්ඩු කිරීමට සුළු රජෙක්කොට පත්කරණ ලද්දේය

හලාවත දීසත්‍රිකයෙ කටුපිටි මාදම්පේ කුරුකුල අර-ශන්සූරිය වන්ති උත්තාහේ මුත්තන් වන්ති උත්තාහේ අසියාපුල්ලේ වන්ති උත්තාහේ පාලම් වන්ති උත්තාහේ කුමරප්පෙරාමාල් වන්ති උත්තාහේද යන වන්තිවරු පස් දෙනෙක් මුත්තේස්සරම් දේවාලයෙන් පළමුවෙනිකම් පවත්වාගෙන මිගොමුවේ තෝප්පුවේ පටන් කදිරමොලේ කන්ද දක්වා වන්තිකම් කලින් කලට කර තිබේ

එම වන්ති පේරාවෙන් පාවන එන බොහෝ උදවිය කටුපිටි මාදම්පේ වන්තිවරුය. හුවර් කලා විදේම ඡතා පොතාන කෝරලේ රඹපොතාන, කෝන්ඩාව කොක් එබේ සහ තවත් ගම් කීපයක පදිත්වි වී සිටිති. ඔවුන් මිගමුවේ මහ වීදියේ කරාමේ මිනිසුන්ය. දැනට ඔවුන්ගේ තායෙක්ද වන හලාවත ආසි අප්පන් සූරියවන්ති උත්තාහේ ලහ තිබෙන පුරාණ ලියවිලිවලින් මේ කාරතා දැනගනිමි.

කුරුණාගල හෙත්දිරියාපිටියේ කුරුකුල විජේසූරිය මුදියන්දේශානේ වර්ණසූරිය වෙද මහතා විසින් සපයාදෙන ටු පොතකින් උපුටාගනිමි.

12.	මහතෙල් සුවදම කුඩ මසුන් පිළි ගදම දෙකම එක දියම හොදට නරකට දෙකට දිවම	ය ය ය ය
13.	පිතෘමහ ඔලමො දිවනගොදවා කටහ මැටුනු මුත් මුකතු කපන් දිව ගනුවන්ගෙ සහමු	ල ල ල ල
14.	උත්පල වර්ණය මෙදිය පාලක සම්මුරු අපහට බාලය යෙදූ අණවිත මකාලාව	ත් ත් ත් ත්
15.	බුලත් ගෙසි බාලය ගොසම් කරණා බාලය මිනිවන් බාලය ලියන බාලයො දනුව ගනුව	ත් ත් ත් ත්
16.	ගංගාද යමුතා මැදිටු බිම සකි මකහ මසෙකු රුව සම ව එබිමවිය පෙර මත් සපුරව	තර ර ර ර
17.	මිරිදිය වලල්ල අතරතුර රට මඩුල්ල කෙවට ජනපදය පසුව කුරුරට පසිඳු තාමෙ	කි කි කි කි
18.	මෙපුර සිරි මතහ සොම් කල තැණැති තරව මොටුන්හට තීර ස තැණැති දු කුමරියක් සිටිව	ර ර ර ර
19.	යමුතා දෙගත්ඛ දිවර දතන් තුඩ තු දසන්තම් නිරිඳුන් දුටු දියණිය මව්වකොන්තිය හැ	ඛ ඛ ඛ ඛ

20.	සත්වනී රද දු
වන පිලිකාද රෝගි
රජ මැදුර බැහැර
ගොසින් සුව වී සිටින සද දී	ව
ව
ව
ව
21.	මුනි පරාසර න
ලදුව පුතු දනු විශාසර හ
මේදය දූත සොද
මේදය කුස කිතුසද සදහ	ව
ව
ව
ව
22.	මුනි පරාසර හ
සරණව නොබෝ කරක
පසු පෙම් පුතු විශාසර තු
වැදුවේ සමුතා නදිය මැද සි	ව
ව
ව
ව
23.	උලීදු කුල සද ව
යලීදු සංතා රජුව පැවැ
බිලීදුන් වැදු රැවැ
පසිදු විය තම මව්වකොන්	නි
නි
නි
නි
24.	බිසම විත්තරාග
වචිත්තර විරිය කුමාරද
සතෝදර පෙම් බැ
වැඩුනි නිදුකිත සැපත විදවි	ද
ද
ද
ද
25.	විත්තරාගද මූල
එතමන් සිටිය වොරැ
ගදබ සහ සුද වැ
තැසිගියෙ ඔහු සටන් බිම	ආ
ආ
ආ
ආ
26.	විවිත්තර විරිය සු
අම්බ අම්බාලිකා
කාසි රජ දෙණියන් බැ
කුල වැදී පසුවෙතා කල	ආ
ආ
ආ
ආ
27.	ඔටුත්තට විදුර
දුතරාස්ට නම් කුමරැ
පංචු යන මේ අ
සුතන් තිදෙනෙකු ලදුව පබල	ස
ස
ස
ස

28.	දුරුක රාජ්ච කා ලොකීර xගන්දර රද පු ආගෙ සැපත විද ර ලදුවෙ කුමරුන් සියක් අරාමා	නි නි නි නි
29.	දුර්යෝදන නම් ද දුක් සාසන දෙ කුම සියයහට එකුම මහලු බැයන් විය සොදු	රු රු රු රු
30.	සියය රජ කුමරා පිරිත් ලෙස කැනි කුලය ගම්ර උන් මුතුන් රජ කුරු තමිත් පරසිදු විය කොඞ	ව ව ව ව
31.	පංචු රජුන් ම කුන්ති නම් දුරු කුමරි දොදි වස මුසු නොවෙ ලෙසින් සරණින් යෙහෙන් වස	නා නා නා නා
32.	ඔවුන්හට පින් බලා දැමුම් යුදිස්ටිර නම් ආ බිම සෙන් වෙ බලා අරාව්වන කුමරුවන් තැණ ආ	නි නි නි නි
33.	නකුල සහ දේවය ඉපදුමුත් සුළු මම් කුසි එකුස බැයන් ලෙසි පසිලවිය උන් පංචවරහි	න් න් න් න්
34.	රජ දරුවන් පස්දෙ පිය රජුගෙ නම දොදම් පංචවරුණ ම පංච පංචවරු නමද යෙදු	නා නා නා නා
35	පංචු රාජ කෙමෙනා රජ කම් ක දුරුක රාජ්චහට පවරා රජ දු පැවිදි වෙමින් ලොකික සැප අත් වැසියෙ හිමලෙට සැපතට තවස	ර ර හැර ර

xදහදිව ගත්ධාර දෙගයේ මිනිස්සු කරාවේ ගෝත්‍රයේ බැම්
වන්නි රාජාවලියේ සදහන්ව තිබේ.

36.	දුරුත රාස්ට රජ තම පුත්‍ර සියය පංච පාංචවර සොහොයුරු සුකත නීතිරිනි ලෙස කුරු රට ජනය පාලන කර මහ ලෙස සිරි විද වී	ද ද ද ද
37.	වයස්ගතව යන බව දැන තමහ යුදිස්විර නැණ ගුණ සරු කුමරු අදිස්ටාන ලෙස සිහසුන කුරු ර සතොස්ථ පවරා වැසියෙ ගිමාලෙ	ට ට ට ට
38.	සිය පිය සිය සුභතාහට නොම සුලු පිය සුතනට කිරුළය පාල අනසුය දැන කොච්ච දරු විරි උරුමය ගැන්මට සිත උන් පැහැ	ද ද ද ද
39.	සතුන් වදයෙහි ලොල් වන්නෝහු මතින් සුරාදු වඩවන්නෝහු සටන් බීමට සමතුන් වන්නෝහු කුරුන් පාංචවරුහට කිපුනෝහු	ස ස ස ස
40	කඩු නෝමර පංචායුද ගත් දඩු මුගුරුද නං ආයුද යුත් කුඩු කොච්චල තබී දුනු ඊ ගත් දුබිව මතින් රණ කෙලියට පත්	තු තු තු තු
41.	දස ද හසක් අලි ඇතු යොදවා දස ද හසක් හය බලය යොදා දස ද හසක් දුනුවා යොර ද දස දෙසරුක් මෙත සටන සද	ස ස ස ස
42.	දෙවි බඩ සුර නර සකල ගවින්ග අ වි ආයුද ගෙන උන් මුත් කොට කො දෙවි සහ යද ලද පාංචවරුන් හ ස වි උනී කුරුරට ජය ජය ජය පි	ට ට ට ට
43.	පස ලොස්ද වුනු සටන බිරමි පස බැයන් ජයගෙන මනරමි යස සිත කුරුරට කිරුළ උතුමි හිස මිණි කිම ලද යුදිස්විර කමි	ල ල ල ල

44.	කෞරව	රාජ සොහොයුරු කුමරුන් හ	ව
	කෞරව	කර සමුද්ධි කල වරද	ව
	කෞරව	ගොභ පවතින ලෙස සදහ	ව
	කෞරව	සිත්තම රව රදවා සෙ	ව
45.	ආනාමි	කුමරුවන් කුරුකුල හින්ද	සි
	උතුමි	කුලය අපි ලෝ කාටන් වෑ	සි
	නොවමි	කියා පවුළුවන්ට අගම්පො	සි
	බිරමි	කෝපයෙන් බැහැර ගියෝ කෑ	සි
46.	කේරල	බර්බඳ ජාවක මල්ල	ය
	කාරල	මුක්කර මදුරා මබල	ය
	කේපල	මණ්ණුර අයෝති පබල	ය
	සාගල	මරවර වංචිය කල්ල	ය
47.	කුළුතර	කාවෙහි කිලකරේ	යා
	දෙළුතර	කාංචිය කුතුකුසි	යා
	ගුල්පර	පාතිය කෙලගු සොළී	යා
	කුරුවර	මේදෙස විසිර ගියෝ	යා
48.	ඒ ඒ	කුරුවරු දඹදිව තොන්ති	ය
	ඒ මේ	අරහර බබතුරු රජ ල	ය
	ඒ ඒ	පව්ටන් කවිති කමක් වි	ය
	මේ මේ	විසිඵක පවබැන්දන් වි	ය
49.	කාරිය	කරවන රජඅණ කෑ	රු
	විරිය	දන උතුරෙන් බටු සා	රු
	ආරිය	වර්ගය වඩුග සපු	රු
	සුරිය	සොමිකුල නමකි ඊද	රු
50.	උතුරු	වඩුග වඩු බදග බදුග ය	නු
	උතුරු	රවුන්ගෙටි කාමය බිම ද	නු
	සතුරු	වලියවද කුරුරට ඉපදු	නු
	අතුරු	වඩුග නම රටරට පාවතෙ	නු

51.	ක පු ර	නමක් ඇත වඩුග කුලක්ත	ර
	ග වු ර	විරාද නාමෙකි නායක්ක	ර
	බ වු ර	ව අමිතන නාතායක්ක	ර
	ක ව ර	රටෙක් උන් නයිදෙ ඵබක්ක	ර
52.	වේ ග	ව හිත සමහර දැනි කුරු	වෝ
	නා ග	වතට වැද සියරට හලු	වෝ
	බා ග	කුරුන් මැරවර සිත් දුරු	වෝ
	සා ග	ර සංතදි පෙරුව කීවී	වෝ

විල්මටි ජී. පෙරේරා මැතිතුමා.

මෙතුමා පානදුර නගරයේ “රබර් රජා” යන විරාද වලි කාමයෙන් යුත් ජීවිතම් මහත්මයාගේ පුත්‍ර රත්තය වේ. ඉහණ්ම අවසන් කිරීමෙන් පසුව භොරණ පළාතේ පදිංචිය ගත්තේය. එහි පැමිණ පළාතේ දියුණුවට ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති සමාගම් පිහිටුවා ඉමහත් සේවයක් කරණ ලදහ භොරණ පළාතට පමණක් නොව මුළු ලක්දිවටම අතහි මෙහෙයක් සිදුකිරීමට අදහස් කල මෙතුමා “ත්‍රිපාලි විද්‍යාලය” යන නමින් ශාන්ති නිකෙතනයක් භොරණ පළාතේ පිහිටුවන ලදී. එම විද්‍යාස්ථානයේ මංගල ශිලා කැබ්මට, ගුරුදෙවයන්වූ “රච්ඤාතාත්තාගෝර්තුමා කැදවාගැනීම ඉතා ප්‍රශංසනීය කඩ්ව්‍යයකි. ස්වකීය ධනස්කකිය නිර්ලෝභිව වැයකොට පිහිටුවන ලද මේ විද්‍යාස්ථානයෙන් දැනට දසදහස් ගණන් සිසුන්ට ඇතිවූ විප්‍රල ප්‍රයෝජනය කිය නොහැකි කරම් වේ. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ මතුගම ආසනය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත්වූ මෙතුමා සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව් කත්තන්ගර හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පරදවා ජයගත්තේය. පසුව ලංකා - චීන මිත්‍රතිය තහවුරු කර ගැනීමිවස් චීනයේ ලංකා නානාපතිවරයා කොට මෙතුමා චීනයට පිටත්කර යවන ලදහ. විල්මටි පෙරේරා මැතිතුමා නිහතමානී ත්‍යාගිගිලි ධනවත් ප්‍රභූවරයෙකි. පානදුර නගරයේ කුරුවංශික ශ්‍රේෂ්ඨ පෙළපහකින් පැවත එන උතුමෙකි. මෙබඳු මහාත්මයන්ගෙන් ලක්දිවට පමණක් නොව විදේශයන්ටද සිදුවන මෙහෙය අති විශාලය විල්මටි ජී. පෙරේරා මැතිතුමා ගැන කියයුතු කරුණු බොහෝ වෙත්.

දිද්දෙනිය.

සත්කෝරළය බදු මැල්සිරිපුරට හුදුරු දිද්දෙනිය ග්‍රාමය වනාහි බොහෝකොටම කුරුකුලයින්ගේ වංසභූමියකි. දැනට දපට ලැබීතිබෙන පැරණි කෞරව රංකොතියද, දිද්දෙනියේ වණකුලසූරිය කුමාරසිංහ මුදියන්සේලාගේ සෙම්බප්පු මහතා ලෙස තිබෙන කොතියෙන් ගන්නා ලද ජායාරූප සටහනකි.

මෙහි ඉර හදද, මත්ස්‍යයෙක්ද, නැවක්ද, පහණක්ද, ආකෙක්ද, මානෙල්, තෙළුම්ද, තවත් නොයෙක් දීරාජකීය සටහන්ද ඇති කොතියකි මෙය අවුරුදු 400 කට වඩා පැරණි කොතියක් බැව් කාරණා දත් අය කියති. දිද්දෙනී ග්‍රාමයේ කපුරගම් දේවාලයක්ද වෙයි. අවුරුදුපතා එම දේවාලේ පෙළහර පවත්වයි. පෙළහර කාලෙට වන්නේ බදු සියලුම ගම්වලින් ජනයෝ මෙහි රැස්වෙති. මේ ග්‍රාමයෙහි වසන චික දෙනෙක් හැර අතින් සියලුදෙනාම කුරුකුලයෙන් පැවතෙන්නෝ වෙති. මොවුන් මීට අවුරුදු තිහ හතලිහකට ප්‍රථම දෙමළ භාෂාවද සිංහල දෙමළ මිශ්‍ර භාෂාවද කථාකර තිබෙන බැව් පෙනේ. මෙහි වැසි පුරුෂයින් මුලින් සෙල්ලප්පු සෙම්බප්පු, සූරියප්පු, කුමරප්පු කියාද, සහිලු කුමාර, පාරා වහි, මිනව්වි කියාද භාවිතා කර තිබෙනත් දැනට ඔව්හු භානි -කර සිංහල නම් පමණක් පාවිච්චි කරති. මොවුන්ගේ පෙළ පත් නාම, වණසූරිය, සූරියමුදියන්සේලාගේ, කුමාරසිංහ මුදියන්සේලාගේ සහ රාමනාඨ මුදියන්සේලාගේ කියාද වෙති. මේ හැර තවත් පරම්පරා රාශියක් මේ ග්‍රාමයෙහි සහ අවට කුරුකුල ගම්වලත් පවතින බැව් දැනගන්නට ලැබී තිබේ. මොව්හු (පාණ්ඩිය පති) කෝරල ආදී රජවරු සමග පැමිණි ද්‍රවිඩ ආදී රාජකීය පිරිසගෙන් පැවතෙන්නෝ වෙති.

ඉරසද කොතිය.

ඉරසද කොතිය, සතරකෝරලේ යුඩ කොතියවේ. ඉරසද කොතිය, ආදී රාජකීය ගෞරව වූකලී ජයවතීන පුරය අගනුවර කර විසූ ශ්‍රී පණ්ඩිත පරාක්‍රමබාහු මහ රජාණන් විසින් මීට අවුරුදු 687 කට පෙර කෞච්චුර කාවේරි පව්වනම කීලක්කරේ යන තුන් රටින් මුක්කර බලඇති පැරදවීමට ලක් දිව කැලණිගමුව දොරට බට කරාවේ වංශික යුඩගටයින්ගේ

කුරුකුල රංචනාක්‍රමය (දිද්දෙනිය - සන්තෝරලේ.)

ස සෙනෙවි වන වච්චතාවටු දේවරිජ්භූමාව මිගමුව ආදී
 තවත් ගම්වර ඇති ශ්‍රී සත්තසක්පිට කෞරව වංශිකයන්ගේ
 සංග්‍රාමික ශූරතිය සදහා සාහිෂය සන්තෝෂයෙන් ප්‍රදානය
 කරණ ලදහ. මේ යුධකාමී ව්‍යුචංශිකයන් පුරාණ සිටම
 මුහුදුබඩ පලාත්වල පමණක් නොව බලංගොඩ මැදින්-
 තොරුව, කැගල්ල, අවිස්සාවේල්ල, මාතලේ, මැදමහනුවර,
 සිනාකෝරලේ, සන්කෝරලේ, හතරකෝරලේ, තුන්කෝර
 ලේ, උඩුමුපල, මත්තම්පිටිය, කන්දුලම, නමත්කඩුව ආදී
 මේ ගම්ල වාසස්ථාන ඇතිකරගෙන රට පාලන මෙහෙයන්
 ගිද නිසුක්ක වූහ. කෞරව වංශික ශ්‍රේෂ්ඨයෙක්වූ වතීමාන
 කීර්තීන් a සර් මාර්කස් ප්‍රනාන්දු මැතිතුමාගේ මාතා
 නොරෝ සතරකෝරලය පාලනය කල අධිපතිකමට පත්ව
 සිටි ශාන්‍රියයෙකුගෙන් පැවතෙන කුලඛිගතාවක් විය.

S/ H. M FERNANDO Esq, M.D., B.S.C., L.S.A.

• ඇම සී., බී. ඇස්. සී., ඇල්. ඇස්. ඒ. යන ශාසත්‍රීය උපාධි
 ධාරී සර් එච්. ඇම්. ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා වෙත සමාදරයෙන්
 පිළිගැන්වීම.

- සරසවියගෙවරම ලදලදවියෙහිදීම නම
- සන් දන් බෙලෙන් සිදිබිදි සෙසු පඩි එසිය
- තම් ලත් වෙද ඇදුරු ඇම්. ඩී. ජයසෝ ඩිය
- ගරාත මැති සලුති එච්. මාකස් ප්‍රනාන්දු
- රජකුල විලෙක සිරි සර ලද රණ හංස
- තෙජබල රූපා රණසුරු කුරු රජ වංස
- විසිතුරු මේලක් දන හට පානා ලෙසි නී
- පිච්තුරු අදහසින් ඇරඹෙන මත රම නී
- පියකරු සගර කුරු රජ වංශය ඉනිනී
- සුරගුරු සදිසි ඔබවෙන පුදනෙමු බැති නී

(කථා)

බෝධිසංඛද්වයේ නම් ශ්‍රී මහා බෝධියේ දක්ෂිණ ශාඛාව ලංකාවට ගෙන ඒම සමග ආචාර්ය කෙරව වංශීය උතුමකුගෙන් පැවත එන වංශයයි. ලීදමුලගේ නම් සන් වෙනි බුවනෙක බාහු රජුගෙන් වෙනුවෙන් පුර්වගීන් බල ඇණි ගෙන යුඬු කළා වූ සේනාපති පේදුරු සිල්වා මුදලීඳුගෙන් පැවත එන වංශයයි. පේදුරු සිල්වා මුදලීඳුගේ පැවත ඊම වනාහි පලමු වෙනි තුටුකෙකබාහු රජුගේ රාජ්‍යය ගෙන දුන් දසදෙන පැහිරිය කීර්ති ප්‍රතාපයක් ඇති එකුර නම් ආර්ය සේනාපතියාගෙන් විය. මෙතුමාගෙන් පැවතෙන්නන් විසින් සතර කෝරලය පුරාණ සිට පාලනය කරණ ලද්දේය - (කුරු රාජ වංශය මංසික සතරව 31, 32 පිටු ක්‍රි. ව: 1935 දෙසැම්බර්)

අවසානය.

කුරුකුල වර්තයේ පලමුවෙනි කාණ්ඩයෙන් ලක්දිව විසුචාචුද, දැනට ජීවතුන් අතර වැළඹෙන්නාවූද කුරු රජ වංශිකයින්ගේ තොරතුරු රාශියක් ඇතුළත්ව තිබෙන බව මෙම දෙවෙනි කාණ්ඩයෙන් තවත් තොරතුරු රාශියක් සහ ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයන්ගේ සංකෞච වර්ත කථා කීපයක්ද සඳහන්ව තිබේ.

බලාපොරොත්තු රහිත කරුණු රාශියක් මෙම තොරතුරු ඇතුළත් කිරීමට සිදුවීම නිසා පලමු පොතට වඩා මෙම දෙවෙනි කාණ්ඩය විශාල බැව් පෙනේ.

ලිය යුතු වැදගත් කරුණු තවත් රාශියක් තිබෙනුත් ඉන්පසාගේ විශාලකය නිසා මෙතෙකින් දෙවෙනි කාණ්ඩය සමාප්ත කිරීමට සිදුවිය.

විශේෂ නිවේදනයයි.

කෞරව වංශිකයන්ගේ පෙළපත් (වර්ග) නම් අතුරින් කොටසකි මෙහි දැක්වෙනුයේ. තවත් පෙළපත් නම් දහස් ගණනක් මෙයට ඇතුළත් විය යුතුව ඇත. විශේෂයෙන්ම දකුණු පළාතේ ද, මීගමුව, හලාවත, බේරුවල, අළුත්ගම ආදී ගම්වල ද පෙළපත් නම් රැසක් මෙහි ඇතුළත් කළ නොහැකි විය. මෙය නියමිත ඔබ මෙයට ඇතුළත් විය යුතු කෞරව වංශයේ පෙළපත් නම් දත්තෙහි නම් කරුණාකර අප වෙත දන්වනු මැනවි. එවිට ඒවා අකාරාදී පිළිවෙලින් මිලග මුද්‍රණයට ඇතුළත් කරන්නෙමු.

තවත් කිව යුත්තකි. පරම්පරාව ලිඛිත සදහා මෙහි යොදා ඇත්තේ ආදර්ශ පිටුවක් පමණකි. එය ප්‍රමාණවත් නොවේ නම් වැහිපුර කොළ යාකරගැනීම ඔබ සතු කාර්යයක් බව සලකන්න.

සම්පාදක.